

ਗੁਰਮਾਨ
ਨਾਟਕ

ਗੁਰਮਾਨ ਨਾਟਕ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੋਸਲਤਨੇਸਤਨਕਸਲਨਿਧਨਪ੍ਰਭੁਕਲਿਮਲਿਮਥਸੁਸਾਧਨਕੋਪ੍ਰਨਹੈ॥ਕਰਨਕੀਖਾਨਿ
 ਪਹਿਚਾਨਜਾਕੀਦਿਨਨੇਜਮਾਨਿਲੇਤਜੀਕੀਸਬਹੀਕੋਜਾਨਾਦੇਦਨਕੇਦੇਵਰਿਸੈਕੋਕ
 ਏਸੇਦਹੀਏਪਰਪੀਰਜਾਨਿਬੇਕੋਚਤੁਰਸੁਜਪ੍ਰਹੈ॥ਬਰਦੇਸੇਸਾਮਾਮਤਿਰਾਮਕਮਹੁਕੋਕ
 ਮਮੇਸੇਰਾਮਰਾਮਕੇਹੀਏਬਿਰਾਜਮਾਨਹੈ॥੫॥ਸਦੈਯਾ॥ਕਾਛੇਨਾਮਸ੍ਰੀਤਿਕਰੋਜੇਸਿਧਾਮ
 ਕੋਕਾਮਹੋਉਰਸ੍ਰਈ॥ਜੈਨਬਨੇਤਉਏਕਪਟੀਸੁਨਿਲੇਗੁਨਿਕੋਤਜਿਅਸਤਈ॥ਪੇਟਹੀ
 ਮੈਜੀਨਿਪੇਟੁਭਰੀਅਬਪੇਟਕੋਕਾਜਕਹਾਦੁਚਿਤਾਈ॥ਲੈਸਿਖਾਮਦਰੇਅਬਚਲੀਜੈ
 ਜੇਪਨੀਮੈਨਉਮਲਹਚਲਾਈ॥੬॥ਸਦੈਯਾ॥ਰਾਮਕੋਰੂਪਨਿਹਾਭਿਮੈਜਲਜਾਏਮੈ
 ਨਿਜਦੇਹਾਬਿਸਾਰੇ॥ਅੰਜਨਕਜਕੀਓਦਰਤਨਿਤਹੀਕੋਲੇਨਭਚਾਦੁਭਰੇ॥ਸ੍ਰੀ
 ਰਾਘਬੀਰਕੋਬਾਕਥਿਲਾਸੇਤਧਰਮਰਚੇਤਈਲੇਕਥਿਥੈ॥ਨੈਨਕੀਕੋਰੋਤੇਹਕੀਰਿ
 ਬਿਧਿਤੀਲਕੀਛਾਹੇਤਸੀਲਾਸਦ੍ਰਾਹੈ॥੭॥ਸਦੈਯਾ॥ਕੋਧਰਦੇਧਰਧੀਰਸਥੈਭਟਹੋਕ
 ਛਬਲਕਚੁਕੋਪੋਤੇ॥ਛੰਡਿਅਸ੍ਰੀਤਿਕੋਕਰਿਕੁੰਡਮਨਤਾਫੇਰੇ॥ਕੁੰਡੁਨਿਦਨਸੇਤੇਸਾ
 ਟਰੇਤੇਸੁਖਰਦਨਕੋਧਨੁਤੇਸਿਕੋਸੀਮਲਾਇਕਕੋਤੇ॥ਜੋਰਾਘਬੀਰਸਿਧਮਤਿਭੁਤਲ
 ਰਜੀਵਲੇਚਨਰਾਮਨਹੇਤੇ॥੮॥ਸਦੈਯਾ॥ਮੋਖਿਨਤੀਅਤਿਨਕਥੈਏਥਿਧੀਏਥਿਨਕਸ
 ਮਕਹੇਤੇਕੀਨੀਹੋਰਾਘਪੀਸੁਨਿਬਾਤਫਨਿਦਰੇ॥ਸਿਰਨੈਕਫਟੇਪੁਰਤੀਨੈਥੈਕਾਹਿਕੋਨੁ

ਬੈਕਾਦਿ ਮੰਡਲਾਂ ਮੰਚਵੇ ਤੁਸੀਂ ਮਲ ਪਾਵੈ। ਮਾ ਕਕੇ ਫੁਲ ਸਮਾਨ ਕਈ ਸੁਰਾਂ ਮਤੁ ਮੈ ਓਹ ਭਾਂ
 ਤ ਰਿਖਵੈ। ਚੈਤ ਚਦੈ ਚਿਤ ਚੈ ਪਮਲਿ ਦਕਿ ਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਸਬ ਰੀਫਿ ਰਿਆਵੈ॥ ੧੪॥ ਸਵੈਯਾ
 ਥਾ ਸਪਰਾ ਸਰਨਾਰਦ ਸੀ ਸੁਕਦੇ ਸਬ ਰਾਮ ਹਿਆ ਸਲੀ ਗਵੈ। ਸੇਖ ਸਹੰ ਸੁਪਰੇ ਮੁਖਿ ਆਇ
 ਵਾਰ ਪਰੇ ਗੁਨ ਪਾਠ ਪਾਵੈ। ਸਿਗ ਫਿਰੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਸਦਾ ਸੁਜ ਬਾਮਤਿ ਯੋਕਿ ਪਿਕੈ ਸਮਾਨ ਵੈ।
 ਹਿੰਸਾ ਦਤੋ ਰਾਮ ਕੈ ਮਨ ਕੇ ਗਿਰਥੋ ਕਨ ਜਮੋ ਦਿਖਾਵੈ॥ ੧੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੁਰਜ ਕੀ ਮਨੁ ਕੀ ਕ
 ਵਿਰਾ ਅਦਲੀ ਪਕੀ ਗੀਤਿ ਕਹੈ ਲੋਲਿ ਖਾਉ। ਸ੍ਰੀਰਘੁ ਬੀਰਨ ਕੇ ਜਸ ਕੀ ਸੁਕਸ਼ਮ ਕੈ ਅੰਤੁ
 ਕਹੈ ਲੋਲੁ ਨਾਉ। ਸ੍ਰੀਰਘੁ ਨਾਥ ਕੇ ਤਾਤ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹੈ ਤੋ ਕਹੈ ਕਹਾ ਅੰਤ ਹਿ ਪਾਉ। ਤੁਥੇ ਸੁ
 ਨੇ ਘੁਬੀ ਕਥਾ ਤੁਮ ਸੈ ਕਹਿ ਕੈ ਤਨਤਾ ਪਾ ਸਿਰਾਉ॥ ੧੬॥ ਕਾਵਿਤਾ॥ ਰਿਖ ਸਿਗਿ ਜਾਇ
 ਬੋਧ ਨਖ ਚਦ ਕਾਇ ਬੋਧ ਰਨ ਜਾ ਬਿਵਾਹਿ ਬੋਧ ਏਨਿ ਸੁਧਾਇ ਬੋਧਾ। ਇਬੋ ਪਸਰਾਮ
 ਗੋਲ ਮੈ ਖਿਜਾਇ ਬੋਧ ਲਟ ਬਨ ਜਾਇ ਬੋਧੀ ਰਾਮ ਰਾਜਗਾਇ ਬੋਧ। ਬਨ ਕੇ ਭਿਖਾਇ
 ਬੋਧ ਨਕ ਜਾਹੁ ਗਇ ਬੋਧੀ ਸਮੁੰਦ ਪਟਾਇ ਬੋਧੀ ਲੋਕ ਪਤਿ ਪਾਇ ਬੋਧੀ। ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਸਿੰਗ
 ਵੇਖ ਲਦਿ ਪਾਇਆਇ ਬੋਧੀ ਸੋਧ ਮਚੈ ਦਗੀਤੁ ਮਹਿ ਸੁਨਾਇ ਬੋਧੀ॥ ੧੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪੰਝ
 ਨ ਲੋਚਨ ਕੀ ਮੁਖ ਤਿਤ ਖੰਜਨ ਪਰ ਪੀਰਾ। ਅਰਿ ਗੀਤ ਭਿਜਨ ਪਨ ਖੰਡਵੀ ਜਨਾ ਪੁਖੀ
 ਰਾ॥ ੧੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਗਨ ਵਲ ਕਵਲ ਬਦਨੁ ਦੁਤਿ ਮੈਨਾ। ਕੁਝ ਕਰ ਬਰੁਨਾ

NamdhariLibrary@gmail.com

NamdhariLibrary@gmail.com

ਰਸਤੇ ਜਨਮੁ ਰਿਖਤ ਜਤੋ ਮੇਖਾ ਯੋਗੁ ਨ ਸਿਧ ਕੇ ਧਨਖ ਪੁਤ੍ਰੇ ਗੁਨ ਪਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਚਲੇ
 ਜਤ ਜੁਖ ਦੇਤ ਫੁਲੇ ਫੁਲੇ ਤੇ ਰਿਲੇਤ ਰਿਖ ਸੀ ਬਾਈ ਰਨ ਕੀ ਸੇਭਾ ॥ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ
 ਪਿਰਖ ਹੀਨ ਦੀਨ ਦੀ ਰਿਖੇ ਥੀ ਚਮੇ ਰੁ ਵਿਤੁ ਚਿਤਿ ਰਾਗੇ ਪਾਇ ॥ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ
 ਚਿਤ ਰੰਗੀ ਬਨ ਮੁਨ ਸੂਰਸੁ ਤੀ ਪਰ ਰੋਧੇ ॥ ਦੇਖਿ ਚੁਕੇ ਲਾਗੀ ਚੁਕਾ ਚਿਸੇ ਦੁਖ ਚੀਰਾ ਮਿਲਿ
 ਉਲਟਾ ਦੀਨ ਫਿਰਾ ਦੀ ਫਿਰੀ ਜਤ ਪੈ ॥ ੩੬ ॥ ਕਹਿੰਤੁ ॥ ਅਗੈ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ
 ਰਿਖ ਕੇ ਸੁਨੇ ਤੋਰਾ ਜਾ ਰਾ ਲੋ ਨਿਯਾ ਯੋ ॥ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ
 ਬਚ ਰਾਮ ਬਚ ਰਨ ਸੀ ਸੁਨਾ ਯੋ ॥ ਪਛੇ ਬੁਝਿ ਕੋਲ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਤਤੁ ਚਲੇ ਜੀ ॥ ਸਿੰਦਰ ਸਪੁਤ
 ਚੁਨਤ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ
 ਚੁਨ ਚਲੇ ਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ
 ਰਬ ਰੇ ਕਪੂਨ ਚੋ ॥ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ
 ਚੋ ॥ ਰਪੁ ਕੁਲ ਕੇ ਭਿਲ ਕੁਲ ਪੈ ॥ ਮਲ ਕਨ ਕੀ ਦਸ ਰਬੀ ਦੇਖੇ ॥ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ
 ਪਾਰੇ ਧਮਾ ॥ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ
 ਜਬਨ ਮਕਲ ਪੁਲ ਕਪ ਸੀ ॥ ਨਿਪੁ ਪਦੀ ਪਦੀ ਦਨ ਚਰਾ ਚਿਰਪੁ ॥ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ
 ਮਾਥਨਾ ॥ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ

[illegible]

ਹਰਿਦੁਆਰਾ ਪਾਪ ਪਰਾਧਿਕਾਰੀ ਕੋਰ ਸੋਕੇ ਫੁਲ ਮਾਲ ਜਸ ਦੀ ਕਿਉਂ ਲਾ ਮੈਰੇ ਏਠਿ ਬੈਠੇ ਸਿੰਘ ਸਰਨ
 ਕਰੇ ਕੰਦਰ ਤੋ ਕੋਮਲ ਕਮਲ ਹੁੰਦੇ ਸੋਰਠ ਸੁਮੈ ਸੀ ਜਨ ਕੀ ਕਿਐ ਈ ਦਲ ਹੁਕਮ ਕਰੇ ਰਾਜ ਕੇ ਪੋਹਿ
 ਤਸਤਾ ਮੇ ਕਹੀ ਉਚੇਟੇ ਰਿਸਾਵ ਪਲਾਜੁ ਸੀਓ ਹੋ ਬੇਲਾ ਜਨ ਕਰੇ ॥੩॥ ਰਾਵਨ ਦੁਤ ਏਵਾ ਰਾ
 ਜਾ ਸੀ ਸਵੈ ॥ ਰੋਹਿਤੋ ਕਹੁ ਕੇ ਏਥੇ ਜਾਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਿਹਿ ਸੁਖੀ ਬਾਣੀ ਨੇ ॥ ਰੋਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਹੁੰਕ
 ਹੋ ਕੇ ਬਾਹਰ ਵਨ ਬਾਹਰ ਕੋ ਮਨ ਕੀਨੇ ॥ ਭੂਪ ਕਹਿਯ ਨੁ ਮਾਨਿ ਚਢਾਵੈ ਤੇ ਮਸਿਆਸ ਪਨ ਰਾਹਿ
 ਕੀਨੀਨੇ ॥ ਰੋਹੁ ਕੇ ਕਹਿਯ ਨੇ ਕੁਨ ਹੋਇ ਤੋ ਬਾਹਰ ਦੁਕ ਰਿਹੁ ਪੁਰ ਤੀਨੇ ॥੪॥ ਸਵੈ ॥ ਏਦੁ ਉਮਾ ਦੁ
 ਦਨ ਨਾਮੋ ਕਪੜ ਨਾਮੋ ਗਨ ਬੰਦ ਨਜੇਤੇ ॥ ਬਾਹਰ ਸਿੰਘ ਮਹਿ ਰੁਪਤਾਲ ਤਮਾਲ ਸੁਰੇ ਰ
 ਮੈਰਨ ਕੇਤੇ ॥ ਸੋ ਬਿਰਥਾਨ ਕੋਲਾ ਸਉਟਾ ਇਲਾਜੋ ਕਹਿਥਾ ਅਰੁਨ ਪਿਲੇਤੋ ॥ ਜੇਤੁ ਜਕੋ ਬਹੁਤੁ
 ਨਹਿ ਜਨਤ ਬੂਝੇ ਲੇਨੁ ਕੁਜੁ ਰੇ ਸੁਪ ਜੇਤੇ ॥੪੫॥ ਜਨ ਕਓ ਵਚਰ ਵਨ ਦੁਤ ਸੀ ਸਵੈ ॥
 ਤੇਯੀ ਕਪੋ ਦਿਜ ਰਾਵਨ ਕੋ ਬਲ ਸੋ ਸਭਾ ਹੁਨ ਕਉ ਮਗੇ ॥ ਸੁਨਿ ਬੋਲਿ ਲਾਉ ਸੁਖੀ ਬਮੇਲ ਏ
 ਤੇਨ ਗਯੋ ਬਲਾਮਾਇ ਕਰੇ ॥ ਅਰੁ ਤੇਨੁ ਕਹੀ ਸਿਵ ਕੋ ਪਾਪੈ ਤੋ ਕਪਾ ਬਖਰੇ ਫੁਤੀ ਮਾਪ ਜੇਯੋ ॥ ਗੁਰੁ ਰੋਪ
 ਰਤੇਲ ਤਲਾਜਤ ਏਨ ਕਮਲ ਚਢਾਵਤ ਲਾਜ ਮੈ ॥੪੬॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪਰਿਚਰੇ ਪੋਖ ਕਪੋ ਪਿ
 ਹੁਨ ਮਨੀ ਬਾਬਾ ਬੁਝ ਬਲਦੀਪ ਪਤਾ ਪਾਥਨ ਕੋ ਸੋ ਤੇ ਮੁਯਾਤਾ ॥੪੭॥ ਕਾਬਤ ॥ ਆਇਤਿ
 ਕਾਤ ਫੁਛੈ ਜਾਤ ਓਠ ਏਯੋ ਜਾਤ ਕਠਿਨ ਸੀ ਬਤ ਕਛੁ ਲਾਗਤ ਹੋ ਅਬਕੇ ॥ ਪਵਤੇ ਮਰਮ

ਆਵਤੋਜਨਕਧਮਜਨਤੋਰੁਪਦੇਖਿਬੀਰਹੋਤੋਰਬਕੇ॥ਇਹਾਕਫੂਕਠਮਿਕੁਪੇਚੁਆਬੈਅਧਿਭ ੬
 ਕੇਬਸਕਸੁਮੇਰਸੋਨਿਕਧਜੀਅਬਕੇ॥ਫੂਲੇਨਿਜੁਕਰਮੁਨਲੂਟੀਸੁਖਜਨਕੀਕੋਟੁਟੇਸਪਸੁ
 ਟੁਟਿਗਏਮਨਸਬਕੇ॥੪੭॥ਸਦੈਯਾ॥ਸੀਅਸੁਪੈਬਰਕਜਸਬੈਪ੍ਰਤੋਰਨਕੋਭੁਜਨੋਕਭਬੰਧੀ
 ਆਸਾਇਉ॥ਠਾਇਸਕੇਨਿਸਿਵਾਇਕੋਨਾਤਿਖਿਸਾਇਚਲੇਹਰਬੰਧੀ॥ਨਾਚਕੇਰੂਪਨਿਹਾਕੇ
 ਕੇਮਭਿਡਿਲਕੀਕੇਭੰਗਹਿਲੁਗਾਈ॥ਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਰਕੇਦੇਖਿਥੋਕੋਸਬਦੇਟਬਧੁਮਿਲਿਦੇਖ
 ਨਾਬਈ॥੪੮॥ਸਦੈਯਾ॥ਪੁਰਸਕੋਬੀਚਿਚਹਤਾਮਜੁਬਿਚਮਨੋਰਥਜਨਕੀਜੀਕੋ॥ਮਾਨਿ
 ਜੁਕਿਭੋਰੁਤੋਤਿਪਮੰਡਲਲਾਗਤਹੋਸਬਪਮਨੁਫੀਕੋ॥ਰਾਮਅਪੰਡਲਸੋਤਿਨਾਧੀਬਿਰ
 ਜਤਹੋਸੁਲਏਜਸੁਫੀਕੋ॥ਦੇਖਿਸਰੂਪਸਬੈਬਾਲਿਜਾਹਿਕਹੋਸਬਯੀਸੀਅਕਥਨੀਕੋ॥੪੯॥
 ਕਥਿਤੁ॥ਜੋਲੋਕਧੁਕੁਲਕੇਤਿਲਕਤੀਨੋਲੋਕਪਤਿਮੇਰਤਿਨਤੋਲੋਬਲਠਕੋਭੁਜਥਾ
 ਮੁਤੋ॥ਪਾਠਾਪੋਚੈਥੋ॥ਛਿਟੇਲਪੇਟਿਪਟਫੋਟਿਥਾਂਪਿਮੈਭੈਮੈਭੈਆਵੈਪੈਨਟੁਟੈਗ੍ਰੀਮਥਾਮਥੋ॥
 ਸੁਭਕਿਥਾਥੇਰਧੁਸੀਧੀਗਿਬੀਰਦੇਖਿਫੀਕੇਸਬਲਗੋਜੇਸੇਦੀਪਰਧਿਧਾਂਤੋ॥ਅਬਿਰ
 ਜਨਵਤਜੁਧੀਥਕੇਰਾਜਸਬਕੀਬਰਸੇਹੈਰਾਇਪਟਿਬਰਸੇਰਾਮੇਤੋ॥੫੦॥ਦੇਹਰਾਇ
 ਰੁਧੇਧਿਪਾਧਿਥਕੋਥੋਥਿਨਪਨਧਕੀਬਥਾ॥ਤਬਧਪੁਪਤਿਛਿਤਪਤਿਨਸੋਥੋਲੇਗੁਪਸ
 ਭਿਤਾਪੁਰਸਦੈਯਾ॥ਆਮਿਲੁਰੇਸਬਦੇਸਾਨਦੇਸਤੋਮਾਜੁਨਰੇਸਕਲਾਹਲਾਭੁਕੀਰੇ

ਸਿਵਕੋਪਨ ਕਿ ਉਨ ਚੰਦ੍ਰਾਵਤ ਅਵਤਾਰੋ ਵਿਗਤੋ ਬਲੁ ਗਾ ਸ੍ਰੀਕਪੁਬੀਰਕਹਿ ਸਬਸੇ
 ਕੁਈ ਬੀਗ ਬਿਨਾ ਛਿਤੋ ਕੇ ਇਪੁਕ ਗਿ ਦੇਖਹੁ ਥਲਗਾ ਇਸ ਬੈਰੁਤ ਸਕਚਲੀਕ ਇਨ ਥਤਿ
 ਹਾਗੀ ॥ ੫੨ ॥ ਲਛਮਨ ਓਵਾਰਾ ਸਵੇਜਾ ਬੋਲੁ ਓ ਓਲਪੁਬੀਰ ਸੁਨੇ ਰਪੁਬੀਰ ਕਹੋ ਛਿ
 ਨ ਮਾਹਿ ਓ ਓ ਓ ਸ੍ਰੀਕਪੁਤੋ ਕਰੋ ਕਛੁਦਾਸ ਹਿਤੋ ਹ ਸਿਕੋ ਪ੍ਰੈਕਾ ਆਇਸੁ ਪਾਊ ॥ ੫੩ ॥ ਓ ਓ ਓ
 ਖਕੇ ਅਬਹਿ ਬੋਕੋ ਕਰਬ ਮਸੇਜਾ ਇਉਚ ਓ ॥ ਰਮ ਓ ਓ ਓ ਤੋ ਦਿਖਾਇ ਕੈ ਦੇਉ ਚਲਾ
 ਇਕੋ ਹੋਚਟਕਾ ਓ ॥ ੫੪ ॥ ਸੀਤ ਓ ਓ ਓ ਵਾਰਾ ਦੇਹਣਾ ॥ ਜਨਕ ਬਚਨ ਇਤਰਾ ਮਓ ਓ ਓ
 ਓ ਨ ਪਨ ਪੁਮਤਿ ਓ ਓ ਸਾ ਸੀ ਅਜੀ ਅਕੀ ॥ ਇਤਦੁ ਚਿਤ ਓ ਕੋ ਬਨਿ ਪੋਜ ਗਈ ॥ ੫੫ ॥
 ਸਵੇਜਾ ਕੋ ਮਲ ਸ੍ਰੀਕਪੁਬੀਰ ਮਹਾਂ ਨਵਨਿਤ ਹੁਤੋ ਨਵਨੂਤਨ ਮਾਈ ॥ ਪੈ ਸਿਵਕੋਪਨ
 ਜੁਸ ਮਨ ਸਸੀਗ ਵਿਤਾਸ ਸਿਕੋਨ ਓ ਓ ਓ ਓ ॥ ਤਾਤ ਕੋ ਬੋਲੁ ਮਹੋਲ ਸ ਬੈਲ ਮੇਲ ਕਾ
 ਨਿਬਨਿਦੁ ਚਿਤਾਈ ॥ ਜਨਕੀ ਅਨਕੀ ਮਾਸਤ ਜੀ ਕਿਬਰੋ ਇਕੋ ਬਿਮਰੋ ਬਿਖੁ ਪਈ
 ॥ ੫੬ ॥ ਦੇਹਣਾ ॥ ਕਹੋ ਰਾਜ ਰਿਖ ਰਾਮ ਸੋ ਪੁਤ ਕੇ ਨਨ ਸੁਲੇਹਾ ਸਬ ਰਾਜ ਨਿਕੀਅ
 ਸੇ ਸੋ ਕਓ ਦੁਟੁਕ ਪਨ ਦੇਹਾ ॥ ੫੭ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ਤੇਜ ਪੁਜਦੇ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ
 ਵੀ ਓ ਓ ਓ ਰਪੁ ਰਈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਮਹਿ ਰਖੇ ॥ ਪਾਇ ਸੋਲਗਾ ਇਏ ਕਾ ਬਹਿ ਓ ਓ ਓ
 ਰਾਮ ਸੋ ਰਕਜ ਨਕੇ ਬਰਤੋ ਹੀ ਪਰੀ ਪਥਖੇ ॥ ਸੁਰਗ ਪਤਾਲ ਮਿਲੇ ਤੇ ਮਚਲਤ ਮਲ

NamdhariLibrary@gmail.com

ਸੇਗਨੀਉਤਰਾਸੀਸੁਕੀਵਰਜਟੁਲੇਪਨੁਈਸਦੋਰਪਰੀਏਰਬੀਸਕੋ॥੬੨॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਰਜ
 ਬਿਖਬਾਤਕਹੀਕੁਲੀਪਤਿਰਹੀਏਜਾਦਸਬਜੁਕੋਬੋਗਹੀਕੁਲਈਏ॥ ਕੁਟੀਛਸਮੇਕੋ
 ਰਬਾਲਕਲੇਸੀਗਿਦੇਉਨੇਨਕੋਪੁਤਰਕੋਭਾਗਹੀਖਈਏ॥ ਅਨੀਸੋਈਛਰੀਉਤਰੇਲ
 ਤਿਹਘਰੀਬਿਦਾਕੀਨੇਕਹੇਪੈਨਸੀਗਿਭੈਨਇਕਘਈਏ॥ ਸੀਕੀਛਈਛਤੀਪਾਈਛਰ
 ਨਕੀਬਾਤੀਰਾਮੇਪਾਤੀਲਿਖਪਠਈਬਰਾਤੀਪੈਕੋਆਈਏ॥ ਵਰਾਕਸਿਤਪਾਥਚੀਸੋਈ
 ਪਤੀਪੇਮਸੀਲਗਾਇਛਤੀਰਾਜਾਮਜਜੁਕੋਨਤੀਭੁਯਾਜਤੀਚਿਤਹਰਖੀ॥ ਉਦਤੀਬ
 ਜਾਇਕੁਲਪੁਜਾਨੇਕੋਪੁਜਪਾਇਦਾਨੁਸੈਸੇਈਨੇਮਨੇਬਾਦੋਸੀਛਪੇਮਕੁਲਕੁਲਮੇ
 ਅਪਾਰਸੁਝਤਨਵਾਰਪਾਰਨੇਹਰੇਗੀਰਾਗਿਕੂਪਮੀਨਜਮੇਅਕਕਸੇਪਛੇਦੇਚਾਰੇਪੁਤੁ
 ਰਹੁਤਉਤੇਰੇਉਤਰੀਕੋਬਾਛੇਅਨਰਾਗਭਗੁਰਾਛਹੀਜੁਪਰਖੀ॥੬੩॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਭੁ
 ਪਗਹੋਬਿਖਰਾਜਕੋਪਾਇਕਹੇਅਥਚੀਪਛੋਰੇਸਬਘੀਕੋ॥ ਧਾਇਕੋਲਾਇਕਦੇਉਰ
 ਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਰਮਨੇਨਿਜੁਅਨੰਦਜੀਕੋ॥ ਚੇਦਰਸੇਘਨਸਾਰਮਿਲੇਪਾਸਿਰਾਮਖਿਲੇ
 ਸੁਮਹੂਰਤਨੀਕੋ॥ ਅਗਇਬਸਿਸਟਕੀਛਅਪਨੇਕਰਕੁਲਮੇਕੋਸਬਲਾਲਕੀਕੋ॥
 ੬੪॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਖਮਕੁਲਯੋਕੁਲਾਇਸਟਬਸਿਸਟਅਰਿਸਟਦਰੇਖਰੇਖੇਵਿਖਧਦੇ
 ਲੇਲੁਤਚਾਰੀਬਿਚਾਰਿਤਹੀਘਰਜਾਨਕੀਠਾਤਸਬੈਸਮਦਾਏ॥ ਸੋਲਭੁਯੇਮਧੀਸੀਧੀ

ਪਥਕਾਂ ਪਿਠੇ ਨੀ ਅੰਮੈ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਅੰਕ ਨਿਸਿਕ ਲਿਖੇ ਬਿਧਿ ਜੇ ਅਥ ਤੇ ਬਿਧਿ ਹੁਕਮ ਹੁਨ ॥ ੮
 ਟਏ ॥ ੬੬ ॥ ਪਰਸਰਾ ਚਿਦਾਚਾ ਕੁਇਤੁ ॥ ਮੈਸੋ ਕੋਨ ਚਾਹਿ ਬਾਂਕ ਮਰੈ ਸੁਰ ਏ ਕੈ ਅੰਕ ਦੇ ਵਰ
 ਜੋ ਕੋਨ ਰਾਂਕ ਤੋ ਰੋਜ ਪਨ ਕਰੇ ॥ ਨਾਵ ਇਨ ਫਿਰਿ ਸਿਧੇ ਖਕੀ ਬਨੈ ਨਾ ਬਿਧਿ ਸੁਰ ਜਨ ਅਕਾਸ ਰੁ
 ਸਿਪੈ ਰੋਜ ਨ ਕਰੇ ॥ ਕਾਹੂ ਚੀਟੀ ਲਗੇ ਪਾਂਥ ਕਾਹਿ ਜਮੁ ਮਰੈ ਕਾਂਖ ਸੁਨੁ ਜੁ ਹੋਨ ਦੇਖੀ ਪੁਨ ॥
 ਹੋ ਪੈ ਕਨ ਕਰੇ ॥ ਚਲੈ ਧਾਇ ਕਮਣੀ ਚਢਾਇ ਫੁਰਕਾਇ ਮਾਂ ॥ ਪਿਥਾਂ ਦੀ ਮਗਸਾਂ ਦੀ ਬਾਤ
 ਕਛੂ ਨ ਤਨ ਕਰੇ ॥ ੬੭ ॥ ਕੁਇਤੁ ॥ ਜਨ ਕੀ ਬਿਵਾਹਿ ਰਾਂਗ ਰਾਵਰੀ ਦੁਹਾਈ ਫੇਰੀ ਰਾਮੀ
 ਚੁਕ ਰਿਬਾਤ ਸੁਨੈ ਨ ਫਿਨ ਜਮੀ ॥ ਦਸ ਰਬ ਅਯੋ ਬਲੁ ਬਹੁ ਤੋ ਜਨ ਅੰ ਹੋ ਅਨ ਤਫਲ ਜੋ
 ਚਲੈ ਸੁਖ ਸੰਤ ਕੇ ਸੋ ਦਿਨ ਜਮੀ ॥ ਦਿਖੈ ਤੋ ਪਿਠਾ ਵੇਤੋ ਸੁਆਮੀ ਰੁਪ ਅਕੈ ਸੇ ਪਾਏ ਹੈ ਸੁਕੈ ਸੇ
 ਜੋ ਸੇ ਦਾਰ ਦੀ ਕੇ ਰਿਨ ਜਮੀ ॥ ਕੀ ਬਿਬੁ ਰੋਕਾਂ ਮਤ ਕੋਲ ਜੋ ਫਲ ਰਾਂ ਮਤੋ ਤੋ ਗੋਲ ਹੀ ਮੇ ਪਾਈ ਸੁ
 ਧਿ ਤੋ ਮੇਤਾ ਨਿਤਿ ਜਮੀ ॥ ੬੮ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਭੁਨੁ ਨਿਹਾਰਿ ਕਹੋ ਬ੍ਰਿਗੁ ਨੰਦਨ ਚੁਕ ਪਰੀਤ ਬ
 ਯਾਹਿ ਮਾਰੇ ॥ ਜਸ ਤੋ ਪੈ ਨਿਸੁ ਬਨ ਕੁਠਾਰ ਫਲ ਮਤ ਰੁਮੁਲੁ ਸਾ ਲੁਭਿ ਪੈ ॥ ਜਾਨਿ ਸੁਭ
 ਲਿਖਿ ਚਾਹਿ ਤੋ ਧਰ ਯਾਹਿ ਪੈ ਲੈ ਜਲ ਬੋਰਨ ਰੂਪ ॥ ਏਨੀ ਅੰਮੈ ਇਹ ਭਾਇ ਬਿਚਾਰਤ
 ਰਾਂ ਮਕਛੂ ਚਿਤ ਸੋ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੬੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਿਸੁ ਮਿਤ ਬਸਿ ਸੁਖਿ ਖਨ ਦਰਿ ਹੁਨੁ
 ਭਨਿ ਜਨਾਇ ਸਾਧੀ ਅਜੀ ਅਸੁਖ ਕਬਹੂ ਨ ਲਹੈ ਪਰੇ ਕਰਮ ਕੇ ਪਾਇ ॥ ੭੦ ॥ ਕੁਇਤੁ ॥
 ਏਕ ਠੰਢ ਭੁਏ ਸੋ ਨਾ ਸਿਮਟ ਸਟ ਪਟਾਇ ਕਾਂ ਪੈਸ ਹੋ ਜਾਇ ਤੇਜੁ ਮੈਸੋ ਜਮੀ ਅਰ ਕਰੇ ॥

ਕੁਨੁਪਰੇਧੀਗੀਪਰੀਪੀਗੀਮੁਖਕਾਂਸੀਗਾਂਮਕਾਂਪੈਕਰਦੀਰੂਪੁਨੀਨਿਰਖੀਹੈਖਲਕਕੋ।ਏਤੇ
 ਕੇਸੁਤਸਾਥਿਜੇਰਿਹਾਇਤਿਤੁਪਾਪਟਭਾਖੇਦਹਮਾਨਤਨਜਕੀਆਪਜਕਕੋ।ਕਏਨ
 ਕੁਠਾਰਕਰਧੇਰੰਜੇਵਾਰਦਿਜਾਅਥੀਥਿਕਰਤੁਏਤਵਾਰਭਾਖਕਕੋ॥੧੧॥ਪਰਸਰ
 ਮਉਦਾਚਮਰਾਜਾਦਸਰਬਸੀ।ਸਵੇਯਾ॥ਤੇਰਿਕੰਭਦੁਕਭੀਓਜਿਨੇਥਿਥਕਹਹਮ
 ਸੈਲਾਰਿਹੈ॥ਮਤ੍ਰਿਗੁਨੰਦਕਹੇਖੰਨਜਾਨਤਤਾਹਿਸੁਅੰਥਕਦਿਭਕਪਰਿਹੈ।ਸਬਮੈਨ
 ਠਟੀ।ਮੁਖਕਾਤਪਦੀਥਿਪਰੀਤਗਈਪਟਕੋਰਹਿਹੈ।ਪੁਨਿਤਾਹਿਕਰਿਗਤੋਏਨਕੁਛੁ
 ਜਿਨਕੇਸਿਥਾਰਾਮਸੇਕੋਹਰਹੈ॥੧੨॥ਮੈਰਨਾ॥ਦਸਰਥਸਕਲਜਮਜਸੁਤਤਿਅਥਪੁ
 ਰਿਥਿਭੁਤਸੰਗਾਯਹਮਾਤੇਗਜਰਾਨਦੀਨਾਉਬੋਰਨਚਏ॥੧੩॥ਸਵੇਯਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਚੰਡਕੀਓਮੁਨਿੰਦਅਖੰਡਲਜੇਰਹੇਪੇਸਕਚਾਧੀ।ਕੰਨਗਨੈਭੂਆਮੰਡਲਕੇਕਿਪੈ
 ਬਲਵੰਤਸੁਤਘਰਮਾਧੀ॥ਠੇਕਿਕਯੋਕੁਨਦੰਡਕਠੇਰਸਮੇਤਧਰਾਵਿਰਸੇਇਤਨਾਧੀ
 ਰਾਮਥਿਚਾਰਨਕਾਂਅਕੀਓਤੂੰਨਜਸਤਮੇਹਿਬਫੇਧਰਛਾਧੀ॥੧੪॥ਪਰਸਰਮਉਦਾ
 ਚਾਕਾਬੰਤੁ॥ਕੋਨੇਸਿਖਦੀਨੀਤੇਹਿਤਕੋਤੂਬਤਾਇਮੇਥਿਓਤਨਿਥਥਾਇਥਿਥਦੇਖੇ
 ਰਾਮਚੰਦਕੀਪਰਤੇਕਰਿਨੈਨਧੂਮਨਾਕਤੰਸੁਸਾਇਤਿਨਰੋਕੋਲਥਥਾਇਤਹਾਂਸੁਰ
 ਜੋਤਿਮੰਦਕੀ।ਰਾਜਾਪਛਤਾਇਦੇਖਕੈਸੇਦੁਖਪਰਮਾਇਤੋਰੈਥਾਥਚਾਥੇਕੇਲੀ
 ਮਾਨੰਦਕੋਕੰਦਕੀ॥ਲੇਪਸੁਖਛੇਧੋਪਦੀਨਥਿਧਕੇਨਪਰਾਧੁਕੋਪਦੇਖਥਾਮੁਖਪਦੀ

ਅਜਨੰਦਕੀ॥੧੫॥ਦੇਹਰਾ॥ਧਨਖਛੁਲੇਕਰਧਰਪਰੇਦਸਰਬਥੰਕਤਮਾਥਾ॥ਬਿਕਟ ੯
 ਬਦਨਾਕ੍ਰਿਗੁਰੰਮਸਿਥੋਲੇਹਸਿਥਪੁਲਾਥਾ॥੧੬॥ਕਾਬਿੰਤੁ॥ਲਾਬਮੇਯਹੈਦਖਜੁਮੈਰੋਖ
 ਪ੍ਰੈਧਨਖਤੋਰੇਅਜਜਰਪੁਰਸੋਹੈਮੇਜਲੀਗਯੋਕਾਮਸੀ॥ਸੁਤੋਅੰਸੀਹੋਨਹਾਰਾਵਰਕਰਾ
 ਬਿਚਾਰਾਬਚੈਹੈਮਾਰਬੈਰੁਹੈਨਕੀਘਾਮਕੀ॥ਦੁਖਸੁਖਦੇਕਬਾਰਦਸਰਬਜੀਅਥ
 ਰਜੇਸੇਛਨਿਮਨੀਹਾਰਤੋਸੇਰਾਮਨਾਮਸੀ॥ਕੋਸੀਹੈਪੈਦਈਮੇਰੇਅਨੰਦਕੀਜਈਰਾਮ
 ਰਾਮਅਜਨਈਰਾਮਅਸੀ॥੧੭॥ਰਾਮਰੀਦਉਫਾਜਰਾਜਾਦਸਰਬਸੀ॥ਕਬਿੰਤੁ॥
 ਮਹਾਰਣਧੀਰਮਹਾਂਬੀਰਬਪੁਬੀਰਹਾਸਿਥੋਲੇਅੰਸੇਨੈਸਕਸਮਸਮਮੋਹਿਦੀਜੀਏ
 ਾਕਹੈਬਾਧਿਓਰੋਕਹੈਦੇਸਤੋਨਿਕਰੋਕਹੈਬਾਰਧਉਤਾਰੋਕਹੈਜੂਰਕਾਟਿਲੀਯੋਭ
 ਹੈਕਾਬਿਕਾਸੀਰਾਮਕੇਤਕੁਪਰਸਰਾਮਨਾਮਸੁਮਿਜਕੋਛਿਤਪਾਲਹੈਕੋਛੁਜੀਯੋ॥ਮਾ
 ਰੇਮਹਾਂਪਾਪਛੁਨਲੇਹੈਛੀਨਲੋਹੈਤੂਨਰਪਾਪਦੇਖੀਏਤਮਾਸੋਪੈਨਸਾਸੋਕਛੁਕੀਯੋ
 ਏ॥੧੮॥ਰਾਮਚੰਦਉਫਾਰਪਰਜਰਾਮਸੀ॥ਕਾਬਿੰਤੁ॥ਮੇਨਜਾਨੈਤੋਰੋਬਲਤੋਸੇਤਾਂਕੋਲ
 ਰਮੇਛਲੁਕਾਠਿਨਕੁਠਾਰਧਰਕਠਪਰਿਧਰੀਏ॥ਇਤੇਪਾਰਿਐਰਕਛੁਬਾਤਅਵੇਰਬ
 ਧਾਬਕੀਜੇਸੇਈਛੁਭਵਤੀਪੈਰੋਖਕੋਨਕਰੀਏ॥ਅੰਸੋਕਛੁਕਲਕੋਸੁਭਾਓਹੈਹਮਾਰੇਹਮ
 ਰੇਮਾਰਖਯੋਪੈ॥ਪਾਰਿਐਜੀ॥ਕੀਏ॥ਜਸ॥੧੯॥ਰਸੁਨਮਨੀ॥ਕਾਬਿੰਤੁ॥

ਬਾਮਨਸੋਲਗੀਏਤੰਪਾਇਕੇਪਰੀਏ॥੧॥ਪਰਸਰਾਮਉਵਾਚਾ॥ਕਬਿੰਤੁ॥ਦੇਖਨ
 ਜੋਪਾਉਤੰਪਾਉਜਮਲੇਕਹਾਥਦੂਜੇਨਲਗਾਉਵਾਹਕਰੋਏਕਕਰਕੇ॥ਸੀਸਿਮਰੇ
 ਉਰਤੇਉਖਰੇਬੁਜਟੇਰਹਾਥੁਤੇਤਿਰੇਬਰਾਮਦਿਲੇਕਿਰਪੁਬਰੇਕੇ॥ਕਾਂਸੀਰਾਮਦਿਸਕੇਰਿ
 ਸਾਤਭੁਰਚਰਾਮਾਤਿਥਹਰਾਤਗਾਤਲਾਗਾਤਹੋਧਰਕੇ॥ਸੀਤਾਂਕੇਓਤਪੁਮੇਟਿ
 ਪੁਗਾਟਿਪੁਤਾਪੁਕੀਨੂੰਹੋਵਹਾਮਧਚਾਪਤੋਰੇਜਿਹੱਚਰਕੇ॥੨॥ਰਾਮਦੰਦਉਵਾਚਾ॥
 ਕਬਿੰਤੁ॥ਜੇਈਕਮਚਾਹਤਹੋਸੇਈਕਰੇਇਤਾਇਬੋਲੇਰਪੁਭਇਚਲਦਫਾਨਿਕੇਪ
 ਬਕੇ॥ਤੇਕਮੇਧਨਖੁਜਾਹਿਲਾਜਾਏਹੋਜਨਕੁਹਸਿਥੋਲੇਜੋਰੁਭੁਪੁਪੁਧੇਰੇਨਮਥ
 ਕੇ॥ਕਹੈਕਾਥਿਕਾਂਸੀਰਾਮਰਾਮਾਭਿਰਾਮਪ੍ਰਭਕਰੁਨਕੇਪਮੈਨਹਾਰੇਮੇਖਗੱਥਕੇ॥
 ਜਗਤਉਜਾਏਭੁਜਭਾਰੇਯਹਿਥਾਤਸੁਨਿਨਿਕਸਕੇਅੰਗਭਯੋਪਾਰੇਦਸਰਥਕੇ
 ੨੧॥ਪਰਸਰਾਮਉਵਾਚਾ॥ਕਬਿੰਤੁ॥ਤਰਸਿਤੇਤਭੇਭਯੋਰਤੋਭਮਨਖਿਸਿਖਾਥਿਖਸੇ
 ਬਚਨਬੋਲੇਛੋਛੋਹਛਮੇਹੈ॥ਉਹੈਚਛੀਜਛੀਆਖੈਰਿਸਤੋਪਰਤਕਛੀਕਹੈਕਾਥਿ
 ਕਾਂਸੀਰਾਮਮੈਸੇਬੇਖਭਯੋਹੈ॥ਕਾਂਪਓਅਧਰਲਰਿਬੇਕੀਹਰਥਥਵਾਹਿਸਿਭਰਕੈਕਰ
 ਰੁਕਨੁਰੁਕੁਲਮੇਹੈ॥ਦੇਖਤਹੀਹਥਰਪੁਸਥਕੇਧਨਖੁਥਨਸਾਫਕਾਪੁਨੀਸੁਰਕੇਧਾ
 ਜੀਤਮਦੇਗੇ॥ਅਨੰਦਕੇਕੇ॥ਉਖਭਯੋਪਦੀਨਾਥਿਧਕਪਰਾਧੁਕੇਪ॥ਜਨੀਕੇ॥

ਨਸੁਨੀਰਾਮੀਅਬਹੀ॥ ਬਿਖਕੋਸਪੁਤਪੁਰਹੁਤਹੀ ਕੋਬੋਧੁਪਰੇਕਾਂਸੀਰਾਂਮਬਾਰਬਾਰ १-
 ਬੋਲਤਗਾਰਬਹੀ॥ ਆਖਿਤਰੇਅਲਤਨਾਮੋਰਭਟਜਾਨਤਹੈਮਾਨਤਨਉਛਰਿਉਛ
 ਰਿਸਾਵੈਤਬਹੀ॥ ਭੁਭੇਦਾਵੇਦਾਰੋਤਸੰਭਾਰਿਕਾਰਿਮੋਰੋਰਧਪੁਬੀਨਾਂਤਰਹਬਾ
 ਰਡਾਰਿਅਬਹੀ॥ ੨॥ ਆਕਾਸਚੰਦਉਦਾਚਪਰਸਰਾਮਸੀ॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਤੁਮਸਬਹੀਕੇਹੁ
 ਰਮਾਨੀਅਤਪੁਰਪੁਰਭੂਤਲਕੇਸੁਰਤੁਮੇਦੀਜੀਅਤਦਾਤਹੈ॥ ਕਾਸੀਰਾਂਮਪੁਜਕੋ
 ਹਥਜੋਰਿਪਾਇਪੈਰੋਤੁਮਸੋਹਮਾਰੋਪੁਕਛੂਨਬਸਾਤਹੈ॥ ਬੈਰੀਅਨਿਮਾਰਨੋਹੋਰਮ
 ਮਪਾਰਨੋਹੋਬੁਧਿਰਪੁਬੀਸਮਿਕੀਮੈਸੀਦਿਨਰਾਤਹੈ॥ ਸੁਨੋਦਿਨਰਾਤਰਿਰਪੁਬੀਰਕੋਹੋ
 ਹਾਮਪੈਮਸੀਸਕੋਦੇਵਕਾਸੀਸੁੱਕਰੀਜਾਤਹੈ॥ ੩॥ ਪਰਸਰਾਮਉਦਾਚਾਕਬਿਤੁ॥
 ਕਾਹੋਕੋਰੇਰਾਂਮਜਮਧਾਮਚਲਾਚਾਹਤਹੈਖਲਕਕੇਲਖਤਹੈਜੈਹੈਖਲਖਾਇਕੈ॥ ਭੁ
 ਕੁਟੀਚਢਾਇਅੰਗਾਮੰਗਉਪਜਾਇਕੋਧੁਲਛੋਭੁਭਟਾਗੋਸਬਹੀਦਿਬਾਇਕੈ॥
 ਕਾਸੀਰਾਂਮਤਬਦਲਬਲਦਸਰਬਜੁਕੋਦਿਨਕੋਦਿਮਾਕਦੇਖਿਗਾਯੋਦਾਹਿਲਾਇਕੈ॥
 ੪॥ ਮੈਸੀਥਾਤਸੁਨਿਸੀਸੁਧਨਿਪੁਨਿਮੁਨਿਪੁਤਬੋਲਮੋਬਰਬੰਡਪੁਰਹੁਤਜਿਉਰਿਸਾਇ
 ਕੈ॥ ੫॥ ਆਕਾਸਚੰਦਉਦਾਚਪਰਸਰਾਮਸੀ॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਅੰਤਕੇਧਰਯਾਛਿਤਛੋਤਕੋ
 ਧਰਯਾਛੋਤਕੋਛੋਤਕੋਰਿਸਕਲਹਸੁਹਾਤਹੈ॥ ਕਾਸੀਰਾਂਮਰਾਂਮਬਦਧੀਕੋਕਹਤ

ਕਰੈ ਕੈ ਸੇਹ ਮ ਤੇ ਰੈ ਗਾਤ ਕੰਜ ਕੋ ਸੇ ਪਤ ਹੋ ॥ ਅੰਗ ਲਪਟਾਏ ਮਹਾ ਬੈਰੋ ਸੇ ਬਛਾਏ ਬੈਰੋ ਮੁਖਾ ॥
 ਏਕ ਲਕੇ ਜੀਅ ਤ ਕੰਨੁ ਜਾਤ ਹੋ ॥ ਨਿਗਮ ਕੇ ਛਾਂਡੇ ਕਰ ਬੋਲ ਤਿਖ ਚਲ ਥਾਂਡੇ ਕਰੋ ਕੋਰੇ ਪਾਂਡੇ ॥
 ਰੋਹ ਬਨ ਸੋਖਤ ਹੋ ॥ ੨੬ ॥ ਪਰਸਰ ਮਊਵਾਚਾ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਸੁਧਾ ਜੀਮ ਕੰਮੇ ਸਹਜੁ ਬਾ
 ਹ ਬਾਂਹ ਬਲੀ ਨਰਨ ਕੋ ਨਹ ਦਾਹ ਭਉ ਨ ਸਿਰਾਤ ਹੋ ॥ ਕੰਨਿ ਯਹੀ ਪ੍ਰਨੁਤਰ ਪ੍ਰਨੁਤਰੇ ਰੋਗ
 ਤੋ ਕੇ ਜੋਲੀ ਪਟ ਪ੍ਰਨੁਤਰੇ ਲੋਅਨ ਨ ਸੁਹਾਤ ਹੋ ॥ ਕਾਂਸੀ ਰਾਂਮ ਰਾਂਸੋ ਪਰਸਰ ਮਊਸੇ ਕਹੇ ਗਏ
 ਜੋਹ ਬਾਹ ਸੇਵੇ ਹਿਤ ਪਾਤ ਪਾਤ ਹੋ ॥ ਬਾਂਧ ਤਜੇ ਖੰਡੇ ਤੇ ਨ ਛਾਂਡੇ ਮੇਜੀਅਤ ਖਾਂਡੇ ਖੰਡ ਪਾਤਿ
 ਭੰਡੇ ਪਾਂਡੇ ਮੇਸੇ ਗਾਂਡੇ ਖਤ ਹੋ ॥ ੨੭ ॥ ਫਾਮ ਚੀਦ ਉਵਾਚਾ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਛੰਡੀ ਛੰਡੀ ਸਨ
 ਕੇ ਅੰਗ ਜਗਦੀਸਨ ਕੇ ਕੰਪੁ ਕਰੀ ਮਨ ਮਾਂਹਿ ਬਾਂਹੇ ਓਕੁ ਸਾਇਬੋ ॥ ਕਿਕੁਟੀ ਚਛਾਇਰ
 ਘੁਰਾਇ ਸੋ ਕਹਨ ਲਗੇ ਕਾਂਸੀ ਰਾਂਮ ਮੇਰੇ ਤੇ ਜੁ ਕਾਪੋ ਸਯੋ ਜਾਇਬੋ ॥ ਰੇਨੁ ਕਕੇ ਛੰਟਾਨੇ
 ਕੁਪੋਟ ਹੁਕੇ ਮਚੇ ਲੋਟਾ ਪੋਟ ਹੈ ਕੰਜੇ ਹੋ ਕਬਹੂੰ ਛੁਟੈ ਹੁੰਨ ਪਾਇਬੋ ॥ ਬਹੁਤ ਬਚੈ ਪੈ ਛੰਡ ਧਾ
 ਰੀਦ ਸਰਬ ਕੀ ਸੇਬਾ ਮਨ ਭਿਖਾਰੀ ਮਤ ਪਾਗੀ ਕਹਵਾਇਬੋ ॥ ੨੮ ॥ ਪਰਸਰ ਮਊਵਾਚਾ ॥
 ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਅਛਰ ਵਾਇਦੇ ਉਕਰੁ ਰਵਾਇਦ ਸੋਨਖ ਮੁਖ ਦਮਾਇ ਅਪੋਨੈ ਕੋ ਛਿਰ
 ਕਾਯੇ ਹੋ ॥ ਮੀਚਨਾ ਭਰਾਇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸੁਧਾਇ ਅਜੁ ਹੋ ਗੰਮੀ ਸਿਪਾਹੀ ਮੇਸੇ ਤਾਹੀ ਕੋ
 ਤੁੰਜ ਈਧੈ ॥ ਕਹੈ ਕਾਂਸੀ ਰਾਂਮ ਤਬ ਰਾਂਸੋ ਪਰਸਰ ਮਸਿਖੀ ਬਾਂਮ ਦੇਵ ਜੁ ਕੇ ਕੀ ਕੋ ਸੁਨਖ ॥ ੨੯ ॥

ਪੰਨਾ ੧੭
੧੭

ਭਾਮਚੰਦਰੇਵਾਰਾ ਪਰਸਰਾਮ ਸੋ। ਕਾ ਬਿਤੁ। ਫਾਰਤਕਪੋਲਬੋਲਬੋਲਤਹੀ ਮਨਕੇਤੁ
ਤੇਉਖਾਰਗੁਜਰਾ ਜਿਥੇਦਰੇਏਸਤਿਥੀਰਬੈਤਪੈਦੇਤਜਮਲੋਕਤੇਹਿਲੋਤੋਸਬਛੱਡਨ
ਕੋਬੋਰਏਕਫਿਨਮੇ। ਕਹਾਕੋਇਤਪਸਅਥਸੋ ਤਿਹਰੇਤਸੁਤਟਕਹਾਇ ਕਰਕੁ
ਫੇਰੇਤਰਨੇ। ਅਥੇਜਪਨਿਓਤੋਰੇਬੈਤਹਿਏਕਥਾਮਨਕੇਕਾਂਸੀਰਾਮਸਮਝਿਸਮ
ਫਿਕਰਿਅਸੀ। ੨੮॥ ਰਾਮਚੰਦਰੇਵਾਰਾ ਕਾ ਬਿਤੁ। ਦੁਟਿਟਾਟਿਗੋਸਾਰਏਫੂਟਿਫਾਟਿ
ਪ੍ਰੁਟਿਗਈਜੇਦਰਨਿਰਘੋਜੇਫਿਜਾਨਤਜਗਤੁਹੈ। ਸੁਰਜਜਰਾਯੋਬਾਰਿਬੋਗਿਕੋ
ਸਿਸਛੋਮਹਾਮੇਘਸਿਸਤਾਯੋਸੀਤਤਮੇਕਹਾਸਤੁਹੈ। ਰੰਗੁਹੋਉਖਰਿਕੁਰੰਗਤੁ
ਯੋਪਰੋਪਰੋਤੁਹੈਉਪਰੋਮਾਏਫੁਕਕੇਉਤੁਹੈ। ਕਾਂਸੀਰਾਮਹਾਮੋਪਰਸਰਾਮ
ਸੋਕਯੋਤੋਰਿਕੋਧਨੁਖਾਜੈਸੋਸੋਬਲਕਤੁਹੈ। ੨੯॥ ਰਾਮਚੰਦਰੇਵਾਰਾ ਪਰਸਰਾਮ
ਸੋ। ਕਾ ਬਿਤੁ। ਬਾਮਨਉਖਰਿ ਤਿਨਧਾਰਿਤਿਨਤੁਲਿ ਤੁਛਕੁਖਨਬੁਖੇਮਾਤੋਸੋਕਾਕੁ
ਕਹੀਏ। ਨਵੰਬਰਬਥਾਥੀਮੈਨਾਏਮੰਤ੍ਰਥਾਛਨਕੇਤਤੇਰੇਗੀਤੋਸੁਨਿਸੁਨਿਚਾਇਹਹਿ
ਹਮਕੋਨਾਸੁਤੋਸੋਥਾਏਤੁਰਕਸੁਮਨਰਸਕਰੋਥਨਨਸਿਤਤੇਸਬਸਹੀਏ। ਕਾਂਸੀਰਾ
ਮਹਾਮੁਖੀਸੋਥੀਥੀਉਭਯੋਜਾਸੋਕੀਸੀਮੇਰੁਤਾਲਪਕੇਸੋਗਾਹੀਏ। ੩੦॥ ਰਾਮਚੰਦ
ਕਹੈ

ਰਿਦਾਚਮਰਸਰਾਮਸੀਕਥਿਤੁ॥ ਰਸਨਕੇਪੁਤਮਹਾਂਬਲੀਅਤਿਕੋਪਾਏਧਾਨਖੁਨਚਲੇ
 ਸਬਹਾਜੇਰਿਕੋਰਿਕੈ॥ ਏਕਭਰਿਹਾਬਲੀਨੇਟੁਮੇਬਿਲੇਰਿਕੋਨੇਤਾਤੇਰਿਤਾਮਕੋਰਿਸਾ
 ਰੇਨਤੇਰਿਕੈਕ੍ਰੋਧਜੀਅਥਪੇਤੇਰੇਸੁਨਿਹੋਪਰਸਰਾਮਬਿਤੀਕਰਤਤਾਤੇਏਕਰਿਜੇਰਿਕੈ॥ ਤੁਮ
 ਸੇਨਸਰੁਭੁਪਰੇਗੀਕੋਚੇਰੁਪਕਾਕਰਿਕੋਚੇਰਕਾਹੁਮਾਮਾਨੁਏਰਿਕੈ॥ ੬੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦੇਖਿ
 ਮਕੀਦੀਨਤਾਸਬਸਮਾਵਤਤਾਹਿ॥ ਏਕਮੀਠੀਨਿਸਸੁਜਸਕੀਬਤੋਰਚੈਨਕਾਹਿ॥
 ਰਿਖਉਵਾਰਾਕਥਿਤੁ॥ ਰਾਮਪਨਸਮਾਮਾਭਿਰਾਮਸੁਨਿਕਾਮਹੁੰਤੇਤੇਹੋਪਰਸਰਾਮ
 ਕ੍ਰੋਧਮਭਿਛੋਰੀਏ॥ ਧਨਖਪੁਰਨੇਟੁਇਰਾਮੇਬਹਿਜਾਨੇਦੇਹਿਕੋਨੇਕਜਬੈਰਬੋਰਕੀਜੈਬਾ
 ਰਬੋਰੀਏ॥ ਬਾਲਕਥਿਨੇਦਨਿਤੇਜੀਅਮੈਰਿਸਯੋਰਕੋਪਨਖੁਚਵਯੈਕੋਪੈਤਿਕਾਸਲੇ
 ਰੀਏ॥ ਬਤੋਤੇਬਿਹਨੀਸੁਚਲਯੋਨਾਕਹਨੀਰਾਨਿਰਮਾਸੀਨਰਾਮਰਾਮਦਾਰਿਦਸੋਜੇਗੀ
 ਏ॥ ੬੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪੁਰਮਪਾਇਗਾਏਨਿਰਖਦੀਏਸੁਜਸਣੀਏਸਾਥਾਮੁਖਬੋਲੀਮਲੀਕ
 ਯਏਅਚੁਤਰਪੁਨਥਾ॥ ੬੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਨਮੁਖਦੇਖਤਮੇਬਿਰਨਕੋਨਸੁਰਨਹਰਾਇ॥
 ਲੋਪਰਚੇਤਕੋਚਲੋਰੇਟੁਜਾਰਪੁਗਾਇ॥ ੬੬॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਐਚਮੋਹਰਿਬਾਰਬਾਰਾਹਿ
 ਤੋਨਿਸਾਰਧਨੁਰਜਨਚਫਾਏਹਜਾਰਬਾਰਾਇ॥ ਤਾਕੋਚਪੀਏਨਬਲੁਤੇਰਤਲਰੇ
 ਨਪਲੁਤੇਆਤਿਮਨਰਾਮਕੋਸਕੁਚਣਾਇਏ॥ ਤੋਰੋਛਰਜਭਿਭੇਰਿਸਾਚੀਕਹਿਬਾ

[illegible]

੧੦੩) ਰਾਮਚੰਦ ਉਦਾਚਾ ਕਥਿਤਾ ॥ ਬਾਨਭਰਿਛਾਇ ਲੋਹਕਨਸੈ ਲਗਾਇ ਜਿਹ ਜਿਹ ਪਕਰਾ
 ਇਲਾਗੋਕਰਨ ਨਿਦਾਨਸੇ ॥ ਦੇਖੀ ਬੀਰ ਦੇਖੀ ਬਾਖੀ ਦੇ ਪਰਤਾ ਪੁਜਾਨੇ ਚੰਪਾ ਚਿਰ ਰਨੇ ਮਰ
 ਰਨੇ ਅਸਮਾਨਸੇ ॥ ਕਾਸੀਗੰਮਰਾਂ ਮਕੇ ਗਿਸਤ ਭਧਰ ਰਾਂ ਮਥੂਲੀ ਸੁਪਿਸਾਤ ਪਕਾਇ ਪਰਿਮਾਸਨ
 ਸੀ ॥ ਦਿਨ ਬਰਖੇ ਘੋਰੇ ਭਿਰਿ ਭਿਰਿ ਤਿਭੀ ਤਿਭੀ ਭੀ ਭੀ ਕਰਲੀ ਦੇਖੀ ਬੀਰ ਪਕਸੀ ॥ ੧੦੪) ਸੋਰਠੀ
 ਯਾ ॥ ਰਾਮ ਕਹੇ ਮੁਨਿ ਨੰਦਨ ਕੰਕਰਿ ਕਾਹਿ ਘੋਰੇ ਮਥ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਈ ॥ ਬੂਝਿ ਕੇਤਾਹਿ ਹਨੀ ਨਭ ਕੀ
 ਗਤਿ ਮੋਰਹੁ ਤੀ ਮਥਾ ਮੋਰ ਬਨਈ ॥ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਮੁਨਿ ਕੋਰ ਕੋਰ ਤਕੈ ਅਵਤਾਰ ਸਹੀ ਰਪੁ ਬਈ
 ॥ ਭੇਟ ਸੁਟਾਵਲ ਲੇਖਨ ਕੋ ਜਬ ਰਾਮ ਕਮਾਨ ਚਟਾਕ ਚਢਈ ॥ ੧੦੫) ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਾਮ ਪੁਨ ਚੁਤਾ
 ਧਨਖ ਕੀ ਮੇਚੀ ਜਬ ਸੂਤਲਾਇ ॥ ਦੇਖਿ ਜਨ ਕਜਲ ਹਤਨ ਮਨ ਪਰੇਖ ਬਿਸਾਈ ॥ ੧੦੬) ਸਤਿ
 ਤਿਵਾਨਾ ਕਥਿਤੁ ॥ ਯਾਹਿ ਕੋਤੋ ਬੋਲ ਕਛੁਤਾ ਤੇ ਕੋਸੇ ਦੇਖਤੋ ਐਸੇ ਤੋ ਅਨਿਕ ਪੈ ਪੈ ਕਹਾਂ ਕਹਾਂ
 ਜਾਇ ਪੈ ਕਾਲ ਬਾਹੀ ਨਈ ਰੋਤੋ ਪਾਮ ਪੁੰਨ ਗਈ ਗੰਮ ਅਜ ਹੁੰਤੋ ਮੇਰੇ ਸੀਸ ਸੋ ਤਿਕੈ ਬਸਾ
 ਏਹੈ ॥ ਰਾਜ ਪੀਕੀ ਗਿਤਿ ਬਿਪਰਿਤਿ ਸਬ ਜਯੈ ਜਗੁ ਕੇ ਬਾਸਿ ਭਏ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਭਗਵਾਇ ॥
 ॥ ਅਨਮੋ ਬਿਚਾਰੈ ਗਈ ਲੈ ਚਢੈ ਉਤਰੈ ਸੀ ਅਤੋਰ ਕੈ ਧਨ ਧੁਯਾ ਕੀ ਬੇਟੀ ਬਾਹਿਲਾਇ ॥
 ੧੦੭) ਸੋਰਠੀ ॥ ਇਤਲ ਛਮਨ ਸੀ ਗੰਮ ਪਰਸਰਾਂ ਬਲੁ ਪਰਹਰੇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਬਿਸਾਮ
 ਅਮਰ ਭਯੋ ਮਨ ਦੇਹ ਧਰਾ ॥ ੧੦੮) ਸੋਰਠੀ ॥ ਯਹ ਦੀਪ ਕਰਿ ਰਕਾਂ ਸੇਖ ਸਨੇਹ ਜਗਾਇ ਰੁਸ
 ਰਾਪੁ ਕੁਲ ਦੀਪ ਕਾਂਸਾ ਦਾ ਬਛਤ ਦੇਉ ਰਹੈ ॥ ੧੦੯) ਸੋਰਠੀ ॥ ਛਾਡੈ ਸਮਾਗੁ ਬਾਉਪ

ਰਸਰਾਮ ਮਨਤੁਪੁਪ੍ਰਮਾ ॥ ਰਾਮਉਤਮੇਚਾਉਭਜਮੇਨਦੀਸਤਮਾਜਲੇ ॥ ੧੧੦ ॥ ਕਾਥਿਤੁ ॥
 ਜੈਸੇਅਹਿਮੇਰਤੋਨਿਸਰੇਚੇਰਭੇਰਤੇਕਰੀਗਸਿੰਘਸੋਰਤੋਤੁਸਾਗੇਸੇਘਮਤੋਅੰਧਕਾਥੇ
 ਪਤੋਬਿਓਗਤੀਅਸਮੀਪਤੋਜਮੈਕਾਤਿਕਤੋਮੇਘੁਨਭਜਾਤਸੁਰਧਮਤੋ ॥ ਦਾਰਿਦਸਮੇਪਾ
 ਸਤੋਕਾਭੁਜਮੇਸੁਧਾਸੁਤੋਪਪਨਕੋਯਾਣੁਜੈਸੇਏਕਹਰਿਨਾਮਤੋ ॥ ਜੈਸੇਏਕਲਭਤੋਅੰ
 ਕਗਨਭੁਜੇਗਾਭੈਸੇਭੁਜਿਚਲਮੇਪੈਪਰਸਰਾਮਰਾਮਤੋ ॥ ੧੧੧ ॥ ਅਥਅਜੁਪਾਨਗਰੀ
 ਪ੍ਰਵੇਸਾਸਦੈਯਾ ॥ ਸਭਸਿਗਿਚਲੇਪਿਤੁਕੇਮੁਨਿਜੀਤਪਛੈ ॥ ਦਿਜਬੇਦਓਸਾਸਲਮੇ ॥ ਮਨ
 ਤੋਹਰਖਮੇਮਨਨੰਦਾਜੁਕਹੇਅਜੁਹਮੇਬਿਧਿਰਜੁਦਯੋ ॥ ਧੁਨਿਛੋਲਮੁੰਦਗਬਜਾਇਧਸੇ
 ਮੁਰਦੇਖਤਹਾਣਬਜਚਛਯੋ ॥ ਸੁਰਗੀਬਖਸੀਸਿਰਯੇਦੁਖਦੰਦਾਮਨੰਦਭੁਯੋਕ੍ਰਿਗੁਨੰਦਗਯੋ ॥
 ੧੧੨ ॥ ਸਦੈਯਾ ॥ ਬਾਬਛੰਬਗੁਜਾਰਤਕ੍ਰਿੰਗਕਪੋਲਾਨਿੰਗਪੁਜਾਫਹਰਾਹੀ ॥ ਚਾਫਬੀਸਇ
 ਚਾਰਨਕੇਨਿਜਬੰਹਉਠਾਇਕਬਿਤੁਪਛਾਹੀ ॥ ਰਾਮਰਛਤਲਦੇਸਿਗਿਬੀਰਬਨੇਰਘੁਬੀਰ
 ਜਨੇਮਨਮਾਹੀ ॥ ਦੇਖਸਰੂਪਪੀਮੈਜਲਵਾਰਿਸੁਬੈਪੁਰਸਾਰਿਕਹੈਬਲਿਜਾਹੀ ॥ ੧੧੩ ॥
 ਇਤਿਸ੍ਰੀਰਾਮਗੀਤੋਸ੍ਰੀਤਾਤ੍ਰਿਵਾਹਿਨਾਮਪ੍ਰਥਮੰਮੰਕਾ ॥ ੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਬੈਠਿਅਜੁਪਿਯਾ
 ਸੁਪਕੀਭਾਤਿਸੁਭਿਦਸਰਬਸੂਤਾ ॥ ਮਰਿਜੀਤੋਜਸਤਿਲਕੋਸੈਪਰਮੇਸ਼ਾਮਸਪੁਤਾ ॥ ੧ ॥ ਕੁੰ
 ਤੁ ॥ ਅੰਧਰਜਪਣੀਬਨਾਦਸਰਬਤੀਨਿਨਕੋਲਾਜਾਸੁਮਿਥਾਐਕੇਕਈਸੁਨੀਤੋਹੋਏ
 ਮਮਬੇਦਪੁਤਬੇਰਾਸੇਸਪੁਤਲਛਮਨਭੁਬਖਸਿਸੰਤਪਨਪੀਤਿਹੋਏਏਸਨਮਾਨਉਪ

੧੨

ਹਾਥਿਖਪਾਇਪਰਿਬਿਦਾਸਥਕੀਨੇ ਨਿਖਜੈਸੇਰਾਜਨਿਤਹੈ॥ ਬਾਛੈਸੁਖਸਿਧਮਰਜੀਤਿਸੁ
 ਪਨੇਨਦੁਖਕਲਚਾਲਦੇਖਾਯੋਯੋਰੈਭਾਂਤਬੀਤਹੈ॥ ੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੁਨਹੁਸੰਤਮਨੁਦੇਸੈ
 ਏਹਈਏਸੁਖਸੀਤਿ॥ ਅਬਹਿਕਥਾਬਪੁਬੀਰਕੀਚਲੀਅੰਰਹਿਭਾਂਤਿ॥ ੩॥ ਸਦੇਯਾ॥
 ਰਾਜਸਾਮਾਜਸੁਖੇਪੁਰੇਸੀਅਰਾਮਮਿਲੈਮਨਾਨੰਦਕੁਬੀ॥ ਸਾਰਸੁਤੀਨਸਕੈਕਾਹਿਅੰ
 ਕਸਿੰਗਾਰਕਹੈਮਤਿਕੈਨਹਮਬੀ॥ ਕਾਲੁਬਿਤੀਤਭਯੋਇਹਹਿਕਾਬਿਭੂਤਬਢੀਸਥਾ
 ਗਨਿਸਾਗੀ॥ ਰਾਜੁਦੈਰਾਮਹਿਹੋਬਨਜਾਂਊਬਸਿਸਟਕਹੀਭਲੀਥਾਤਾਬਿਚਾਗੀ॥ ੪॥ ਸੰ
 ਰਣਾ॥ ਕਹਾਰੰਕਕਹਾਭੂਪਦੁਖਸੁਖਸੀਗਿਸੰਦਾਗੇ॥ ਪਰਉਜਾਕਿੰਨਕੁਪਲਗੇਦੁਹੰਘ
 ਹਟਿਜੇਫਰੀ॥ ੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰਾਜਾਸਥਕੈਕਹੈਰਾਮਸਾਸਦੇਰਾਜੁ॥ ਹੋਬਨਥਾਸਿਤਪਕੈ
 ਚਲੈਯਾਤੇਭਲੋਨਕਾਜੁ॥ ੬॥ ਸੋਰਣਾ॥ ਦੇਖਨਿਕੈਮਕੁਲਾਹਿਛੰਤਚਮਗਸਿਰਭਾਂਕੇ॥ ਸੇ
 ਨਾਤਬਹਿਸਿਰਾਹਿਜਥਦੇਖੋਇਹੰਗੁਤਿਸੁਤਾ॥ ੭॥ ਕਥਿੰਤੁ॥ ਜੋਰਿਕੁਲਪੁਸਿਪੁਸਿਮਾਏ
 ਸੀਸਨਾਇਅਭਿਖੇਕਕੈਕਗਇਅਕਰੰਦੁਜੇਕਾਮਕੋ॥ ਲੋਚਨਸਿਰਾਹਿਛੰਤਚਮਗਥਿੰ
 ਨਤਾਂਕੈਮਾਥੇਫਹਗਾਯੋਸੇਦੇਖਪਨਮਾਮਕੋ॥ ਜਨਕੀਕੋਪਟਰਨੀਸੋਪੈਰਜਧਨੀਸਥਾ
 ਕਾਨਸੁਨੇਆਪਨੇਹੋਰਾਜਾਮਾਜੁਰਾਮਕੋ॥ ਰਾਜਾਦਸਰਥਜਾਮਨੇਰਥਲੋਸੁਖਯੋਤਤਕ
 ਹੀਥਾਤਪ੍ਰਤਦੈਹੋਰਾਜੁਰਾਮਕੋ॥ ੮॥ ਕਥਿੰਤੁ॥ ਰਾਮਰਾਜਕਾਜੇਵਿਕੈਸਾਸਥੈਠੇਨਿਪਰ
 ਜਾਥਿਖਮਾਇਥਿਖਮੰਡਲੁਬਨਾਇਕੋ॥ ਰਾਜੁਭਾਗਾਮਾਜੁਥਪੁਬੀਰਭੂਜਥਾਮਿਥਨਜਾ

ਸਥਾਨ ਕੁਤਨ ਗਹਿਨ ਰੀ॥ ਜਨਕੀ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰ ਤਦੇਤ ਅਸੀਸ ਸਬੈ ਟੁਲੀ ਓਰ ਘੁਬਰੀ॥
 ਰਾਮ ਕੋ ਰਾਜੁ ਰਹਿਤ ਬਲੀ ਜਗ॥ ਜੈਲਗ ਰੀ ਗਬੈ ਜਾਮੁਨ ਰੀ॥ ੧੦॥ ਸੋ ਰਹਾ ਫੁਲੇ ਮੰਗ
 ਨਿਮਤ ਏਹ ਬਿਧਿ ਪੁਰਬਾ ਸੀਸ ਬੈ॥ ਲੋਚਨ ਸਕਲ ਸਿਰ ਤਦੇ ਖਿਰੂਪ ਸੀਰਾ ਮਕੀ॥ ੧੧॥
 ਰਹਾ॥ ਸੁਨੀ ਕੇ ਕਈ ਬਾਰ ਰਾਮ ਹਿਰਜੁ ਬਿਦੇ ਸਸੁਤ॥ ਨੈਕ ਨੈਨ ਸਿਰ ਤਰਹੇ ਰੁਦੈ ਬਚ
 ਨੇਸੀ॥ ੧੨॥ ਸਦੈ ਜਾ॥ ਰਾਮ ਹਿਰਜੁ ਬਿਦੇ ਸੂਬੈ ਸੁਤ ਸੋਚੁ ਕੀ ਓਰ ਬਚਨ ਰੀ॥ ਵੇਕਉ
 ਪਾਉ ਕੋ ਰੋਜੁ ਫਿਰੈ ਮਤ ਦੇ ਬਰਵੈ ਲੇ ਓ ਮਾਂਗ ਸੁਰੀ ਗੀ॥ ਕੂਪਨ ਭਾਰਤ ਅਚਰੁ ਲੇ ਤੋ ਪੈਜਾ ਤਸੁ
 ਸਾਤੁ ਪਾਇਨ ਨੀ ਗੀ॥ ਵੇਰ ਚਲੀ ਪੀਅ ਪੈ ਬਰੁ ਮਾਗ ਨਾਮਨ ਹੁਕਲ ਕਰਾ ਲੁਭੀ ਗੀ॥
 ੧੩॥ ਸਦੈ ਜਾ॥ ਜਾਇ ਜੁਰਾਕ ਕਮੇ ਨਿਪਸੈ ਤਿਨ ਦੇ ਬਰਵੈ ਤ ਮਤ ਅਥਪਾਉ॥ ਕੋਨ ਸਮੇਸੁ ਨ
 ਸੀਰ ਘੁਬੀਰ ਹਿਰਜੁ ਦੇ ਮਨ ਨਿਨੈਨ ਸਿਰ ਉ॥ ਰੂਠਿ ਰਹੀ ਮਨੇ ਕੋ ਬੋਲੁ ਪਿਆਨ ਦਾਸੁ
 ਨਯਾ ਹਿਰੁਤਾਉ॥ ਮਾਂਗ ਕਮੇ ਬਨ ਬਾਸੁ ਦੇ ਰਾਮ ਹਿਰੈ ਅਪਨੇ ਸੁਤ ਰਾਜੁ ਰਮਾਉ॥ ੧੪॥
 ਸਦੈ ਜਾ॥ ਰੂਤ ਰਹੀ ਪਤਿ ਸੋਤ ਬਲੀ ਜਬ ਕੇ ਕਈ ਮਾਂਗਿ ਦੇ ਉਬਰ ਲੀਨੇ॥ ਦੇਨ ਕਹੈ ਜੁਹ ਤੇ ਅ
 ਨੰਦ ਨਪਨ ਨਿਸੀ ਗਿਤੇਈ ਅਥਦੀਨੇ॥ ਏਕ ਬਾਂਝੀ ਮੁਖ ਤੋ ਜੁਗ ਸੰਪਤਿ ਕਾਰਿ ਮਨੇ ਰੀਪ ਕੇ ਸੁਖ
 ਫੁਲੇ॥ ਬੋਲਿ ਕੈ ਬੋਲਿ ਕੁਝੋ ਲਿਕੁ ਨਾ ਰਿਪਿ ਉਖ ਕੇ ਕੰਠੁ ਹਲਾਹਲ ਕੀਨੇ॥ ੧੫॥ ਸਦੈ ਜਾ॥
 ਰਿਸੁ ਨਿਕੇ ਕਈ ਹੇ ਸੁਨਿ ਪਾਪੀ ਹੇ ਸੁਨਿ ਚੰਡ ਰਸਮ ਸੁਖ ਭਾਗ॥ ਬੋਲ ਤੋ ਬੋਲ ਨਿਬੋਲਿ ਬਾਧ
 ਮੁਖਿ ਰਹਿ ਹੀਨ ਰਿਸਾ ਰਤਿ ਹਾਰੀ॥ ਪਾਇਤ ਵਾਰ ਪਰੇ ਪਰ ਹਾਰਿ ਹਾਰਿ ਸਿਰਿ ਹਾਰਿ

ਚਰੇ॥ ਫੇਰ ਸੋ ਕਹੈ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਕ ਬਤ ਸੁਧੇ ਹਿਜ ਮੇ ਕਿ ਨ ਲੇਤ ਰਸ ਰੇ॥ ੨੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਮੋ ਤਰ ਕੇ ੧੫
 ਮੇ ਭੁਟ ਪਾਇ ਲਾਜ ਮੇ ਕਰਿ ਸਾਇ ਲਾਜਿ ਪਚ ਬਯੋ॥ ਜੋ ਬਿਨ ਨੀਕ ਹਿਮੀ ਨ ਦਸਾ ਮੇ ਕੈ ਕੈ ਕਰਿ
 ਲਾਜੁ ਜੀਅ ਨਿਬਯੋ॥ ਜੋ ਸਾਇ ਲਾਜੁ ਮੇ ਨ ਤਜੈ ਪ੍ਰਤਿ ਜੋ ਮਧ ਫਾਂਸ ਗਰੇ ਦੁਖ ਪਾਯੋ॥ ਪੋ
 ਨ ਚਲੇ ਗਵਿਜ ਮੇ ਜਲ ਮੇ ਪ੍ਰਕੇ ਕਈ ਕੇ ਬਰਜੇ ਤਰ ਫਾਯੋ॥ ੨੧॥ ਕਾ ਬਿਤੁ॥ ਲੀਜੀ ਏ ਸਮਜੁ
 ਸਬ ਦੇਸ ਸਿਕੋਰ ਜਾਸੀ ਕੁ ਹੋ ਬਿਖਾ ਗਿਭ ਮੇ॥ ਬਰਾਂ ਮਤੀ ਪਹੋ ਲਹੈ॥ ਜੋ ਕਹੈ ਤਿਹ ਬੇਗਾਂ ਉਡਿ ਮੇ
 ਮਾਗਿ॥ ਮਾਗਿ ਖਾਉ ਜੋ ਪੈਰਾ ਮਸੀ ਗਿ ਤੋ ਮਨੇ ਕਦੁਖ ਮੇ ਸਹੈ॥ ਜੋ ਨਹੈ ਸੁਹਾਉ ਸਿਗਰਾਂ ਮਲੇ ਬਿ
 ਦੇਸ ਜਾਂਉ ਪ੍ਰਤਿ ਜਾਤੁ ਲਾਗਿ ਸੁਨਿ ਬਾਤ ਏ ਕਹੈ ਕਹੈ॥ ਰਾਜੁ ਤੇਹੇ ਪੁਤ ਕੈ ਨ ਕੀਜੀ ਏ ਕੁਤੁ ਪੁਤ
 ਰਾਂ ਕੇ ਕਰਾ ਪਰਾ ਪੁਰਾ ਮਧ ਰਹਿ ਕੈ॥ ੨੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਕੈ ਦੁਖ ਪਾਵੁ ਹੋ ਬਰੇ ਤੁਸੁ ਮੇ
 ਕਹੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਮਥ ਦੇਖੀ॥ ਬਜਨ ਜੇ ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਰੇ ਬਰਾਂ ਗਿਲੇ ਤੁਮੈਂ ਮਥ ਤੇ ਣੀ॥ ਜੇ ਨ
 ਰਬੇ ਲਾਨਿ ਬਹੁਤੈ ਸੋ ਮਾਮਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸੇਵਾ ਖੇਈ॥ ਕੈ ਮਥ ਫੇਰ ਕਰੇ ਮੁਖ ਕੇ ਕਈ ਮੇ ਬ
 ਤੇ ਹਿਨ ਦੇ ਨ ਕਹੈ ਣੀ॥ ੨੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਾਨ ਤੇਹੀ ਅਮੈ ਸੁਨਿ ਕੇ ਕਈ ਰੁਖ ਨ ਭੋਲ ਪੈ ਬਰੇ
 ਹੈ॥ ਜਾ ਮੁਖ ਬੈ ਬਰਾਂ ਗਤੈ ਸੁਨਿ ਤਾ ਮੁਖ ਲੇ ਚਨ ਭੁੰਨ ਸਿਰੇ ਹੈ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਰਾਂ ਬਸੈ ਬਰਾਂ
 ਦਿਨ ਮੇ ਧਿਕ ਹੋ ਸੁਪਨੇ ਹੋ ਪੈ ਹੈ॥ ਤੇਹੀ ਪੁਤ ਸੁਨੈ ਯਹ ਬਾਤ ਪਿਸਾਚਨਿ ਗਾਉ ਮੇ ਪਾਉ ਨੈ
 ਹੈ॥ ੨੪॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਬੇਲ ਨਿਬਾਯੋ ਕੋਹ ਰੀਚੈ ਦਿਗਰਹੁ ਤੇ ਨਤ ਬਿਸੁਖ ਭੀ ਮੇ ਕੋ ਕ

ਧੀਰਸੈਰਕਬਲੀਬਲਿਬਦਨਖਵਨਮੇਜਸੁਲੀਜੈ॥ ਰਜਨਪੁਤਸਮਾਨਦੇਉਪਲਿਏ
 ਕੋਸੇਜੇਨਦੇਕੋਸੀਕੀਜੈ॥ ਕੋਨਸੀਹਾਨਿਕੁਈਭਮਕਾਛਿਭਿਏਕਹਿਦੈਬਨੁਏਕਹਿਦੀਜੈ॥ ੨੫
 ॥ ਕਬਿਭੁਪ੍ਰਚਰੇਪ੍ਰਚਲੈਨਿਦਲਜਿਨਿਕਰੈਬਰੇਕਹੋਸਾਛੁਪੈਤੈਬਰਤਸਮਾਜਕੋ॥
 ਦੇਖਿਬਿਖਰਜਕੁਲਪੁਜਬਾਲਮੀਕਾਮਾਜੂਬੋਲਨਗਏਹੈਰਾਮਚੰਦਜੂਕੋਕਜਕੋ॥ ਭ
 ਲੋਪਗਧਰੇਪਾਇਮਾਇਸਸਿਧਾਰੇਬਨਭਰਬੁਬੁਲਾਈਏਜੀਭਾਨਾਤਾਜਸਾਜਕੋ॥
 ਤਿਯੋਬਿਕਰਲਕਾਲਬਖਾਲਖਯੋਲੋਟੈਧਰਦੇਖੋਕਬਿਗਮਹੋਬਹਾਉਮੇਸੀਲੁਜ
 ਕੋ॥ ੨੬ ॥ ਵਰਸਾਪਨਿਯਹਸਾਧਨਿਪਪਰਮੇਅਟਪਟੇਕਾਮਾ॥ ਵਹਿਕਾਏਯਹਿ
 ਮਾਰੇਜੀਮੇਸੁਧਾਰਾਮਲੋਨਾਮਾ॥ ੨੭ ॥ ਸਰਤਾਇਕਤੀਅਥਹਅਨੁਹਾਸਬਹੀਜੁ
 ਠਾਕਦਿਰਮਕਹਿ॥ ਪਤਿਹਤਿਪੁਤਨਿਕਾਰਿਅਨੰਦਕਰਿਜੀਅਸਲੁਪੀਐ॥ ੨੮ ॥
 ਸਵੈਯਾ॥ ਸੋਚਰਹੇਮਨਮੇਤਬਭੁਪਤਿਕੇਕਈਏਬਰਕਹੋਤੇਮੰਥੋ॥ ਕੋਨਸਮੇਜੁਗ
 ਬੰਨ੍ਹਪਰੇਯਹਿਹੈਨਭਲੀਸੁਬਿਚਾਰਨਲਗੋ॥ ਅਯੋਗਈਫਿਰਕੇਮਨਮੈਰਿਖਸ੍ਰਾਪਕ
 ਹਮੇਸੇਈਆਵਤਮਾਰੋ॥ ਜਾਹਿਤੇਰਾਮਬਿਓਗਭੁਟੇਤੁਜਾਨਤਪੈਪਰਤੰਬੁਥਾ
 ਰੀ॥ ੨੯ ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਤੋਲਗਸੰਗਲਏਰਪੁਬੀਰਹਿਆਪਬਸਿਸਟਧਰੇਕਰਿਬਾ
 ਰੀ॥ ਬੇਦਜੁਪੁਜਪਫੈਦਿਜਮੰਡਲਰਾਮਹਿਛੂਲਭਈਮਨਮੰਥੀ॥ ਚੰਦਮੁਖੀਬਨਿਤਾ

ਚਢਿਕੰਠਨਿਦੇਖਸੁਪਸਬੈਬਲਿਜਾਏ॥ ਬਾਜਤਫੋਲਮਿਦੰਗਬਢਿਧੁਲਿਭੀਰਕਿਧੁ १੬
 ਨਿਕੀਸੁਪਿਲਪਿ॥ ੩੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਦੁਆਰਕੁਲਾਹਲਭੋਨਸੁਮੇਤਬਕੇਕਈਸਿਜਿ
 ਯੋਸਮਝਵੈ॥ ਅਯੋਰੈਰਾਜਕੇਕਜਬਰੇਸੁਤਜਾਇਬਸੈਬਨਾਯਾਇਸੁਪਵੈ॥ ਦੈਵਉ
 ਬਕਪਾਲਾਹਿਮਾਰਤਭੋਹਨਿਸੋਕਯੋਜੇਤਹਿਭਵੈ॥ ਜੋਮੁਖਰਾਮਹਿਰਜਕੋਬੋਲਿਬਸੈ
 ਮੁਖਕੋਬਨਬਾਸਪਠਵੈ॥ ੩੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਯੋਕਹਿਮੋਨਫੁਜੀਅਜਨੰਦਨਕੇਕਈ
 ਜਿਰਮੂਜਸੀਪਈ॥ ਹੈਤਤਕਲਤਜੋਪਤਲੇਟਤਾਮਨੰਦਾਮਜੁਹਿਦੇਨਸਮਾਈ॥ ਏਕਿ
 ਕੋਪੋਰਿਮੇਬੋਲਿਬਸਿਸਟਹਿਰਾਮਾਚਿਰੈਯਹਿਬਾਤਸੁਨਾਈ॥ ਮੇਹਿਦਏਬਰਵੈਇਨਕੋ
 ਨੁਮੋਸੁਤਕੋਅਪਨੀਠਕੁਣਈ॥ ੩੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਬਾਤਸੁਨੇਕੁਲਪੁਜਿਰਯੋਚਕਿਸ਼ਾਸ
 ਭਰਮੋਮੁਖਰਾਮਨਿਹਈ॥ ਆਇਸਹੋਇਕਯੋਨ੍ਹਿਪਸੈਚਲਿਅੰਗੁਤੀਅਥਾਯੋਗਿ
 ਚਰੀ॥ ਬੋਲਿਉਣੀਰਿਖਸੈਤਬਕੇਕਈਸਾਚੁਕਹੋਮੁਹਿਸੈਹਤਿਯਾਈ॥ ਭੂਪਰੋਜਿਨਿਮੇ
 ਹਿਮਿਲੈਬਨਜਾਇਬਸੈਕਹੋਜਾਇਪੁਕਈ॥ ੩੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੋਰਿਸਕੋਈਭੀਤਰਿ
 ਫੋਨਸੁਤਬਨਪੁਤਿਸੋਨਮਿਲਏ॥ ਬੈਠਪ੍ਰਨਾਮੁਕੀਓਤਿਹਰਾਤਿਨਤਤਕੇਕੋਲੇਮ
 ਬਚਢਾਏ॥ ਸੋਕਭਰੇਰਿਖਲੇਗਨਸੋਕਹਿਰਾਜਰਯੋਬਨਬਾਸਪਠਾਏ॥ ਰਜਸਰਾਜ
 ਦੰਨੋਲਪੁਬੀਰਪਿਯੋਰਪੁਬੀਰਫਿਰੈਪਾਇਆਏ॥ ੩੪॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਆਇਕੋਧਾਮਕੁਲ

ਇਸ ਬੈਠੇ ਦਿਨ ਦੁਹਰੇ ਪੁਰੇ ਪਰਮਾਹੀ॥ ਸੀ ਅਸੈ ਬਾਤ ਕਹੀ ਸਬ ਗੰਮ ਸੁਨੇ ਦੁਖ ਸਦੇ ਉਨੈ
 ਬਹਾਈ॥ ਕਹੇ ਕੋ ਰੋਵਤਿ ਹੈ ਸੁਨਿ ਮਾਨ ਨਿਜੇ ਕਛੁ ਅਕਲਿ ਖੇਨ ਮਿਟਾਈ॥ ਸਾਸੁ ਕੀ ਸੇ
 ਵਭਲੇ ਕਰੀ ਚਿਅ ਰੁਪੁੰਦੁ ਚਲੀ ਪੈ ਬਿਦਾ ਕੋਤ ਹੀ॥ ੩੫॥ ਸਦਾ॥ ਅੰਰ ਕਹੈ ਤੋਨ ਰਹੈ ਮਨੁ
 ਤੋ ਹਿਤੋ ਜਾਹਿ ਪਿਤਾ ਘਰ ਮਾਨੁ ਪਛਾਉ॥ ਜੋ ਜੋ ਚੁਖ ਤੋ ਹਿਕੈ ਸੁਨਿ ਸੁੰਦਰ ਸੇ ਸੁਖ ਮਾਇਸ
 ਦੇਹ ਬਨਾਉ॥ ਹੋ ਬਸਿ ਕੈ ਬਨ ਭੂਪਤਿ ਕੋ ਸੁਨਿ ਕੇ ਕਈ ਕੇ ਰਿਨ ਭੋਫੁਟ ਕਾਉ॥ ਕਾਲ ਹੀ ਰਾਜੁ
 ਕੋ ਰੰਮਿਲਿ ਤੋ ਸੀਗਿ ਤਾਤ ਕੋ ਬੋਲ ਕੀਏ ਫਿਰਿ ਆਉ॥ ੩੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਿਦਾ ਤੁਏ ਬਨ ਕੋ
 ਰਾਲ ਪੂਤ ਕੇ ਕਈ ਹੋਤਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਪਤਿ ਭੁਜੇ ਠੇਕੇ ਬਿਦਾ ਸੁਣਿ ਕੋ ਦੇਤਾ॥ ੩੭॥ ਅਦੋ
 ਯਾ॥ ਦੇਵ ਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕੋ ਸੀ ਅਕੇ ਸੁਖ ਕੋ ਅਰੁ ਬਾਲਿ ਕੇ ਪ੍ਰਨ ਨਹੀ ਕੋ॥ ਰਾਵ ਨ ਕੇ ਦਸ ਸੀ
 ਸਨ ਕੋ ਅਰੁਈ ਸਕੇ ਬੋਲਾਹਿ ਬੋਲਿ ਕੋ ਨੀਕੋ॥ ਮੀਰੁ ਮਹੀ ਚਮੁਨੀ ਸੁਰ ਕੋ ਜਸੁ ਬੋਲਿ ਬ
 ਭਿਖਿ ਨ ਲਿਕ ਮਹੀ ਕੋ॥ ਤਾਤ ਬਿਦਾ ਦਈ ਰਾਮ ਹਿਜੀ ਸੀਗਿ ਰਾਮ ਦਈ ਤਬ ਹੀ ਸਬ
 ਹੀ ਕੋ॥ ੩੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕਟਿ ਨਿਖੰਗੁ ਕਾ ਸਿਧ ਨ ਖਕਰ ਲਛਮਨ ਅਤਿ ਰਨ ਧੀਰ
 ॥ ਅੰਰ ਚਮੁਨੀ ਅੰਰੋ ਕਈ ਅਬ ਚਲੀਏ ਰਘੁ ਬੀਰ॥ ੩੯॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਕਹੀ ਬੀਰ ਸੇਬ
 ਤ ਨਿਕਟਿ ਬੋਲਿ ਰਘੁ ਬੀਰ ਸਮਾਇ॥ ਤੁਮਹਿ ਕਹੈ ਨਹਿ ਤਾਤ ਰਾਜੁ ਕੋ ਰੋਪਰ ਹੀਰ
 ਹੀ॥ ੪੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਦਾਸ ਕਰੈ ਬਿਨ ਭੀ ਸੁਨਿ ਨ ਬਹੈ ਸਾ ਬਤ ਜੈ ਨਹਿ ਪਾਇ ਗਹੈ॥

ਤੁਮਰਜਕੀਥਾਤਕਹੀਸੁਸਹੀਅਥਦੇਰਿਕਹੋਤਬਥੇਰਹੀ॥ਅਥਮੇਹਿਬੰਦੁਖੈ॥੧੭
 ਸਬਾਮਾਂਗਾਨਿਜੀਵਤਲੇਇਕਥਾਤਕਹੀ॥ਬਨਕੇਚਲਤੇਬਨਡੀਲਕੀਛਾਹਰੇ
 ਤਰੇਘਰੇਨਰਹੀ॥੪੧॥ਸਦੇਯ॥ਸਾਚੁਸੋਥੈਤਉਏਬਨਕੇਦੁਖਬੀਰਸਹੈਰਾਖੁਬੀਰ
 ਕੀਦੇਧੀ॥ਪਾਇਨਕੇਚਲਿਥੋਛਿਤਕਾਂਕਰਧਾਅਰਹੀਪਿਤੁਕੀਸੁਪਿਲੇਧੀ॥ਤਲਥ
 ਮਾਲਮਖਸਨਦੀਅਹੀਸਿਪਧਰਾਧਰਹੇਹਿਸਨੇਧੀ॥ਤੂੰਸੁਕਮਾਰਸਥੈਅਗੋਤੁ
 ਖਲੇਖਿਸੁਮੇਹਿਬੰਦੁਖਏਧੀ॥੪੨॥ਸਦੇਯ॥ਜਾਨਤਹੋਸਭਕੇਜੀਅਕੀਪ੍ਰਭਸੰਗਤ
 ਜੇਮੁਹਿਕਮੇਥਾਨਿਐਰਹੀ॥ਜੇਹਡਿਕੈਤਜਿਹੋਮੁਹਰਾਧਦਸੇਹਡਿਕੇਸੀਗਪ੍ਰਪਏ
 ਧੀ॥ਜੇਦੁਖਨਾਥਕਹੋਤੁਮਰੇਸੀਗਿਤੇਸੁਖਸੇਦਿਨਰੈਨਿਸਥੈਧੀ॥ਰਾਮਹਿਛਾਡਿਕਹੋਕ
 ਬਹੁਅਥਲੇਅਰੁਮਾਗੇਹੁੰਕੇਸੁਖਪੈਧੀ॥੪੩॥ਸਦੇਯ॥ਜਨੀਕਿਪੀਤਿਭਲੀਘੁਰੀ
 ਰਕਹੀਸੁਨਿਬੀਰਕਰੀਕਛਨਈ॥ਤੇਸੀਗਮੇਹਿਨਹੈਬਨਕੇਦੁਖਪੈਧੀ॥ਸੋਮੇਸੀਅਕੀ
 ਦੁਚਿਤਈ॥ਰੇਵਤਨੇਨਨਿਤੇਜਲਛਾਰਿਅਜੰਘਰਹੇਨਚਲੇਬਨਧਈ॥ਸਿਪਥ
 ਲੇਨਿਜਮਾਤੁਰੇਹਾਸੁਰੰਮਾਬਿਚਾਰਿਏਹੈਠਹਰਈ॥੪੪॥ਦੋਹਰਾ॥ਜੁਨਿਸੀਤਾਭਿ
 ਲਖੀਬਦਨਸੀਗੁਛਤਵਤਮੇਹਿ॥ਸੇਖਾਅਸੇਖਧਰਾਧਰੀਕੀਰਾਵਤੈਏਧੀ॥੪੫॥
 ਸੀਤਉਦਾਰਾਸਿਰਠਾ॥ਰਵਿਪਦਕਜਮੇਰਾਹਿਤਪੈਤਪਰਿਜਮੇਰੈਧਾ॥ਸਿਧੁਸੁਕਾ
 ਧਰਿਸੁਧਾਹੈਤਨੀਗੁਤਜਿਸੀਅਰਹੀ॥੪੬॥ਕਬਿਤੁ॥ਦੇਖੇਮੁਖਸਿਧਿਬਿਸੁਏਸੇਸੇ

ਸਿੱਖਿਉ ਪਾਸੀ ਚਿਨ ਪੀਠਿ ਤਮਾਤ ਪੁਸ਼ਕਰ ਪੈ। ਮੈਸੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ਬਾਤ ਅੰਗੁ ਹੁੰਸੈ ਕ
 ਭਿਖਸਾ ਬੁਝੈ ਨਗਰੀ ਪਾਸਾ ਮਿਸਰ ਮੁੰਗੀ ਹੋ। ਕੋਨ ਕਾਜ ਅਜ ਪੁਰ ਹੁਤ ਕੇ ਸਮਾਜ ਮੇ
 ਰੇਗ ਅਪਰ ਨਹੀਂ ਈਕਾ ਜਨ ਗਯੋ ਦੇਹੈ। ਜੇਗ ਕੀ ਸੁਗਤਿ ਮੈ ਤੇ ਅਜ ਹੀ ਤੇਜਾ ਨੀਹਾ
 ਸੀ ਕੇ ਸਲਾ ਕੇ ਪਾਸ ਪਟ ਨੀਹੋ ਇਸੇ ਬਹੈ॥੪੧॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਉਦਾਰਾ ਸਦੈ ਯਾ॥ ਭੂਖ
 ਧੈਂ ਨਿਸਰੂਖ ਬੋਲੈ ਨਾਮਿ ਉਖਲੈ ਗੋਰਾ ਕੀ ਦੇਖ ਪਾਵੈ। ਪਾਇ ਚਲੈ ਸਿਰੀਤਾ ਗਿਰਕਾ
 ਨਿਮੇਂ ਹੁਤ ਸਾਹ ਪਰੇ ਨਾਨਕੋ। ਸਾਸ ਕੇ ਪਾਸ ਲੀਯਾਤ ਕਿਸੇ ਦਰਹਾ ਬਿਪਰੀਤ ਹੀ ਕੋਨ ਬਿ
 ਠਵੈ। ਪੈਬਨ ਕੇ ਬਸਿ ਬੈਠੁ ਕੋਲਿ ਤੇ ਹਿਚਲੈ ਕਹਿ ਕੇ ਮੋਬ ਨਿਆਵੈ॥੪੨॥ ਸੀਤ ਉਦਾ
 ਰਾ। ਕਾਕੁੰਤਾ ਪਤ ਠਲਖਾ ਉਸਿ ਪਸਾਪ ਤੇਰੰ ਉਨਹੀ ਪਛੇ ਨਿਜ ਕਾਂਊ ਕਨਣੀ ਸ
 ਬਸੀ ਅਸੀਹੀ। ਬਾਕੇ ਚਾਪੇ ਉਧੁ ਪਲਾਗੇ ਹੋ ਕੇ ਬਾਇਨਾ ਬਸੀ ਗਪੈ ਆਪਦਾ ਅਨੇਕ
 ਤਰ੍ਹੇ ਸੋਹੀ। ਜੇਨੇ ਹੋ ਸੁਹਾਂ ਉਮੁਖੇ ਦੇਖੇ ਦੂਰਿ ਚਲੀ ਜਾਂ ਉਬਸੈ ਦੇਕ ਗਾਂ ਉਚਲੇ ਚਲੇ ਰਹੇ
 ਹੋਰ ਹੋ। ਜੁਠਾ ਨਿਬ ਬਾਉ ਜੋਨ ਦੇਹੁ ਮਰਿ ਜਾਂ ਉਗਮ ਸਾਬੁ ਪੈਨ ਤੇ ਜੋਰ ਪੁਨਾ ਬਬਾ ਤੇ
 ਕੋਹੀ॥੪੩॥ ਲਛਮੀ ਉਦਾਰਾ ਸਦੈ ਯਾ॥ ਭਾਤ ਕਾ ਬਨ ਬਾਸੁ ਤੁਮੈ ਭੁਮ ਮੋਹਿ ਕਹੈ
 ਬਨੈ ਠਿਰਿਆਉ। ਕੇਤਕ ਬਾਤ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਥੇ ਹੋ ਨਿਕੋਨੈ ਕੁਆਇ ਸੁਪਾਉ। ਸੀਅ
 ਸੇ ਰਾਜ ਕੋਰੇ ਜੁਗਾ ਲੀਪ ਬੈਠੈ ਬੁਝੈ ਮਿਲਿ ਹੋ ਉਲਟਾਉ। ਸੁਖ ਮੋਹਿ ਕੋਰੇ ਪਤਕਾਰ ਜੋਤ
 ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਅਨਿਦਾਉ। ਪਾ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਉਦਾਰਾ ਸਦੈ ਯਾ॥ ਏਕ ਪਰੈ ਦੁਖ ਸੋ ਸਿਰ

ਲੇਸਹੀਦਿਖਜਾਨਤਮਾਦਿਛੁਣੀਹੈ॥ਜਾਇਕੈਬਾਹਜੰਜਾਲਕੀਕਿਛੁਣੀਭਾਲੇਅੰ॥੧੮
 ਨਿਬਾਹਲਣੀਹੈ॥ਸ੍ਰੀਬਘੁਬੀਰਕੋਹੋਦੁਖਕੀਉਗੇਮੇਚਹੁੰਭਗਨਿਤੇਜਗੁਣੀਹੈ॥ਤਤਕਹਿ
 ਸੇਗਾਇਮਤਕੀਓਸਤਿਤੁਤਚਲਯੋਅਥਨਾਭਿਹਣੀਹੈ॥੫੧॥ਸਦੈਯਾ॥ਬੀਰਹਿਜੋ
 ਕਹੈਤੂੰਘਰਹੀਗਹਿਸੇਖਹਿਯੋਕਹਿਕੈਜਮਸੁਦੈ॥ਹੋਬਨਜਾਉਹੋਹੋਤਮਾਪੀਘਰਤਾਤਨ
 ਦੇਖਿਥਰੋਦੁਖਅਦੈ॥ਜੋਸੀਅਸੋਫਿਰਿਬਾਤਕਹੋਪਰਮਾਪਰਹੋਸਿਗਿਪ੍ਰਾਪਠਦੈ॥
 ਧੈਵਿਤਤਾਤਿਕੁਸੁਤਸਬੈਪੁਨਿਤਪਰਗਮਸਪੁਤਕਹਾਵੈ॥੫੨॥ਦੇਹਗਾ॥ਲਛਮਸੀਅ
 ਬਿਨਤੀਕਰੀਸੁਨਿਰਾਪਵਰਨਧੀਹਾਦੁਖਅਧੋਗਯੋਛੈਸਕੈਕਰਦੀਪਕਰਘੁਬੀਰਾ॥
 ੫੩॥ਸਰਣਾ॥ਦੇਖੀਫਟਕਿਪਿਛੋਰਿਸਿਗੁਨਛਰਤਬੀਰਭਿਆ॥ਦੇਵਨਸੈਕਰਿਜੋਰਿ
 ਸ੍ਰੀਬਘੁਪਤਿਬਿਨਤੀਕਰੇ॥੫੪॥ਸਦੈਯਾ॥ਸ੍ਰੀਸਾਦਿਤਪ੍ਰਭਸੀਤਲਤਾਭੁਜਗਾ
 ਸਖੇਲਾਪੁਰਾਕਛੁਪਾਉ॥ਬੀਰਸਮੀਰਹੋਤਨਪੀਰਅਪੀਰਨਹੋਕਹੋਨਕਹਾਉ॥ਹੋਬ
 ਨਤੂੰਨਿਜਕਾਹੋਕਛੁਬੀਰਭੇਤਸੀਮਾਰਗਿਜਾਹਿਅਗਾਉ॥ਜਲਕੀਸਿਗਿਥਹੋਚਲਿ
 ਬੀਅਥਕੇਮਲਹੋਰਧਤਾਤੁਰਕਾਉ॥੫੫॥ਸਦੈਯਾ॥ਰਾਜਾਹਿਨੈਕੁਭਈਸੁਧਿਤੇਲਰਿ
 ਬੋਲਿਉਯੋਜਲਿਭੂਤਿਮਰੀ॥ਅਥਕੇਤਨਛਾਡਿਚਲੀਦੇਵਕੇਦੁਖਗੰਮਬਿਨਾਕਿਹੋਭਾ
 ਚਿਭਰੇ॥ਸਭਜੇਘਰੇਮੇਹਯੋਰੁਖਸਿਧੁਰੇਲੈਬਨੇਮੇਥਸਿਧਾਰੁਕਰੇ॥ਭਈਕੈਕਉਆਪਿ
 ਕਹੈਰਹੈਰਾਪਵਰਾਜਾਸਿਘਸਨਫੇਰਿਧੈ॥੫੬॥ਸਦੈਯਾ॥ਤਾਤਦਯੋਰੁਭਗਚਛਿਸਿ

ਪ੍ਰਥਮਿਕਮੁ ਤਕੇ ਮੰਦਰ ਆਏ ॥ ਸਿਗਲ ਏਲਾ ਪ੍ਰਥਮਿਕੀ ਆਸੁ ਰਹੇ ਘਰੇ ਤੇ ਬਹੁ ਤੇ ਸਮ
 ਆਏ ॥ ਧਾਇਕੇ ਪਾਇਗੇ ਕਥਿ ਬਹੁ ਸੁਨੀ ਰਿਨੇ ॥ ਇਕੈ ਕੰਡਲ ਗਾਏ ॥ ਦੇਖ ਕੁਕਾਲ ਫੁ
 ਜੇਗੁ ਮੇਜਗਾ ਮਨ ਸੋ ਕੇ ਜਗ ਦੀ ਸਭ ਆਏ ॥ ੫੧ ॥ ਕੇ ਸਲਾ ਦਾਗ ॥ ਸਦਾ ॥ ਪੂਤਰ
 ਹੋ ਬਾਲਿ ਜਾ ਉਪੀਓ ਜਲੁ ਬਾਤ ਸੋ ਬੈਸਮ ਆਇਕੋ ॥ ਜੁਨਿ ਮਾਤ ਬੁਲਾਇ ਗਏ ਕੋ ਮੇਰੇ
 ਕਯੋ ਬਹੁ ਰੋ ਬਨ ਬਾਸੁ ਗੋ ॥ ਪਰਿ ਸੀਸ ਲਈ ਸੁਕਰੀ ਅਬ ਧੀ ਤੁਮ ਦੇ ਹੁ ਬਿਦਾਨ ਬਿਲਿ ਬ
 ਰਹੇ ॥ ਸੁਭ ਚੰਦਨ ਆਛੁਤ ਭਾਲ ਲਗਾਇ ਕੈ ਦੇ ਹੁ ਅਸੀ ਸਖਵਾਇ ਦੋ ॥ ੫੨ ॥ ਗਾਇਤ੍ਰੀ
 ਬੈਠ ਉਬਲਿ ਜਾ ਉਮਾ ਤਲੇ ਚਨੰ ॥ ਸਿਗਹਿ ਗਾਭਲ ਫੁ ਮਨ ਸੀਤਾ ਸਿਗਰਾ ਘਵ ਸੁਹ
 ਦੇ ਹੋ ॥ ਰੁਖੇ ਸੇ ਬਦਨ ਤੁਮ ਤੀਨੋ ਕੁਮਲਾਨੇ ਫੁਲ ਕੋ ਕਟਿ ਰਹੀ ਤੁਮ ਕੋ ਨੇ ਬਿਲਲਾਏ
 ਹੋ ॥ ਰਾਜਾ ਕੇ ਬਚਨ ਬਨ ਬਾਸਾ ਮਾਤੁ ਤਿਆਗ ਰਾਜ ਬੋਲਿ ਸੁਨਿ ਬੁਢ ਨਿਕੇ ਭਲੇ ਉਰਿ
 ਪਾਏ ਹੋ ॥ ਖੇਲ ਰਸ ਮਾਤੇ ਤਬ ਬੋਲੇ ਹੁਨ ਆਵੇ ਤੋ ਹੋ ਫੋਰਿ ਫੇਰਿ ਰਹੀ ਅਜੁ ਅਪਹੀ
 ਤੇ ਆਏ ਹੋ ॥ ੫੩ ॥ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ॥ ਤਬ ਤੋ ਨ ਦੇਖੇ ਨ ਬਰਾਜ ਰਿਖ ਸੀ ਗਰਾ ਮਲ ਫੁ ਮਨ ਹੁ ਕੋ
 ਲੈ ਸਿਧ ਦੇ ਅਹਿ ਸਸਕੋ ॥ ਬਹੁ ਰੋ ਪਰ ਸਰਾ ਮਸਿਗ ਬਕ ਬਾਦ ਬੁਝੇ ਤਬ ਸਤ ਰਹੇ ਨੇਨ
 ਕ ਨਿਬਿਧਿ ਸਕੋ ॥ ਰੋਵਤ ਪੁਕਾਰ ਗਾਮ ਕੰਡਲ ਪਟਾਇ ਮਾਥੇ ਚੁੰਮਿ ਜਸ ਕੀ ਕੋਲੇ
 ਤ ਉਰ ਪਉ ਸਸਕੋ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਪੁਤ ਮੇਰੇ ਬਨੇ ਸੁਤ ਮੇਨ ਦੇਖੇ ਬੁਝਿ ਰਿਨੈ ਨਾਂ ਕਾਰ
 ਚਲੇ ਬਨ ਬਾਸਕੋ ॥ ੫੪ ॥ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ॥ ਕੇ ਕਈ ਕੋ ਬਸਿ ਹੈ ਬਿਖੋ ਕਪਟ ਪੀਨ ਬਹੋ ਕੀਯੋ

ਮੀਦਤੁਪੈ॥ ਕੀਓਹੀਕੋਬਲਲਗਮੇਉਰਸਕਾਸੀਕਾਟਿਗਮੇਅਥਖੀਵਤੁਪੈ॥ ਜੀਅਸਮ ੧੯
 ਨਤਹੋਕਛੁਮੈਸੀਭਈਗਾਰਿਜਮੈਬਿਨੁਤੇਲਹਿਦੀਵਤੁਪੈ॥ ਸਖੀਕੈਸੇਕੈਰਾਮਪਿਸਾਸੀ
 ਕਹੀਬਨਦੇਹਛਟੀਕਿਧੰਜੀਵਤੁਪੈ॥ ੬੧॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਭੁਸਮਲਗਾਓਗਾਤਚੈਦਨ
 ਤਾਰੋਤਤਕੰਡਲਉਤਾਰੇ॥ ਮੁੰਦਾਕਾਨਪਹਿਗਾਇਦੋ॥ ਜਟਾਉਸਦਰਿਕੋਸੋਗੋ
 ਰਖਕੋਕੋਰੋਸੋਜਲਕੀਲਖਕੋਰੋਖੀਬਾਉਸਿਦਾਇਦੋ॥ ਖੰਪਰਏਹਾਬਤੀਖਹੋਉਮ
 ਗਿਆਨਿਦੇਓਦੇਖੇਮੁਖਜੀਓਨਹੀਪਲਨਿਬਹਾਇਦੋ॥ ਇਤੀਸਬਕੋਰੋਪੈਨੇਸੇਸਿ
 ਤੇਰੋਰਾਮਰੋਤਹੀਬਾਗੈਜੁਦਾਰੋਈਬਨਾਇਦੋ॥ ੬੨॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਜਨਕੀਤਿਹਰੇ
 ਸੀਗਿਜਨਤਨਦੇਕੋਦੁਖਜਾਕੇਸਬਲਾਗੁਬੋਟਾਬਨਹੂਮੈਸਹੀਓ॥ ਪਾਇਨਕੋਚਲਿਓ
 ਜਯੋਲੋਯਪੈਚਲੋਜਾਇਆਗੋਜਿਨਿਜਯੋਜਾਕੋਸੀਓਨਿਰਬਹੀਓ॥ ਲਛਮਜੁ
 ਕੋਪੁਖਭੂਖੇਨਾਗਯਦੀਜੋਅਵੈਕੋਉਇਤਤੋਸਿਦੇਸਨਿਕੋਕਹੀਓ॥ ਉਤਰਤਜੰਯੋਕ
 ਪੁਗਾਓਕੋਨਕਟਿਮੇਰੇਪੁਤਬਨਬਸੀਮੇਗੀਸੁਧਿਏਰਹੀਓ॥ ੬੩॥ ਕਾਬਿਤੁ॥
 ਕੈਸੈਦੁਖਸਯੋਜਾਇਕੈਨਸੈਪੁਕਾਰਿਕਹੈਮੈਕੈਸੀਉਬਲਾਗੀਆਗਿਸੁਨਤਾ
 ਚਾਨਕੀ॥ ਯਾਹੀਕੋਬੁਲਾਇਕੁਲੇਬਜੋਲੈਬੋਲਾਇਭਾਜਾਗਾਜੁਕੋਰੋਰਾਜਨੀਤਬੁਝੀ
 ਕੁਲਾਭਨਕੀ॥ ਰਾਖੂਪਛਿਤਾਇਮਰਿਜਾਤਿਹਾਇਹਾਇਦੇਖੋਕੋਕਈਕੋਦੋਤਬਰਨੈ
 ਕੁਝਪਯਨਕੀ॥ ਕੈਸੈਰਹੀਦੇਹਜਰਿਖੋਹਨਉਭਨੀਰਾਮਬਿਦਾਹੋਤਰਾਮਚੈਦਲਛ

ਮਨਜਨਕੀ॥੬੪॥ਕਾਬਿੱਤੁ॥ਏਕਕਾਮਕੋਰੇਦੇਖਕੋਹੋਰੰਗਮਤਤਮਾਇਸਮੇਭੇਦੁੰਨ
 ਕਯੋਹੈ॥ਤਤੋਸੀਅਸੰਗਬੀਰਲਛਮਚਲੇਕੈਪੂਤਮੇਰੇਧਾਮਰੋਹਯੋਮੈ॥ਤਧਰੁਯੋਹੈ॥ਹੀਸੁ
 ਖਪਾਉਰੰਮੈਕਾਪੂਨਾਦਿਖਾਉਤਮਦਸਰਬਜੁਕੇਜਾਨੇਬਛੋਬਜੁਗਯੋਹੈ॥ਭੁਪੈਨਾਸੁਨਾਉਨਬੁ
 ਲਾਉਹੋਭਰਥਾਕੋਦੇਖੇਮੁਖਲਿਚਨਾਸਿਰਨੇਮਗਲਯੋਹੈ॥੬੫॥ਰਾਮਚੰਦਰਵਾਰਾਸਦੇਸ
 ਮੇਧਰਕੈਸਬਸੀਸਲਈਬਤੀਅੰਤੁਮਹੀਸੁਨਿਕੈਮਨਮੈ॥ਅਬਦੇਹਾਬਿਦਾਤਮਹੀਰਜਿ
 ਮੇਰਪਰੋਪਗਸੀਚਲੇਛਿਨਮੈ॥ਘਰਬੈਠਰੋਸਭਲੇਗਕਹੈਅਜਹੂੰਮਨੁਰਾਜਾਸਿਪਾਅ
 ਨਮੈ॥ਸੁਨਿਸਾਰੁਕੋਹਿਤਮਸੰਜਨਨੀਤਨੁਤੋਛਿਗਹੈਮਨੁਹੋਬਨਮੈ॥੬੬॥ਕਮਲਮਾਦਾਹੁ॥
 ਸਦੈਯਾ॥ਅਜੁਰਕੋਮੇਰੇਨੈਨਸਿਰਾਹਿਕਹੋਕਹਿਕੂਪਤੋਕੈਸਮਾਝਾਉ॥ਕੇਕਈਕੋਇਹਭੰ
 ਰਦੇਬਰਗਮਰੋਪਰੋਬਰਪਾਉ॥ਮੋਹਿਗਏਬਨਿਹੀਬਨਹੋਤਮਦੇਖਤਜੋਇਕ
 ਬਾਤਸੁਨਾਉ॥ਜੋਪਟਪਨਰੋਸੁਨਿਮਾਰਤੋਕਾਛੁਹੀਪਾਇਨਸੀਸਛਾਆਉ॥੬੭॥ਕਾ
 ਬਿੱਤੁ॥ਰਾਮਹੋਸੁਚਲੇਸਿੰਗਲਛਮਚਲੇਸੀਤਾਂਚਲੀਮੇਰੇਪਾਨਬੈਠਿਰਹੇਨਪ੍ਰਗਤਰੋ॥
 ਸਪਨਅੰਧੋਰੋਬਨਕੈਸੇਬੈਥੋਹੋਰੰਗਮਤੁਮਤੇਨਗਰਹੂੰਕੀਬੀਬਨਿਭੁਲਾਤਹੋ॥ਕਥਹੂੰ
 ਨਮਾਰਗਚਲੇਹੋਸੁਕਮਾਰਦੋਉਨੈਕਹੂੰਕੇਸੁਮਪਏਗਾਬੁਕਮਲਾਤਹੋ॥ਪਾਇਕੈਤਵਰੁ
 ਨੀਭੂਭੀਦੁਖਸਿਪੁਧਪਾਰਕੋਲਗਾਵੇਪੂਤਮੈਸੀਕੀਏਜਾਤਹੋ॥੬੮॥ਕਾਬਿੱਤੁ॥ਸੂਰਜਮੈ
 ਸੁਮੇਰਕੋਨਛੰਤ੍ਰਧੁਛੋਰਕੋਜਮੈਪਾਰਪਾਰੋਕੋਜਮੈਸਾਗਰਮਯੀਕਕੋਜਮੈਸੇਰਾਹਸਾਕੋਤ੍ਰ

ਮਰ ਕੇ ਜਸ ਸਕੇ ਬਿਓਗੀਤੀ ਅਪਸਕੇ ਜਮੇ ਬਲੀ ਦੇ ਹੋਰ ਕਰੇ। ਚਾਂਪ ਬਰਲਾਛ ਕੇ ਸੁਮੀਤੀ ॥ ੧੦ ॥
 ਪਮਛ ਕੇ ਜਮੇ ਬੀਰ ਰਭਰ ਜਛ ਕੇ ਨੀ ਦੇ ਪਰ ਜੇ ਕਰੇ। ਕੇਟਸਮ ਸੁਏ ਮਾਨੇ ਛੁਟੇ ਸਿੰਘ ਥਾਏ ਤੇਜੇ
 ਰਾਜਾ ਕੇ ਪਲਏ ਬਨ ਧਾਏ ਰਾਜੇ ਸੀ ਕਰੇ। ੧੧ ॥ ਕਾਥਿੰਤੁ ॥ ਛੁਟੇ ਪਾਇ ਤੇ ਹੀ ਪਰਿ ਚਲੇ ਸੀ ਮੇਰੇ
 ਕੈ ਖਰੀ ਗਾਨੀ ਦਾ ਸੀ ਜਾਨੀ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਅਛਿ ਲਾਖੀ ਚਿ। ਚਾਵਤੀ ਜੇ ਗੁਰੀ ਮੀ ਛੇਚਲੀ ਹੁਤੀ
 ਕਾਂਖ ਚਾਂਪ ਤੇ ਉਸੇ ਪੀ ਕਹੈ। ਦੋਨੈ ਨੀ ਕੇ ਕਾਰਿ ਰਾਖੀ ਚਿ। ਤਾ ਕੇ ਪਾਛੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨਿ ਬੂਝਿ ਸੁਕਰੇ ਸਾ
 ਬੂਝੇ ਮੇਰੇ ਚਕਰੇ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਜਿਨ ਨਾਖੀ ਚਿ। ਤੁਮ ਹੋਹ ਮੇਰੇ ਅਬ ਹੋ ਚਲੀ ਤਿਹਾਰੇ ਪਾਮ ਮੇਰੇ
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਪੀਛੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਖੀ ਚਿ। ੧੨ ॥ ਸਵੈ ਜਾ। ਬੀਰ ਚਲੇ ਸੀ ਗਹੈ ਸੁਲਾ ਮਾਗੇ ਸਕਰੇ
 ਕੇ ਪਰ ਮਾਹਿ ਪਤਾ ਹੋ। ਮਤਾਇ ਤੈ ਬਿਲਲਾਤ ਪਰੀ ਨ ਸੁਹਾਤ ਕਛੁ। ਬਿਧਿ ਸੋਨ ਬਸਾ ਹੋ।
 ਤਾ ਪਰ ਅੰਚਲੀ ਸਿੰਗਾਰਿ ਸੁਕੇ ਬਰਨੈ ਕਵਿਯਾ ਦੁਖ ਦਾ ਹੋ। ਸੂਰਜ ਸੀ ਸਿਵ ਸਕੁ
 ਬਿਨਾ ਯਹ ਸਭੁ ਤਲੇ ਰਘੁ ਨਾਥ ਨਿਥਾ ਹੋ। ੧੩ ॥ ਕਾਥਿੰਤੁ ॥ ਹੋਵੈ ਰਾਤ ਰਾਤੀ ਠੰਡੇ ਹੋਵੈ ਮਾਤ
 ਠਾਢੀ ਪੈਰ ਰੋਵਤ ਚਲੇ ਹੋਵੈ ਉਹ ਜਾਤੋਂ ਗਿਲਾਨ ਕੀ। ਮਾਏ ਅਥ ਮਿਲ ਨ ਸੁਮਿਤਾ ਜੂ
 ਕੇਰਾ ਮਚੇ ਸੇ ਉਹੇ ਇਉਂ ਬੀ ਬਾਤ ਸੁਨਤਾ ਅਚਨਕੀ। ਪਾਇ ਪਰਿ ਕਹੈ ਤੁਮ ਖੇਦਾ ਜਿਨਿ
 ਕਰੇ ਮਾਤ ਰਾਤ ਕੇ ਨਦੇ ਸੁਭਤ ਬਿਧਿ ਕੇ ਬਿਧਾਨ ਕੀ। ਰਾਹੀ ਛਿਨ ਸੀ ਸਨਾਇ ਠਾਢੇ ਤਖੈ
 ਲਛਮ ਮਨੋ ਇਕੈ ਸੁਧਾਇ ਪਾਇ ਮਾਇ ਗਹੈ ਜਨ ਕੀ। ੧੪ ॥ ਕਾਥਿੰਤੁ ॥ ਬੇਲੇ ਲਛਮ ਨ

ਹਿੰਦੂ ਤਮ ਤਜਾ ਹਿਪੁਤ ਨੀਕੇ ਕਾਰਿ ਜੇਵ ਕੀਜੇ ਬਧੁ ਕੁਲ ਭਨਕੀ॥ ਏਨੇ ਨ ਖਿਯੋ ਦਲ ਸੇਜ
 ਕਿ ਬਿਛੋਜੇ ਪਛੇ ਨਹੀ ਕੇਖੋ ਬਤਾਇ ਹੈ ਸਮਝ ਕੀ॥ ਯਾ ਕੇ ਅਪਧ ਧਸੀ ਅਛੁ ਮਾਹੁ ਕਰੇ ਬਧੁ
 ਬੀ ਹੋ ਕੀ ਪਾਲਨ ਸੇਤ ਕਰੇ ਕਾਨਕੀ॥ ਦੇਈ ਬਨ ਕੋਟਿ ਖੋਰੇ ਪਿਠਾ ਸਿਗਿਰ ਅਤੇ ਰਾਖੇ ਨਦ
 ਖੀਡੇ ਹਿਮਤ ਤੇ ਹਿਸ ਕੀ॥ ੧੩॥ ਕਾ ਬੰਤਾ॥ ਫੁਟਿ ਜਾਹੁ ਨੈਨਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਬਧੁ ਬੀਰ ਮੁਖਿ ਜਾਨਕੀ
 ਨਦੇਖੈ ਨ ਛੋਨ ਲਛਮਨ ਕੀ॥ ਰਾਜਾ ਕੇ ਕੁਬ ਚਨੁ ਬਹਾਉ ਨਦਿ ਖਾਉ ਮੁਖ ਚਲੈ ਸੀ ਗਛਲੈ
 ਭੀਖ ਮਾਗੈ ਕਨਕਨ ਕੀ॥ ਰਾਜਾ ਜੋ ਰੋਤਨ ਕੇ ਪਟ ਬਗਿ ਫਾਰਿ ਮੇਲੈ ਕੇ ਬਹੁ ਜੋਗ ਨਿਬਿਧੀ
 ਕਰੈ ਮਨ ਕੀ॥ ਕਹਤ ਸੁਮਿਤ੍ਰ ਹੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਉਤ੍ਰ ਮੇਕੈ ਸੇਜਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਰਾਮ ਤੁਮੈ ਬਨ ਕੀ॥
 ੧੪॥ ਕਾ ਬੰਤਾ॥ ਗਰਭੁ ਅਵਧਿ ਪੰਡਿਤੈ ਸੇਈ ਸੁਹਾਗਲ ਛਸਤ ਕੀ ਅਵਧਿ ਹਰੀ ਚੰਦ ਉਗਰਾ
 ਨੀਏ॥ ਧਰਮ ਅਵਧਿ ਰਾਜਾ ਪਰਿਸੁਤ ਸੁਨੈ ਕਾਨਕ ਲਕੀ ਅਵਧਿ ਸਾਤੈ ਸਮੁੰਦ ਬਖਸੀਏ
 ਪਨਕ ਪਿਧੁ ਖਪਨ ਤੇਜ ਕੀ ਅਵਧਿ ਭਨ ਦੇਵ ਮਹਾ ਦੇਵ ਠਕੁਰਾਈ ਹਰਿ ਠਨੀਏ॥ ਰਾਮ ਕੇ
 ਬਿਛੋਰੇ ਤਤਮਤ ਦੁਖ ਪੈਰੇ ਜੈ ਸੇਤਾ ਦੁਖ ਕੀ ਅਵਧਿ ਨਾਮ ਜੁਕ ਛੁਜਾਏ॥ ੧੫॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ਮਾਨੁ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖ ਬੁਧ ਕੋ ਕਾਟਿ ਮਹਾ ਦੁਖ ਬੋਲਿ ਪਰਾਪਤਿ ਬੋਈ॥ ਕਾਹੁ ਕੋ ਦੇਸੁ ਨਹੀ ਕਿਵੇਰਾ
 ਲਿਖੈ ਬਿਧਿ ਅੰਬ ਬੋਰੈ ਅਬ ਸੇਈ॥ ਸੂਰਾ ਫਿਰੈ ਸਿਦ੍ਧਾਇ ਹਲਾਹਲ ਜੈ ਬਿਧਨਾ ਬਲਾਵ
 ਸਨੇਹੀ॥ ਭੋਕਾ ਕੇ ਕਈ ਕੇ ਬਸਿ ਪੈ ਕੇ ਬਿਰਾਮ ਸੇ ਪੁਤ ਨੀਕ ਬਤ ਕੇਈ॥ ੧੬॥ ਸਵੈਯਾ॥

ਏਥਨਥਾਸਚਲੇਦੇਉਸਿੰਦਰਕੋਤਿਗਕੋਸੀਅਸੀਗਜੁਟੀਹੈ॥ਪਾਇਨਪਾਇਕੋਸੁਚਲੀ ੨੧
 ਅਜਹੁਨਹਿਗਾਉਕੀਸੀਵਛੁਟੀਹੈ॥ਹਾਥਧਰੇਕਟਿਬੁਝਤਿਰੰਮਹਿਨਾਥਕਹੋਕਹਿਕੀਜ
 ਕੁਟੀਹੈ॥ਰੇਵਰਾਪਵਜੇਵਰਸੰਮੁਖਮਾਨਹੁਮੇਤਿਨਮਾਲਟਟੀਹੈ॥੧੧॥ਸਵੈਯਾ॥
 ਗਾਂਓਰਜੇਸੁਚਲੇਰਬੁਝੇਤਿਸੁਦੇਪੁਰਕੇਜਨਸੰਗਸਬੈਹੈ॥ਏਕਕਹੈਬਿਪ੍ਰੀਤਿਬਛੀਦੇ
 ਉਬੀਰਕਹੈਪਰਆਜੁਨਮੈਹੈ॥ਏਕਕਹੈਜਾਹਿਰਾਮਤਹਿਮਫੇਰੇਉਤੇਟਿਧਿਆਮਨੈ
 ਹੈ॥ਗਾਰਸੇਦੇਖਬਾਤਨਹੈਬਨਕੁਤਕੇਸੀਗਿਪਾਤਚਥੈਹੈ॥੧੨॥ਸਵੈਯਾ॥ਗਾਮ
 ਕਹਮੇਫਿਰਿਜਾਹੁਸਬੈਮਿਲਰਾਜਹਿਦੇਹੁਸੇਦੇਸਹਮਾਗੇ॥ਪੀਰਧਰੇਨਛੋਰਜਲਨੈਨੀ
 ਪੈਸਥਸਾਚੁਸਨੇਹੁਤਿਰਾਗੀਕੋਨਸੁਨੇਯਾਹਿਬਾਤਚੁਚਾਤਚਲੇਅਸੁਮਾਂਮਨਮੋਹਤਦ
 ਹੈ॥ਗਾਂਓਉਜਾਰਭਾਹਟਤਾਰਚਲੇਰਵਿਰਾਮਭੁਯਮੰਧਿਜਾਗੇ॥੧੩॥ਸਵੈਯਾ॥ਰੈਸਿਥਾ
 ਸੈਤਿਹਠਾਜੀਅਜੰਨੀਏਆਵਤਜਾਤਸਬੈਪੁਰਲੇਈ॥ਆਧਿਕਗਤਿਉਠੇਰਪੁਬੀਰਕ
 ਯੋਸੁਨਿਬੀਰਪੁਜਾਸਬਸਈ॥ਸਾਰਥੀਸੇਸਮਝਾਏਕਹੈਰਬੁਲੇਪਰਜਾਹੁਸੇਹੁਨਹੈ
 ਈ॥ਯੋਕਹਿਕੋਸੀਅਸੀਗਲਈਦੇਉਬੀਰਚਲੇਨਹਿਜਨਤਕੇਈ॥੧੪॥ਸਵੈਯਾ॥ਭੋਰਭ
 ਏਸਬਲੇਗਕਹੈਰਪੁਬੀਰਕਹਾਂਮੁਖਜਾਇਸਿਰਾਗੈ॥ਦੇਖਿਫਿਰੇਚਹੁੰਚਨੁੰਦੇਰਿਗਿ
 ਰੇਧਨੀਅਸੰਗੇਇਬਿਚਗੈ॥ਗੋਲਗਹੀਥਕੀਸੁਚਲੇਸਬਲਿਥਫਿਰਿਧਰਜਾਇਸੀ
 ਹੈ॥ਦੇਖਰਿਜੋਫਿਰਿਗੈਉਮਿਆਇਤੋਪਾਸਬਰੇਵਤਰੰਮਪੁਕਾਰੈ॥੧੫॥ਸਵੈਯਾ॥ਗ

ਜਸਮਾਜਿਤਾਰਸਥੈਰਪੁਰਾਜਕਹੀਅਬਪੈਸਥਡੀਕੋ। ਛੇਬਟਦੂਪਥਨਾਇਜਤਮ
 ਰਬੀਰਹਿਭਾਤਥਾਦਤਨੀਕੋ। ਦੇਖਹੁਕਲਬਣੀਕਾਦਿਭੰਮਛਰਾਇਸਿੰਘਸਨੇ
 ਜਪਤੀਕੋ। ਮਨਸਬਯੋਮਨਮੈਪਛਤਾਇਸੁਰਾਮਹਿਬੇਖਕੀਭਤਪਸੀਕੋ। ੮੩੧
 ਤੁ। ਹੋਵਤਪੁਰਖਨਗੀਜੋਗੀਜਤੀਥਰਮਚਾਗੀਰੋਵੈਗੀਰੁਖਮਭੁਜੇਹੋਟਵਹਟਕੋ
 ਰਿਵੈਖਗੋਰੋਵੈ। ਮਗਰੋਵਤਮਰਲਾਭਿੰਗਰੋਇਹੁਲਪਛਤਕਥਿਤਬੇਟਛਾਟਕੋ। ਭੰਮ
 ਕੋਬਿਛੋਹੋਦੁਖਮੈਸੀਭੁੰਤਪੋਹੋਸੋਤੋਰੇਨਟਰਤਪਰੋਪੋਚੋਸੋਕਪਾਟਕੋ। ਬੀਰਤੀਅਸੀ
 ਲੈਬਿਛੋਗੀਜੋਗੀਭਏਯਹਿਬਤਸੁਨਿਹੋਵਤਭਟਵਾਸਬਥਾਟਕੋ। ੮੩੨
 ਕ। ੮੩੩। ਫੁਰਹੁਕੇਕੁਖੋਹੋਇਹੋਚਲਤਪਗਾਦੁਖੋਹੋਇਹੋਪਾਸਮੁਖਸੁਕੋਹੋਇਹੋ
 ਲਾਭਮਗਰਤਕੋ। ਸੁਰਕੀਕਿਰਨਲਗੋਲਾਲਕੁਮਲਨੋਹੋਇਹੋਕੀਟਾਲਪਟਨੇਬੁਗ
 ਟਾਟੋਹੋਇਹੋਭਤਕੋ। ਅਲੀਅਬਿਭਈਸਾਂਝਿਹੁਇਹੋਕਾਹੁਬਨਮਾਝਿਹੀਟੇਕਿਉਨਰ
 ਟੇਤਤਕੋ। ਤਜਕੇਪਰੋਨਕਾਹੁਤਰਵਰਕੀਛਾਇਆਤਰੋਸੋਈਹੋਛੋਸਪੇਬਿਛੋਸਕ
 ਭਿਪਤਕੋ। ੮੩੪। ਕਾਏਤੁ। ਰੋਵੈਸਬਗੀਭਾਮੀਰਨੀਨਵਾਸਦਾਸੀਦੇਰਤੋਉਚ
 ਸੀਮਨੋਕਾਰੋਨਗਛੈਗਯੋਛਟੇਕੇਸਥਿਕਗਲਾਮਾਪਾਮਪਕੋਬਿਛਲਕਾਹਿਕਪ
 ਬੋਪੈਸਬਹੁਕੋਰਸੁਚੈਗਯੋ। ਸਬਹੀਕੇਪਨਹਰਿਤਪਸੀਕੋਬੇਖਕੀਜਾਨਕੀਸਮੇਤਾਂ
 ਮਜੋਲੋਕੋਸਦੈਗਯੋ। ਤੋਲੋਹੋਪਾਦਸਰਥਸੁਕੋਨੀਕੇਪਛੇਰੰਮਨਮਲੇਤਯਾਹੰਮਬੋ

ਮਨੁਖੀਭਾਵ

ਰ੍ਹੇਗਯੋ॥੧੫੦੦॥ ਖਾਇਤਵਾਹਪਰਮੇਪਰਭੂਪਤਿਬੋਲਥਕੋਬਹੁਭਾਤਿਪੁਕਾਰੇ॥ ੩੨
 ਅੰਰਨਰਾਮਕੋਲਮੁਲਯੋਤਬਬਰਦੁਤੀਨਕੋਨੈਨਉਪਰੋਪ੍ਰਫੁਟੇਨੁਨਰਾਮਫੁਟੇਅ
 ਰਸੀਨਸੋਕਘਟੋਕਕਮਯੋਜਮੇਨਤਿਤੋਕਿਯੁਟਿਪਰੋਛਿਤਜੋਤਿਕਛਕਰਿਹੈਭੁਨਸ
 ਰੇ॥੧੫੦੧॥ਦੈਪ੍ਰਾਪਿਠਚਛੇਰਪ੍ਰਨਾਥਓਸਾਸਥਯੋਨ੍ਰਿਪਤੋਹੀਛਿਸਾਇ
 ਧਿਕੋਅਜਨੰਦਨਆਨੁਜੀਐਪਲਬੀਤਤਹੈਰਪ੍ਰਬੀਗਬਿਨਾ।ਤਬਰਾਮਹਿਰਾਮਪ੍ਰ
 ਕਾਰਏਰਾਮਰਾਤ੍ਰਿਅਵਸਿਨਾ।ਜਿਨਕੇਸੁਤਰਾਮਸੋਬੋਖਧਰੇਭੁਈਨਾਇਹੀਤੋਮਰਿ
 ਜਾਹਿਕਿਨਾ॥੧੫੦੨॥ਅਉਥਛਿਤੋਕਹਾਬਿਨੁਰਾਮਹਿਛੋਮਸਤੋਬਰੇਅਧਿ
 ਕਾਈ।ਰਾਮਕੇਕਾਜਤਪਰਪਤੀਛਨਾਮਪਕੇਕਾਜਨਛਨਛਵਾਈ।ਤਾਤਸੋਈਪੁਕਿ
 ਮਾਤਸੋਈਪੁਤਸਹੀਸੁਹੈਸੋਈਭਾਈ।ਰਾਮਾਥਿਥਗਾਥਿਸੁਗਿਥਿਸੁਗਿਭਿਦੈਛਤੀ
 ਅੰਗਾਜਿਨਿਦੋਹਗਵਾਈ॥੧੫੦੩॥ਇਤਿਹੀਰਾਮਰਾਤਿਰਾਮਚੰਦਾਥਿਥਗਾਵਤੀਅੰਕ
 ੩॥੧੫੦੪॥ਇਹਥਿਧਿਕੂਪਤਿਦੇਹਤਜਿਸੁਰਪਤਿਭਵਨਪ੍ਰਯਾਨਾ।ਨੇਹਜਿਬਹਨ
 ਕੋਪੁਰਖਦਸਥਤੋਨਹਿਆਨਾ।੧੫੦੫॥ਸੋਰਠਾਮਵੀਸਬਥਿਲਖਾਹਿਛੁਟੇਰਜੁਰਪ੍ਰਬਿ
 ਤੋ।ਰਾਮਚੰਦਪ੍ਰਯਾਨਹਿਭਰਥਥਿਦੇਸੀਮਿਤਕਧਿਪਾ।੧੫੦੬॥ਥੈਠਥਿਰਾਥਿਥਿ
 ਕੀਥਉਤਨੈਵਹੈਦਿਤਮੰਤ੍ਰਕਰੈ।ਥਿਥਜੋਕਪ੍ਰਬੀਗਹਿਥੋਲਤੋਸੁਨਿਰਜਾਸਿਧਾਸਨਪਾਤਿ
 ਧਰੈ।ਅਥਜੇਦੋਹਭਤਕੀਥਤਸੋਥਭਰੇਥੈਥਿਥਹੈਸੋਈਥਿਰਮੈਰੈ।ਕਹੋਕਉਨਉਪਾਥਿ

ਕਰੋਜਿਹਤੋਪਰਗਯੁਰਪੈਦੁਖਰਾਮਹਰੈ॥੨॥ ਸਦ੍ਰਸ਼ਾ॥ ਆਇਗਈਸਬਕੇਮਨੇਮੈਭ
 ਰਬੈਲਿਖਕੈਇਹਭਾਤਿਪਰਵੈ॥ ਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਭੁਜਾਧਰਿਤਾਜਾਬਿਚਰਤਿਭੂਪਤਿਨੈਨ
 ਸਿਰਫੈ॥ ਤਾਹਿਤੋਬੇਗਬਿਸਾਰਿਸਬੈਸੁਖਾਮਾਵਹੁਪੂਤਬਿਲਿਬਨਲਾਵਹਾ॥ ਤੋਹਿਕੇਰਾਮ
 ਕੇਪਾਇਨਸੈਪਿਥੋਸੋਥਨਮੈਤੁਮਹੁਸੁਖਪਾਵੈ॥੪॥ ਕਥੈ॥ ਰਾਜਾਬਿਨੁਭਵੇਰਾਂਕਸੁਨੇਦੁਤ
 ਚਾਰਬਾਂਕਾਭਿਹਕੇਕਬੁਝਵੈਕੈਕੈਨਾਸੁਨਾਇਬੈ॥ ਜੋਤੋਤੋਹਿਆਪਸਤੋਬੁਝੈਰਾਜਾਮ
 ਨੀਕੇਸਬਹੀਕੋਕੁਸਲਾਸਮਾਜੁਰਾਜਗਾਇਬੈ॥ ਅੰਗਕੋਉਕਬਹੁਕਦੰਚਾਫਿਗੋਬੋਲਿ
 ਉਠੈਨਾਹੀਦੁਖਪਾਛੇਨੈਨਸੈਨਸਮੁਝਾਇਬੈ॥ ਬੁਝਤਹੈਰਾਜਕੇਸਮਾਜੁਹੈਗਮੈਹੈਆਸ
 ਲਾਖਫੇਰਪੈਰਸੋਤਰਬਘਰਲਾਇਬੈ॥੫॥ ਛਪਯਾ॥ ਸ੍ਰਸਰਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਸਮੈਲਾਸੁ
 ਕਟਮਾਣਿਉਦਭਟਾਮਾਠੀਗੰਜਨਸ੍ਰੀਭਰਬਦਨਾਭਿਛਕਾਕਿਲਪਬਟਾਤੇਜਪੁ
 ਜਰਣਪੀਗਥਿਪਤਿਖੰਡਣਸੁਤਬਲਭਟਾਧਰਮਕਰਮਮੈਸਰਸਭਯੋਕਬਹੁਨਪਾ
 ਪਨਿਕਟਿ॥ ਰਾਜਾਧਿਰਾਜਦਸਰਬਬਚਨਲਿਖਬਸਿਸੁਰੁਮਸੈਕਰਹਾ॥ ਸੁਨਿਨਤਖਾਤ
 ਸੇਵਤਉਠਤਨਾਪਤੀਲੈਮਗਪਗਧਰਹਾ॥੬॥ ਸਦ੍ਰਸ਼ਾ॥ ਅੰਗਬਨਇਲਿਖੀਪ
 ਤੀਆਂਬਤੀਆਂਗਿਖਜੇਸਬਪਾਛੇਦੀਤਾਖੀ॥ ਹਾਥਦਈਸੁਚਲੇਧਰਸੀਸਰਨਿਸਮਨ
 ਾਇਭਯੋਅਭਿਲਾਖੀ॥ ਭੁਪਤਿਕੋਨਹਿਦਾਹੁਦਯੋਬਿਨੁਪੂਤਕੀਚਿਸਸਿਸੁਰਜਸਾਖੀ॥
 ਰਾਮਸਨੇਭਟੀਰਿਪਦੇਹਸੁਪਾਛੇਉਮੇਲਿਸਨੇਹਮੈਰਾਖੀ॥੭॥ ਕਥੈ॥ ਚਲਿ

ਬਪਤੀਕੰਪੀਦਿਹਾਨੀਕੀਛਾਤੀਆਗੇਆਗਮਨੁਲਖੇਰਾਮਭਰਬਕੁਮਾਰਕੋ। ਕਹਨ
 ਲਾਗੇਭਰਬਕੇਲਨੇਥਮੰਨਸੰਪਯੋਲੈਸਾਵੈਕਉਭਤਸਮਚਾਰਕੋ। ਪਵਨਪਚੰਡ
 ਘਨਘੋਰਉਠੇਚਹੂੰਭਰਜੰਬੁਕਪੁਕਾਰਤੋਹੈਅਜੁਭਨਸਾਕੋ। ਜੋਤਕੀਕਹਤਰਾਜਾਦ
 ਸਰਬਨੀਕੇਹੂੰਸੋਨੀਕੇਰਾਮਚੰਦਸੁਖਹੂੰਜੋਪਰਵਾਰਕੋ। ੮੧। ਸਦੈਜਾ। ਰਾਮਕਹੋਸੁਖ
 ਸੋਘਰਹੈਸੋਈਰਾਮਬਿਰਜਤਭੂਤਲੋ। ਸਥਦੇਸੁਖਸੋਬਖਾਬਰਸੋਅਭੂਪਤਿਹੈ
 ਅਪਨੇਬਲੋ। ਤਬਦੂਤਬਨਾਇਕਹੀਬਤੀਆਮਨਧੀਗੁਣਾਟਿਗਯੋਪਲੋ।
 ਛਬਿਛੀਨਤਈਪੁਖਕੀਛਿਨੋ। ਪੁਖਿਕੀਜਨੁਤੋਰਿਸਰਜਪਕੇਜਲੋ। ੮੨। ਸਦੈ
 ਜਾ। ਧਾਇਚਲੋਉਤਸਾਹੁਬਛੇਮਨਗੰਮਕੋਰਾਜੁਸੇਨੇਸੁਖਪਯੋ। ਜਾਇਸੁਨੇਸਬ
 ਕੇਮੁਖਤੋਚਾਢਿਰਾਜਸਿੰਘਾਸਨਛੰਡਤਨਾਯੋ। ਆਇਕੈਗੰਊਮਿਘੰਊਦਯੋਮਨ
 ਸੋਕਬਛੇਸੁਭਸੋਨਸਪਯੋ। ਕੈਰਘੁਬਿਰਸੀਪਯੋ। ਪੜਕੈਮਰਿਕੈਰਹੇਕਸਿਧਾ
 ਯੋ। ੮੩। ਕਾਬੰਤ। ਲੋਕਬੈਠੇਮਨੋਰਮਾਕਾਹੁਨਮਿਦੰਗਪੁਨਿਦੇਖੀਏਲਹੁਰਾਜਧਾ
 ਮਨਪੁਜਾਨਲੋ। ਬਾਬੀਹਾਥੀਆਤਨਹੀਬਾਜੀਹਿਨਨਾਤਨਹੀਨਾਚਤਨਾਵਤ
 ਸੁਮਨੋਬਿਨਜੀਥੈ। ਦੂਤਕਹੀਝੂਠੀਬਰਹਿਹਉਤਪਾਤਕਛੂਬੀਗਬਿਨਮੇਰੇਕੰਠ
 ਕੋਹੇਨਲਕੇਯਸੈ। ਪਮੈਨਾਬਿਛੇਰੁਦੁਪਯੋਰੁਗਰੇਲੋਸਥਰਾਮਰਾਜੁਹੋਇਤੋਪਖ
 ਰੂਥਨਕੇਹੈ। ੮੪। ਕਾਬੰਤ। ਦੇਖਿਕੈਰਹਸਥਨਾਇਰਹੀਸਕਾਹੁਪਾਇਨ

ਹੁਸੈਰਾਗਬਲਾਹੀਆਦਿਦੁਲੈਪਤੀਪਹੁਚਿਤ੍ਰੇਰਹਾਂਦੇਖਿਭਰਬਕਸਪੁਰਪੁਦੈਸ

ਫੁਟੇ ਕੋਉ ਦੇ ਤਨ ਮਸੀਸ ਕੋ ॥ ਹਾਟ ਹਟ ਤਾਰ ਕਰੀ ਸੁਨੀ ਚਟ ਸਾਹ ਪਗੀ ਦੁਰਦੈ ਕਿਵ ਬਸ ਬੁ
 ਜਪੈ ਜਗਾਦੀਸ ਕੋ ॥ ਏਕ ਮਨੁ ਕਰੈ ਪਰਾਪਤਿ ਨਿਪਾਉ ਭਈ ਬੁਝਤ ਲਜਾ ਏਕ ਹਭਾਏ ਸਏ
 ਸੋ ॥ ਆਏ ਭੋਨ ਮਤ ਬੁਝੈ ਸਮਾਚਾਰ ਤੇ ਕੋ ਕੋ ਨ ਬੇਗ ਪਾਪਨੀ ਹੋ ਜਾਇ ਵਾਉ ਸੀਸ ਕੋ ॥
 ੧੦ ॥ ਕਥਾ ॥ ਮਤਤਤ ਪੁਤ ਕਹਾ ਹੈ ਸੁਰੇਸ ਜਹਾ ਤਹੋ ਕੋ ਨ ਕਾਜਗਾਏ ਦੇਹ ਛੁਟੀ ਪ੍ਰਭ ਪੀਰ
 ਤੋ ॥ ਕੋ ਨ ਸੋਸ ਪੁਤਤ ਮਸ ਬਹੀ ਤੋ ਬੋਝ ਭਈ ਰਾਮ ਹੈ ਸੁਕਹਾ ਬੁਝਾਏ ਨਿਪਤੀ ਰਤੋ ॥ ਕੁਪਤਿ ਪ
 ਛਾਏ ਨਾਹੀ ਮਾਗੇ ਬਰਪਾਏ ਮੈ ਰੋਜ ਨੁਤ ਮੈ ਰਾਖੀ ਛੀਨ ਲੀਨੈ ਰਾਪੁ ਬੀਰਤੋ ॥ ਕਹਾ ਹੈ ਇਮੇ ਤੋ
 ਅਬ ਹੋਊ ਮੇ ਤੋ ਤੋ ਜੋ ਪੇਟ ਆਸ ਦੇ ਗੀ ਪਾਲੇ ਪੁਤਰ ਕੇ ਲੁਕਤੋ ॥ ੩ ॥ ਕਾਥੀ ॥ ਕਹਾ ਹੈ
 ਇਮੇ ਤੋ ਅਬ ਹੋਊ ਗਏ ਤੋ ਤੋ ਜੋ ਪੇਟ ਆਸ ਦੇ ਗੀ ਪਾਲੇ ਪੁਤਰ ਕੇ ਮੀਕਤੋ ॥ ਕੋ ਨ ਕਾਜਗ
 ਜਸੁ ਨਿਪਾਪਨੀ ਅਕਾਜ ਕੀ ਨੋ ਲਾਜ ਬਿਨੁ ਨੀਵਤ ਨਧਰ ਮਨ ਸੀਕਤੋ ॥ ਮੈ ਸੋ ਕਾਮ ਕੀ ਨੋ ਤੋ
 ਤੋ ਰਾਮੇ ਬਨ ਬਾਸੁਦੀਨ ਮਾਏ ਪਤਿ ਪਲੇ ਮੈ ਨ ਰਹਤ ਕਲੀ ਕਤੀ ॥ ਰਾਮ ਹਿ ਬਤ ਉਬੁ ਝੰਬ
 ਕੇ ਬਾਉ ਪਟਫਾਹਿ ਹੋਉ ਜੀ ਭੀਖ ਮਾਗੀ ਗਇ ਰਕਤੋ ॥ ੪ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਗਜ
 ਸੁਨੇ ਸਰਸ ਠੰਡਿ ਭੂਮਿ ਕੋ ਭਗਬਿਸਾਹਿਦ ਯੈ ॥ ਜਾਨਿ ਸਪੁਤਰ ਕੇ ਕੁਮੈ ਗਵਿ ਕੋ ਜਸੁ ਦੇਵ ਨੀ
 ॥ ਮਾਹਿ ਛੁਯੈ ॥ ਰਾਵਨ ਕੇ ਦੁਖ ਤੋ ਅਮਰ ਪਤਿ ਛੋਲ ਬਜਾਇ ਨਿਚੀਤ ਭਯੈ ॥ ਪਾਪਨ ਕੇ ਛ
 ਲਤੋ ਛੁਨੈ ਮੈ ਬਨ ਮੈ ਸੋਈ ਤੋ ਰਾਪੁ ਬੀਰਤਾਯੈ ॥ ੧੫ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਤੋਲ ਗਿਆਨਿ ਬਸਿ ਸਟਕ
 ਹੀਤੁ ਮਤ ਤੋ ਕੇ ਦਾਯੋਗ ਸੁਤ ਮੇਗਾ ਬੇਦ ਬਿਬਕਿ ਬਿਬਿਧ ਸੋ ਪੁਨਿ ਰੋਇ ਕਹੀ ਹਾਮਨੈ

ਕਹਿਓ

ਲੋਕ ਬਾਰਨ ਬਾਜਪਦਾਂ ਰਿਚਲ ਮੇਤ ਜਿ ਦੇ ਸਫਿ ਹਿੰਸ ਹਿੰਦੇ ਗੇ ॥ ਪ੍ਰਤ ਜੋ ਕਿ ਭੁਜੇ ਰਘੁ ਬੀਰ ਹਿੰਦਿ ॥ ੨੪
 ਪੀਚਿਨ ਬਿਨੁ ਮੁਖ ਹੋਗੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਵੈਯ ॥ ਤੋਲਾ ਗੀ ਸੀਰਘੁ ਬੀਰ ਪ੍ਰਸੰਸਿਲਾ ਕਹੁਤਾ ਰਿਖੇ ਬਨ ਮਾਹਿ
 ਆਨਿ ਬੇਸੇ ਗੁਰ ਕੇ ਦੇ ਨਦੈ ਪ੍ਰਤ ਕੀ ਗਤਿ ਕੋਨ ਭਈ ਪਛਿਤਾ ਹੀ ॥ ਭਾਮ ਕਹਿ ਸੁਧਿ ਲੇਹੁ ਸਬੈ ਯਹ
 ਕਈ ਨਿਦਨੁ ਹੋਹਿ ਕਿਨਾ ਹੀ ॥ ਛੰਤ੍ਰ ਪੁਜਾ ਸਿਰਾਜ ਸਮਾਜ ਸੁਪਾਇਨਾ ਆਵਤ ਪਾਗਾ ਬਿਨ ਹੀ ॥ ੧੭
 ॥ ਵੇਰਗਾ ॥ ਆਇਸ ਜਬ ਰਘੁ ਪਰਿਦਯੇ ਦਊਰੇ ਸਬ ਸਿਰ ਨਾਇ ॥ ਛੁਟਿਨ ਬੂਝਿ ਪਸਿਕਟਕ
 ਮੈ ਭੁਰਬ ਨਿਹਾ ਕੇ ਜਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਸੋਰਣਾ ॥ ਅਤਿ ਦੁਰਬਲ ਸਥਗਾਤ ਰਾਮ ਪੁਕਾਰਤ ਰਾਮ ਕਾ
 ਫਿ ॥ ਲੋਚਨ ਸਲਾ ਲਿਦੁਰਾਤ ਬੀਰ ਬਿਰਧ ਪ੍ਰਤਿਤੁ ਦੁਖ ॥ ੧੯ ॥ ਸਵੈਯ ॥ ਦੁਰ ਕਹੈ ਫਿਰਿ ਲੋ
 ਬਤੀ ਆਤ ਬਲੇ ਗਾ ਸਿਰਾਜੁ ਯੋਸਾ ਸਵੈਯ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਬਾਤ ਖਰੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ਭਲੇ ਮਨ ਕੇ ਕਈ
 ਨੇਦਨੁ ਆਵੈ ॥ ਆਵਨ ਦੇਹ ਕਹੇ ਬਹੁੰ ॥ ਜਿਨ ਸੋ ਜਸ ਰਾਮ ਕਹੇ ਕਬ ਪਾਵੈ ॥ ਮਾਤ ਕੇ ਬੋਲਾ ਸੀ
 ਕਤ ਜੈ ਨਿਨੁ ਬੀਰੁ ਲਗੈ ਸੁਭਲੇ ਗਾਬ ਸਵੈਯ ॥ ੨੦ ॥ ਸਵੈਯ ॥ ਜਿਹ ਠੰਡੇ ਤੋਡੀ ਫਿਰੇ ਰਘੁ ਬੀਰ ਪ
 ਰੇ ਧਰਤਾ ਹਿਰੀ ਸੁਧਿਨ ਹੀ ॥ ਜਿਨ ਸਿਕਰਾ ਜਰੈ ਤਪੈ ॥ ਜਿਨ ਰੋਨ ਪਰੇ ਪਲਾ ਪ੍ਰਨ ਉਠਾ ਹੀ ॥
 ਚੇਤਿ ਉਠੈ ਮੁਖ ਰਾਮ ਕਹੈ ਦਊਰੇ ਨਦਰ ਹੀ ॥ ਬੇਗਾ ਹੀ ਬੇਗਾ ਪ੍ਰਨ ਮਕੈ ਇਹੁ
 ਭਤਗਾ ਹੀ ਰਘੁ ਬੀਰ ਕੀ ਛਾਹੀ ॥ ੨੧ ॥ ਸਵੈਯ ॥ ਦੇਖਿ ਕੈ ਰੁਪ ਕਹੇ ਨ ਪਰੈ ਅਬ ਫਟਤੋ ਦੁਖ
 ਛਤੀ ਆ ॥ ਤਬੋ ਦੇਰ ਕੇ ਰਾਮ ਉਠਾਇ ਭੁਜ ਚੁਰਿ ਲੈ ਉਰਲਾਇ ਕਹੀ ਬਤੀ ਆ ॥ ਸੁਤ ਕਹੇ ਕੇ ਬੇਖ
 ਚਇ ਹਥੁ ਸੁਨੀ ਵਤ ਹੀ ਰਘੁ ਕੇ ਨਤੀ ਆ ॥ ਪ੍ਰਤ ਪ੍ਰਨ ਤਜੇ ਹਮੁ ਤਾਜੈ ਹੋਨ ਹੀ ਪਾਮ ਚਲੇ ਸਿ

ਗਿਬੀਹਤਿਸਾ॥ ੨੨॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਸੋਗੁਕੀਓਸੁਨਿਭੂਪਤਿਕੀਗਤਿਸੀਅਸਮੇਤਸਬੈਥੇ
 ਲਲਾਹੀ॥ ਕੋਨਬਭੇਅਪਥਾਕੀਏਹਮਜਾਦਿਨਹੁਸੁਪਨੇਸੁਖਨਹੀ॥ ਤਤਕੇਕਾਕੁਰੈ
 ਹਮੇਦੁਖਸੇਹਮਹੁੰਬਨਮੈ॥ ਬਿਲਲਾਹੀ॥ ਅਨਿਕਟਬਗਹੈ॥ ਬਿਪਦਾਮੁਖਜਾਹਿ
 ਹਿਕੁਲਕੀਪਰਛਾਹੀ॥ ੨੩॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਇਚਲੇਪਿਤੁਕੇਜਲਦੇਨਿਦਾਂਬਿਧਿਸੇਪੁ
 ਨਿਸੋਚਕਰੈ॥ ਦੁਖਬੀਗਨਿਜਾਇਕੋਪਾਇਗਹੈ॥ ਰਪੁਬੀਗਜੀਮੈਮਨਸੋਕਹੈ॥ ਚਲੀ
 ਏਪਰਲੇਸੀਅਸੀਗਿਅਥੈਹਮਕਟਕਥਾਨਿਪਾਇਪੈ॥ ਬਨਭੂਪਕਯੋਸੁਕੀ
 ਚਿਤਮਹੁਪਰਧਾਮਚਲੇ॥ ਬਿਨੁਦਾਸਮਰੈ॥ ੨੪॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਅਰਜੇਮਨੇਮੈਬਨੇਮੈਗਹਿ
 ਹੋਤਉਛਤ੍ਰਜਾਸਿਭਚੈਛਰੈ॥ ਰਥਬੈਠਿਸਬੈਕੁਟਸੀਗਿਫਿਰੈ॥ ਪ੍ਰਕੀਰਤਿਜੋਸੇਈ
 ਦਾਸਕਰੈ॥ ਪਗਕੀਰਜਕੇਹਸਹੈ॥ ਸਬਸੇਕਯਾਜੁਤੁਮੈਸੁਹਿਦੇਹੁਖਰੈ॥ ਤਿਨਪਾਇ
 ਕਾਟਕਰੈ॥ ਸਤਖੰਡਿਜੁਗਾਜੁਸਿਪਸੇਨੁਜਾਇਸੈ॥ ੨੫॥ ਕਵਿ॥ ਲੀਨਲਛਮਨ
 ਸਿਹੈ॥ ਬਿਮੁਖਕੀਨਿਕਹੈ॥ ਕਿਧੈਹੋਨਦਾਸੁਸਾਨੇਨਥਮੇਰੀਗਤਕੀ॥ ਕਹਾਭਯੋਜੋਹੁ
 ਦਿਨਚਾਰਿਕਬਿਦੇਸਗਯਮੋਹਿਛਾਡਿਦਯੋਸੁਤੁਮਜਾਨੈ॥ ਹੀਮਤਕੀ॥ ਤਪਥਾਯੋ
 ਰਉਤਪਾਤਕੀਹੋਬਤਮਾਠਰਾਜੋਹਿਰਖੀਹਤਿਕੀਨੇਭਰਤਕੀ॥ ਤੋਹੀਭਲੇਜੀਓ
 ਰਾਮਦੇਖੋਪਾਨੀਪੀਓਮੋਹਿਦੀਜੈਭੀਖਸੀਹੁਹੋਭਿਖਾਰੀਗਧੁਪਤਿਕੀ॥ ੨੬॥ ਸਦੈਯਾ॥
 ਪਤਿਕੋਹਤਿਕੇਕਈਰਾਜੁਲੀਓਸੁਤਕੇਯਾਤਰੁਨੀਸਬਹੀ॥ ਤਬਭੂਪਤਿਦੇਹਤ

ਜੀ ਛਿਨੇ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖਾ ਏ ਬਨ ਕੇ ਜਬ ਹੀ॥ ਅਬ ਜੇ ਸੁਰਾਜ ਕੇ ਰਾਜੀ ਮੇਲੇ ਸੇ ਈ ਕਾਮ ਨਾ ॥ ੩੫
 ਦੁਤ ਪੈ ਕਬ ਹੀ॥ ਮਨ ਲਾਜ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖਾ ਸੁਨੇ ਸੇ ਈ ਰਾਜ ਜੇ ਰੇ ਜਹਾਮ ਨਾ ਹੀ॥ ੨੭॥ ਏਹਾ
 ਤਾ॥ ਏਹ ਬਿਬਿਨਤੀ ਕਰ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ਚਕੁ ਲਪਟਾਇ॥ ਛਿਮਾ ਕਰ ਕੁਪ ਪਾਇ॥ ਛਿਨ
 ਪੁਸੀ ਅਲਛਮ ਨਰਾ ਪੁਰਾਇ॥ ੨੮॥ ਸੁਰਾਜ॥ ਜੇਨ ਚਲੁ ਪੁਰਾਜਾ ਜੁ ਸੁਨੁ ਹੁਬਾਤ ਪੁਰ
 ਕਾਨ ਦੋ॥ ਜਾਤ ਬੀਸ ਤੇ ਰਾਜੁ ਤੁਮ ਬਨ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਛਿਨ॥ ੨੯॥ ਕਾਬੋਤ॥ ਬੋਲੇ ਰਾਜੁ
 ਬੀਰ ਸੁਨਿ ਬੀਰ ਮਾਨਿ॥ ਪਾਇ ਪੀਰ ਸੁਹੀ ਸਹੀ ਕਹਿਆ ਗੋ ਕੋ ਉਪਾਇ ਕੋ॥ ਜੀਵਤ
 ਰਾਜਾ ਰਾਜ ਕੇ ਬੁਲਾਇ ਪਾਛੇ ਕਹੈ ਜਾਇ ਬਸੇ ਬਨ ਸੁਨੇ ਬਲੁ ਮਾਇ ਕੋ॥ ਰਾਜ
 ਜੇ ਸਮਾਜੁ ਤੋਰੇ ਈਨੇ ਪੈਤਰ ਬਜੁ ਕੇ ਸੁਨਿ ਸੁਖ ਪਯੋ ਬੋਲ ਕਹੈ ਸਤਿਭਾਇ ਕੋ॥ ਮੇ
 ਸੀ ਕਹਿ ਗਏ ਤਰੁ ਤੁਸੀ ਕੀਨ ਬਨੇ ਮਾਤਾ ਮਾਇ ਸਕੈ ਮੇਰੇ ਸੁਤੇ ਮਾਗੇ ਧਰੇ ਪਾਇ ਕੋ॥
 ੩੦॥ ਰਾਜਾ॥ ਬੇਗੀ ਪੀਤਿ ਨੀਤੈ ਨ ਪੀਠਿ ਪਾਇ ਪਾਨੀ ਮਰੁ ਬਨਾ ਬਹਾਈ ਰਾਜਾ
 ਦੇ ਸਦੇ ਸਕੀ॥ ਮਾਇ ਕੇ ਨ ਪਾਇ ਲਗੇ ਤਤਕਾ ਜੁ ਕੀਏ ਭਾਗੈ ਛਾਡਿ ਦੀਨਿ ਬਿਭੂ
 ਖਲਾ ਲਚਕਲੇ ਸਕੀ॥ ਦੇਖੇ ਲਛਮ ਨਾਭੁ ਰਾਜੁ ਕੋ ਨੇਹਾ ਮਾਨੁ ਕੋ ਨ ਛੋਡੈ ਬਨਾ ਸਿ
 ਤਾ ਦੇ ਨੇ ਸਕੀ॥ ਸੁਨੇ ਰਾਜੁ ਏਹਾ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਏਹਾ ਕੀਨੇ ਰਾਜਾ ਏਹਾ ਕਰਾਈ
 ਮਰੇ ਸਕੀ॥ ੩੧॥ ਕਾਬੋਤ॥ ਜਾਇ ਲਛਮ ਨਾਭੁ ਕੇ ਪਾਇ ਰਾਹੇ ਤੋਹੀ ਛਿਨ ਬੀਰ ਸਮਾਜੁ
 ਏਲੇ ਲਿਵਾਇ ਚਾਲਿ ਪਾਮ ਕੋ॥ ਤਾਤ ਬੋਲੁ ਕੀਨੇ ਤੁਮ ਬੋਲੇ ਜਮੁ ਲੀਨੇ ਬਨਾ ਏ

कांति

ਸੀ। ਸੋਰਠੀ। ਜੋ ਸੁਖ ਚੰਦੋਰਾ ਬੁਲੇ ਕ ਸੁਖੀ ਪਰਲੋ ਕ ਗਤਿ। ਤੋ ਬਤੈ ਕ ਰਿਅ। ਸੁਸਨੁ ਬੁ ॥ ੨੬ ॥
 ਬਰਪੁਨ ਬਕੀ। ॥ ੩੭ ॥ ਕਾਥੇਤੁ। ਤਤਮ ਤਸੇਵ ਬਰੇ ਬੁਤ ਕੀਤ ਗਤਿ ਪਰਚਾਤਿ ਓ ਨਿਗੀਸੀ
 ਓ ਕੁਰੇ ਸੋਹਿਨ ਮਕੇ। ਬਾਮਨ ਕੇਦਨੁ ਸੁਖੀ ਕੋ ਸਨਮਲੁ ਸੁਖਿ ਬੇਦ ਕੈ ਪੁਰਨੁ ਜਾਂ ਓ ਕੀਜੈ ਨਰ
 ਬਾਮਕੇ। ਰਾਜ ਅਸਲੀ ਜੋ ਦੁਖੀ ਜਾਨਿ ਕਛੁ ਮੋਰਦੀ ਜੋ ਸੁਖੀ ਦੇਖਿ ਰਾਨੇ ਨਿਕਰੈ ਦੇਕਦਮਕੇ
 ॥ ਮੇਸੀਭਾਂਤਿ ਜੀਜੈ ਸੁਖੀ ਕੋ ਸੁਖੀ ਦੇਖਿ ਰਾਮੇਰੇ ਅਗੇ ਪਾਛੇ ਬੋਲੁ ਬਾਧਿ ਗਾਠਿ ਰਾਮਕੇ
 ॥ ੩੮ ॥ ਕਾਥੇਤੁ। ਨੀਚ ਸੋਨਪੀਤਿ ਕੀਜੈ ਕੁਲ ਕੋਨ ਛਾਡਿ ਦੇ ਜੋ ਬੀਬ ਸੁਖਿ ਲੇਖੁ ਜੀਨਿ ਕਰੇ ਪਰਨੀਰ
 ਕੇ। ਅਨਤੀ ਅਮਾਤ ਸੁਖਿ ਮਾਤ ਪਰਬਾਏ ਪਨੁ ਤੇ ਤੇ ਨੀਚੋ ਜੋ ਬੋਲੈ ਏਈ ਅਪਰ ਪੀਰ
 ॥ ਬੋਗਨਿ ਕੇ ਸੂਰ ਕੂਰਮ ਤਨਿ ਨਿਕਾਰਿ ਦੇ ਜੋ ਪੀਜੈ ਨਾਮ ਪਯਦੁ ਪਰੇ ਹੋ ਜੋ ਪੀਰ ਕੇ। ਦਿਨ ਪੁ
 ਰਹੁ ਤਸੇਨ ਦੁਖ ਸਿਹੁ ਜੋ ਕੁਈ ਭਰਬ ਸਪੁਤ ਕਹੇ ਕੀਜੈ ਰਾਪੁ ਗਾਇਕੇ। ॥ ੩੯ ॥ ਕਾਥੇਤੁ
 ਜੈਸੇ ਜਤੀ ਸੀਗਤੋ ਕੁਮਤੀ ਜਮੇ ਅਨੀ ਗਤੋ ਜਮੇ ਪਾਪੀ ਰਗੀ ਗਤੋ ਪਨੁ ਬਾਨੇ ਜਪੁ ਹਰੇਤੋ
 ॥ ਜਨੇ ਕੁਲ੍ਹ ਪੁਤੋ ਤੇ ਜੈਦਾਰਿਦ ਸਪੁਤੋ ਤੇ ਜਮੇ ਬਾਮਨ ਕੇ ਪੁਤ ਬਿਨਾ ਪਛੇ ਚਟਸਾਰਤੀ। ਦੇਖੇ
 ਬਿਨਖੇਤੀ ਜੈਸੇ ਸਦਨੇ ਮੋਰੇਤੀ ਮੋਰ ਬਾਤੈ ਕਹੇ ਕੇਤੀ ਜੈਸੇ ਤਾਰਲੇ ਕੁਧਾਰੇਤੀ। ਸਾਵਧਾਨ
 ਹੋ ਜੀਤਾਹਿ ਦੇਸੇਤੋ ਕਾਥੇ ਦੇ ਜੋ ਬੁਝਿ ਜੈ ਹੋਰ ਜੁਤੈ ਸੇਮੀਤੀ ਦੁਗਚਾਰਤੀ। ॥ ੪੦ ॥ ਸਵੈਯਾ
 ॥ ਪਾਇਛੁ ਦੇ ਸੁਖਿ ਸੀਖ ਸਬੈ ਪੁਰੁਣੇ ਨ ਬਿਸਾਹਿ ਚਲੇ ਕਥਹੀ। ਪਰਿਪਾਵਹੀ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਸਾਵ
 ਹੀ ਮੂਰਤਿ ਦੇਖ ਕਹੇ। ਬਿਛੋਰੇ ਅਬਹੀ। ਅਬਜਾਹੁ ਪਛੇ ਸਿਰਹਾਥ ਤੇ ਬੈਧਾ ਰਿਅਾਇ

ਸੀਸਰੁਲਾਜੀ॥ ਲਹਿੰਦੀਰਤੀਅੰਗਬੀਰਬਿਦਾਕਰਿਤੰਅਪਸੇਬੰਨੇਤਬੀ॥੪੧॥ ਸਿਰ੍ਹੰ
 ਬੀਰਹਿਛਾਬਿਰਲਾਜੇਪਰਕੋਪੁਰਾਅਇਸੁਸੀਸਨਜਾਈਮਟਕੋ॥ ਗਾਂਊਮੈਜਾਇਨਪੰਓਪਕੇਛਿ
 ਰਹੇਨੰਦਗਾਂਓਸੁਜਾਇਬਸਖੇ॥ ਮੁੰਡਜਟਾਧਰਿਭੇਸਤਪੋਧਨਹੋਸੁਖਸੁੰਡਸਮੁੰਦਬਹਥੇ॥ ਗਾਂਸ
 ਨੇਘਪੇਅਨੇਮੋਤਨਕੋਤਨਕੋਨਸੇਹਲਗਥੇ॥੪੨॥ ਕੁਛੁਤਾ॥ ਵਹੈਕੁਸਿੰਘਸਨੋਆਪਦਾਬਿਨ
 ਸਕੋਤਾਗੰਪਰਿਪਾਉਗਿਲੈਰਾਖੀਸਿਰਨਾਯੋ॥ ਰਾਜੁਕੁਯੋਅਟਲਸੁਕਹੇਤੇਕੀਨਕਬਿਰਾਂਮਾਂ
 ਮਸਿਖਦੀਨੀਸੁਕੀਨੀਸੁਖਪਯੋ॥ ਤਾਹੀਕੋਬਿਓਗਭੋਗਛੁਝੇਨਸੀਤਾਮੇਨੈਕਜੇਸੇਰਾਬਿਕਾਂ
 ਚੁਕਿਨਭੋਗੀਫਿਅਯੋ॥ ਜੋਗੀਹੈਨਾਸੇਸੁਰਲੇਗਜਸੁਬਸੰਪਰਾਅਪਨੇਨਧਸਦੇਸੁ
 ਸੋਗੁਨੇਬਸਾਯੋ॥੪੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭਗਤਿਭਕਾਰਪੁਗਇਕਗੰਘਪਤਿਕ੍ਰਿਪਾਰਕਾਗਾਤਰਕ
 ਤਿਕਾਰਸੁਖਨਿਦਈਯਾਤੇਭਰਤਕੁਮਾਗ॥੪੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਇਹਬਿਧਿਭਰਬਸਦਾਰਹੈਤਜਮੇ
 ਤੀਸਰੇਕਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਤਸਿਭਰੈਰਾਜਕੋਰਤਸਿਭਰੈਰਾਮਾ॥੪੫॥ ਸੋਹਤਾ॥ ਭਰਬਸਦਾਇਹਭਾਂਤਿ
 ਭਨਹੁਦਸਾਰਪੁਬੀਰਕੀ॥ ਜਿਹਜਿਹਬਨਮੈਜਾਸੇਈਬਤਾਵਤਰਾਮਕਾਛਿ॥੪੬॥ ਕੁਛੁ
 ਾਉਚੇਬਤਲਜਹਾਂਲਹੇਨਤਮਾਲਸਾਲਸਰਲਾਬਿਸਾਲਗਤਿਹੈਨਕੀਲਾਮੰਦਕੀ॥
 ਕਹੁੰਲਾਲਣਲਕਹੁੰਘੁਪਰੀਪਵਾਲਕਚਨਾਲਾਨੀਬੁਚੇਦਨਸੋਮਾਨੇਬਾਸਬੰਦਕੀ
 ਾਚੀਖਕਰਸਾਲਨਾਲਕੇਲਸੋਕੇਲਹੀਬੀਤਾਹੀਤਮੁਕੋਨਗਨੈਜਾਤੇਮੁਲਕਦਕੀ॥
 ਮਾਨੇਅਹਿਦੇਸਕਿਧੀਕੁਕਾਰੇਭੇਸਤੋਲੈਸੁਰਕੀਨਜੋਤਿਤਚਾਂਦਨੀਨਚੇਦਕੀ॥

੪੭॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਅੰਸੋਬਨਕਰੈਗੰਨਰਾਮਚੰਦਸਿਨਕੰਨਚਲੈਜਬਪੈਨਉਰੇਪਾਤਖਰਕਤੈ॥ ੪੭॥
 ॥ ਸੋਮਰਖਸੂਰਜਾਇਪੁਰਿਗਹਿਸੁਗਮਗਤਾਹੀਕੇਤੁਰਿਗਤਹਾਂਦੇਖੇਰਖਕਤਹੈ॥ ਫਲਫਲ
 ਰਚੇਮਨੇਗਤੀਜੋਤਦਹੇਕੇਉਤਾਰੇਕੇਉਛਵੇਤੋਅੰਸੋਬਨਕਤਹੈ॥ ਤੁਲਪੈਨਜਨੈਕਾਥਿ
 ਹੁੰਮਗਵਿਘੇਮਾਨਹੁਤਾਰਤਹੈਲਥਕਫੁਹਾਗਚਿਲਕਤਹੈ॥ ੪੮॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਓਬਰ
 ਨੈਗੋਲਸਦਾਸਿਘਨਿਕੀਸੋਲਬਨਜਾਗੇਕੈਸੋਬੋਲਮਨਿਬੋਲੈਰਕਰਤਸੋ॥ ਸੋਰਸੋਕ
 ਰੀਕੁਰਿਗਾਮਧੇਅੰਗਪਰੇਕਹੁਪੈਬੁਰੀਗਿਭੂਮਿਕਹੁਦੇਖੇਬਿਲਲਾਤਸੋ॥ ਮੇਰਨਕੋਸੋ
 ਰਸੁਨਿਫਨਿਮਨਿਭਾਗਿਤੁਦੀਅੰਸੋਬੁਝਾਇਬਚੇਹੈਅੰਧੇਰਿਗਤਸੋ॥ ਗਧਿਨਕੀਮਲ
 ਕਹੁਪੈਬੁਰਕਕਲਕਹੁਨਾਚਤਾਥਿਤਾਲੋਕਪਾਲਜਲਜਾਤਸੋ॥ ੪੯॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਕ
 ਹੁੰਬਨਕੋਲਕਹੁਬੋਝੁਕੋਟੋਲਕਹੁਭੀਲਨਿਕੋਬੋਲਤਹਾਂਬਾਤਨਅਨੰਦਕੀ॥ ਮਨਸਕੋ
 ਨਤੇਬਨਮਾਨਸਕੋਜੁਰਕਹੁਬੰਦਰਲਿਗੁਰਨਚਿਰਾਈਗਿਰਮੰਦਕੀ॥ ਕਹੁਚੰਕਦਾਕਕ
 ਪੁੰਬਤਨਕੀਹਾਕਕਹੁਕਾਕਾਕਾਮਨੇਸੁਰਕਹੁਪੁਤਬੰਦਕੀ॥ ਜਨਕੀਰਗਤਬੀਚ
 ਬੀਚਚਲੀਜਾਤਤਉਨੈਨਾਮੁਦਿਲੀਏਕਟਿਗਹੀਰਾਮਚੰਦਕੀ॥ ੫੦॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਜੀਸੀ
 ਭਾਤਚਲੇਜਾਤਕੋਹੈਜਾਸੋਕਹੁਪੈਤਾਤਗਾਤਕੁਮਲਨੇਜੈਵੈਪੰਘੇਪਰਮਾਤਕੋ॥ ਜਾਨ
 ਕੀਨਿਹਾਰਿਭਬਿਧਸਮਧਿਕੋਪਮਾਰਿਕੈਸੀਕੁਸਰਾਤਮੇਲਾਗੇਦੁਖਤਾਤਕੋ॥ ਤਨਿਬੋਝ
 ਜਾਤਜਧੰਧੀਖਹੁਗਾਡਾਤਮੁਸਕਾਤਨਜਨਾਵੈਸਮਾਚਾਰਸੁਨੇਪਾਤਕੋ॥ ਸੀਰੇਜਲਨਚੁਟ

੭੭੭

ਫੇਰਲਫਲਖਤਰਾਂਮਰਾਮਪਰਿਸੰਵਤਾਬਿਛੋਨਕਰਿਪਾਤਕੇ॥੫੧॥ ਘੁਪਤਿ
 ਮੈਸੰਥਨਫਿਰਤਦੇਖੈਨਗਰਨਫੰਗਾਸਨਸੁਨੈਮਗਸਤਕੇਚਲੇਹੁਲਾਸਨਿਦੇਰਾ॥
 ੫੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਸੀਮਾਹਿਕੈਸਮਸ਼ਾਇਲੋਪਾਮੁੰਦਰਾਸੁਤੀਆਪ੍ਰਮਾਸੀਸਧਰਿਪਾ
 ਏਆਇਸਲੈਫਿਗਥੈਠੀਥਾ॥੫੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰੰਮਮਿਲੇਮੁਨਿਸੰਪਗਪਾਇਨਲ
 ਗਿਰਹੇਛਤੀਅੰਦਖਖੋਯਾ॥ਹੋਸੁਤਕੇਯਹਬੇਖਕੀਓਨ੍ਹਪਸੀਵਤਪੈਕਿਬਡੇਮਗ
 ਸੋਯਾ॥ਬਤਕਹੀਸਮਸ਼ਾਇਸਬੈਰਪੁਬੀਰਮਨੇਤਨੁਤੀਰਗਡੇਯਾ॥ਪੂਤਰਹੋਇਹ
 ਓਰਸੋਥੈਮਿਲੇਸ੍ਰਾਸਭਰੋਮਨਤੋਮਤੋਰੇਯਾ॥੫੪॥ ਪੰਚਬਟੀਕੇਬਰਨਨ੍ਹਾਸਵੈਯਾ
 ਏਕਘਟੀਨਘਟੀਸੀਅਕੇਦੁਖਗਮਰਹੇਮੁਨਿਕੇਨਿਕਟੀ॥ਘਟਕੇਸੁਤਸੀਤਿਨ੍ਹਾ
 ਰਿਜਟੀਮਨੇਪੁਰਿਜਟੀਨਹਿਕੰਮਛਟੀ॥ਦੁਪਟੀਫਟਜਾਤਜਹਾਂਤਮਕੀਪਗਈ
 ਘਟਮੈਗੁਰਗਮਨਘਟੀ॥ਕਰਬੇਕਹਮੁਕਹਟੀਬਰਟੀਰਹਪਰਨਕੁਟੀਰਖੁਨਾਥ
 ਟਟੀ॥੫੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਹਸਿੰਘਕੁਰੰਗਨਿਬੈਰਗਟੀਮ੍ਰਿਗਸਿਤਤਸਿੰਘਨਿਦੁਪਤ
 ਟੀ॥ਸੋਊਨੈਕੁਨਦੇਖਤਨਤਲਟੀਅਹਿਪੋਕੁਠਿਮੇਰਨਿਪੁਛਤੀ॥ਚਾਫਿਕੇਹਰਕੀ
 ਧਅਜਲਪਟੀਨਹਿਕੁਖਲਗੋਕਥਹੂਸੁਪਟੀ॥ਜਿਨਕੀਦੁਖਪਾਂਸਕਹੂਨਕਟੀ
 ਤਿਨਕੇਸਿਰਹੈਸੁਖਸਾਂਰਸਟੀ॥੫੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਿਨਕੀਧੁਨਿਨੈਨਨਿਜੋਤਿਘਟੀਤਿ
 ਨਕੇਸਾਗਿਮੁਕਤਿਫਿਰੈਲਪਟੀ॥ਜਿਨਕੇਰਿਦਾਗੀਥਮਹਾਚਕਟੀਕਰਿਸੁਛਰ

ਲੇਖਿ ਦੁਖ ਪਟੀ ॥ ਮੁਨਿ ਬਿੰਦੁ ਜਹਾ ਜਹ ਬੇਦ ਪਟੀ ਸੁਕ ਸਾਹਸ ਹਿ ਸਚ ਕੋ ਰਚ ਟੀ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸੁ ਰਕਮ ॥ ੨੮ ॥
 ਕਮਨ ਟੁਟੀ ॥ ਮੇਰੇ ਸੀ ਅੰਤਰਿ ਸੀ ਲਟਿ ਜਾਤ ਲਟੀ ॥ ੫੦ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਸਬ ਕੇ ਮੁਖ ਨਿ
 ਰਤਤ ਬਾਕਸ਼ੀ ਸੁ ਅਗਸਤ ਪਛਾੜਤ ਹਥ ਫਟੀ ॥ ਤਪਤਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਦਿਸੇ ਤਿਹ ਟੀ ਕਪਟੀ
 ਨਹ ਹੋਤ ਹਏ ਕਪਟੀ ॥ ਹਰਿ ਪੂਜਨਿ ਕੀਜਹ ਆਰਭ ਟੀ ਫਿਰਿ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਿ ਰਮ ਲਪ
 ਟੀ ॥ ਜਹ ਟੀ ਪਨਚੰਦਨ ਕੀ ਪਟੀ ਕਥਿ ਰਾਮ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਚ ਟੀ ॥ ੫੧ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਕਾਲੁ
 ਬਲੀ ਕਾ ਵਿਗਾਸੁ ਨੇਦੁਖ ਸੀ ਪੁਬੀਰ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਕੋ ॥ ਜਬ ਤਾਤ ਕਹੈ ਚਲਿ ਯੀ ਨਿਕਸੇ
 ਕਹੈ ਬਿਲਲਾਤ ਸੁਆਤ ਨ ਕੋ ॥ ਅਥ ਅੰਗ ਕੀ ਕਉਨ ਕਹੈ ਸੁਰਬੂ ਪਤਿ ਹੋਤ ਕੀ ਆਜਮਲ
 ਤਨ ਕੋ ॥ ਮਨ ਕੰਚਨ ਪਾਮਤ ਜੇ ਬਨ ਮੇਂ ਜਬ ਰਾਮ ਕੀ ਏਧਰ ਪਾਤ ਨ ਕੋ ॥ ੫੨ ॥ ਕਉ
 ਤ ॥ ਮੈ ਸੀਭਾ ਤਿਹ ਹੋਦੇ ਸੁਹਾਯੇ ਦੁਖਿ ਹੋਦੁਖ ਸੁਖ ਨਿਰਬਯੋ ਸਹੈ ਮੇਹ ਛਾਹ ਘਾਮ
 ॥ ਦੁਖੀ ਜਾਨਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਛੀਰ ਨਿਧਿ ਸੈਨ ਜਾ ਕੋ ਹੋਸੀ ਨ ਸਕਾ ਸਿਫੁ ਸੇਵੈ ਜਾ ਕੇ ਨਾਮ
 ॥ ਲਛਮਨ ਗੁਰੇ ਪਾਇ ਸੁਨੈ ਰਘੁ ਰਾਇ ਪੁਤ ਜਾਨਤ ਹੋਜੇ ਤੇ ਬਨ ਆਏ ਜਾਹੀ ਕਾਮ ਕੋ ॥
 ਸੋਈ ਕਯੋ ਨ ਕਰੈ ਦੁਖ ਦੇਵਨ ਕੇ ਹੋਗਾ ਬੀਛਰੇ ਕੋ ਬਲ ਸੋਈ ਸੋ ਪਦੇਵ ਬਾਮਕੋ ॥
 ੬੦ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਜਬ ਲੋਚਨ ਹੀਤ ਬਲੈ ਰਘੁ ਬੀਰ ਹੋਰਿ ਖਕੇ ਬਹੁਤੈ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥
 ॥ ਬਾਤ ਕਹੀ ਬਨ ਮਨ ਚਲੈ ਮੁਨਿ ਪਾਇ ਛੇਵੇ ਮਾਤਿ ਮੇਹਿ ਜਨਾਯੋ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਜਾ
 ਏ ਕੇ ਪਾਇ ਛੇਵੇ ਸੀ ਅਕੋ ਬਿਛਰੇ ਰਿਖਤੀ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਅੰਗ ਸੁਬਾਸੁ ਦਈ ਕਕ

ਹਿਪਟਮੋਤਿਸਾਰਗਭੇਪਹਿਗਯੋ॥੬੧॥ਸਵੈਯਾ॥ਰਾਮਹਿਏਕਜੁਮੰਤ੍ਰਦਵਿਓਰਿਖਜਾਂਰਿਪ
 ਕੋਸਿਰਭੁਇਨਪਰੋਗੋ॥ਕਾਟੇਉਤੇਉਪ੍ਰਜੈਪਲਮੈਕਹਿਸੈ॥ਚਿਹਭਾਂਤਿਰੂਗੋ॥ਤਾਂਸ੍ਰਿਪ੍ਰਕੇਸਿ
 ਰਕੇਯਹਬਲਸੁਨਪ੍ਰਤ੍ਰਜੁਇਹਭਾਂਤਹੋਗੋ॥ਜਮੋਮ੍ਰਿਗਭ੍ਰੰਨਿਸੋਮ੍ਰਿਗਰਜਭੁਜੰਗਨ
 ਸੇਖਗਾਰਨਲੈਗੋ॥੬੨॥ਸਵੈਯਾ॥ਜਾਇਬੈਸੈਅਥਤਾਂਬਨਮੈਮਨੋਸਾਵਨਿਮੈ
 ਪ੍ਰਾਨਿਕੀਅਨੁਹਾਰੀ॥ਆਪਨਹਾਥਬਨਾਇਕੁਟੀਸੀਅਸੈਮਿਲਿਥੀਗਹਿਅਵਰਸਦਾ
 ਗੀ॥ਲੀਕਨਿਸਾਚਰਾਵਨਕੇਦਿਨਰੈ॥ਨਿਹੁਤੋਤਿਹਠਾਂਰਖਵਾਗੀ॥ਕੈਸੇਕੈਰਾਮਹਿਜਾ
 ਏਕਯੋਸੁਨਿਸੁਪਨਖਾਇਕਬਾਤਹਮਾਰੀ॥੬੩॥ਸਵੈਯਾ॥ਜਾਂਬਨਕੇਹਮਹੈਪਰਪਾ
 ਲਕਤਾਂਬਨਮੈਤਪਸੀਫਿਰਿਅਏ॥ਰਾਜੁਤਜਮੈਅਬਜੇਗੁਲੀਓਲਪ੍ਰਮੁੰਡਜਟਨਖਹੈ
 ਨਬਛਾਏ॥ਭੂਪਅਨੁਪਮਹੈਦੋਉਥੀਰਨਨੈਕੁਰੇਬਏਰੁਧਾਏ॥ਜੇਪਹਿਲੇਰੁਰਾਵਨ
 ਕੋਇਕਭਾਜਿਗਏਇਕਦੂਰਿਬਸਾਏ॥੬੪॥ਕ(ਬੰਤੁ)॥ਬਾਤਸੁਨਿਨਗੀਸੀਗਿਚਲੀ
 ਖੀਵਲਗੀਅਖੈਰਤੀਲੋਹੁਡਰੀਰੋਖਚਛੇਰੁ॥ਪ੍ਰਭੂਪ੍ਰਕੋਅੰਗਅੰਗਬਨੀਮੋਲੋਲੀਖੀ
 ਚਿਫਪਨੀਗਟੀਮਨੁਮੰਗਨੀਆਜੁਬਰੋਭਮਭੂਪ੍ਰਕੋ॥ਬੈਰੀਸਿਵਜਾਗੇਤਾਕੋਤੈਸੇਪਾਛੇ
 ਲਾਗੇਜੈਸੇਪਾਰੇਜਾਇਭਗਮੈਦਖਸੁੰਦਰਸਰੂਪਕੋ॥ਲੀਖੀਡਗਭੁਗੀਨੋਰੋਡਗਗਿਰ
 ਪਰੀਗਮਦੇਖੋਜਿਹਘਰੀਦੇਖਿਰਹਿਮੁਖਭੂਪ੍ਰਕੋ॥੬੫॥ਕ(ਬੰਤੁ)॥ਪਰੀਕਾਂਮਬਸਿਤਾਂਕੀਸੁ
 ਸਜਾਕੇਮੁੰਡਦਸਕੀਨੇਹਾਉਤਾਉਚਿਤਚਾਉਦੇਕਬੰਦਸੀ॥ਦੀਪਸੁਤਨੈਨੈਸੁਸੈਨਨਿਰ

ਲਾਇਗੀ ਜਨਕੀ ਨਿਗਾਹਿ ਮਨਹੀ ਨਾਮਨੰਦਸੀ॥ ਮਾਂ ਦੇ ਦੇ ਬਹੁ ਮੈ ਸੀ ਦੇਖੀ ਨਾਹਿਕਧੁ ॥ ੨੯ ॥
 ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਸੇ ਨਗਾਇਗਾਹਿ ਪਾਇ ਬੈਨ ਮੰਦਸੀ॥ ਪਾਨ ਪਾਇ ਖਾਇ ਮੁਸਕਾਇ ਮੁਸਕਾਇ ॥
 ਏ ਪਾਇ ਕੈ ਨਿਸਾਚਗੀ ਸੁਬੋਲੀ ਗਮਚੰਦਸੀ॥ ੬੬॥ ਕਥਿੰਤੁ॥ ਕੋਨੇ ਦੇ ਸਕਾਨੁ ਤਜਿਤਾ ਪਾ
 ਸੀ ਕੋਭੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜਿ ਰੂਪ ਵੰਤੁ ਮਸੇਨ ਦੇਖੇ ਜੁਗਾਚਾਰੀ॥ ਪੈ ਜੁਨਾਰਿ ਸੀ ਗਿਸੇ ਉਰਾ ਜਾਕੀ
 ਕੁਮਾਰ ਕੋ ਪਰਹੀਤੇ ਲਮਾਏ ਹੋ ਕਿ ਪਾਈ ਹੈ ਉਜਾਰਿ ਮੈ॥ ਤੋਹਿ ਕਹਾ ਪਰੀ ਅਬ ਜਾਹਿਤ
 ਲੀਕ ਗਿਹਮ ਰਾਜਾ ਹੋ ਕਿ ਤੋ ਕੋ ਪੈ ਕਹੂੰ ਤੇ ਪਾਈ ਨਾਰਿ ਮੈ॥ ਕਹੋ ਕਹਾਂ ਜਾਂ ਉਮਹਿ ਪੈ ਕਹੂੰ ॥
 ਉਨਥਾ ਮਾਨੁ ਤੇ ਮੈ ਬਰੋਆਈ ਪਰਤੋ ਬਿਚਾਰਿ ਮੈ॥ ੬੭॥ ਕਾਥਿੰਤੁ॥ ਬੋਲੇ ਤਾਰਿ ਕਾ
 ਰਿ॥ ਰੰਛ ਜੰਛ ਮੰਛ ਕੇਤ ਨਾਰਿ ਕਿਧੀ ਤਿ ਪੁਰਾ ਕਿਲੇ ਕਛਾ ਭਿਛਿਤਾਈ ਹੈ॥ ਬਿਧੀ
 ਤਉ ਰਬ ਸੀ ਮੈਨ ਕਾ ਸੁਕੇ ਸੀ ਕੋਉ ਤਿਨ ਮੋ ਕਿ ਮਘ ਵਾਪਠਾਈ ਮੈ ਪੈ ਆਈ ਹੈ॥ ਤੁਲਥ
 ਮਕੇਲੀ ਕੋਉ ਸੀ ਗਨ ਸਹੇਲੀ ਸਾ ਮੁਝਾਇ ਕਹਿ ਬੈਨ ਤੇ ਰੋਤਤ ਮਾਤੁ ਭਾਈ ਹੈ॥ ਸੀਤਤ
 ਬੋਲੀ ਤੁਮਗਾਨ ਪੋਥੀ ਖੋਲੀ ਯਹ ਕੋਉ ਬਨ ਮਾਪਦਾ ਭਲਿ ਲੇ ਮੁਹ ਲਾਈ ਹੈ॥ ੬੮॥
 ਕਥਿੰਤੁ॥ ਨਛਤੋ ਨਮਾਈ ਹੈ ਸੁਕੇ ਸਨਾਪਠਾਈ ਪਤੁ ਰੂਪ ਦੇਖਿ ਕਮਕੀਰ ਲਾਈ ਜਾਨਿ ਲੀਜੀ
 ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਨ ਉਰਾ ਵਨ ਸੁਭਾਈ ਮੈ ਤੁਮੇਨ ਸੁਨ ਮੇਕਾ ਜੁਨ ਕੇ ਮਾਂਏ ਜੀ ਜੀਏ॥ ਸਿਰ
 ਕੀ ਬਰਾਈ ਤੋ ਦਹਾਈ ਜੀਤੀ ਨਿਲ ਕੋ ਸੇਈ ਬਸੇ ਜਾਹਿ ਟੰਗ ਦੇ ਸੁਥਾ ਪਦਿ ਜੀਏ॥ ਗੋਪ
 ਬਾਹਨ ਹੋ ਸੇਵੇ ਰੰਪ ਪੰਗਾ ਛੁਹ ਜੈ ਸੇ ਸੀਤਾ ਪਾਸਾਹਿ ਤੇ ਸੇ ਦੁਸੀ ਮੇ ਪਿਕੀ ਜੀਏ॥ ੬੯॥ ਕਥਿੰਤੁ॥

ਤੁ। ਸਮਾਚਰ ਜਨਮ ਮੁਸਕਨੇ ਕਰੇ ਮੇਥਾ ਤਰ੍ਹਿਤੋਂ ਨਪਾਹਿ ਚਨੇ ਹਮ ਬੈਠੇ ਜਗਰੇ ਸਮੇ। ਤੈਨ ਸੁਨੀ ਬ
 ਤਰ੍ਹਿਤ ਬੀਸੈ ਜੁ ਹੋਤ ਜਾਤ ਮਾਨਤੀ ਅਸੈ ਨ ਬੋਲੈ ਪਰਨ ਬੀ ਦੇਸੇ ਮੈ। ਤਾ ਮੈ ਦੇ ਕਰ ਮਮੇ ਹੋ
 ਮਹੇਲ ਨਾਉਂ ਭਾਰੀ ਤਾ ਮੇਤੀ ਅਸੀ ਗਿਜਾਹਿ ਛਾਡਿ ਆਜੁ ਕੇ ਸਮੇ। ਭਲੀ ਸੁਧਿ ਆਈ ਨ
 ਛਮ ਮੇਰੇ ਭਈ ਦੋਰਿ ਤਾਹਿ ਬਰੁ ਜਾਈ ਦਹ ਜੈ ਪਰੈ ਕਲੇ ਸਮੇ। ੧੦॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾ। ਚਲੀਤ
 ਬਧਾਇ ਭਾਛਮ ਨਪਾਹਿ ਛਾਏ ਜਾਇ ਬੋਲੀ ਮੁਸਕਾਇ ਦੇ ਕਥਾ ਤਕੀ ਭਾਵਤੀ। ਬਰ ਬੇਕੇ
 ਜਗਮਤੁ ਮਪੈ ਪਠਾਈ ਹੋਗ ਜਨ ਨਿਮਨਾਇ ਮਾਈ ਤੋਂ ਉਤਰਾਵਤੀ। ਕਹੈ ਸੇਈ ਕੀ
 ਜੇਨ ਪਤਾ ਹੁਜਾਹੁ ਬੁਝਿ ਲੀਜੈ ਰੂਪ ਬਸਿ ਭਈ ਨਹੀਂ ਮੈਨ ਸਿਤਾਵਤੀ। ਰਾਵਨ ਹੋਭਾਈ ਲੀ
 ਕਹੈ ਮਕੀ ਬਨਈ ਜੇਨ ਬਨਹੀ ਮੈ ਆਇ ਨਿਧਿ ਟੋਰੇ ਜਿਨਾ ਆਵਤੀ। ੧੧॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾ। ਤਪ
 ਕੋਰੁ ਸਿਥਤ ਨਿਸਾਚਰੁ ਤਨ ਨੀ ਮੇਰੇ ਹੋਤ ਬਹੀਤੀ। ਕਾਮ ਕੋਭਾਉ ਪਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬੁਝੀਰ
 ਕੇਤੀ ਰਗਏਨ ਬਹੀਤੀ। ਕੈ ਅਬ ਜਾਹਿਤ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰ ਪੈ ਚਲਿ ਆਸ ਤਜੋ ਹਮ ਕੀ ਅਬਹੀਤੀ
 ਜੇਚਲੈ ਪੂਰਬ ਕੇਤਨੀ ਨਟਨੀ ਉਲਟੀ ਨਬਹੀ ਕਬਹੀਤੀ। ੧੨॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾ। ਪਾਇਚ
 ਲੀਥਹੁ ਰਨ ਚਲੈ ਬਸੁ ਦੇਖਹੋ ਸੇ ਸੀ ਅਸੀ ਰੂਪ ਰਾਈ। ਆਇ ਕਹੈ ਨਬਰੈ ਬਲਿਜਾਉ ਸੁ
 ਅਗੇ ਹੋਕੀ ਤਿਨਾ ਮਾਸ ਚਕਾਈ। ਜਾਹਿਤ ਹੀ ਅਬ ਕੇ ਬਰੇ ਹੋਤੁ ਹਿ ਦੇਉ ਪਰੇ ਕਹੀ ਰਿਸਮਣ
 ਈ। ਸਿਗਰਖੀ ਸੁਰਕੇ ਬਨ ਮੈ ਰੁਮਤਾਰਿ ਕਾਮਾਰਿ ਪਤਾਰਿ ਪਠਾਈ। ੧੩॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾ। ਆਇ
 ਕਹੀ ਸੇਈ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਸਬ ਸੇਨ ਬਰੈ ਤਿਨ ਅੰਬਤਾਈ। ਜਾਹਿ ਕਹੈ ਸਿਗਪੁ ਨਲੇ ਰਪੁ

ਨਥਕਛੂਮੇਹਿਐਰਜਨਾਈ॥ ਬਾਹਛੁਸਤਾਫਿਰੀਦਿਤਤੋਉਤਰਾਸਿਛਿਉਪਮਜੀਅ ੩੦
 ਅਈ॥ ਮਨਹੁਬੀਰਨਕੁਲਦੇਉਤਰੇਪਥਛੇਨਦਨਾਓਚਲਾਈ॥ ੧੪॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਤਿਨ
 ਉਬਿਚਾਰੀਦੇਨਦੇਉਬਿਛੁਚਾਰੀਪਥਿਰਹੀਨਾਮਗੀਤਥਾਪਰੁਪ੍ਰੇਰਾਈ॥ ਪਾਇਤੋ
 ਪਤਾਲਧਰਿਸੀਸੋਕਾਕਾਸਕਰਿਏਕਏਕਬੰਹਕੇਸਏਕਛੇਛਲੋਗਈ॥ ਬਾਵਰੀਦਿ
 ਵਾਨੀਕਛੂਮੇਸੀਬੋਲੈਬਾਨੀਜਾਤੋਜਾਨਕੀਰਨੀਕਪੇਮਨੋਜੁੜੀਹੈਗਈ॥ ਰਾਮੇਛਾ
 ਟਾਨੀਸੋਸੀਕਰਾਭਵਨੀਕਯੋਨਾਥਯਕੇਹਾਥੋਤੋਸੁਪ੍ਰੀਤਿਰੀਤਿਏਗਈ॥ ੧੫॥ ਸ
 ਫਲਾ॥ ਹਾਥਨਸਿਨਹਮੂਰਿਨਿਫੋਰਸੁਜਨਕੀਕੋਤਰਪਾਵਨਲਾਗੀ॥ ਮੋਹਿਕੀਓਚਕਛੇਤ
 ਬੈਅਜਹੁੰਦੁਖਸੋਛਿਨਏਕਦਾਗੀ॥ ਰਾਮਸੋਬਾਤਕਹੀਯਏਸੀਅਯਾਹਿਥਰੇਅਜੁ
 ਅਨੁਗਛੀ॥ ਸੋਤਿਸਰੋਸਿਯਾਇਗਹੋਅਗੀਤੁਪਹੁਪਤੈਜਨਅਭਾਗੀ॥ ੧੬॥
 ਸਦਾ॥ ਰਾਮਹਸੇਸੀਅੰਕੇਮੁਖਦੇਖਿਹਮੇਨਕਛੂਜਾਹਿਬਤਨਈਹੈ॥ ਨ੍ਰਿੰਦੁਤੀਸਿਖ
 ਕੇਸੀਗੋਬਿੰਦਮੋਈਕਮੈਸੀਏਮਾਓਲਈਹੈ॥ ਯਾਹਿਥਧੋਜਿਨਿਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿਪ੍ਰਥੀਰਸੁ
 ਯੋਨਬਨੈਕਉਯੋਨਗਈਹੈ॥ ਨਾਕਾਛਿਨਾਇਕਲੀਕਚਛਾਇਸੁਲੀਕਮਿਸੀਕਚਛਾਇ
 ਵਈਹੈ॥ ੧੭॥ ਪਦਅ॥ ਕਏਪੈਸਕਸੋਕਛੁਬਨਇਸਹੀਰਪ੍ਰਗਇਵੈਬਾਤੁਸਕੀ॥ ਰ
 ਹੁਚਰਾਤਗਈਓਗਰਦੁਜਾਇਪਰੀਸੋਭੀਛੁਸਾਕੀ॥ ਬਾਤੁਸੁਭੇਰਾਯਾਓਇਨੀਓ
 ਨਾਰਿਕਹੈਤਜਿਬਤਪੁਸਾਕੀ॥ ਰਾਮਸੋਕੋਪ੍ਰੀਏਬਕਾਤੁਮਜੇਬਤਮਨਪਿਨਕਮੁਸਾਓ॥

॥ ੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਏਕ ਨਿਸਚਰਾ ਸਿਪਰੇ ਭੁਲੀ ਕਰਿ ਰਘੁ ਰਾਇ ॥ ਨ ਕਰਾ ਏਹੋ ਗੁਣੀ ਆਈ ਨ
 ਕਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਏਕ ਕਹੈ ਤੁਮ ਹੋਸੀ ਨਿਕਟਿ ਬਾਤੁ ਸਮਾਇ ॥ ਬੁਢੀ ਅ
 ਮੁਏ ਨ ਰੋਈ ਏਪੈ ਜਮੁ ਗੀਯੋ ਜਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਨੈਕ ਨੈਨ ਸਿਰਾਧਿ ਭੋਤ ਲਫੈ ਲਿਕ
 ਪਤੀ ॥ ਜਮੋ ਬੋਰੇ ਜਲ ਮਾਹਿ ਜੇ ਠਮੀ ਨਦਾ ਦਰਬਸੇ ॥ ੧੭ ॥ ਕਾਢਿਤਾ ॥ ਕਹਾਂ ਜਾਉ ਕਹਾ ਕਰੰਉ
 ਨਾਗ ਜੋ ਜਰੈ ਜਰੈ ਸਿਧ ਸਬਥ ਹਰੈ ਸੇ ਬੂਝੈ ਜਾਇ ਕੈ ॥ ਬੁਢੀ ਅਬ ਬਾਤ ਕੁਸਰਾਤ ਹੋ
 ਨਦੇ ਪੋਜਹਾ ਮਨ ਸਜੁ ਨਵੈ ਜੇ ਰੁਜੇ ਗੀਬਨ ਆਇ ਕੈ ॥ ਕਾਲੀ ਪਛਰੇ ਸੇਖਨ ਗਹੂੰ ਕੋ ॥
 ਠੋਛੇ ਤਲੇ ਪਰਾ ਲਛਮੀ ਕਹੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ਕੈ ॥ ਕੈਸੇ ਜੀਓ ਆਜੁ ਮੋਹਿ ਕੈ ਸੇਠਾ ਵੈਰ
 ਜੁ ਜੇ ਲੋਤ ਪਸੀਥਿ ਛੋਰਿ ਸੀਅਲ ਮਾਊ ਨ ਉਚਾਇ ਕੈ ॥ ੧੮ ॥ ਕਾਢਿਤਾ ॥ ਮੇਸੇ ਸਚੁ ਕੈ
 ਕਵੈ ਮਨ ਹੀ ਮੈ ਅਰੇ ਤਬ ਮੇਪਨਾ ਦਿਆ ਦਿਬਤ ਕਹੀ ਪੈਉ ਪਾਇ ਕੀ ॥ ਬੋਲੇ ਖਰ
 ਦੁਖ ਗੜ੍ਹ ਮੁੰਡ ਸਿੰਗੀ ਦੀਨੇ ਝੁੰਡ ਕਹੈ ਜਾਇ ਮੈ ਸੋਈ ਬਾਤ ਤਿਨੋ ਜਾਇ ਕੀ ॥ ਪਾਛੇ
 ਨ ਕਜੇ ਰਿਬੇ ਕੇ ਕਜ ਪਚਿਹਾਰੇ ਸਬੈ ਕੈ ਸੇ ਜੁ ਰੇਹਾਂ ਮਥਤ ਕਹੈ ਸਤਭਾਇ ਕੀ ॥ ਅ
 ਵੈ ਜੋ ਪਿਨਾਕੀ ਤਉ ਜੁਰਿ ਹੋਨ ਤਕੀ ਦਸ ਮੁੰਡ ਤੋਂ ਅਹਿ ਯਾਹਿ ਕਈ ਰਘੁ ਰਾਇ ਕੀ ॥
 ੧੯ ॥ ਕਾਢਿਤਾ ॥ ਮਾਨੀ ਫਿਗ ਗਯੋ ਕਈ ਭੰਤ ਨ ਬਜਾਇ ਬਜੇ ਖਰਦੁਖਾ ਦਿਗਮਚੀ
 ਦਦੋ ਪੈਰੈ ਸੇ ॥ ਇਸਹੀ ਸਿਲਰ ਬੇਕੇ ਕਜਹਾ ਅਏ ਭਏ ਰਜਨੈ ਕੇ ਰਾਜਾ ਤੁਮਰ ਥ
 ਨ ਭਏ ਭਸੇ ॥ ਬਾਜਰ ਬਥਾਨ ਪਦਾਤਿ ਕਉ ਨਹੀ ਏਉ ਬੈਠੇ ਜੇ ਗਭਸ ਪੁਸਕਾਇ ॥

ਬਨੇਪਸੇ। ਏਕਬੰਨਕਸੇਹਲਕਏਕਬਸੇਏਕਜੋਨਸਿਕਨਸੇਲਿਕਬਸੇਤਪਰਬਸੇ।
 ੧੪॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਬਾਤਸੁਨਿਸਬਚਲਿਬਡੇਡਟਾਐਰਭਿਪਾਇਕਹੰਜੁਕਰੇ॥ ਉਲਾਖਨੀਨ
 ਹਿਏਕਫਿਰੇਦੁਖਪੈਛਤੀਆਕਹਿਗੁੰਤਿਭਰੇ॥ ਜੁਗੀਆਇਓਲੋਕਮਰੀਚੁਬਸੇਸੇਈ
 ਪੈਮਿਗਸੇਬਨਜਾਇਚੇਗੇ॥ ਕਰਿਭੇਸਤਪੈਪਨਕੋਕਨਮਾਰਿਬੇਸੀਸਹਿਕੋਇਹਭਤੁ
 ਤੇ॥ ੧੫॥ ਦਿਹਗਾ॥ ਸੁਨਿਬਿਚਾਰਮੰਦੇਦਗੀਬੋਲੀਬਚਨਰਿਜਾਗਾ॥ ਖਰਦੁਖਰਪਲਮੇਹ
 ਤੇਤਹਾਂਨਹਕੇਜਾਤਾ॥ ੧੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਏਕਪਟੀਦਸਕੰਠਗਟੀਨਘਟੀਘਟਕੀਸ
 ਠਾਅਫਘਟੀ॥ ਹੁਨਿਪੂਰਜਟੀਕਮਣੀਖਪਟੀਸਮਤੋਰਿਰਟੀਜਨੁਬਾਚਕਟੀ॥ ਨਰ
 ਟੀਰਤਿਨਥਛਟੀਤਿਨਕੋਤਿਤਨਾਚਤਮੁਕਤਿਨਟੀਸੁਹਟੀ॥ ਸੁਨਿਕੰਤਕਗਿਤਗਨੀ
 ਨਕਟੀਸੇਈਰਾਮਬਿਰਾਜਤਪੰਚਬਟੀ॥ ੧੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਹਾਥਨਿਜੇਰਿਨਿਵਾਇਸਿ
 ਰੇਧਰਿਨਾਥਸੁਨੇਤੋਕੋਇਕਬਾਤੋ॥ ਰਾਜਨਕੇਮੁਕਟਮਨਰਵਨਪਫਨਰਾਮਸੋਕੰਨੋ
 ਨਾਤੇ॥ ਦੇਖਹੁਕੋਨਾਬਿਚਾਰਿਭੁਜਾਬਲੁਚੰਦਓਲੋਕਡਗੇਦਿਨਗੇਤੋ॥ ਬਾਤਪੁਰਾਤਨ
 ਯੋਸੁਨੀਏਪਟਕੇਹਰਿਸੋਨਲੋਗਜਾਮਾਤੇ॥ ੧੮॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਮੂਰਖਨਾਹਿਦਸੇਸਿਰਸੇ
 ਸਖੀਜਨਤਰੇਦਿਨਆਵਘਟੇਹੈ॥ ਲੋਚਨਾਥੀਸਨਸੂਤਤਾਹਿਨਹਾਥਨਬਹਿ
 ਸਹਬਾਰਾਜੁਟੇਹੈ॥ ਪੁਤਸਪੁਤਭਯੋਮਘਵਾਜਿਤੁਸੀਭੁਸੋਕੋਨਸੇਦਾਨਬਟੇਹੈ॥
 ਸੁੰਦਰਦ੍ਰੋਭੁਜਨੈਸਕਸੇਤੁਮਯਾਹੀਤੋਜਲਤਰਾਮਲਟੇਹੈ॥ ੧੯॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰੂਪਮ

ਨਹਿਭਲੀਸਤਕਹਿਭਿਨੁਮਹਿਸਬਿਪਾਛਿਤਾਹਿਗੰਜੁਰਾਖਿਨਹੀਬੰਨਤਪਪੁਕਨਹਾਏ॥ ੧੪॥
 ਕਟੀਪਰਮਕਬਿਤਾਹਤਪੈਪਨਪਸੁਕੀਓ॥ ਕਹੰਗੇਭਿਮੁਲਤਮੁਪਘਛਿਤੁਭਾਪਸੀ॥ ੧੭॥

ਪਾਵਨਰਵਨਨੀਚਮਰੀਚਸੈਥਾਤਕਹੀਸਮੁਝਾਈ॥ ਹੋਵੇਉਬੀਰਸਰਵਰਤੀਰਕੁਟੀਗਵਿੰ
 ਜੁਤਪੰਨਸਮਾਈ॥ ਨਾਰਿਅਨੁਪਮਪੈਤਿਹੁਸੰਗਿਭੁਗਾਫਹੁਆਇਸੁਸੀਚੁਫਾਈ॥ ਛਾ
 ਰਿਸਮਨਪਪਨਕੋਰੋਜਿਨਿਪਨਭੁਜੈਤਜੋਪਨਪਜਾਈ॥ ੨੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਾਨਿਹੋਬਤ
 ਮਰੀਚਮਹਾਮੁਖਿਦੇਹਤੋਬਾਸਛੁਟੇਅਥਜੀਕੋ॥ ਰਾਮਸੋਬੈਰੁਕੀਏਸੁਖਹੈਨਲਈਦਸ
 ਕੰਧਕਲੀਕਕੋਟੀਕੋ॥ ਉਤਰਦੇਤਉਤਾਰਤੁਪੈਸਿਰੁਯੋਤਲਫੈਜੈਸੇਮੀਨੁਥਲੀਕੋ॥ ਸੋਨੇਕੋ
 ਦੇਹਭਈਕਹਹੋਤਤਉਮ੍ਹਿਗਮੇਦਕਸਿੰਘਥਲੀਕੋ॥ ੨੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਾਤਬੈਨੈਨਰਿਸ
 ਤਬੈਨੈਫਹਿਰਤਬੈਨੈਨਹਿਹੋਦੁਚਿਤਾਈ॥ ਹੋਉਤਪਾਤਕੀਬਾਤਸਹੀਜੈਪੈਰਾਵਨਗੰਮਤੋ
 ਪਾਨਉਡਾਈ॥ ਤਿਮਨਕੋਪਛਿਤਤਮਬੈਤਜਿਲੀਕਪਰੀਗਹੁਰਾਮਕੋਪਾਈ॥ ਠਾਢੇਭਯੋ
 ਮ੍ਹਿਗਾਧੰਗਲੀਯੋਤਿਨਕੂਦਤਫਾਦਤਚਾਲਵਿਖਾਈ॥ ੨੪॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਫਿਰਿਥੋਲੀਮੰਦੋ
 ਦਰੀਕੁਮਲਾਨੀਸਥਗਾਤਾਜਮੋਰੈਤਮੁਰਾਤਕੋਜੰਨਤਗਵਿਕੀਬਾਤਾ॥ ੨੫॥ ਸੋਰਥਾ॥ ਕੀ
 ਭਕਗਨਥਸਿਸੈਨੁਤਮਰਾਜਾਥਸਿਮੋਹਕੋ॥ ਦੇਵਰਕਛਕੋਹਨਲੀਕਪਕਗਹਿਰੰਗਾਡੀ॥
 ੨੬॥ ਸੋਰਥਾ॥ ਅਜਹੰਦੇਤਿਸਿਭਾਰਿਪੀਅਤੀਅਖੈਨਨਿਮਾਨਿਧੰਗੋ॥ ਪਾਪਈਜਿਜਿਨਿਭਾਰਿ
 ਛਾਹਦੁਹੋਲੀਬੈਸਸੀ॥ ੨੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਬੋਲੁਗਯੋਸਿਵਕੋਸੁਨਿਹੋਪਤਿਤਾਹੀਕੇਸਿਗਸੁਰਾਹੁ
 ਹਮਚੋਛੁਤਲਥਾਸਲਹਯੋਕੁਲਕੋਅਬਤੋਦੁਸਰੇਜਰਮੁਲਉਖਯੋ॥ ਛਿਨਭੁਜੇਰਪਤੋਹਿ
 ਨਸੂਤਰਜਮੋਤਰਉਪਰਤੋਅੰਧਮੰਗੋ॥ ਹੇਸਠਕੰਠਹੋਯਕੋਨਛਲੋਘਰਤੇਪਟਰੰਮਬਿਸਾਯੋ॥

ਰਸਮੀ ਨਵੇਂ ਕਰਿ ਪਾਧੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਮੁਸਾਫਿਰ ਮੁਸਾਫਿਰ ਕੀਜੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀ
 ਕੀਜਾ ਮਨੁ ਉਠੈ ਕੁਮਾਰ ਤਭਗਨੀ ਕੀ ਬਿਧੀ ਬਤਾਏ ਕਰਾਈ ਕਈ ਏਕਹੈ ਗਈ ਅਭਨਕੀ
 ਕੇਠੇ ਬਲੀ ਸਾਹੇ ਬਹੁ ਪਰਪਰਾਏ ਅਬਤੁੰ ਹੁੰਦਾ ਮੇਰੀ ਯਹ ਬਤਨ ਮਾਨ ਕੀ। ਜਾਨੀ
 ਜੋਨ ਮਨੈ ਕੀਤਿ ਕਾਹੁ ਕੀ ਬਲਾਇ ਜੈ ਮੇਰ ਸਬ ਕੀਜੇ ਏਕ ਬੋਗਿ ਨਿਜ ਮਕੀ। ੧੬੬
 ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਰਿ ਕੀ ਨਮਨੀ ਬਤਾਇ ਨਹੀ ਸਿਕਾਏ ਬਤਾਏ ਉਤਪਾਤ ਹੇਨ ਹਾਗ ਚਲੀਯ
 ਏਕੈ। ਜਾਪ ਬਨ ਜੋਗੀਆ ਗੋਗੀ ਨੇਹੈ ਮਹਿ ਚੁਪਾਇ ਪੈਗਾ ਮਰਾਮ। ਗਾਸੇ ਮੇਰ ਬਨ
 ਏਕੈ। ਕਹੂੰ ਪਤਖਤ ਕਹੂੰ ਉਚੈ ਤਕਰਾਰ ਲੀਗਾ ਤਕਹੂੰ ਕਹੂੰ ਮਾਗੇ ਨੀਚੇ ਸੋਹੈ। ਆਇਕੈ
 ਕਹੂੰ ਚਲੈ ਏਕੈ ਬੋਧਿ ਪਾਠ ਕੀ ਚਿਕਹੂੰ ਸਾਨ ਕੀ ਨਿਹਾ ਬਿਰੁਪਰ ਹੀ ਪੈਲੁਭਾ ਏਕੈ।
 ੧੦੦। ਏਹ ਗਾ ॥ ਜਨ ਕਸੁਤਾ ਮਨ ਮੇਰ ਕਹੈ ਕਹੈ ਮਿਥਾ ਪਕਰੇ ਜਾਇ। ਕਾਠਿ ਨ ਕਾਠਿ ਨ
 ਕਹੈ ਏਕੈ ਬਿਰੁਪੁ ਬੀਰ ਸਹਾਇ। ੧੦੧। ਸੋਹਣੀ ॥ ਕੰਚਨ ਮ੍ਰਿਗ ਕੇ ਪੇਤ ਹੋ ਜਾਚੈ ਰਾਪੁ ਨ
 ਥਕੈ। ਜੇ ਬਨ ਸਬ ਸੁਖ ਦੇਤਾ ਮਰਜਾਨ ਤਪ ਪੀਰ ਕੈ। ੧੦੨। ਕਬਿਤੁ ॥ ਕੀਨੇ ਸੋਈ ਕੀ
 ਸਾਮਾਗੇ ਅਪੁਪਾਛੇ ਮਾਥਾ ਲੀਜਾਇ ਕਾਢਿ ਮੇਰੇ ਸੁਪਦੇ ਧਿਜੀ ਜੀਏ। ਲੀਸਿ ਗਾਹਿ
 ਬਾਧੁ ਬੁਝੇਤਾ। ਮੁਸਕਾਇ ਸੀਤਾ ਕਹੈ ਚਲੇ ਜਾਇ ਸਬ ਕੈ ਕਰ ਕਹੈ ਕੀ ਜੀਏ। ਕੰਜਨ ਕੀ
 ਟਪਤ ਹਾਥ ਨ ਸੋਟਿ ਕਹੀ ਬਤਾ ਮ੍ਰਿਗ ਕੰਚਨ ਕੀ ਕੇ ਦੇਖਿ ਲੀਜੀਏ। ਹੀਨਿ ਬਾਲਿ ਪੇ
 ਤੁ ਮੇਰਾ ਰਿਕੇਤੁ ਨ ਯਹ ਸੇ ਬਗ ਕੇ ਛੈਨਾ ਮੁਖਿ ਲੈ ਨ ਕਰਿ ਦੀਜੀਏ। ੧੦੩। ਕਬਿਤੁ ॥

ਕਹਿਤਿ ਭਗੁਮਾਨ ਸਬ ਕਾ ਪੈਰਾਮ ਜੈ ਸੋ ਸਿਰਜਾ ਮਾਨੈ ਸੁਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿ ॥ ਮਾਰੇ
 ਬਿਨੁ ਅਨਿਦੀ ਨੇਪਨ ਖੁਨਿ ਖਾਹਤ ਕੋਰੈ ਬੁਨ ਪਛਾਨੇ ਜੈ ਠਹੀ ਮੇਰੇ ਹੁਏ ॥ ਕਹੀ ਰਾਖੁ
 ਬੀਰ ਰੂਪੀ ਦਿਖਿ ਬੁਲੇ ਜਿਨਿ ਬੁਝੈ ਸੁਖ ਅਜੁ ਲੇਤੁ ਰਹਿ ਪਾਠ ਤੇ ਰਹਿ ॥ ਕੀਨੇ ਦੁਖ ਪ੍ਰਿ
 ਰਾਸੁ ਨਿਜਾਨ ਕੀ ਕੁਰੰਗ ਨੀਹੋ ਇਨ ਕੁਰੰਗੁ ਯਹ ਬਡੇ ਈ ਕੁਰੰਗੁ ਹੈ ॥ ੧੦੪ ॥ ਸਦੈ ॥ ਸੋ
 ਚੁਥਛੇ ਜੀਅ ਮੈ ਤਬ ਯੋਗਿ ਗਕੰਥ ਕੋ ਨ ਰਚੇ ਜਗਾਂਸ਼ੀ ॥ ਜੋਨ ਬਧੇ ਸੀਅ ਪੁਨ ਤਜੈ
 ਅਗੁ ਮੈ ਅਥ ਲੋਕ ਬਹੁਨ ਰਸਾਈ ॥ ਬੀਰ ਹਿਥੇ ਲਿਕਹੁ ਮੁਖ ਸੇ ਦਿਨ ਕਟਤੋ ਬਨ ਮੇਅ
 ਰਈ ॥ ਜਾਨ ਕੀਅ ਨ ਕੀਦੇ ਪਤਹੈ ਤਉ ਛਾਡਤਹੈ ਤੁਮਰੀ ਸੰਬਨਈ ॥ ੧੦੫ ॥ ਸਦੈ ॥
 ਆਇ ਸੁਨੈ ਕੁਸੁਨੇ ਪਛੇ ਸਥਿ ਕੇਰ ਬਕੀ ਮਿਗਨਾਇ ਉਖਰੈ ॥ ਕਹੇ ਕੋਨ ਬਕਰੈ ਸਮਕੇਤੁ
 ਯਾਹਿ ਕਹੈ ਛਿਨ ਹੀ ਮਹਿ ਮਰੈ ॥ ਸੀਛ ਲਾਮੇ ਹਿਛ ਲਾਇ ਚਲੈ ਬਿਨੁ ਦਾਹਿ ਹਰੇ ਨਹਿ
 ਰੁਪਧਾਧੈ ॥ ਬੀਰ ਸਹੀ ਸੀਅ ਮੇਰ ਕਹੀ ਅਬਹੈ ਤੁਮ ਕੋ ਕਿਹ ਛਾਤਿ ਪਚਾਧੈ ॥ ੧੦੬ ॥
 ਸਦੈ ॥ ਕੰਚਨ ਕੋ ਮਿਗਤੇ ਅਥ ਲੋਨ ਬਿਰੰਚ ਰਚੈ ਪਕੇ ਛਲੈ ॥ ਕਿਕਲੀ ਕਬਡੇ
 ਪੁਕੇ ਕੁਲਕੇ ਕਿਨਿ ਸਾਚ ਕੇ ਬਨ ਮੇਛ ਲੁਹੈ ॥ ਕਿਪੈਰ ਵਨ ਤੇ ਬਛੇ ਸਮਪਾਦਕ ਤ
 ਹਿ ਸਮਪਤਿ ਕੇ ਜਲੁ ਪੈ ॥ ਕਹਿਹੰਮ ਚਲੇ ਸੀਅ ਛਾਡਿ ਕਟੀ ਪੀਅ ਕੋਨ ਕਛੂਨੀ ਅਕੇ
 ਬਲੁ ਪੈ ॥ ੧੦੭ ॥ ਇਤਿ ਸੀਰਾਮ ਗੀਤੋ ਬਨ ਕੇ ਆਇ ਬਨ ਮਾਤ੍ਰਿਤੀ ਅੰਕ ॥ ੩ ॥ ਸਦੈ ॥
 ਲੋਕ ਰਿਤੀ ਗਸਰਾਸਨ ਸੀਰ ਪੁਬੀਰ ਚਲੇ ਸੀਅ ਬੋਲਿ ਅਰੇ ॥ ਟਾਟਤ ਖੇਤ ਲੋਕ

ਕਸੇ ਤਿਨ ਹੁੰਮੁ ਨਿਏ ਕਾ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਪੈ ਨ ਮਿਲੈ ਤਬ ਏਕ ਹੀ ਬਾਨ ਗਿਰਾਇਲਾ ॥ ੩੩ ॥
 ਬਿਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਰੇ ਹੈ ॥ ਜਾਨ ਕੀਤਾ ਮ੍ਰਿਗ ਧੇਤੁ ਧਰੇ ਤਿਨ ਤੇ ਰਿਪ ਧਾਰਿ ਬਨਾਇ ਧਰੇ ਹੈ ॥ ੧ ॥
 ਕਾ ਬਿੰਨ ॥ ਗਿਰਿੰਕ ਹਿਰਾਂ ਮਨ ਮਲ ਛਮ ਨ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨਿੰਬਾਰ ਬਾਰ ਮੁਖ ਹੁੰਨੁ
 ਅਚਾਨ ਕੀ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਹੀ ਕੇ ਮਨ ਨੈ ਨ ਕਾਨ ਏਕ ਤਫ ਸਾਫ ਪਾਨ ਠਾਢੀ ਉਤ ਦੈ ਰਹੀ ਹੀ
 ਧਾਨ ਜਾਨ ਕੀ ॥ ਬਰੇ ਉਤ ਪਾਤਮ ਗਾਤ ਕੀ ਨ ਕੁ ਸਰਤ ਤਾ ਕੇ ਰਲੁ ਲਗ ਮੇਥ ਤਕ
 ਹੀ ਨ ਮਾਨ ਕੀ ॥ ਲੋਏ ਪਗ ਮੀ ਜੈ ਕਰਤਾ ਬਿਧਿ ਪੀਰ ਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨ ਲੇਤ ਦੇਹ ਲਾਗ
 ਤ ਗਿਰਿੰਕ ਕੀ ॥ ੨ ॥ ਕਾ ਬਿੰਨ ॥ ਬੋਲਿ ਲਛਮ ਨੁ ਸੋ ਕਹੀ ਸਬ ਬਾਤ ਸੀ ਅਜਾਹੁ ਅ
 ਬ ਬੀਰ ਸੁਧਿ ਏਹ ਬਿਰਪੀ ਰਹੀ ॥ ਸੋ ਕਰ ਜਿ ਮਤ ਅੰਸੈ ਕੋ ਨ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਾਹਿ ਦੇ ਫੀਕ
 ਰਿ ਭੋਹ ਚਰੇ ਪੈਰ ਪੁਬੀਰ ਕੀ ॥ ਸੰਕੂ ਸਿਵ ਸੇਖ ਸਿੰਧੂ ਚੰਦ ਮਾ ਬਿਰਚ ਜਮੁ ਨ ਪੁ
 ਤਿ ਸੇਵੈ ਰਜ ਜਾ ਕੇ ਪਗ ਤੀਰ ਕੀ ॥ ਮਾਗਿ ਮ੍ਰਿਗ ਕੀਚ ਨ ਕੋ ਅੰਧੈ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕ
 ਪੈ ਕੋ ਪੈਰ ਸਫ ਗੀ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਨੀਰ ਕੀ ॥ ੩ ॥ ਸਵੈਯ ॥ ਪਾਤੁ ਕਰੇ ਗਯੁ ਨਾ ਬਿਨ ਤਨੁ
 ਭੰਮੇ ਹਥਾਤ ਨ ਹੀ ਸਮੁਝਾਵੈ ॥ ਵੈਪਦ ਕੇ ਜ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਖੇ ਘਰੀ ਚਾਰਿ ਭਈ ਕਹਿ ਕੋ ਕ
 ਲਿ ਮਾਵੈ ॥ ਪੈ ਦ੍ਰਿੜ ਪੀਤਿ ਸਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਸੁਨਿਤਾ ਗੀਤੋ ਜਾਨ ਕੀ ਤੇ ਰਿਪ ਠਾਵੈ ॥ ਲੋਕ
 ਰਿਬ ਨ ਨਿਖੰਗੁ ਕਸੀ ਕਰਿ ਦੂਰਿ ਹੀ ਤੇ ਪਗ ਕੋ ਸਿਰ ਨਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਸਵੈਯ ॥ ਏਕ ਬਿਰ
 ਰ ਕੀ ਭਾਨ ਮੈ ਸੀ ਅਕੇਹ ਠਤੋ ਪ੍ਰਭ ਪੈ ਅੰਬ ਪਾਉ ॥ ਪੈ ਬਨ ਮਾਂ ਰਿਨਿ ਸਾਚ ਰਕੇ ਛ

ਲੁਮਤਕੋਬੋਲਨਿਕੋਊਲਟਾਉ॥ ਰੇਖਕਰੀਚਹੁੰਓਰਕਯੋਸੁਨਿਯਾਤਜਿਪਾਉਨਦੇਹ
 ਅਗਾਉ॥ ਜੀਬਿਧਲੀਇਹਬੀਚਪਰੈਜਰਿਫਾਏਭੈਤਨਕੀਤੁਰਥਾਉ॥ ਪਾਸਵੈ
 ਜਾ॥ ਯੀਕਹਿਕੈਸੇਈਸਾਤਭਯੋਬਨਦੁਢਤਗਮਪਰੀਕੁਨਪਾਯੋ॥ ਤੋਲਗਾਰਵਨਦੇ
 ਜੁਗੀਅਸੀਅਕੋਫਿਗਰੋਬਖਨਬੁਜਗਯੋ॥ ਜਾਨਿਅਤੀਤਭਰੇਕਾਰਿਤੰਦੁਲਰੇਖ
 ਤੋਬਾਹਰਿਪਾਂਓਨਨਾਯੋ॥ ਸੋਨਚਹੈਬਿਨੁਭੀਖਚਲਯੋਕਾਰਿਦਸਕਧੋਅਬਲੋ
 ਨਹਿਖਯੋ॥ ੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰਜੁਕਰੋਤੁਮਭੂਖਲਗੇਹਮਖੰਪਰਅੰਰਕੇਅਗੈਧੈਰੋਗੇ
 ਯਾਭੁਮਿਨਭੀਖਬੀਧੀਕਿਹਕੰਮਸੁਤੋਹਿਤਜੇਹਮਹੂੰਮਰੈਗੇ॥ ਜਾਨਤਹੋਜੀਅ
 ਮੈਸੁਨਿਸੁਦਛੋਸਿਗਰਾਮਨਆਇਲੈਰੋਗੇ॥ ਯੈਸੁਨਿਪੈਕੋਊਭੀਖਬਿਨਗਯੋਤਾਂਦਿ
 ਨਭੋਜਨਹੂੰਨਕਰੈਗੇ॥ ੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਯੋਰੁਪਾਇਪਿਸਾਚੁਕੋਧੈਬਿਧਿਜਨਤਮੁੰਡ
 ਕਲੀਕਦੀਓਰਪੁਬੀਗਹਿਜਾਚਿਚਲੈਗਜਤੰਦੁਲਤਾਂਦਿਨੋਪੈਕਿਹਕੰਮਜੀਭਿ
 ਯਾਅਥਯੋਚਲਿਪੈਜਗੈਮੈਜਹਬਾਤਨਹੋਘਰਗੋਮਨਬੀਰਬੀਓ॥ ਤਬਪੀਅ
 ਬਨਾਸੀਅਏਕਮਤੀਤਹਿਭੀਖਦੀਨਸਮੋਪਕੀਓ॥ ੮॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਰੇਖਿਛਾਡਿ
 ਜਾਂਓਤੋਰਥਾਉਲਛਮਨਜੋਤੰਭੀਖਬਿਨਕੀਨੇਭੀਖਮੀਚੁਹੰਨਪਾਵਤੀ॥ ਕੋਊਮੰਦ
 ਭਾਗੀਯਹਰੇਅਕੇਨਾਮਗੋਅਯੋਦਰਸਨਪਾਵਤੋਹਉਦੇਤਨਸੀਕਾਵਤੀ॥ ਭੀਭਿ
 ਮੀਟਦੇਊਫਿਰੀਭੀਭੀਮਿਲਾਇਲੇਉਹੈਰੇਬਾਤਸੇਈਭਗਵੰਤਜੁਕੇਭਵੈ

ਦੇਖੋ ਕਬੀਰ ਮਨੋ ਜਾਨ ਕੀ ਸੋ ਕਹੈ ਸਹਗੀ ਭੀ ਹੀ ਮੈ ਬੋਲੈ ਕੈ ਜੀ ਜਬ ਨ ਕੁਕਾਵਤੀ ॥ ੯੫ ॥ ੩੪
 ਮਨੋ ਜਾਨ ਕੀ ਸੋ ਕਹੈ ਸਹਗੀ ਭੀ ਹੀ ਮੈ ਬੋਲੈ ਕੈ ਜੀ ਜਬ ਨ ਕੁਕਾਵਤੀ ॥ ੯੫ ॥ ੩੪
 ਕਹਾ ਬਸੁ ਹੋਇ ਪਾਨੀ ਨਦਾ ਜੀ ਅਮਾਹਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਭੀ ਭੀ ਮਿਦਾਵਤੀ ਸੁਨਿ ਸੁੰਦਰ ਸੂਰ
 ਸਸੀ ਗਿਰ ਪੈਨ ਭਤਾਰੇ ॥ ਜੇ ਨਹਿ ਜਨ ਤੇ ਸੇ ਸੁਰਾਵਨ ਮਾਂਗ ਚੁਕੀ ਖਾਕਿ ਮੀਚ ਪੁਕਾਰੇ ॥
 ੧੦੧ ॥ ਸਵੈ ॥ ਸੁਹੀ ਕੇ ਹੋਤ ਲਈ ਕਰ ਭੀ ਖਦਈ ਤਾ ਜਿਛੁਲ ਨਿਕੀ ਨਦਲਾ ਸੀ ॥ ਬੋਲਿ
 ਕਹੈ ਅਬ ਬੀਰਤ ਪੈਪ ਲੇਤੇ ਬਲੈ ਨਹਿ ਰਾਂ ਮਾਇਲਾ ਸੀ ॥ ਆਇ ਗੇ ਛਿਗ ਹੀ ਕਪ
 ਦੀ ਜੀ ਅਮਨ ਹੁਛਲ ਕੇ ਕਪਲਾ ਸੀ ॥ ਭੀ ਭੀ ਮਿਟੀ ਪਗੋ ਜੀ ਬਹੀ ਤਬ ਰਾਹਗਰੀ
 ਮਨੋ ਚੰਦ ਕਲਾ ਸੀ ॥ ੧੧੧ ॥ ਸਵੈ ॥ ਭੀ ਭੀ ਕਈ ਕਈ ਆਉਦ ਸਾਸਿ ਛੈ ਸਿਵ ਬੋਲੈ
 ਜੀ ਜੀ ਰਛੁਟੀ ॥ ਕਬੀਰ ਮਾਂ ਕਿਧੈ ਕਹਿ ਰਾਖਵ ਕੇ ਸੁਖ ਕੇ ਸਰ ਕੀ ਜਨੁ ਪਾਲ ਛੁਟੀ ॥
 ਕਹੈ ਦੇਵਨ ਕੀ ਦੁਖ ਛਾਂਸਹੁਤੀ ਸੀ ਅਕੇ ਪਗਲਾ ਗਤ ਰਾਂ ਕਟੁਟੀ ॥ ਮਨੋ ਰਾਵਨ ਰਾਂ ਕਹੈ
 ਹਮ ਭੀ ਕਕਲਾ ਕਟਿ ਪੁਰਨ ਸੈ ਪਰਵਾਸੁ ਪਟੀ ॥ ੧੨੧ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਂ ਮਰੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਤੰ
 ਹਰਨ ਨਾਮ ਚਤੁਰਥੇ ਅੰਕ ॥ ੪ ॥ ਕਾਇੰਤ ॥ ਹਾਬ ਗਹਿਲ ਨਿ ਨਾਨੁ ਭੀ ਖਕੈ ਸੁਭਾ
 ਦੀ ਨੇ ਮੈ ਸੋ ਕਾਂ ਮੁਕੀ ਨਿ ਜੈ ਸੋ ਕਉ ਨ ਕਰਤੈ ॥ ਹਾਇ ਰਾਖ ਬੀਰ ਕਲਾ ਧੀਰ ਪਰ ਪੀਰ
 ਰਾਅਸੁ ਤੇ ਬਿਰਹ ਸੁਭਾ ਮੈ ਪਰਤੈ ॥ ਹਾਇ ਲਛਮਨ ਮੇਰੀ ਛਿਗ ਤੋ ਕੋ ਜਾਇਹਾ
 ॥ ਹਾਇ ਕਮਿਲ ਕੀ ਪੁਕਾਰਿ ਜੋ ਜਰਤੈ ॥ ਭੀ ਭੀ ਤੋ ਬਿਛੋਰੀ ਰਾਂ ਛੋਰੀ ਮਿਗ ਬਤੈ

ਭਬੰਗੀਜੁਗੀਆਅਘੋਗੀਮੇਹਿਏਗੀਮੈਪਰਤੈ॥ ੧ ॥ ਕਬਿ॥ ਹਾਸੁਰੇਸਹਾਬਿਰੰਚਛੁ
 ਮੁਖਸਸੀਗਨੇਸਜਾਨਤਾਦਿਨੇਸਹੁਕੋਬੋਰੋਕਛੁਪੇਤਹੈ॥ ਸਾਚਕਯੋਜਨਕੀਸੁਕਾਹੇ
 ਕੋਛੁਰਾਵੈਦੇਵਰਾਮਕਾਵਿਕਾਮਆਜੁਓਨਹੀਕਉਹੋਤਹੈ॥ ਲੋਓਰੁਮੋਲੀਕੇਸਤਜਿ
 ਤਾਪਸੀਕੋਭੇਸਭੁਜਬੀਸਦਸਸੀਸਕਰਿਬੋਯੋਕਲਗੋਤਹੈ॥ ਭਿਦਾਰਭਭਭਾਓ
 ਮੰਦੇਦਗੀਸੁਹਾਭੁਕਯੋਗਾਮਗਾਮਰਾਜਾਅਬਤੋਰੋਨਾਉਦੇਤਹੈ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭਿ
 ਹਾਬਿਪਿਸੀਅਰਾਫਨਹਰੀਰਾਮਹਰੇਮ੍ਰਿਗਪ੍ਰਨ॥ ਬਹੁਤਸੁਖੀਅਤਿਇਕਦੁਖੀ
 ਕਥਾਅਨਕੀਅਯ॥ ੩ ॥ ਸੋਰਣ॥ ਯੋਜਨਤਸਬਕੋਇਯਹਮਗੁਤਜਿਸੁਹਮ
 ਗੁਰਯੋ॥ ਜਛਕਸੁਤਾਨਹਹੇਇਮਨਹੁਮੀਚੁਲੈਨਛਉਡੀ॥ ੪ ॥ ਸਵੈ॥ ਓਤਮ
 ਰਿਕੁਰਿਗਹਿਗਮਫਿਰੇਬਨਤੰਪਰਕੋਸੰਗਬੀਰਲਈ॥ ਇਤ॥ ਭਾਵਨਾਅਨਿਕੁ
 ਗਾਕੀਓਪਗੀਚਾਭਿਤਈਸੀਅਚੋਗੀਗਈ॥ ਸੋਈਦੁਰਹੀਤੰਨਹੀਡੀਲਮੀਜਧ
 ਭੋਵਤਹੀਮਨਨੈਨਦਈ॥ ਭਹਿਅਇਹੋਪਛਤਾਇਦੋਉਕਰਰੇਖਕਟੀਪਗੀਸੰ
 ਰਈ॥ ੫ ॥ ਕਬਿ॥ ਜਯਕੀਲਾਈਰੋਇਉਠੇਘੁਗਈਕਹਿਬੀਰਹਿਸੁਲਈਆ
 ਈਬਤਪਯਮੰਤਕੀ॥ ਖਾਇਕੋਤਵਹਸੁਕਮਾਰਕਹੈਬਾਬਬਛੁਲੀਬੇਲਕੋਊਗ
 ਜਲੈਗਮੇਬਸਿਤਕੀ॥ ਦੇਖਬਨੁਹਾਰਪਰੇਕੋਸਕੁਪੁਕਾਰਿਫਿਯੋਅੰਮੀਗਈਛੁਲੀਬਾ
 ਸਕਾਅੰਤਕੀ॥ ਦੇਖੋਤੀਨਓਘਾਮਪਾਛੇਬੋਲਿਉਠੇਘਮਚੋਬੀਓਰਦੇਖੀਭਾਵੈਦੋ

ਮੀਅਕਤਰੀ॥੬॥ਕਾਬਿੱਤੁ॥ਬੇਸੀਸੇਖਲਗਮੁਖਰੇਹਨੀਸੁਹਗੁਦੇਉਲੋਚਨਕੁੰਗ ੩੫
 ਭੋਹਭਿਗਦੁਖਦੈਰਏ॥ਕੋਕਲਸੁਖੈਨਾਅਚਲਗਜਗਜੀਗਰਾਸੁਕਟਿ॥੦
 ਨੁਕਰਕੀਜਨਮੈਰੈਗਏ॥ਕਦਲੀਸੁਜੀਪਾਅੰਗਜੇਤਿਕੋਅਨਿਗਹੀਸਪਾਇਨਕੋਪਾ
 ਇਮੈਰੋਪਛੇਕਰਿਜੈਗਏ॥ਕੋਹੋਰਪੁਗਾਈਛਾਬਿਜਨਕੀਚੁਗਾਈਸੋਈਜਾਨਕੀਕੋ
 ਮਾਹਿਭਾਈਤੇਈਬਾਟਿਲੈਗਏ॥੧॥ਕਾਬਿੱਤੁ॥ਹੋਗਏਨਿਰਾਸਾਮਾਸਗਈਸਿੰਧੂ
 ਪਾਠਜਿਪਾਤਕੇਅਵਾਸਦੁਖਸੁਨੇਦੋਊਖੀਗਕੋ॥ਚਕਵਾਚਕੋਰਨਿਕੁੰਗਸਿੰਧੂ
 ਮੋਹਨਿਕੋਬੂਝੈਸੀਅਸੇਪੁਬੂਝੁਖਪੰਖਤੀਗਕੋ॥ਛੁਟੇਜਲਜਤਨਲਜਤਨਤਨਤਨ
 ਰਗਾਭਲਾਗੋਬਾਤਜੈਸੇਤਾਤੇਰੋਤਕਨਨੀਗਕੋ॥ਲੋਚਨਚੁਚਾਤਨਾਹੀਸੁਪਨਾ
 ਪਰਮਾਹੀਅੰਗਨਾਬਿਯੋਜੈਸੇਅੰਗਰਪੁਖੀਗਕੋ॥੨॥ਸਦੈਜਾ॥ਪਸਿਲਾਇ
 ਲਗਾਇਨਚਿਦਨਕੋਤਰੁਤੇਨਛਰੁਇਫਨੀਮਨਿਕੋ॥ਅਰਬੀਰਉਸੀਗਹਿਦੂਰਿਕਰੋ
 ਨਬੂਝੈਦੁਖਪਾਵਨੁਕੋਕਨਕੋ॥ਨਲਨੀਦਲਪਤਸੋਬਾਤਕੀਏਉਤਪਾਤਬਰੋਪੁ
 ਜੀਮਨਕੋ॥ਸੁਨਿਅਗਬਢੀਉਪਜੀਨਬੂਝੈਤਿਣਦਾਰਿਦਰੁਕਸਮਰਿਨਕੋ॥੩॥ਸਦੈ
 ਜਾ॥ਸੀਰਪਬੀਅਪਰਿਤੀਮਾਬਿਨਨਿਰਭੋਏਅੰਜੁਗੀਅਸਰੋਵੈ॥ਬੀਰਦਈਬਹੁੰਤਨ
 ਧੀਰਨਪੀਰਪਟੈਪੁਹਮੀਤਨਜੇਵੈ॥ਕੋਪਹਿਲੇਡੁਜਾਨੀਬਿਓਗਸੁਦੈਕੁਚਬਿਚਿਤਿ
 ਹਾਰਸਮੇਵੈ॥ਕੋਅਬਪਰਸੀਅਬਿਨੁਸੀਪਤਿਵਾਰਸੀਆਪਤਿਸੀਬਿਨੁਜੇਵੈ॥੪॥ਸਦੈ

NamdhariLibrary@gmail.com

੧੬॥ ਭਾਉ ॥ ਬਿਗਧਿ ਬਿਹਾਲ ਮਨਿ ਜਨਕ ਸੁਤ ਕੇ ਦੁਖ ਤੁਕੈ ਨ ਸੀਦ ਪੈ ਜਾਗੇ ਚਰੇ ਜਾਮਰੇ ॥ ੧੬ ॥
 ਭੋਜਨ ਬਿਸਾਹਿ ਜੀਅ ਜਪ ਕੈ ਕੈਸਾ ਮੁਖੀ ਅਤ੍ਰਾ ਰਿਹੇ ਦੇਹ ਮਨੇ ਦੁਖੀ ਬੁਝੇ ਪਾਮਰੇ ॥ ਜਾਹਿ ਮਿ
 ਜਕ ਚਮੇ ਉਦੁਖ ਪਤ ਜਤ ਜਬਿ ਬਾਤ ਕਹੈ ਕੈਸੇ ਸੇਹਾ ਬਲ ਗੋਕਮਰੇ ॥ ਦੇਖਤ ਬਟਾਊ ਆਪਰੇ
 ਵਤਰੁ ਮਾਉਤੁ ਹਾਜਰੈ ਪਾਸ ਸ੍ਰਾਉਤੁ ਹਾਧਰੈ ਪਾਇ ਗਾਮਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਕੋਧ
 ਰਿਕਸ਼ਿਟੇ ਰਿਗੇ ਸਰਤੀ ਗਤਿ ਖੋਜ ਲਕੀ ॥ ਕਰਿ ਕੈ ਕਰੈ ਕੁਛ ਏਵੇ ਗਾਮੀਤ ਲਸਿ ਪਾਤਿ
 ਦੇਖ ਰਤੇ ਪਲਕੀ ॥ ਅਲਿਕੇ ਸਗਏ ਮਥਈ ਦੇਨ ਨਹਨਈ ਛੁਬਿ ਤੈਨ ਲਾਨੀ ਦਲਕੀ ॥ ਮਨੇ
 ਸਾਈ ਬੰਗ ਪਰੇ ਮੁਗਛਾਇ ਭਲੀ ਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਹਲਾਹਲਕੀ ॥ ੧੮ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਦੀਪ ਬਿਰੀ
 ਨ ਪਰੇ ਦੁਖ ਸੇਜ ਕਹੂੰ ਕਨ ਸੀਤ ਪਾਠ ਪਨ ਕਾਰੇ ॥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ਨਹਿ ਸੀਜੁ ਟੈਨ ਛੁਟੈ ਨਿਸ
 ਈ ਮੈ ਸੰਗਾਛੁ ਮੈ ਪਾਗੇ ॥ ਨਾਗਿ ਬਿਓਗਤ ਹਾਂਤ ਮਹੁ ਪਕੁ ਮੈ ਸੇ ਮੈ ਰੂਤ ਕਾ ਮਤ ਵਾਰੇ ॥ ਮੁਟੇ
 ਈ ਲੋਚਨ ਜਾਨ ਕੀ ਕੇ ਮੁਖਟੀ ਸਤ ਮੇਹਿ ਮਯੀ ਕਉ ਜੋਗੇ ॥ ੧੯ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਰੇ ਵਤਨੈ ਨਹਿ ਨੀਤ
 ਗਾਯੇ ਪਟਿ ਔਰ ਸਮੀਹਿ ਸਾਸਨ ਲੇਤੇ ॥ ਮਾਸੁ ਕੁਮਾਸੁ ਮਾਸ ਕਤੇ ਸਬ ਤੇਜੁ ਗਾਯੇ ਸੀਅ ਕੇ
 ਬਿਛਰੇ ਤੇ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸਾਮ ਪੁਕਸਤ ਆਗਤ ਬੋਲਾ ਬੁਕੇ ਸੁਨੀ ਮੈ ਨ ਕਹੇ ਤੇ ॥ ਸੇਹ ਪੁਬੀਹ
 ਹੀਓ ਸੁਨਿ ਬੀਹ ਬੰਡੇ ਕੁਕੈ ਕੁਛੁ ਬੰਡੁ ਹੀਏ ਤੇ ॥ ੨੦ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਕੰਚਰ ਕੀ ਗਾਏ ਦੁਪੁਰ ਨ
 ਲਿਖਿ ਮਨ ਕਹੂੰ ਸਾਬਿਤ ਚਸਵਾ ਮੇ ॥ ਤੇ ਹੀ ਕੇ ਪੇਤ ਚਲੇ ਤੇ ਜਿਨਾ ਰਿਸੁ ਮੈ ਮਾਤਿ ਹੀ ਕਛੁ
 ਨ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਯਾਹੀ ਤੇ ਕੇ ਕਈ ਮਾਇ ਕੀ ਸਬ ਨੀਤ ਸੁਹੇ ਪਾਤ ਬੰਡਾ ਮੇ ॥ ਰਾਜ ਕੀ

ਲਾਇਕੈ ਪੈਸਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕੈ ਪਿਰੰਗ ਪੁਨਾ ਬੁਕਾਇ ॥੧੯॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਕਾਮਚ ਭਾਇ ਦੇਸਰ
 ਪਾਂਚ ਸੁਪਾਖ ਲੈ ਤਨ ਮਾਰਿ ਰਹੈ ॥ ਤੇਸੀ ਅਕੀ ਬਿਰਹਾ ਗਿਲੀ ਜਰੇ ਮੈ ਮਨ ਸੈ ਸਬਾ ਮਾਯੂ
 ਪਤਰੇ ॥ ਏਥੇ ਪਗਿ ਤਿਥਈ ਬਿਨ ਬਨ ਨਿਰੇ ਬਿਰਹਾ ਅਬਜਾ ਹਿਨ ਘੇਰੇ ॥ ਅੰਰ ਸੁਖੀ
 ॥ ਜਗਹੋਇ ਬੰਨ੍ਹ ਜਸੁ ਮੁਦਮ ਨਿਨ ਦੁਖੀ ਇਕ ਮੇਰੇ ॥੨੦॥ ਕਾਥੇਤਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਬਿਰਹਾ
 ਸ਼ਿਰ ਚੁੰਢਿ ਚੁੰਢਿ ਜਾਗੀ ਕਹਾ ਜ ਉਤਰਾ ਜੀਅ ਬਗੀ ਦੁਚਿਤ ਈਹੈ ॥ ਤਾਂ ਪਰਸੁ ਗਤਿ ਅੰਰ
 ਕੁਕ ਨਿਰਵਾਰੈ ਕੋਨ ਪਾਉਂ ਨਿਸਿ ਦੇਸ ਲੁਯਹੈ ਕਠਿਨ ਈਹੈ ॥ ਦੇਹ ਜਗੀਤਾ ਮਬਜ਼ੀਵ
 ਤੁਰੈ ਕਉ ਪਗੀ ਏਤੇ ਪਰਬ ਨ ਸੋਕ ਮਨ ਤੋਰ ਵਈਹੈ ॥ ਕਯੋਗ ਪੁਰਈ ਦੁਖ ਦਾਈ ਰਰਾ
 ਈ ਕੁਰਮ ਰੇ ਪਰਿ ਮਰਿ ਬੋਨ ਸੁਰਕੀ ਬਡਾਈਹੈ ॥੨੧॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਂਦਿਨ ਸਿੰਧੁ ਮਥੇ ਨਿਕ ਸੰ
 ਸਠਤਾ ਦਿਨ ਤੇ ਕੁਪਗੀ ਕਹ ਕੇਹੀ ॥ ਰਾਹ ਗਿਲੀ ਉਗਲੀ ਫਿਰਿ ਥਾਇ ਕਲੀ ਕੁਸਿਭਾ ਰਿਜ
 ਰਵਤ ਮੇਹੀ ॥ ਮਾਨੁ ਕਵਿ ਰਚਾਇ ਕਰੇ ਸਤਖਰ ਸਾਸੀ ਫਿਨੇ ਮੈ ਅਬ ਤੇਹੀ ॥ ਪੈਨ ਕਵੁ ਬਸੁ
 ਰਾਮ ਕਯੋ ਜੋ ਤੂੰ ਜਾਨ ਕੀ ਕੀ ਮੁਖ ਛਾਹਨ ਹੋਹੀ ॥੨੨॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਦਾਹ ਕਰੈ ਨਤ ਮੈ ਪਜਰੇ
 ਨਟੈ ਜਮ ਸੋਚ ਕੀਏ ਮੁਖ ਦੇਖੇ ॥ ਅੰਰ ਕੇ ਕਰਮ ਗਾਰੁ ਗੋਜੀ ਅਸੀਤ ਲਜਾਨੁ ਸੁਕੋਨ ਸੇ
 ਲੇਖੇ ॥ ਮਨ ਹੁੰਡੈ ਰਪੀਓ ਬਿਖ ਕੀਨ ਲਬੂਤ ਰੈ ਜਲਾਯਾ ਹਿਪ ਰੇਖੇ ॥ ਨਾਉ ਸੁਪਾਕਰ ਲੇਗ
 ਕਹੈ ਕਵਿ ਰਾਮ ਕਹੈ ਤੁਮ ਕੋਨ ਕੋਪੇਖੈ ॥੨੩॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਚਿਦਨ ਸੋਲ ਪਾਇ ਰਹੀ ਅ
 ਹਿਮਾਲ ਕੀ ਜੁਲਾਨਿ ਸਿਕਦ ਘੇਰੈ ॥ ਪੈਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਨੀ ਉਰ ਤੋ ਜਬ ਹੋਨਿ ਕਸਮੇ ਤਬ ਹੋ

ਲਗਯੋ ਹੈ॥ ਚਾਟਿ ਸੁਧ ਭ੍ਰਮ ਤਾ ਕ੍ਰਿਨੈ ਬਿਖ ਬਾਹਿਭੁ ਜੀਗਮ ਦੇਸਰ ਹੋ ਹੈ॥ ਬੀਰ ਪਟੀ ਕਰੀ
 ਪੀਰ ਉਸੀ ਗਹਿਨੀ ਗਹਿਨੀ ਤਲ ਕੋਨ ਕਯੋ ਹੈ॥ ੨੪॥ ਸਦੈ ਜਾ॥ ਸਿੰਧੁ ਮਥੀ ਜੜਤੁ ਨਿਕ
 ਸਮੇਂ ਜੜਵਨ ਲਾਦਾ ਹੋ ਦਾਨੁ ਪਠਯੋ॥ ਕੈ ਸੇਵ ਕੇ ਠਹਲਾ ਹਲਾ ਹੋ ਤਿਸੇ ਰਿਸੁ ਧਾਸਾ॥
 ਪਬਨ ਯੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਬੀਰ ਕਯੋ ਸੁਨਿ ਬੀਰ ਤੁੰ ਬੁਝਿ ਸਮੀ ਕਿਧੋ ਰਬੁ ਰਾਖੋ॥ ਨਾਂ ਉਸੁ ਧਾ
 ਧਰ ਹੋ ਬਿਖ ਕੇ ਪਰਨਾ॥ ਇ ਬਿਰਚ ਕਲੀ ਕੁਲ ਗਯੋ॥ ੨੫॥ ਸਦੈ ਜਾ॥ ਏ ਬਿਲ ਲਾਤ
 ਯੋ ਏ ਇਹ ਭੰਤ ਸੁਹਾਤ ਨਹੀ ਕਛੁ ਖਾਨ ਨ ਪੰਨੀ॥ ਰਾਵਨ ਕੇ ਸਿਰਾਜਾ ਭਉ ਤੈ ਅਤਿ ਜਨ ਕੀਯੋ
 ਮਕਹੋ ਬਿਲ ਖਾਨੀ॥ ਸੇਵਨ ਮਾਸੁ ਮੇਖ ਗਰਜਨ ਟਾਉ ਉਯੋ ਜੀਅ ਮੇਯ ਹਮ ਯੀ॥ ਮਾਰਿ
 ਠਿੰਡੇ ਕਿਕਰੇ ਪੁਭ ਕਾਰਜੁ ਕੈ ਜਸੁ ਲੈ ਉਦੇਹੁ ਪੁਰਾਨੀ॥ ੨੬॥ ਸਦੈ ਜਾ॥ ਦੁਰ ਹੀ ਤੇ ਸਕਿ ਪਕ
 ਏਯ ਹੋ ਕੈਨ ਬੰਦੁ ਹਠਾਨ ਤੁਧੈ॥ ਹਰਿ ਬਾਹੁ ਹੋ ਸੀਅ ਕੇ ਸੁਰ ਹੋ ਸੁਨਿ ਹੋਇ ਸੁਮੋ ਹਿਪ ਛਾਨ
 ਤੁਧੈ॥ ਗਿਰਜਾ ਜਨ ਕੇ ਕਲਕਾ ਚਲੁ ਹੈ ਬਿਪ ਕੇ ਬਲੁ ਕੇ ਜਗੁ ਜਨ ਤੁਧੈ॥ ਅਬ ਮੇਹ ਕਛੁ ਸਮ
 ਤੈਨ ਪਰੈ ਭਈ ਕਹੇ ਕੇ ਕਾਲ ਪਲਾਨ ਤੁਧੈ॥ ੨੭॥ ਸਦੈ ਜਾ॥ ਤੁਹਿ ਲੋਆ ਇਸੁ ਨਾਇਕ ਕਯੋ
 ਧ੍ਰਿਗੁ ਭੇਤਨ ਕੇ ਮਨ ਕੇ ਪਗੀਅ ਕੋ॥ ਤਾ ਪਰਿ ਮੇਹਿ ਜਗਦੁ ਤੈਅ ਹਿਅ ਆਖਿ ਦਿਖਾਇ ਜਗਾਇ
 ਦੀਅ ਕੋ॥ ਪੈਰਾ ਰੁੜਾ ਸਨਾਮ ਕੇ ਸੇਵ ਕ੍ਰੇ ਛਲ ਕੇ ਕੋਊ ਲੇਤਤੀਅ ਕੋ॥ ਕੈਰ ਜੀ ਦੇਹ ਕਰਿ
 ਖਿਸੇ ਸਹ ਕਿਤੁ ਰਮਾ ਗਿਰਿ ਛਾਡਿ ਸੀਅ ਕੋ॥ ੨੮॥ ਸਦੈ ਜਾ॥ ਜੈ ਲਗਾ ਰਾਵਨ ਬਾਤ ਕੋ ਟਿ
 ਰਤੋ ਲਗਾ ਕੋ ਪਹੀਏਨ ਸਮਯੋ॥ ਭੋਰਿ ਧੁਜਾ ਬਕਿ ਪਲਾਮੇ ਮੁਖਿ ਰੋਸੇ ਚੇ ਬਹੁ ਜਲ ਪਟੇਲਾ॥

ਜਨਤੋਂ ਦੋਸ ਸੀਸ ਕਹੀ ਯਹ ਚਾਹਤ ਮੀਰੁ ਜਟਾਉ ਪੁਰਨੈ ॥ ਪੈਨ ਕੁਲੀਯਾ ਪਿਜਾਹਿ ਰਹੀ ਪਤਿ
 ਸਿੰਘ ਅਜਕ ਹੁਖਤ ਲਜੇ ॥ ੨੯ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਚੇਚਲ ਪੇਟ ਲੀਯੋ ਵਨ ਕੇ ਅੰਗ ਪਾਇਨ ਕੇ ਸੁ
 ਪਾਇਨ ਕੁੰਡਾ ॥ ਸੋਕ ਹੀ ਮੁਖ ਕੀ ਬਹੁ ਤੈ ਸੁਨਿ ਅਜਲ ਦੇ ਸੁਖ ਸੀ ਪਤਿ ਟੰਕੇ ॥ ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਰਹਿ ਭਾਰਿ
 ਦਯੋ ਸੁਤੇ ਅਪਾਗਿ ਰਿਖੇ ॥ ਰਿਪੁ ਕੇ ਲਗੇ ਥੰਗੇ ॥ ਪਾਉਲ ਗੋਰ ਘੁਗਾਇ ਕੇ ਕਾਜ ਜਟਾਉ ਕੀਆ
 ਉਘਟੀ ਰਹੀ ॥ ੩੦ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਸੀਅ ਹੋਰੇ ਦਸ ਕੰਧ ਲਲੇ ਮੰਗ ਗਿਯੋ ਮਿਲਿਯੋ ਸੁਸਨੀ ਮੁਖ
 ਜੁਯੋ ਲੀਕ ਪਤੀਗਾ ਹਿਥ ਨਾ ਬਿਖੰਧ ਰਾਮੇ ॥ ਚਿਕੁ ਵੰਡਾ ਅਰਿ ਪਰਵਟੇ ॥ ਜੁਧ ਮਹਾ ਜੁਗ ਜਾਂ ਮਕ
 ਘੋਰ ਬਹਾਰਿ ਪਰੇ ਕਹਿ ਰੰਮ ਸੁਹੁਟੇ ॥ ਲੰਛਕ ਪਾਉਲ ਗੋਪਰਤੰਛਕ ਪੰਛਗਾਏ ਪਰਪੰ
 ਛਨ ਛੁਟੇ ॥ ੩੧ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲਈਨ ਦਸਾਸ ਨਿਤੇ ਸੀਅ ਮੈਂ ਜੀਅ ਤੋਂ ਸਭ ਪੋਰ ਪਕੀਨੇ
 ਅੰਰਨ ਸੀਗਰ ਮੇਘ ਰਲੇ ਫਿਰ ਸੋਧੁ ਕਹੇ ਨ ਬਰੇ ਜਸੁ ਲੀਨੇ ॥ ਅੰਰ ਰਹੀ ਸਭ ਰੰਮ ਕੇ ਰੂਪ ਧਿਰ
 ਫਿਨ ਨੈਨ ਨਿਕੋ ਸੁਖ ਦੀਨੇ ॥ ਭਾਵਾ ਬਿਹੀ ਨ ਜਟਾਉ ਕੀ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ਨ ਛੁਟੈ ਮਨ ਕੇ ਦੁਖ ਤੀਨੇ ॥
 ੩੨ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਸੀਰ ਪੁਥੀਰ ਅਧੀਰ ਕੀ ਪੀਰ ਬਿਚ ਬਤ ਹੀ ਬਨ ਸੋ ਪਤ ਆਏ ॥ ਨੀਰ ਬ
 ਰੇ ਵਿਗਾਜ ਨ ਕੀਦੇ ਦੁਖ ਅੰਗ ਬਿਹੀ ਗਨਿ ਹਾਰਿ ਬਹਾਏ ॥ ਬੁਝਿ ਰਹੇ ਨ ਕਹੇ ਮੁਖ ਤੋਂ ਕਛੁ ਨੈਨ
 ਕੀ ਸੈਨ ਨੀਯੋ ਮੁਝਾਏ ॥ ਮੁੰਡ ਧੁਨੈ ਨ ਭਓ ਚਿਤੈ ਨਿਜ ਦੇਹ ਕੇ ਪਾਉ ਜਟਾਉ ਦਿਖਾਏ ॥ ੩੩
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਬ ਰਾਪੁ ਪਤਿ ਖਗ ਪਤੀ ਸੋ ਬੋਲੈ ਮਨ ਧਰ ਸੇਕਾ ॥ ਸ੍ਰਾਮਿ ਧਰ ਮਜ ਸਲੈ ਚਲੈ ਰ
 ਨ ਜੁਝੇ ਪਰੇ ਲੋਕਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਅਥ ਦੀਜੈ ਇਕ ਬਤ ਮਾਗਤੁ ਮਪੈ ਜੋ ਰਿਕਗਿ ਸੁਗ

ਤਿਪੁਰੈ ਤਤੁ ਤਿਨ ਹਿਰਸ ਸੀਆ ਜੀ ਨਿਕਹੋ ॥ ੩੫ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਰਹਿ ਧਰ ਲੇਸ ਸੁਭੇ ਕਾ ੩੮
 ਵਾਰਿ ਅਬੈ ਪਛਲੇ ਕਧ ਘੋਈ ਰਹੈਗੇ ॥ ਧੈਰਹੀ ਚਿਤੁ ਪੈ ਕੈਤ ਬਲੈ ਪਿਤੁ ਬਾਤੁ ਮੇਜ ਸੁਦੇਹ
 ਵਹੈਗੇ ॥ ਜੇ ਲਾਗਿ ਜੂਝਿ ਕੁਟਿ ਬਸਮੇ ਉਸਾਸ ਨਿਸੇ ਸਿਵਲੇ ਕਰਹੈਗੇ ॥ ਸੀਅਕੇ ਲਾਭੁ
 ਜੀ ਬਿਨੁ ਰਾਹੁ ਤਤੁ ਸਥਾਤਲ ਜਤ ਕਹੈਗੇ ॥ ੩੬ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਵਾਹੁ ਜਟਾ ਓਕੇ ਵੈਦੇ ਉਥੇ
 ਰਪਸੇ ਬਨ ਮੇ ਮਨ ਸੋਕੁ ਰਹੇ ॥ ਸੀਅਕੇ ਬਿਛੁਰੇ ਤਨ ਕੇ ਸੁਖ ਜੇ ਸਬ ਸੁਕ ਗਏ ਦੁਖ ਹੋਤ ਰਹੇ ॥
 ਜਹ ਗੰਢ ਲੀਗੁ ਰਬੁ ਕਪਿਹੈ ਗਿਰ ਕੇ ਦਰ ਅੰਦਾਗਿ ਜਾਇ ਪਰੇ ॥ ਤਹ ਛਲ ਕੇ ਬਾਗੇ ਮੈਤ
 ਰਾਭੁ ਰੇ ਮਨੁ ਰਾਗ ਰੇ ਰੇ ਹਨੁ ਮਨੁ ਖਰੇ ॥ ੩੭ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਦੇਹ ਧਰੇ ਮਨੋ ਰਤਿ ਕੰਤ ਸੀ ਗੇਲੇ
 ਬਸੰਤ ਰੇ ਲਤਾ ਅਕੇਲ ਬਠਿ ਜਯੈ ਮੀ ਸੀ ਚਲਾ ਕੇ ॥ ਕਿਧੈ ਏਈ ਪੂਰਨ ਮਨ ਤਕ ਫਿਰਾ
 ਮਕਹਿ ਕਿਧੈ ਰਾਜ ਹੋ ਸਫੁਟੇ ਮਾਨ ਸਰਤਾਲ ਕੇ ॥ ਤਾਪ ਸੀ ਕਿਛੇ ਸਕੀਐ ਰਾਂਗ ਰੂਪ ਵੰਤ ਕਿਮੁ
 ਕਤ ਛਲ ਦੇ ਉਤੁ ਦੇ ਪੁਨਤ ਰੁਤਾਲ ਕੇ ॥ ਦੂਰਿ ਹੀ ਤੇ ਦੇ ਬਿਕਯੋ ਅੰਜਨੀ ਕੋ ਪੁਤ ਕਿਸ ਪੁਤ
 ਕਾ ਹੁਰ ਜਕੇ ਕਿਕਾਲ ਬਲੀ ਬਾਲ ਕੇ ॥ ੩੮ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਲਛਮ ਸੀ ਗਿਬੁ ਝੇਕ ਮਲ ਕਦੇ
 ਬਕਹੂੰ ਦੇਖੀ ਸੀਅਕ ਨਾ ਨਤਰ ਕੁਲੀ ਕਨਕ ਕੀ ॥ ਸੀਛਲਾ ਮੇਰੇ ਹੈ ਮੇਲਤਾ ਅਵੇਰੇ
 ਛਾਬੈ ਦੇਹ ਅਹਿ ਕੇ ਸਭੋ ਹਉ ਪਮਾਧਨ ਕਕੀ ॥ ਚੰਦ ਮੁਖੀ ਪਿਕ ਬੈਨੀ ਸਿਵ ਕੁੰਗਰੇ ਨੇ
 ਕਦਲੀ ਸੀ ਜੰਘ ਕਦਿ ਕੇਹ ਰਿਤ ਨ ਕਕੀ ॥ ਕੇਤ ਕੀ ਓਬੇ ਲੀਗਾਇ ਬੇਲਾ ਹੋਲ ਹੋਇ ਕੇਲੀ
 ਸਿਗਨ ਸਹੇਲੀ ਦੇਖੀ ਜਨ ਕੀ ਜਨ ਕਕੀ ॥ ੩੯ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਬਨ ਕੇ ਕੁੰਗਰੇ ਮਹ ਕੁੰਗਰੇ

ਸਿਅਭਕਰਸੁਖਦੈਸਿਅਸਿਧੁਕਹੁਆਇਏ॥ ਕਾਰੇਪਿਕਬੈਨਕਹੁਪਿਕਬੈਨਹੁਕੀਸੁਧਿ
 ਕੀਸੁਖੀਖੰਨਗਟੇਨਕੋਬਤਾਇਏ॥ ਐਯੋਜਹਿਸਹਿਸਗਵਨੀਗਵਨਕੀਪੰਨਾਅੰਗ
 ਬਸੈਕਾਇਤਹੁਪਠਾਇਏ॥ ਚੰਪਕਬਰਨਕਹੁਦੇਖੀਸੁਨੀਚੰਪਕਕਟਿਬਬਨਿਆਜੁਅ
 ਬਜਨਕੀਬਤਾਇਏ॥ ੪੦॥ ਏਹਗਾ॥ ਦੇਖਰਬਨਇਹਬਿਧਿਦੁਖੀਮਤਿਗਾਤਿਤਜਿਮਲ
 ਰਿਆਯਾ॥ ਬਿਕਲਬਚਨਸੁਨਿਗੰਮਕੇਬੋਲੇਸੀਹਨੁਮਾਨ॥ ੪੧॥ ਸੋਹਗਾ॥ ਕਿਤਕਾਦਿਕ
 ਸਾਇਹਰੇਸਕੋਨਬੀਸਪਗਏਦੇਉ॥ ਕੈਤੁਮਬਰਨਸੁਰੇਸਨਾਬਿਬਿਯੋਗੀਬਨਾਫਿਰੇ॥ ੪੨॥
 ਸਦੈਯਾ॥ ਸੂਰਜਤੋਹਪੁਬੀਸਕਹੈਜਗਤਾਕੁਲਾਪੁਰਾਮੋਧਰਹਾਂਹੀ॥ ਰਾਮੁਹੈਨਮਾਪਿਤਾ
 ਪਠਦੇਬਨਾਚੁਪਯੋਲਾਪੁਬੀਰਕੀਥਾਹੀ॥ ਕਾਨਨਮੈਂਤੀਅਸਿਗਹੁਤੀਸੁਹਰੀਕਿਨਹੁੰ
 ਮਯੋਬਿਲਲਾਹੀ॥ ਬਾਤਹੁਤੀਸੁਕਹੀਤੁਮਸੈਅਰੁਮੋਧਿਕਛਕਰਹੀਸੁਧਿਨਹੀ॥ ੪੩॥
 ਕਾਥੋਤਾ॥ ਪਾਛੇਲਛਮੰਨਕਹੀਬਤਸਮਝਾਇਸਬਦੇਈਰਾਮਸਿਵਸਨਕਾਦਿਮਿਲਿ
 ਗਾਏਹੈ॥ ਏਈਗਧੁਨਾਬਤੀਨੋਲੋਕਮਿਕੇਨਥਕਪਿਛਿਰਨਿਧਿਜਾਚੇਬਿਧਿਤਾਤੇਛਿ
 ਤਾਏਹੈ॥ ਸੂਰਨਕੇਸੁਰਏਉਪੁਰਨਹੈਰਾਮਚੰਦਮਾਰੇਅੰਧਕਾਅਭਿਕੰਦਰਾਪਠਾਏਹੈ
 ॥ ਰਾਵੀਕਾਨਿਧੀਖਰਦੂਖਰਕੇਘਤੀਅਬਰਵਨਕੀਛਾਤੀਕੋਚਰਨਚਪਛਾਏਹੈ
 ੪੪॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਹਮੰਤੋਅਪਸੀਸਬਬਤਕਹੈਤੁਮਸੈਤੁਮਹੁੰਹਮਸੈਨਕਹੋਕਾਪਿਕਸ
 ਕੁਚਾਤਰੁਠਾਤਸੋਹੋਕਿਹਕਾਗਨਤੋਭਿਹੰਗਤਕਹੋਮੈਰੇਨਾਉਹਨੁਕਪਿਰਜਸੁਗਹਿਵਹਿ

ਮਾਨਿਮਿਲਾਉ ਸੋਧਾਯਾ ॥ ਨਿਜਬੀਗਛਿਨਾਇਲਈਤਿਅਭਜੁਗੀਬਨਿਕੁਲ ॥ ੩੯
 ਹੋਲਾਸਬਧਾ ॥ ੪੫ ॥ ਸਭਯਾ ॥ ਦੇਖਤਸੀਰਪੁਬੀਰਕੋਰੁਪਬਨੀਕਛੁਪੀਭਿਹੁਨੀਆ ॥
 ਸੀ॥ ਪੰਕਜੁਭੋਰਨਿਜੰਘਨਮੋਗਨਿਚੰਦਰਕੋਗਨਿਹੁਨਾਹਿਵੈਸੀ॥ ਕਾਮਬਸੈਤਹਿਭੂਮਿ
 ਅਨੰਤਹਿਕਿਤਹਿਨਾਰਿਪਰਿਬ੍ਰਤਤੈਸੀ॥ ਪਾਇਗਹੇਘੁਗਾਇਕੋਧਾਇਉਭਾਇਕੈਅੰਕਿਤ
 ਗੋਬਿਧਿਤੈਸੀ॥ ੪੬ ॥ ਸਭਯਾ ॥ ਅਪਮਿਲੇਭਲੀਭਾਤਿਹਨੁਪੁਨਿਭਮਪਿਆਨਿਜੁਗੀਦ
 ਮਿਲਾਏ॥ ਸਾਰਿਬੋਗਬਭੋਦੁਭੰਗਕੋਪੈਸੁਨਿਕੈਬਹੁਤਪਛੁਤਾਏ॥ ਬਾਲਕੀਮੀਚੁਕ
 ਹੀਰਪੁਬੀਰਹਿਛੇਦਨਕੋਤਸਤਾਤਥਤਾਏ॥ ਭੁਲਗਯੋਆਪਨਦੁਖਤਾਛਿਨਬਾਨਰਕੇ
 ਦੁਖਨੈਨਬਹਾਏ॥ ੪੭ ॥ ਸਭਯਾ ॥ ਸੀਰਪੁਬੀਰਕਯੋਸਬਸੋਯਸੀਅਕੋਸੋਪੁਕਹੁੰਨਪਿ
 ਪਯੋ॥ ਛੰਢਾਫਿਰੋਗੀਰਕਨਸੇਧਰਤਾਦੁਖਤੇਜਨਹੁੰਬਿਸਰਮੋ॥ ਚੀਧਜਦਾਉ
 ਕਹੀਭੈਨੁਬੈਨਨੈਸੰਨਭਭਰਬਤਾਯੋ॥ ਯੋਸੁਨਿਕੋਹਨਮਲਉਠੇਕਾਰਿਜੋਰਿਦੇਉਯੋ
 ਰੁਨਾਇਸੁਲਯੋ॥ ੪੮ ॥ ਸਭਯਾ ॥ ਏਕਨਈਨਿਧਿਬਾਰਕੇਦਾਰਬਡੀਸੁਕਮਰਉਸਾ
 ਸਦੁਖਗੀ॥ ਸਿਗਨਿਸਾਚਰਕੋਅੰਗਯੋਮੁਖਰਹਮਨੇਸਸਿਕੀਉਜਾਗੀ॥ ਭੁਖਨਡਾਰ
 ਤਰਾਮਪੁਕਬਤਆਰਤਮਾਂਗਾਬਿਦਾਰਭਿਭਾਗੀ॥ ਏਬਤੀਆਂਸੁਨਿਕੈਕਪਿਕੀਰਪਪੁ
 ਬਕਹੀਦਹਿਨਾਰਿਯਾਯੀ॥ ੪੯ ॥ ਸਭਯਾ ॥ ਕਾਨਨਿਕੰਡਲਈਕਸੁਬੇਸਰਕੇਠਸਿਗੀਮ
 ਨਿਕੰਡਲਭੀਯੋ॥ ਸਪੈਦੁਕੰਗੀਸਿਰਭੁਲਾਬਿਰਕਟਿਕੰਕਰਨੁਪੁਕਝੰਝੁਨਵੀਨੋ॥ ਪਾਇ

ਲਗਾਇਤਾ ਇਲਾਸੋ ਕਛੁ ਜੇਹਨੁ ਮਨਸਕੋ ਤਬ ਬੀਨਿ॥ ਭੁਤ ਲਗਾਇ ਚਲੇ ਸੀਅਜੇ॥
 ਧੀਰੁ ਖਲੋਤੇਈ ਭੂਖਨ ਦੀਨੇ॥ ੫੦॥ ਸਦੈ ਸਾ॥ ਦੇਖਿ ਬਿਖਾਇ ਕੀ ਚਿਰ ਪੁਰੀ ਹਲਗਾਇ
 ਲਾਇ ਛੁਤੀਆ ਪਾਛਿਤ ਹੀ॥ ਬਾਗਿ ਭਰੇ ਦ੍ਰਿਗੇ ਛੁਬਿ ਹੈ ਮਨੇ ਮਨਿ ਸੋਹੈ ਰਮੇ ਲਲਕਾ
 ਹੀ ਜਾਨਕੀ ਅੰਗ ਸਿਤੋ ਬਿਛੁਰੇ ਮਨੇ ਮੁਕਤ ਏ ਕਾਹਿ ਸੀ ਬਿਲਖਾਈ॥ ਬੀਰ ਬਿਚਰ ਕਰੇ
 ਤੁਮਹੀ ਸੀਅ ਕੇ ਦੇਈ ਭੂਖਨ ਹੋਹਿ ਕਿਨਾ ਹੀ॥ ੫੧॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਜਾਨਕੀ ਕੇ ਮੁਖ ਨਾ ਬਿਲੋ ਕਮੇ
 ਰਾਤੇ ਕੰਡਲ ਹਿਜਾਤ ਬੀਰ ਪਾਇ ਛੁਵੈ ਰਪੁ ਗਇ ਕੇ॥ ਪਾਥੇ ਜੇ ਨਿਹਾਰਿ ਨੇਨ ਛੁਟਿ ਰਹੇ
 ਮਾਰੇ ਤੰਬੇ ਕੰਕਨ ਦੇਖੇ ਬੋਲ ਕਹੈ ਸਤ ਭਾਇ ਕੇ॥ ਪਾਇ ਨ ਕੇ ਪਰ ਬੋਲੈ ਜਾਤੇ ਰਾਸ ਲਛ
 ਮਨ ਜਾਤੇ ਪਹਿਚਾਨਤ ਹੋ ਭੂਖਨ ਜੇ ਪਾਇ ਕੇ॥ ਬਿਛੁਆ ਚੈ ਦੇਉ ਅੰਗੁ ਨਹੈ ਦੇਈ
 ਜੁਗਨੁ ਪਰੇ ਪੈਤੇਈ ਰਾਮ ਜਾਨਤ ਜਾਇ ਕੇ॥ ੫੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਨਾਰਿ ਬਿਰਾਦੇ ਉਦਧੀ
 ਉਤਕਪਿ ਇਤ ਰਪੁ ਬੀਗਾ ਬਿਨੁ ਉਪਾਇ ਦੁਖ ਕੀ ਟਰੈ ਮਰਿ ਮਾਧਨਿ ਕਨਧੀਰਾ॥
 ੫੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਭੁਤ ਲਲਾ ਪਦ੍ਮਾ ਰਿ ਸਪਤਤ ਲਭੇਦ ਨਿਕਹ ਜੋ ਕਪਿ ਪਤਿਮਿ
 ਗਾਵਹੁ ਸਾਹਿਨੁ ਮਨਸਾ ਚੀਕੇ॥ ੫੪॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਵੀਨੇ ਦੁਖ ਭਯੋ ਵਿਧਾ ਲਮਾ
 ਰਾਹੇ ਸਬ ਮਤਿ ਹੀ ਸਿਧਾ ਰੇਹਾ ਬਲਗੇ ਬਿਖਾਪ ਕੇ॥ ਰਜੁ ਛੁਨਿ ਲੀਨੋ ਬਿਨੁ ਨ
 ਰਿਕਪਿ ਰਜ ਕੀ ਨੇਰਾ ਮਕੇ ਚਲਾਏ ਦਾਮ ਬਿਨਾ ਤੋਲ ਨਾ ਪਕੇ॥ ਸੋਈ ਕਾਮੁ ਕੀਜੈ
 ਤੁਹਿ ਮਾਰਿ ਸੁਖ ਦੀਐ ਜਸੁ ਲੀਜੈ ਬਾਲਿ ਜੈ ਮਬ ਚਰਖ ਪਰਤਾਪ ਕੇ॥ ਮਾਧਤਤ

ਤੇ ਸੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਪਸਿ ਤੇ ਸੇ ਧਨੁ ਮਾਨ ਕਹੈ ਜਾਨਤ ਹੋ ਬੀ ਤੇ ਦਿਨ ਪਾਪ ਕੇ ॥ ੫੫ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ ॥ ੫੬ ॥
 ਛੇ ਸੀ ਅਸੇ ਪਕੇ ਪਠਯੋ ਯਦੰਤੁ ਨ ਲਨੀਲ ਜਾਮਦੰਤ ਬੋਲੁ ਕੀਨੋ ਨ ਛੁਟੁ ਮਕੋ ॥ ਯਹਿ
 ਜੁ ਸੁਗਰਿ ਕਾ ਛਿਗ ਪਾਇ ਨ ਕੇਠਵੇ ਗਾਮ ਰਾਜਾ ਹੁਤੋ ਬਾਨਰ ਅਠਾ ਪਦਮ ਕੀ ॥ ਏਕ
 ਬਿਨੁ ਬਾਲੀ ਜਾਸੇ ਜੀਤੈ ਨ ਕਪਾਲੀ ਯਹ ਅਸੁ ਅਸੁ ਮਾਲੀ ਕੇ ਦਲੰਯਾ ਇੰਦੁ ਮਕੋ ॥
 ਸੇਈ ਮਾਰਿ ਲੀਜੈ ਜਾਸੇ ਰਾਜਾ ਹਿੰਦੀ ਜੈ ਅਜੁ ਰਵੇ ਭੁਭੇ ਸੇਤਾ ਸੇ ਕਰੇ ਏਕ ਪਾਮ ਕੀ ॥
 ੫੬ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ ॥ ਹੋ ਗਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਨੇ ਬਚਨ ਬਿਸਾਲ ਚਲੇ ਸਾਤ ਤਾਲ ਛੇ ਦਨਿ ਸੁ
 ਗਿਦਹਿ ਲਵਾ ਏਕੋ ॥ ਕਪਿ ਹੁੰ ਬਿਚਰਿ ਕਪਿ ਮਾਰਿ ਲੰਯਾ ਊਨ ਗੀ ਕਿਧੋ ਜੁ ਭ੍ਰਿਮੰਤੋਂ ਮ
 ਮਾਗੇ ਪਪੇ ਪਾਇ ਖਾਇ ਕੋ ॥ ਕਪਿ ਰਾਧੁ ਬੀਰਤੁ ਮਦੇ ਉਕਪਿ ਏਕ ਰੂਪ ਕੋ ਸੇ ਪਹਿਚਾ
 ਠਾ ਕੋ ਕੋ ਸੇ ਮਹੰਧਾ ਏਕੋ ॥ ਟੀਕੇ ਕੀਨੋ ਛਲ ਗਹੇ ਲਾਲ ਫੂਲ ਮਾਲ ਕਪੇ ਜੀਤਾ ਅਰਿ
 ਪੋਢਿ ਮਾਛੇ ਪਲਕੋ ਬਿਛਾ ਏਕੋ ॥ ੫੭ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ ॥ ਕਪਿ ਲਛਮਨ ਬਾਤ ਸਾਤ ਨਿਕੀ
 ਸੁਨਿ ਬੀਰ ਪੋਖੋ ਕਛੁ ਨ ਧੀਰ ਪੁਬੀ ਗੀ ਕੇ ਬਲੇ ॥ ਏਕ ਹੀ ਬੰਨ੍ਹੀ ਏਕੋ ਬਾਰ ਸੋਤ ਤ
 ਰਬੇ ਪੈਨੋ ਕੁਚੁ ਕਿਹੈ ਤੋਂ ਹੀ ਮਾਰੋਤਾ ਹਿਪਲੇ ॥ ਰਾਮ ਮੁਸਕਲੇ ਸਮਾਂ ਚਰੇ ਨ ਜਾਨੇ
 ਅਬ ਬਚਨ ਬਿਕੰਨੇ ਜਗਦੀਬੇਈ ਸੁਲੇ ॥ ਤੀਰੁ ਕਾਛਿ ਤਬ ਧੀਪਨੁ ਖਮੁਖ ਦੰਨਿ
 ਤਹਾ ਜਾਇ ਨਿਜ ਕਾਨੇ ਚਲ ਪਰਿ ਬਾਲ ਦਲੇ ॥ ੫੮ ॥ ਸਵੈ ਜਾ ॥ ਜੋ ਰਿਖ ਰਾਜੇ
 ਪਾਇਨ ਸੇ ਮਨੁ ਪਕਜ ਭੋਰ ਕੀ ਗੀਤ ਬਸਾਯੋ ॥ ਸੀਆ ਬਿਨਾ ਸੁਪਨੇ ਪਰਨਹਿ ਜੇ ਅਪਨੇ

ਮੁਖੀ ਮੈਨਾ ਦੇਖਾ ਮੈਂ ਮੈਂ ਸਹੀ ਭਿਗਾ ਨੰਦਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਜੋ ਨਹੀਂ ਖੋਖੇ ਲੁਲੂ ਨਯੋ॥ ਤੋਂ ਯਹ ਬਾ
 ਨੁਪਤ ਲਧੋ ਸੇ ਇਨ ਤਲ ਨੀ ਭੇਦਿ ਸੁਖੀ ਚਿਚਲ ਮੋ॥ ੫੯॥ ਗਾਥਾ॥ ਸਾਤੋ ਸਿੰਧੁ ਸਾਤੋ
 ਲੋਕ ਸਾਤੋ ਰਿਖ ਹੈ ਸਾਥੇ ਸਾਤੋ ਗਵਿਘੇ ਬੇਬੈਰੇ ਦੇਖੇ ਨਰੁ ਗਤ ਮੈ॥ ਸਾਤੋ ਦੀਪ ਸਾਤੋ ਈ
 ਕਾਪੋ ਈ ਕਰਤ ਅੰਬ ਸਾਤੋ ਮਤਿ ਗਤਾ ਦਿਨ ਪ੍ਰਨ ਹੈ ਨਗਾਤੋ ਮੈ॥ ਸਾਤੋ ਚਿੰਤੀ ਵਬਰਾ
 ਇਉਂ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਾਤੋ ਸੁਰਗਾਇ ਹਾਇ ਹੋਤ ਦਿਨ ਰਾਤੋ ਮੈ॥ ਸਾਤੁ ਪੁੰਤਾਲ ਕਾਲਾ ਸ
 ਬਦ ਕਰਲਾ ਮਛੇ ਦੇਸਾਤ ਤਲ ਚੁਲ੍ਹਾ ਪੁਰਿ ਸਾਤ ਸਾਤੋ ਮੈ॥ ੬੦॥ ਕਾਥਾ॥ ਨੂਰੁ ਲੋਕ
 ਸਿੰਧੁ ਇਉਂ ਮਾਨੰਦਨ ਸਮਾਇ ਰਪੁ ਗਇ ਪਾਇ ਛੁਫੇ ਕਰਿ ਜੋ ਰਿਸਿ ਨਯੋ ਹੋ॥ ਬੋਲੀ
 ਹਨੁ ਮਾਨ ਦੇਈ ਬਾਲੀ ਕੇ ਨਿਦਨ ਕਾਲ ਜਾਨਤ ਸੁਗੰਧ ਨੁ ਮਾਜੁ ਹੀਤੇ ਪਾਯੋ ਹੋ॥ ਚੋ
 ਕਾ ਮੋਤਿ ਬਾਲੀ ਮੀਸਮਾਲੀ ਕਿਕਪਾਲੀ ਕੇਉ ਲੋਕ ਪਾਲੀ ਭੂਮਿ ਰਨ ਦੇਖਿ ਬੇਕੋ
 ਮੈ ਹੋ॥ ੬੧॥ ਸਵੈ ਯਾ॥ ਤਾਲਾ ਭਿਦੇ ਮਨ ਚਲ ਪਰੀ ਅਬ ਜਾਨਤ ਕਾਲ ਕੀ ਬਾਤ ਨ
 ਜੀ ਕੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੋਤ ਭਟੈ ਹੈ ਸਬ ਕੇ ਮੁਖ ਕੀ ਛਾਬੈ ਦੇਖਤ ਫੀਕੀ॥ ਭੇਦਿ ਚਲ ਮੋ ਸੁਤੋ
 ਨ ਭੰਡਾਰੀ ਦੇਖਤ ਹੀ ਭੁਜ ਸੀ ਅਪਤੀ ਕੀ॥ ਬਾਲੀ ਕਹੈ ਅਬ ਕੇਰਨ ਮੈ ਅਪਨੀ ਕਿ
 ਛੁ ਬਾਤ ਨ ਦੇਖਤ ਨੀ ਕੀ॥ ੬੨॥ ਸਵੈ ਯਾ॥ ਮਾਨਿਗ ਹੋਯੋ ਨਿਜੁ ਬੀਰੁ ਬਲੀ ਰਿਸ
 ਜਾਹੁ ਕਹਾ ਅਬ ਤੋਹ ਪਛਾੜੈ ਤੂੰ ਇਨ ਕੇ ਬਲ ਕੁਦਤ ਹੈ ਇਈ ਮਾਇਲ ਹੈ ਇਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ

ਸਵੈ

ਯੋਗੇ॥ ਬੀਰਜੁ ਰੇ ਰਾਪੁ ਬੀਰ ਕਹੀ॥ ਅਬ ਮਾਰਿ ਸੁਗੀ ਕਹੈ ਤੇ ਹਿ ਪਦੈ॥ ਹਿਨ ਭੁਯੋ ਬਲ ॥ ੪੯ ॥
 ਬੋਲਿ ਉਠੈ ਅਬ ਹੋ ਦੁਹਤੁ ਤਿਨਿ ਗਮ ਸਿਭੈ॥ ੫੦ ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਦੁਹਤੁ ਤੋ ਦੇਉ ਬੀਰਨ ਕੋਰ
 ਨ ਦੇਖਤ ਬੀਰ ਸੁਗੀ ਵੀ ਕੀਦਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਪੁ ਨਾਥ ਕੋ ਸਾਧੂ ਨਿਹਾਰ ਕੇ ਵਾਰਤ ਕੀ ਕਠਨ ਕੀਰਲਾ
 ਰਾ॥ ਅਜ ਹੀ ਤੇ ਪਤਿ ਸੋਰਤਿ ਹੈ॥ ਇਤ ਤੋ ਉਤ ਛੁਲਤ ਛੁਲਤ ਤਾਰਾ॥ ਜੈ ਸਖੀ ਬਾਲੀ
 ਕੀ ਜੀਤ ਸੁਨੈ॥ ਨਿਜ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੋਰਤ ਬਾਗ ਕੋ ਪਾਗ॥ ੫੧ ॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਬੀਰ ਹਿਨਿ ਕਾਰਿ
 ਦੀ ਨਿਮੋ ਹਿਛੀ ਨਈ॥ ਨੇਇ ਨੀਤ ਗੀਤਿ ਛਾਡਿ ਸਬ ਕਹੀ ਜੇ ਅਸੀ ਤਹੈ॥ ਮੁਰਤੀ ਬਿਸਾ
 ਰਿ ਗਮਤ ਪੈ ਜੈ ਸੇ ਜੇ ਰਘਾਮ ਕੀ ਨੇ॥ ਅਭਿਮਨ ਬੇਦ ਬੂਡੈ॥ ਮੈ ਸੀ ਬੀਤ ਹੈ॥ ਤੋਰ ਹੀਧ
 ਰ ਮਥਾਤ ਬਡੈ ਉਤ ਪਾਤਾ॥ ਯੁਧਾ ਪੀਥ ਲੀਜੀ ਤੈ॥ ਸਖੀ ਬਡੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ਹੈ॥ ਦੇਖ
 ਹਾਇ ਗਾਇ ਰਾਪੁ ਰਾਇ ਸੇ ਸਹਾਇ॥ ਪਤਿ ਆਜੁ ਜੈ ਨਜੀਤ ਹੈ॥ ਤੋ ਕਬਹੂੰ ਨਜੀਤ ਹੈ
 ॥ ੫੨ ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਤੋਲ ਗਸੀਰਾਪੁ ਬੀਰ ਸੁਗੀ ਕੋ ਕੇਂਛੁ ਕਬੀ ਪ੍ਰਤਿਪੱਛੁ ਸਿਧਾਯੋ॥
 ਜੋ ਛੋਡੀ ਅੰਗ ਛਿਰੁ ਦਤੋ ਸੋਈ ਦੇ ਕਹੀ ਬਨ ਪਰਾਪਰਿ ਰਘੋ॥ ਪੈਨ ਚਲੈ ਜੋ ਪ੍ਰ
 ਭ ਬਡੈ ਕਦਲੀ ਤਰ ਮੂਲਾ ਸਮੂਹ ਉਪਾਯੋ॥ ਜੀਤ ਉਤਾਇ ਲਸੈ ਇਕ ਬੰਸਰ ਏਕੁ
 ਮੇਰਨ ਘਾਇਲ ਹਾਏ॥ ੫੩ ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਇਹਾ ਬਿਧਿ ਜੀਤ ਸੁਗੀ ਵਰਾਪੁ ਪਤਿ
 ਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪਤੀ॥ ਕਟੀ ਪਰਮ ਦੁਖ ਸੀ ਵਰਾਮ ਰਾਜ ਬਸਿ ਸੁਖ ਕਹੈ॥ ੫੪ ॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਕਪਿ ਪਤਿਕਾ ਮਸਕਾਰਿ ਬਾਲੀ ਅਧਾ॥ ਸਚ ਕਤ ਪਯੋ॥ ਤਬ ਤੁਹੀ ਕੀਨ ਬਿਰਾਪੁ ਪਤਿਸੋ

ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ॥ ੬੮ ॥ ਜਵੈ ਜਾ ॥ ਬਾਲ ਬਰੋ ਬਲਵੰਤੁ ਬਲਾਇਲਮੇ ਮਾਰਿ ਕਹੀ ਮੁਕਤ ਹਲ ਲੇਹੀ
 ਮਾਸ ਸਕ ਕੇ ਕਾਜ ਮਦਾਂ ਸਾ ॥ ਗਾਵ ਲਿਘੇ ਰਿਹਨੀ ਮਿਲਿ ਮਾਰੁ ਤਜੇ ਹੀ ॥ ਕੇਹ ਰਿਕੇਹ ਤਿਤੋ ਲਿ
 ਤੁਜਾ ਬਲੁ ਰਜਾ ਅਤਿ ਬਡੀ ਅਥਏ ਹੀ ॥ ਬਨੁ ਰੁਖਿ ਪਤਹੀ ਗਨਿਤੀ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਬਲੁ ਕੀ
 ਬਲ ਸਨੇ ਹੀ ॥ ੬੯ ॥ ਜਵੈ ਜਾ ॥ ਜੇਯਹ ਕੇ ਮਹੁਤੇ ਸੁਨਿ ਰਾਖਦ ਚਾਹਤੁ ਹੇਤੁ ਮਰ ਵਨ ਮਾਮੇ
 ਮਾਰੇ ਹੀ ਕੇ ਨੇ ਕਹੀ ਸਮਝਾਇ ਤੈ ਬਲ ਸੇ ਬਾਨ ਮਾਰਿ ਬਿਦਖੇ ॥ ਦੇਖਿ ਲੇਨੁ ਤੁਜਾ ਬਲੁ
 ਨਾਹੀ ਕੇ ਨੇ ਕੁ ਬਲੀ ਤੁਮਹੂੰ ਪਰਖੇ ॥ ਤਾਹੀ ਕਿਜੀਤ ਬੇ ਕੇਹਨੁ ਬਲ ਕੁ ਮੇਰ ਸੁਗੀਵ ਸੋਭੀ
 ਰੁਖਿ ਚਾਖੇ ॥ ੭੦ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਜਨ ਕੀ ਕੋਲ ਮਾਇ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਨ ਮਿਲਾਇ ਨੀਕ ਰਾਇ ਸੋਭਿਹ
 ਰੇਹੁ ਤੈ ਕਹੂੰ ਤੇਰੇ ॥ ਆਪੁ ਨ ਜਾਇ ਸਿੰਘ ਸਮਾਰ ਸੇਨਾ ਤੇ ਜੈ ਸੇਬ ਚਲੇ ਤੁਮੇ ਭੇਇ
 ਭੇਇ ਦੈ ਨਿਹੇਰੇ ॥ ਅੰਗੇਜੇ ਭਿਯੋ ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਬੇਕੀ ਹੁਤੀ ਰਿਸਏ ਕਹਾਥੇ ਸੁਜਲ ਨਿਧ
 ਮਾਰਿ ਬੇਰੇ ॥ ਬੀਸੁ ਮੀਸੁ ਪਾਲੀਯ ਮਪੀ ਤਿਕੇ ਨ ਪਾਲੀ ਨਾਹੁ ਬਾਲੀ ਭਾਕੇ ਮਾਰਿ ਬੇਰੇ ਸੇਨ
 ਚਿੰਨ ਜੇਰੇ ॥ ੭੧ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਦਾਵਿਦ ਉਡਾਇ ਬੇਕੋ ਪਾਰਸ ਪ੍ਰਗਟ ਜੈ ਸੇ ਪਾਰਦ ਕੇ ਮਾਰਿ ਬੇ
 ਕੇ ਸਿਪਬਤੀ ਬਾਹੁ ਕੇ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮਹਿਗਯੋ ਕੇ ਮਾਜੁ ਪਗਗਾ ਜਗਾ ਜਗਾ ਕੇ ਕੁੰਗਰਾ ਤੁਬੈਤੁ
 ਗਵਿਛਾਹੁ ਕੇ ॥ ਸਿੰਧੁ ਕੇ ਕੁਸੁਤ ਜੈ ਸੇ ਘਟ ਪੂਤ ਤੈ ਸੋਹਤੈ ਕੈ ਸੇ ਸਮਝਾਉ ਲੇਤੈ ਮੇਰੇ ਮਹਾਹੁ
 ਕੇ ॥ ਕਰੇ ਨ ਬਡੀ ਭਾਮਡੀ ਦੁਹਾਈ ਤੈ ਸੇਰ ਵਨ ਕੇ ਮਾਰਿ ਬੇਕੋ ਹਾਥ ਹੁਰੇ ਨਾਹੁ ਕੇ ॥ ੭੨ ॥
 ਕਬਿਤੁ ॥ ਨਾਰਿਕੇ ਛਿਨ ਦੇ ਨਾਰਿ ਨੈਕ ਨਿਵਾਈ ਨਾਥ ਇਨ ਕੀ ਖਿਸੀ ਕੇ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇਈ ਅਤੁ ਹੀ ॥

ਭਾਜਿਭਾਜਿਗੇਰਨਸਾਖੁਹੇਨਭਯੋਮੈਨਲਾਜਬੋਰਿਖਈਸਰਜੀਬੋਜੇਈਅਤਹੈ॥ਸੁਮੰਜਬ ੧੨
 ਪਾਇਤਬਹੀਚਛਾਇਲਾਏਰਾਮਨਾਂਉਨੈਕਕੀਜੈਬੀਰਯੋਬਿਰੋਈਅਤਹੈ॥ਭੁਲੀਨਤੁ
 ਮੈਬੀਬਤਹੈਕਹੈਸੋਕੀਬੁਗੀਭਯਾਹੁਸੈਜੋਕੀਤਾਂਕੀਚੋਕੀਜੋਈਅਤਿਹੈ॥੧੩॥ਸਵੈਯਾ
 ਕਾਹੈਕੋਛਾਭਿਦਯੋਤਬਗਦਨਰੇਖਤਿਕਮੇਤਬਹੀਨਬਿਚਯੋ॥ਨਚਾਫਿਗਿਛਲੀਏਸਾਤਸ
 ਮੁੰਦਨਕੁਲਿਗਯੋਪਯਾਮਾਇਸਿਭਾਯੋ॥ਅੰਗਦਕੇਪਲਨਾਸੁਸੁਆਕੁਰਿਥਾਧਿਕੇ
 ਈਵਿਨਲਾਤਨਿਮਯੋ॥ਤਾਹੀਕੇਹੇਤਛਲੇਗਘੁਥਿਰਾਬਿਨਾਅਪਰਾਧਹਿਥਾਲਸਿਧਾ
 ਯੋ॥੧੪॥ਸਵੈਯਾ॥ਜੀਵਤਹੈਜਗਮੈਜਸਸੈਬਲਸਿਪਾਤਿਪੋਗਧੂਰਗਯੋਹੈ॥ਚਾਰਤੁ
 ਈਨਕਹੁੰਨਮੈਭੁਜਿਕੋਨਾਹਮੈਰਕੇਸਿਗੁਗਯੋ॥ਨਾਰਿਨਬਿਦਕੀਕਬਹੁੰਗਿਰਕਾਂਨ
 ਨਿਰਜਾਸਦਾਨਿਰਥਯੋਹੈ॥ਜੀਬਿਧਿਏਸੁਖਤੇਹਿਦਏਤੈਸੇਰਾਮਕੇਹਾਥਤੋਕਾਲੁਕਯੋ
 ਹੈ॥੧੫॥ਸਵੈਯਾ॥ਜੀਵਤਹੈਇਕਲੋਕਸੁਖੀਗਨਜੁਸੁਅਥੈਪਕਲੋਕਗਏ॥ਪਤਿਦੇਹ
 ਛੁਟੈਨਰਹੈ॥ਬਿਧਿਲੋਪੁਲਿਲਾਭੁਬੰਤੁਮਹਾਂਮਏਬਿਧੀਤਿਬਛੀਯਸਕੇਸੁਨਿਨਾਖੁਕੇਪਾ
 ਇਨਸਿਗਪ੍ਰਨਦਏ॥ਅਬਅੰਗਦਪੁਤਸਮੇਤਸੁਨਾਹਕੀਛਾਹਬਿਨਾਪਗਧੀਨਭਏ॥
 ੧੬॥ਸਰਤ॥ਅਬਹੋਚਲਮੈਅਕਸਪ੍ਰਨਕਯੋਕਪਿਗਾਇਸੋ॥ਛੁਡਮੈਜਸੁਤਮਪਾਸਿਪੁ
 ਨਿਤਾਸੈਖਿਕ੍ਰਿਪਕਹੈ॥੧੭॥ਸਵੈਯਾ॥ਨਾਰਿਛੁਡਾਇਦਮੇਦੁਖੁਹੈ॥ਹਿੰਬੰਨਰਕਮੇਤਬ
 ਹੀਨਬਿਚਯੋ॥ਬਾਲੀਸੋਪਨਚਲੋਕਹਿਬਤਮਿਲੋ॥ਨਹਿਗਮਹਿਹੈਨਉਥਾਯੋ॥

ਜਾਹਿਨੀਮੁਹਿਅੰਬਬਡੇਦੁਖਦੇਖਹੁਗਾਪਵਨਾਉਸਿਭਯੋ। ਬੀਰਹੁਤੇਹਨਮਧਹੁਤੇਨ
 ਲਨੀਲਹੁਤੇਪਾਟਿਮੇਹਿਨਿਹਯੋ॥ ੧੮॥ ਸਦ੍ਵੇਸ਼॥ ਬਾਲਸਿਪਾਰਿਬਲੀਅਸਗਾਰਿਫੁਡਾ
 ਇਲੈਨਾਰਿਦਈਕਪਿਰਾਜੋ। ਅਨਿਸਬੈਭਟਪਾਇਪਰੋਤਿਨਮੰਧਿਸਿੰਘਾਸਨਗੰਮ
 ਬਿਬਯੋ। ਅੰਗਦਕੋਫਿਰਿਬਾਪਤਹੀਬਨਬਾਜੁਦਯੋਭਰਿਨੈਨਲਿਯੋ। ਬੈਰੁਫੁਡਾਇ
 ਮਿਲਾਇਸੁਗੀਦਹਿਬੋਲਉਠੇਘੁਬੀਗਸਦਾਜੋ॥ ੧੯॥ ਸਦ੍ਵੇਸ਼॥ ਅੰਧਕਰਾਨਿਜੁਦੇਸ
 ਨਰੇਸ਼। ਕਹਾਪੁਭਕੇਬਾਸਪਠਾਵੈ। ਕੰਯੇਦਸਸੀਸਹਰੇਸੀਅਕੇਕਹਕੀਚਨਕੇਮਿਗੈ
 ਬਨਧਾਵੈ। ਕੰਯੇਸੁਤਪੈਨਸੋਪ੍ਰੀਤਿਬਨੈਰਾਪੁਬੀਰਕੇਪਾਇਸੁਗੀਦਮਿਲਾਵੈ। ਬਾਲੀਮਰੇ
 ਕਪਿਰਾਜੁਕਰੈਮੇਸੀਗਾਮਥਿਨਾਥਿਧੋਕੋਨਬਨਾਵੈ॥ ੨੦॥ ਸਦ੍ਵੇਸ਼॥ ਇਤਰਾਂਮਸੁਗੀਦ
 ਸਮੀਕੇਪੁਤਹਿਪੰਦਬਯੋਨਿਤਨੇਪਾਯੋ। ਉਤਲੇਪਹੁਚੇਸੀਅਕੇਦਸਕਿਪਧਸੇਗਾਫ
 ਲੀਕਨਿਸਿਕਭਯੋ। ਰਿਖਗੋਤਮਕੇਪਕਰਿਨੇਪਹਿਲੇਤਿਨਰਾਵਨਕੇਇਕਸਾਪਦਯੋ॥
 ਬਲਸੰਪਰਨਾਹਿਭਜੈਜਬਹੀਤਨਫਾਰਿਉਡੈਕਾਰਿਕੈਸੁਗਯੋ॥ ੨੧॥ ਸਦ੍ਵੇਸ਼॥ ਸੋਰੁਰਤੋ
 ਰੁਧੇਪੀਅਮੈਨਸਕੈਫੁਡਾਇਸੈਬਲਸੈਕਬਹੀ। ਜਬਕਾਂਮਕੇਭਾਉਪਰੈਮਨਮੈਤਬ
 ਅੰਗਜਰੈਤਿਨਜੇਰਤਬਹੀ। ਸੀਅਰਾਂਮਥਿਨਾਸਿਦਸਕੁਨਪੁਨਤਸੇਜਗੁਜਲਤਹੀਸਬ
 ਹੀ। ਜੈਸੇਰੰਗਚਲੀਧਸਪੁਰਬਰੈਫਿਰਿਪਛੋਮਕੋਨਬਹੀਕਬਹੀ॥ ੨੨॥ ਸਦ੍ਵੇਸ਼॥
 ਰਾਜੁਸਮਾਜੁਦਿਖਾਇਸੀਅਰਾਵਨਿਤੇਬਹੁਭਾਤਨਿਹੋਗੀ। ਭੁਖਨਿਭੋਨਭੰਡਬਨਲੋ

ਸਥੈ

ਪਰਿਪਾਇਰਹੋਤਿਨਡੀਠਨਜੇਗੀ॥ਜੇਅਪਨੀਪੀਅਰੂਪਰਚੀਕਾਦਿਰੰਮਤਿਨੇਗਵਿਕੀਛੁ ੪੩
ਬਿਬੇਗੀ॥ਛਾਡਿਸਸੀਕਬਹੁੰਨਯਸੀਕਮਦੀਸਰਸੀਪਰਸੀਨਚਕੋਗੀ॥੧੩॥ਕਾਥਿਤੁ॥ਸੂਰ
ਪੁਨੇਗੀਮੈਸੀਰਨੀਸਬਮੇਗੀਸੁਨਿਤੇਤੇਗੀਚੇਗੀਸਬਅਜਹੀਕਰਤਹੋ॥ਦੇਵਨਕੀਬੇਨ
ਪਟਰੂਪਹੁੰਲਪੇਟੀਗਤਿਲੇਟੀਜਿਨੈਦੇਖੀਮਥੇਤਿਲਕੇਪਰਤਹੋ॥ਜਨਕੀਸਯਸੀਤੈਤੇਮਹਾ
ਨਜਾਨੀਕਛੁਆਪਨੀਬਿਰਥੀਤੇਤੇਅਧਿਕੈਜਰਤਹੋ॥ਈਸਸੀਸਚਛੇਪੁਨਿਲੋਅਸੀਸਬਦੇ
ਦੇਖਿਤੇਈਦੁਸਸੀਜਨੀਸੀਪਾਇਤਿਪਰਤਹੋ॥੧੪॥ਕਾਥਿਤੁ॥ਜੇਸੇਅੰਧਰੂਪਬਿਨੁਗਾਂਠਧ
ਨਜੂਪਕੀਜੀਹੀਨਗੁਫਾਸਪੈਨਕੂਪਜਲਪਨਕੀ॥ਸੂਰਜੇਸੇਗਲਾਬਿਨਾਥਚਾਪਥਾ
ਨਬਿਨਕਾਨਬਾਰਕੋਆਸਹੇਨਰਗਤਨਕੀ॥ਚਛੀਕਕਮੇਕਾਤਿਕਤੇਮੇਪਤੈਨ੍ਹਿਰਾਸਹੇ
ਤਜਾਚਕਤਜਰਾਸਾਕ੍ਰਿਪਨਕੇਦਨਕੀ॥ਕੋਲੇਸਮਸ਼ਾਊਰੋਹਿਕਹਾਲੇਬਤਾਉਮੈਸੀ
ਛਾਡਿਰਾਮਾਸ਼ਾਜਜਨਕਕੀਜਨਕੀ॥੧੫॥ਸਵੈਯਾ॥ਤੰਗਛੁਲੀਕਬਸੀਸੁਨਿਜਨ
ਕੀਜਾਹਿਨਿਸੀਕਦੂਦੇਵਨਦੇਖੀ॥ਮੇਰੁਤੋਤੋਡਪੈਸੂਰਫਜਨਸੇਵਤੈਨਲਗਾਇਨਮੈਪੈ॥
ਸੂਰਸਸੀਜਮਾਐਰਸਮੀਫਲਪੀਕਤੀਗਥਿਨੁਪਗਪੈਖੀ॥ਸੇਵਤਪੋਰਸਕੈਜਬਦੇਤਬਰੰਮ
ਕਹੋਤਪਸੀਕਿਯਲੇਖੀ॥੧੬॥ਸਵੈਯਾ॥ਅੰਗਅਨੰਗਹੋਸੁਗ੍ਰਹੈਅਰੁਪਛੰਮਗੀਗਵਰ
ਜੀਅਮਦੈ॥ਸੀਤਲਾਮਾਗਿਕੈਕੋਊਸਾਚੁੰਕਾਹੈਮਿਗਗੇਦਲੈਸਿਧਪਿਲਾਏਯੋਮੇਰੁਚਲੈ
ਧੁਅਸੀਸੁਨਿਸੁਦਰਮੈਰਬਸੀਤਸਮੀਰੁਜਯਦੈ॥ਹੋਇਬਰੀਬਿਪਗੀਤਿਸਬੈਪੈਅਸੀਤਹਿ ੪੪

ਮੁਨਦੇਖਨਿਪਾਵੈ॥੬੭॥ਸਵੈਯਾ॥ਸੋਫਿਰਿਉਤਰਦੇਤਨੈਕਦਸਾਸਿਕੋਅਤਿਸੋਚਥ
 ਯੋਮਨੋਮੈਕਹੈਭੈਬਿਨਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਬਿਨਮੈਕਹੁਆਇਸੁਕੋਪਦਯੋ॥ਤਹ॥ਰਕਸਨਾਬਿਅ
 ਪਵਨਤਾਤੁਤਪਾਵਨਕੋਤਿਹਸੀਗਗਯੋ॥ਸੁਅਸੋਕਬਨੀਮਹਿਲੀਕਧਨੀਸੀਅਮਨਹੁਸੇ
 ਕਕੋਬਿਜਿਥੁ॥੬੮॥ਸਵੈਯਾ॥ਦਾਤਨਕਾਫਿਭੁਗੀਸਭਭਾਂਤਿਤੁਰਵਨਕੋਕੀਥਏਕਮ
 ਤੇਗੋ॥ਯਾਹਿਚਥਹੁਥਲੀਥਕਹਾਇਨਲੀਕਪਤੀਸਿਗਭੀਨਨੇਗੋ॥ਏਬਤੀਅੰਸੁਨਿਕੋਦ
 ਰਿਕੋਭੂਤੀਅਪਛਿਤਾਇਕਹੈਦ੍ਰਿਗਫੋਗੋ॥ਏਨਦਿਨਪੀਅਰਾਮਬਿਨਾਜੀਅਸਾਚੁਕਿ
 ਨਾਸੀਅਕੋਸਬਥੋਗੋ॥੬੯॥ਸਵੈਯਾ॥ਜੀਤਸੁਕੇਸਮਹੇਸਕੋਪੁਤੁਗਨੇਸਕੋਦੁਭਿਪਾਭਿਲੀ
 ਥਿਅਮਕੋਬਸਿਕੋਪੁਨਿਥਾਹਕੋਜਿਧੀਤੋਗਿਥਿਖਨਕੁਦੰਡਕੀਥ॥ਦਸਮੁੰਡਾਨਿਲੀਜਿਨਿ
 ਦਸੁਦਯੋਸਿਦਸੋਛਿਨਮਾਸਿਰਿਤ੍ਰਾਇਲੀਥ॥ਸੇਰਿਵਨੁਪਾਇਰਹੇਗਹਿਤੋਨਉਠਾਇ
 ਦੁਹੁਕਰਿਮਭੁਦੀਥ॥੭੦॥ਸਵੈਯਾ॥ਸੇਰੁਰਪਾਇਰਹੀਬਹੁਤੁਤੀਅੰਗਬਿਭੁਤਾਦਿਥਾਇਕੋ
 ਜੀਅਮੈਸਬਜਲਤੋਛੰਡਕੁਰਾਇਤਦੀਪਸਸੀਜੈਸੇਹੇਤਕਾਹੀਯਾਹਿਪੁਰਬਪੱਛਮਭਿਤਗੋ
 ਦਿਸਦਛਨਬਤਸੁਸੀਸਬਹੀ॥ਰਵਿਰਾਮਬਿਨਕਹੁਏਕਛਿਨਨਲਨੀਸੀਅਭੂਲਾਤਿਹੈਕ
 ਬਹੀ॥੭੧॥ਸਵੈਯਾ॥ਨਹਬਿਨਸੀਅਜੀਅਦੁਖਪਾਵਤਸੋਪੁਨਿਸੀਅਬਿਨਾਦੁਖਪਾਵੈ॥ਹੇਤੁ
 ਬਰੇਦੁਭਗਨਿਯੋਸੇਇਨਿਹੁਤੀਕਵਿਰੰਮਸੁਨਦੈਯੀਛਬਿਛੀਨਸਸੀਬਿਰੈਨੀਤਵਹੀਸ
 ਵਹੀਦੋਹਬਸਵੈ॥ਕਾਲੁਬਿਤੀਤਭਯੋਇਹੀਤਸੁਕੋਪਸੁਰੀਦਹਿਅਭੂਲਾਦੈ॥੭੨॥ਸੋਰ

ਨਾ ਸਿਤਸੁਨਹੁਮਨੁ ਲਾਇ ਸੁਕਛੁਕਥਾ ਅਭੋਭਲੀ ॥ ਪਰ ਸਿਰੰ ਮਕੇ ਪਾਇ ਹੁੰਮਾਨ ਲੋਕ ਗਯੋ ॥ ੪੪ ॥
 ੨॥ ਹੁੰਤ ਸਿਰੰ ਮਗੀ ਤੇ ਬਾਨੀ ਬਧਾਨਾ ਮਪੰਚਮੇ ਅੰਕ ॥ ੫॥ ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਦੁਤ ਦੇ ਰਜਾਇ ਸਮ
 ਭਾਇ ਲੈ ਲਿਵਾਇ ਮਾਇ ਕਾਲਾਇ ਤਬੀਤੈ ਅਬਾ ਮਗੇ ਕਉ ਪਾਇ ਕੋ ॥ ਰਜੁਤੁ ਮਪਯੋ ਬਾ
 ਨੀ ਸੁਰਗ ਪਲਯੋ ਤੁਮੇ ਬਾਤੁ ਲਿਗਈ ਸੁਧਿ ਸਿਤ ਕੀ ਕੋਞਾਇ ਕੋ ॥ ਅਪੁਨ ਹੀ ਅਯੋ ਕਉ ਉ
 ਤਰ ਪਠਾਯੋ ਨਹੀ ਲਾਯੋ ਹੈ ਬਿਲਿਬ ਬੇਲ ਕੀ ਜੈ ਸਤਿਭਾਇ ਕੋ ॥ ਜੇਏ ਸੁਖ ਜਾਮਨੀ ਮਿਲੇ ਜ
 ਘਨੁ ਦਾਮਨੀ ਹੋ ਕਾਮਨੀ ਕਪਾਇ ਕਾ ਮੁਕੁਲੋ ਰਘੁ ਰਾਇ ਕੋ ॥ ੧॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਤ ਸੁਨੇ ਕਪਿਪੁਰਾ
 ਇਹੋ ਚਕਰ ਜਸਮਾਜ ਲਏ ਸਿਰਾ ਮਯੋ ॥ ਦੇਖ ਤਹੀ ਮੁਸਕਾਇ ਦਯੋ ਪੁਤ ਦੇ ਰਕੇ ਪਾਇ ਨ
 ਸੀ ਸਫੁ ਅਯੋ ॥ ਸਿਰਾਲਾਏ ਨਲ ਨੀਲ ਹਨੂੰ ਕਪਿ ਕੋਟਿ ਕਉਂਤ ਨਿਤੁੰਡ ਮਿਲਾਯੋ ॥ ਛਾਡੀ ਬਿ
 ਲਿਬ ਕਯੋ ਅਬ ਕੀ ਸੀ ਅਜੇ ਪੁਜਾ ਉਕਰ ਪੈ ਬਤਾਯੋ ॥ ੨॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਸੀਰਘੁ ਬੀਰ ਕਹੀ
 ਭਜੰਦੁ ਉਠਾਇ ਅਖੰਡ ਲਜਯੋ ਬਲ ਸੈ ॥ ਤੁਮੇ ਬਲਵੰਤ ਪੁਰੰਡ ਮਯੋ ਕਪਿ ਕੋਞ ਨਿਸਿਕ
 ਹੋ ਲੋਕ ਧੋਸੈ ॥ ਰਨ ਮੰਤ੍ਰੇ ਅਮੰਤੁ ਨ ਪੰਤੁ ਕਰੈ ਮੁਖ ਪੇਜ ਬਸਾਰ ਕੀ ਪਾਹ ਲਸੈ ॥ ਕਪਿ ਰਾਜ ਕ
 ਹੀ ਸੇਈ ਏਕ ਹਨੂੰ ਜੋ ਕਪਿ ਕਰਿ ਸਤਨ ਰਾਮ ਹਸੈ ॥ ੩॥ ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਹਨੂੰ ਪਛਸੇ ਕਨਨ ਤਨੈ ਨੈਨਾ ਬ
 ਯਹ ਮੰਜ ਨੀਕਿ ਪੂਤੁ ਪੈਸ ਪੂਤੁ ਮਨਿ ਪੂਤੁ ਕੀ ॥ ਰਫੇਰਨ ਰੇਖ ਪਕੇਤੁ ਤਸੇ ਗਿਰਵੈ ਅਰਿਏ ਕਬਾਰ ਬਾ
 ਗ ਜਾਇ ਗਾਪੈ ਪੁਰਤੁ ਕੀ ॥ ਪਰੇ ਦੁਖ ਕਉ ਭੋਖੀ ਗਨ ਕੇ ਕਾਮ ਪੁਰਾਇ ਕੇ ਸਹਾਇ ਕਰਿ ਬੋਧੈ ਬਡੇ ਕੋਤ
 ਕੀ ॥ ਸੀਤ ਸੇਧ ਲਾਇ ਬੋਧੈ ਸਿਧ ਫਾਂਦਿ ਜਾਇ ਬੋਧੈ ਪਾਇ ਕੋ ਸੇਧਾ ਮਨ ਹਲਾਇ ਕਹੈ ਦੂਤ ਕੀ ॥ ੪॥

ਕਬਿੱਤੁ॥ ਅੰਗਰਹੁੰ ਭਕਿਓ ਪਾਉਂ ਕਪਿ॥ ਨੂਬਸੀ ਅਸੇਧ ਕੋ ਮੰਗਾਉਂ ਤਬ ਕੰਠ ਪਾਧਿ ਸਿਰੈ॥
 ਕੋਨ ਮੰਦਰ ਗ੍ਰੰਥਿ ਨਿਰਮ ਕੰਮ ਬੈਠਿ ਰਹੈ ਆਪ ਨੇਈ ਹਥ ਕਰਿ ਆਪ ਨੀਨ ਕਾ ਸਿਰੈ॥ ਕਹੈ ਗੁਰੂ
 ਬੀਰ ਸੁਨਿ ਬੀਰ ਸੁਤ ਤੇਰੇ ਹਥ ਤੇਰੇ ਈਭਰ ਸੇ ਮੀਰੁ ਗਵਨੁ ਕੋ ਹਸਿਰੈ॥ ਲੀ ਕਗਾਢਿ ਜੈ ਬੈਕੋ ਨਿ
 ਸਿਕਲੀ ਕਥਾ ਪਿਅ ਕਲੀ ਕਥਾ ਜੁ ਕੋਹਨੁ ਮਾਨੁ ਦੇਹੁ ਬਸਿਰੈ॥ ੫॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਏਕ ਕਪਿ ਪੁਰੁ
 ਪਛਾਹੇ ਕਸਿਪ ਮਾਹ ਉਤਰ ਕੀ ਛਾਹੇ ਕਪਾਠਿ ਏਥਿ ਚਾਰਿ ਕੈ॥ ਤੇਈ ਤੇਨ ਵਾਇਸੀ ਸਚਲੇ
 ਜਗਾਦੀਸ ਜੁ ਕੋ ਬੀਸ ਨਿਕੇਤੰ ਰੁਏ ਕਏ ਕਲੇਪ ਚਾਰਿ ਕੈ॥ ਵਛਨ ਭੁਜ ਕੋਟੈ ਕਿ ਵਛਨ ਸਾ
 ਰਸੁਤ ਦਛਨ ਕੇ ਜੈ ਬੈਕੋ ਨਿਰਮਾਧੈ॥ ਕਿਲਕਾਰਿ ਕੈ॥ ਲੀ ਕਕਸਿਪੁ ਤਾਮ ਕਲੀਫੁ ਜਸ ਕੀ ਕੋ
 ਸੋਧੁ ਲੀ ਕਪਾਸਿ ਮਾਇਦੈ ਨਿ ਸਿਕਾਮ ਬਿਮਾਰਿ ਕੈ॥ ੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਦੇਖਿ ਹਨੁ ਗਵਲੀ ਕਥਿ
 ਨਾਤੁ ਹਿਸਾਚੁ ਕਪੋ ਗਛੁ ਅੰਗਰਹੁੰ ਹੀ॥ ਤਾਂ ਕਪਿ ਅੰਗਰਾਸੇ ਕਪਰੇ ਕਪਿ ਜਾਹਿ ਕਯੋ ਕਰਿ
 ਕਾਰਜੁ ਸੇਈ॥ ਰਾਖੁ ਵਡਾ ਵਨ ਮਾਰਿ ਬੈਕੋ ਸੀ ਅਸੇਧੁ ਬੈਕੋਤੰ ਗਚੈ ਜੈ ਬਿਧਿ ਦੇਈ॥ ਕਰਕ
 ਚੰਨ ਹਿਰੰਮਹ ਜੁ ਹੋ ਤੇ ਸਮਸੁ ਹਨ ਦੇਖਤ ਕੋਈ॥ ੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰੰਮ ਹਿਰਾਜੁ ਦੇਖੋ ਮੰਕੋ
 ਰੁਥਾਲ ਕੀ ਬੰਦ ਤੋ ਨਾ ਬਿਛੁਰਾਵੈ॥ ਅੰਸੀ ਏਧੀ ਹਸੈ ਰੁਥਾਈ ਪੀਰ ਬਡੇ ਮੁਖ ਤੋ ਨ ਜਨਵੈ
 ਯਾ ਬਾਦਿ ਜਨੋ ਜਨ ਨੀਜਾ ਤੋ ਦੁਖੈ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਮੀਤ ਕੇ ਕਾਮ ਨਾਮਵੈ॥ ਅੰਗਰਹੋ ਉਪਹਾਸੁ ਪਰੋ
 ਸੁਨਿ ਰਾਮ ਕੇ ਕਮਕੋ ਕੋਨ ਨ ਪਵੈ॥ ੮॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਾਛਿ ਨ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਮਕੋ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨਤਾ
 ਛਿਨ ਕੀ ਬਾਲਿ ਜੋਯੈ॥ ਬਾਤ ਬਿਚਾਰੈ ਹਸਿ ਕੈ ਬਿਨ ਦਾਮਨੀ ਤਾਹਿ ਕੋਥ ਬਿਕੋਯੈ॥

ਹੈ ਇਹ ਭਾਤਿ ਕੀ ਬਾਤ ਚੁੰਨੁ ਗਤ ਪਰ ਅਸੀਨ ਕੁਰ ਪਯੋ ਨਾਇ ਹਨੁ ਸਥਾਨ ਮਕੈ ੪੫
 ਲਾਖਨ ਮੈ ਜਬ ਏਕ ਬੁਲੀਯੋ ੧੦॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਤੇਰੇ ਮਛਲ ਗਏ ਫੇਰੁ ਜਾਏ ਫੇਰੁ ਰਾਮ
 ਮੁਸਕਾਏ ਪਦੇਖਿ ਹਨੁ ਲੋਕਾ ਸੀਤਾ ਜੂਕੇ ਸੇਧ ਹਮ ਅਜ ਹੀ ਤੇ ਪਾਏ ਮਨੇ ਦੇਖਤੋ ਰੀਲ
 ਯਾਂ ਕੋ ਸਿਧੁ ਫਾਂਦਿ ਜਨ ਕੋ ਜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਬੀਰ ਮਾਲਿ ਬੀਰੋ ਬਿਚਾਰੈ ਤੇ ਲੋਕ ਮੇਕ ਪਿਛੁਯਾ
 ਸੁਫਲ ਯਾ ਅਸਮਾਨ ਕੋ॥ ਹਾਥ ਜੇ ਰਿਕਹੈ ਲੋਕ ਬਧ ਕੇ ਪਚਾਥ ਕੀ ਜੈ ਨਾਮ ਦਫਰ
 ਜੇ ਆਇਸ ਨਿਦਾਨ ਕੋ॥ ੧੦॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਜੇ ਕਹੈ ਤੇਰੇ ਸਿਧੁ ਕਰੈ ਜੇ ਸੇ ਪੀਓ ਮੁਨਿ ਮੈ ਰਜੇ
 ਕਹੈ ਤੇ ਬੀਚੈ ਪਾਨੀ ਰਖੇ ਨਾਮ ਕੋ॥ ਕਹੈ ਜਾਇ ਲੋਕ ਮੈ ਰੀਤਿ ਸੋ ਭੀਤਿ ਕਹੈ ਰਾਵਨ ਸਮੇਤ
 ਪਰਸਾਉ ਪਗਥਾ ਮਕੈ॥ ਦੇਖਿ ਕੈ ਅਨਿਤਾ ਮੇਰੇ ਮਰਤ ਨ ਪੀਤਾ ਜੇ ਏਕ ਹੋ ਸੇਵਕ ਹੋ ਨਥ
 ਨੇਕੁ ਭੋਗ ਮਕੈ॥ ਸੁਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੁਖ ਸੇਵਾਇ ਨ ਚੀਤਾ ਕਹੈ ਸੀਤਾ ਸੇਧ ਲਾਉ ਕਹੈ ਸੇ
 ਅਮਿਲਾਉ ਰਾਮ ਕੋ॥ ੧੧॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਖੇਦਿ ਮਾਏ ਦੇਖਿ ਨ ਖੇਦੁ ਜਿਨਿ ਕਰੈ ਨਾਥ ਸੀ
 ਤਾ ਲੋਕੈ ਸਾਭੇ ਪਤਾਲੁ ਜੈ ਜਾਇ ਗੋ॥ ਛੁਵਤ ਤਿਹਾਰੇ ਪਾਇ ਕਹਾ ਲੋਪ ਰਾਇ ਮੇਰੇ
 ਤੇ ਕਹਾ ਬਸਾਇ ਆਇ ਸੀ ਸੁਪਹੁ ਨਾਇ ਗੋ॥ ਕ੍ਰਪਾ ਸੁਰਲੇਗ ਸਿਧੁ ਅਚਲ ਸੁਮੇਰੁ ਬਿ
 ਸੁ ਰਾਵਨ ਪ੍ਰੇਰਾ ਹਨੁ ਬਾਜ ਜੇ ਈਰਾਇ ਗੋ॥ ਨਾਇ ਮਥ ਕਹੈ ਨਥ ਗਯੇ ਤਾ ਕੇ ਪਾਛੇ
 ਰਾਪੁ ਨਾਥ ਮੇਰੇ ਰਾਥੀ ਸੁਕਲੀ ਮਾਰਿ ਖਾਇ ਗੋ॥ ੧੨॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਕਹੈ ਹਨੁ ਮਨੁ ਤੇ
 ਕੇ ਕਹੈ ਪਰਮਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਨੀਐ ਸੁਵਨੈ ਹੋਤੁ ਮਹਿ ਬਤਾਇ ਦਯੋ॥ ਜਤ ਕਾ ਮਠ ਕੁਲਾਸ

ਤੇ ਸਿੰਧੂ ਆਲ ਬਾਲ ਦੇ ਸਾਥੇ ਬਿਦੇਸ ਭਲ ਚ ਫਿਕੈ ਨਿਦਾਇਦੇ ॥ ਪਾਤਮੇ ਪਸੇਤ ਕਾਰੇ ਫੁਲ
 ਜੇ ਅਕਾਸ ਤਰੇ ਭਾਰੇ ਫਲ ਸੂਕਸ ਸਿਤੇ ਉਤੋਂ ਫੁਕਾਇਦੇ ॥ ਹੋਤੋਂ ਸਾਖੀ ਮ੍ਰਿਗ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜ ਰਾਖੂ
 ਰਾਜ ਜੈ ਬੇਸ ਮਤ ਰੁਤੇ ਤੁਹਾ ਗੀ ਸੀਤੀ ਮੈਲਾ ਵਿਦੇ ॥ ੧੩ ॥ ਕਹਿੰਤੁ ॥ ਕਹੇ ਸੀ ਅਲਾ ਉ
 ਕਹੇਤ ਹੀ ਕੀ ਸੇ ਦੇਸ ਕੋਹ ਰਾਵਨ ਸਮੇਤ ਲਾ ਉਥੇ ਗਾ ਸਿਖ ਦੀ ਜੀਏ ॥ ਕਹੇਤ ਹੀ ਫੁਕੈ ਕੁਟੇ
 ਬਲੇ ਸਮੁਦ੍ਰ ਬੇਰੇ ਲੈ ਆਉ ਮੰਦੇ ਵਰੀ ਛੇਨੀ ਏ ਸੁਹੀ ਜੀਏ ॥ ਕਹੇਤ ਸਸੀ ਸਭੁ ਜਬੀ ਸਨਿ
 ਖਪੇ ਹੋ ਆਗੇ ਕਹੇ ਜਾਇ ਪੈਰੇ ਗੰ ਬਿਨ ਬੀਪਤੀ ਜੀਏ ॥ ਰੰਕਹਨੂੰ ਮਨ ਕੋ ਨਿਸੀਕ ਪਾਨ ਦੀ ਜੈ
 ਮ ਕਹੇਤੋਂ ਉਠਾਇ ਲੰਕਾ ਲਾ ਉਠਾ ਫੁਲੀ ਜੀਏ ॥ ੧੪ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਦੇਖਿ ਹਨੂੰ ਕਪਿ ਰੂਪ
 ਸੀਆ ਰਾਖੂ ਬੀਰ ਕਹੇ ਜੀਅ ਸੇ ਰਿਪੈ ਹੈ ॥ ਮਨ ਸਕੀ ਕਹੇਟੇ ਟਿਪੀ ਜਬ ਦੁਤ ਕੀ ਦੇ ਕਪਿ
 ਛਲ ਜੈ ਹੈ ॥ ਦੇਵਨ ਕੇ ਮਗੁ ਹੋਨ ਜਹਾ ਗਫਲੀ ਕਬੁ ਏ ਕਹਿ ਕੇ ਜੁ ਬੁਝੈ ਹੈ ॥ ਹੈ ਪਰ ਬੀਨ ਤਉ
 ਸੀਅ ਕੋ ਬਿਨੁ ਚੀਨ ਦੀਏ ਪਤੀ ਤਨ ਮੈ ਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਕੁਪਲ ਬੀਬਨ ਕੇ ਫਲ ਤੇਰ
 ਤ ਗਾਰਿਤ ਲੇ ਮੁਖ ਮੈ ਧਰਿ ਲੀਜੈ ॥ ਏਕ ਨਿਦਾਨ ਕੀਏ ਬਿਨ ਹੋ ਕਾਪੀ ਸੀਆ ਬਿਨਾ ਪਤੀ ਤਨ
 ਕੀਜੈ ॥ ਏ ਮਨ ਕੇ ਗੁਨ ਗੁਥ ਤੇ ਪਹਿ ਚਲਤ ਜਨ ਕੀ ਸੋ ਰਨ ਬੀਜੈ ॥ ਕੈ ਬਨ ਮੈ ਕਿ ਗਿਰਾ
 ਨਿਦੰਗੀ ਜਹੈ ਸੁੰਦਰੀ ਮੁੰਦਰੀ ਤਹ ਦੀਜੈ ॥ ੧੬ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਏਕ ਕੋਰੇ ਬਿਨੁ ਤੀਤੁ ਮਸੀ ਸੁਨਿ
 ਕੋ ਰਾਖੂ ਨਾ ਬਬੁਰ ਜੀਨ ਮਨੋ ॥ ਏਕ ਫਲੀ ਕੋਰੇ ਤਾਜੀ ਸੀਕ ਨਿਸੀਕ ਸੁਲੀ ਕਧਾ ਸਮੁ
 ਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਹੈ ਹਨੁ ਮਨੁ ਮਜਨੁ ਨਹੀ ਪਿਛ ਦੇਖਨ ਕੇ ਸਬ ਠੇਗ ਮਝੈ ॥ ਮਜੁਲ ਵੈ ਪਦ ਕੰਜ ਕਹੈ

ਕਿਨੈਸੀਅਕੇਕਿਹਭਾਂਤਿਪਛੋਨੇ॥ ੧੧॥ ਸਦੈਜਾ॥ ਸਾਚੁਕਹੀਇਨਬਾਡੁਉਸੀਅਕੀਦੁਖਿ ੪੬
 ਹੋਕਿਹਭਾਂਤਸੁਨਾਉ॥ ਜੇਉਪਮਾਕਕਿਦੇਤਸਥੈਤੇਉਫੇਰਕਹੈਤਬਾਅੰਗਲਜਾਉ॥ ਹੋਕਪਿਉ
 ਫਿਰਯੋਜਗਮੋਛਾਥੀਅੰਗਨੀਕੀਸਮਕੋਨਹਿਪਾਉ॥ ਮੇਦੁਖਤੋਜਿਹਭਾਥੀਆਸੇਈਚਿ
 ਨਹਨੁਸਬਤੋਹਿਬਤਾਉ॥ ੧੨॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਜਹਨਹੁਲਾਸਤਾਂਤੇਸੁਨਿਆਵਸਰਹੰਨਿ
 ਕੇਬੀਰਬਾਤਸੁਨਿਲੀਜੀਏਨਿਦਸਕੀ॥ ਜਾਕੇਦੁਖਕਾਜਗਸੈਅਿਲੀਪੰਕਲੀਕਮਾਂਹਿ
 ਤਹੀਕਹੂੰਦੇਖੀਓਨਿਸੀਕਬਪੁਕੁਲਭੁਖਕੀ॥ ਜਾਕੇਨਿਸਿਧਾਂਮੰਬਿਨਫੁਲਾਅੰਗਬਸਰ
 ਭਾਂਤਾਨੀਹਨੁਮਾਨਕੀ॥ ਜਹਾਅੁਕਮੁਖਰਾਮਰਾਂਮੁਕੀਕੁਕਜਹਾਂਸੇਵੈਸੁਖਧੁਪਤਹਾਂਹੈਅ
 ਚੁਕਜਨਕੀ॥ ੧੩॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਜਾਕੇਬਾਧੇਕੇਸਤਨਤਾਪਸੀਕੇਤੇਸਸੁਨਿਬਾਨਰੇ
 ਸਾਦ੍ਰਿਗਨੀਰਓਰਧੇਵਤੀ॥ ਰੂਖਨਮਲੀਨਪੀਅਹੀਨਸੁਖਛੀਨਜਾਕੀਉਦੈਸਾ
 ਦੀਨਸੁਨਿਨੀਦਹੁਨਸੇਵਤੀ॥ ਅੰਗਨਰੁਖਈਫੁਲਸੇਜਨਰੁਸਈਜਾਕੀਤੋਕੋਜਾਨਿ
 ਲੀਜੈਨਾਕੀਚੇਛਿਤਜੇਵਤੀ॥ ਹਨੁਸੁਨਿਮੀਤਸੀਅਪਾਇਬੇਕੀਰੀਤਕੋਜਾਕੀਭੀ
 ਤਰਾਂਮਰਾਂਅਕਹਿਰੋਵਤੀ॥ ੧੪॥ ਸਦੈਜਾ॥ ਰਵਨਪਾਪਕੋਜਲਰਚੈਬਿਧਿਤਅਹਿ
 ਪਾਉਸਿਭਾਰਿਕੈਦੀਜੀ॥ ਬਾਤਾਥੀਨਾਮਰਿਜਾਦਕਹੈਜੀਨਿਕੋਪਕੋਰੇਤਕੋਰੇਸੁਲੀਨਿ
 ਾਦੇਖਿਛਲੈਮੋਖਨੁਦੇਖਿਹੋਜਿਨਾਮੰਮ੍ਰਿਤਜਮੈਨਜਾਮੰਮ੍ਰਿਤਪਜੀ॥ ਕਾਦਿਲੈਸੁ
 ਲਾਨਿਹਲਕੋਰੇਮੁਹਿਜਾਹੁਹਨੁਮਤਿਕਲੁਨਕੀਜੀ॥ ੧੫॥ ਸਦੈਜਾ॥ ਪਨਲਾਏਦੇਉ

ਮਨਧੇਰੇਸਿਰਪਾਇਛੁਦੇਘੁਨੰਦਨਜੁਕੇ॥ ਅੰਗਕਗੀਬਿਨਤੀਬਹੁਬੁਝਨਿਦੇਹਬਛੀਪ੍ਰਭਪਾਇ
 ਕਨੂਕੇ॥ ਅਪਾਪੋਜਾਨਿਧਰੇਹਓਓਜੀਅਹੋਕਪਿਸੱਰਕਹੋਤੁਹਿਕੂਕੇ॥ ਨਿਤਕਰੇਸੁਧਿ
 ਚਿਰਕੇਸਾਥਸੁਚਿਤਚਲੇਸੰਗਸਿਤਹੁਕੇ॥ ੨੨॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਛਾਡੀਚਲੇਸੁਮਹੇਸੁ
 ਅੰਸੁਗਨੇਸਮਲਾਇਚਲੇਦ੍ਰਿਜੁਦ੍ਰੇ॥ ਭੁਜਪਾਠਿਐਠਕੀਨਿਹਾਰਿਹਨੁਮੁਖਲੋਚਨਚਾਰਚ
 ਲੇਜਲਦ੍ਰੇ॥ ਮੁੰਦਗੀਕਸਿਧਿਕਹੇਮੁਖਿਬੈਨਸੁਦੇਹਬਿਨਕਪਿਪ੍ਰਨੰਦੇ॥ ਜਬਲੇਮ
 ਅੰਗਓਠੈਨਾਥੇਹਤੈਅਨਿਦੈਸੋਧਸੀਅਪਗਛੈ॥ ੨੩॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਬਾਪਿਮੁਓਦਉਪਾਇ
 ਲਗਾਇਰੁਬੀਰਬਡੇਘੁਬੀਰਕੀਘਾਕੇ॥ ਪੁਛਉਠਾਇਨਿਵਾਇਦਈਕਟਿਲੋਚਨਿਮੂਰਿ
 ਨਿਨੀਗਹਿਤਕੇ॥ ਰਾਮਕੇਨਾਮੁਲਯੇਮੁਖਤੋਜੀਅਮੈਧਰਿਪੋਧਤਾਹਿਕ੍ਰਿਪਾਕੇ॥ ਬਾਰਲ
 ਗਨਿਪਿਪੋਨਕੇਪੁਤਹਿਪਾਰਿਕੁਯੇਲੀਪਿਸਾਰਧਥੋਕੇ॥ ੨੪॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਰਾਮਕੇਕੰਮਕ
 ਹੋਜੀਅਤੋਇਹਤੋਸੁਭਕੇਨਸੀਮੈਰਪਗੀ॥ ਛਾਬਿਬਘਾਬਾਢਿਦਏਕਹੀਸੈਕਵਿਰਾਮਤ
 ਹਤਮਹੀਰਗੀ॥ ਨਿਧਿਨਿਕੇਪਾਰਿਪਕੇਪਲਮੈਪਗਕੀਅੰਸੁਗੀਜਲਮੈਨਪਗੀ॥ ਕਪਿ
 ਨੰਓਹਨੁਜਿਨਕੇਤਿਨਤੋਰਘਬੀਰਕੇਨੰਓਕੀਨੰਓਕਰੀ॥ ੨੫॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਸਿੰਧੁ
 ਕੇਫਾਦਥੋਕੇਸੁਗਪਤਿਫਨਿਪੋਕ੍ਰਿਮਨਤੋਨਹਿਕੰਨੇ॥ ਲੇਰਤਨਵਲਿਪੋਛਿਰਹੇਕਾਵਿਗਮਗਾਇ
 ਰਹਿਅੰਤਨਲੀਨੇ॥ ਸੋਹਨੁਮੰਨਕਛੂਨਗਨੈਬਲਨਓਕਕੇਜੁਸੁਮੈਪੁਰਤੀਨੇ॥ ਜਾਨ
 ਤੋਰੇਜੁਦਈਮੁੰਦਗੀਫਿਰਾਮਕਛੂਜੁਟਾਮਨਕੀਨੇ॥ ੨੬॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਸਿੰਧੁਕੇਕਰਾਹਿਨਿ

ਜੁਪੋਰਖਸਿਤਾਇਕਿਲਕਾਕਿਸੈਸੇਉਠੇਮੁਮੰਡਲਕਰਖੈਹੈ॥ਕਮਲਕੋਲਪਰਿਛਿਨਿਛਿ॥੪੮॥
 ਮਾਲਧਰਿਦੇਸਦੇਸਚਾਲੁਭੂਮਿਚਾਲਸੈਜਨਾਯੋਹੈ॥ਮਹਿਮਾਅਪਰਯਾਕੇਬਲਕੋਲਪਾ
 ਠਉਰਡਕਸੀਕੋਮਾਧਿਪੁਰਡਕਸਕੋਆਖੈਹੈ॥ਕੀਨੀਮਨਸੀਕਲਹਿਕੰਚਨਕੀਲਿਕਯਹ
 ਹੈਨਿਸੀਕਧਸੋਰੂਪਪਾਅਕੋਬਨਾਯੋਹੈ॥੨੭॥ਸਵੈਯਾ॥ਕੰਚਨਕੋਗਲਲੀਕਭਲੇਪੁਰਡਾ
 ਮਸੇਬੈਰਕਲੀਕਯਹੈਹੈ॥ਦੇਖਿਫਿਰਿਸਥਕੇਪਾਭਿਭੀਤਰਿਸੀਤਹਿਸੇਪੁਕਹੁਲਹੈਹੈ॥
 ਜੇਰਪੁਥੀਰਕਹੇਹੁਚੀਨਸੇਏਕੋਲਹਿਨੁਮਾਨੁਕਹੈਹੈ॥ਸ਼ਾਨਸਿਮੈਕਿਪਰਧਾਨਸਿਮੈਕਿ
 ਸੈਰਾਵਨਕੋਗ੍ਰਹਬੀਚਿਰਹੈਹੈ॥੨੮॥ਕਾਬਿਤੁ॥ਏਕਜੀਘਾਇਪੁਨਿਸਾਰਦਾਸਹਾ
 ਯਇਹੀਰਾਵਨਕੇਲਗਾਕੀਕੋਸੇਛਾਬਿਗਾਈਏ॥ਫੁਲੀਫੁਲੀਡਾਗਰਾਬੈਠੇਫੁਲਮਾ
 ਲਾਮਾਲਿਸੁਦਰਕਿਲਾਲਤਾਲਪਾਲਸੋਰਿਸ਼ਾਈਏ॥ਬਾਖੀਕਪਕੁੰਤਪੈਗੁਨਨਕੇਸ਼ੁਰ
 ਬੈਠੇਕੀਨੇਦੁਖਹੁੰਡਮੰਡਹੋਇਤੋਜਤਾਈਏ॥ਬਾਕਸਤੁੰਗਾਬਕੀਚਨਕੇਧੰਮਪਾਰਿਕੋ
 ਨਸੀਬਿਭੂਤਛਾਡਿਕੋਨਸੀਬਰਾਈਏ॥੨੯॥ਕਾਬਿਤੁ॥ਠਹੀਪੈਰਜਾਇਤਹਾਕੋਤਿਗਲ
 ਕਾਇਤਾਲਾਦਜਮਿਦੰਗਬੀਨਬਜਤਸੁਹਾਵਨੇ॥ਸੁਰਸੰਸਥਗੁਬਿਰਚਸੁਕਲਾਮਾਤੁ
 ਕੋਨਇਲਲਾਇਕਜੁਆਵੈ॥ਇਹਆਵਨੇ॥ਸੋਰੈਕਛੂਰੁਪਕਭਿਮੰਜਨੀਕਿਪੁਤ੍ਰਜਾਇ
 ਪਹੁਚੇਰਾਜੇਲੋਜਾਖਾਸਾਧੀਬਿਛਾਵਨੇ॥ਦੇਵਸਿਕੀਬੇਟੀਸਿਖੀਦੇਖਿਤੀਅ
 ਲੇਟੀਤੁਹਾਸੀਤਾਂਕੇਭਗਮਹੰਨੁਲਾਗੋਪਛੁਤਾਵਨੇ॥੩੦॥ਸਵੈਯਾ॥ਰਾਮਤੋ

ਰਾਮ ਪਾਪ ਜੇਗਤ ਰੂਪ ਨੀ ਹਾਰਿ ਭਈ ਦੁਚਿਤਾਈ॥ ਕੇਤਨੁ ਛਾਡਿ ਗਈ ਨ ਭੁਕੋ ਕੀਇ ਹੈ ਸੀ॥
 ਅਹੈ ਕਪਿਯੀ ਠਹਰਈ॥ ਦੇਖਿ ਮਦੇ ਦਰਕੀ ਛਾਥਿ ਕੇ ਮੁਰਸ਼ਾਇ ਰਹੀ ਮਨੇ ਮੈ ਫਿਰਿਆਈ॥
 ਏਕ ਪਤੀ ਪਰ ਜੇ ਕਪ ਯੋ ਸੋਝੈ ਏਕ ਨਾਮ ਕਰੇ ਨ ਛਿਠਈ॥ ੩੧॥ ਸਦੈ ਜਾ॥ ਕਾਹੁ ਕਹੀ
 ਸੀ ਅਕੀਤ ਹਾਥਾਤਾ ਕੀ ਅਗਨਿ ਅਸੋ ਕਬ ਨੀ ਮਹਿ ਰਖੀ॥ ਦੈਤ ਬਪੀ ਠਿਕ ਹੋ ਯਿਹੁ ਗ
 ਜੁ ਬਿਭੁਤ ਸਬੈ ਸਾਸਿ ਸੁਰਜ ਸਖੀ॥ ਹੈ ਜਸ ਰਾਮ ਕੋ ਦੁਪ ਮਨੇ ਜਮੁ ਕਾ ਫਿਪੈ ਯਗ ਰਾਵਨ
 ਮਖੀ॥ ਛਾਲਿ ਗਯੋ ਸੁਧੈ ਕੋ ਹਨੁ ਮਨੁ ਭੁਯੋ ਪਗ ਦੇਖਨ ਕੋ ਮਛਿ ਲਾਖੀ॥ ੩੨॥ ਸਦੈ ਜਾ॥
 ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਬੀਰ ਕੇ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇ ਗਯੋ ਕਪਿ ਗਇ ਜਹਾਂ ਸੁਧਿ ਪਾਈ॥ ਚਿਪਕ ਮੋਲ ਸਿਰਿ ਬ
 ਤਾਲ ਲਵੇ ਗਲਤਾ ਕਚਨਾ ਲ ਸੁਹਾਈ॥ ਕੁੰਜ ਕਦੰਬ ਜੁ ਹੀ ਕਦਈ ਸੁਰਦਾਰ ਮ
 ਬੋਲਾਇ ਲਾਅੰਬ ਭਾਈ॥ ਕੇਤ ਕੀ ਹਾਰ ਸਿਗਾਰ ਗੁਲਾਨੁ ਸਰੋਵਰ ਰੂਪ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਦ
 ਈ॥ ੩੩॥ ਸਦੈ ਜਾ॥ ਦੇਖਿ ਹਨੁ ਚਿਤ ਚੋ ਕਿਰਹੋ ਯਹ ਦੇਵਨ ਕੋ ਪਤਿ ਕੋ ਬਨੁ ਹੈ॥ ਹਕਿ
 ਪੋਊ ਜਲ ਨੀਲ ਸਿਲਾ ਗਿਰ ਪੈ ਕੀਧੋ ਸਾਵਨ ਕੋ ਉਮਰੇ ਘਨੁ ਹੈ॥ ਅਹੋ ਕਯੋ ਨਿ
 ਜੁ ਪਦ ਸੋ ਕਯਹ ਰੂਪ ਕਿਰਾਮਾ ਆਵ ਸੋ ਕਾਮਨੁ ਹੈ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਕਛੁ ਸਮਝੈ ਨ ਪ
 ਰੈ ਕੀਇ ਪੈ ਕਮਲਾ ਪਤਿ ਕੋਤ ਨੁ ਹੈ॥ ੩੪॥ ਸਦੈ ਜਾ॥ ਤਾਬਨੇ ਮੋਕ ਪਿਥੈ ਠਿਕੋ ਮੋ ਬਿਗ
 ਮੋ ਜਬ ਜਸ ਕੀ ਛੁਛਤ ਪਾਈ॥ ਰੁਖ ਮਸੋ ਕਤਰੇ ਮਨ ਸੋ ਕਮਨੋ ਇਛੈ ਉਪ ਜੀ ਦੁਚਿਤਾਈ॥
 ਨਾਰਿ ਸਿਵਾਇ ਰਹੀ ਜੁਗ ਜਘਨੈ ਨ ਧਰਮੋ ਪੁਰਮੀ ਜੀਅ ਅਯੀ॥ ਰਾਮ ਬਯੋਗ ਕੋ ਜਨ ਸੁ

ਦਰਬੈਠਿਧਰਜਨਨੀਦੁਖਦਾਈ॥੩੬॥ਸਵੈਯ॥ਤਹੀਮਹੀਰੁਹੁਪਰਿਬੈਠਿਸੁਕਾ ੬੮
 ਫਿਲਈਮੁੰਦਰੀਮੁਖਤੋ॥ਸੋਈਗੁਰਿਦਈਹਰਿਏਕਹਿਬਤਸੀਆਬਚਿਮਾਤਮਾਹੁਖਤੋ
 ॥ਤਬਦੇਖਿਥਿਚਾਰਿਕੀਓਰਿਤਚੋਕਿਜੀਓਤਜੀਏਅਬਯਾਸੁਖਤੋ॥ਸੁਖੀਰਾਂਮਮਿਲ
 ਪਕੀਆਸਭਈਯਹਿਆਨਿਪਰੀਕਰਤੋਰੁਖਤੋ॥੩੭॥ਕਥਿਤੁ॥ਪ੍ਰਾਨਨਿਕੇਕਾਹੁਬੋਕੋ
 ਕਰਕੀਧੈਕਰਕੀਹੈਦੈਸੋਈਲਗੇਹੈਨਗਦੈਸੀਏਹੈਸੁੰਦਰੀ॥ਬਨਕੋਨਪੱਥਬਨ
 ਪਥਮਹਾਥਨਪੱਥਛਾਡਿਕੈਪਿਨਨੀਬਨਪਤਨਕੀਹੁੰਦਰੀ॥ਪ੍ਰਭੁਹੈਸੁਮੁੰਦਰੀਸਮੁੰਦ
 ਰੀਹੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿਕੋਨਧੋਪਹਾਰਨਿਛੁਡਾਭਿਆਈਤੁੰਦਰੀ॥ਮੇਰੇਮਨਉਤਰੀਤੁੰਕੈਸੇ
 ਕਰਿਉਤਰੀਹੈਸੁੰਦਰੀਤੁੰਕੈਸੇਕਰਿਉਤਰੀਸਮੁੰਦਰੀ॥੩੮॥ਕਥਿਤੁ॥ਬਿਨਕਹੇਪੈਨਕੇ
 ਨਗੀਨਨਗਰਬੀਚੈਕੋਨਸਕੋਇਹਆਇਰਹਪ੍ਰਭੁਨਬਕੀ॥ਜੀਅਮੈਨਰਹੀਭ
 ਈਨਰਹੀਨਕਹਾਕੈਰੇਬਿਧਿਬਿਰਹੀਨਕੋਕੈਬਿਧਕੈਅਕਾਥਕੀ॥ਮਕਰੰਦਇਹੈਜੀ
 ਅਜਾਨੀਮਨਸਾਥਕੀਹੈਯਾਤੇਕਪਿਨਥੈਬੁਝਿਥੈਕੀਮਨਸਾਥਕੀ॥ਦੇਖੀਨੈਨਹਾਥ
 ਕੀਨਸੁਧਿਪਾਇਹਾਥਕੀ॥ਸੁਰਪੁਨਾਥਾਥਕੀਨਿਸਾਨੀਜਬਹਾਥਕੀ॥੩੯॥ਸਵੈਯ॥
 ਦੇਖਹਰੀਚਹੁਓਰਨਿਤਾਹਿਸੁਕੇਉਨਮਾਨਸੁਦੇਤਦਿਖਾਈ॥ਸੋਚਥਿਚਾਰਿਕੀਏਬਹੁਭੰਤ
 ਯਨੀਸੁੰਦਰੀਨਭਤੋਉਭੁਭਿਆਈ॥ਤੋਹੀਲੋਬੋਲਿਉਡਿਕਪਿਯੋਮੁਹੀਰਾਂਮਦਈਸੁਭੈ
 ਪਹੁਚਾਈ॥ਦੁਤਹਨੂੰਮੇਰੇਨਉਹੈਮਾਤਪਰੇਪਗਜੀਨਕਰੇਦੁਚਿਤਾਈ॥੪੦॥ਦੋਹਰਾ॥

ਤਬਜੀਅਮੈਸੀਅਸੁਖਕੀਭਿਭਾਮਦੁਤਯਹਾਅਹਿ॥ ਮਸਕੀਕਹੋਟਿਕੀਮਿਲਨਕਯੋਹੈ॥
 ੪੧॥ ਸਰਣਾ॥ ਬਹੁਰੇਕੀਭਿਭਿਚਾਰਪ੍ਰਨਾਥਾਤਿਚਤੁਹੈ॥ ਕੀਨੇਕਪਿਪਤਿਹਾਰਮਨਾ
 ਕੋਰਥਾਜਤੀ॥ ੪੨॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਦੁਜੇਭਲੀਕਕੀਮੇਰੇਜੀਕੀਸੁਲਹਗੀਪ੍ਰਭਮਨਸਜੋਤੋਤੀਸੀ
 ਕੈਸੇਮੁਖਜੋਰਤੀ॥ ਫੇਅਦੁਤਸੁਨੈਤੋਹਿਪੀਰੀਮਾਰਭਾਅਹੁਤਤਾਹੀ॥ ਕੇਜੀਆਇਥੇਕੋਕੀਨਕੋ
 ਹੋਰਤੀ॥ ਐਸੇਕਹਿਪਾਛੇਮੁਦਰੀਕੋਭਤੀਲਾਇਰਭੀਅਸੀਅਲਪਨਾਥਨੈਕਨਾਇਭੋਰ
 ਤੀ॥ ਕਬਹੂੰਭਿਯਾਰੇਛਾਪਿਨਿਧਨੀਕੇਧਨਕੀਜੋਨੈਨਕੇਨੀਰਭਿਅਚਰਨਿਚਰਤੀ॥
 ੪੩॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਬੁਝਤਪੈਤਾਹੀਕਿਸਿਦੇਸਸੀਅਥਾਰਥਾਗਮੇਰੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਨਾਥਸੁਖਸੰਰਹ
 ਰਹੈ॥ ਲਛਮਨਨੀਕੇਕਹਾਛੇਕਹਾਕਯੋਤੁਸੀਮੇਰੀਸੁਧਿਲੇਥੇਕੋਕਬਹੂੰਭਿਮਹਤੁਹੈ॥
 ਕਿਧੀਮੇਰੇਸੰਗਥਿਚਾਰੇਹੈਥਿਸਾਰੀਦੀਨੀਕਿਧੀਮੇਰੇਸੁਖਲੇਭਿਸਾਸਨੀਭਰਤੁਹੈ॥
 ੪੪॥ ਬੋਲੇਹਨੂੰਮਨਮੈਸੇਮੁਦਰੀਨਕਹੈਮਾਤਤੋਰੇਪਾਛੇਯਾਸੰਗਮਕਿਕਨਕਹਤੁਹੈ॥ ੪੪
 ੪੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭੁਜਭੁਈਅਤਿਦੁਬਲੀਕੀਕਨਕੀਨੀਛਾਪਾ॥ ਹਨੂੰਮਨਸਾਚੀਕਹੈਕੈਨਾਧਾ
 ਰੇਪਾਪਾ॥ ੪੫॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਤੇਰੇਪਾਛੇਤੋਰੇਦੁਖਤੋਰੇਜਪੈਨਾਮੁਖਦੁਜਕੀਸੀਕਲਾਕੈਹੈਦੋ
 ਨੀਬਹਤੁਹੈ॥ ਸੁਨੀਏਨਤੇਗਿਭਤਤਾਹੀਕੋਅਪਟਤਤਲਫਤਗਾਤਬੀਜਗੀਸੀਚਮਕਤਹੈ॥
 ੪੬॥ ਕੀਕਨਕੀਗੀਹੈਛਾਪੈਸੇਭੀਢਿਲਢਿਲਤਪ੍ਰਨਾਥਹੁਕੋਚਿਤਾਹੋਈਰਹਤੁਹੈ॥
 ਨਰਘਰਾਈਸੁਨਿਸੀਅਮੇਰੀਮਾਈਜੈਸੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਨਾਥਮੈਸੇਥਿਧਿਭਿਲਹਤੁਹੈ॥ ੪੬॥

ਦੁਹਰਾ॥ ਤਬ ਬੋਲੀ ਤ੍ਰਿਜਟੀ ਸੁਮਤਿ ਸੁਨਿ ਜਨਕੀ ਅਛੇਤਾ॥ ਤੂੰ ਜੁ ਕਮ ਸਿਰਿ ਉਠਿ ਚਲੀਘ ४੯
 ਹਤ ਜਿਥ ਨ ਕਿਹ ਹੋਇ॥ ੪੭॥ ਕਾ ਬਿੱਤੁ॥ ਤੂੰ ਸੰਗ ਹੁਤੀ ਤਬ ਇਤੀ ਚਲੁਤੀ ਕਹਾਂ ਤੋ ਬਿਨਾ
 ਅਕੇਲੇ ਗਾਮ ਚੰਦ ਕਛੁ ਰੁਝੇਤਾ ਤਾਪੁ ਗਮ ਨਾਇ ਰਹੇ ਰਾਖਿ ਬੇਕੋਪਾਇ ਗਹਿ ਪਾਛੇ ਸਬ ਮੰਦ
 ਰ ਕੇਲੇ ਗਤੋ ਸੋਲ ਰਤੋ॥ ਕਹੁ ਬਨ ਜਾਇ ਕਹੁ ਕੰਦ ਮੂਲ ਖਾਇ ਸੰਗ ਲਛਮਨ ਲੇਕੋ
 ਉਪੀ ਬੁਖੀ ਦਿਨ ਰੁਝੇਤੋ॥ ਕਾਹੋ ਕੀਤ ਲਈ ਜਬ ਨਾ ਰਿਹੁ ਹਲ ਭਾਇਆ ਜੁ ਤੇਰੇ ਦੁਖ ਕ
 ਪੇਕੋ ਹਨੁ ਸੇ ਮੇ ਸੇ ਮਰੇਤੋ॥ ੪੮॥ ਕਾ ਬਿੱਤੁ॥ ਸੁਨਿ ਪੈ ਨਿਰਭਾ ਆਜੁ ਰਹਤੀ ਜੇ ਪਰਗੀਤੀ
 ਤਰਤੋ ਪਕਰਿ ਨਿਸਾਚ ਕਨ ਲਾਵੇਤੋ॥ ਬਿਛੁਰੇਤੋ ਪੀਅ ਕਹੋ ਕੋ ਨ ਸੀ ਮਰੀ ਪੈਤੀ ਅਤੁਮ
 ਸੁਖ ਹੋਤੇ ਬਘੁ ਥੀਰ ਸੁਖ ਪਾਵੇਤੋ॥ ਜਾਨਤੀ ਤੋ ਤਬ ਢਿਰਾ ਮੇ ਸੀ ਜੋ ਨ ਹੋਤੀ ਤੇਰੇ ਅੰਗ ਨੁਮ
 ਨਾ ਬਿਨਾ ਲਿਕਾ ਕੋ ਨ ਆਵੇਤੋ॥ ਤੇਰੀ ਚਿਤ੍ਰ ਪਾਧੇ ਜੋ ਤੂੰ ਸੰਗ ਹੀ ਨ ਹੋਤੀ ਤਬ ਰਾਵਨ ਹੋ ਜੋਗ
 ਰਾਮ ਚੰਦੋ ਕੋ ਚੁਕਾਵੇਤੋ॥ ੪੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੁਨਿ ਬ੍ਰਿਜਟੀ ਸੀਤਾਂ ਕਹੈ ਮਰੁ ਅਜਨੈ ਕੋਇ॥
 ਪੀਅ ਦੁਖੀ ਬਲੀ ਰਹੇ ਤਾਅ ਸੁਖੀ ਪਰ ਹੋਇ॥ ੫੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਐਕ ਕਹੈ ਇਕ ਬਾ
 ਤ ਜਾਹਿ ਸਮੁਦ੍ਰਿਹੋ ਸੰਗ ਚਲੀ॥ ਸੁਨਹੁ ਪਰਮ ਕੀਰਤ ਤ੍ਰਿਜਟੀ ਸਬ ਤੇ ਸੋਕੋ॥ ੫੧
 ॥ ਕਾ ਬਿੱਤੁ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਤੋ ਪਤਾ ਬਚਨ ਭਾਗੇ ਉਠੇ ਗਾਮ ਦੂਸਰੇ ਕੋ ਰਾਖਿ ਯਥੇ ਅਕਲ
 ਇਹੋ॥ ਕੰਠ ਖਰਾਤੁ ਭਰ ਪਨ ਖਰੇਈ ਭਾਗੁ ਕਟਿ ਸੈ ਨਿਖੰਗੁ ਅੰਗ ਅੰਗ ਮੁਰ ਬਾਇਹੋ
 ॥ ਮੇਰੇ ਪਰ ਹਰੇ ਕੋ ਨਿਪਟ ਛੁਤੀ ਭਾਗੁ ਹੋਇ॥ ਇਹੋ ਮੈ ਬਿਚਾਰੀ ਇਨ ਪੈ ਨ ਸਹੈ ਜਾਇਹੋ

ਤੁਮੈ ਪੈ ਕਿਥੁ ਪੈ ਕੈ ਨਾਇ ਮੁਰਛਾਇ ਪੈ ਸੁਯਾ ਤੇ ਸੰਗ ਚਲੀ ਯਹਿ ਕੁ ਰੁਤੋ ਨ ਸਾਇ ਗੋ॥ ੫੨॥
 ਯੈ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਬ ਬਿਜਟੀ ਪਾਇ ਨ ਲਗੀ ਚਤੁਰ ਜਾਨ ਕੀਆਹਿ॥ ਜੈਲਾ ਮੇ ਕੀਪਰਾਂ ਮਤੇ ਪੁ
 ਨਿ ਸੀਅ ਬੂਝਾ ਤਿਥਾਹਿ॥ ੫੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਜਿ ਨ ਸੋ ਬਹੁਤ ਸਨੇਹੁ ਰਾਮ ਚੰਦਮ ਨ ਤੋ ਕਰਹਿ॥ ਤਿ
 ਨ ਹੁੰਕੀ ਗਤਿ ਏਹੁ ਸੁਕਾਵਿਯਾ ਮਿਥਿ ਤਜੁਗਹਿ॥ ੫੪॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰਜ ਬਿਭੂਤ ਬਿਚਿਤ ਨ ਏ
 ਕਤ ਤਾਂ ਛਿਨ ਫਾਮਹਿ ਪੀਠ ਦਈ॥ ਮਨੁ ਕਾ ਵਨ ਕੇ ਪਹੁ ਚਾਵਨ ਕੇ ਮਿਸ ਪੈ ਰਹਿਓ ਨਹਿ ਸਿਰ
 ਭਈ॥ ੫੫॥ ਮੇਥਨ ਮੋਤੁ ਮਮਥ ਗਾਮੇ ਸੁਨਿ ਹੋਮੁ ਦਗੀ ਬਿਪ੍ਰੀਤਿ ਨਈ॥ ਹਮ ਤੀਨ ਹੁਤੇ ਸੁਪ੍ਰ
 ਤਿ ਬੁੱਤ ਕੀਤਿ ਉਲੇਗਾ ਨਿਤੋ ਪਰਤੀ ਭਿਗਈ॥ ੫੬॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਪਹਿਲੇ ਰੋਤੇ ਮੇ ਸੁਨਿ ਮੁੰਦਰੀ
 ਪਈ ਨ ਕਪੂ ਬੀਰਤੁ ਕੀ ਮੁਗਤਿ ਪੈਨੀ ਕੇ ਕੈ ਨਿਹਾਰਤੀ॥ ਪਾਛੇ ਤੋਤੇ ਦੇਖਤੀ ਹੋਆ ਪਨੇ ਸਤੁ ਪੁ
 ਸਥ ਅਵਰਹੈ ਕਵਰੈ ਹੋ ਕਹੈ ਕਹੈ ਹੋ ਮਾਰਤੀ॥ ਪਾਛੇ ਭਈ ਸਿੰਦੂਰੀ ਅਮੇਰੇ ਯਾਨ ਹੁੰ
 ਤੇ ਪਿਆ ਮੇ ਸੇਹੈ ਗਏ ਹੋ ਰੰਮਾ ਆਸੁ ਨਿ ਕੋਢਾ ਰਤੀ॥ ਦੈ ਕਪੋਲ ਹਾਥ ਰਹੀ ਨਾਥ ਕਹਿ ਸੁ
 ਸਤੁ ਰੇ ਮਾਥੇ ਲਿਖੈ ਅੰਕ ਨਾਥਿ ਧਾਤੀ ਨਿ ਵਾਹਤੀ॥ ੫੭॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਬੋਲ ਜੋ ਹਨੁ ਮਨਮਾ
 ਤਾ ਜਾਨ ਕੀ ਨਿਵਾਰਿ ਸੋ ਕਜਾ ਹੀ ਦਿਲਾਇ ਤੇ ਕੇ ਸੋਧਹਿ ਸੁਨਾਇ ਹੋ॥ ਭਾਵਨ ਕੇ ਮਾਰਿ
 ਬੇ ਕੋਠੀ ਮਠਿ ਰਹੈ ਮਨੁ ਭਾਹੀ ਦਿਨ ਸਥਾ ਨਿ ਚਛਾਇ ਲਏ ਆਇ ਹੋ ਅੰਗੋਰ ਜੋ ਕਦ ਚ
 ਮੇ ਸੋ ਬਹੁ ਰੋਕੈ ਹੋ ਗੇਰਾਂ ਮਸੀਤਾ ਕੋ ਲੀਆ ਉਤ ਬਾਛਿ ਮੈ ਲੇਜਾਇ ਹੋ॥ ਰਾਮਹਿ ਲੇ ਆਇ
 ਹੋ ਸੁਤੇ ਹਿ ਪਹੁ ਚਾਇ ਹੋ ਤੁਮ ਨੁ ਮੇਰੀ ਬਤ ਹਨੁ ਤਾ ਦਿਨ ਕਹਾਇ ਹੋ॥ ੫੮॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਅ

ਰਜੇਤੁ ਕਰੈ ਮੇਰਿ ਅਬ ਧੀ ਲੋਧਾ ਉਤੋ ਹਿਲਿ ਕਾਹੀ ਕੇ ਲੋਗ ਨਿਕੋ ਕੋ ਟਕਾ ਦਿਖਾਇਕੇ ॥
 ਰਵਨ ਹਿਮਾਰੇ ਪੁਰਬ ਲੀਭਾ ਤੇ ਜਾਰੇ ਹੋਰੁ ਮੰਡਿ ਨਿਬੰਧਿ ਆਜੁ ਰਾਮ ਬਲ ਪਾਇਕੇ ॥
 ਮੇਰੇ ਜੋ ਕਰੈ ਤੋਂ ਗਫ ਕੰਚਨ ਕੇ ਮੂਲ ਹੂ ਤੇ ਲੋਭੁ ਪਾਰਿ ਚਲੈ ਨ ਰਖਿ ਲਾਭੁ ਭਾਇਕੇ ॥
 ਰਜੇ ਮੇਰੇ ਪੁਬੀਰ ਜੁ ਖਿਝੈ ਗੇਤ ਬਝੀ ਚਪਰਿ ਮਾਤੁ ਮੇਰਿ ਨਿਜੈ ਬਕਸਾਇਕੇ ॥ ੫੮ ॥
 ਜਮਦਿਨ ਤੋ ਕਪਟੀ ਲੋਅਯੋ ਤੇ ਮੇਰੁ ਮਾਤੁ ਤਾ ਦਿਨ ਤੋ ਜਾਨੀ ਲਿਕਨ ਹਰੀ ਉ
 ਦਾਸੈ ॥ ਪੈਜੁ ਕੋ ਉਦਿਨ ਚਟਕੀ ਲੋਸੇ ਪਤ ਪੁਯਾ ਕੋ ਕੈਸੇ ਜੈ ਸੇਸਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ ਕੋਹੁਲਾ ਸੈ
 ਪ੍ਰਮਾ ਕੇ ਸੇਧੋ ਲਹਰਿ ਮਿਟੇਈ ਸੇਧੇ ਪ੍ਰਮਾਤਾ ਰਾਤ ਪਗੀ ਦੇ ਕਪਾਛੇ ਗਵੇ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥
 ਜਮ ਕੀ ਥੈਲੈ ਗੀ ਸਿਵੁ ਕੀ ਥਿਗਰੈ ਗੀਰਾ ਪੁਬੀਰ ਕੋ ਪਾਸਿ ਪ੍ਰਮਾਤਾ ਰਵਨ ਗੀਰ
 ਸੈ ॥ ੫੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬੁਧ ਪਯੋਨੀ ਅਜਨਕੀ ਭਲੇ ਦੁਤਸਹ ਕੀਨਾ ਸੁਕੇ ਸਰਸੋ ਮੇ
 ਪਕਾ ਪਬਰਖ ਸਿਆਏ ਮਨਿ ॥ ੬੦ ॥ ਕਾਥਿਤੁ ॥ ਸੁਰਸਾ ਸਿਮੇ ਪਪੋਨੁ ਦਿਵੁ ਜਮਾ ਸਿਉ
 ਕੇਸਾ ਆਇਸ ਕੋ ਮੇਟੀ ਤੇ ਲੋਕ ਮੇਸੇ ਕੋ ਰਹੈ ॥ ਜੇਕ ਦਾਚੁ ਮੇਟੈ ਕਉ ਤਾ ਕੀ ਆਉਮੇ
 ਏਥਿ ਧਿਲੋ ਕਰੈ ਪਾਪਿ ਪਰਲੋਕ ਦੁਖ ਮੇ ਪਰੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬੇਗ ਜਾਹਿ ਲੋਕ ਲੋਗ ਨਿਪੁ ॥
 ਹੀਜੀ ਨਿਪ ਪਛਲ ਕਪਟ ਲੋਕ ਦਿਨ ਤੋ ਬਚੈ ॥ ਇਨ ਕੇ ਮਿਲੇ ਤੋ ਹੋਰੁ ਹੈ ਗਈ ਕੋਡ
 ਜਾਤੇ ਮੇਰੇ ਪਨ ਹੇ ਸੁਨਿ ਗਾਮੁ ਪਨ ਤਚੈ ॥ ੬੧ ॥ ਕਾਥਿਤੁ ॥ ਸਬੁ ਪਗੀਰ ਕੋ ਕੋਕ
 ਤੋ ਬਿਸਾ ਰੀਕ ਪਿਬੀਰ ਪੁਬੀਰ ਪਦ ਕੋ ਲੋਭਿ ਕਾਮਾਝਿ ਹੈ ॥ ਕਾਛੁ ਆਸ ਕਾ ਕੋ ਕੁਛੁ

ਰਾਮ ਉਦ ਬਲ ਦਿਤ ਕਯੋ ॥
 ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੀਜੀਏ ॥ ੬੨ ॥
 ਸਰਣਾ ॥ ਸੁਨੁ ਬੀਰ ਹਨ ਉਤੋ ਤੋ ਬਲੁ ਸੰਚਿਸੀ ॥

ਅਰਜਪੁਤਰਗੋਪਛੇਤੋਪਤਮੇਪੁਨਮਾਗੋਨਪਤਮਾਇਹੈ। ਵਾਸੀਹੈਨਕਾਟਿਕੇਉਦਾਸਿਸੇ
 ਤੋਨਾਹਿਮੇਸੇਦਾਸੀਸੀਅਕੇਸੇਦੇਸੇਬਹੁਰੇਨਪਾਇਹੈ। ਬਾਤਕੋਪੀਕੀਕਿਧੋਕ ਰੀ
 ਹੋਇਨੋਕੀਰਮਪੁਨਨਕੀਚੋਕੀਮੇਪੀਕਬਲੇਦਿਵਾਇਹੈ। ੬੨॥ ਯਹੋ। ਬਿਗਰੇਕ
 ਜੁਲੇਮੇਨਜਾਤਜਰਮੇਰੋਤਨੁਨੈਨਨਕੀਨੀਰਹੀਮੇਬੁਝਿਨਮਰਤਹੈ। ਰਵਨਕੇਕਾ
 ਸਨਿਉਸਾਸਿਨਪੁਨਜਾਤਦੇਹਛਾਡਿਛਾਡਿਨੀਸੇਨਿਤਹੀਲਰਤਹੈ। ਛੁਤੀਅ
 ਕੀਬਤੀਆਕਹਾਏਕਹੋਪੁਨਨਾਥਰਾਮਬਿਨੁਨੇਕਹੂੰਨਕਹੈਬਿਦਰਤਹੈ। ਇਹੋਮੇ
 ਲੇਭੇਸਮੇਰੋਕਹੀਭੇਸੇਦੇਸਕਾਪਿਆਸਥਾਸਿਪਗੀਤਾਂਤੇਜੀਥੀਕਰਤਹੈ। ੬੩॥
 ਸਵੈਯਾ। ਕੰਚਨਕੇਮ੍ਰਿਗਕਾਜਹਨੂੰਮਹਾਰਾਜਹਿਜੋਤਥਹੈਨਪਚੋਰੀ। ਕਾਰੋਕ
 ਹੋਇਇਤੀਬਿਪ੍ਰੀਤਿਜੋਰੇਖਮਿਦਾਇਕੋਪਾਉਨਧੋਰੀ। ਏਦੇਉਮੇਅਪਰਾਧਕਰੇ
 ਛਮਯੋਗਪੁਬਿਨਛੇਡਿਪਚੋਰੀ। ਸੋਅਬਲੇਦੁਖਪਵਤਹੋਜਥਪਾਇਨਦੇਖੋਤੋਪਾ
 ਨਨਿਕੋਰੀ। ੬੪॥ ਕਾਥਿਤੁ। ਚੰਦਰੇਖਿਚਕਈਮਿਲਨਸਰਫੁਲੇਮੇਸੇਬਿਪਰੀ
 ਤਿਕਾਲੁਹੈਸੁਦੇਖਿਕਹੀਅਤਹੈ। ਬਤੀਸੀਝੀਬਤੀਪਨਸਾਰਨੀਰਓਦਸੋਬਾ
 ਰਲੀਜੀਅਤਿਨਾਮਨਲਚਹੀਅਤਹੈ। ਸੀਰਕੇਦੁਕੂਲਦੇਖਿਕੀਜਨਕੇਫੁਲਦੇਖਿਰੁਖ
 ਨਕੇਮੂਲਦੇਖਿਸੂਲਸਹੀਅਤਹੈ। ਹਮੇਪਲੁਭਾਗੀਰਾਮਪਲੇਨਸੰਭਾਗੀਪਲੇਮੇਸੇ
 ਗਫਲਿਕਮੇਸੀਭਾਂਤਿਰਹੀਅਤਹੈ। ੬੫॥ ਦੋਹਰਾ। ਹਨੂੰਮਨਦੁਖਪਾਇਅਤਿਲੇ

ਚਨਜਲੁ ਨ ਕਾਇ। ਰਾਂਮ ਚੰਦ ਬਿਨੁ ਸੀਮਾ ਦੁਖੀ ਸੀਆ ਬਿਨੁ ਉਤਰ ਪੁਗਾਇ। ੬੮ ੫੧
 ਜਰਣਾ। ਤੁਮਾਹਿ ਭਈ ਪਰਤੀਤਿ ਜਬ ਮੰਦ ਗੀਤੋ ਕੋ ਦਈ। ਦੁਤਹਿ ਦੈ ਬਿਪਰੀਤਿ
 ਾਇ ਕਪਤੀ ਅਭਪਤੋ ਬਿਨ। ੬੯। ਕਾਬਿਤੁ। ਜਾਨਕੀ ਜੀਅ ਮੇਅ ਮੇਕੁ ਲੋਧੈ ਸਮੁਕ
 ਪਿਯਾਹੀ ਤੇ ਪਯੋਹਾਂ ਮਜਨੈ ਯਾਂਕੀ ਮਤਿ ਕੀ। ਚੰਦੀ ਮੇਲ ਪੇਟੀ ਏਕ ਮਨਹਿ ਸੇਕਾ ਛਿਟੀ
 ਨੀਦੀ ਜੇਹਾ ਮਹਾ ਬਜੇ ਬਛੋ ਯਾਤੇ ਗੀਰਤਿ ਕੋ। ਦੂਸਰੇ ਸੇ ਦੇ ਸੋ ਚਿੰਤ ਕੂਟ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਹਿਤ
 ਨੇ ਕੀਓ ਕਥੀ ਕਿ ਬਾਨੁ ਲੇ ਸੁਗਤਿ ਕੋ। ਤਿਲ ਕੁਥਨ ਡੀਨਿ ਜੁਹਾ ਬਮੇਹਾ ਬੇਕਪਤੀ
 ਨੇ ਪਤੇ ਦੀਨੇ ਤਿਨ ਤੀਨੇ ਲੋਕ ਪਤਿ ਕੋ। ੭੦। ਸਵੈਯਾ। ਜਾਹੁ ਹਨੁ ਅਬ ਛਾਡਿ ਬਿਨਿ
 ਬਚ ਲਯੋ ਤਿਨ ਦੂਰ ਤੇ ਸਿਰੁ ਯੋ। ਆਇ ਗਈ ਠਿਗਿ ਕੈ ਮਨ ਮੈ ਕੁਛੁ ਮੈ ਅਪ
 ਨੇ ਬਣੁ ਏਨਾ ਨਯੋ। ਕਾਚਾਲਿ ਪੈ ਜਗ ਮੇਯ ਹਬਾਰ ਕਿਰਾਮ ਕੋ ਦੂਤ ਕੋ ਉਕਪਿਅ
 ਯੋ ਰਾਵਨ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਤਬ ਕਯੋ ਮਾਇ ਪੈ ਮਨ ਕੋ ਪਛੁਤਾਯੋ। ੭੧। ਸੋ
 ਰਣਾ। ਚੰਦ ਲਜਤ ਸੁਭਾ ਓਹ ਨੁਮਨ ਚਿਤ ਯੋ ਕਯੋ। ਸੂਰਨ ਕੋ ਸਤ ਭਾਓ ਕਾਇ
 ਰਬ ਕਿਮੁ ਖਿਹਿਰੈ। ੭੨। ਦੋਹਰਾ। ਸੋ ਖਿਜਿ ਹੈ ਰਪੁ ਬਿਸਮ ਇਹ ਜੰਤੋ ਜਸੁ
 ਲੇ ਜਾਂ ਉਪਨ ਰਹੈ ਕੈ ਜਸੁ ਰਹੈ ਦੇ ਮੈ ਏਕ ਕਮਾਓ। ੭੩। ਕਾਬਿਤੁ। ਬਾਹੁ ਤੇਰੇ
 ਖਾਇ ਬਲੁ ਆਪਨੋ ਜਨਾਇ ਤਕੇ ਏਕ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਇ ਤਬ ਸਿੰਧੁ ਪਾਰਿ ਜਾਇ ਹੋ। ਲੀ
 ਕਹਿ ਜਗਾਇ ਕੈ ਕਲਿ ਕਹਿ ਚਢਾਇ ਬਡੈ ਉਧਾ ਮਚਾਇ ਦੂਤ ਰਾਮ ਕੋ ਕਹਾਇ।

ਤੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀ ਲਾਗ ਤਿਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਭਾਵਨਾ ਕੇ ਸਾਥ ਨ ਕੇ ਮੇਧ ਜੀਤਵਾਇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਹਿਜੁ ਨਾਇ ਬਡੇ ਬਾਂਦਰ ਕਹਾਇਹੀ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਕਹੈਹੀ ॥ ਬਿਨ ਕਹੈ ਕਮੇ ਕੇ ਕਰੀ ਤਬ ਮੇਰੇ ਕਹਾ ਜੈਹੈ ਨਾਮੁ ਸੀਤਾ ਕੋ ਬਤਾਇਹੀ ॥ ੧੩ ॥
 ਕਾ ਬਿੰਤੁ ॥ ਜੋਹੀ ਜੀਅ ਕੋ ਬਿਚਾਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੈ ਕਹੈ ਅਬ ਭਰਾਖੀ ਮਰੈ ਗੀਯਹ ਜਾਨਤ ਨ ਬਲਕ
 ਆਇ ਸੁ ਬਿਨਾ ਜੈ ਕਰੈ ਦੇਖ ਨਿਤੋਰੈ ਤਬ ਕਹੈਹੀ ਨੂਮਨ ਹੋ ਕਹਤੋ ਏਕੁ ਫਲ ਕੀ ॥ ਫੀਲੇ ਫੀ
 ਲੇ ਪਾਇ ਨ ਸੋ ਸੀਤਾ ਜੂਸੈ ਕਹੈ ਜਾਇ ਬੁਖਲਾ ਗੀ ॥ ਬਿਨ ਕਹੈ ਬਾਗ ਮੈ ਕੋ ਫਲ ਕੀ ॥ ਬੋਲੀ
 ਸੀਅ ਜੈ ਸੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਕੋ ਨ ਜੋਖੈ ਹੋਇ ਤੇ ਸੇ ਤੇ ਬਿਖਾਰਿ ਕੋ ਉਏ ਕਾਮਾਧ ਫਲ ਕੀ ॥ ੧੪ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ਸੀਅ ਸੁਧੀ ਥਰ ਭਗ ਕਪਿਪਤਿ ਫਲੁ ਸਮਝੈ ਨਹੀ ॥ ਵਕਮ ਕਕੀ ਸੀਅ ਗਹਿਹੀ ਮ
 ਨਾਮਾ ਗਮਾ ਲਈ ॥ ੧੫ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਏਕ ਚੰਦ ਲਕਪਿ ਜਾਤੁ ਆਇ ਸੁ ਕੀ ਚਿਸਹਾਇ ॥
 ਪਟਾ ਕੇ ਪੁੰਡਾ ਫੋਭੁ ਯੋਗ ਮਤੇ ਜੁ ਸੁਲਗਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ ॥ ਬੈਠ ਬਨ ਤੋਹੀ ਬਿਨ ਮਨ
 ਕੀ ਨਹੀ ਸਰਬੀ ਮਾਰੇ ਬਖਵਾਏ ਸਬ ਉਚੀ ਕਿਲਕਰ ਕੀ ॥ ਕੁਗੇ ਏਕ ਭਟੇ ਰੁਖ ਮੂਲ ਤੇ ਉ
 ਪਾਟੇ ਫਲ ਤੇਰੇ ਮੀਠੇ ਖਟੇ ਹਰੀ ਠੋਹੀ ਸੁਛਾ ਕੀ ॥ ਮਾਨਿ ਪੁਰਹੁਤ ਨਿਜ ਹਾਥ ਨਿਸਵਾਏ
 ਮੈ ਸੀਤਾ ਵਨ ਕੀ ਬਬੀ ਪਤ ਪਾਤਰ ਭਾਰ ਭਾਰ ਕੀ ॥ ਦੂਤ ਕਹੀ ਬਤਮਹਾਰਾਜ ਉਤ ਪਾਤਰ ਭੋ
 ਅਯੋ ਕਪਿਏ ਕਤਿ ਨ ਮਾਰੇ ਹਮ ਹਾਰ ਕੀ ॥ ੧੭ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤੁ ॥ ਹਰੇ ਹਰੇ ਅਯੋ ਪੇਰੁ ਭਏ ਹਰ
 ਯੇ ਏਕ ਤਕੇ ਮਾਰ ਬੋਕੋ ਹਮੇ ਬਡੀ ਹਾਲ ਹੁਲ ਕੀ ॥ ਪਛੇ ਉਨ ਪੰਛੇ ਸੀਫ ਗਾਇ ਸਬ ਮਾਰ
 ਰੂਥੇ ਭਾਗੇ ਹਮਾਏ ਬਤ ਭਈ ਮੈ ਸੇ ਸੁਲ ਕੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਛਾਬਿ ਦੇਖੇ ਬਨ ਨੀਦ ਨ ਸੇ ਮੀਧ

ਅੰਖਿ ਸੀਰੀ ਮੇਘਮਾ ਲੀਜੇਈ ਬਗੀਚਿ ਮੂਲ ਕੀ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਹੀ ਹੈ ਬਾਤ ਬਾਗੀਚੇ ਮੇਰੇ ਰਹੇ ॥ ੫੨ ॥
 ਪਤਾ ਮਾਸਾ ਜਿਨਿ ਕਰੇ ਮਹਾਰਾਜ ਫਲ ਫੂਲ ਕੀ॥ ੧੬॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਕੋਨ ਕਹੀ ਆਖੀ ਜਿਨਿ
 ਉਲਟ ਮਚਾਏ ਮੇਸੇ ਜਾਇ ਮੇਘਨ ਦਾ ਜਿਨਿ ਮਾਰੇ ਬਾਧਿ ਲਾਈਓ॥ ਕੋਨ ਕਹੀ ਉਤਪਤਿ
 ਦਾ ਹਿਥੁ ਵੇ ਬਾਤ ਤੇ ਏਕ ਬਾਰ ਦਾ ਹਿਮੇਰੀ ਦਿਖਾਈਓ॥ ਮੇਰੇ ਕੇ ਦਾ ਬਕਾ ਕੇ ਦੇਵ
 ਤਾ ਕੋ ਹੋਇ ਫੂਲ ਤੋ ਤੇ ਤਾ ਹਿਨੀ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਂਸ ਸੋਫਾਈਓ॥ ਸਿਰੀ ਸਿਰੀ ਫੂਲ ਮਤ
 ਵਧੈ ਬਲੀ ਹੋਇ ਤਾ ਸੇ ਸਾਵਧਾਨ ਪੈ ਕੈ ਬੇਟਾ ਜੀ ਰੇ ਪਰਮਾਈਓ॥ ੧੭॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਚ
 ਲਮੇਤ ਬਧਾਇ ਨਾਦ ਬਾਜੇ ਸੁਰ ਸਾਜੇ ਸਬ ਜਾਇ ਢਿਗ ਦੇਖੋ ਕਛ ਮੇਰੇ ਸੇ ਬਨ ਯੋ
 ਪਗੀ ਦੇ ਕਲਰੇ ਦੇਈ ਮਾਰੇ ਉਤ ਕੋਨ ਮਾਰੇ ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਮਤ ਪਾਏ ਕੋ ਚਲਾਯੋ
 ਮਾਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਅੰਨ ਬੋਲੇ ਕਹਾ ਪਾਵੈ ਜਨ ਕਪਿ ਯੋ ਨ ਜਾਨੈ ਮੂਰਖ ਪੁਆਪ ਤੋ ਬਿਧਾਯੋ
 ਯਾ ਕੋ ਫਲ ਮਾਰੇ ਪਰਲੋਗੇ ਜਾ ਜਿਨੇ ਹੈ ਸਥ ਬਾਧਿ ਹਨੂ ਮਨ ਕੇ ਸੁਮੇਘਨ ਦਲਾਯੋ
 ॥ ੧੮॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਪੁਰਜਨ ਸੁਰਜਨ ਮਨ ਹਰਖ ਦੇਖਿ ਹਨੂ ਮੁਸਕਾਂਹਿ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਾਧੇ ਕਪਿ
 ਸਹਿਤ ਰਵਨ ਕੀ॥ ਢਿਗ ਜਾਹਿ॥ ੧੯॥ ਸੋਰਣ॥ ਗਫਲੀ ਕਾ ਸਿਰੀ ਰੇ ਦੇਖਿ ਹਨੂ ਤਨ
 ਯੋ ਕਹੀ॥ ਯਹ ਚਿਤਾ ਕੀ ਠੰਗ ਮਨ ਜਾਨੈ ਮੁਖ ਤੋ ਹਮੇ॥ ੨੦॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਕੋਨ ਪੈਰੇ ਕਪਿ
 ਹੋ ਕੋ ਨ ਕਪਿ ਹਨੂ ਮਨ ਕਾ ਕੋ ਸੁਤ ਨੀ ਕੇ ਬੁਝਿ ਅਜਨੀ ਕੇ ਪੁਤ ਹੀ ਕੋ ਨ ਕਾ ਜਬ ਗੋਤ
 ਰ ਕੀ ਸੁਤ ਮਥੇ ਮੇਰੇ ਭੂਖ ਲਗੇ ਤੇ ਕੀ ਅਤਮਾਰ ਬੋ ਕੋ ਭੂਤ ਹੀ॥ ਮੇਰੇ ਆਗੇ ਸੁ

ਹੁੰਦਾ ਵਤਕਾ ਉਂ ਕੋ ਨੇ ਸੋ ਗਰਤੇ ਰਿਥੇ ਕੋ ਬਜਪੁਰ ਹੁਤੁ ਹੋ ਕਮੇ ਪੈਲਿਕਾ ਯੋਰ ਪੁ
 ਬਿਰੋਪ ਠਾਯੇ ਕਛੁ ਲਾਗਤੁ ਹੋ ਸੇਵਕ ਹੋ ਦੁਤ ਸੋ ਨ ਦੁਤੁ ਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਜਾਨਕੀ
 ਜਾਤੇ ਤੇ ਤੇ ਨੈਕ ਨ ਸੀਕਤੁ ਮੂਕੁ ਆਪਨੇ ਹੋਤ ਨਾ ਆਪ ਕਾ ਹੋ ਕੋ ਬਿਧਾਵਤੁ ॥ ਕੈਸੇ ਮੇ ਪਨ
 ਜੀ ਸੋ ਛਾਡਿ ਦੇਤੋ ਅਭੁਲ ਰ ਬੇ ਕੋ ਤੇ ਸੋ ਸੁਰ ਆਜੁ ਕਹਾਂ ਪਵਤੁ ॥ ਤੇ ਗੀ ਬੀ ਸਥਾ ਯਨ
 ਕੀ ਹੋ ਸ ਨਰ ਹਨਿ ਦੇਤੋ ਨੈਕੁ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀ ਕੋ ਆਇ ਸੋ ਜੇ ਪਵਤੁ ॥ ਕਾ ਸੋ ਕੋ ਰਿਜਾਇ
 ਜੈ ਸੀ ਮਨ ਕੀ ਸਮਾਇ ਮਨ ਹਾਇ ਹਾਇ ਨਿਕਿ ਕਰ ਕੋ ਤਿਗਾ ਦਿਖਾਵਤੁ ॥ ੧੭ ॥ ਕਾ ਬਿ
 ਤੁ ॥ ਬਰੋ ਬਾਕਚਾਲੁ ਯਾਹਿ ਸੁਸ੍ਰੁਤ ਨ ਕਾਲੁ ਨਿਜ ਕਹਤਾ ਬਿਚਾਰੁ ਪ੍ਰਕੋ ਨ ਕੁਤਮ
 ਏ ॥ ਏਕ ਕੋ ਹੋ ਬੰਦ ਕੀ ਜੈ ਏਕ ਕੋ ਹੋ ਏ ਜੈ ਬਿਖਜੀ ਜੈ ਰਬ ਕੋ ਉਦਿਨੁ ਮੈ ਸੀ ਭਾਤੁ ਰ
 ਗੀ ਏ ॥ ਬੋਲੇ ਹਨੁ ਮਨੁ ਹੋ ਤੇ ਮੈ ਸੇ ਨ ਮਰੈ ਜੈ ਸੇ ਤੁ ਮਹੇ ਕਹਤ ਮੈ ਰੋ ਬਚਨੁ ਬਿਚਾਰਿ
 ਪਤਿ ਹੋ ਗੁਣੀ ਅਬ ਹੋ ਮੁਖ ਚੁਹਤੁ ਤੁਲਤੇ ਲੋਸੀਲ ਪੇਟ ਦੇਹ ਮੇਰੀ ਜਾਗੀਏ ॥ ੧੮ ॥
 ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਯੋਰ ਭਾਂਤ ਕੋ ਹੁੰਨ ਬਮਾ ਯੋ ਨ ਮਰਤ ਤਬ ਤੇ ਸੇਈ ਬਿਚਾਰ ਜੈ ਸੇ ਹਨੁ ਮ
 ਨ ਕਯੋ ਹੈ ॥ ਤੁਲਸ ਨੁ ਤੇ ਲੁਸੈ ਤੋ ਲਾਏ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਤ ਬਾਕੀ ਖਾਸਗੀ ਫੁਲੇ ਲਪ
 ਟਾ ਅਨਾਯੋ ਹੋਰ ਕਯੋ ਹੈ ॥ ਦੇਖੋ ਕਾਵਿ ਰਾਮ ਕਛੁ ਰਾਵੀ ਸੋ ਚਲਤ ਨਾਹਿ ਜਾਤੇ ਪਰ
 ਏ ॥ ਇਨੋ ਸੇਈ ਬਾਹਰ ਗਯੋ ਹੈ ॥ ਪੋਨ ਪੁਤੁ ਤੇ ਜੈ ਕੋ ਹੋ ਰਾਮ ਪੁਰ ਹੁਰ ਮੈ ਰੋ ਦੁਤ ਸੇਈ ਕ
 ਮ ਪਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ਲਿਕਦ ਯੋ ਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਬਹਮ ਰਾਂਸ ਫੋਰਿ ਦੀਨੀ ਆਗੇ

ਪਿਯੋਗੁ ਗਿਆਪਛਕਲੀਨੀਕਹੋਰਾਵਨਗਵਾਰਕੋ॥ ਜੈਸੇਇਵਬਰਨੁਕੁਬੇਰਜਮ ॥੪੩॥
 ਜੀਰੋਤੈਸੇਮੋਹੁਜੀਤੈਚਾਹਤੁਪੈਰਦੁਅਵਤਰਕੋ॥ ਬਾਗਤੋਕੀਤੇਰੋਪੁਤਮਅੰਬੁਪਾ
 ਦੇਖੀਤੇਗੀਰਾਮਕੈਸੇਜੀਤਹੈਨਜੀਰੋਪਤੀਹਥਕੋ॥ ਦੇਖਹੁਅਬਰੰਕਲੀਕਜਰਤਸਿ
 ਕਤੇਗੀਤਉਨਬੁਝੈਗੀਜੈਲੇਆਇਹੋਕੁਪਰਕੋ॥ ੧੬॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਐਸੀਰਿਸਾਅਦ
 ਰਪੈਤੋਹੀਕੋਜਗਇਜਾਉਜਸਕੀਲੇਜਾਉਮਬਯਹੈਹੋਸਰਹੀਐ॥ ਕਹਾਕਰੋਰਾਮਚੰ
 ਦਾਮੰਗਦਸੁਹੀਦਜਾਮਵੰਤਨਲਨੀਲਜੁਰਿਏਕਬਾਤਕਹੀਹੈ॥ ਸੀਤਾਸੇਪਲਜਾਇ
 ਜਾਇਰਾਵਨੁਪਚਾਰਿਮੰਰਿਬਜੁਭਜਦਰੁਸੈਪਕਥਿਮਰੇਮਹੀਐ॥ ਐਸੀਜੈਨਹੋਤੀ
 ਤੇਰੋਛੁਡਤੈਨਗਤੀਕੋਉਹੈਨਬਸੁਦਸੋਰਾਮਰਾਜਗਹਗਹੀਐ॥ ੧੭॥ ਕਾਬਿਤੁ॥
 ਰਾਮਬਲਪ੍ਰਥਮਗਨਿਸਕੋਮਨਾਇਚਲੇਜਾਤਹੀਤੋਕਲਸਜਰਾਏਅਗਿਧਾਮਕੋ॥
 ਸਿੰਘਪੋਰਿਜਾਗੀਉਚੇਚੋਪਖਾਅਟਗੀਭਲੀਕਗੀਰਾਮਦੂਰਾਇਨਹੂਚਲਾਏਚਾਮਕੋ॥
 ਰਵਨੁਨਿਹਾਰਿਰਹੋਸਭਾਮੈਪੁਕਾਰਿਕਹੋਬਭੇਦਿਨਮੇਲੇਇਨਦੇਕਦੁਰਗਾਸਕੋ॥ ੧੮॥
 ਇਨਹਜੁਰਿਤਿਨਸੁਰਨਕੋਗੈਕੋਨਜਾਕੋਪਤਿਹਾਰਕਾਪਿਏਰੇਬਡੇਕਾਮਕੋ॥ ੧੯॥
 ਕਾਬਿਤੁ॥ ਪਾਛੇਕਹੋਲੀਕਪਤਿਸੁਨੇਧਨੁਮਨੁਕਾਪਿਰਾਮਚੰਦਹੀਕੋਏਕਤੋਹੀਖਾਓ
 ਲੈਨਹੈ॥ ਸਾਚੀਕਛਿਤੁਅਵਤਰੁਹੈਉਮਾਪਤਿਕੋਤੋਤੋਹੋਛਗਤੁਤੋਸੇਨਤੋਪਨੀਪੀ
 ਨਹੈ॥ ਜੀਅਮੈਨਕ੍ਰੋਧਕਥਿਜਾਹਿਅਥਕੇਹੁਟਹਿਨਗਰਜਰਵੈਜਿਨਸਯੋਹਮਮੈਸੈ

ਬੇਲਮੇਤਬਜੇਹੀਸਿਫਲਮੇਤੋਕਹਾਏਗਯੇਮਕੇਪਾਮਾਗੇਛੁੰਦਮਹਾਂਦੁਕੋਨਹੈ॥ ੯੧॥
 ਕਬਿਤੁ॥ ਜਾਨਿਜਬਥਾਤਤਥਰਜਾਬਿਲਲਾਤਰੇਲੈਮੇਤੋਅਪਰਾਧਭੁਯੋਤੋਕੋਛਲ
 ਦੇਖੀਏ॥ ਸਿਕਰਏਕਾਦਸਮੇਦਸਸੀਸਕਾਟਿਕਾਟਿਪੁਜੇਦਸਰਹੇਏਕਕਾਸਅਭਿਖੇਖੀ
 ਏ॥ ਤਾਤੇਲੀਕਾਜਾਗੀਸੇਵਾਮਾਨੀਲਮਥੀਅਬਆਗੇਹੀਕੁਸਲਥਥਹੈਤਬਲੇ
 ਖੀਏ॥ ਜਲਤੋਹਮੇਘਭੁਮੇਹਿਸਮਸ਼੍ਰਵਤਹੈਰੁਦ੍ਰਨਕੇਪੁੰਡਨੀਭੇਦੁਕੋਨਦੇਖੀਏ॥
 ੯੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਇਹਥਿਧਿਰਾਵਨਲੀਕਪਤਿਮਨਹਰਹਯੋਮੁਰਸ਼ਾਇ॥ ਜਹਜਹਕੀ
 ਜਾਰਤਦਿਰੈਤਹੀਨਿਰਪਮਾਰਿਜਾਇ॥ ੯੩॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਪੁੰਡਪਰਜਾਰੇਤੋਬਿਰਜਮਾਨਹ
 ਨੂੰਮਨਮਨੋਬਜ਼ਵਾਅਨਲਸਿਧਾਮਕਲਾਤਹੈ॥ ਕਿਧੋਮੇਘਸੀਗਕੋਦਖੀਜੁਗੀਕੇਪੁੰਡ
 ਕਿਧੋਤੀਜੇਨੇਨਸੇਤ੍ਰਿਨੇਨੇਨਉਤਪਾਤਹੈ॥ ਕਿਧੋਹਮਗਿਰਨਭੁਮੰਡਲਸਿੰਡਲੈਕਿਧੋ
 ਸੁਰਜਸੇਮਿਲਿਏਦ੍ਰਿਧਨਪੁਸੁਹਾਤਹੈ॥ ਅੰਗੇਛਾਬਿਗਮਕਾਥਿਅਨੇਗਮਚੰਦਰਚਰ
 ਵਨਪਚੰਦਰਕਪਤਪੁਭਾਜੇਜਾਤੁਹੈ॥ ੯੪॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਛਾਡਿਛਾਡਿਛੋਹਰਨਭੋਹਕ
 ਸੋਜਰਾਹਿਛੁਪਿਜਲਜੋਹਰਨਹੁਤਾਸਨ੍ਰਾਸਤੀ॥ ਜਾਤਨਬੁਝਾਈਛਿਨਹੀਛਿਨੈ
 ਸਵਾਈਲਾਈਭਨੁਮਸ਼ੁਕੀਬੁਝੈਨਪੁਸਪਾਸਤੀ॥ ਸੋਨੇਕੀਅਟਾਹੀਚਿਤ੍ਰਸਾਗੀਪਰਜਾ
 ਰਜਿਸੇਘਾਸਕੀਅਟਾਹੀਜਾਗੀਗਈਫਿਰਿਬਸਤੀ॥ ਦਾਤਨਰਥਾਇਹਾਇਹਾਇ
 ਪਕਰੇਨਜਾਇਕਪਿਭਾਜਿਗਈਗਨੀਸਬਰਵਨਕੇਪਾਸਤੀ॥ ੯੫॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਲਾਗ

ਚਹੂੰ ਭਰਾਗੀਸੁ ਤੇ ਸਥਾਓ ਠੇਜਾਗੀ ਛੁਤੇ ਕਾਹੁ ਕੇ ਨਾਮੀ ਗਿਏ ਕਚਲੇ ਜਾਤਹੈ॥ ੫੪
 ਤਹੂੰ ਰਹੇ ਤੇਅ ਛੁਤੇ ਨਾਹਨ ਪਏ ਹਨੁ ਮਨਜੀਤੋਂ ਗਹੈ ਦਾਤਨ ਸੋਪਤਹੈ॥ ਕੀਨੇ ਜੀ
 ਨਿਥਾਵਨੁ ਮਿਪੁਰੇ ਜਮਹੁ ਤੇ ਜਮਕੁਤਿ ਪਤਮੂਡਾ ਅਜਹੁ ਤੇ ਨਸਿਰਤਹੈ॥ ੫੫ ਗੀਦਨੁ ਤੇ
 ਰੇ ਰਿਹੈ ਗਈ ਕਪੂਤ ਸਥਾਮਚੇ ਦਦੁਤਾਇ ਵਹੁਤੋਂ ਨਰਗਤਹੈ॥ ੫੬ ਸਵੈਯਾ ਜਾਛਿ
 ਨਰਾਮ ਸੋਥੈ ਰਕੀਓ ਸੁਤਾਂ ਦਨਤੋਂ ਮਤਿਹੈ ਗਈ ਕਾਰੇ॥ ਲੀਕਪਤੀ ਗਿਹੈ ਮੀਆਆਨਿ ਸੁਦੈ
 ਕਰਾ ਲਾਭੁ ਲੀਥਿਯੋ ਨਾਰੇ॥ ੫੭ ਸੋਲਾਇਤਾਇਦੇ ਹਨੁ ਮਾਨਸੁ ਨਰਕੇ ਫਤਸਾਹੇ॥ ਗ
 ਵਨਕੇ ਪਰਪੰਚਨੇਤੋਂ ਜਰੇ ਕੰਚਨਕੇ ਯਹ ਰੋਚਨ ਬਢੇ॥ ੫੮ ਸਵੈਯਾ ਫੁਲਗਣੀ ਅਮਰੇ ਸੁਦਿ
 ਨੇ ਸੁਖਹੈ ਚੁਮਹੈ ਸੁਸਾਸੀ ਸਥਾਹੀਤੋਂ॥ ਸੁਰਜ ਬੀਸ ਸਿਰੇ ਮਇਹੈ ਮੂਨਿ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਬੀਰਕੁ
 ਜੁਬਹੀਤੋਂ॥ ਯੋਮਇ ਕੋਟਾਇ ਰਾਜਨੇ ਗਾਰਿ ਰੈਨਰਤੀਤਮ ਰੁਪਮ ਹੀਤੋਂ॥ ਜਾ
 ਕੇ ਲੀਕਨਿ ਸੋਕਭੁਮੇ ਕਪਿਰਵਨ ਰੰਕ ਛਯੋਤ ਬਹੀਤੋਂ॥ ੫੯ ਕਾਥੋਤੁ॥ ਖਾ
 ਸੀ ਚਿਤ੍ਰ ਸਾਗਿ ਚਿਤ੍ਰਗੀਨਿ ਸਵਰੀਧਾਇਤੇਈਤੋਂ ਜਗਈ ਜਰਿਗਈ ਲੇਤਸਾ
 ਸਤੋਂ॥ ਲੇਹਾਭਗੇ ਜਾਤਪਾਛੇ ਚਨਜਰਤ ਜਾਤ ਕੈ ਸੇਸੁ ਖਪੋਥੈ ਨੁਲੀ ਕਪ
 ਠਿਨਾਸਤੋਂ॥ ਚੋਹਟਾ ਬਾਜਾ ਰਜਰੇਈ ਥੀਰਟਸਾਰ ਜਰੇਘੋਰਾਥੀਆਰ ਜਰੇ
 ਕਪਿਕੇ ਥੀਲਾਸਤੋਂ॥ ਜਾਰੀ ਹਨੁ ਮਨੁ ਪਰਜਾਬੀ ਸੀਤਾ ਜੁਕੇ ਸਤਛਾਰਹੈ ਨਗ
 ਈ ਸੁਭਭੀਖਨ ਕੇ ਬਾਸਤੋਂ॥ ੬੦ ਕਾਥੋਤੁ॥ ਪਾਵਨ ਪਵਨ ਪੁਤ ਦੁਰਗਧੁ ਬੀ

ਜੁ ਕੋ ਭੀ ਦਸ ਕੰਧੋ ਕੇ ਨ ਲੈ ਸੁ ਕਥਾ ਤੁਹੈ ॥ ਰਾਂਝ ਲਾਢੀ ਠਨੈ ਕੁੰਨੀ ਚੈ ॥ ਕਰਤ ਭੀ ਬਲੈ ਹ
 ਨੂੰ ਮਧ ਕੇ ਨਿਪਟ ਕਤ ਪਾਤਹੈ ॥ ਸਬੈ ਸਹਿ ਰਹੈ ਫੇਰਿ ਉਤਰਨ ਕਹੈ ਕੰਧੋ ਜੁ ਜਾਇ ਬਲੈ ਦੋਰਿ ਫਾ
 ਈ ਖਾਤੁਹੈ ॥ ਮਨ ਮੈ ਨ ਸਿਧਾ ਜਕੇ ਮੈ ਸੋ ਗਢ ਬੰਕਾ ਮੈ ਸੀਲੀ ਕਯਾਰੈ ਬੀਰ ਜਸ ਭੰਕਾ ਦਿ
 ਫਿਜਤਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਕਾਬੰਤੁ ॥ ਮੈ ਸੀਭੰਤੁ ਜਗੀ ਕਸਮੁ ਦੁਪਖਾਰੀ ॥ ਸਾਧੀ ਛਸਮਾ ਪਨ ਹੋਤਾ
 ਨਕੀ ਕੇ ਸਿਰੁ ਜਾਯੋ ॥ ਬਾਗ ਮੈ ਉਪਾਵੈ ਕੋ ਬੇਟਾ ਏਕੁ ਮਾਰਾ ਤਾਗੰਧਿ ਪਰ ਜਕੇ ਮੈ ਸੋ ਬਚਨੁ
 ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਰਾਂਝ ਕਾ ਮਕੀਲੇ ਮਥੈ ਧੀ ਜਸੁ ਲੀਨੈ ਰਘੁ ਬੀਰ ਕੋ ਰਤ ਨਦੀ ਸੋਧੈ ॥ ਚਾਯੋ
 ਏਤ ਕੋ ਮਾਰਿ ॥ ਮੁਖ ਮੈ ਦਿਖਾਇ ਕੰਤ ਬਹੁ ਮਨੁ ਫਾਂਦਿ ਸਿੰਧੁ ਗੰਮਾ ਫਿਗਾ ਮਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਕਾਬੰਤੁ ॥
 ਦੁਰਹੀਤੇ ਦੇਖ ਰਘੁ ਬੀਰ ਕੁਖ ਪਾਏ ਕਹੈ ਦੇਖੋ ਹਨੁ ਮਲੁ ਮੈ ॥ ਲਗਤ ਸੁਹਾਵਨੇ ਖੇਤ ਮਿਥੈ ॥
 ਪਾਰਤਿ ਹੈ ਬਲੈ ਤਾਹਿ ਮਾਰਤ ਹੈ ਜਸ ਤਹੈ ਸੀਤਾ ਜੋ ਪੁਆਜੁ ਹਮੈ ਪਵਨੇ ॥ ਮਾਥੇ ਰਗ
 ਰਬਿੰਦ ਉਪਾਇ ਲੁਟਾਇ ਰਘੁ ਰਾਇ ਸੁਭਿਠਾਇ ਕੀਓ ਛਤੀ ਸੋ ਲਗਾ ਕੋਨੇ ਬੋਲ ਮੈ ਪੰਨ ਪੁ
 ਤੇ ਸਪੁਤ ਕੋ ਨ ਕਹੀ ਨ ਬੁਧਾਇ ਨ ਤੋਪਾਰੀ ਦੇਕੈ ਮੇਰਾ ਉਠਾਵਨੇ ॥ ੧੨ ॥ ਕਾਬੰਤੁ ॥ ਪੀਓ
 ਨਸਮੁੰਦ ਬਾਰਲੀ ਕਨਕ ਗੰਧਿ ਜਾਰਿ ਨ ਨਕੀ ਨ ਲਮਖੈ ਕੋਨ ਕੀ ਜਕੀ ਚਿਜਾਇ ਕੋ ॥
 ਤੁਭੇ ਮੇਰੇ ਅੰਗ ਕਿਉ ਜਾਯੋ ਅੰਗ ਸੀਮਿਲੇ ਰਾਂਝ ਰਵਨ ਕੇ ਸੀਸ ਨ ਬਖਰੈ ॥ ਆਇ ਕੋ ॥ ਕ
 ਹ ਬਖੈ ਸਿੰਧੁ ਫਾਂਦਿ ਗਾਯੋ ਸੀਮ ਦੇਖਿ ਮਯੋ ਮਾਰੇ ਮਛਲੀ ਕਗਫਾ ਦੀਓ ਜਾਇ ਕੋ ॥
 ਸੀਧੋ ਰਤਨੁ ਦਿਨੈ ਪੁਨ ਕੋ ਪੁਤਨੁ ਗਾਯੋ ਬੂਝਤ ਸਿਦੇ ਸੇ ਰਘੁ ਨ ਬਾਸ ਕਾਇ ਕੋ ॥ ੧੩ ॥

ਏਤ ਕੋ ਮਾਰਿ

ਜਬ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਧ ਸ੍ਰੀ ਮਾਧੀ ਛਿਤਮਾਧੀ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਕ ॥ ੪੫ ॥
 ਲਿਖਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਧ ਸ੍ਰੀ ਮਾਧੀ ਛਿਤਮਾਧੀ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਕ ॥ ੪੫ ॥
 ਹਮ ਤੋ ਬਿਛਰਾਧੀ ॥ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਧ ਸ੍ਰੀ ਮਾਧੀ ਛਿਤਮਾਧੀ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਕ ॥ ੪੫ ॥
 ਯਾ ॥ ਫਾਦਿਗ ਜੇ ਸਤ ਜੋ ਜਨ ਸਿੰਧ ਪ੍ਰੇਤ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਧ ਸ੍ਰੀ ਮਾਧੀ ਛਿਤਮਾਧੀ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਕ ॥ ੪੫ ॥
 ਹੀ ਨਹਿ ਛੁਕਦੈ ਲਕ ਨਿਸਿਕ ਨਿਬੋਰਾ ॥ ਖਾਯੋ ਕੋਤੀ ॥ ਫੁਲ ਜੋ ਹੋਰੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਧੀ ਛਿਤਮਾਧੀ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਕ ॥ ੪੫ ॥
 ਵੇਰਨੁ ਰੋਣਾ ॥ ਜੋ ਸੋ ਕਛੁ ਸ੍ਰੀ ਮਾਧੀ ਛਿਤਮਾਧੀ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਕ ॥ ੪੫ ॥
 ਯਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਧੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਧੀ ਛਿਤਮਾਧੀ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਕ ॥ ੪੫ ॥
 ਲਾਬਿ ਸਲਾਖ ਖਨ ਨਿਸਿਕ ਨਿਬੋਰਾ ॥ ਜੋ ਲਾਗਿ ਜਨ ਕੀ ਫੇਲ ਸਮੁਦ੍ਰੋਹਿ ਸਿਗਮਾਧੀ ॥
 ਸੁਨਿ ਹੋਨ ਨ ਪਵੈ ॥ ਫਾਦਿਗ ਜੇ ਸਤ ਜੋ ਜਨ ਸਿੰਧ ਪ੍ਰੇਤ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਧ ਸ੍ਰੀ ਮਾਧੀ ਛਿਤਮਾਧੀ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਕ ॥ ੪੫ ॥
 ੪੫ ॥ ਫਾਦਿਗ ਜੇ ਸਤ ਜੋ ਜਨ ਸਿੰਧ ਪ੍ਰੇਤ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਧ ਸ੍ਰੀ ਮਾਧੀ ਛਿਤਮਾਧੀ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਕ ॥ ੪੫ ॥
 ਅਗਾ ਕੀ ਕਹਤ ਹਨੁ ਸਿਰੁ ਜਾਇ ॥ ੧੦੦ ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਦੁਬਹਿ ਤੇ ਮੈ ਸੀ ਦੇਖੀ ਸੁਨੇ ਕਪੁ ॥
 ਰਾਇ ਸ੍ਰੋਕੇ ਮਥੀ ॥ ਦੁਬਹਿ ਤੇ ਮੈ ਸੀ ਦੇਖੀ ਸੁਨੇ ਕਪੁ ॥ ਰਾਇ ਸ੍ਰੋਕੇ ਮਥੀ ॥ ਦੁਬਹਿ ਤੇ ਮੈ ਸੀ ਦੇਖੀ ਸੁਨੇ ਕਪੁ ॥
 ਸੁਤਰੀ ਗਿਆਂ ਸੁਨੇ ਕਾ ਰੇ ਮੈ ਹਸਾ ॥ ਦੁਬਹਿ ਤੇ ਮੈ ਸੀ ਦੇਖੀ ਸੁਨੇ ਕਪੁ ॥ ਰਾਇ ਸ੍ਰੋਕੇ ਮਥੀ ॥ ਦੁਬਹਿ ਤੇ ਮੈ ਸੀ ਦੇਖੀ ਸੁਨੇ ਕਪੁ ॥
 ਗਾ ਮੈ ਸੇ ਜੋ ਸੇ ਮਹਾ ਹਮ ਬੋਲ ਮੁਖ ਸ੍ਰੀ ਮਾਧੀ ਛਿਤਮਾਧੀ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਕ ॥ ੪੫ ॥
 ਬੰਤ ਸੀਲ ਸੁਨਿ ਸੋਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਮੈ ਤੁਛਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ॥ ੧੦੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਫਾਦਿਗ ਜੇ ਸਤ ਜੋ ਜਨ ਸਿੰਧ ਪ੍ਰੇਤ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਧ ਸ੍ਰੀ ਮਾਧੀ ਛਿਤਮਾਧੀ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਕ ॥ ੪੫ ॥

ਜਿਉ

ਰਘੁਬੀਸਮਇਪਦਨਪੁਤਪਰਬੀਨਾ ਬੁਝਤੋਕਹਲਛਮਨਕਥਕੋਹਅਬਤੀਨਾ ॥੧੦੯॥
 ਮੇਰਠਾ॥ ਰਵਨਗਗਸਮੇਤਅਰੁਜਨਾਨੀਧੀਕੋਤਰਿਗੰਮੀਅਗਨਿਓਕਕੋਦੇਤਲੀਕਾਪ
 ਤਿਰੁਪਕੋਕਗੀ॥੧੧੦॥ਸਵੈਯਾ॥ ਜਨਤਹੋਗਮਤੋਕਪੈਚਾਛਿਰੁਖਨਕੇਛਲਕੋਅਨੁਗ
 ਤੀ॥ਐਰਬੋਝਾਪੋਰਖਹੋਇਹਰੁਬਤੋਰੁਪਰੈਤਰੁਅਗੀ॥ ਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਰਕੋਨਮਰਿ
 ਲੈਤੁਦਪਰਧੈਜਗਮੈਬਰੁਭਰਾ॥ ਤਾਹੀਕੋਧਮਕੀਓਮਨੋਮੁਹਿਬਾਰਧਨਖਤਬਾ
 ਰਨਨੁਭੀ॥ ॥੧੧੧॥ਦੇਹਰਾ॥ ਕਹਤਬਰਾਈਆਪਸੀਹਨੁਮਨਸੁਕਚ
 ਤਾ॥ਸਿਧੁਕਥਕਹਿਲੀਕਕੀਕਹਤਰਾਂਮਸੈਬਤਾ॥੧੧੨॥ਸਵੈਯਾ॥ ਕੋਪਭਖੰਤਰ
 ਮਾਫਕੋਪੁਤਰਿਚਕੋਗਵੁਮੈਲੋਲਜਯੋ॥ਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਰਥਜੰਗਰੁਪੁਨਿਜਨਕੀਸੁਨਾ
 ਨਿਪੋਨਪੁਜਯੋ॥ਤੋਲਸੰਤੁਲਿਭਿਸੈਪਿਤਸੰਪਤਤਾਧੀਕੋਉਪਰਿਹੋਧਰਿਆਯੋ॥ਦੇ
 ਖਹੁਨਾਬਖਤੋਯਹੋਕੋਤਕੁਲਗੁਕਰੋਹਨੁਮਨੁਜਰਯੋ॥੧੧੩॥ਦੇਹਰਾ॥ ਅਥਰਵਨ
 ਕੋਨਗਰਕੀਕਥਾਕਹਤਹਨੁਮਨੁ॥ਸੁਨਤਰਾਂਮਚਿਤਚੋਪਸੰਸਿਤਸੁਨਹੁਦੈਕਲੁ॥੧੧੪॥ਕਿਥੰਤੁ
 ਕਥਾਹੈਨਿਦਨਕੀਨਚੰਦ੍ਰਸਨਮਾਨਕੀਨਬਾਨਕਮਨਕੀਨਕਥਾਭਗਤਭਕੀ॥ਰਧਿਗੁਮ
 ਨਕੀਨਕਹਿਚਛਿਨਕੀਨਪੋਰਖਪ੍ਰਮਾਨਕੀਨਕਥਾਖਲਪਾਨਕੀ॥ਬੇਦਨਪੁਰਨਕੀਨ
 ਸੁਨੀਦੇਅਧਕੀਹੋਝੁਠਜੋਕੋਹੋਤੋਸੋਹਘਪੁਭਲਭਨਕੀ॥ਰਾਮਰੁਝਗਵਨਕੋਨਗ
 ਰਦਗਰਘਰਬਗਾਰਬਜਾਠਕਥਾਭਾਜਿਜਨਕੀ॥੧੧੫॥ਦੇਹਰਾ॥ਇਹਾਥਿਧਿ

ਸਬਸੁਖਸਿਬਚਨਸੁਰੇਗੰਮਪਰਬੀਨਹਨੁਮਨੁਸੁਖੈਕਾਹਮੇਸੁਰੈਦੈਸੁਰੈਤੀਨਾ ॥੧੬॥ ੫੬
 ਚੰਦ੍ਰਾਮਾਸਿਤਰਨੁਮਨੁਕਾਜਾਗਿਆਇਥੈਨਾਮੁਛਠਮੇਅੰਕਾ ॥੬॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਚੰਦ੍ਰਾ
 ਚਕੋਰਜੈਸੇਗੁਡੀਆਬਸਤੋਰਪੁਨਪੋਰਨਸੈਮੇਰਦੇਵਤਾਪਜੁਖਪਸੀ ॥ ਜੈਸੇਉਖਪੁਖ
 ਪਾਨਛਲਜਲਰੂਖਭੂਪ ॥ ਦੇਸਕਦਿਜਸੁਰੇਥਾਮਨਕੋਦਨਸੈ ॥ ਜੈਸੇਬੇਦਪਾਨੁਰਿਪੇਖਸ
 ਨਮਨਜੈਸੇਕਨਨਛਿਤਨਜੈਸੇਰੇਜੇਰੇਰੁਨਸੈ ॥ ਜੈਸੇਬੀਰਬੀਰਸੈ ॥ ਜੈਸੇਥਾਰਥਕੇਥੀਰਸੈ
 ਤੁਮੈਸੀਪੀਤਿਲਾਗੀਰਪੁਬੀਰਹਨੁਮਨੁਸੀ ॥੧੭॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ਤਪਛੇਕਪਿਕਟਕਕੀ
 ਟਕਚੁਕੀਕਾਦਿਗੰਮਾ ॥ ਸ੍ਰੀਰਘੁਪਤਿਸ੍ਰੀਮੁਖਕਹੋਅਥਾਥਿਲਿਖਾਕਿਹਕਾਮਾ ॥੧੮॥ ਸੇਰ
 ਠਾ ॥ ਸਬੈਚਲੇਕਪਿਲਥਸੁਭਾਦਿਨਪਰੀਨਿਛੰਤਬਲਾ ॥ ਰਾਮਲਖਨਜੈ ॥ ਸਾਥਦਸ
 ਮੀਥਿਜੈਪ੍ਰਸਿਧਦਿਨਾ ॥੧੯॥ ਸੇਰਠਾ ॥ ਨਿਰਖਕਟਕਛਟਭੀਰਪਟਕਪੁੰਛਚਿਤਹਰਖਸੈ
 ਾਚਲਰਘੁਪਤਿਕੇਤੀਹਨੁਮਨੁਬਿਨਤੀਕੇਰੇ ॥੨੦॥ ਸਦੈਯਾ ॥ ਨਾਥਚਲੇਉਮਡੇਕ
 ਪਿਰਾਇਸੁਲਾਇਕਪੈਸਬਜੁਧਾਮਨੀਕੀ ॥ ਹਾਲਤਸਾਂਚਿਛਫੇਗਜਕੇਤੈਸੇਦੇਖ
 ਤਹਉਗਤਿਯਾਪਈਕੀ ॥ ਛੁਤਲਬੋਮਪਰੀਜਨੁਰਤਗਈਦਬਿਧੁਪਪ੍ਰਭਾਤਮ
 ਕੀ ॥ ਭਾਰਤੇਕਛਪ੍ਰੇਸਿਕਿਉਪਥਿਛੈਲਿਰਸਿਛਣਿਮਾਛਛੀਕੀ ॥੨੧॥ ਕਾਬਿਤੁ
 ॥ ਕੋਰੇਰਪੁਬੀਰਸੁਨਿਬੀਰਹਨੁਮਨੁਕਪਿਜੂਥਇਨਬਾਤਕੋਲਾਗਤਸੁਹਾਵੇਨਾ ॥
 ਕ੍ਰਮਿਭਾਰਦੀਥੈਕੋਕਿਸੁਰਛੰਪਿਲਾਥੈਕੋਅਮੁਦਕਿਰਕੀਥੈਕੋਕਿਪਾਨਕੋਸੁਹਾਵੇਨਾ ॥

ਕੁਰਮਕਲੇਸਕੋ ਕਿਸਰਦੇਸਦੇਸਕੋ ਕਿਹਾਲਹੁਲਾਮਾਰੋਕਰਿਉਪਮਮਚਾਵਨੇ
 ॥ ਤੇਰੇਭੁਜਦੰਡਕੇਪ੍ਰਤਪਕੇਭਰੇਸੇਮਿਹਿਵਨਕੋਮਾਰਿਜਸੁਦਿਭੀਬਯਾਵਨੇ
 ॥ ੧੩ ॥ ਦੁਆਰਾ ॥ ਕਰੀਬਭਈਦਾਸਕੀਆਪਨਸੀਬਪੁਬੀਗਾਬਨਪੁਰਪਦਨ
 ਗਾਰਠਾਜਿਨਿਜਕੋਨੇਨਿਧੀਨੀਗ ॥ ੧ ॥ ਜਰਠਾ ॥ ਦੇਖਿਗਾਂਭਿਕੀਨਾਰਿਨਿਸੁਮ
 ਨਸਸੇਯੋਕਹੈ ॥ ਰਜਸਮਾਜਬਿਸਾਰਿਚਲੇਲਗਨਿਧੈਠਾਪਸੀ ॥ ੨ ॥
 ਤੇਕਪਿਕਹੈਬਿਬੇਕਤਮਪ੍ਰਤਪਜਾਨਤਨਹੀ ॥ ਜੋਰਪੁਪਾਤਿਜੈਏਕਮਰਕੁਲ
 ਨਦਾਵਅਨਿਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹਾਭਯੋਜੋਨਸਿਗਬਾਰਨਤੁਰੰਗਰਬਚਮਰ
 ਪੁਜਨਰਬਚਮੀਕਰਪਾਲਕੀ ॥ ਹਾਥਨਕਮਲਕਟਿਬਨਰਨਸੁਲਨਾਹੀਕਾ
 ਪੁਕੇਤ੍ਰਿਸੂਲਪੈਨਦੇਖੀਛਿਬਿਛਾਲਕੀ ॥ ਹੀਛਕਪਿਸੀਗਧੰਡਰਾਜਕੇਜਣਹੈ
 ਮੁੰਡਰਵਨਸੋਸਿੰਧੁਬਾਂਧਿਯੋਬਡੇਸਾਲਕੀ ॥ ਤਊਏਕਰਮਹੂਤੋਪੂਰਨਹੈਕਮ
 ਸਥਕਰੋਗੇਰਸੇਈਅਹਿਸੈਨਅਧਕਾਲਕੀ ॥ ੪ ॥ ਕਹਾਯੋਜੋਸੀਭਾਂਤ
 ਸਿਥਿਕਪਿਰਾਜਜਾਮਵੰਤਨਲਨੀਲਬਾਲੀਪ੍ਰਤਪੈਨਪ੍ਰਤਸੋਸੁਹਾਯਹੈ ॥
 ਏਕਨਸੋਹਾਥਗਹਿਏਕਨਿਕੋਥਾਥਹਿਏਕਨਿਕੋਆਯੋਅੰਗਏਕਨਿਨ
 ਚਯਹੈ ॥ ਜੀਅਮੈਤੋਜਾਨੈਪੀਰਬਡੇਧੀਯੀਮੈਧੀਰਬੀਰਹਪੁਬੀਰਠੀਰਬ
 ਰਧਕੋਆਯੋਹੈ ॥ ਕਹੇਲਛਮਲਜਾਕੀਦੇਖੀਭਾਓਠਾਈਭਾਮਚੰਦ੍ਰਕੇਅਭੇ

ਸਿੰਧੂਗਰਬੁਜਨਾਖੇਰੈ॥ ^{੪ ਲਛਮੀਨਵਾਰਾ॥} ਆਗੇਨਸਿਲਨਾਅਖੇਭੇਟਮਾਂਟਿਹੀ॥
 ਨਲਾਖੇਸੀਸੁਆਨਿਚਕਕਮਲਨਛੁਦਘੇਰੈ॥ ਕਹੈਤੋਗੁਸਾਂਦੀਜਾਰਿ॥
 ਏਦੀਏਕੈਸੇਬਨੇਸੋਲੈਸੈਸੁਪੁਰਖਨਨੀਕੇਸਮਝਘੇਰੈ॥ ਆਇਸੋਪਾਉ॥
 ਯਾਮੇਛਾਰਹੀਉਤਉਰਾਮਤੋਲੈਆਗਿਬਨੁਲੈਕਮਨਸੈਚਛਾਘੇਰੈ॥ ਬਾ॥
 ਨਕੋਰੂਪਧਰਿਰਾਮਚੰਦਜੂਤੋਡਰਿਕਾਂਪਤਅਸੀਸੁਦੈਕੈਬਚਨੁਖੁਨਖੇਰੈ॥
 ਬਡੇਰਨਪੀਰਤਮਭੀਰਮੇਸਗਾਇਹੋਤਮਤੋਕਹਾਚੁਕਪਰੀਕਿ॥
 ਪਾਕੈਸੁਨਾਈਏ॥ ਸੀਤਦਸਕੰਧਹੀਕੋਨਜਲੈਕਹਾਧਰੀਛਪਹੀਇਮੈਮੇਤਰੁ॥
 ਤਮਕੈਬਤਾਈਏ॥ ਕਹੈਸੂਕਿਜਾਂਉਸੈਨਾਉਤਰੈਬਿਨਹੀਨਾਂਉਕਹੇਲੀਕਬੈ॥
 ਨੈਕੁਆਇਸੋਪਾਈਏ॥ ਕਾਰਨਕਰਨਹੋਤੋਸਾਫਾਰਸਰਨਿਆਈਲਾਗਤ॥
 ਚਰਨਮੋਹਿਕਹੈਕੋਜਰਾਈਏ॥ ^{੧੩॥} ਤੇਰੇਉਪਰਿਹੈਲੋਗਮੇਸਿ॥
 ਅਕੋਪਾਉਤੋਸੈਜਾਇਆਗੇਲਾਰਿਏਗਰਛੁਡਾਵੇਤੋਅੰਗਤੋਮੈਨਕੁਥਕੁਥ॥
 ਪਕੋਟਹੁਤੇਮਛਬਜ਼ਦਾਗਿਨਹੋਤਾਹਿਕੋਪਠਵੇਤੋ॥ ਪਰਬਤਸਪਛਰੇਭੁ॥
 ਜੰਗਨਕੇਲਛਹੇਮਿਲਾਇਕੋਟੰਗਨੁਸਾਮੁਹਿਉਰਾਵੇਤੋ॥ ਅੰਗਸਬਰਹੀ॥
 ਤੇਰੀਮਾਨਤੋਤੋਕਹੀਸਿੰਧੂਸੀਤਾਨੁਕੇਕਾਜਸਾਇਸੀਪਤਿਜਗਾਵੇਤੋ॥ ^{੧੪॥} ਸਿੰਧੂ॥
 ਜਿਹੋਉਰੇਜਾਂਉਤੋਤਮਤੋਡਰਾਉਨਥਏਕਹਾਬੁਚਢੇਮੇਰੇਪਰਲੇਉ॥

ਰਪਤੁ ਹੈ॥ ਅੰਗ ਇਸ ਛਕੋ ਛ ਉਰਗ ਹੁਤਾ ਸੂਨ ਤੋ ਸੂਨੇ ਬਾ ਲਿਜਾ ਓ ਲਿਕ ਪਤੀ ਜੀ
 ਤੇ ਜਾਤੁ ਹੈ॥ ਏਕ ਗਿਰਸੀ ਹੈ ਸਪੰਡ ਸਾਕੇ ਪਛ ਨਿਕੋ ਕਾਇ ਬੇਕੀ ਏ ਦੁਬੰਧ ਲਾਏ ਅ
 ਕੁਲ ਤੁ ਹੈ॥ ਸੀ ਪਤਿ ਬਤਾਵਤ ਹੋ ਮੇਰਿ ਬਹਕਾਵਤ ਹੋ ਮੇਰਿ ਸੋਤੀ ਅਬਰਵੇਰੇ
 ਗਾਤੁ ਹੈ॥ ੧੫॥ ਦੁਹਾ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰਿ ਉਦਧਿਰ ਹੋ ਚਕਨ ਲਪਟਾਇ॥
 ਕਾਹੁਲ ਛ ਮਨ ਕਹਾ ਕੀਜੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਲੀਜੀਏ ਉਠਾਇ॥ ੧੬॥ ਦੁਹਾ॥ ਮੁਸਕਾਨੇ ਗੁਪ
 ਬਿਬਰੇ ਚਤੁਰਸਰਿ ਤਾਪਤੀ॥ ਬਾਹੁ ਹੋ ਹੁਨਿ ਧਿਨਿ ਰਜੈ ਮਾਧੈ ਪਤਿ ਜੇਖ ਸਥਾ॥ ੧੭॥
 ੧॥ ਦੁਹਾ॥ ਅਜੁ ਤੋ ਤਿਯੇ ਕੁਲ ਬਸੇ ਯਹਿ ਖਮੂਲ ਸੇਈ ਸੁਲਾਕੀ ਬੇਪੇ ਰੋਰਤੁ ਹੈ
 ਬਨਾਇਬੋ॥ ਬਾਤ ਪੈਨਾ ਮਾਰਸ ਕੀ ਗੀਤਿ ਨ ਸਪਾਹਸ ਕੀ ਲਾਖ ਫੇਰੇ ਕਥਾ ਰਪਾ
 ਤੇ ਰੇਨਾਇਬੋ॥ ਕਹੈ ਲਛਮ ਨ ਤੇ ਸੋਰਾ ਮਹੈ ਕਹਤ ਸਿਧੁ ਮਾਜੁ ਜਸੁ ਲੇਹੁ ਮੇ
 ਸੋ ਸਮੇਕ ਬਪਾਇਬੋ॥ ਨਾਤੋ ਰਜਸਾਗਰ ਕੀ ਸਿਤਤ ਕੇ ਜਾਨਤ ਹੋ ਬਿਨਾ ਸੁਮਖ
 ਦੇਵੈ ਸੇ ਤੁਰਤ ਪਟਾਇਬੋ॥ ੧੮॥ ਦੁਹਾ॥ ਮਨੀ ਬਾਤ ਸੀ ਸਪਰਿ ਚਲਾਯੋ ਪੈਨਾ
 ਮਕਰਿ ਸੁਨੀ ਹਨੂ ਮਨ ਰਾਮ ਅੰਸੇ ਨਹਾਈ ਹੈ॥ ਕਹੈ ਬੁਧੀ ਭਈ ਬਾਤ ਪੰਥ ਕੀ ਗ
 ਈ ਸਬ ਜਾਇ ਜਾਮ ਵੰਤ ਨ ਲਨੀ ਲਸੀ ਜਨਾਈ ਹੈ॥ ਜਗ ਮੇ ਚਲੇ ਗੀ ਬਾਤ ਮੇ
 ਨਾਕ ਪਿਰਾਜਨ ਕੀ ਰਾਮ ਪੁਛਿ ਸਿਧੁ ਬਹਾਏ ਕੈ ਪਹੁਰਾਈ ਹੈ॥ ਹੰਤ ਏਕ ਬਾਲਕ
 ਨ ਮੇਰਿ ਕਛੁ ਤਾਲ ਕੁਪੈ ਦੇਖਤਾ ਤੁਮ ਪੁਕੈ ਸੀਲ ਪੁਤਾਈ ਹੈ॥ ੧੯॥ ਦੁਹਾ॥

ਸਬੈ ਏਕ ਜਾਤ ਮੁਖ ਰਤੇ ਮਨੈ ਰਿਸਾਤ ਭਧ ਰਸੁ ਨਈ ਬਾਤ ਹਨੂੰ ਮਨ ਕੋ ਪਕੀ। ਅੰਗਿ ਦ ੫੮
 ਸੁਗੀਰ ਏਉ ਦੋਨ ਗਏ ਰਾਮਾ ਢਿਗ ਸੁਨ ਮਹਾਂ ਰਜ ਸਿੰਧੁ ਕਰੀ ਬਾਤ ਧੋ ਪਕੀ। ਨਾਥ ਰਮ
 ਸਾਗਰ ਕੀ ਗੋਲ ਕੈ ਸੇਚ ਲੇਅ ਰੁਤ ਮਹੀ ਬਿਚਾਰੇ ਜਾਮੇ ਕੋਨ ਬਾਰ ਥਪਕੀ। ਕਿਧੋਕ
 ਕੇ ਬਾਧ ਬੇਕੋ ਹੋਨ ਬਲਵੰਤ ਹਮਾ ਕਿਧੋ ਹਨੂੰ ਮਨ ਹੁਕੇ ਅਗੋ ਪਤਿ ਲੇ ਪਕੀ। ੨੦੭
 ੨੦੮। ਦੇਖ ਮੇ ਸੀਭਾਂਤ ਸਬ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਲੇਤ ਬਮੇ ਹੁੰਤੋ ਕਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁਗੀਰ ਉਰਾ
 ਨਹੀ ਮੇਰਿ ਤੈ ਤਿਹਾਰੇ ਸੁਖ ਸੁਖ ਹੋ ਸਦਾਈ ਸੁਧੇ ਸਾਗਰ ਬੰਧੈ ਫੁਲੁ ਯਕੀ ਕਹ
 ਕਾਨਿ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਹੁਤੀ ਯਾਹਿ ਕਹੇ ਕੋ ਬੰਧਾਉ ਅਪਰਾਧ ਹੋਨ ਕਰੁਣਾ ਕੀ ਸੀ
 ਮੇਰੀ ਬਲ ਹੋ। ਯਾ ਕੀ ਤੋ ਸਹਿਲ ਅਥੋ ਰਾਵਨ ਕੇ ਬਾਧ ਬੇਕੀ ਕਯੋ ਲਛਮੀ ਨਾਥ ਦ
 ਕੋਨ ਮਨੀ ਹੈ। ੨੦੯। ੨੧੦। ਸੀਤਾਂ ਬਿਛੁਰਨਿ ਦੁਖ ਉਦਾਧਿ ਪੈਰਤ ਗਏ ਨਪੁਨ। ਯੋਕੋ
 ਪਟਤ ਕੋਨ ਸਮਸਤ ਜੇਜਨ ਪ੍ਰਮਾਨ। ੨੧੧। ੨੧੨। ਰਾਧੁ ਪਤਿ ਕਯੋ ਸੁਨਾਇ ਉਤਸ
 ਰਾਇਤ ਬੁਝਿ ਰਟਸਾ। ਦੂਮ ਸਿਖ ਪਨ ਨਿਛਾਇ ਬਾਧ ਹੁਸੇ ਭਾਬਿਨੀ ਬਤਾਨੀ। ੨੧੩
 ੨੧੪। ੨੧੫। ਰਲੇ ਕਪਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਅਨਦ ਸੋਗਾਥ ਅਤਿ ਸਿੰਧੁ ਬਤ ਮਨਿ ਅਬ ਕਹੀ ਏਉ
 ਪਾਇ ਕੋ। ਮੇਸੋ ਤੀਨੇ ਲੋਕ ਮਾਹਿ ਰਾਮ ਕਵਿ ਦੇਖ ਮੇ ਸੁਨੈ ਦੇਵ ਨਰ ਚਲੈ ਅਨੁਅਯੋਸਿ
 ਦਾਇਕੋ। ਸਿੰਧ ਦੁਖ ਸਮੇ ਬੋਲਾ ਇਨ ਹੀ ਕੋ ਗਯੋ ਭਾਈ ਭੁਖੇ ਨਿਰਾਧ ਧਯ ਹੋਲੁ ਰਾਧੁ
 ਇਕੋ। ਹਨੂੰ ਮਨ ਜਾਨੀ ਅਬ ਭਧ ਰਮ ਨਯ ਰਾਧ ਪਟਾਏ ਬਿਨਾ ਅਜੁ ਪਰਜਾਇਕੋ। ੨੧੬

1. ਸੋਰਠਾ॥ ਬਿਦਾਭੁਏਨੀਧਿਨੀਰਭੋਰਸਗਾਵਤਰਾਮਕਹਿ॥ ਸੁਖਸੇਏਰਪੁਬਿਕਪਿ
 ਭੁਟਅਤਿਭੂਲਤਚਲੇ॥ ੨੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਚਿਰਈਚੁਹਚੁਨੀਪਾਚੀਪੀਅਮਾਨੀ
 ਅਤਿਆਧਬਾਟਰਕਵਾਐਚਕਈਮਿਲਤਹੈ॥ ਅਮਲਅਕਾਸਭੁਖੇਕਮਲ
 ਫੁਲਨਲਾਗੇਜਮਲਭੁਵਰਸਮਰੇਅਕੁਲਤਹੈ॥ ਤਮੀਪਾਤਿਜੋਤਿਕੁਮਲਨੀ
 ਤਮਰੁਬੋਲੇਚੋਰਬਟਭਗੋਸਿਖਸਬਦਸੁਹਾਤਹੈ॥ ਜਾਗੇਰਾਂਮਕਾਂਮਕੀਕਮ
 2. ਨਵੁਟੀਫੂਯੇਬਲੁਲੁਟੀਸੀਤਰਯਾਥੀਚਿਤੇਉਛਪਜਾਤਹੈ॥ ੨੬॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਕੋਤਕਕੇਕਾਜਗਪੁਨਾਬਕੈਠੇਸਿੰਧਕੂਲਜਹਨਲਨੀਲਲੇਲੇਅਵਤਪਹਾਰਕੇ॥
 ਏਕਦ੍ਰੁਮਰੁਥੈਰੁਖਮੂਲਤੋਉਪਹੈਏਕਵਾਰਏਕਪਾਰਏਕਪਾਏਮਾਝਧਾਰਕੇ॥ ਤੇ
 ਰੋਸਕੁਚਾਹਿਅਪਰਾਧਸਾਗਰਕੇਨਾਹਿਕਰਨਾਕੁਪਾਲਰਾਂਮਯੋਕਹੈਬਿਚਰਕੇ
 ਨਾਤੋਲੋਜੁਰਿਆਇਕਪਿਚਾਇਕਹਿਸੀਸਿਨਾਇਬਚਨਸੁਨਾਇਮੇਸੇਰਾਘ
 ਵਕੁਮਾਰਕੇ॥ ੨੭॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਬਾਧਤੋਸੇਰਜਹਾਰਪੁਨਾਬੋਲੇਜੋਹੈਸੇਨੈਨਕੀਏਪ
 ਛਿਤਹੀ॥ ਬਾਤਸੁਨੀਬਰਬਾਨਰਬੀਗਨਿਧੀਰਚਲੀਪੁਛੁਪਿਚਲਿਜਾਹੀਨੈ
 ਨਨਿਕੀਕਰਨਾਰਪੁਬੀਗਸਿਰੇਮਇਜੋਨਹਿਦੂਰਿਕਰਾਹੀ॥ ਤੋਕਰਨਕੇਕੀਏਕ
 ਰਨਾਨਿਧਿਪਾਥਰਪਾਤਨਪੰਥਮਿਲਾਹੀ॥ ੨੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਬਨਰਾਮਪਾਰਲੇਲੇ
 ਅਵਤਪਹਾਰਕਿਲਕਾਰਪੁਬਿਰਸੇਸੁਨਾਇਕਹੈਬਤੀਅੰ॥ ਤਾਹੀਕੋਬੁਲਾ

ਇਹ ਪੁਸ਼ੀਰਪੀ ਭਿੰਡੇ ਕਿ ਕਹੈ ਜਾਹੁ ਜਾਹੁ ਚਲੇਹ ਸਿਕਾਫਿ ਕਾਫਿ ਦੁਖੀਆਂ। ਰਾਜ ਪੁ
 ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਮਰਤ ਰਤੋਂ ਸਿੰਧੂ ਦਾਰ ਦੇਖੀਓ ਗੁਸਾਈ ਦੇਈ ਰਵਨ ਕੀ ਛਤੀਆਂ
 ਮੁਦਕ ਸੁਤ ਨਿਕੀ ਸਾਖਾ ਮੁਗਪੁਤ ਨਿਕੀ ਈਕਾ ਪਤਿ ਦੁਤ ਨਿਪਟਾਈ ਲਿਖਿ ਪਤਿ
 ਮਾਂ। ੨੨੨. ੨੨੩. ਏਕ ਕਪਿਵਰ ਦੇ ਕਪਾਰ ਦੇ ਕਸਿੰਧਾਰ ਹਾਰ ਬਾਗੀ ਦੋ ਮਿਲਿ
 ਪਾਏ ਨਿਧਿ ਨਿਰੋਕੀ ਏਕ ਦੁਮਰੁ ਏਕ ਰਤ ਪਰ ਏਕ ਬਾਗੇ ਪਾਏ ਨਜਨਵੈ
 ਨਿਜ ਪੀਰ ਕੀ ਏਕ ਜੇਓ ਦਾਰੁ ਰਿਛੁ ਰੇ ਉਹ ਬਯਹਰਾ ਵਨ ਲਿਲਾ ਕੀ ਸੁਨ
 ਦੋਂ ਰਪੁ ਬੀਰੋ ਕੀ ਏਕ ਕਲਿ ਕਾਰ ਕਲਿ ਕਾਰ ਉਠੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਏਕ ਸੁਮ ਦੇਹ ਕੇ ਸੁਨ
 ਵੈ ਛਟਤੀ ਰੋ ਕੀ। ੨੨੪. ੨੨੫. ਮਨੋ ਛਗਿਨਿ ਧੀ ਮੈ ਰਿਸੇ ਮੇਰ ਮਾਂ ਜੀ ਸਿੰਧੂ ਤਿੰ
 ਤੇ ਬੀਚਿਤੀ ਤਿਕਹਿ ਮਾਧੇ ਬਾਟਲੀ ਜੀਏ। ਕਿਧੈ ਸੰਗ ਚਲਾ ਬੈਠੇ ਟਕ
 ਟਿਕਾ ਪਤੁ ਹੈ ਕਿਧੈ ਜੁਗਿ ਮੇਘ ਨਿਕੇ ਸੁੰਤਨ ਸੇਪੀ ਜੀਏ। ਕਿਧੈ ਨ ਛੁਟੁ ਏਕਿ ਪੈਛੁ
 ਏਕਿ ਬਿਦਿਗੰਜ ਕੋ ਕਹੈ ਸੇਖਨ ਗਸਮੈ ਪੈਤੈ ਮੇਨ ਕੀ ਜੀਏ। ਕਿਧੈ ਟੁਟਿ ਗੰਧਰਿ
 ਰਵਤ ਜਨੇ ਉਗਾਹਿ ਬਾਧੇ ਹੁਤੇ ਸਾਤਿ ਛੁਥ ਕਹੈ ਕਉਨ ਦੀ ਜੀਏ। ੨੨੬. ੨੨੭.
 ਏਕਿ ਰਿਦੇ ਰਿਅਾ ਏਕ ਪੁਰਾਇ ਜੀ ਸੋ ਕਹੈ ਕਪਿ ਏਕ ਕੀ ਕਹਾਏ ਕਹੈ ਸਾਤ ਬਾ
 ਧੀ ਛਿਨ ਮੈ ਚਰਨ ਪਤਾ ਪਾਜੁ ਤੇ ਉਤਿ ਪਹਾਰ ਲਾਵੈ ਬੁਢੇ ਖੰਭ ਦੁਬਰੇ ਜੇਰੇ
 ਗਹਿ ਤੇ ਬਨ ਮੈ ਚਲੀਏ ਗੁਜਾਈ ਮਥਲੀ ਕਗਾ ਦਿਤੇ ਰਿਛੁ ਰੈ ਰਾਵਨ ਕੋ ਮਲੇ

ਹਿਜੈ ਹੈ ਸਮਾਨ ਮੈ ॥ ਬੋਲ ਕਾ ਪੁਰਖੀ ਰਬੀਰ ਪੁਲ ਹਿ ਬਛਾਏ ਜਾਹੁ ਕੈ ਸੇ ਸੈ ਕ੍ਰਿਪਨ ਬਛਾਏ ਪਨ
 ਪਨ ਮੈ ॥ ੩੨ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ॥ ਸੇਤ ਸਕਲ ਪੁਰਨ ਭਖੀ ਚਲੇ ਰਾਮ ਬਲਵੰਗ ॥ ਇਕ ਪੁਲ ਪਰ ਪੁਲ ਕੁ
 ਚਲੇ ਇਕ ਨਭ ਮਗ ਪਰ ਚੰਡਾ ॥ ੩੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਲੈ ਅਛੁਤ ਫਲੁ ਏਕੁ ਰਾਮ ਸਿਮਾਰਿ ਯੋ ਸਿਧ
 ਦੇਖੁ ਹਰਾ ਜਾ ਬਿਬੇਕੁ ਬਾਂਧਤ ਫਿਰਿ ਪੁਜਤ ਚਰਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਕਵਿਤਾ ॥ ਸਿਧ ਪਾਰ ਪਰੇ ਸਥਾ ॥
 ਨਵ ਸੋਭਰੇ ਕਾ ਪਿਗਾਜੇ ਸੰਖ ਬਾਜੇ ਅੰਬੁਲੀ ਕਾ ਪਾਰਿ ਪਾਵਨੀ ॥ ਬਰੋਰੇ ਸੁਰ ਜੇਲੀ ਗੁਰੇ ਤੇ
 ਜੁਰਾ ਅਵੈ ਏਕ ਕਹੈ ਰਾਵਨ ਕੀ ਬਨੈ ਮਰਾ ਫਨੀ ॥ ਤਾਹੀ ਕੇਨ ਹਰ ਜਾਇ ਬੋਲੇ ਤਾਹਿ ਫਾ
 ਰਿਖਾਇ ਪਾਸ ਗਿਰਿ ਏਈ ਏਕ ਬਾਰੋਤ ਲੁਟਵਨੀ ॥ ਬੋਲੇ ਹਸਿ ਚਾਮਤੁ ਮੁਖੇ ਹੋਰ ਹਤ ॥
 ਬਛਾ ਸਲ ਕੇਲੁ ਏਘਾਨਿ ਤੁਠਿ ਮਾਨਿ ਪਾਵਨੀ ॥ ੩੫ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ॥ ਇਤ ਕਾ ਪਿਤਰ ਉਤਰੇ
 ਉਦਧਿ ਕੁਸਲ ਛੇ ਮਸ ਬਗਾਤਾ ॥ ਉਤਰਾਵਨ ਸੋ ਜੋ ਰਿਕ ਰਿਕ ਹਤ ਬਛੀ ਛਨ ਬਾਤਾ ॥ ਬਛੀ
 ੩੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜੋਨ ਕਰਹੁ ਰਿਸਨ ਬੈਤੋ ਸੇਵਕਾ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ॥ ਧਰੋ ਚਰਨ ਪਰਮਾਥ
 ਰਾਮ ਬੈਰ ਕੁਲ ਛੈ ਕਰਨਾ ॥ ੩੭ ॥ ਕਵਿਤਾ ॥ ਸੀਤਾ ਏਕੀ ਬਾਤ ਤਾ ਕੇ ਏਤੋ ਉਤਪਾਤ
 ਕੀ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਛੇ ਨਾਥ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਨਗਰ ਕੇ ਬਾਸਿਨ ਕੋ ਸੋਹਦੈ ਬੂਝੈ ਤੁਮ
 ਕੋ ਉਯੋ ਕਰਤ ਹੋ ਜੁਗਮ ਚੰਦਰਾ ਕੀ ॥ ਤੀਨੋ ਲੋਕ ਸਿਪਤਿ ਸਮਾਜੁ ਰਾਜੁ ਤੇ ਜੁਘਰ ਸੇਈ
 ਯੋ ਕਰਤ ਹੈ ਨਮੁ ਲਤੋ ਉਪਾਰੀ ॥ ਕਹੈ ਹੋਰੁ ਜਾਉ ਸੀ ਅਲੈ ਕੋ ਰਾਮ ਛਾਉ ਜੋ ਪੈ ਮਿਲੈ
 ਮਾਰਿ ਤਾ ਬੈਤੋ ਮੇਰਿ ਮਾਰਿ ਤਾ ਕੀ ॥ ੩੮ ॥ ਕਵਿਤਾ ॥ ਜੀਨੋ ਲਨੀ ਲਜਾ ਮਵਤ ਹਰਵੈ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਗ ਦੁਰਗੀ ਦਰੀ ਦਰੇ ਰਿਕੈ ਨ ਬੀਕਕੀ॥ ਜੋ ਲੈ ਕਪੁ ਬੀਜੁ ਕੋ ਕੋਪਨ ਪਟਾਈ ॥ ੬੦ ॥
 ਮੇਰ ਸੀ ਬਡਾਈ ਜੋ ਪੈ ਭੁਟੀ ਹੈ ਨਟਕ ਕੀ॥ ਜੋ ਲੈ ਰਨ ਜੇਗਨੀ ਨਗੀ ਪਨੀ ਅਪਾਈ ਜੋ ਲੈ ਰਿ
 ਗੀਨ ਦੁਰਾਈ ਠਕੁਰਾਈ ਕਾ ਲਰੇ ਕਕੀ॥ ਤੋ ਲੈ ਪੈ ਉਪਾਇ ਜਾਇਗ ਹੋ ਸਰਨਾਇ ਤੋ ਲੈ ਰਿ
 ਛਕ ਪ੍ਰਭਾਗੀ ਨਾ ਬਿਟਾਰੀ ਛਾਬੀ ਲੀਕਕੀ॥ ੬੧ ॥ ਕਬਿੰਤ॥ ਜੋ ਲੈ ਕਪੁ ਨਾ ਬਜੀ ਤੋ ਹਾਥ
 ਤੋ ਨ ਛੁਟੇ ਬਾਨ ਆਨ ਦਸ ਸੀ ਸਾਨਿ ਕੀ ਰਾਵਨ ਨ ਹਲ ਕੀ॥ ਸੁਨਿ ਲੈ ਸਿਫੇਟ ਚਟ ਬੰਸ
 ਕੀ ਨ ਬਚੈ ਕਉ ਲਾਗੇ ਰੇਟ ਚੋਟ ਸਾਵਧਨ ਨ ਮਚਾਨ ਕੀ॥ ਜਾਇਗ ਹਿਪਾਇ ਸਿਰਨ
 ਏ ਹਾਥ ਜੋ ਰਿਕ ਹਿਚ ਕਪ ਰੀਪ ਗੀ ਅਥਲੀ ਜਿਨਾ ਬਜਨ ਕੀ॥ ਮੇਰੇ ਕਹੈ ਮਨ ਕਰਿ ਹਰ
 ਪੀਕੀ ਹਲ ਜਾਹਿ ਲੀਨੀ ਸੀ ਅਸਿਗੈ ਨ ਹਾਜਤ ਜਿਮਨ ਕੀ॥ ੬੨ ॥ ਸਵੈਯ॥ ਚਟਕ ਹਰ
 ਕੁਟੀ ਕਰਿ ਪੈ ਰਨ ਚੋਟ ਪੈ ਗਏ ਗਏ ਰਿਚੈ ਰੋਗੇ॥ ਵੈਜ ਬਬਨ ਸਮੀਰ ਸਮਨ ਚੋਟ ਪਨ ਜੋ
 ਚਲ ਦੇਸਗੈ ਰੋਗੇ॥ ਛੇ ਪਰਪਨ ਮਹਾ ਕਪਟੀ ਤੁਮ ਸੈਨ ਹਿ ਬਾਤ ਦੁਖਾਇ ਕੈ ਰੋਗੇ॥
 ਜਲਤ ਹੋ ਸਿਵੇ ਬਲ ਪੈ ਸੋ ਉਗਮ ਕੋ ਕੋਪਨ ਲਾਜ ਬੈ ਰੋਗੇ॥ ੬੩ ॥ ਦੇਹੁ ॥ ਬੋਲ ਅੰਤ
 ਬਰਾਵਨ ਕੁਮਤਿ ਨਿਰਖਤੁ ਜਾਪਰ ਚੰਡ॥ ਅਨੁਜਤਨ ਜੁਹੰਤ ਨਹੀ ਤੋ ਕਰੋ ਸਤ ਬੰਡ॥
 ੬੪ ॥ ਸੁਰਣ॥ ਸੁਨਿ ਮੁਰਖ ਅਮਕਾਤ ਲੀ ਕਪਾਤਿ ਤੋ ਕੋਪੈ॥ ਕਹੈ ਪੁਰਾਤਨ ਬਾਤ ਪੁਨ ਕਰਿ
 ਰਨੁ ਛੋਬਿ ਨਹੀ॥ ੬੫ ॥ ਸਵੈਯ॥ ਸਿਪੁਗ ਪੈ ਬੜ ਦਲ ਲੋਕ ਜਲੁ ਛਾਡਿ ਛੋਲਾ ਹੋਛਾ
 ਰਿਦੈ ਪੈ॥ ਸੇਖ ਅਸੇਖ ਪਗਿ ਬਸੁਧਾ ਟਿਕ ਯੋਨ ਕਹਿ ਜੇ ਸਿਰਭਾਰ ਭਯੋ ਪੈ॥ ਕੰਠ ਹਲਾ

ਹਲਹੈਸਿਵਕੇਅਜਹੁਸਾਸਿਮੇਅਗਾਮੀਕਛੁਯੋਗੈ।ਇਜਥਯੋਪਨਯੋਨਬਪੈਤਬਰਵਨਕੇਸ
 ਛਾਟੁਇਯੋਯੋ॥੪੪॥ਸਦ੍ਯਾ॥ਜਨਤਜਨਕਪੀਜਨਨੀਜਗਅਜਤਜੇਮਨਕੋਨਹਿਕਵੈ॥
 ਜੇਸਕੋਈਸਸੁਰੇਸਕੋਛਾਕੁਰਹੈਭਘੁਬੀਗਇਹੈਜੀਅਮਦੈ॥ਤਹੀਕੇਹਾਥਮਹੈਦਸਕੀਧ
 ਰੇਅੰਧਤ੍ਰੀਮਹਿਕਹਾਸਮਾਦੈ॥ਅੰਸੀਕਛੁਜੀਅਮਾਧਿਗੀਜਕਤਾਸਿਰਾਛਾਵਨਪ੍ਰਾਨਪ
 ਠਾਵੈ॥੪੫॥ਸਦ੍ਯਾ॥ਬਤਕਹੋਕਛੁਚਾਹਤਹੋਸੋਈਸਾਧਥਕੀਖਨਲਾਤਨਮਾਹੁ॥
 ਸੋਫਿਰਿਕੋਇਕਬਾਤਕਹੋਪ੍ਰਭਹੋਸਹਤੋਸਥਕੋਪਤਿਹਾਹੁ॥ਹੋਉਰੇਮੇਰਘੁਬੀਰਕੀਠੰਗ
 ਧਨੀਸੋਈਤੋਕੁਲਤੋਸੁਖਟੋਹੁ॥ਯੋਕਹਿਕੋਓਠਿਠਾਫੋਭਯੋਤਬਰਾਮਕੇਪਾਇਨਕੋਪਗਧਾ
 ਰਿ॥੪੬॥ਦੁਖਯੋਪੋਰਖਨਹੀਲੋਚਨਸਲੁਨਰਧਾਇ॥ਘਰੁਛਾਡਤਬੋਲਕੋ
 ਚਲਮੋਓਤਰਘੁਬੀਰਸਧਾਇ॥੪੭॥ਰਹੁ॥ਜਾਕੋਕੋਊਨਾਹਿਤਮਤਸੁਤਸਜਨ
 ਜਨਾਤਾਕੋਅਪ੍ਰਥਨਮਾਂਹਿਰਘੁਪਤਿਚਰਨਪ੍ਰਤਾਪਬਲਾ॥੪੮॥ਸਦ੍ਯਾ॥ਦੁਖਿ
 ਤੋਦੋਖਕਯੋਕਾਪਮੰਡਲਕਹੈਰਿਖਨਾਰਹੈਗਵਿਜੋਤੀ॥ਕੈਧਰਦੋਹੁਤਾਸਨ
 ਅਵਤਸਕੁਕਿਧੋਛੁਬਿਧੈਸਿਗਿਓਤੀ॥ਜੀਸੀਅਦੁਤਕਹੈਤੋਸਹੀਪਰਤਾਕਹਮ
 ਨਸੁਦੇਹਨਹੋਤੀ॥ਰਾਮਕੇਪਾਇਨਲਗੇਇਚਾਹਤੁਰਾਵਨਹੈਕਿਧੀਰਵਨਗੋਤੀ॥
 ੪੯॥ਸਦ੍ਯਾ॥ਰਾਵਨਕੇਗਰਿਛਾਡਿਚਲਮੇਗਾਛਮੇਹਤਜੋਜਨੁਸਾਰਜਤੀਸੋ॥ਸ
 ਏਬਛੀਖਨਪਾਇਗਹਿਸਿਰੁਨਾਇਤੀ॥ਬਿਨੁਹੈਨਗਤੀਸੋ॥ਲੇਤਓਸਾਸਚਲਮੇਪਤ ੬

ਅੰਗ ਦੋਹਰਾ

ਰਿਲੀਕਾਦਈਭਰਿਭਰਿਭੈਨਨਿਲਾਜਾ॥੫੬॥ ਸੰਗਣਾ ਜੋ ਸੰਨਰਘੁਰਾਇ ਕਿਰਕ
ਲਿਲਗਫੁਥਪੰਗੋਆਗੇਅੰਗਦਜਾਇਦਸਮੁਖਕੋਸਮਝਾਇਕਹਿ॥੫੭॥ ਏਤਿ
ਸੰਗਮਰਾਤੇਸਮੁਦਿਥਾਪਪਾਦਨਾਇਭੈਨਾਸਪੁਰਸੋਅੰਗਾ॥੫੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰੰਗ
ਚੰਦਲਛਮਨਸਹਿਤਕਪਿਪਤਿਲੀਓਬੁਲਾਇਕੋਟੁਟੈਲੀਕਾਪਤੀਕੋਤੂਠੈਸਤ
ਭਾਇ॥੫੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਬਕਪਿਕਟਕਉਦਧਿਉਤਰਿਕੋਕਰਿਸਕੈਬਖਾਨਾਕਪਿ
ਪਤਿਅੰਗਦਨੀਲਨਲਜਾਮਵਿਤਹਨੁਮਨੁ॥੬੦॥ ਸੰਗਣਾ॥ ਅੰਗਦਲੀਓਬੁਲਾ
ਇਕਹੀਥਾਤਰਘੁਬੰਸਮਾਇਜਾਇਅਜਹੁਸਮਝਾਇਆਇਮਿਲੈਲੀਕਾਪ
ਤੀ॥੬੧॥ ਸੰਗਣਾ॥ ਭਈਸੁਗਈਬਿਗਾਇਅੰਗਦਤ੍ਰਿਸਮਝਾਇਕਹਿ॥ਅਥਹੀ
ਕਹਿਰਘੁਰਾਇਦੁਤਪਠੈਥਾਲਜੁਤਾ॥੬੨॥ ਕਾਥੰਤ॥ ਮੇਰੇਪਾਛੇਹੀਕਿਰੈਥੀ
ਨੁਜਾਨੇਕਹੀਮੈਸੇਸਿਪੁਕੇਭਰੇਸੇਕਿਤੋਰਜਾਭਿਮਨਤੋ॥ਕਿਧੈਕਿਭਕਾਨਮੇਘਨ
ਦਿਆਦੀਨੇਮਤਿਕਿਧੈਸਿਵਜੋਰਿਥਜਾਕਿਧੈਮਧਪਧਠੈ॥ਤੋਕੋਛਮਾਕੀਨਿ
ਸਥਜਾਨਕੀਲੈਮਿਲੈਅਥਜਾਹਕਹੀਬੀਰਕਹਾਲੇਹੁਗੇਸਮਾਨਤੋ॥ਨਤੋਸੁ
ਨਿਭਈਲਛਮਨਕੀਚਢਈਹੋਤਲੀਕਹਿਲਪੇਟਿਲੈਪੈਉਪਜੈਚੁਭਾਨਤੋ॥
੬੩॥ ਕਾਥੰਤ॥ ਚਲੈਸਤਭਾਇਰਘੁਰਾਇਪਾਇਛੁਏਕਪੋਨਾਥਯਹਿਥਤਕੋਹੈਉ
ਤਰੇਤੋਆਇਯੋ॥ਜੋਕਦਾਂਚਮੈਸੋਬੁਰੈਥਲੈਦਸਕਧਤਾਕੇਦਸੇਮੁਰੈਜੋਕਹੈਤੋ

ਮੇਰੇ ਲਾਇਓ ਜੀ ਕਹੈ ਤੇ ਸੀ ਸੋ ਗਹਿਲਾ ਭੂਇ ਏਖਾ ਭੂਪਾਇਤ ਕਪਰਵਾਰਿ ॥ ੧੨ ॥
 ਰਿਸ ਮੁਦਬਹਾਇਓ ਜੀ ਕਹੈ ਤੇ ਜਨਕੀ ਸਮੇਤ ਬਨਲਾ ਭੂਤੁ ਮੇਰੇ ਕਹੈ ਤੇ ਰਵਨ ਸ
 ਮੇਤ ਲਿਕਲਾਇਓ ॥ ੧੩ ॥ ਥੀਰ ਸੁਨਿ ਬਾਤ ਜੀ ਨਿਕਰੇ ਕਾਹੁ ਪਤਤ ਬਖੀ
 ਸਥਾ ਤੈ ਕਹੈ ਰੇ ਮੇਰੀ ਸੋ ਕਾਜੁ ਹੋ ॥ ਕਹੈ ਤੇ ਰੇ ਮੈ ਸੀਖਾ ਮੈ ਹਮ ਜਾਹਿ ਫਿਰਿ ਅਜ
 ਹੁਲੈ ਤੈ ਕਹੈ ਰੇ ਬੀਰ ਹੁ ਕੋਰ ਜੁ ਹੋ ॥ ਮੇਰ ਕਛੁ ਸਮਾਚਾਰ ਬੁਝੈ ਜੋ ਹਮ ਗੀਤ ਹਿਨੀ ਕੋ
 ਮਝੈ ਤੇ ਪਰੇ ਵਕੋ ਸੋ ਬਾਜੁ ਹੋ ॥ ਦੀਜੀ ਓ ਬਝਾਈ ਮੇ ਸੋ ਕਯੋ ਰਪੁ ਰਈ ਕਛੁ ਮਿਲ
 ਬੋ ਕੋ ਸਾਜੁ ਹੋ ॥ ਕਿਲਾਈ ਕੋ ਸਮਾਜੁ ਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਨਾਇਕ ਲੋ ਸੋ ਰਾਮੀ
 ਦੁਖੀ ਹਮ ਨਾਇਕ ਨੇ ਜਾਹਿ ਬਾਲ ਛੋਟਾ ॥ ਕੁਦਤ ਫੈਤ ਲੀ ਕਨਿ ਹਰਿ ਨ ਨਿਸਿ
 ਭਯੋ ਮਨ ਰੋਚਕ ਭਉ ਨਾ ॥ ਆਇ ਗਈ ਜੁ ਧਿਤਾ ਦਿਨ ਕੋ ਜਬ ਬਾਪ ਕੇ ਜੀਵ ਤੇ ਹੋਤੈ
 ਛੋ ਨਾਤਾ ਹੀ ਪਿਆਜੁ ਚਲੈ ॥ ਬਿਧਿ ਜੋ ਪਲ ਨਾ ਪਰਿ ਬਾਧੀ ਕੀ ਓਚੁ ਖਿਲੈ ਨਾ ॥
 ੧੫ ॥ ਅੰਗਦ ਨਿਹਾਰਿ ਲੀ ਕਪਰੀ ਪੈ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਬਾਰ ਗੋ ਮਥਾ ਅਦ
 ਤ ਸੋ ਰੇਖੀ ॥ ਛਾਡਿ ਗਏ ਚਲੇ ॥ ਏਕ ਕਹੈ ਭਾਗ ਫਲੈ ਨਾਹੀ ॥ ਦੇਸ ਨਾ ਸੁਹੈ ਰੈ ਬਾਈ
 ਵਲੈ ਰੇਖੀ ॥ ਏਕ ਜੇ ਸਮਾਨੇ ਭਰਿ ਮਾਟੀ ਜਲ ਅਨੇ ਲੈ ਚਢਾਏ ਪਾਮ ਪਾਮ ਫੈਦ
 ਬਾਧਿ ਠੰਢੇ ਰੇਖੀ ॥ ਕਾਪੇ ਗਨਵਾਸੁ ਸੁਸੁ ॥ ਭਰੇ ਤੇ ਤਾਜੁ ਭਯੋ ਜੀਅ ਅਯੋ ਕਪਿ
 ਦੁਹੈ ਭਯੋ ਅੰਜਨੀ ਕੀ ਰੇਖੀ ॥ ੧੬ ॥ ਹੋਗਈ ਭਿਜਾ ਰਿਕਿਲ ਕਾਰਿ ਲੋਕ

ਪੰਡਿਤ ਜਥੇ ਦੇ ਗੋਰੇ ਫਿਰਾਹਿ ਸਥਾ ਕਰੈ ਬਾਤ ਭੁਝੀਆ ॥ ਕੰਚਨ ਕੇ ਪਾਮ ਕਿਹ ਕਾਂ ਅਜਹਾ ਏ
 ਉਪਾਧਿ ਰਾਮ ਰਾਜੁ ਤੁਲੀ ਜਹਾ ਸੇਵੈ ਖਾਇ ਲੋਥੀਆ ॥ ਭਾਵੇਗ ਭੁਤੈ ਰਾਵੈ ਨ ਓਸੀ ਲੋਥੈ
 ਕਪਿ ਉਤਰ ਜੁ ਦੇਇ ਜਾਂ ਕੀਯਾਹਿ ਕਰੋ ਮਾਯੁ ਕੋਈਆ ॥ ਲਾਟ ਪਾਟ ਕੀਤੇ ਤਬ ਰਹੀ ਪ੍ਰਸਿ
 ਜੈ ਰੈ ਅਥੁ ਭਾਟ ਹਟਤਾ ਰਪਗੀ ਪਾਟੈ ਪੈਨ ਪੋਥੀਆ ॥ ੨੦੧ ॥ ਏਕੋ ਰੋਜੁ ਅਥੋ
 ਤਿਨ ਪੈਛ ਸਿਜ ਕੇ ਭਾਇ ਲੋਕ ਕਥਾ ਯੋਜਨ ਸਿੰਧੂ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੀ ॥ ਕਹਿ ਬੋਲੈ ਬਿਸ
 ਪੇਨ ਸੁਸ਼ੁਤ ਹੈ ਏਕ ਅੰਧ ਦੇਖਤ ਹੈ ਬਾਤੈ ਕੋ ਉਕਲ ਕੇ ਕਣਿ ਬੁਕੀ ॥ ਦਿਨਿ ਬਿਧਿ
 ਨਿਧਿ ਜਾਨ ਕੀ ਮੈ ਕਹਾ ਸਿਧ ਰਵਨ ਸੀ ਕਰੈ ਮੈ ਸੀ ਬਾਤ ਯੋਨ ਸੀ ਕਰੀ ॥ ਸੇਵ ਕਰੇ ਅ
 ਏ ਸਥਾ ਪ੍ਰਕਰੈ ਰੈਨ ਦਿਨ ਭਾਕੁ ਰਕੇ ਆਏ ਠਕੁ ਰਈ ਜੈ ਪੈ ਲੋਕ ਕੀ ॥ ੨੦੨ ॥ ਏਕੋ
 ਆਇਹ ਬਿਧਿ ਪੁਰਬਾ ਸੀ ਸਬੈ ਰਹੈ ਪੈ ਡਿਘ ਗਮਾਹਿ ॥ ਕਥਾ ਸੁਨਾਹਿ ਹਨ ਦੰਤ ਬੀਜ
 ਹਜੁ ਹਮਰ ਅਜਹਾਹਿ ॥ ੨੦੩ ॥ ਕਛੁ ਚਾਲ ਕਛੁ ਦੇਰਿ ਪੈਰਿ ਜਾਇ ਠਾਢੇ
 ਭਯੋ ॥ ਮਾਥੇ ਚੰਦ ਨਖੈ ਰਿਰਾਮ ਤੇਜੁ ਮਨੋ ਦਿਪੈ ॥ ੨੦੪ ॥ ਕਹਿਉ ਤਾ ॥ ਏਕ ਓਰ ਦੇਵਤਾ
 ਬਿਛੋਨੈ ਠਾਢੇ ਕਰੇ ਸੇਵੈ ਕਥੈ ਰਕਿ ਨ ਰਨ ਸੁਸਨ ਰਹਤੈ ॥ ਏਕ ਓਰ ਚਾਂਰਨ ਪਦ
 ਤਏ ਕਓਰ ਮੰਤਰ ਬਾਨ ਕੇ ਜੁਥ ਸਿਰੁ ਜੁਨੈ ਈਕਰਤੈ ॥ ਏਕ ਓਰ ਪੰਡਿਤ ਪ੍ਰਬੀਨ
 ਕਵਿ ਬਾਜੀ ਰਥਾ ਬਿਪਤ ਮਹਾਪਲ ਸਾਰੰਗ ਲਛਮੈ ॥ ਮੈ ਸੇਈ ਸਮਾਸ ਕੋ ਨ ਕਾਜ ਕਸ
 ਰਾਮ ਬਿਨੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਵਨ ਸੇ ਸੇ ਗਈ ਮਰਤੈ ॥ ੨੦੫ ॥ ਏਕ ਰਾਮ ਪੰਨ ਫਾਇਹ ਰਿਹ

ਬਜੇਰਿਛਰੀਦਰਾਜਨਕੇਰਾਜਾਬਾਤਕੋਸਤਿਭਾਇਸੇ॥ ਬਾਵਰਕੇਰੂਪਏਕਦਾਰੇ ੬੩
 ਕਾਛੇਨਾਥਤਮਜੋਕਹੈਤੋਜਾਇਕੋਪਾਇਲਾਗੇਪਾਇਸੇ॥ ਸੀਤੰਪਤਿਹੁਕੇਦੁਤਜ
 ਸੀਅਤਮਹਾਰਾਜਸਭਾਕੇਨਿਹਾਰਿਥੇਕੋਭਰੇਚਿਰਚਾਇਸੇ॥ ਹਨੂਮਾਨਤੋਰੁਭੁਨ
 ਜੋਸੇਸਾਸਿਚੋਥਪੁਨੋਰੋਥਿਬਾਤਕਹੀਦਰਵਾਨਲੀਕਗਾਇਸੇ॥ ੧੫॥ ਕਾਛੇਤਾ॥ ਭਵ
 ਨਥਿਚਾਹੀਹਮਥਥਹੀਬਿਸਥੀਰਾਮਰੁਪੈਕਾਪਿਲੀਰਗਛੁਥਹੁਰੇਪਠਾਯੋਹੈ॥
 ਰਿਪੋਮੇਰੇਲੋਕਯਾਹਿਚੁਹੁਭਰਕੇਤੋਤਾਂਤੇਦੁਖਪਾਇਪਰਵਾਨਗੀਕੋਆਪੋ
 ਹੈ॥ ਦੇਖੋਇਨਢੀਠਠਥੀਦਸੋਦਿਖਯੋਤਥਾਪਤੋਨਜਵੇਮੇਰੇਨਗਰਨਗਰ
 ਹੈ॥ ਕਹੁਬੋਲਿਲੇਪੁਆਇਕਮੇਕਹੋਕਮੇਰੇਸਠਦਸੋਰੇਉਪਾਇਮਰਥੇਕੋਗਛੁ
 ਲਾਯੋਹੈ॥ ੧੬॥ ਕਾਛੇਤਾ॥ ਅੰਗਦਪਠਯੋਹੰਮਜਾਂਤੋਰੇਲੀਕਗਾਮਜਾਕੇਨਾਮਸੁ
 ਰਨੇਮੈਪ੍ਰਥਮੇਸੁਨੀਜੀਏ॥ ਮਿਤ੍ਰਪੀਰਹਗਿਰਿਪੁਚੀਗਰਿਪਪੀਰਹੁਥਮਾਰੇਜਾਕੇ
 ਮਥੀਏਜਾਯੋਜਾਕੇਨੀਜੀਏ॥ ਹਨੂਜਾਕੇਰੋਮਸਾਨੀਬੁਝੇਆਛਿਆਨੀਗਮਨੀ
 ਕਹੋਲੀਕਗਾਨੀਜਾਕੇਥਲਕੇਸੁਨੀਜੀਏ॥ ਭਾਵਨਸਕਾਨੀਮਾਯੋਰੁਪੈਕਾਪਿਜਾ
 ਨੇਜੋਸੇਦੁਧਕੇਜੇਰੇਤੋਛਾਛਿਛੁਕਿਛੁਕਿਪੀਜੀਏ॥ ੧੭॥ ਕਾਛੇਤਾ॥ ਸੀਤੰਜ
 ਬਹਗੀਬੁਝੇਕੀਨੇਤਾਹਿਪਗੀਮੈਸੀਕਬਹੁਨਕਾਹੁਕਗੀਜੋਸੀਕਾਰਿਸੇਇਹੀ॥
 ਤੰਪਕਕਸਗਤਮੈਰਸੁਨੇਉਤਪਾਤਹਨੂਮਾਨਾਯੋਕਾਹਿਸਮਸੁਇਹੇਇਹੀ॥

ਸਿਕੋਉਪਾਇਹਰਕੋਈਲਿਕਗਾਇਤਾਹਿਦੇਹੁਦਿਖਗਾਇਦੁਖਕਾਲਜਾਇਪੋਇਗੋ।ਵੇ
 ਖੋਹਾਇਗਾਇਤਾਕੀਕੈਸੀਪਤਿਜਾਇਭਾਈਰਾਮਨਾਮਦੀਪਕਪਤਿਗਾਪਕੋਸੋਇ
 ਗੋ॥੧੯॥^{ਰਾਵਨਦਾਹ}ਜਾਦਿਨਤੋਗਰਿਠਾਂਸਪਰੀਕਾਪਿਤਾਦਿਨਤੋਮੁਖਿਆਜਾਦਿਖਾਯੋਜਾ
 ਹਿਹੁਪਰਿਰਾਖਤੀਅਥਲੋਹੀਅਸੋਖਨਹੀਉਪਜਾਯੋਗਰਾਮਹਿਸੋਪੁਕਰੀਸੀਅਕੋਅਉ
 ਕੋਪਥਫਾਇਜੋਜਾਇਬਫਾਯੋਜੋਥਲਤੋਨਾਥਲਿਥਕਰੋਸੁਨਿਦੇਕਾਥਿਨਰਨਖੰਡਗਡਾ
 ਯੋ॥੧੯॥^{ਅੰਗਦਵਚ}ਕਿਛੁ।ਅੰਗਦਾਥਿਹਸਿਕਹੀਬਾਤਸੁਨਿਰਾਜਾਮੀਦੁਆਪਨੀਥਤਾਈਉਨਤੋ
 ਸਿਫਲੁਪਾਯੋਹੈ।ਬ੍ਰਹਮਠਾਂਸਪਰੀਮਾਰਿਖਾਈਪੈਛਜਗਿਯਹਥਾਤਸੁਨਿਬਾਦਰਨਿਮੁਹ
 ਯਨੋਲਗਾਯੋਹੈ।ਵਕੇਪਰਪੰਚਪਰੰਚਕਤੋਹਸੇਗਮਲਾਜਗਾਬਪਰੀਫਿਰਿਸਭਾਯੋ
 ਨਭਾਯੋਹੈ।ਲਿਕਸੀਕਮੰਛਅੰਛਬਾਰਸਾਗਤੋਰੋਜਿਨਿਹਨੂੰਵਹਾਯੋਰਯਹਿਅੰਬਕਪਿ
 ਆਯੋਹੈ।੨੦॥ਕਾਬੁਤੁ।ਏਕਦੁਤਾਆਯੋਕੋਪੈਸਨੋਹੋਪਠਾਯੋਗਮਲੀਕਯਾਰਿਗਾਯੋ
 ਤਾਂਤੇਕਪਿਨਖਿਸਾਯੋਹੈ।ਛਲਤਾਸੈਕੀਜੈਭੁਜਥਲੁਨਥਸਾਇਰੰਕਕਹਲੀਕਪਤੀਜਾ
 ਸਿਪਖੰਡਚਲਾਯੋਹੈ।ਵਾਂਕੀਮੈਸੀਗਤਿਜਾਕੇਰਰਤੁਮੈਹੈਨਮਤਿਹਨੂੰਮਾਛਲੋਲੋਨਾਮੋ
 ਹੁਕੋਥਲਾਯੋਹੈ।ਜੀਅਮੈਬਿਚਰਮੋਹਿਨੀਕੋਕੈਨਿਹਾਰਿਬੂਝਿਅੰਗਦਤ੍ਰਿਗਮਚੰਦ
 ਕਚੋਕੋਪਠਾਯੋਹੈ॥੨੧॥^{ਰਾਵਨਦਾਹ}ਰਾਵਨਜੀਅਸਮਝੀਤਥਹਿਸਥਚੰਚਲਕਪਿਜਤ
 ਯੋਯਾਂਕੀਕਛੁਥਾਤੋਛਤੀਆਮਧਿਕਾਸਿਗਾਤਿ॥੨੨॥ਸੁਰਤੁ।ਛਾਵੇਕੋਪਸੁਭਤਿ

ਬੈਠਯੋਤਬਸਭਮੇ॥ ਕਹਿਮੈਸੋਸਤਭਾਉਰਾਮਚੰਦਲਛਮਨਕਾ॥ ੩੩॥ ਸੋਰਣਾ॥ ਸੁਨਤ ੬੪
 ਹੀਕੀਥਪ੍ਰਨਮਰਾਜਤੇਮੁਖਿਪੀਨਪੈ॥ ਜਿਹਤੇਲਛਮਨਰਾਮਨਿਕਸਤਚੰਦਲਕਪਿ
 ੩੪॥ ੩੫॥ ਨਾਨਕਥਾਬਿਸਤਾਰਜਲਥਲਘਟਘਟਰਾਮਪੈ॥ ਉਤਰੇਜਲਨਿਧਿਫ
 ਰਾਮਹਤੁਮਸੋਹਸਿਯੋਕਹੀ॥ ੩੫॥ ਕੁਝਭਾਅੰਗਦਪ੍ਰਥੀਨਬੁਧਿਪੋਰਖਨਹੀਨਤਬਮੇਰੇ
 ਪਾਛੇਹਰੀਦਪੈਕਬਤਸੁਨਯੋਪੈ॥ ਪਾਛੇਕਹੀਥਾਤਰਾਜਾਬਡੇਉਤਪਾਤਕੀਨੋਰਾਮਚੰਦ
 ਜੂਸੋਬੈਰਮਨਤੋਬਢਯੋਪੈ॥ ਯਾਹੀਮਿਸਮਝਿਭੈਤੋਰੇਖਨਮਿਟਾਇਸਕੀਤਾਕੋਏਕਦੂਤ
 ਟਾਇਨੀਰਾਨੀਧਿਆਯੋਪੈ॥ ਅੰਗੇਜੇਕਦਾਂਚਰੁਦ੍ਰਹੂਕੋਅਭਿਮਨਕਰੈਰੁਦ੍ਰਹੂਕੋਬੁਝਿਬੁਝ
 ਕੋਨਕੋਥਨਯੋਪੈ॥ ੩੬॥ ਦੁਹਰੁ॥ ਲੋਕਾਪਤਿਜੀਅਮੈਕਪੈਰਿਸਕੀਨੋਉਭਪਾਤਾ॥ ਬਿ
 ਨੁਬੇਲੇਛਤੀਆਜਰੇਉਗਚਉਧਰਥਾਤਾ॥ ੩੭॥ ਸੋਰਣਾ॥ ਤਬਥੋਲਮਲੀਕੋਸੋਜ
 ਰਪ੍ਰਥੀਰਮਹਾਬਲੀ॥ ਮਸਤਕਕੋਕਪਿਭੇਸਾਥਿਨਜੁਧਸੀਤਨਹੀ॥ ੩੮॥ ਕਾਥੋ
 ੩੯॥ ਚਤੁਰਕਹਾਵਤੁਪੈਬਨਰਪਠਵਤੁਪੈਮੇਰੀਜਾਨਕੀਕੋਏਈਅਥਤੋਲੈਜਾਇਗੀ॥
 ਜਾਨਤਹੋਸਥੀਕੋਕਾਲਸਿਜੁਕਾਨੋਇਤਬਹੀਰਪੈਗੋਜਬਭਲੀਮਾਰਿਥਾਇਗੀ॥
 ਮਾਤੇਗਜਰਾਜੀਕੋਕੁਭਨਿਬਿਦਿਜੇਵੈਲੋਹੁਸੋਮਿਲਾਇਮੋਤੀਕੋਹਰਿਚਥਾਇਗੀ॥
 ਤਿਨਹੀਕੀਡਾਫਾਨੋਕੋਮਾਸੁਲੀਭਚਾਹੋਕਾਖਮੈਸੋਰਾਮਚੰਦਮਾਇਲੋਕਾਪਛਤਾਇ
 ਗੀ॥ ੪੦॥ ਕਾਥੋ॥ ਕੋਸਿਖਦੀਨੀਤੇਗਦੇਖੀਮਤਿਹੀਨੀਜਾਤੇਮੈਸੀਥਾਤਕੀਨੀ
 ਅੰਗਦੇਵਾਰ

ਭਾਗਿ ਸੁਖ ਕੀ ਤਿਹ ਧਰੀ ਸੂਰਸ ਸਿਸੇ ਦੇ ਪੈਰ ਅਚਤ ਬਿਰਚ ਦੇ ਯਮੋਗ ਪੁਰ ਹੁੰਤ ਕੇ ਨਹੀ ਬਾਤ ਮਨ ਕੀ
 ਦੇਖਤ ਸਮਾਜੁ ਮੇਸੇ ਅਜ ਪੁੰਨ ਕਲ ਮੁਛ ਅਜੇ ਚੇਤਿ ਚਾਲਿ ਬਤ ਯਹੋ ਪੈਸਾ ਧਰੀ। ਜਲ ਕੀ ਨ ਬਾਤ ਤੇ
 ਮੀਸੀ ਅਪੁੰਨਾ ਬਲਾਗੀ ਜਨ ਕੀ ਲੈ ਆਖੇ ਸੇਈ ਜਾਨੀ ਬਾਤ ਜਨ ਕੀ। ੩੦॥ ਕਾ ਬੁਝਾ ਮੀਰਾ
 ਦੂਰ ਕੇ ਕੇ ਸੁਤ ਨੀ ਕੇ ਸਮੁਝਾਇ ਮੇਰਿ ਬਾਲਿ ਬਲ ਵੰਡ ਜੀ ਕੇ ਏਕ ਹੀ ਲੋਤਾ ਤਹੈ। ਕੋਨ ਬਾਲੀ ਕਹੈ
 ਕੋਨ ਮੇਰ ਸੋ ਤੇ ਕਹੈ ਪਰਤ ਸੋ ਕਹੈ ਤੇ ਗੁਨ ਉਲਟੇ ਲਾਜਾ ਤਹੈ। ਸਾਚ ਕੈ ਲ ਜਨੇ ਕਹੈ ਜਨੇ ਕਹੈ
 ਜੀਵਤ ਪੈ ਕੇ ਸੇਜੀ ਐਰਾਮ ਕੇ ਪਕੋਨ ਕੋਨ ਪਤਹੈ। ਤੈਨ ਬੈਰੁ ਲੀਓ ਆਨਿ ਮਿਲੇ ਤੇਈ ਜੀਓ॥
 ਗੇਤੇ ਰੋਬੈ ਮੇਘ ਨਾ ਵਲੀ ਏਨ ਪਾਤਹੈ। ੩੧॥ ਸਵੈਰਾ ਬਾਲਿ ਕੇ ਦੇਹ ਬੁਝਾ ਨੀ ਹੁਰੀ ਅਰਤ॥
 ਮਰਗਮ ਕੀ ਓਛਲੁ ਮਥੈ। ਪੈ ਬਲ ਵੰਡ ਬਡੋ ਜਗੇ ਬਿਪਰੀਤ ਬਡੀ ਵਹ ਕਾਹੇ ਤੇ ਹੋਵੈ। ਕੈ ਵਹ
 ਸੂਰਕਿ ਮੇਰੇਈ ਲੋਗ ਨਿਮੈ ਸੁਪਰਤ ਨਿਬੈਰੁ ਚਿਤਾਏ। ਜਨ ਨਿਜਾਇ ਕਛੂ ਸਿਵ ਕੀ ਗਾਤਿ ਕੀ
 ਟਕੋਰ ਸੁਖ ਸਿਧਿ ਪੈਵੈ। ੩੨॥ ਕਾ ਬੁਝਾ ਰਾਮ ਹੀ ਕੇ ਕੋਪ ਹਰਨ ਕਸ ਕੀ ਘਟੀ ਓਪ ਅੰਗ ਅਰ
 ਨਾਛੁੰ ਕੀ ਦੇਖੀ ਜਗਤ ਲੁਹੈ। ਰਾਮ ਹੀ ਕੇ ਕੋਪ ਮਧੁ ਕੈ ਵਡ ਸੰਘ ਰੇ ਅਰੁ ਤਾਹੀ ਤੋ ਬਿਗੁਤ
 ਬਲਾ ਰਾਮ ਸੋਨੇ ਲੁਹੈ। ਰਾਮ ਹੀ ਕੇ ਕੋਪ ਮਿਗਮਾ ਕੋਨਾ ਕਕਈ ਖਰਦੁ ਖਰਾ ਦੇ ਕੇ ਲਗਾਏ
 ਛਾਤੀ ਸੇ ਲੁਹੈ। ਤਾਹੀ ਗਨਤੀ ਮੈ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜ ਸਾਖੀ ਮ੍ਰਿਗ ਮਥੈ ਰਾਮ ਕੋਪ ਮੇਰੇ ਸੇ ਤੋ ਕੋਹ ਅ
 ਪੈ ਲੁਹੈ। ੩੩॥ ਕਾ ਬੁਝਾ ਜਨੇ ਹਮਲ ਰਾਧਾ ਰਾਮ ਗਦਤੁ ਹੀ ਬਿਚਾਰ ਬਾਪ ਜਿਨੀ ਮਾਰੇ ਤਕੀ
 ਯੋ ਬਡਾਈ ਕੀ ਜੀਓ ਅਸ ਪੁਰ ਹੁਤ ਕੇ ਕੋ ਕੀ ਨੇ ਪੈ ਕਸੁਤਾ ਜੀਨੀ ਸੁ ਸਿਰੇ ਕਪੂਤ ਰੋ ਕੇ ਦੁਤੈ

ਕੋਯੋਜੀਏ। ਸਤਕੋਨਛਾਰਿਅਜਹੁਲੋਰਨਮਾਂ ਸਿਤਐਮੇਰੀਓਹਵੈਕੈਸੀਗਸੇਨਸਬਲੀਨਿ ੬੫
 ਏ। ਬਨਹੋਰੇਬਾਤਨੋਕਬਤਹੁਕੇਮਨੋਨਿਜਤਤਬੈਰਲੋਕੈਜਸੁਸੁਧਾਕੋਨਪੀਜੀਏ। ੩੪।
 ਐਕੋਨਾਏਜੇਐਸੇਕੀਟਭਏਕੇਤੇਰੋਮਿਲੇਲੀਕਾਪਤਿਨਬਹੁਨਹਾਰਿਹੈ।
 ਬੈਰੀਤਿਣਦਲਤੋਕੋਰਾਵਨਅਲਾਅਹੁਤੋਸਮੀਰਪਾਏਤੋਪਨੇਈਪਰਜਾਹਿਹੈ।
 ਤਟਹੈਕਿਭਦਹੈਬਢਾਵਤਹੈਰਾਮਸੁਸੁਭਿਹਮਮਾਨੀਕਹਾਮੇਪੁਆਨਿਮਾਰਿਹੈ। ਸੇਬਾ
 ਰਬੇਗਸੀਨਿਬਹੁਤੋਚਲੇਤੋਤਬਰੂਖਨਿਗਿਰਾਇਹੈਨਗਿਰਕੋਉਪਾਰਿਹੈ। ੩੫। ਕਾਭਰੁ ਅੰਗਿਰਾ
 ਹਸੇਮੁਸਕਾਨਮੋਤੋਪੰਖਤੋਜਨੋਤਬਥੋਲੋਸੁਨਿਬੋਲੋਬਿਨੁਹੀਅਰੋਜਰਤਹੈ। ਬਾ
 ਪਤੋਨਬਲੁਹਨਸਿਧੁਰੇਅਚਲਾਮਤੇਉਮਾਰੇਬਧੇਤੋਤੋਸੁਨੇਨਾਡਰਤਹੈ। ਹੋਤੋਸਮਝਾ
 ਾਇਬੇਕੇਕਾਜਤੋਪੀਅਮਾਅੰਧਤੂਤੋਮੋਹਿਪਚਨਤੋਮੋਰੇਇਕਰਤਹੈ। ਮਨਤਨਥਾਤੋਹਿ
 ਰਯੋਸੰਨਪਾਤਮੁਢਾਅਪਨਬਚਤਨਾਹਿਮੋਹਿਲੈਮਰਤਹੈ। ੩੬। ਰਹਿਤੁ ਮੋਹਿਦਬੁਏ
 ਤੁਹੈਸੁਤੋਰੋਕਹਾਹੇਤੁਹੈਤੁਤਿਨਿਲੋਕਲੋਕੈਸੀਗਕੋਨਸਮੁਹਾਰੇਹੈ। ਘਰੇਮੈਬਿਰਾਜਤੁਧਾਦ
 ਰਜੇਗਾਜਤੁਤੋਲੋਜੇਲੋਲਛਮਨਥਾਨਕੋਨਪਾਡਹੈ। ਹਨੂਮਾਨਹੁਕੇਅਏਸਾਰੋਬੁਲੀ ੭
 ਹੁਤੀਅਬਸੀਕਿਭੂਲਿਜੈਹੈਕੋਉਐਸੇਇਤਰਾਤਹੈ। ਛਾਤੀਬਕਬਾਦਯਾਹਿਮਚਿਕੇਪੁ
 ਸਾਇਤੁਤੋਆਇਦੇਸਦੇਸਟੋਰਟੋਬਧੇਜਾਤਹੈ। ੩੭। ਰਹਿਤੁ ਕੰਦਕਅਲਾਪੀਕ
 ਪੀਥਾਣੀਬਿਸਘਤੀਤਿਨਿਲੋਕਾਹਿਐਸੋਕੋਨਮੋਹਿਗਾਰੇਬੰਧਿਹੈ। ਜਾਕੇਬਲਾ

ਕੁਦਤਹੋਸੇਈਰਾਮਚੰਦਗੁਆਇਮੋਹਿਦੇਖਿਕੈਸੁਕੇਸੇਥਾਨਿਸੰਧਿਐ॥ ਏਕਤੀਪ੍ਰਭਸੰਧ
 ਧਾਰਮੇਥੇਥੇਥੇਪ੍ਰਕਿਰਿਧਿਐਅਪਨ੍ਰਮੇਸੇਥੇਰੁਨਾਧਿਐ॥ ਦਸੇਅਰਦੇਵਸਥਕਰੈਜਾਕੀ
 ਸੇਵਸੇਈਰਾਵਨਾਭਿਯੋਜੈਥੇਕੋਲਮੇਰਾਧਿਐ॥ ੨੮॥ ਚੰਦਰਗੰਜਬਰਵਨਮੈਸੇਕਹਾਮੋ
 ਹਿਨਥਾਧੈਕੇਇਤਥਾਮੰਗਦਹਸਿਹਸਿਪਰੈਰੰਮੁਕਰੈਸੋਹੋਇ॥ ੨੯॥ ਚੰਦਰਗੰਜਦੋਹੇਸੁਨ
 ਥੀਆਜਜੇਜੇਰਵਨਮੈਸੁਨੇ॥ ਰਾਮਚੰਦਕੋਕਾਠਿਰਿਬਲੈਪੂਰੋਕਰੈ॥ ੩੦॥ ਚੰਦਰਗੰਜਏਕ
 ਕੋਸਹਸਥਾਹੁਥਾਧਿਲੋਗੰਮੇਅਵਾਸਮੈਸੇਵਾਸਦੀਨਚੋਹਿਕੈਸੇਕੈਸੁਨਈਏ॥ ਦਸਰੇ
 ਕੋਰਾਜਾਬਲਥਾਧਿਲੋਗੰਮੇਪਤਾਲਵਾਸਿਨਕੋਆਗੇਨਾਚੰਜਾਤਿਤਥਪਾਈਏ॥ ਤੀਸਰੇ
 ਕੋਥਾਲੀਮੇਰੋਪਤਾਮੇਰੇਕਾਜਲਮਾਯੇਛੰਨਾਲੇਖਿਲੋਲਾਥਾਧਿਪਾਲਨੇਸੁਣਾਈਏ॥ ਚੌਥੇ
 ਨਸੁਨੇਅਨੇਕਤਿਨੇਮੈਤ੍ਰਿਕੋਨਏਕਗਰਬਕੀਟੇਕਮੇਰੇਆਗੇਨਜਨਾਈਏ॥ ੩੧॥ ਚੰਦਰਗੰਜ
 ਥਾਭਾਈਕੁੰਭਕਾਸਨਮਾਨਜਾਕੋਕਰੈਬਿਧਿਬਲੋਕਪ੍ਰਮਾਤਾਕੋਕੋਸੇਉਰਾਮਾਨੀਏ॥ ੩੨॥
 ਤਾਮੇਪਨਾਦਜਿਨਿਏਵਾਅਦਿਜੀਤੋਸਥਾਮੈਰਨੇਕੋਬੂਝਿਦੇਖੁਕੈਸੇਕੈਥਖਨੀਏ॥
 ਪਾਰਤਰਵਾਰਕੀਲਥੁਜਪੇਸਿਭਾਗੀਜਾਈਮੈਸੋਚੰਦ੍ਰਾਸਤਾਕਤੇਸੁਨਤੁਮਾਨੀਏ॥
 ਮੈਸੇਗੰਜਰਾਵਨਕੋਤ੍ਰਿਨਪਹਿਚਨਤੋਏਆਜੁਜੇਕੋਪੰਰਖਾਥਿਲੋਕੀਮਾਹਿਜਲੀਏ॥
 ੩੩॥ ਚੰਦਰਗੰਜਏਵਮੇਰੇਅੰਸੁਪਲੀਦਰਬਾਗੀਪਾਲੀਤਥਪਤਿਛਤ੍ਰਹਾਥਲੀਏ
 ਏਰਹਤ੍ਰੇਯੋਬਰਨਸਮੀਰਮੇਰੇਮੰਦਰਥੁਹਾਰਤੋਹੈਨੀਰਾਅਚਰਤਪਾਛੇਜਗਮੈਬਹਤੁਮਾ

ਜਲੀ

ਅੰਗਦਵਾਰਾ।

ਪ੍ਰਾਕਕੈਪਦਕਪਥੀਨਬੀਨਲੀਨੇਬਿਖਨਾਹਦਾਐਵਕਪਤਿਸਭਮੇਰਹਤਹੈ। ਸੁਨੇਕਾਏ ੬੬
 ਪਰਏਗੀਧਿਭੂਤਮੇਰੇਰਾਵਸਪੁਤਬਿਧਿਅਪੁਨਕਧਤੁਹੈ। ੪੬੦੧ਕਿਤਾਜੇਤੀਤੋ
 ਬਿਭੂਤਕਹੀਸਥੀਅੰਗਸਥੈਸਹੀਅੰਗਕੇਪਤਾਪਕੀਚਲਾਇਸਕੈਥਾਫਕੀਦਾਨਸਨਾ
 ਨਭੁਜਪੋਰਥਪਮਾਨਸੂਰਾਅੰਗਬਲਕੋਨਗਨੇਤੇਰੇਬਤ੍ਰੇਕੁਤਕੋਰਾਕਸਸਹਾਇਕ
 ਹੋਸਥੈਸੂਰਨਾਇਕੋਹੋਦੇਵਨਾਥਿਗਾਏਤੋਸੀਮਨਸਕੀਜਤੋਕੋਰਾਵਸਪਥੀਨਪਰਿਏ
 ਮਤਿਹੀਨਤੋਰੇਰਾਜੁਰਾਮਚੰਦਾਬਿਨੁਜੈਸੇਚੰਦਪ੍ਰਾਤਕੋ॥ ੪੬੦੨ਸਵੈਜਾ॥ ਦੇਵਨਕੋਪਤਿ
 ਤਾਹੁਕੋਹੋਪਤਿਥੈਗੀਅੰਧੋਰਨਿਕੋਦਿਨਸੀ॥ ਕਪਿਤੁੰਜੁਕੀਏਮੁਹਿਭਾਰਹੈਲਾਪੁਮਾਤੁ
 ਹੈਜੀਅਮੋਤਿਨਸੀ॥ ਅਥਜੋਲਗਤੋਹਿਨਮਾਰਤਹੋਤਬਲੋਛਤੀਆਪਰਿਹੈਰਿਸੀ
 ॥ ਸਠਰਾਮਕੇਦੂਤਨਿਯੋਬਿਸਾਅਵਤਮਾਰਪੁਲੈਕੋਰੋਜੀਬਿਨੁਸੀ॥ ੪੬੦੩ਕੋਤੋਭੁ॥ ਜਾਨਕ
 ਲੋਚਲਿਹੈਤੋਸਦਾਫੁਲਫਲਹੈਤੋਹਾਬਤੋਰੋਗਹਿਰਪੁਨਾਥਸੀਮਿਲਾ॥ ਏਹੋਪਾਇਨ
 ਲਗਾਇਅਪਰਾਧਹੁਛਮਾਇਅੰਗਸੀਤਾਪੇਕਹਾਇਗਫਲਿਕਹੁਦਿਵਾਇਹੈ॥ ਜੋਪੈ
 ਰਨਬਾਭੋਤੇਨਦੇਖੋਕੁਸਰਤਤੋਰੋਏਕਰਾਮਾਬਿਨਾਮਾਸੁਗੀਧਨਿਖਵਾਇਹੈ॥ ਸੁਨੇਬਿ
 ਸਤੀਠਤੋਹਿਦੁਹੰਭਾਤਤੀਠਹੋਹੀਅੰਗਦਥਸੀਠਭੂਮਿਪੀਠਹਿਲੁਠਾਇਹੈ॥ ੪੬੦੪ਸਵੈਦਰਾ
 ਸੀਸਗਏਕਪਿਸੀਨਕਰੋਅਹੁਲੀਕਗਏਉਕਲਿਕਸੋਹੋ॥ ਗਾਓਜੋਰਾਅਥ
 ਹੀਉਜੋਰਾਅਹੁਰਾਮਾਬਿਭੂਤਹੀਮਾਨਿਗਾਹੋ॥ ਬੀਰਥਛੀਖਨਕੋਥਖਸੇਏਈਥੋਲੁਭੁਤਾ

ਗਫਨੇਦਾ

ਏਕੈ ਜੋ ਗਾਏ ਹੋ ॥ ਅੰਗ ਦੇ ਪੈ ਅਥ ਜਨ ਕੀ ਇਹ ਪੁਰੁ ਕਪਗੀ ਮੁਖ ਤੇ ਨ ਕਹੈ ॥ ੨੦ ॥
 ਰਾਮ ਕੇ ਦੇਖ ਰਜੇ ਸੀ ਅਕੀ ਪਰਛਾਹਿ ਕਿ ਲੋਚਨੋਂ ਬਲ ਤੋਰੇ ॥ ਸੋਛੁ ਬਕੈ ਨ ਹਿਰੇਖ ਮਿਟਵਤ
 ਤੇ ਹਮ ਜਨ ਤੇ ਤੇ ਹਿਰੇਖੋ ॥ ਚੇਤਿ ਅਜੀਤ ਤੇ ਮੇਸਟਰ ਦਨ ਪਾਵਨ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਅਜੀਗੇ ॥ ਦਿਮ
 ਹਿ ਦੇ ਕਰੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੈ ਸੀ ਅਦੇਹਿ ਕਿ ਸੀ ਸਦਾ ਸੋ ॥ ੨੧ ॥ ਬਾਹਨ ਸਮੇਤ ਬੀ
 ਸ ਬਾਹਨ ਸਮੇਤ ਬੀ ਸਦੇ ਤੇ ਬੀ ਸਬਾਹੁ ਦੁਬਾਹਨ ਸਮਾਨ ਕੀ ॥ ੨੨ ॥ ਵੇਖੋ ਸੰਗ ਬਨ ਰਹੈ ਮੇਰੇ ਸੀ
 ਰਾਬਤ ਰਹੈ ਬਾਨ ਕੀ ਚਮੁ ਸਬ ਕਰੈ ਏਕ ਬਨ ਕੀ ॥ ਵੇਖੋ ਸੰਗ ਲਾਛਮ ਮੇਰੇ ਬੈਦਲ ਦੁ
 ਮਨ ਤੀ ਲੋਕ ਕਾਨਕੀ ਨ ਕਨਕ ਕੋ ਅਨ ਕੀ ॥ ਦਿਹ ਦੇ ਉਜਨ ਕੀ ਅੰਗੇ ਹਦੇ ਉਜਨ ਕੀ
 ਹੀ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਜਨ ਕੀ ਨ ਜਨ ਦੇ ਉਜਨ ਕੀ ॥ ੨੩ ॥ ਹਨੂ ਮਧਾ ਅਯੋ ਤਿਨ ਮੇਸੇ ਨ
 ਖਿਖੁ ਖੋ ਮੇਰੇ ਬੰਦ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਖਪਰਾ ਤੁਹੈ ॥ ਲੀਕਾ ਉਜਨ ਗੀਯਹੁ ਤੀ ਕੋ ਜਗਤ
 ਤੁਹੈ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਏਕੋ ਪਸੀਰੇ ਬੁਝੇ ਸੀ ਅਗਤੁ ॥ ਸਤਿ ਤੁਮ ਗੀਖ ਸੀ ਜੁ ਮਾਂਗਤ ਹੋ ਬਾਹਬਾਰੇ ਮੇਰੇ
 ਭੀਖ ਪਾਈ ਹੋ ਕੇ ਕੇਨ ਜਾ ਤੁਹੈ ॥ ਬਲੁ ਹੋਤੈ ਆ ਜੁ ਕਰੈ ਸੁਪੇਰਨ ਮਾਇ ਲੈਰੇ ਕਾਇਰ ਜੇ
 ਰਾਮ ਤੋਰੇ ਕਾਹੇ ਬਿਲ ਲਾਤੁਹੈ ॥ ੨੪ ॥ ਅਰੇ ਲੀਕ ਪਤੀ ਸੁਛ ਮਤਿ ਬਿਨਾਗਤੀ ਅਥ ਸ
 ਤੀ ਕੋ ਸੋਛੁ ਫੁਤੁ ਕਾਹੇ ਕੇ ਕਰਤੁਹੈ ॥ ੨੫ ॥ ਪਰ ਬੇਯੋ ਆਪੋ ਰਾਮ ਸੀ ਅਦੈ ਸਵਾਰਿ ਕਾਂ ਮਾ ਬਿਨਾ ਆਵੀ ਲੋਤੁ
 ਰਾਣੀ ਕਾਹੇ ਕੋ ਅਤੁਹੈ ॥ ਪਾਪ ਕਰਿ ਕੁਰੇ ਪਾਛੇ ਸਮੁਝੇ ਸੀ ਭਾਗੇ ॥ ਭਤ ਰੇ ਸਭ ਤਰੇ ਕਰੋ ਕਨ ਨ ਪਰਤੁ
 ਹੈ ॥ ਕੋਤ ਕਾ ਦੇਖਾ ਉਚਲ ਪਾਥਰ ॥ ਨਿਧਿ ਮੇ ਪਾਥਰ ॥ ਤਰਤ ਆਹੁ ਤੁਕੈ ਨ ਤਰਤੁਹੈ ॥

ਪਰਾਪਰੇਗਨਗਾਫੇਰੁਹੋਇਗੋਨਾਅਤੇਜੋਤੁਤਾਫੇਰੈਬਜਾਇਫੇਲਲਾਖਕਪੁਕਾਰਿ ੬੭
 ਹੈ॥ ਬਿਨਜਨੇਤੈਤੋਰਾਮਚੰਦਸੇਬਿਗਾਰੀਅਬਜਾਇਮਿਲੇਰਾਮਚੰਦਤੋਸੋਨਾਬਿਗਾਰਿਹੈ॥ ਬਾ
 ਲੀਕੇਸਿਪਰੋਚਯਜਾਇਲਾਗਦਿਨਿਕਾਮੇਹਿਕਯੋਗਾਮੀਲੇਈਤਿਗਾਰਿਹੈ॥ ਪਨੂਬਿਨਮੇ
 ਬਿਨਕੋਮੈਪੈਕੇਉਮੋਗਪਪੁਕੁਕੇਬਿਨਈਕੋਤੇਹਿਮਾਫਿਗਾਰਿਹੈ॥ ਪੜਾਕਾਬਿਤੁ॥ ਜੈਲੋਘੁ
 ਨਾਬਜੁਕੇਸੀਕੇਨਾਬਿਲੋਕੇਮੁਖਕੋਹੀਲੋਨਪਾਇਨਸੇਪੀਤਿਜੋਗੀਅਤਹੈ॥ ਕੋਟਿਸਾਸਿਕੋਟਿਗ
 ਕੋਟਿਮੇਘਾਮਕਾਫਿਕੋਟਿਕਮਫੁਬਿਚਟਕੀਮਿਚੇਰਾਅਤਹੈ॥ ਸਦਾਈਹੋਸੋਪੈਨਾਨਪਟੋਲਜੋਹੈ
 ਅਨਮੋਹੈਕੁਹੈਕੁੰਗਪਤਿਮਨੋਭੋਗੀਅਤਹੈ॥ ਦੇਖਿਕੁਪਾਅਪੋਨਤੁਮਨਕੋਕੋਹੈਗੋਪਿਗੁਦੇਸੀਸੀ
 ਅਮੈਸੇਪਾਅਯੋਬਿਫੋਗੀਅਤਹੈ॥ ਪੜਾਕਾਬਿਤੁ॥ ਅਸੁਤੇਰਾਮਹੈਤਉਆਇਗਫਲੀਕਥੈ
 ਹਸੈਖੈਲੈਬੈਫੁਜੈਹੈਹੂਨਾਲਰਤਹੈ॥ ਮੇਤੋਜਿਨਿਭੈਏਕਦੀਪਦੇਉਗਾਨੁਕਰੈਸੀਤਾਬਿਨਤਕੈ
 ਬਾਪਥੀਸਕਕਰਤਹੈ॥ ਮੇਪਰਿਖਲਨਤਹੈਬਲਕੋਨਜਨਤੁਪੈਅੰਗਦਬਿਨਹੀਅਗਿ
 ਮਾਹੀਤੇਜਰਤਹੈ॥ ਰੁਦਪਰਵਰੇਸਿਪਧਾਰਕੋਉਚਾਇਬਥਥਾਕੁਮਤੋਉਚਾਇਫੂਮਹੀਧਰਤ
 ਹੈ॥ ਪੁਨ੍ਹਾਫੇਰਾ॥ ਰਵਨਗਾਜੁਸਮਜੁਰਹੈਪਗਸੀਰਪੁਬੀਕਹਿਸੀਅਦੀਏਤੋ॥ ਅੰਗ
 ਬਡੇਜਸੁਹੈਅਬਲੋਬਿਪੀਤਿਬਡੀਸਿਹੁਬੈਰਲੀਏਤੋ॥ ਜਾਨਤਹੈਜੁਬਸੈਫਿਗਹੀਸੁਰ
 ਲੋਕਬਸਮਾਪਿਫੁਬੈਰਕੀਏਤੋ॥ ਜੋਜਗਮੈਅਪਕੀਰਤਿਏਸਠਮੀਚਭਲੀਇਫਤਤ
 ਜੀਏਤੋ॥ ਪੜਾਕਾਬਿਤੁ॥ ਰੋਡਪੁਭਲੀਕਜੁਸੀਸਿਕਚਲੀਅਵਤੁਪੈਕੋਨਕਾਜੁਆਮੋਕਿ
 ਰਾਵਨਦਾਰ

ਸਿ
ਮੰਗ
ਦੇ
ਨਾਮ

ਇਕਹੁਕਛਹਰਿਯੋ। ਸਿੰਧਕੋਪਟਵਤੈਬਨਰਪਠਵਤਹੈਸੋਰੋਕਪਿਥਾਲਕਨਿਖੇਲਥੋਕੋਕਰੋ
 ਹੋ। ਮੇਰੇਨਾਂ ਉਜਨਭਕਿਨਹੀਕਪਿਕਹੋਕਮੇਜਨਭਤਕੁਕਛਨਮੇਨਾਮੁਪਯੋ। ਲੋਕਪਤੀਭਵਨ
 ਕਹਤਹੈਕੋਯੋਥੈਥਾਅਥਤੀਨੇਲੋਕਮੇਬਭੀਖਨਕੋਧੋਰੋ। ੫੬। ਸੋਭਾ। ਲੋਚਲੁਜਨ
 ਕੀਹੋਧੁੰਚਲੋਸੰਗਭਵਨਮਾਜੁਲੋਰਗਕੋਹੋ। ਨਾਭਰਮੁੰਗਰੇਈਸੇਦੇਖਤਮੁੰਗਰਿਸੋਕਹਾ
 ਬੋਰਪਰੋ। ਰਾਮਕੋਦੁਤੈਤੋਧੁਕੋਚਾਹਤਸੇਈਮਿੰਡਕਲਿਕਸਯੋ। ਮੇਰੇਪਤਾਕੋਤੁਯੋਜਸੁ
 ਜੀਵਤਤੰਮੇਤੋਸੋਪੁਕਾਰਿਕੋਹੋ। ੫੭। ਕਾਥਿੰਡਾ। ਮੇਰੇਬਲਮਾਹਿਕਛੁਤੋਹੋਕੋਹੋਭੁਮਤੁ
 ਨਿਬਨਰਾਧਮਸਬਮੇਰੇਈਅਧੀਸੋ। ਕਾਲਜਗਥਮਾਲਬੰਦਸਾਲਨਬਮਾਲ
 ਖਾਤਸੁਰਜਤਪਰਮੰਦਮੰਦਬਲਛੀਨੋ। ਆਠਲੋਕਪਾਲਨਿਕੀਸਦਾਈਮੁਕਟਮ
 ਲਸੇਵਤਚਰਨਧੂਅਕਾਸਪੁਰਤੀਨੋ। ਲਲਸੇਬੋਚਿਖਾਈਦੇਤਬਨਰਪਠਾਈਵਾਂ
 ਕੇਬਛੀਜਜਤਈਕਪਿਲੇਖੇਪਰਬਨੋ। ੫੮। ਦੇਹਾ। ਕਰਤਬਰਾਈਆਪਨੀਤੋਹਿ
 ਨਹੇਤਗਿਣਨੀ। ਅਪੁਨੀਅਪੁਨੀਹੀਕਰੋਰਵਨਉਲਟੀਜਾਨੀ। ੫੯। ਸੋਰਠਾ।
 ਅੰਗਦਜੀਅਰਿਸਮਾਰਿਬਪੁਤਕਹੀਲੋਕਪਤੀ। ਬਹੁਰੇਰਾਮਸਿਭਾਰਿਕੋਪਨੈਨਹਸ
 ਯੋਕੋ। ੬੦। ਕਾਥਿੰਡਾ। ਰਾਮਕੋਤੋਰਹੋਬਲੁਲਛਮਨਹੁੰਦਲੁਦੇਕਪੁਤਬਲੋਕੋਸੂਤ
 ਉਮੇਸੋਪਰੋ। ਤਾਰਿਕਾਨਿਪਤੀਤਾਕੇਸੋਇਤਮੈਨਾਇਲੀਨੇਮਾਰਿਮੰਗਕੋਰਨਕੋ
 ਮੰਝਪੁਕੋਰੋ। ਸੁਪਨਖੋਕੋਨਕੁਕਾਟੀਨੀਅਪੋਸਨਮਾਰਿਖਰਦੁਖਰਾਅਪਾਇਪੇਟਭੁਰੋ

॥ आरामसिंघसेतपीषेकै ननीरलेत कहरतमदेगिकेनेन निमेषरुपै ॥ ६१ ॥ रावने
 काबिंठ ॥ रावनकहरतसुनिकेदकामलापीतेहिदुबजादिहारावतहीमारिषेनकरुपै
 ॥ नतेबुनदंडबलपंडपंडकीनतेजोपुनलैकेअजहिलैरिगुरूपै ॥ अंगदसुन
 ॥ मेरिगमरबेकेगनकरुपेसीताकेहरतनेरूपनकरनगजोपै ॥ बेंगपगगजतहैबेला
 ॥ तनलाजतहैरामकेपआगेकिनकालपारिषरुपै ॥ ६२ ॥ काबिंठ ॥ जलमैसासुर
 ॥ सुमरायमसकनिमागिमयुकेतसेपेहोमिमिलएपै ॥ बहुरेकिनलपेठिमि
 ॥ निनिमिषासुरततेबेदामनिकै बिपात्रकोदिएपै ॥ जगिबैपमालजिनि
 ॥ मुरसेमोरिमिषेजारीतंमुरगिनमुजगामेकराएपै ॥ नखसैदरेहरगधससे
 ॥ नसुनैमैसेबलीमारिकाकालपारिषरुपै ॥ ६३ ॥ काबिंठ ॥ तेरेबनबासिंठ
 ॥ कणपैकरतकामबैरनिकेमावसदाजहबलपै ॥ केनभबेतेनसुनसाधामिग
 ॥ जबालीकेनजातेकपिनसेकाकीपापिचलै ॥ अंगदकहरतममालबल
 ॥ मेसेजबतुनजानैबातबलुअरबेनजानै ॥ तेतेपुतेहैमैरबेनतेपेले
 ॥ निनिठकोबिसरुतेपिनैरुनगिलनपै ॥ ६४ ॥ काबिंठ ॥ अंगदसुनइमेहिपि
 ॥ ताहीकीसोतेहिचमचंदकेतेबपिनीनेइकहैरुपै ॥ रामेकेतेबुढेकेतेबाल
 ॥ तनकेतेतुमैसुगकेतेतुमैकेतेमिगारुपै ॥ तमैकेतेमिगकेटेदयाकेतेपैत

६१ रावने

अंगदेव

गहनदेव

ਅੰਗਦੇਵਾਰਾ।

ਦੇਵਦਾਸਾ

ਅੰਗਦੇਵਾਰਾ

ਯਾਗਮੇਕੇਤੋਰਣਭੂਮੀਦੇਖਿਜੁਧਦੇਹੈ॥ਕਿਹੋਅਨੁਮਨੁਇਹੋਅਯੋਧਨੁਮਨੁਸੁਤਵੈਸੋਕਹੈ
ਅਪੈਕਿਧੀਪਾਂਚਸਤਅੰਗਦੇ॥੬੫॥ਕਾਬੰਤੁ॥ਜੇਹੀਹਨੁਮਨੁਬਨਤੇਰਿਤਰਵਾਸੈਕਰਿ
ਮਾਰਿਫਕੇਰੇਕੀ॥ਕੀਸੀਨਗਰੀ॥ਜੇਹੀਹਨੁਮਨੁਅਛਮਾਰਿਸਥਦੇਸਮਛਲੰ
ਲੰਛਰਛਨਕੇਛਰਿਗਿਰਦਗਰੀ॥ਸੇਈਹਨੁਮਨੁਸੁਤਭਾਨਕੇਕਟਕਮਾਂਹਿਛਟਨਗਨਤੇਕੀ
ਉਕਪਿਸੈਨਸਗਰੀ॥ਰਾਮਕੀਰਜਾਇਸੇਤੋਪਾਇਸਥਰਮਪਦਭੁਯੋਪਤਿਧਰਜਸੁਚ
ਵੇਲਿਕਸਗਰੀ॥੬੬॥ਕਾਬੰਤੁ॥ਏਕਥਾਕੇਪੁਤੇਰੇਰਾਮਹੁਕੋਪਾਉਕਪਿਨਕਿਸਮੁਖਾਉ
ਥਾਤਥੈਰਕੀਨਦਰੀ॥ਸਮੁਦਪਦਵਤੁਹੈਬਾਨਰਪਦਵਤੁਹੈਸੋਰਹੀਮਜ਼ਾਵਤਹੈਕੋਨ
ਥਾਤਰੁਗੀ॥ਅੰਗਦਹਮਾਗੀਪ੍ਰਤਿਮਨਸੋਸੈਸੀਜੇਸੀਕਾਕਰੀਕੇਸਾਂਝਬਨੁਪੈਨੀਧ
ਰਛਰੀ॥ਤੁਤੇਮੇਰੇਬਚਨਸੁਨਾਇਡੁਰਪਾਇਕਹਿਸੀਤਾਂਕੀਸਹਿਲਧੁਲੀਰਾਵਨਕੀਬੁਗੀ॥੬੭॥
ਅੰਗਦੇਵਾਰਾ॥ਕਾਬੰਤੁ॥ਰਾਮਚੰਦਜੀਸੋਜੇਸੇਮਧਸਕਹਤਤੇਮੇਰੀਗਾਕਹੈਗੋਨਦੀਰਿਛਤੀਅ
ਜਾਨਿਪੈ॥ਐਸੇਐਗਪਤਿਉਂਕਥਾਰਨਕਹੈਗੋਅਰੁਮੇਰੇਜੇਨੋਮਧਿਦੇਸਦੇਸਾਨੀਮਾਨਿਪੈ
॥ਕਾਲਹੀਕਹੈਗੋਤ੍ਰਿਸਮੇਰਭੁਪਰਹੈਅੋਰਥਾਸਕਭਜੰਗਧੁਅਤਾਰਕਰਿਠਾਨੀ॥ਬੈਦ
ਬਿਨਬੂਝੇਤੁਪਨਿਤਰਕਹੈਗੋਜੇਸੇਤੋਸੇਹਰਿਯੋਕਸਾਤਲੇਕਮੈਥਖਾਨਿਪੈ॥੬੮॥ਸ
ਦੈਯਾ॥ਜੇਨਿਯਬੂਝੁਹੈਸਥਦੇਸਨਿਅੰਗਦੇਤਿਨਸੰਗਬੁਝਾਹੀ॥ਤੇਈਤੋਪਾਥਰਿਸਿ
ਧਤਰੇਤਿਨਭੂਪਰਿਕੀਟਨਕੋਟਿਭਰਹੀ॥ਮੁੰਡਪਖਨਸਿਣਸਾਰਿਤਪਤਿਬਨਰਾਧਾ

ਕੇ ਬੁਨਨਾਹੀ ॥ ਰੇਦ ਸਕਿ ਪਨ ਸੂਤ ਤੇ ਤਿਨ ^{ਪੁਨਾ ਬਪਤਾ ਪਕੀਛਾਹੀ} ॥ ^{ਸੀਗ} ੬੯
 ਕੇ ਬਿਛੋਰੇ ਗਤੀ ਮੇਨ ਰਹੇ ਬਲ ਦੁਜੇ ਲਛਮ ਨੇ ਪਨਾ ਦਤੇ ਕੋਲੀ ਤੇ ॥ ਕਪਿਨ ਕੋਰਾਏ
 ਕੁਸੁਨੀ ਮੈ ਸੁਗੀਵ ਸੁਤੋ ਬਣੀ ॥ ਮੈ ਸਮਰੰਜੁ ਰਿਗਾਏ ਤੇ ਅਨੀਤਿ ॥ ਗਮੇਤ ਬਭੀ ਪਨੁ ਕੋਨਾ
 ਨਤੀ ਮੈਨ ਲਾਨੀ ਨਾਨ ਪੈਰ ਖਕੀ ਕੋਨ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਹਨੀ ਮਨ ਬਾਧੇ ਮਥੇ ਅੰਗ ਦਾਨਿ ਰਾਖੈ ਨੀ
 ਕੇ ਮੇਧੁ ਕੋਨੁ ਮਾਹਿ ਹੋ ਸੁਬਭੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ^{ਅੰਗ ਦਾਨਿ} ੧੦ ॥ ਰਾਖੈ ਤੁਮ ਅਜੁ ਪੁਲੈ ਕੋ ਸੁਤ ਜਿ ਪੁਛ ਕੇ ਚਰ
 ਨਭਾ ਜਿ ਯਾਹੀ ਤੇ ਸਮੁਝਿ ਤੇ ਰੇਖੀ ਸਥੇ ਲਿਛਲੀ ॥ ਰਾਵਨਾ ਬਿਭੂਤ ਕੇ ਭਰੇ ਸੇ ਜਿ ਨਿਛੁਲੈ
 ਮਾਜੁ ਯਹੈ ਛਲੁ ਜਨ ਤਹੈ ਨ ਕਾਪੁ ਯਹ ਛਲੀ ॥ ਭੂਤ ਹੋ ਬਕਤ ਮੇ ਸੇ ਮੇ ਹਿ ਕੋਨ ਮਾਰਿ ਸ
 ਕੈ ਕੋ ਹੈ ਅਮਰੁ ਮਰੁ ਮਾਈ ਸੁਧਿ ਛਲੀ ॥ ਮੇ ਸੇ ਕੋ ਜੁ ਤੇ ਤਹੈ ਰਾਮ ਕੀ ਬਲਾਇ ਮਾਭੈ
 ਰੇ ਮਾਰ ਬੇ ਕੋ ਤੇ ਰਾਪ ਪਮ ਰਾਬਣੀ ॥ ^{ਰਾਵਨ ਕਹਤ ਮੇ ਤੇ ਰਾਮ ਬਲੁ ਜ} ੧੧ ॥ ਰਾਵਨ ਕਹਤ ਮੇ ਤੇ ਰਾਮ ਬਲੁ ਜ
 ਨੁ ਮੇ ਦੇ ਕੁ ਜਾਨੇ ਪੁਰੇ ਸਿ ਵਧਨ ਚੁਚ ਛਾਯੈ ॥ ਦੁਸਰੇ ਸਪਤਤਾਲ ਛੇ ਦੇ ਹੈ ਰਾਮ ਕਲ
 ਕੋ ਹੈ ਬਨ ਗਈ ਬੁਛੇ ਸਾਖੀ ਮ੍ਰਿਗਾ ਘਾਯੈ ॥ ਲਾਖ ਕਾਨੀ ਹੋ ਰੇ ਕਾਰਿ ਤੇ ਰੇ ਮੇ ਰੇ ਪਾਇ ਪਰਿ
 ਲੋ ਕੈ ਕਪਿ ਰੀਛ ਨੀ ਠਿਬ ਚਪਟਾਯੈ ॥ ਅੰਗ ਦ ਬਿਕਲਾਵਾ ਕੇ ਦੇਈ ਚਾਰੇ ਬਲ ਤਾ ਕੇ ॥
 ੧੨ ॥ ਲੋ ਕੈ ਚਗੁ ਨ ਛਵ ਉਤੈ ਚਲਾਯੈ ॥ ੧੩ ॥ ਕੋ ਚਾਏ ਕੋ ਪੈਰੈ ਚਲੀ ਜਾਤੀ ਤ ਬਕਾ
 ਨੀ ਪਤੀਤ ਕੇ ਮਾਰੇ ਸੁਰਨ ਕੋ ਬਡੇ ਉਪਾਸੁ ॥ ਕੰਚਨ ਕੋਲੋ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਚਨ ਕੇ ਮਾਰੇ ਮੁਖੀ ਜਾਏ
 ਕਛੁ ਮੋਰ ਕਪਿ ਪੈਰ ਖਾਥੇ ਸੁਆਸੁ ॥ ਮੇ ਰੇ ਭੁਜੰਡ ਕੇ ਪਤਾ ਪਕੇ ਨ ਜਾਏ ਰਾਮਾਇ ਦੁਜ ਮਥਰਾ

(ਠਲਗਾਇ) (੩) ਕਾਢੰਡੁ) ਸ਼ਿਸ਼ਨਿਦਾਇਹੋਨਰੇਦੁ
 ਇਹਿਪਨੇਈਸੁਰਘਾਇਹੀਆਇਹੋਨਤੁਮਪਿਨਜਨ
 ਭੀਉਂਦਬ੍ਰਿਦਰਨਚਾਇਹੀ) ਤੁਮਹਿਬੁਲਾਇਏਕੁਏ
 ਭੰਤਿਹੈਨਤਉਮਰਿਜਾਇਹੀ) ਜੇਤੇਚਛਿਆਏਪਰ
 ਅਹਾਰਜੁਰਾਵਨੁਕਹਾਇਹੀ) (੪) ਪਥਿਤਾ) ਸਿਸ
 ਲਥਸਿਅੰਗਦੇਯੋਜਾਇਕਹਿਕੋਧਨਪਧਾਇਹੀ)
 ਤਿਲਕਸੇਜੁਆਇਥਸੇਐਸੇਕਲੰਕਨਲਮ
 ਕਲੇਨਹੀਖਰੋਭਲੇਲੇਉਥੇਲੁਅਪਨੋਨਦੇਤਥੁ
 ਰਥਥੇਸੀਅਦਿਨਿਕਪਿਤਾਹੀਕੀਸਭਸੇਐਸੇ
 ਰਠਾ) ਭੀਅਕਰਹੈਪਰਬੋਧਅਰੁਮੰਤ੍ਰਿਸਿਖਦੇਹਿ
 ਵਰੁਕਛੁਅਨੇਨਹੀ) (੫) ਯਾਏਤਿਹੀਗਮਰਤਿਮ
 ਕਿ) (੬) ਦੋਹਰਾ) ਇਤਰਘੁਪਤਿਕਪਿਕਟਕੁ
 ਗਵਨਰਿਸਉਮਡਮਨਕੰਪਤਥਰਥਰਗਾਤਾ) (੭)
 ਮਸੁਰਦੇਵਸੇਵਤਚਰਨਾ) ਅਥਅਗਿਵਹਨੁਮਾਨੁ
 ਤੁ) ਏਕੇਦੋਕਰੋਰੋਗਮੇਲੋਕੁਰਿਕੋਕਪਿਏਕ

ਰਸਿਪੁਧਾਰਸਥਕੋਬਹਾਇਯੋ॥ ਮੈਰਜਿਤੀਭੂਮਿਬੋਢਿਪਰੇਦਲਏਕੋਦੋਤੋਏਕੋ॥ ੧
 ਨਰਿਤੀਭੂਮਿਉਗਾਇਯੋ॥ ਮੈਰਜੀਮਆਵਤੁਹੈਲੋਗਨਿਸਮੇਤਗਾਢੁਲੰਕਕੋਉ
 ਪਾਗਿਏਨਉਪਰਿਛਕਾਇਯੋ॥ ਛੇਰਿਬੰਦਸਾਲਤੋਨਿਹਾਲਕਰਤਾਤਕਾਲਅਵੇ
 ਮਨੁਐਸੀਹਲਕਾਲਹਿਪਠਾਇਯੋ॥ ੨॥ ਕਾਥੰਤੁ॥ ਰਿਸਮਿਸਰੰਈਸਾਤਚਰਨਚਿਬ
 ਚਥਾਤਚਲੰਗਨਵਾਸਕੋਜੁਹਾਰਿਸਭਾਚਲੀਹੈ॥ ਦੇਵਗਏਦੇਵਲੋਕਦਨਵਭ
 ਏਸਸੇਕਾਮਾਜਮਹਾਂਰਾਜਕੀਨਦੇਖੀਪੁਨਿਭਲੀਹੈ॥ ਏਕਕਹੈਹਮਤੋਪੁਕਾਰਿਸਿਰ
 ਮਾਰਿਰਹੇਕਾਹੇਕੀਭਲਾਈਲੋਕਕੀਚਨਕੀਨਲੀਹੈ॥ ਸੁਨੰਧਮਅੰਗਦਪੁਕਾਰਿ
 ਕਹੈਰਾਵਨਸੀਤੋਹਿਛਲਜੇਹੈਸੀਅਮੁਜ਼ਬੈਨਛਲੀਹੈ॥ ੪॥ ਕਾਥੰਤੁ॥ ਏਕਹਾਥਧੇ
 ਪਦ੍ਮੇਕੁਪਹਿਜਨਵਰਤੋਏਕਤੀਅਧਾਥਪਰਿਤੋਕੋਏਕਭਾਲਸੀ॥ ਦ੍ਰੋਸੇਸਿਵਬੰਦ
 ਦ੍ਰੋਸਰੰਗਅੰਗਗਾਇਜੁਗਾਏਕਕੋਉਠਾਇਕਹਿਯੋਮਾਰੋਰਿਸੰਕਾਲਸੀ॥ ਦ੍ਰੋਕਮਨੁਥ
 ਨਤੀਨਸੀਤ੍ਰਿਲੋਕਗਾਇਏਕਮੁਛਨਕੋਤਾਉਦੇਤਲਾਗੋਏਕਛਾਲਸੀ॥ ਠੰਗੋ
 ਰਮੁਕਛਾਥੈਸੀਭੰਤਕਛੂਨਿਜੁਮਦਿਗੋਚਲੰਬਥੀਏਕਅਛਮਾਲਸੀ
 ॥ ੫॥ ਕਾਥੰਤੁ॥ ਅੰਗਦਖਿਜਾਯੋਥਕਿਥਾਦੋਕੋਨਕੋਹੈਸਕਿਦੇਵਥਪੁਰਹੀਚਕਿ
 ਚਾਮਰਸਹਤੈ॥ ਏਕਛੂਲਮਾਲਹਾਥਏਕਕੋਗੁਲਾਲਕਾਹੁਦੇਤਨਸਥਾਥਾ
 ਨੇਥਾਰਹੋਆਦਿਹੈ॥ ਜਛਰੰਛਕਿੰਨਰਛੁਜੀਗਨਿਕੀਥੇਟੀਸਥਹੇਠੀਮਤਿਭਈ

ਅਪਮਪਕੋਚਕਿਤਹੈ॥ ਚਢੈਗਛਕਹੈਰਾਨੀਨੀਕੋਕੈਨਿਹਾਰਿਚਲੇਬਾਂਦਰਹੈਅਵਤ
ਬਦਰਾਮਸਿਤਹੈ॥ ੬੦੬੩॥ ਦੇਤਕਿਲਕਾਰੀਸਭਓਤੰਬੀਲੁਕਾਰੀਯਹਹਾਬਕੀਉ
ਨਾਵੈਤੰਨਦੁਹੇਸਸਿਭਨਹੈ॥ ਰਾਤੋਬਿਕਰਾਲੈਨਕੋਪਮਨੋਮੈਨਬੈਨਮੰਗਕੀਕੰਡਰਤੰ
ਕੋਮਲਪਖਨਹੈ॥ ਯਾਹੀਕੋਤੰਅਗਵਕੁਪਤਯੋਗਾਂਛਿਗਪ੍ਰਗਟੈਕਹਾਂਤੋਰਣਜੁਪਕੋਨਿ
ਦਾਨਹੈ॥ ਸਾਕੋਪਹਿਚਨਤੰਲੀਕਾਜਾਗੀਜਾਨਤੰਅਜਿਨੀਕੋਪੂਤਬਡੀਬਮਾਧਨੁਮਨ
ਹੈ॥ ੬੦੬੪॥ ਦੇਖੁਰਾਨੀਤਾਂਕੋਪਾਛੇਅਵਤਜੁਗਾਤਾਛੇਕਾਂਪੈਕਹੈਜਾਇਯਾਂਕੋ
ਬਲਕੇਨਪਾਰੁਹੈ॥ ਏਕਥਾਰਮੇਰੇਹਥਲਾਰਹੈਮੈਛਾਫਿਲੀਤਾਂਕੋਕਪਿਜਨੋਜਿਨਇਉ
ਅਵਤਾਰੁਹੈ॥ ਤਾਈਦੂਰਿਕੀਨੋਜਿਨਿਦੇਸਹਾਜੁਲੀਨੋਸਬਨੈਕੁਬੈਕੀਨੋਯਕੋਬੈਤ
ਨਊਧਾਰੁਹੈ॥ ਨਾਂਉਕਪਿਥਾਣੀਜੋਨਕਾਲਬਸਿਭਯੋਜੋਤੰਭਯੋਤੰਤਾਂਕੋਪੂਤਮੀ
ਗਦਕੁਮਾਰੁਹੈ॥ ੬੦੬੫॥ ਸਬੈਅੰਗਬਡੇਕੋਮਦੇਖੀਅਤਰੀਛੁਕੇਸਯਾਕੋਲਰਹੈ
ਕੋਨਾਦਿਨੇਸੁਨਅਨੀਤੁਹੈ॥ ਯਾਂਕੋਕੋਪਰਾਨੀਗਨਭੂਮਕੋਬਛਾਵੈਰਪਮੈਸੇਅਗਿਮਾਕੋ
ਮਨੋਖੇਲਤਥਸਿਤੁਹੈ॥ ਸੁਰਨਕੀਭੀਗਪਰੇਉਧਮਮਚਾਵਤੁਹੈਦੇਖਨਕੋਮੈਸੋਮਨੋਕੋ
ਉਬਡੇਸੀਤੁਹੈ॥ ਬਾਂਕੋਬਲਵਿਰਜਕੋਪਾਈਏਨਅੰਤੁਚਤੁਰਾਨਕੋਕਾਂਸੁਜਸੁਵੰਤੁ
ਜਾਮਵੰਤੁਹੈ॥ ੬੦੬੬॥ ਔਰਕਪਿਜੁਥਨੋਮੈਦੈਜੁਰਲੇਅਕਤਹੈਬੈਗੀਬਨਦਾ
ਕੋਦਾਵਨਲਪੁਬਲਹੈ॥ ਅੰਗਨੂੰਸੁਨੋਹੈਸੁਤੈਸੇਹੀਮੈਦੇਖੇਅਜੁਬਡੇਡੀਲਾਅੰਗਨ

ਭੂਮਿਕੇ ਅਚਲ ਹੈ॥ ਦੇਖੋ ਚੰਦ੍ਰ ਭੰਗ ਨਿਤੋਂ ਅੰਗ ਜੇ ਤੇ ਆਵੈ ਕਪਿ ਮਨੋ ਕ ਬਿਗਮ ਭਾਵੇ ਬਾ ॥ ੧੨
 ਦਲ ਕੇ ਦਲ ਹੈ॥ ਯੇਨ ਪਹਿ ਚਲਤ ਹੋਐ ਸੇ ਅਨੁਮਨਤ ਹੋਐ ਭਾਵ ਕਰ ਹੋਐ ਸੇ ਸੇਏਈ
 ਨੀਲ ਨਲ ਹੈ॥ ੧੦॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਬਡੇ ਸਨਮਨ ਯਾ ਕੀ ਕਰੈ ਸਬ ਕੰਨ ਅਰ ਸਬੈ ਕਪਿ ਮੰਤ੍ਰ
 ਲੋਕ ਦੇਖੀ ਅਤੁ ਜੀਵੈ ਹੈ॥ ਯਾ ਕੀ ਦੁਤਿ ਆਗੈ ਛਿਅੰਕ ਕੀ ਠੀਕੀ ਲਾਗੈ ਦੇਖੋ
 ਕ ਬਿਗਮ ਮਨੋ ਪੈਰਖ ਕੀ ਸੀਵੈ ਹੈ॥ ਯਾ ਹੀ ਕੇ ਨਿਹੋਰੇ ਸੂਠੇ ਸਾਚੇ ਰਾਂਮ ਮਾਰੇ ਬਾਨੀ ਲੀ
 ਗੇ ਕਹਤ ਤੀਅ ਲੈ ਦਈ ਸੁਕੀਵੈ ਹੈ॥ ਸੁਨ ਯਾ ਕੇ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਦੇਸ ਦੇ ਸਗਾਂਉ ਸਬ ਸ
 ਖ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਉ ਰਵਿ ਮੂਰਤਿ ਸੁਗੀਵੈ ਹੈ॥ ੧੧॥ ਛੁਪਾਯਾ॥ ਸਰਦ ਕਮਲ ਲੀਚਨਾ ਬਿਸ
 ਲਾ ਮਲਿ ਮਾਲਾ ਮਲਿ ਕਜਨੁ॥ ਸਜ ਲਿਸਘ ਨਘਨ ਦੁਤਿ ਸਰੀਰ ਬਨ ਮਾਲਾਇ
 ਦੁਧਨੁ॥ ਕੋਟਿ ਮਦਨ ਛੁਬਿਗਵਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਲਾਵੈ ਨ ਸੁਭਗਤਨ॥ ਭੂਮ ਮੰਡਲ ਅਦੁ
 ਤਿਸ ਚਰਨ ਸੇਵਤ ਸੁਰ ਮੁਨਿ ਜਨਾ॥ ਆਸਨ ਬਾਹੁ ਸਾਹੰਗ ਧਰਮ ਧਮ ਉਪਾਰ
 ਨ ਬਿਪਦ ਹਰਿ॥ ਕਵਿ ਰਾਂਮ ਪ੍ਰਗਟ ਰਘੁ ਬੀਸ ਮਇਏਈ ਸੀਤਾਂ ਪਾਤਿ ਰਾਮ ਬਗ॥
 ੧੨॥ ਛੁਪਾਯਾ॥ ਤਰਨਿ ਬੀਸ ਭੁਜ ਦੰਡ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪੈਰਖ ਪ੍ਰਚੰਡ ਅਤਿ॥ ਛਿਤ ਮੰਡਲ
 ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਚਕਿਤ ਨਦ ਖੰਡ ਸਚੀ ਪਤਿ॥ ਲੋਧ ਅਨਲ ਪ੍ਰਜਾਲਿਤ ਪ੍ਰਬਲ ਜਮ ਦਗਿ
 ਸੁਭਟ ਸੂਆ॥ ਕਹਿ ਕੁਵੰਡ ਸਤ ਖੰਡ ਉਮਭਿਘਨ ਬਰਖ ਸੁਮਤਿ ਭੂਆ ਅਤਿ ਭੰਡ
 ਰਕਾਸ ਨਿਪਤਿ ਕਰਿ ਭਸੰਡ ਕਰ ਵਰਹਨਾ॥ ਕਵਿ ਰਾਂਮ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਸਕਲ ਜੇਈ

ਘੁਮਿ ਰਘੁਕੁਲਬਰਨ॥੧੩॥ ਛਪਾਯਾ॥ ਕਦਬਰਨਛਬਿਮੈਨਨੈਨਬਿਸੀਅਰਜਨੁਸਾਇਕਾ॥
 ਕਮਲਬਟਨਸੁਖਸਦਰਦਨਦੁਤਿਕੀਵਪਲਾਇਕਾ॥ ਬ੍ਰਕਟਿਕ੍ਰਮਚੰਚਲਕਪੇਲ
 ਮਿਦਬੋਲਾਅੰਮ੍ਰਿਤਸਮਾ॥ ਸੁਪਟਗੀਵਰਸਸੀਵਕੰਮੁਕਤਾਬੰਘਟਤਮਾ॥ ਜਗੋਪਵੀ
 ਤਿਕਟਿਪਟਕਾਛਿਤ ਰਘੁਪਤਿਅਤਿਸੇਵਾਨ੍ਰਿਪਨਿ॥ ਸੇਈਜਨਸੁਮਿਤ੍ਰਾਸੁਤਪ੍ਰਭ
 ਸੁਕਵਿਰਾਮਪ੍ਰਭਲਛਮਨ॥੧੪॥ ਕਬਿਭੁ॥ ਮਨੋਕਨਕਾਚਲਸੰਨੀਲਨਲਗਿਰਿ
 ਚਲਾਜਾਤਕਿਧੰਘਨਘਟਛਟਾਦਾਮਨੀਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਕਿਧੰਘਹਪਾਵਸਕੀਮਾਵਸ
 ਮੈਪੁਮੋਤਨੁਕਿਧੰਗੀਗਜਮੁਨਤਰੰਗਕੇਬਿਲਾਸਹੈ॥ ਕਿਧੰਦਨੈਰੇਨਿਆਗੋਪਛੇ
 ਚਲੇਆਵਤੈ॥ ਕਿਧੰਮ੍ਰਿਗਧੰਜਮਾਲਜੰਸੁਥਾਸਹੈ॥ ਕਿਧੰਬ੍ਰਵਾਸਲਸਮੁੰਦ
 ਏਕਟੰਗਮੈਸੇਰਾਮਚੰਦਲਛਮਨਸੋਭਾਕੇਅਵਾਸਹੈ॥੧੫॥ ਕਬਿਭੁ॥ ਏਤੋਤੋਕਹੋ
 ਤਬਿਚਾਰਿਆਏਕੀਪਥੇਸੁਮਾਰਪੋਰਖਅਪਰਕਹਲੇਗਨਾ॥ ਭ੍ਰਿਮੰਗੇ॥ ਦੂਰੇਕੋਨਾਏ
 ਸੇਰਸੰਗਨਮਚਵੈਸੁਤੰਸਿਵਕੀਦੁਯੀਸਬਮੇਰੀਏਕਦੋਰਕੋ॥ ਚੀਰਕੇਪਰੇਤੋਕੁੰਭਕਾ
 ਨਹਿਜਹੈ॥ ਸਾਇਜਕੋਭਛਬਨਗਪਿਟੋਰਕੋਰਕੋਰਕੋ॥ ਤਾਹੁਪਰਮੇਰੇਭੁਜਦੰਬ
 ਕੀਪ੍ਰਚੰਚੇਟਲਗੇਛੁਟਿਜੈ॥ ਜੈਸੇਬਾਸਨਬਿਲੇਰਕੋ॥੧੬॥ ਕਬਿਭੁ॥ ਕੋਨੇਕੀ
 ਰਾਜਨਾਰਿਗਈਤੇਨਹੀਲਾਜਤਾਕੇਸ੍ਰਾਸਤਾਸਕੈਉਸਾਸਨਿਉਡਾਇਹੈ॥ ਕਹਾਰੰਕਨੀ
 ਲਨਲਮਾਰਤਨਏਕੇਪਲਹਨੁ॥ ਮਨਥਾਯੋਤੈਸੇਬਹੁਰੇਖਾਇਹੈ॥ ਏਕਨਕੇਸਿਧ

ਇਏਕਨਗੀਲਾਗਿਤੋਇਕਨਮੇਰੀਰੂਕੋਇਲੈਬਨਾਇਹੀ। ਰੂਹੇਜਿਨਿਏਕਦਾਮੋਲੋਕਲਤੀ। ੧੩
 ਰਾਮਤਾਕੋਭਾਈਭਾਈਸੰਮਿਲਨਾਇਖਾਇਜਾਇਹੀ। ੧੪। ਕੀਬੰਤੁ। ਚਹੂੰਭਗਵੇਕਿਛੇਕਿਮ।
 ਰੋਗਨਿਏਕਏਕਥਾਚਿਹੈਨਕੋਉਤਥਕੋਨਕਕੋਗੇਇਹੈ। ਸ੍ਰੋਟਿਤੋਮੈਭਾਈਭਾਂਤਿਤੈਰਵਨਵਭੁ
 ਜੁਬਜੇਕਲੀਅਘਾਇਕੈਪਸਾਰਿਪਾਇਸੋਇਹੈ। ਮੇਰੇਬਲਅਗੇਕੋਨਕੋਨਕੀਨਗਈਪਤਿ
 ਮੇਰਚੰਦ੍ਰਾਸਕੋਨਕੋਨਕੀਨਖੋਇਹੈ। ਏਤੇਪਰਿਗਮਕਾਰਿਹੈਸੁਪੈਰੈਨਹੀਭੁਲੇਭੁਲੇਸਿ
 ਵਜੀਕਰੋਗੇਸੋਈਹੋਇਹੈ। ੧੫। ਸੋਰਠਾ। ਯਹਹੀਕਾਰਪ੍ਰਤਾਪਮੰਤਰਿਮੇਲੇਰਾਮਸੀ। ਕੋਨਕ
 ਰੈਤਪੁਜਾਪੁਨਾਮੁਲੇਤਲਾਜਨਮਗੈ। ੧੬। ਵਹਰਾ। ਜੈਕੋਉਤਮਸੋਯੋਕਪੈ। ਬਿਨੁਬੁਝੇ
 ਯਹਥਾਭਾਰਾਵਨਸਥਕੋਥਲਕਯੋਕੋਨਹੇਤਸਕੁਚਾਤਾਨਾ। ਵਹਰਾ। ਬੋਰਕੋਥਲੁ
 ਕਹੇਤੇਸਥੈਸੁਰਤਾਜਗਾ। ਅਬਰਾਵਨਲੀਕਾਪਤੀਕਾਇਰਜਮੈਬਿਲਲਾਤਾ। ੧੭।
 ਵਹਰਾ। ਫਿਰਿਪਛੇਨੀਦੇਸਥੈਬਹੁਰਿਕਯਯਹੇਤਾ। ਕੈਭਗਪੈਕੈਲਗਤਪੈਕਿਪੈਜਸਕੀ
 ਟੇਠਾ। ੧੮। ਵਹਰਾ। ਤਾਕਹਫਿਰਿਸਮੁਝਾਈਅਹੁਸੁਨਹੁਸੰਤਮਨੁਲਾਇ। ਕੁਛੀਪਸਿਨ
 ਤਮਹੂਕਰੀਉਤਰਸੁਨਹੁਅਘਾਇ। ੧੯। ਸੋਰਠਾ। ਕੀਨੇਸ੍ਰਾਪਥਿਨਸਅਸੁਰਜੇਨਿਰਵਸਾ
 ਰੀ। ਹੁਤੇਪੁਰਾਤਨਦਸਥਗਾਤਿਭਾਉਮਨਮੇਰਹੈ। ੨੦। ਸੋਰਠਾ। ਜੈਅਪਨੇਨਹਿਹੈਇਤ
 ਫਿਰਾਪਛਾਅਦੈਨਹੀ। ਜਨੇਖੇਲਤਮੈਗੋਇਬਯਕਿਗੋਇਪੈਚਤਫਿਰੈ। ੨੧। ਸੋਰਠਾ।
 ਅਹੁਪ੍ਰਤਚਗਪ੍ਰਤਪ੍ਰਵਰਸਨਹੀਮਨੁਫਿਰਿਯੋ। ਸੁਕੇਸਿਧਰੈਅਪੁਜਲਤਕੀਲਲ

ਕਬੋਥਾਰ

ਬਿਬਹਿ ॥ ੧੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸਿਸਰੋਹਰਪਤਿਧਾਰਿਆਥਕਟਾਹਲਏਕੋ ॥ ਰਾਮਬਸੰਤ
 ਨਿਹਾਰਿਜਗਜਨੈਮੈਰਤਪ੍ਰਗਟਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਛਗੀਸਾਮਤੁਰੰਘਬਿਨੁਜਨੈਮੁਖਬਿਸੰ
 ਟਕੋ ॥ ਬਹੁਰਿਆਰਸੀਦੇਖਿਦੂਰਕਰੈਕੈਬਿਸਤਰੈ ॥ ੧੮ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਐਰਜੁਗਤਿਸੁਨਿ
 ਲੇਹੁਤਮਪਿਸੁਨਾਫਤਰੰਮਕਵਿ ॥ ਕੈਫਿਰਿਉਤਰੁਦੇਹੁਕੈਸਮਝੈਸੁਖਪਾਇਕੈ ॥ ੧੯ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ਰਾਮੇਰਾਮਪੁਕਾਰਿਧਨੁਮਾਨਅੰਗਵਕਹੈ ॥ ਰਾਫਨਤਬਰਿਸਮਾਹਿਰੈਮਚੰਚ
 ਮਨਮੈਧਰੈ ॥ ੨੦ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਪ੍ਰਭਜਾਨੀਬਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨਮੈਯੋਰਦਨੁਕਹੈ ॥ ਕਹਾਜੁਧਰਿ
 ਗੀਤਿਜਬਲਗਹਜੀਅਮੈਬਸੈ ॥ ੨੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਦੇਖਤਹੀਘਪੁਡਾਇਸਸਿਦੇਖਮੈਨੁ
 ਦਵੈ ॥ ਸਥਾਧਿਨਕੇਹਾਨਾਇਰਾਮਨਾਮਰਾਮਹਿਮਾਲਿਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜਜੋਕੋਕਿਲ
 ਸੁਜਨਕਾਬਥਿਸਥਾਸੇਕੀਯੋ ॥ ਬੋਲਤਕੁਲਪਹਿਚੰਨਰਾਮਨਾਮਮੈਸੇਰਾਮੋ ॥ ੨੩ ॥ ਸੋਰ
 ਠਾ ॥ ਤਬਲਗਿਚਮਕਤਰੇਤਾਦਿਨਕਰਕਿਰਨਪ੍ਰਤਾਪਤੋ ॥ ਜਬਅਪਨੋਥਲੁਲੇਤਬਹੁਰਿ
 ਪੂਰਿਕੀਪੂਰਿਹੀ ॥ ੨੪ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਤਪਛੇਦਸਕਿਧਰਿਸਬਾਛੀਭੁਜਬਲੁਕਹੈ ॥ ਭੁਜ
 ਅੰਧਕੋਅੰਧਤਾਹੀਤੇਨਿਦਾਕੈ ॥ ੨੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਤਬਬੋਲੀਮਦੇਵਰੀਚਰਨਲਗਾ
 ਯੋਮਾਥਾ ॥ ਬਚਨਜਥਾਰਥਕਹਤਹੀਸੁਨਹੁਲਿਕਕੇਨਾਥਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਬਿਨਾਜਤ
 ਨਸਹੈਇਜੁਕਛੁਭਾਗੀ ॥ ਬਿਪਨਾਲਖਿਯੋ ॥ ਅਸੇਰਾਜੁਨਪੋਇਸੁਰਨਰਮੁਨਿਬੀਦਤ
 ਚਰਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਕਾਥਿ ॥ ਕੀਰਨਕੇਗਾਉਤਿਹੁਲੇਗਨਿਮੈਨਾਉਸਦਾਸੁਖਹੁਕੀਛਾਉ

ਹੋਨ ਬੋਲ ਪਰਪਚਕੋ। ਸੁਦ੍ਰਸੋਭੋ। ਸੀਰਭਿਜਾਤੋਂ ਸੁਰਲੋਕ ਪਤਿਖੀ ਜੈਰੁਰਜਾਤਿ ਬੋਭੋ 7੪
 ਅਨੰਦ ਕ੍ਰਮ ਚਕੋ। ਮੇਘਨਾਦ ਆਦਿ ਸਭਾਇ ਕਹੈ ਸਭੈ ਜੂਰੁ ਪੁਰਨ ਕੁੰਡੁ ਮਨਿ ਮੋਲੈ
 ਗਿਰਕਿ ਚਕੋ। ਅਜੁਤੋਂ ਬਿਬੂਤ ਪਘਾਂਹਿ ਤੇਰੇ ਐਸੀ ਸੀ। ਇੰਦ੍ਰਨ ਕੁਬੇਰ ਕੇਨ ਬਤੁ
 ਨ ਬਿੰਦ ਚਕੋ। ੩੫। ਕਵਿਤਾ। ਚਹੂੰ ਚਹੈ ਸੈਨ ਦੀਨ ਅੰਗਨਾ ਤਿਦੁ ਬਿਕੀਨ ਨਾਰਿ ਕੋਲੇ।
 ਇਕਹੈ ਬਿਨਤੀ ਕਰਤਹੈ। ਏਕ ਬਾਤ ਮੇਰਿ ਮਾਂਗੀ ਦੀਜੈ ਨ ਬਿਲਿ ਬਕੀ ਜੈ ਕੋ ਉਦਿਨ
 ਜੀ ਜੈ ਜਾਂਤੇ ਤਾਹੀ ਕੋ ਅਰਤਹੈ। ਐਸੀ ਕੰਨ ਬਾਤ ਤੋ ਕੋ ਬੇਗ ਕੰਨ ਮਾਂਗੇ ਰਨੀ ਮਾਂਗੇ
 ਨ ਦੇਹੁ ਤਾਂਤੇ ਮਾਗਤ ਰੁਭਹੈ। ਰਾਜ ਕੰਨ ਕੋ ਏਕੁ। ਏਕੈ ਅਨੁਸਰੈ ਸਿਰਜਨ ਕੀਨ ਦੇ
 ਹੋ ਦੇਹੁ ਪਾਇਨ ਪਰਤਹੈ। ੩੬। ਸਵੈਯਾ। ਸੋਸੀ ਅਹੈ ਸਿਰਕੇ ਸੀਗਿ ਸੁਦਰਾ ਵਨ ਸੋ
 ਰਘੁ ਨਾਥ ਜਤੀ ਕੋ। ਦੇਖਿ ਸਿਧਾਰ ਬੁਝਤ ਹੋ ਕਪਿ ਜੂਥ ਰਤੀ। ਬਿਨੁ ਏਕ ਰਤੀ ਕੋ। ਰਾਂ
 ਮਕੇ ਜੀਤ ਭਿਯੋ ਭਜਿ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਕੋਤ ਕ ਦੇਖਨ ਹਾਰ ਸਤੀ ਕੋ। ਅਪਿ ਉਮਾ ਪਤਿ ਬਾਂਹਿ
 ਦੇਖੇ ਸਭ ਪੈਰ ਖ ਦੇਖੁ ਲਿਕ ਪਭੀ ਕੋ। ੪੦। ਸਵੈਯਾ। ਨਾਥ ਯਹੈ ਸਭ ਬਾਤ ਸਹਿ ਪਾ
 ਰਿਸਾ ਚੁਕੇਹੈ ਜਿਹੋ ਤੇ ਦੁਰਿਤ ਈ। ਜਾਕਹਿ ਬੇਦ ਪੁਰਨ ਕਹੈ ਸੋਈ ਸੰਗ ਹਰਮਤੋ ਹੈਨ
 ਭੁਲਾਈ। ਜਸਤੋ ਪੁਨਿ ਨ ਰਹੁ ਲੀ। ਬਿਧਿ ਕਾਹੁ ਕੇ ਬਾਅਨ ਹੋਰੁ ਹਕਾਈ। ਏਸ ਬਦੰਤ
 ਕਥਾ ਵਈ ਜੇਰਿ ਕਹੈ ਯਹ ਬੁਨਤ ਸੋਖਾ ਹੁਕਮ ਈ। ੪੧। ਕਵਿਤਾ। ਚਾਤੇ ਸੁਗਜ ਹੀਰ
 ਹੀਤੀ ਨਿਰੰਮਸੁ ਨੇ ਸਹੀ। ਐਸੇ ਕੰਨਤੀ ਨ ਮੈਂ ਸੁਮੇਰੋ ਬਲੁ ਟੇਕਹੈ। ਏਕ ਤੋ ਪਰਸਾਮੰਦੁ

ਗਵਨੇਵਾਦਾ।
 ਸਵੈਦਰੀਵਾ
 ਗਵਨੇਵਾ

ਮੰਦਰੀਕੀ

ਜੇਬਲਿਗੰਮਏਕਐਸੁਨੇਕਉਅਯੋਘਨੇਪਾਉਸੇਕਹੈ॥ ਮੇਸੰਸੁਨਿਪਗਾਹਬਿਰਚਕਹੈ
ਬੀਸਬਾਰਤੇਗੰਭੀਨਲੇਕਮਾਹਿਕਨਦੇਖਹੈ॥ ਏਕਭੰਮਬੀਤੇਏਕਹੈਏਛਕਤੰਧਾ
ਖੇਪੁਨਿਬੋਲੈਸੁਤੰਫਨਹੀਛੇਕਹੈ॥ ੪੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੋਰਧੀਜਬਬਾਤਜੁਨੀਬਿਧਿਆ
ਨਬਨੀਬਿਧਿਤੁੰਡਹਕਾਯੋ॥ ਦੇਵਨਕੇਪਧਚਬਡੇਜੁਛਲਯੋਤਿਹਟੋਰਕਹੂੰਨਾਹਿਪਾ
ਯੋ॥ ਜੋਇਹਭਾਮਾਹਿਛੇਕਤੰਪ੍ਰਭਤਾਹੀਕੇਹਾਬਲੀਕੋਨਾਛੇਕਾਯੋ॥ ਅੰਤਕੋਚੋਥੋਹਕਾਯੋ
ਕੋਰਿਸਛੇਕਿਹੈਵਨਕੋਯਹਾਯੋ॥ ੪੨॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਸੋਈਯਹਭੰਮਤੇਗੰਮਛਾਡਿ
ਅਯੋਧਾਮਜਾਕੇਬਲਲੇਕਪਾਲਾਛੇਤੁੰਡਹਤਹੈ॥ ਸੋਈਗੰਮਛੀਹਸਿੰਧਤੰਜਗਾਏ
ਜਾਇਬੀਧਿਤੁਮੇਸਨਕਹੈਦੇਵਤੁਮਤੰਡਹਤਹੈ॥ ਏਨਹੀਕੇਮਾਗੇਮਪੁਕੈਵਡਾਸਿਧਾ
ਅਜਹੂੰਲੋਤੀਅਨੈਨਨਿਤੰਡਹਨਾਸੁਰਤਹੈ॥ ਸੋਰਧੇਕਬਡੇਪੈਸੁਭਾਉਨੈਕਜਾਇਅ
ਲੇਅੰਗਨੋਹੋਤਤਾਸੋਸੰਗੁਨੇਛਕਤਹੈ॥ ੪੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰਾਮਕੇਦੂਤੰਥਾਤਕਹੀਸੁ
ਸਹੀਅਥਅਗੇਮੰਨਗਾਯੋ॥ ਤੀਅਹੈਬਿਪਗੀਤਿਕੀਬਾਤਸਹੀਤਬਲੀਕਦਹੀਅਥਮੇ
ਹਿਦਹੈ॥ ਗਾਢਮਾਨਿਬਤੀਖਨੁਰਾਜੁਕਰੈਰਪੁਥੀਰਕੇਬਾਨਨਿਦੇਹਸੰਯੋ॥ ਤਿਨਿਬਚ
ਦੰਨਾਹਿਸੀਅਦਈ॥ ਏਕਭਾਵਨਕੋਯਹਥੇਲੁਰਹੈ॥ ੪੪॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਆਪੁਨੇਹਾਬਨ
ਆਪੁਨੇਸੀਸਉਤਾਰਿਉਮੰਪਭਿਰੁਵ੍ਰਬਿਸੁਣਾਏ॥ ਤੇਪੁਨਆਪੁਨੇਹਾਬਸੁਧਾਰਿਉ
ਧਾਰਿਸਜਾਨਿਕਬੀਧਬਨਾਏ॥ ਬਾਤਕਹੈਬਿਨਕੰਬਨਿਹੈਸੁਨਿਮੂੜਜੇਰਾਮਕੇ

ਬਨਾਹਿਰਾਏ॥ ਹੁੰਦੁ ਕਹਾ ਸੁਨਿ ਛੁਟੁ ਤੇ ਮੂੰਹ ਨ ਹੁੰਦੁ ਕੇਥਾ ਪੈ ਜਾਹਿ ਲਗਾਏ॥ ੪੬॥
 ਦੁਹਰਾ॥ ਕੈਮਿਲਿ ਕਹਿ ਮੇਰੇ ਕਹੈ ਕੈਕਾਰਿ ਮੇਰੇ ਪਾਤਾ ਪਾਛੇ ਬਚਨ ਸਿਭਾ ਵੀ ਅਹੁ ਕਹੈ ਨਿ
 ਟੋਟ ਕਥਾਤਾ॥ ੪੭॥ ਸੁਰੂ॥ ਰਬਹੀਲੋ ਤੋ ਕਨਕ ਬਲੋ ਜੀਅ ਜੋਖੋ ਨਹੀ॥ ਫਿਰਿ ਕਾ
 ਸਿਪਹਿ ਚਨ ਆਇ ਬਨੈ ਜੋ ਪੁਨ੍ਹ ਜੋ॥ ੪੮॥ ਦੁਹਰਾ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਸਥੈ ਬੋਲਤਾ
 ਚਨ ਰਸਾਲਾ॥ ਰਾਂਮਾ ਬਿਖਨੁ ਰਤੇ ਭਲੇ ਸੂਕਰ ਸ੍ਰਨ ਸ੍ਰਿਗਾਲਾ॥ ੪੯॥ ਸੁਰੂ॥ ਅ
 ਰਕਹੈ ਇਕ ਬਾਤ ਰਾਜਾਏ ਸਥਹੋ ਹਿਗੀ॥ ਸੋ ਪੈਯੋ ਉਫਨ ਤਹਾ ਮੰਤੇ ਜਤੀ ਛਨ ਲਗੇ॥
 ੫੦॥ ਸੁਰੂ॥ ਤੂੰ ਤੇ ਭਯੋ ਚਤੁਰਨ ਨਿਕੋ ਕੁਲ ਪੋਰਖ ਮੇਨ ਕਹੁੰਡਾ ਤਿਹੈ॥ ਸੀਅਦੇ ਹਿ
 ਸੁਖੀ ਕਰ ਬੀਸ ਬਸੈ ਜੋ ਸਹੀ ਸਿਵ ਕੇ ਪਦ ਸੋਗਤਿਹੈ॥ ਸੁਨਿ ਨਾਤ ਹੋਏ ਉਤਪਾਤ ਬਰੋ
 ਹਿ ਜਾਨਤੋ ਤੀਅ ਗੀਮ ਤਿਹੈ॥ ਸਠ ਸੋ ਪਰਨੀ ਸਰਨੀ ਸਰਨੀ ਗਾੜ ਕੀ ਘਰਨੀ ਸ
 ਬ ਕੰਪ ਤਿਹੈ॥ ੫੧॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਬਾਰਤੋ ਬਨਹਿ ਭਲੀ ਅਜੁ ਲੋਗਣੀ ਹੋ ਚਲੀ ਰਾਂਮ
 ਸੋ ਜੋ ਬੈਰਾਯੋ ਬਾਰਜਾਨੀ ਧੰਨ ਕੀ॥ ਸੁਕੀ ਬੋਲਿ ਕਾਲਕੀ ਕੈ ਛੁਲੀ ਲਾਗੀ ਕਲੀ
 ਸੁਰੋ ਜਾਇ ਨ ਤੇਲਿ ਕਜਲੀ ਬਾਤ ਸੋ ਪੁਮ ਧਕੀ॥ ਤੋ ਕੋ ਨਿਜ ਲੋਕ ਦੇ ਕੈ ਆਪਨੋ ਕੁਥਲ
 ਲੈ ਕੈ ਜਨਤੋ ਬਾਤ ਭਾਸਿ ਵੇਰੇ ਸਮਝ ਕੀ॥ ਗੰਗਾ ਕੇਤਰੀ ਸੋ ਅਨੰਗਾਰੀ ਪੁਰੰਦੁ
 ਤੋ ਸੋ ਸੋਈ ਹੋ ਸੁਪੁੰਦੁ ਰਸਾਮ ਲੈ ਹੋ ਜਨ ਕੀ॥ ੫੨॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਬਨ ਰਕੇ ਪੂਤ ਮਿਲੇ
 ਬਰੋ ਅਵਪੂਤ ਦੇਖਿ ਛਿਨ ਮੇਕੁ ਸੂਤ ਕਰਿ ਭਾਹੈ ਹੋ ਸੁਪੁੰਦੁ ਕੋ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਅਭੋ ਤਿਨ ਲੋਕ

ਕੈਸੇ ਆਪੁਰੇ ਕੋ ਕਹੈ ਅੰਗ ਦੁਕਾ ਅਪੈ ਕਾ ਮਛੁ ਦੁਕਾ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੁ ਸੋ ਸਬ ਹੀ ਕੋ ਫਲ ਫੀਕੋ
 ਜੈ ਸੇ ਬਾਮਲੇ ਆਗੇ ਬੇਦ ਕੋ ਨ ਸੁਨੇ ਸੁ ਦੁਕਾ ॥ ਤੇਰੇ ਜੀ ਮਿਲੇ ਹੈ ਪੁਰਾਣ ਪੁਰਾਣ ਕਹੈ ਜੈ ਸੇ ਪੁਰੇ ਰੰਗ
 ਦੁਤੇ ਸੇ ਗਾਮੁ ਦੁਕਾ ॥ ੫੩ ॥ ਕਾ ਬਿੱਤੁ ॥ ਜੈ ਸੇ ਕੁਮਾਰੀ ਕੋ ਮਿਲੀ ਬਿਬੇਕ ਬਾਨੀ ਤਮੁ ਤੀਨੋ ਭੋਗ
 ਚੀਰੇ ਦਚੰਦਨੀ ਨਾਮ ਕੀ ॥ ਅਮੁ ਕੁਮਲਾਨੀ ਕੁਮਾਰੀ ਫਾਥਿ ਪਾਇ ਸਜਿ ਜੋ ਕੋ ਕੋ ਨਿਰ
 ਰਿਫੁ ਲਿਜਾਤ ਹੈ ਅਚਾਨਕੀ ॥ ਜੈ ਸੇ ਬੰਦੁ ਪਾਪ ਕੋ ਪਛਾਤਿ ਦੇ ਬਿਬੇਕ ਬਿਧਿ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਤਪ
 ਸਕਿ ਜੋ ਗਜੇ ਗਦਕੀ ॥ ਤੈ ਸੇ ਰੋ ਕੁਟਿ ਬਸ ਮੇਰ ਪਾ ॥ ਸਿਰਥੈ ਕਿਤ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੁ ਮਿਲਿ ਜੈ ਹੋ
 ਯਨ ਕੀ ॥ ੫੪ ॥ ਕਾ ਬਿੱਤੁ ॥ ਜੈ ਸੇ ਪੰਨ ਪਾਸੀ ਮਿਲਿ ਜਾਤ ਦਾਨ ਦਾਨੀ ॥ ਮੈ ਸੀ ਬਾਨੀ ਕੋ ਤੋ ਸਦਾ
 ਨਿਤ ਕੋ ਪੁਖ ਨ ਤੇ ਕਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਪਟ ਪੁਰਨੇ ਮੈ ਪਰੇ ਪਿਤਾ ਬਿਬੇਕ ਫਿਟੁ ਦੇ ਪਟ ਮਾਹਿ ਸਠ
 ਸੂਰਨ ਅਨੇ ਕਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਰਾਗਤਾਂ ਮਿਲੇ ਬੇਦ ਕੋ ਪੁਰਨ ਬੁਢੈ ਸੁਕੁ ਤੋ ਸਦਾ ਤੋ ਤੰਗ ਜਲ
 ਦੇ ਕਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਪੀਅਜਨ ਕੀ ਕੇਨ ਬਰ ਪੁਨ ਬਰੇ ਰੇ ਚੰਦ ਮੇਲ ਪਾਰ ਬਾਨੀ ਨ ਬਨ ਬਏ ਕ
 ਹੈ ॥ ੫੫ ॥ ਕਾ ਬਿੱਤੁ ॥ ਕੋਈ ਸਮਝਾਵੈ ਕੋ ਉਪਦੇਖਿ ਨਾ ਮਾਹਿ ਦੇ ਉਲੇਕ ਪਰ ਲੋਕ ਗੰਗੇ
 ਸਿਵ ਹੈ ਕਹੈ ॥ ਮੈ ਹੂੰ ਸੁਖੀ ਗੰਗੇ ਦੇ ਹੂੰ ਹੀ ਚਕੇ ਗੰਗਾ ਮਚੰਦਾ ਬੰਨੁ ਤੇ ਗੰਗੇ ਦੇ ਪਤਨੇ
 ਕਹੈ ॥ ਅਏਰ ਪੁਬੀ ਮੇ ਹਯੋ ਬੰਨੀ ਪੀਰ ਰਣ ॥ ਤੈ ਸੇ ਕੋ ਸੇ ਜੀ ਤੋ ਨ ਜੀ ਤੀ ਸੀ ਅਤੋ
 ਕਹੈ ॥ ਮੈ ਰੋ ਕਾ ਅਨ ਬਤ ਯੋ ਜਾ ਬੀਜਾ ਮਿਲਿ ਜੋ ਨ ਮਾਂ ਨਿਹੈ ਤੋ ਤੁਖ ਪਾਇ ਹੈ ਅਨੇ
 ਹੂੰ ॥ ੫੬ ॥ ਕਾ ਬਿੱਤੁ ॥ ਲੋਅਯੋ ਚੁਗਾਇ ਸੀ ਅਪਰੇ ਰੁਤੋ ਨਾਮ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੁ ਸੋ ਮੇ

ਦੁਖਦੀਜੀਅਤੁਹੈ॥ ਤਾਂ ਪਰਸਿਕ ਪਰਜੀਕ ਪੈਛੇ ਲੀਕ ਪਤਿ ਲੈਕ ਲੀਕ ਮੁੰਡੇ ਕੇ ਦਿਨ ਜੀਸੀ ਅਤੁਹੈ ॥ ੭੬ ॥
 ਅਜਤੁਹੈ ਮਾਗੀ ਮਥਿ ਜਨ ਕੀ ਦੇ ਗਾਖ ਪਤਿ ਨਾ ਰਿਹੁ ਕੋ ਕਉ ਕਹੂ ਮਨ ਲੀਜੀ ਅਤੁਹੈ ॥ ਖਾਂ ਮੀ ਦੇ
 ਖਿਤੇ ਗੀਹਾ ਮੀ ਸਿਕਰਨ ਛੁਰੈ ॥ ਅਜੁ ਬੈਥਾ ਮੀ ਕਾਂ ਮੀ ਮੈ ਸੇ ਗਾਂ ਮ ਕੀ ਜੀ ਅਤੁਹੈ ॥ ੫੭ ॥ ਕਾ ਬੰ
 ਰਨ ਕੀ ਟਕੋਰ ਗਾਜੇ ਦੁਟ ਛੀ ਮੀ ਮਾ ਰੂ ਬਾਜੇ ਟੇ ਰੇ ਜੀ ਅਮੈ ਸੀ ਰੁੰਦ ਮੇ ਰੀ ਚਿਰ ਲਗੈ ਗੋ ॥ ਜੈ ਸੇ
 ਮਟ ਨ ਕੁਝੁ ਏਹੋ ਏ ਕਥਿ ਅਬ ਤੈ ਸੇ ਦੇਵੇ ਕਹੋਤ ਬੀ ਚੋ ਕੇ ਸਪਰੈ ਗੋ ॥ ਬੋਲਨ ਗਏ ਤੋ ਸਿਵ ਕਾ
 ਪੈ ਗੋ ਤੁਥ ਬੰ ਪਾਪੀ ਠਾ ਮੇ ਤਨ ਡਰੈ ਤੁ ਮੇ ਤੋ ਕਹਾ ਡਰੈ ਗੋ ॥ ਦੂਰਿ ਜਾਹਿ ਨ ਗੀ ਬੋਲ ਕੀ ਤੋ ਪੀਠ
 ਲਾ ਕੀ ਬੈਟਾ ਸੁਰਗੀ ਮੈ ਸੇ ਬਾਖਟੇ ਰਿਕੈ ਰੋਗੋ ॥ ੫੮ ॥ ਕਾ ਬੰ ॥ ਟੁਟੇ ਦੇ ਤੋ ਨੀ ਧਿਰੁ ਠੇਈ ਮੁ
 ਕ ਬਿਥਿ ਧਿ ਮੈ ਸੇ ਕਰਨ ਕੀ ਨਿਧਿ ਕੋ ਪੈ ਕਹਾ ਪਾਈਐ ॥ ਝੂਠ ਸਬ ਤੇ ਹੋ ਰਠ ਦੇਵ ਬਿਨ ਜੈ
 ਪੈ ਸਠ ਸੇ ਈ ਰਪੁ ਬੀ ਕਲਿ ਲ ਕੇ ਠ ਕੇ ਠ ਗਾਂ ਈਐ ॥ ਸਿਮੈ ਰੁਝੇ ਕਥਾਰ ਤੋ ਕੇ ਗਾਂ ਮਥਾਰ ਬਾ
 ਬਿ ਸੇ ਗੈ ਬੈਸਾ ਰੋ ਨੀ ਸੇ ਕੇ ਨ ਬਿਸਾ ਗੀ ॥ ਰਪੁ ਕੁਲਾ ਤਿਲ ਕਾ ਮਿਲਾ ਕੁ ਬਲੁ ਜਾ ਕੀ ਤਾਂ
 ਕੀ ਕੀਲੁ ਕਿ ਕੀਲਾ ਕਿ ਕੈ ਸਗਨਿ ਕੇ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ੫੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪੁਨਿ ਬੋਲੀ ਮੈ ਦੇਵ ਗਿਉ
 ਲੈ ਬਚਨ ਨਿਛੋਟੀ ॥ ਸੀ ਰਪੁ ਪਤਿ ਜਸੁ ਸੀ ਕਹੈ ਜ ਕੇ ਰਸ ਕੀ ਟੀ ॥ ੬੦ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਮੇਰੁ
 ਖਰਸੁ ਦੇ ਕਰੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁ ਮੇ ਤੇ ਬਕੋ ॥ ਰਪੁ ਪਤਿ ਚਰਿਤ ਅਨੇ ਕਤੋ ਕੇ ਸਾਖੁ ਜੀ ਗਾਪਤਿ
 ॥ ੬੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸੇਖ ਗਾਗਨ ਉਰੁ ਨ ਬੈਨਾ ਅੰਤ ਰਿਹਾ ਈ ਪਗਹਿ ॥ ਤੇ ਸੇ ਮਰਿਅ
 ਨੁ ਮਾਨ ਰਪੁ ਪਤਿ ਜਸ ਬਰਨ ਤਸ ਬੈ ॥ ੬੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਤੋ ਹਿਨ ਉਪਜਾ ਕਲ ਰਸਾ ਮੇਹ

ਪਤਾ ਪਤੈ ॥ ਅਬ ਨਿਹੈ ਜੇ ਅਜਾਨਿ ਰਾਮ ਬਿਮੁਖ ਸੁਖ ਤੋ ਰਹੈ ॥ ੬੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਮਹਿ ਮਾਮਾ ਹਿਅ
 ਪਰ ਜੇ ਪਦਿ ਮੰਦ ਰਿਗ ਰਿਹੈ ॥ ਪਰੋ ਰੀਗ ਕੀ ਪਾਗ ਸਿਵ ਅਜਹੂੰ ਹੋਧ ਯਸੈ ॥ ੬੪ ॥ ਸੋਰਠਾ
 ਕਹਿ ਬੈਰੋ ਵੈਲੀ ਬਿਸਾਸੀ ਤਾ ਕਾ ਸਜੀ ॥ ਤੇ ਸੀਤ ਕੋ ਸੀਲ ਸਾਡ ਲੋਕ ਉਪਰਿ ਸਦ
 ॥ ੬੫ ॥ ਸਦ੍ਯਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਕੇਸਤ ਤੋ ਧਰਿ ਸੇਸੁ ਰਹੇ ਛਿਤ ਕੋ ਸਿਤੁ ਭੁਭੁਲਾ ਗੋ ॥ ਜਨ ਕੀ ਕੇ
 ਸਤ ਤੋ ਸਸਿ ਸੁਗਫੈ ਕਨਕਾ ਚਲੈ ਸਿਅਰੁ ਗੋ ॥ ਜਨ ਕੀ ਕੇਸਤ ਤੋ ਸਿਵ ਸਾਧ ਸਮਾਧਿ
 ਰਹੇ ਅਜਹੂੰ ਨਹਿ ਜਗੋ ॥ ਤਾਂ ਸਬ ਦੀ ਪਕੀਜੋ ਤਿ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ਗਵਨ ਰੰਗ ਪਤੰਗ ਸਮੁਪਗੋ ॥
 ੬੬ ॥ ਸਦ੍ਯਾ ॥ ਮੇਰੁ ਚਲੈ ਪ੍ਰਵੇਸੈ ਛਿਤਿ ਮੰਡਲ ਸਿਰ ਬਜਾਗ ਜਹੇ ਪ੍ਰਜਰੋ ॥ ਜੈ ਸੀਅਰੋ
 ਸਪਰੋ ਜੀਅ ਮੈ ਛਿਤਿ ਕੈ ਬ੍ਰਿਕੁ ਦੀਤ ਬਕਾ ਲੁਮੈ ਗੋ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੀਲ ਪਤਿ ਸਤ ਤੋ ਸਿਵ
 ਜਕੁ ਬਿਰਚਲੈ ਪਾਇ ਪਰੋ ਗੋ ॥ ਤੇ ਹਿਜੁ ਸਪੁਨ ਦੇਤ ਸੁਰੋ ਬਘੁ ਸਾਥ ਕੇ ਪਾਇ ਨਤੋ ਰੁਹੈ
 ਗੋ ॥ ੬੭ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਪਛੋਰੋ ਬੰਡੇ ਸੀਲ ਤਾਂ ਕੇ ਕਾਲ ਕਰਨ ਦੀਲ ਤੇ ਹੋਈ ਲਦੈ ਬਿਬੋ
 ਕੀ ਰਿਕ ਸੇਰ ਮੁਹੈ ॥ ਲਣ ਛਮਨ ਕੇ ਪੁਕਰੈ ਸੇਈ ਤੋ ਹਦੈ ਖੇਰੈ ਰੇਤੁ ॥ ਵਾਨੀ ਬੀਰਿ ਪਰੈ ਤੋ ਕੋ
 ਕਉ ਨ ਛੁਡੈ ॥ ਤੇਰੋ ਅਪਰਾਧੁ ਸੀਅਮਾ ਪੁਨ੍ਹ ਲੀਸੈ ਜਾਂ ਤੇ ਭਸਮ ਨ ਕੀਨੈ ਯਤੋ ਥਕੁ
 ਕ੍ਰੋਧੁ ਧਾਮੁ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਸਾਪੁ ਦੀਜਤੁ ਪੈ ਜਾਂ ਕੇ ਸਾਮੁ ਲੀਜਤੁ ਪੈ ਰਾਮ ਰਾਜੀ ਨੀਚੋ ਕਨ ਲੋਕ
 ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਹੋ ॥ ੬੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੋਏ ਬਚਨ ਬਿਚਾਰਿ ਪਤਿ ਕੈ ਬੂਝੈ ਪਰਧਾ ਬਿਨੁ ਅਧਿ
 ਮਰਿ ਜਾਇ ਬੋਕਹਿ ਪੈ ਕੋਨ ਸਮਝਾ ॥ ੬੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸੁਨਿ ਦੇਵਨ ਕੀ ਗੀਤਿ ਭੀਰ ਪਰੇ ਸੇਵ

ਤਚਰਨਾ ਜਥ ਦੇਖਤ ਬਿਪਰੀਤਿ ਠਿਗਿਮਾਰਤ ਸਬ ਸਿਮਾਇਕੈ ॥੧੦॥ ਕਾਬੰਤੁ ॥੧੧
 ਜਮੈ ਸੀਥਾਤ ਨਿਮਦੇ ਕੀ ਸਮੇਧੀ ਤੀਤੀ ਦੇਵਦੁਖ ਪਵੈ ਕਹੈ ਕੈ ਸੇਸ ਮੁਝਾਇ ॥੧੨॥
 ਕੀਥਾਤ ਮਨੈ ਸੀਅਲੇ ਕੈ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਯਹ ਮੈ ਗੁਨ ਬਿਸਾਰਿਯਾ ਕੈ ਸੰਗੁ ਨ ਬਢਾਇ
 ਏ ॥੧੩॥ ਖਮੇ ਚ ਨਿਸੰਕੇਹੁ ਜੇ ਗੁਪੈ ਬਨ ਯੋ ਬਿਧਿ ਹੋਤ ਹੈ ਸੁਹੇਨ ਦੇਇ ਫੇਰਿ ਉਰੁ ਝਾਇ
 ॥੧੪॥ ਕੋਊ ਯਹ ਜਾਇ ਸਮੁਝੈ ਕੈ ਭਾਂਡ ਮੋ ਨਿਭਾਯੋ ਤੋ ਕੈ ਆਰਥ ਨ ਕੀਯੈ ਸੇਸੁ ਨ ਝਾਇ ॥
 ॥੧੫॥ ਮਤਿ ਮਨੈ ਯਸ ਕੀ ਦੇਵ ਮਨਾਵਤ ਦੇਵਾ ਸੀਤਾ ਸਤਿ ਰੋਜਾ ਏ ਚਿਰ
 ਵਨ ਕੋ ਮਹੇਸ਼ ॥੧੬॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਨਿਕਸਿਮ ਹਲਤੋ ਮਾਇ ਸਭਾ ਮਾਰਿ ਥੋਰੁ ਭਭੇ
 ॥੧੭॥ ਤੀਚਾਰਿ ਬੁਲਾਇ ਕੋ ਨ ਕੋ ਨ ਕਵਿਹੰ ਮ ਕਹਿ ॥੧੮॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਤੀਅਸ ਮੁਝਾ
 ਯੇ ਹੋਇ ਸਮਾਧਿ ਕਰੈ ਰਾਵਨ ਬਿਮੁਖਾ ਰਾਮ ਕਰੈ ਸੋਹੇਇ ਕਹਾ ਕੈ ਕਹ ਛੰਡ ਪਤਿ
 ॥੧੯॥ ਕਾਬੰਤੁ ॥ ਏਕ ਸੁਕਤ ਕੋ ਭੁਮਥਾ ਸੁਤ ਜਾਨੈ ਨਿਨੈ ਕੈ ਬਡੇ ਆਦਰੁ ਮਹੇਸ਼
 ਰੁਖੁ ਲਾਯੇ ਹੈ ॥੨੦॥ ਆਰਥਾ ਰਪਾ ਛਜਾ ਕੀ ਸਛਾਈ ਸੇ ਦੇਹੁ ਰਤਾ ਕੀ ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕੈ ਥਾ
 ਥਰ ਬੈਠਾਯੇ ਹੈ ॥੨੧॥ ਚੋਥੇ ਦੇਕ ਸਾਰੁ ਸੁਮੰਤ ਕੋ ਪਈ ਨ ਕਹੈ ਸਬ ਕੋ ਸੁਨਾਇ ਯਹ ਕੈ ਨਕ
 ਲਾਯੇ ਹੈ ॥੨੨॥ ਕੋਊ ਕਹੈ ਗੰਭੀਰ ਕੋਊ ਕਹੈ ਸੀਤਾ ਤੀਤੀ ਤੁਮਹੀ ਕਹੈ ਰੋਕ ਹਾਕਰੋ ਦੁਖ
 ਯੇ ਹੈ ॥੨੩॥ ਕਾਬੰਤੁ ॥ ਚਾਰੋਹ ਥਾਯੋ ਰਿਠਿ ਰਿਠਾ ਸੇ ਕਹੈ ਬਾਤੁ ਠਿਜੈ ਕਹੈ ਰੋਤ ਰਜ
 ਮਰਿਏ ਕਹੈ ਭੁਝਾਇ ॥੨੪॥ ਆਰਥਾ ਤੀਤੀ ਹਰੇ ਮਨੁ ਰੁਚੈ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਕੈ ਜੋਈ ਭੁਝਾਇ
 ਮੰਤ੍ਰਿਓ ॥੨੫॥

ਰਾਵਨੇਵਾਰਾ)

ਮਿਸੇਈਪੈਪਕਾਈਏ॥ ਏਕਥਾਤਤੋਸੋਹਮਸਬੈਕਹਿਓਤਬੈਗਛਿਟੇਕਰਿਜਨੇਤੋਨਜਿ
ਪਤਿਪਰਿਆਈਏ॥ ਕੈਸੇਜੈਸੇਮਹਾਂਦੂਬੈਗਿਸਬਕੀਨੇਛੁਦੁਤਉਸਵਾਪਨਸਦਾਕਹੈ
ਤੋਸੁਨਾਈਏ॥ ੧੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰਬਰਵਨਾਦਿਗਿਯੋਕਹੈਕਹੈਹੁੰਦੁਕੀਬਭਾ॥ ਜਾਸੁਮੈਕੈ
ਮੇਰੇਸਬੈਲੋਚਨਸਦਨਸੁਹਾਤਾ॥ ੧੭॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਚਾਬੋਕਹਤਾਬਿਚਾਰਿਅਰਿਨੀਕੇਕਰਿਜਿ
ਤੀਏ॥ ਤਉਨੈਕੁਬਿਸਾਧਿਸਿਵਅਜਹੁਦੁਚਿਤੋਹੈ॥ ੧੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਪੁਲੀਕਾਲਕਹੈ
ਤੁਥਅਮਰਦੁਮੇਭੇਦੁਨਹਿ॥ ਸੋਤਪਪਸਹਿਨੀਕੇਤੁਅਰਦਾਤਗਿਤਸਦਾ॥ ੧੯॥
ਕਾਬੰਤ॥ ਦੇਸਾਨੀਕੋਗਜੁਨਹੀਰਾਜੋਕੋਸਮਯੁਨਹੀਖਿਰਾਸੋਕਨਾਨਾਹੀਬਖਾਜੁਨਹੀ
ਆਵੇਤਾ॥ ਕੋਊਬਡੋਬਪੁਨਹੀਮਿਤਨਕੋਜਪੁਨਹੀਹਾਥਬਲਾਪੁਨਹੀਖੇਪਨਚਲਾ
ਵੇਤਾ॥ ਬਲਕੀਪ੍ਰਤੀਤਿਪੈਜੂਠਰਠੋਰਜੀਤਤਉਬੈਗੀਤੇਨੀਚੀਭਹੈਨਾਮਾਖਿਨਸਿਲਾ
ਵੇਤਾ॥ ਖਿਲਾਹੀਕੇਕਾਜਮਹਾਰਾਜਸੁਨਤੋਸੋਕਹੈਜੈਸੇਜੈਸੇਬਖਾਤਨੀਕੋਹੁੰਦੁਜੈਬਸ
ਵੇਤਾ॥ ੨੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਜੋਘਗਮਾਹਿਸਮਾਜਸੋਸਬਹਮਤੁਮਸੋਕਹੈ॥ ਅਰੁਜਨਤਮ
ਹਾਰਾਜਕ੍ਰਿਪਾਦਨਸੇਦਾਨਿਪੁਨੀ॥ ੨੧॥ ਕਾਬੰਤ॥ ਰਾਖਹੀਕੋਫੇਰਦੇਰਾਐਰਨਕੇਲਾਖ
ਤਾਂਕੀਸਖਕੋਪੁਰਨਬੇਦਾਅਜਦੀਜੀਅਹੁੰਧੈ॥ ਆਕਪਾਤਖਾਤਾਬਿਖਭੀਗੋਸੀਅਘਤਰੇ
ਤਫਲਾਸਿਪੁਸੁਰਭਿਛਾਮਾਭਲੀਜੀਅਤੁਧੈ॥ ਬਾਰਨਕੀਖਾਲਗਰੋਊਰਨਕੀਮਾਲਾ
ਨੈਕਗਾਲਕੇਥਜਾਏਹਾਲਤਾਲਗੀਤੀਅਤੁਧੈ॥ ਬੈਲਪਨਬੈਨਾਪਰਪਾਤਰਨਦੇਨਾ

ਜਗਪੰਗਕੇਛੋਨਕੋਬਿਛੋਨਕੀਜੀਅਤੁਹੈ॥ ੨੩॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਬੁਝਨਕੀਮਾਲਸਸਿਤੁ ੭੮
 ਲਲੇਚਨਕਾਲੋਡੁਤੁਮ੍ਹਿਗਛਾਣਾਕਾਟਿਕੇਹਰਕੀਖਾਲੋਹੈ॥ ਨੈਕਹੀਬਿਜਾਏਹਾ
 ਲਾਹੀਫਿਜਾਤਤਕਲਾਬਿਸਪਤਿਪਾਲਪੁਨਿਕਾਲਯੋਕੇਕਾਲੋਹੈ॥ ਭਾਵਨਅਭ
 ਜਨਨਿਰੰਜਨਪਸਿਨਖਪਰੀਜਨਮਨਗਾਮੰਧਦੀਨਕੋਦਾਲੋਹੈ॥ ਤੀਨੇਲੋਕਸਥਿਤ
 ਠਾਨਾਬਸੁਰਸਰੀਮਾਥਪਾਰਬਤੀਪੁਨਸਥਸਥਕੋਕ੍ਰਿਪਾਲੋਹੈ॥ ੨੪॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਕ
 ਹੁਕੇਨਕੋਯੋਪਤਾਕੋਕੋਊਮਨਬਪੁਦਾਤਾਤੋਦਰਸਰਪੁਸਦਾਸੁਭਮਾਤਿਹੈ॥ ਨੈਕਹੀ
 ਰੀਝੇਰਾਂਮਨੋਨਿਧਿਰੋਦੇਤਮਨਕੋਬਿਚਾਰੋਤੇਪੁਕਾਰਿਪਹੁਚਾਤਿਹੈ॥ ਭਸਮਚਦ
 ਦੇਬਾਏਹਾਥਸੋਰਥਾਏਥੈਲਦਰਸਨਪਾਏਤਾਕੋਗਾਤਿਹੀਕੀਗਾਤਿਹੈ॥ ਮੁੰਡਰ
 ਗਾਪਰਮਥੇਚੰਦ੍ਰਮਾਤ੍ਰਿਨੈਨਧਰਕੰਠਬਿਖਧਰਮੇਸੰਪਾਰਬਤੀਪਾਤਿਹੈ॥ ੨੫॥
 ਕਾਬਿਤੁ॥ ਪਾਛੇਨਨਿਵਾਯਮਾਥਤੁਮਕੋਤੋਭਲਨਾਥਭਯੋਨਮੁਕਤਿਤਾਂਤੇਜੀਸੰਖੀ
 ਜੀਅਤੁਹੈ॥ ਸੋਤੋਦਹੀਦੇਖਹੀਤੇਪਬਪੰਛਾਕੀਟਕ੍ਰਿਮਮਲੁਖਕੋਜਨਮਮਰਨਦੀ
 ਜੀਅਤੁਹੈ॥ ਸਾਂਮਅਥਪਾਇਪਰਤੁਮਨੋਮੈਰਹਤੁਪਹੋਏਕੁਮੋਅਪਰਾਧਕੀਜ
 ਅਤੁਹੈ॥ ਜਨਮਨਲੋਏਪਗਾਜੀਸਨਛੁਮੈਰੈਮਾਗੇਦੋਊਪਾਛਮੈਤੁਮੇਕਹੋਲੀ
 ਜੀਅਤੁਹੈ॥ ੨੬॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਜਦਪਮਨੋਜਬੈਰੀਰਾਏਕਰਿਰਖਫੇਰੀਤਊਗਿਰਜਾਇ
 ਅਰਧਿਗਹੀਅਪੀਨਹੈ॥ ਯਾਹੀਤੋਸੁਧਾਰਕੋਮਾਥੇਪਰਦੀਨੰਘਰੁਕਾਲਕੁਟਪਥੈ

ਕਿਨਪਰੈ ਕੰਠਲੀਨਿਹੈ॥ ਪਲੈ ਕਾਲਮਾਗਿਹੂੰ ਕੰਨੈ ਨਕਿਰਾਮਰੰ ਕੋਜਟਗੀਗਰਾਖਿਥੈ
 ਹੀਜਾਨੀਨਹੀਨਿਹੈ॥ ਐਸੇਸਾਂਹੁਦੁਜਾਤੋਰੇ ਕਾਲਛੁੜੇਸੇਈਰਸਕੇਸਮੁੰਦਰਾ
 ਨੀਤਕੋਪਥਾਨਿਹੈ॥ ੧੭॥ ਦੁਹਰਾ॥ ਜੋਥੈਹਨਿਤੋਰੁਤਹੀਇਦਾਣਸਥਦੇਵਾ॥ ਤੁਮਸਥ
 ਧੁੰਕੋਧੋਲੀਤਉਤਜੋਅਹਿਮੇਵਾ॥ ੧੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਮੰਤ੍ਰਨਿਕੀਲਹਗੀਗੀਥਿਨੁਬੁਝੈ
 ਬੋਲੈਨਹੀ॥ ਸੁਰਗੁਰਬਾਧੀਨੀਤਿਮੰਤ੍ਰਿਬਿਫਲਤੋਤਹੈ॥ ੧੯॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਰਾਪੁ
 ਪਾਤਿਮੰਤ੍ਰੀਗਰਿਕਪਿਦਲੁਲੋਗਕੁਲਿਕਪਗਿ॥ ਤੁਮਕੋਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰਿਸਮਾਝੁਪ
 ਰੇਪਲਕਾਸੁਖੀ॥ ੨੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਜੋਪ੍ਰਮਥਾਈਲੋਗਾਭੀਰਪਰੇਪ੍ਰਸੰਕਯੋ॥ ਅਥ
 ਭੋਕਰਿਲੈਭੋਗਕਾਲਸਤ੍ਰਮਰਿਜਾਹਿਗੋ॥ ੨੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਤਿਨਕੇਥਰਨਪ੍ਰਮਨਜੇਭੁ
 ਪਾਤਿਮਨੇਮੇਧਰਹੀ॥ ਤਿਨਪਾਰਿਕਾਲਪਲਾਨਜਗਜੀਵਤਨਿਸਿਸ੍ਵਪਨਜਿਭੀ॥ ੨੨॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ਕਹੈਮੰਤ੍ਰੀਥਿਪਰੀਤਿਮੁਖੀ॥ ਠੇਜੀਅੰਮ੍ਰਿਗੋ॥ ਪਿਤਾਥੀਧਗੁਰਮੀਤਸੁੰਗੁਰਕੋਮਤ
 ਮਾਰਿਏ॥ ੨੩॥ ਦੁਹਰਾ॥ ਰਾਵਨਤਿਨਕੇਥਰਨਸੁਨਿਬੋਲਮੋਤਬਮੁਸਕਾਇ॥ ਲਾਇ
 ਕਥੈਰੀਜਾਇਤੋਤਬਕੀਜੀਏਉਪਾਇ॥ ੨੪॥ ਕਥਿਉ॥ ਕਾਂਪਗਿਬਿਚਰੇਮੰਤ੍ਰਰਾਂਮ
 ਕੋਨਬਲਵਿਤਮੇਰਕਾਪਿਜੂਥਕੋਉਲਾਇਕਲਜਾਨੈਹੈ॥ ਜੇਗਾਹੁਪਰਾਸੁਨਹੀ
 ਰਾਜਕੋਸਮਾਜੁਸਹੀਕੋਨਜਨੈਲੀਕਾਪਤਿਕਹਾਕਰਿਮਾਨੈਹੈ॥ ਸਕੁਨਬਦਨਚਾਰੀ
 ਯਾਹੀਤੋਸੁਕਚਤਰੀਕਾਸੋਜਾਇਲਰੰਮੋਤੋਐਸੇਜੀਅਮਾਨੈਹੈ॥ ਜੈਸੇਸਿੰਘਸਥਾ

ਅੰਤੀਵਾਰ

ਰਕੇਨਪੰਡਿਤਗਵਾਰਕਪਪੀਲਕਕੋਕਪੁਗਜਰਾਜਨਾਪਲਨਮੇਰੈ॥੯੪॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਤੁਮਹਮਕੋਦਉਕਹਿਫਚਅਨਹੁਚਕੀਧੀਗਾਜਿਮੇਰੇਮਨਹੁਚੈਗੀਸੋਕਹਿਹੋਸੁਨਿਬੀਰ
 ੯੫ ਨਿਛਾ ਤਬਸੁਕਮਨਹਿਥਿਚਾਰਿਅਬਹਿਜਥਾਥਕਹਭਹੀ॥ਤੋਕਹਰਾਹੇਮਾਰ
 ਤੋਪਛੋਕੀਪਛੋਲਗੀ॥੯੬॥ ਕਥਿਉ॥ ਸੁਨਿਗਜਾਨੀਕਪਾਰਿਅਸੁਤੇਬੀਬਾਤਮਠਿਕੋਰ
 ਸੁਰਪਤਿਪਨਪਤਿਲੋਕਪਤਿਹੈ॥ਬੀਸੋਨੁਬਲਵੰਦਸੇਮੰਡਿਉਕਾਰਿਪੁਜਮੇਪਸੁਪਤਿ
 ਮੈਸੀਤੋਸਾਅਜੁਗਤਿਹੈ॥ਤੀਨੋਲੋਕਚਕਨਕਮਲਤੇਰੇਸੇਵੈਅਭਾਅਸੁਰਕੀਪਾਤਿਚੈਰੀ
 ਬੋਲਕੀਬਸਤਿਹੈ॥ਤਲੀਕਕੀਧੀਸੀਅਰਾਮਕੋਬਿਸਰਜੀਅਬੋਲਮੇਤਬਸਾਪੁ
 ਸਾਪੁਤਲੀਤੇਰੀਅਤਿਹੈ॥੯੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਬਸੁਕਕੇਬਚਨਨਿਹਸਿਮੇਦਈਬਡਾਈਤਾ
 ਹਿਯਤਬਸਾਰਨਮਨਮੈਕਹੈਹੁਤਮੈਸੀਆਹਿ॥੯੮॥ ਸਿਥਿਉ॥ ਕਦੇਕੀਕੁਸਰਾਤਮੈ
 ਸੇਮੀਤ੍ਰਿਸਰਾਹੀਆਹਿ॥ਪਰਾਧੀਨਕੀਬਾਤਅਹੁਪੁਤਤੇਅਨੀਤਹੈ॥੯੯॥ ਕਥਿਉ॥
 ਤਾਬਿਨਸੀਲੀਕਪਤਿਚਾਹੇਜੁਗਾਮੁਕਮਤਿਚੀਟੀਚਤੁਗਨਾਨਿਉਸਦਾਅਵੇਰੀ
 ਨੁਹੈ॥ਸੂਰਸਸਿਸੇਵੈਪੰਥਬਾਧੇਸੁਰਗਜਦੋਰਿਤੇਰੇਈਅਧੀਨਕਾਲਨਰਪਤਿਪੁ
 ਨੁਹੈ॥ਕੁੰਭਸੇਕਰਨਮੈਸੇਅਪਦਾਹਨਬੀਰਮੇਘਨਾਦਸੇਸਪੁਤਤੇਹਿਭਰਕੋਨੁ
 ਹੈ॥ਹਸਮੇਤਬਸਾਰਨਕੁੰਭਾਗਨਵਿਵਾਏਦਸਨਾਗਇਤੇਰੇਆਥੇਥਾਕਪਤਿਰੀ
 ਸੇਮੈਨੁਹੈ॥੧੦੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕਹੇਮਹੇਦਰਹਾਲਤੋਮਨਮੈਫੂਲਤਕੁਗਾਜਬਪਿਸ

੧੯

ਸੁਕੇਵਦ

ਬਾਬਕਾਤਹੋਤਬਕਹੈਚਕਚੁਗ। ੧੦੨। ਸੋਰਠਾ। ਹਮਯਕੇਆਧੀਨਸੀਰਪਪੁਪਤਿ
 ਜਨਤਸਬੈ। ਜੋਲਕਟੀਤੇਦੀਨਕਪਿਨਚੈਥੈਓਏ। ੧੦੩। ਕਬਿੱਤਾ। ਰਾਜਤ੍ਰਿਬਰਗਸੇ
 ਕਕੀਨੈਕੈਅੇਕਜੰਗਤਕੇਠਲੁਲਾਗੇਜੋਤ੍ਰਿਜਨਕੀਲੈਅਯੋਹੈ। ਰਾਮਕੇਸੁਭਾਉਸ
 ਭਲੇਗਨਮੇਅੇਸੇਪਰੈਅੇਕਹੋਕਹੂੰਕਾਹੁਯਤੇਦੁਖਪਯੋਹੈ। ਅੰਗਜੋਭਲੇਕੀਰਚੈ
 ਚਹੈਤੋਤ੍ਰਿਰਚੈਅਹੁਭੋਹੈਲੇਨਰਚੈਸੋਲੇਨੀਅੇਮੈਨਾਅਯੋਹੈ। ਕਾਹੇਤੋਮਹੋਦਰਨਕ
 ਹੈਮੈਸੇਅੇਸੀਬਤਮੰਤ੍ਰੀਹੋਪੁਗਏਅਹੁਮੋਹੋਈਬਫਯੋਹੈ। ੧੦੪। ਦੋਹਰਾ। ਬਿਰੂਪਾਛਮ
 ਨਮੈਕਹੂੰਨਿਕਟਿਰਾਜਕੀਓਗ। ਠਕੁਰਸੁਹਾਤੀਬਿਨੁਕਹੋਮੋਪਾਰਿਪੈਰੈਨਚੋਗ।
 ੧੦੫। ਸੋਰਠਾ। ਕੇਟਿਕਸਹੈਅਕਾਜਅੇਰਾਅਥਹਿਸਿਰੁਕਾਟੀਓ। ਰਾਕੀਜਨਨੀਲਾ
 ਜਰਪੁਪਤਿਤਜਿਅੇਰੈਭਜੈ। ੧੦੬। ਕਬਿੱਤਾ। ਅੇਸੇਤ੍ਰਮਬਲੀਭਏਸਤੋਲੋਗਛੇਰਿ
 ਗਏਬਹੁਗਟਿਗੇਤੇਅੰਤ੍ਰਮਹਿਅਧਾਰੈ। ਹਾਲਹਮਰਾਮਬਲਫੋਪੈਜੈਸੇਤ੍ਰਲਿ
 ਆਭਿਪ੍ਰਗਟਿਭਏਤੋਕਛੂਪਛੇਕੋਬਿਚੁਰਹੈ। ਬੋਲਮੇਰਾਸੇਕੋਪਕਰਿਕੋਰੇਬੋਰੂਪਾ
 ਛਮਾਜੁਮੇਰੇਜਨੇਤ੍ਰਤੋਤ੍ਰਫੇਬਾਵੋਰਗਵਾਰਹੈ। ਦੇਜੁਯੋਕਹਤਇਨੈਸੋਹਦੈਕੈਬੁਝੋਰਾ
 ਜਾਸੈਰਕਛੂਮੰਤ੍ਰੀਹੈਕਿਜਹੈਮੰਤ੍ਰਸਚੁਹੈ। ੧੦੭। ਦੋਹਰਾ। ਤਬਥੋਲੇਸਬਸੇ
 ਉਲਾਟਿਅੈਰੈਕਛੂਬਿਚਾਰਿ। ਬਿਰਪਾਛਯੋਕਹਤਹੈਅਬਾਹੋਕੋਹੋਨਿਰਧਾਰ। ੧੦੮

੧੦੯। ਸੋਰਠਾ। ਦੋਹਰਾ। ਪੁਨਿਬੋਲੇਤਸੇਸਬੈਹਬਜੇਰਿਸਿਰੁਨਾਇ। ਮਹਾਰਾਜਜੋਕਹੀਹੈ
 ਰਵਨੇਕਾਚਾ।

ਦੇਉ ਕਹੈ ਸੁਨਾਇ॥ ੧੦੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਤੁਮ ਸਥ ਕੇ ਸਿਰ ਮੇਰੇ ਕਪੜਾ ਬਿਨ ਤੀਕਿ ਗੈ॥ ਏਕ ੮੦
 ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਅਇਸਾ ਬਿਨ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕੈ॥ ੧੦੯॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਬੰਧ ਕਾਲ ਕੀ ਪਿਟ ਜੀ
 ਅਮੈ ਗਿਰਾਵਨ ਕਹੈ॥ ਕੋਨ ਬੰਜ ਕੀ ਚੋਟ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਰ ਪਤਿ ਮਾਰਿ ਹੈ॥ ੧੧੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਜੋ ਕਹਿ ਹੈ ਸੀਅਦੇ ਹਿ ਤੋ ਹੋ ਕਹੈ ਨਾਮ ਨੇਹਾ ਜੁੰਧ ਸਾਮੁ ਹੋ ਲੇਹੁ ਤਉ ਏ ਬਚਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਹੈ॥
 ੧੧੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਬ ਥੋਲੇ ਏ ਕਾਪਤੀ ਕਹੈ ਦੂਸਰੀ ਥਾਤਾ॥ ਤੁਮ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮੇਰੇ ਸਬੈ ਰਾਖੁ ਪੁੰ
 ਤਿ ਤੇਨ ਭਰਾਤਾ॥ ੧੧੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਰਾਵਨ ਕੇ ਯਹ ਹੋਤਾ ਹੀ ਤੋ ਪਭਰਾ ਕਹੈ॥ ਯੋਨ ਹਿਜ ੧੧੩॥
 ਨਤ ਪ੍ਰੇਤੁ ਮ੍ਰਿਗਾ ਪ੍ਰੇਤ ਕੇ ਸਿੰਘ ਕੇ॥ ੧੧੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਬ ਸੁਕ ਕੋ ਬੈਲ ਤਭਏ ਸਥ ਕੇ
 ਆਗੇ ਧਾਇ॥ ਜੀ ਤਬ ਤੋ ਪਭਰਾ ਕਹੈ ਤੋ ਅਬ ਸਾਚੁ ਸੁਨਾਇ॥ ੧੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਬ
 ਸਾਰਨ ਸਿੰਘ ਕਹੀ ਸੁਨਿ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਰਾਇ॥ ਬਾਰਨ ਲੇਤੁ ਮਘ ਰਗਾਏ ਮੇਰੇ ਦੇਤ ਸੁਕਾ
 ੧੧੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪੁਨਿ ਸੁਕ ਮਨ ਸਮਝੈ ਤਬ ਹਿਜ ਹਾਦਿਵ ਸਤ ਹਰਾਤਿ॥ ਧ
 ਰਮ ਕਰਤ ਜੰਮਾ ਰਿਹੈ ਯਾ ਤੇ ਭਲੀ ਨਿਬਾਤਾ॥ ੧੧੭॥ ਕਥਿੰਤੁ॥ ਰਾਜਾ ਸੁਨਿ ਨਾਕੁ ਰਸੁ
 ਹਾਤੀ ਧਮ ਸਬੈ ਕਹੈ ਅਬ ਤੁਮੈ ਬਚਨ ਜਥਾ ਰਖ ਸੁਨਾਇ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਪਚੀਟੀ ਅਥਿ
 ਰੰਚਣੀ ਨਬ ਚੈ ਕਉ ਮੈ ਹਇਨ ਬੀਚ ਪ੍ਰਸਕਹਾ ਲੈ ਬਚਾਈ॥ ਅੰਗ ਬਿਪਰੀਤਿ ਅ
 ਪਰਾਧ ਬਿਨੁਤਾ ਕੀਤੀ ਅਸੂਨੇ ਪਰਜਾ ਦਿਛ ਲਾਬ ਲਾ ਕੇ ਚੁਰਾਈ॥ ਰਾਵੈ ਮਾਰਿ
 ਰਿਮ ਹਾਰ ਜਗਤ ਸੁਨਿ ਮਦ ਕੇ ਭਏ ਤੋ ਕਹਾ ਕੇ ਧਰਿਜ ਗਾਈ॥ ੧੧੮॥ ਕਥਿੰਤੁ
 ਰਾਵਨੇ ਵਾਰ॥

ਮੰਤ੍ਰੀ ਦਾ

ਹਿੰਦੂ ਮਤਰੰਗ ਅਥਲ ਕਹੈ ਅਤਿ ਛੁਤੀ ਅੰਦਰ ਤਹੈ। ਬੀਸ ਬੁਝ ਸਿ
ਅਪਤਿ ਬਸਿ ਮੈਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਕੇ ਬਹੁ ਤਹੈ। ਦੇਖਿ ਸਬ ਹੀ ਕੀ ਮੀਚ ਏਕ ਹੀ
ਲਾਪੇਟ ਬਾਧੇ ਈਰਹੁ ਤਹੈ। ਸਾਚ ਕੇ ਕਹੇ ਤੇਰਾ ਜਾਐ ਸਦ ਬਲਾ
ਸਾਰਨ ਕਹੁ ਤਹੈ॥ ੧੧੫॥ ਕੀ ਬਿਤੁ॥ ਨੀਤ ਕੀ ਸੁਨਤ ਬਾਤ ਕਾਹੇ ਕੀ
ਨਮੋ ਨਧਰੀਐ। ਅੰਗ ਸਬ ਬਾਤ ਨ ਕੋ ਪਾਇਨ ਅਧੀਨ ਰਹੈ। ਤ੍ਰਿ
ਕੀਏ। ਸੂਰ ਕੇ ਸੁਭਾਏ। ਬਿਨ ਚੁਧਨ ਕੇ ਬੇਬਖਨ ਕਾਇਰ ਜਮੋ
ਮਾਛੇ ਲੈ ਸੀ ਅਧਯੋ। ਬਿਰਾਜ ਮਨ ਮਹਾਰਾਜੇ ਤੋ ਲੈ ਲਾਖ ਭੁੱ
੧੧੬॥ ਕੀ ਬਿਤੁ॥ ਸਾਰਨ ਕੇ ਬਾਨ ਦਏ ਹੈ ਸੁਭੇ ਫੇਰਿ ਲੇਹ ਜਾਨਤ
ਹੈ। ਕਾਹੇ ਕੇ ਕੁਮਤਿ ਸਭਾ ਤ੍ਰਿਨਿ ਮੈ ਨੀਚ ਮਤਿ ਮਾਯੂ ਸੁਗਤਿ
ਅੰਸੀ ਅੰਸੀ ਬਾਤ ਨ ਕੋਹ ਸਿ ਕੈ। ਬਿਖਾ ਦੁਕਰੇ ਏ ਤੋ ਕਹੈ ਬਿਸ
ਮੇ ਬੀਰ ਪਾਛ ਰਾਜਾ ਛੀ ਬਾਤ ਮੈ ਸੀ ਬੁਝਤ ਉਸੁ ਨ ਲੀਐ॥
ਬਿਤੁ॥ ਸੂਰ ਜਬ ਕੇ ਛਲੁਤ ਹੀ ਘਰੀ ਜਾਇ ਬਲੁ ਨਾ ਤੇਰਾ ਮੈ
ਜਨ ਕੀ ਫੀਤਿ ਰਨੁ ਮੈ ਭੈ ਅਰੁ ਮਧੈ ਮੈ ਰੋਹੈ ਪਛੇ ਲਜਾ ਪਿਨ ਸੁ
ਅਮ ਬਾਤ ਤਹੈ ਨ ਪਛਾਤ ਮਾਤ੍ਰ ਚੁਕਿ ਗਏਹ ਮੇ ਬਹੀ ਬਿਪ੍ਰ
ਨੀਤੋ ਚਲੇ ਮੇ ਜਬ ਨੀਤੋ ਕੁਛ ਭੋਤਾ ਕੀ ਕੰਨ ਪਰਤੀ ਤਿਹੈ॥ ੧੧੭॥

ਗਾਵਨੇਵਾਚਾ

੧੨੧॥ ਸੁਨਿਗੇਵਾਏਕਥਾਹੋਨਗਮੇਲਾਟਕੋਹੋਤੋਉਪਾਹਿਮੇਰੁਸਿਪੁਪਾਰਡੁ੨
ਦ੍ਰਾ॥ ਜੋਕੋਹੋਤੋਸੁਰਕੇਨਿਚੋਰੋਤੋਜੁਫੀਕੋਕੋਰੋਸਾਸਿਮੈਤੋਉਪਾਰਸੁਗਤਿਕੋਨਿਕਾਰਿਦ੍ਰਾ॥ ਦੇਵ
ਨਕੋਮਾਰਿਤਾਰਕਾਲਕੋਰੋਭੁਮਾਲਸਿਵਕੋਚਫਾਇਉਹਾਕਾਲਹੁਕੋਮਾਰਿਦ੍ਰਾ॥ ਮਨੋ
ਮਹੋਦਰਕਹੀਸੁਾਦਿਨਬੀਤੇਅਬਥੂਕੋਕਾਰਿਬਤਕੋਹੋਕੋਹੋਤੋਥਿਸਾਰਿਦ੍ਰਾ॥ ੧੨੨॥ ਕਉ ਮਾਮੀਵਾਚਾ॥
ਹੁਨੁਮਾਨਮਾਯੇਉਨੋਰੋਸਿਸਗਯੇਗਾਉਬਾਪੁਬੈਰਤਾਹੀਕੋਕੋਹੋਤੋਛਾਰਿਦਿਲੀ
ਦ੍ਰਾ॥ ਬਾਲੀਸੁਤਪਾਯੋਤਕੋਪਾਉਨਉਠਾਯੇਕਾਹੂਤਿਨੋਸੋਨਖੀਜੋਰਜਾਹਮਹੋਸੋਖੀਜੀ
ਦ੍ਰਾ॥ ਬੂਝੇਤੇਨਸਾਚਹੋਤੋਸਦਨਗਰਹੈਕੋਹੋਜੋਜਬਥਭੋਐਸੀਮਾਨਲੀਜੀਦੇ॥
ਤੇਰੇਦੁਖਸੁਖਸੋਨਗਮਕੋਨਖਾਯੇਲੋਨਦੇਉਯਾਕਹੀਜੋਉਜਾਨੀਦੇਸੁਕੀਯਾ॥ ੧੨੩॥
ਦ੍ਰਾ॥ ਸੁਨਿਗਵਨਜੀਅਮੋਜੋਰੋਕੀਨੋਤਿਹਹੀਕਾਗਾਮੀਤ੍ਰਿਕੋਅਰਿਨਗੋਕੋਦੇਖ
ਰਏਕਬਿਚਾਰਾ॥ ੧੨੪॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਏਮੰਤੀਕਿਹਕਾਮਪਛੋਕੋਹਿਤੁਸਮਝੈਨਹੀ॥
ਅਬਮਾਯਾਕੋਕਾਮਰਚਿਮਾਰੋਸੀਤਹਿਛੋਲਾ॥ ੧੨੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਸਭਾਉਠੀਗਹਬਤ
ਸੁਨੀਇੰਦ੍ਰਜਮਲੋਕਪਰਿ॥ ਭਲੀਭਈਕੁਸਰਾਤਮਕਿਨਮਯੈਸੀਸਦਸਾ॥ ੧੨੬॥
॥ ਕਾਬਤੁ॥ ਭੀਅਲੀਨੀਸਾਥਪਰੋਹਾਬਪਰਿਹਾਬਕਹੋਨਾਬਥਤੀਬਾਠਲੋਸੁਮੰਤ
ਕਛੁਕਹੋਹੈ॥ ਵੈਤੋਸਥਥੂਛੋਕਛੁਬਾਵਹੀਸੀਕੋਹੋਬਤਜਨਤਹੋਉਨਹੀਕੋਜੀਮੇ

ਰਾਮਪੁਰੀ॥ ਰਾਨੀ ਦੁਖ ਪਾਖੇ ਕਹੈ ਜੀਅ ਮੈ ਕਾ ਲੁਸਾਖੇ ਪਛੇ ਕਹੀ ਭਲੀ ਕੀ ਨੀਤੁ॥
 ਤੇਤੋ ਇਹੁ ਕਹੈ॥ ਬੇਰਹੇ ਸਾਥ ਕੋ ਨ ਬਾਤ ਕੇ ਬੁਰੇ ਮਨ ਉਹਾਂ ਮਗਨ ਗਾਉਂ ਰਾਂਤੁ ਭਈ॥
 ਪਾਤਿਸ ਕਹੈ॥ ੧੨੧॥ ਦੁਹਰਾ॥ ਅਬ ਅਗੈ ਛਲੁ ਕਰੈ ਗੋਸੀ ਤਾਂ ਕੋ ਢਿਗ ਜਾਇ॥ ਕ
 ਥਾ ਸੁਆਗੇ ਹੋਇ ਗੀ ਸਿਤ ਬਨ ਹੁਮ ਨੁਲਾਇ॥ ੧੨੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਬਹੁਤੁ ਅਪਦਾ
 ਪਾਇ ਪੁਨਤ ਜਤ ਪੈ ਜਾਨ ਕੀ॥ ਤ੍ਰਿਜਟੀ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ਸਾਹੀ ਤੋ ਜੀਵਤ ਬਥੇ॥
 ੧੨੩॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਗੀਤਿ ਮੰਤ੍ਰੀ ਉਪਦੇਸਨ ਮਨੁ ਮੰਤ੍ਰੀ॥ ੧੨੪॥ ਦੁਹਰਾ॥
 ਇਤਿ ਰਾਵਨ ਮਨੋ ਮੈ ਕਹੈ ਕਰੈ ਕਾਥਾ ਕਾਮਾ ਮਾਯਾ ਕੋ ਪਰਪੰਚ ਕੈ ਲੋਲੁ ਮਨੁ
 ਮਾ॥ ੧੨੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਰਤ ਬਿਨਾਸਾ ਦਿਖਾਉ ਮਥੇ ਜੁਗਲਾ॥ ਸੀਅਕੀ ਤੇਰੇ ਅਸ
 ਤ ਬਰਜਿ ਹੈ ਦਸ ਕੇ ਪਕੇ॥ ੧੨੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਏਮਾਇ ਅਥੇ ਕਾਲ ਸੀਨ ਬਿਜਲਤ ਮੂਰਖ
 ਜੋਈ ਵਰ ਕੇ ਲਾਲ ਪਰੇ ਮਿਲ ਛਲ ਕੁਝ ਕਹੈ॥ ੧੨੭॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਉਤਰਵਿ ਕੁਲ ਉਦੇਤ ਰ
 ਨੀ ਚਰਤ ਮਹਰ ਕੇ॥ ਚੜਦੀ ਪ੍ਰਯੋਜਿਤਿ ਇਤਿ ਰਾਵਨ ਮੈ ਸੇਲ ਗੇ॥ ੧੨੮॥ ਕਾਥਾ॥
 ਜੀਅ ਮੈ ਬਿਚਾਰਿ ਜੈ ਸੀਜਾਇ ਬਨ ਕਰੀ ਤੈ ਸੀਜਾ ਸੀਅ ਬੈ ਸੀ ਚਲ ਮੇਤ ਹਾਂ
 ਕੋ ਪਾਇ ਕੈ॥ ਤੀਅਲੀ ਨੀ ਸਿਗਮਨੁ ਰੁੰਦੁ ਮੈ ਅਨੰਗ ਪਕੇ ਕਾ ਲੁਹ ਸੇਜਾ ਚੁਕਲ
 ਲੇਤੋ ਹੋ ਉਠਾਇ ਕੈ॥ ਚਹੂੰ ਚਕਸ ਬਦ ਕਰਾਲ ਭਯੋ ਰਾਂ ਮਕਵਿਹਾਲ ਚਾਲ ਮੇਲਿ

ਭੇਗੀਦੰਡੀ ਬਜਾਇਕੈ॥ ਤੁਝ ਜੋ ਜਾਇਰ ਵਨ ਤਿਹਾਰੇ ਡੁਕਮ ਧਾਰ ਯਰਾਮ ਚੰਦਨੁ ॥੧॥
 ਸੋ ਕਾਹੂ ਕਹੀ ਐਸੀ ਜਾਇਕੈ॥ ੫॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਐਸੀ ਸੁਖਿ ਬਤ ਸਬ ਛਾਹਿ ਗਏ ਗਾਤਕ
 ਪਿਰਾਮ ਸੁਸਤਰੇ ਭਾਗੀ ਅਬ ਕੈਸੀ ਕਹਿਹੀ॥ ਆਇ ਲਛਮੰਨ ਸੁਖਾਇ ਕਹੇ ਪਾ
 ਗਾਹਿ ਕੋਨ ਦੁਰਿਤਾਈ ਨਾ ਬਕਹੇ ਨਹੀ ਮਰਿਹੀ॥ ਲੋਗ ਜੋ ਕਹਤ ਲੀਕਾ ਪਤਿਭਾ
 ਹੇ ਮੇਰੇ ਡਰ ਮੇਰੇ ਡਰ ਦੇ ਭਏ ਸੁਕੈ ਸੀਭਾ ਤਿਭੁ ਰਿਹੀ॥ ਵਾਂਕੇ ਬਿਨੁ ਮਾਰੇ ਹੋ ਤੇ ਸੀਭਾ
 ਨ ਲੈਹੋ ਅਰੁ ਭਾਜਮੇ ਅਰੁ ਤਾਂਕੀ ਤੋ ਨ ਪੀਠਿ ਚਾਢਿ ਲਾ ਰਿਹੀ॥ ੬॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਕਹੀ
 ਛਮਨ ਸੁਖਿ ਸੁਭਟ ਮੁਕਟ ਮਨਿ ਐਸੀ ਐਸੀ ਬਾਤ ਤੋ ਐਸੇ ਮਨੁ ਸਰਿਹੀ॥ ਆਤੁ
 ਜੋ ਵਿਡੀ ਡਿਯੋ ਕੋ ਪੀਠਿ ਸੋ ਲਗਾਇ ਰਾਖੈ ਤਹ ਭੇਪ ਸੀਟ ਤਨ ਏਕ ਅੰਕ ਭਰਿਹੀ॥ ਐਰ
 ਜੋ ਕਹੈ ਤੋ ਚਹੁ ਚਘੇ ਰਿਰਖੇ ਪ੍ਰਭ ਜੋ ਲੋਤੁ ਮਾਏ ਵੇ ਤੋ ਲੋਠ ਗਤੋ ਨ ਟਰਿਹੀ॥ ਐਹੇ
 ਪੁਥੀਰ ਛੀਰ ਨੀਰ ਕੇ ਬਿਬੇ ਕਰ ਪਿਤੀਰ ਕੀ ਬਹੀ ਕੋ ਸਮਾਇ ਕੈ ਨਿਕਰਿਹੀ॥ ੭॥ ਭਜਤੀ ਰੁ
 ਤੋ ਤੋ ਬਾਤ ਕਹੀ ਤੇ ਹੋ ਪੰਥ ਤੋ ਸਹੀ ਤਉ ਸੂਰਨ ਕੇ ਲਰ ਬੇਕੀ ਅੰਗੇ ਭਾਂਤ
 ਬਾਤ ਹੈ॥ ਜੋ ਲੋਨ ਭਗਵਨ ਕੇ ਮਾਸੁ ਨ ਉਠਾਉ ਗੀਧ ਜੋ ਗਨੀ ਪਿਸਾਚ ਪ੍ਰੇਤ ਗੀਧ ਨਾ
 ਪਾਤੈ॥ ਜੋ ਲੋਨ ਦਸ ਮੁੰਡ ਨਿਕੇਤੁੰਡ ਨਿਬਿਖੇ ਹੋ ਪਰ ਬੀਸੇ ਭੁਜ ਦੰਡ ਨ ਤੋ ਲੋਹੁ ਨ ਚੁ
 ਚਾਤ ਹੈ॥ ਤੋ ਲੋਨ ਸੁਨਿ ਬੀਰ ਮੇਰੇ ਬਾਨ ਨ ਹਰਾਤ ਨਾਹੀ॥ ਤੋ ਲੋਨ ਪੁਥੀਰ ਕੇ ਨ ਲੋਚਨ
 ਸਿਰਾ ਤੋ ਲੋ॥ ੮॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਜੋ ਤੋ ਭਾਜਿ ਜਾਇ ਤੋ ਨ ਧਰੇ ਅਗੋ ਪਾਇ ਅਰਿ ਕਪਿ ਮਨੇ

ਕਰਿਤ ਬਾਥੋ ਅਨੁਸਾਰਿ ਹੈ॥ ਦੇਖੀਓ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰਨਾ ਵੈਸੀਆ ਮੇਰੇ ਦੁਖਾਤ
 ਹੀ ਪਾਗੀਓ ਕੇ ਮਾਰਤੇ ਹੀ ਪਾਗੀ ਮਰਿ ਹੈ॥ ਜੋ ਲੋਗਨਾ ਆਇ ਸਮੁਹਾਇ ਦੁੰਦਬੀ ਬਜਾ
 ਇਜੈ ਸੀਭਾਂਤਿ ਲੁਕੇ ਮੇਰੇ ਸੀਭਾਂਤਿ ਲੁਕਿ ਹੈ॥ ਤਾ ਕੇ ਨੀਕੇ ਮਾਰਿ ਪਾਛੇ ਗਾਤੁ ਦੇਖ
 ਭੀਖਨੇ ਕੋਤਾ ਕੇ ਪਾਛੇ ਜਨ ਕੀ ਕੀਮਨੇ ਹਾਰ ਕਰਿ ਹੈ॥ ੯॥ ਭੁੱਖੁ ਬੇਲ ਮੇਲ ਛਮ
 ਜਹ ਕੋ ਨੀਕ ਮਾਰੇ ਗਨ ਬਾਥ ਕੇ ਹੋਤੈ ਨ ਬਕੁ ਸਮੇ ਉਮਾਗੇ॥ ਸਾਤੇ ਲੋਕ ਭਾਹੁ ਦੇ ਕੈ ਚੰ
 ਪਤੋ ਭੂਮਿ ਫਟਿ ਜਾਇ ਗੀ ਪਛਾਲਤ ਬਸੇ ਸੇਸੇ ਬਿਸਾਹੁ ਗੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਉ ਚੋਟ ਹਰ ਵਨ ਮੇ
 ਨ ਰਚੇ ਰਮਾਥਿ ਕੁਟੀ ਚਢਾਇ ਕਜਾ ਸੇਸਮੁਹਾ ਹੁਗੇ॥ ਭਾਜੇ ਕੋਨ ਮਾਰਤ ਹੋ ਮੇਰੇ ਨਪ
 ਚਚਤੋ ਜਨ ਤੋ ਹੋਯੋ ਕੇ ਰਾਜਾ ਹੁਕੇ ਦੇ ਜਾਹੁ ਗੇ॥ ੧੦॥ ਦੇਖੀ ਕਰਤਾ ਬਿਚਾਰ
 ਗਇਤ ਉਪਜਤ ਸੁਧਤ ਰੇਗਾ॥ ਉਤਰਾ ਵਨ ਸੀਆ ਫਗਗਯੋ ਲੋਅਪਨੀਤੀ ਅਸੀ
 ਗਾ॥ ੧੧॥ ਜੇਹਾ ਪੀਅਜੀਅ ਅਜਹੁ ਬਿਚਾਰਿ ਅਮਸੀਅ ਅਗਨਿ ਭੇਦ ਭੂਹਿ॥
 ਪਾਟਿ ਜੇਹੀ ਨਿਕਾਰਿ ਪਸੀਕੁ ਪਕ ਛੁਸੇਖ ਕਰਿ॥ ੧੨॥ ਕਉ ਬਿਤਾ॥ ਜੇ ਸੇਕਨ ਕਾਚ
 ਲਾਸੇ ਲੋਹ ਜੀ ਬਿਬੇਰ ਮਹਿ ਜੇ ਸੇਦਿ ਨਾ ਪਛੁਆਯੋ ਤਮ ਜਾਮਨੀ॥ ਜਨਕ ਸੁਤਾ
 ਕੀ ਦੇਹ ਦਾਮਨੀ ਦਮਕਾਯੋ ਤੂੰ ਭੋਲਾ ਗੇਐ ਸੀ ਕਾਰੇ ਬਾਂਦਰ ਕੀ ਕੇਮਨੀ॥ ਮਿ
 ਗਾਮਟ ਕੰਕਖ ਕਛੁ ਬਾਸੁ ਤੇ ਹੋਰੁ ਚੋਆ ਸੇਚੇ ਬੇਲੀ ਹੁੰਤੋ ਹੋ ਬਾਸੁ ਤਾਮਨੀ॥ ਜੇ
 ਸੀ ਸੀਅਓ ਰਤੋ ਸੁਕੇਰਾ ਆਵੈ ਮਾਰਤ ਕੀ ਸੇਈਤੀ ਨ ਲੋਕ ਛੁਟੈ ਸੰਰਭ ਕੀ ਗਾਮਨੀ॥

ਤੁੰਜਗਰਥਾਤੁਨਿਬਾਰੀ ਸਦਾਕੀਨਾਰਿਜਨਕੀਕੇਸੰਗਤੇ
 ਨਮੇਰੇਘਟਿਗਾਤਹੈ॥ ਜੈਲੋਸਸਿਪੁਰਨਪ੍ਰਕਾਸਤਨਪ੍ਰਾਚੀਦਿਸਤੋਲੋਨਾਇਤਮ
 ਸੀਤਗਯਾਇਤਗਤਹੈ॥ ਜੈਸੇਕੁੰਜਕੇਤਕੀਗੁਲਾਨਮਲਾਦੇਖੇਬਨਥਾਸਾਥਿ
 ਨਾਅਕਫੂਲਫੂਲੇਨਸਮਤਹੈ॥ ਤੇਭੇਜੀਅਹੁਪਕੋਅਤੰਬਰਹੈਭਾਗੀਪੈਸੁਕੰਬਰ
 ਪਟੰਬਰਥਾਥੀਥਿਕਾਤਹੈ॥ ੧੭॥ ਐਸੇਰੂਪਭਯੰਤੋਕਹਾਵੈਗੰਧਾ
 ਨਨਾਥਮਾਂਗੇਤੈਨਾਵੈਹਾਥਮੇਲਹੁੰਨਪਾਈਏ॥ ਜੈਸੇਚਿਤ੍ਰਪੁਤਰੀਬਨਾਇਕਾ
 ਹੁਦੀਨੀਤੁਥਤਾਕੇਦੇਖਿਮੁਕੁਜਨਾਚੇਤਕੋਚਲਾਈਏ॥ ਰੇਵਸਰਸ੍ਵਤੀਗੰਗਾ
 ਗੰਮਤੀਜੋਜਮਲਕੇਨਾਇਕੈਤਰੰਗਨਿਮੇਪਾਪਕੋਬਹਾਈਏ॥ ਕੀਧੀਅਪਬੁਤ੍ਰ
 ਜੋਯੇਤੋਹਿਕੋਲੋਸਮੁੰਯੇਕਾਹੁਕੋਤੋਢੋਟਾਏਕੈਰੂਪਚਢਿਜਈਏ॥ ੧੮॥ ਸੋਰ
 ਠਾ॥ ਸਹਬਕਥਾਦਨਿਨਾਰਿਖੰਡਤਬਚਨਨਿਸੰਕਮਮਾ॥ ਜਨਬਿਧਿਨਿਭਿਨਿਗਠਿ
 ਅਧਿਮੁਖਗਸਨਾਦੁਇਕੰਹਤਾ॥ ੧੯॥ ਇਹਤਾ॥ ਸੁਨਿਗਯਾਤੋਸੰਕਹੈਜੋਓਪਜੀ
 ਮਨਮਾਹਿ॥ ਤਜੇਕਪਟੁਸੁਖਪਾਈਏਤੋਜੋਗਮਦੁਖਜਾਹਿ॥ ੧੧॥ ਕਾਬਿਤ੍ਰੇ॥ ਦਾ
 ਨਮੁਹਹੁਤਸੇਈਕੁਲੋਮੈਸਪੁਤਸੇਈਲਾਖਕਾਮਛਾਡਿਕੈਚੁਕਰੈਏਕਕਾਮਕੀ॥
 ਪੰਡਤਪ੍ਰਥਨਿਸੇਈਪ੍ਰੇਮਜਲਮੀਨਸੇਈਅੰਗਪੈਕਹਵੈਆਪਕਹੈਹਰਿਨ
 ਮਕੀ॥ ਲਾਜਕੋਜਹਾਜਸੇਈਆਜਕਦਿਗਜਸੇਈਲੋਕਸਿਰਤਾਜਸੇਈਕੋਚੁਤੈ

ਬਾਰ

੨੭

ਹਾਂਮਕੋ॥ ਗਾਂਮਕਾਵਿਰਜਸੇਈਮੇਰੋਸਿਰਤਜਸੇਈਮਹਾਰਜਸੇਈਜੋਏਭਜੈਗਾਂਮਕੋ॥
੧੮॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਸੁਨੀਏਪੁਰਨਗੁਣਿਭਗਤਕਾਮਸੁਤੋਬਡੇਈਸਮਾਨਅਭਿਮਾਨਪਰਹਰੇ
ਏਸੇਈਪੈਸੁਜਨਨਿਨਿਜਾਨੇਭਗਵੰਤਪ੍ਰਭੁਭਾਤ੍ਰਿਕੈਅਜਾਧਨਕੋਸਾਧਅੰਕਤਗੀਏ॥
ਐਸੀਜਬਹੋਇਤਬਜੀਤਿਪੁਏਜੋਏਗੋਇਅੰਗਜੇਨਹੋਇਤੋਤੋਏਕਾਂਮਕਗੀਏ॥
ਜੋਲੋਜਗਜੀਜੈਤੋਏਭੋਲੋਜਸੁਲਜਿੰਦਾਨੁਦੀਜੈਮਾਨੁਦੀਜੈਹਸਿਦੀਜੈਪਾਇਪਰੀਏ॥
੧੯॥ ਜਵੈਯਾ॥ ਜਾਨਕੀਵੈਅਪਨਾਇਐਯੰਮਹਿਯੰਮਹਿਤੋਨਰਤੀਜੁਖਛੁਜੀ॥ ਦੇਸੁਬ
ਸੈਨਹਿਲੋਕਹੋਸੈਦੁਖਜੀਨਪਸੈਪੀਅਯੰਜਗਜੀਜੀ॥ ਜਿਯਹਬਤਰੁਚੈਤੋਭਲੀਨਤੁ
ਚੈਤੋਭਲੀਬਿਲੀਸੁਲੀਲੀਜੀ॥ ਬਿਚਕੋਜੇਮਨੇਹੁਨਹੀਤਬਰੰਭੁਕਹੁਪਰਪਚਨਕੀਜੀ॥
੨੦॥ ਜਵੈਯਾ॥ ਬਹੁਕਾਈਸਰਵਰਕਰੈਤਬਬੋਲੋਰਸਬੈਨ॥ ਲਗਤਚਰਕਸੀਦੇਖੀ
ਐਬਹੁਰਿਕੈਲੋਲਸੈਨ॥ ੨੧॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਊਚੇਕਹਿਏਕ੍ਰਿਪਰਪਚਨਸੋਘੋਰਿਘੋਰਿਹੁ
ਜੇਸਵਾਧਨਦੇਕਭਲਕੋਕਰਤਹਾਂਗਾਂਮਲਛਮਨਕੇਬਨਾਇਮਾਬੋਲਾਇਮਨਕਹਾਂਸਿਰ
ਐਸੋਧਾਨਹੁੰਸਰਤਹਾਂਕੁੰਡਲਮੁਕਟਕੀਚਰਕਦੀਨੀਗੀਭਨਮੈਨੈਕਹੁੰਨਕਹੁੰਗੀਭੁਪਾਇ
ਨਿਪਰਤਹਾਂਲਛਮਨਤਉਥਿਪਗੀਤਿਬਡੀਮੈਕੋਹੋਇਭਾਂਵਨਤੋਹੋਤੋਭੰਤਭੰਤਨਿਡਰਤਹਾਂ॥
੨੨॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਛੋਟੀਛੋਟੀਜਟਾਮੂਰਮੈਤੀਮਾਲਕੀਭੰਡੁਕਹੁੰਛੋਟਕਥਨਾਇਲੋਹੁਕੀ
ਕਸੀ॥ ਤੋਹੀਛਿਛਾਥਿਕੇਤਰੰਗਬਡੇਗਾਂਮਕਾਵਿਮਨੇਨਿਲਮਾਇਪਰਿਛਾਣਿਮਇਸੀਨਿ

ਕਰੂੰ

॥ ਕਿਧੈ ਨਿਲਕਮਲ ਮੈ ਅਮਲ ਬਿਰਾਜ ਮੰਡਲ ਲਕਿ ਪੰਤਿ ਕੀ ਗੰਗਾ ਰਹੈ ਖਨੀ ॥ ਏਤੇ
 ਅਪਰਾਧ ਪਰਿ ਨੈਕ ਬੀ ਵ੍ਰਿਪ ਰੈ ਪਾਇ ਤੋ ਤੇਰੀ ਨੇ ਲੋਕ ਮਾਂਹਿ ਬਤਾਵਾ ਹੀ ਕਿ ਬਨੀ ॥ ੨੩ ॥ ਕਥਿ
 ॥ ਲੋਚਨ ਬਿਸਾਲ ਮਨੋ ਰੇਹੁ ਹਿੰਗਮਲ ਕੋ ਪੈਰ ਵਨ ਕਰ ਲਾਮਾ ਜੂਜ ਮਨੀ ਹਰਤ ਹੀ ॥ ਜੰਬੀ
 ਛਾ ਬਿਛੁਟੈ ਦੁ ਤਿਦਾ ਮਨੀ ਸੀ ਕੋ ਧਿ ਨਾ ਤਿਤਾ ਕੀ ਰੂਪ ਜੋ ਤਿ ਮੈ ਪਤਿ ਗੰਮੈ ਜਰਤ ਹੀ ॥ ਗੋਤ ਮਕ
 ਸ੍ਵਾਪੁ ਮਨਿ ਅਜੂਹੀ ਜਰਾ ਵੇ ਮੋਹਿ ਦੇਹ ਹੁੰਦੇ ਗਏ ਮਨ ਪੀਰ ਜਪਰਤ ਹੀ ॥ ਰਾਂਮ ਕਵਿਯਾਂ ਕੇ ਕੁ
 ਪਾਪ ਨਿਕੋਲੇ ਖੋਜਾਂ ਤੇ ਪਾਪ ਯੋਕ ਹਤ ਐ ਸੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਰਹਤ ਹੀ ॥ ੨੪ ॥ ਕਥਿ ॥ ਮੈ ਸੀ ਭਾਂਤ ਕੀ
 ਨੇ ਛਲੁ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਪੰਚ ਬਲ ਭਾਂਮ ਨ ਸਿਭ ਰੇ ਪਲੁ ਸੁਖ ਹੀ ਕੀ ਹਾਨਿ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਏ ਕਰੇ ਗ
 ਮੈ ਫਿਦੇ ਬਸਿ ਨਾ ਤੇ ਜਗ ਮੋਹੈ ਲਗੈ ਲੋਗ ਨਿ ਮੈ ਕਾ ਕੀਤ ਬਕਾਨਿ ਹੈ ॥ ਰਾਂਮ ਕਵਿਯਾਂ ਦੇ ਪ
 ਜਨ ਕੀ ਪਤਿ ਅਏ ਪਰਿ ਭਉ ਮਨ ਪਾਪ ਨਿ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਕੁ ਬਾਨਿ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਭੀ ਨ ਲੋਗ ਨਿ ਕੀ
 ਜਾਤ ਮੁਓ ਦੈ ਲੇ ਤੇ ਕੋ ਨ ਪਾਨਿ ਸੁਰ ਕੀ ਉਲੂ ਕ ਜੋ ਨ ਜਾਨਿ ਹੈ ॥ ੨੫ ॥ ਕਥਿ ॥ ਦੁੰਦਰੀ
 ਬਜਾਇ ਛੇਲ ਬਾਲ ਕਾ ਰਿਨਾਇ ਬਡੇ ਉਪਮ ਮਚਾਇ ਛਲ ਕੀ ਨੇ ਭੀ ਮਤ੍ਰ ਮਥੋ ॥ ਬਾਂਸ ਬ
 ਨਾਇ ਅਗੇ ਕੋਤ ਕਚਲਾਇ ਮੁਖ ਧੂਰ ਲਪਟਾਇ ਮਾਨੀ ਤੇ ਰਣ ਧਾਂ ਮਕੇ ॥ ਧੁਜਾ ਫੁਲ
 ਏ ਛੋੜ ਚੋਰ ਸੇ ਛੁਗਾਇ ਬਾਂਗੇ ਬਾਂਗ ਨਿ ਬਨਾਇ ਯੋਚ ਲਾਇ ਦਾਂ ਮਚਾਂ ਮਕੇ ॥ ਰੋਇ ਬਿਕਰ
 ਲਾ ਧਿ ਗੁਕਾਲ ਕਹਾ ਲਾ ਚੀਫੀਲ ਜਨ ਕੀ ਜੁ ਐ ਸੇ ਹਲਾ ਦੇਖੇ ਤਬ ਰਾਂਮ ਕੇ ॥ ੨੬ ॥ ਚ
 ॥ ਰਾਂਮ ਹੇ ਸੁਲਾਭ ਮਸੇ ਸਿਧਾ ਰੇ ਦੇਵ ਧਾਂ ਮੇਰੀ ਏ ਸਹਾਨਿ ਅਬ ਹੈ ਨਾ ਮਾਸਾ ਮਾਨਕੀ ॥

ਤੰਤੋਚਲੇਸੀਹੀਅੰਗਤੋਬਚਾਇਲੀਜੈਗੀਗਾਜੈਸਮੁੰਦਮਿਲੀਛਾਰਿਬਤਮਨਕੀਸਾ
 ਧੀਛਿਦੇਖਿਛੁਥਿਨੈਨਰਹੇਨੀਰਦਬਿਛੁਟਿਚਲੀਛਾਰਿਜਮੇਰੀਚਪ੍ਰਤਭਾਨਕੀ। ਰੇਈਥਿਕ
 ਰਲਧਿਧੁਕਲਕਹਾਲਾਈਛੀਲਕੋਨਏਈਗਮਚਦੋਕੋਨਏਈਨਕੀ॥੨॥ ਕਥਿਤੁ॥
 ਯਾਇਯਾਇਗਮਹਾਮਨਜਗਏਕਬੀਰਯਾਇਕੋਰਪੂਰਨਅਨੰਤਹੋਕਾਵਤੋ। ਅਮਨਿਦੁ
 ਸਚਦਾਬਿਛੋਰਿਸਿਵਸੇਸਸਸਿਬੇਦਤੁਮਹੀਕਿੰਨੇਤਨੇਤਕਰਿਗਾਵਤੋ। ਸਿੰਧੁਸੁਰਗਜ
 ਐਕਣਕੋਲੋਕਾਨਿਕੇਮੇਰੇਅਥੋਨਾਥਤੇਗਿਜਾਇਪਲਹੀਓਠਾਵਤੋ। ਤੁਪਦੇਸਦੇਸਨਕੇਥਾ
 ਲਾਕਨਰੇਸਸਕੇਸਭਾਮੇਪ੍ਰਦੇਸਕਰਿਥੋਠਨਿਨਪਾਵਤੋ॥੩॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਗਾਂਧਰ੍ਵਨਾਥਕਾ
 ਮਕੇਲਾਏਕਸਾਥਤੁਮਮੇਰੇਈਅਧਰਕੈਸੁਧਾਅਧਾਇਪੀਵਤੋ। ਤਾਂਕੇਪਾਛੇਮੋਹੁਕੇਥੀ
 ਵਾਇਕੈਪਯਖਪੰਡਦੋਉਤਨਭੇਦਹੁੰਨਪੇਮਰੋਗਸੀਵਤੋ। ਅੰਗਜੇਕਦਾਂਚਰਹੋਤੋਗੇਈਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁਸਾਚੇਤੋਤੋਪੰਡਕਾਕਿੰਕੈਜਿਵਾਇਕਮੇਨਜੀਵਤੋ। ਅਜੁਥੇਗਿਕਾਲੁਮੇਹੀਆਇਕੈਦਿ
 ਖਵੈਵਾਸੁਆਸਹੀਜੁਗਮਕੀਸੁਦੇਖੇਕਟਿਗੀਵਤੋ॥੪॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਬੋਠਿਪਰਜਕਭਗਾ
 ਕਮੇਸੋਕਹੀਥਤਸੀਤਾਂਮੈਤੂੰਪ੍ਰਨਹੂੰਕੇਪ੍ਰਨਮੇਬਸਾਈਹੈ। ਜੁਤੋਮੋਰੋਭਲੋਈਮਨਾਵਤਹੋ
 ਜਾਨੀਅਬਤਾਂਭੇਬਲਾਇਪਰਤੀਤਿਉਪਜਾਈਹੈ। ਕਪਟਕੀਬਤੋਤਈਨਿਪਟਿਪ੍ਰ
 ਦਸੀਅਜੀਅਮੈਜੁਹਤੀਸਿਗਕਾਪੇਲਗਾਈਹੈ। ਬਢਗੀਤੋਮੈਸੀਗਤਿਬਤਕੋਹੋਬਾਦਿ
 ਸਿਕਹੋਬਲਜਾਂਓਪਾਛੇਕੋਨਕੋਜਿਵਈਹੈ॥੫॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਨੀਲਨਲਾਮੀਗਵਤੋਆ

ਗੋਈ ਅਨਿਦਾਪਨ ਕਾਹੁ ਨਿਦਾਹੇ ਤੁਮ ਕੋ ਨੇਉਂਤਲਹੇਹੈ॥ ਕਿਧੀ ਮੇਰੇ ਬਿਰਹ ਤੋ ਪਰਖ ਪਰਨੇ ਸਬ ੮੫
 ਕਿਧੀ ਕਪਰੀ ਕੇ ਕੁਪੇਰ ਮੰਝ ਪਰੇਹੈ॥ ਕਿਧੀ ਹਨੁ ਮਨੁ ਜਾਇ ਕਹੇ ਮੇਰੇ ਲਟੇ ਅੰਗ ਤਿਨ ਸੇਅ
 ਲਿਗਨ ਕੇ ਦੇਤ ਪੀਅਰੇਹੈ॥ ਏਕੈ ਬਾਝਾ ਬਾਝਾ ਜੁ ਜਾਨਕੀ ਅਨਬਕਰੀ ਕਹੁ ਨੁਤ ਬਪੁਨ ਵ
 ਬਪੁਦੇਹਿ ਬਰੇਹੈ॥ ੩੧॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਪਰਖ ਤਿਹਾ ਰੋਤ ਬਜਨ ਤੀਹੇ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਮੋਹਿ ਪਾਗਡਾ ਭਿਕੈ
 ਅਕੇਲੇ ਬਨਾਵੇਤੋ॥ ਦੂਜੇ ਸੁਪਨਾ ਪਾਬਨ ਮਾਇਕੈ ਬਿਝਾਇਹੀ ਸਹੀ ਬਲਜ ਪਤੀ ਪਿਥਤਨ
 ਲਗਾਵੇਨੇ॥ ਕਹਾਕਰੀ ਮੇਰੇ ਗਾਪਰੀ ਨਾਗੀਰਾ ਮਚੰਦ ਸੀਲਹੇ ਸੁਦੇਖ ਮੇਰੇ ਗਾਮਨੇ ਸੁਠਾਵੇਤੋ
 ਰਾਨਹੂੰ ਮੈਂ ਗੰਜ ਹੋਰੇਤੀ ਕਹੇ ਮੇਰੀ ਸੋਹਿ ਮੋਹਿ ਭਾਭਿਕੈ ਸੇਸੁਰ ਲੋਕ ਜਨ ਪਾਵੇਤੋ॥ ੩੨॥ ਕ
 ਥਿਤੁ॥ ਤੁਮੈਂ ਪੁਨਾਬ ਸੁਰਨਾ ਬੁਝੈ ਮੇਰੀ ਗਾਬ ਰਹੀ ਸੀਅ ਭਾਭਿ ਸੀਗੀ ਸੇਕੈ ਨਤ ਖਥੈ॥
 ਜੇਣੀ ਕਛੁ ਜੀਕੈ ਜਰਾਇਤਨ ਛਾਰ ਕਰੇਤੋ ਲੈ ਪਤਿ ਬੁਤੁ ਮੇਰੇ ਜੈਸੇ ਰੈਸੇ ਰਾਖਥੈ॥ ਮਲਿਤੋ
 ਸਿਧਾਵੇਤ ਬਸਿਗਨ ਸਿਧਾਗੀ ਜਬਰ ਉਛਲੇ ਅਜਹੂੰ ਲੈਛੁ ਦੇਪਟ ਲਖਥੈ ਜੈਸੀਆਇਹੁ
 ਤੀ॥ ਰਾਤੈ ਸੀਅ ਤਨਿ ਬਹੀਰੰਮ ਭਾਂਉ ਪਰਿ ਰਾਵਨਾ ਕੀਆਪਦ ਮੇਨ ਖਥੈ॥ ੩੩॥ ਕਥਿਤੁ॥
 ਅਰੇਹਨੁ ਮਾਨ ਪ੍ਰਿਧੁ ਪਰਖ ਪਾਸ ਤੋਰੇ ਰਾਮਨ ਮਲੈ ਕੈਤ ਬਰਾਉ ਤੈ ਜਰਾਯੋਹੈ॥ ਕਿਧੀ ਸਿਧੁ
 ਛੇਕੈ ਧੋਧੁ ਦੇਛੁ ਮੇਕੈ ਧੋਅਧ ਕਿਧੀ ਕਾਹੁਆਪਦੋਂ ਬੋਚਿ ਬਲਖਾਯੋਹੈ॥ ਦੇਖੀਅ ਲਿਖ
 ਨਰਾਮਨਿਤ ਏਕ ਮੰਤਰ ਭਿਆਨੁ ਕੇ ਬਜਾਇ ਰੰਮ ਰਨੇ ਮੈਂ ਪਠਾਯੋਹੈ॥ ਲਿਹਾ ਮਾਂਚ ਲਾਗੇ ਕੈ
 ਨਜਾਇ ਮਰੇ ਅਗੇ ਸੈਰ ਕਾਲੇ ਕੈ ਬਟੇ ਅਲੇ ਗੁਕਾ ਕੇ ਕਾਂਮਾ ਮਾਯੋਹੈ॥ ੩੪॥ ਕਥਿਤੁ॥

ਗਵਨਕੋਆਰਿਕੈਨਲੁਆਏਗੰਮਮੇਰੇਓਸਲਛਮਨਚੋਰਲੈਕੈਲਗੋਨਾਸੁਹਵਨਾਕੇ
 ਸਨਕੋਛੇਰਿਮੈਨਸ਼ਾਗੀਧੁਖਿਪਾਇਨਕੀਤਾਹੀਛਿਨੈਨਕੀਤਕੀਏਨਥਿਛਾਵਨੇ। ਮੇਰੇ
 ਅਹੁਤੀਮਿਮਦੇਗੀਕੋਦੇਗਾਨੁਸੋਤੋਸਬਰਹੀਕੋਉਲਮਾਯੋਨਮਿਲਾਵਨੇ। ਦੇਖੋਮਾਝਾ
 ਰਮੈਮਨੋਬਕੀਨਾਉਬੁਝੀਰਾਂਮਕਵਿਐਸੇਸੀਅਲਾਗੀਦੁਖਪਾਵਨੇ। ੩੫॥ ਕਵਿ
 ਤੁ। ਏਕਕਾਂਮਕੋਰਪਤਿਬਤਤੋਰੋਭਾਗੀਰਾਮਤਨੁਦੇਖਕੈਸੇਆਗਕੋਦਿਖਾਈਏ। ਬ
 ਰਾਮਾਪੀਨਦੇਪੈਠੋਥਾਰਥਾਪਰਾਮੋਸਰਕੇਦੂਕੇਪਾਛੇਕੋਧਰਮੁਪਾਈਏ। ਤੁਤੇ
 ਸਿਰਕਮਲੁਏਅੰਕਪਰਜੰਕਗਾਖਿਤਾਹੀਸਿਲਗਾਇਧਨਪ੍ਰਨਨਾਥਗਾਈਏ।
 ੩੬॥ ਕਵਿਤੁ। ਏਕਰੋਭਾਸਾਧੀਦੇਹਨੇਹੰਡੋਰਥਾਧਿਗੁਝੀਆਬਨਾਇਜਾਇਰਾਮਸੋਮਿਲਾਈ
 ਏ। ੩੭॥ ਕਵਿਤੁ। ਅੰਗੇਏਮੇਰੇਪਲੋਹਹਿਗੋਬਤੋਸੁਜਨਛੁਵਤਪਮਨੁਭੇਦੇਵਲੋਕਨ
 ਏ। ਯਹੋਏਕਾਵਨਕੋਛਮੋਉਪਕਾਮੋਸੋਗੰਮਕਰੈਯਕੋਲੋਗਰਮਸਿਗਗਾਈਏ। ਜੋਤੋ
 ਕਛੁਛਲੁਪੈਤੋਕੁਦਿਬਸਮੇਤਦਸਕਪਦਿਨੋਬੀਈਮੈਯਕੋਛਲੁਪਾਈਏ। ਬਾਤਹੈਨਿਦਨ
 ਕੀਮੇਰੋਇਕੋਰੋਜਨਕੀਤੋਮੇਰੀਦੇਹਪ੍ਰਨਨਾਥਮਧੁਨਬਚਾਈਏ। ੩੮॥ ਕਵਿਤੁ। ਯਹੋ
 ਬਿਚਾਰਿਕੋਹੋਜਨਕੀਪੁਕਾਰਿਮੇਰੇਹਾਥਬਡਭਾਗੀਮਾਜਗਾਮਧਿਲੁਪਟਾਹਿਗੋ।
 ਮੈਰੋਤੋਅਭਗੋਮੇਰੇਸਬੋਅੰਗਮਾਸਤਜਿਗਾਮਚੰਦਅੰਗਕੋਸਦਾਈਪਾਛਿਤਾਹਿਗੋ।
 ਮਾਦੇਵਨਬਿਚਾਰੋਤੋਮਾਯਕੇਥਨਏਮੁਡਸੀਅਕੋਛਏਤੋਤੀਨੋਲੋਕਜੁਰਿਜਾਹਿਗੋ।

ਗੜਲੀ ਕਪਰਿ ਪਾਇ ਦੁਪਾਪ ਮਤਿ ਆਪ ਨੇ ਸੋ ਕੀਨੋ ਮਤਿ ਬੈਠੇ ਮੁਰਝਾਇ ਕੈ॥ ਮਨੈ ਕੀ
 ਏਸ ਬੈਠੇ ਗਜੀ ਅਮੋ ਬਢਾ ਯੋ ਸੋ ਕਲਾ ਗਤ ਨ ਹਾਥ ਸੀ ਅਥਹੁ ਪੈ ਢਿਪਾਇ ਕੈ॥ ਕਾਲੁ
 ਪਰੇ ਬੰਦ ਸਾਲੁ ਸੇਵੈ ਅਗੇ ਲੋਕ ਪਾਲੁ ਦੇਖੈ ਰਾਮ ਸੋ ਬੈਠ ਕੀ ਚਿਹੰ ਬਜਾਇ ਕੈ॥ ਕੈਸੀ
 ਪੈ ਪੈਦਾਈ ਠਕੁਣਾਈ ਪੈ ਪੈਦਾਈ ਜਾਨ ਕੀ ਨ ਲਈ ਗਈ ਰਾਖੀ ਦੇਵ ਨ ਬਚਾਇ ਕੈ॥ ੪੫
 ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਚਾਹੇ ਮੁਖ ਰਾਗ ਬਾਕ ਪੜੈ ਜਿ ਨ ਇਕ ਅੰਕ ਦੂਰਿ ਦੂਰਿ ਝਾਕਿ ਜਾਹਿ ਆ
 ਮੇ ਕੋ ਨ ਕਾਜ ਕੈ॥ ਦੇਖੈ ਸਾਕ ਪਤਿ ਤੋ ਕੋ ਕਹੈ ਲੀਕ ਪਰਿ ਦੁਪਮੁ ਜਮ ਤੋ ਜਾਨ ਤੋ ਪੈ ਜੀ
 ਮੇ ਸੁਰ ਪਤਿ ਕੇ ਸਮਾਜ ਕੈ॥ ਠੋਕੇ ਜਿ ਨਿਬੰਨ ਜੁ ਨਿਨਾਰ ਦਪੁ ਬਲ ਅਬੁਜੀਨ ਰੁਤ ਤੋ
 ਏਵੁ ਚਾਹਤ ਨ ਲਾਜ ਕੈ॥ ਭਾਟਿ ਭਾਟਿ ਦੇਵ ਨ ਸੋ ਕਹੈ ਪਰਵਾਨਾ ਜੁ ਜਲ ਕੀ ਬਚਨੁ ਅ
 ਨਿਲਾ ਕਮੇਲੀ ਕਰਾਜ ਕੈ॥ ੪੬ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਰਵਨ ਕੀ ਮੇਸੀ ਗਤਿ ਸੀਤਾ ਆਪ ਨੀ ਬਿ
 ਪਤਿ ਕਹੀ ਸਥਾ ਤਿਨ ਆਸ ਰਮਾ ਬੁਲਾਇ ਕੈ॥ ਦੇਖੈ ਨ ਪਾਪੀ ਮਿਸੈ ਕੈ ਸੋ ਛਲੁ ਕੀ
 ਨ ਜੀਨ ਦੇਵ ਬਾਨੀ ਹੁਤੀ ਪ੍ਰਨ ਦੇਤੋ ਚਿਤਾਇ ਕੈ॥ ਬੈਠੀ ਦੇਊ ਯਾ ਕੋ ਪਰਪਚਨ ਕੋ ਅੰਤੁ
 ਰਾਨੀ ਅਗੇ ਊਕੈ ਗੋ ਤੋ ਸੋ ਕਹੈ ਸਮੁਝਾਇ ਕੈ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਹੁੰ ਜਾ ਕੀ ਬਤ ਨ ਪਤਿ ਜਿ
 ਸੀ ਨਿਗੰਮ ਅਜੁ ਕਲਾ ਜਾਹਿ ਡਰਤੁ ਪਚਾਇ ਕੈ॥ ੪੭ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਆਖੈ ਗੰਮ ਨਿਕਟਿ
 ਬਿਕਟਿ ਕੋਲ ਕਾਰੇ ਕਪਿ ਸਬੈ ਰੰਗ ਰੰਗੀ ਤੀਰ ਪੁਜਾ ਫੁਹਾਤੈ ਯੋ ਸਿਖ ਨ ਕੀਪੈ ਰਸੁ ਨਿ
 ਮੇ ਰਪਿ ਕਨਾਚਤੋ ਮਨੇ ਮੇਘ ਸੋਹੁੰ ਤੋ ਲੋਚਨ ਸਿਰਾਤ ਪੈ॥ ਝੁਰਨਾ ਝੁਰੈ ਅਪਾਰ ਛੁਲ੍ਹੇ

ਮਲਤਾਗਮਨੇ ਫੂਲ ਫੂਲ ਗਿਰੇ ਪੈਸੇ ਚਰਾਤ ਹੈ॥ ਬਾਜੀ ਹਿਨ ਨਾਤ ਮਾਤ ਤੇ ॥ ੪੮ ॥
 ਥੀ ਫਿਨ ਨਾਤ ਸੀ ਅਰਾਫ਼ਨ ਸੇ ਪਾਪ ਨੇ ਕੇ ਅੰਸੇ ਪਾ ਰਜਾ ਤੇ ਹੈ॥ ੪੯ ॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਗਵ
 ਨੇ ਕੇ ਮਾਰਿ ਪਾਛੈ ਰਾਜੂ ਦੇ ਬਥੀ ਖਨੇ ਕੇ ਮਹਾਂ ਰਾਜਗਾਂ ਮਤ ਬ ਤੇ ਗੀ ਫਿਰਾ ਮਾਇ ਹੈ॥
 ਦੂਰ ਹੁੰਤੋਂ ਤੇ ਗਿਰੇ ਦੇਖਿ ਮੁਸਕਾਇ ਤੇ ਗੇ ਬਿਰਧ ਬਾਗ ਪਾਇ ਹੀਏ ਸੋ ਲਾਗਾਇ ਹੈ
 ਗਾਕੇ ਸਰਮਾਗਿ ਜਟੀ ਪਾਗਿ ਸੀਅਤੋ ਹੀ ਪਟੀ ਦਾਸੀ ਕਹਿਅ ਪਨੀ ਜੋ ਹਮੇ ਨ ਬ
 ਚਾਇ ਹੈ॥ ਬਾਨ ਰਕੇ ਸੁੰਡਾ ਬਲੀ ਨੇ ਭੰਡ ਮੁੰਡ ਤੋਂ ਤੇ ਕੇ ਉਕਾ ਪੁਖੇ ਮਾਰਿ ਹਮੇ ਰਾਖ
 ਏ ਹੈ॥ ੫੦ ॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਨੈ ਕੁ ਸੀ ਅਹ ਸੀ ਸਖੀ ਸੁਨੇ ਪਰ ਬਸੀ ਤੁਮੇ ਪਾਨ ਨ ਸਮਾਨ
 ਰਪੁ ਬੀਰ ਸੋ ਮਿਲਾਇ ਹੈ॥ ਸੋ ਰਤੁ ਮੇ ਪੰਨ ਪੂਤ ਸੀ ਕੇ ਪਹਿਚਨ ਤੇ ਹੈ ਸੋ ਗੁਨੀ ਤਿ
 ਹਾਰੀ ਸੇਵਾ ਤਾ ਹੁਪੇ ਕਰਾਇ ਹੈ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਤੂੰ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕੇ ਰੋ ਸੇ ਬੁਲੇ ਜਿਨਿ ਦੇ ਪੈ ਠਾਰੇ
 ਖਾਇ ਤੋ ਹੋ ਪਾਨ ਕਹਾ ਪਾਇ ਹੈ॥ ਬੀਰ ਰਸ ਮਾਤੇ ਹੈ ਹੈ ਲੋਹੁ ਸੇ ਅਨਾ ਤੇ ਹੈ ਹੈ ਕਹਾ ਤਯੋ
 ਤਾਹਿ ਭੇਰੇ ਪਾਇ ਨ ਲੁਠਾਇ ਹੈ॥ ੫੧ ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਪਾਇ ਪੈਰੇ ਕਪ ਕੇ ਦਲੁ
 ਜੀ ਭਿਟੈ ਕੇ ਉਮਾ ਨਿਸੁਨ ਵੇ॥ ਗਵਨ ਕੇ ਸਿਰੇ ਸਿਵ ਕੇ ਕਾਵਿਰਾਮ ਨਿਸਿ ਕੇ ਲੈ
 ਕਵਹਾ ਵੇ॥ ਜੀਵਤ ਜਾਇ ਸੋ ਜਬ ਸਾਸੁ ਪੂਤ ਬਧੁ ਕਹਿ ਮੇ ਹਿ ਬੁਲਾਵੇ॥ ਸੀਰਪੁ
 ਬੀਰ ਕੇ ਪਾਇ ਗਹੇ ਗਹਿ ਸੇ ਦਿਨੁ ਮੇ ਹਿ ਕਹੇ ਕਬਾ ਵੇ॥ ੫੨ ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਮਾ
 ਏ ਮੰਦੇ ਦਗੀ ਸੁੰਦਰ ਦਿਨੇ ਰੇ ਰਾਮ ਕੇ ਪਾਇ ਪੈਰੇ॥ ਮੁਕਤਾਖਿ ਸੁਮਾਰਿ ਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ

ਨੈਨ ਕੇ ਨੀਰ ਸੋਭਿ ਮਿਭੈ॥ ਤਬ ਹੋਹੀ ਬੁਝਾਇ ਸਮੇਧ ਕੋ ਕੋਊ ਤੋਹਿ ਗੋਤ ਬਸੀਅਸ
 ਹੈ॥ ਏਹ ਭਾਇ ਮਨੋਰਥ ਹੋਇ ਜਨੀ ਸੁਭਿ ਨਾਹ ਪੁਥੀ ਹਰਿ ਕੋ ਨ ਕਰੈ॥ ੫੫॥ ਏਹ ਭਾਇ॥
 ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਕੋ ਭਰ ਸਕੈ ਸੀਅਧਰ ਮਕੀ ਸੀਵਾ॥ ਏਵਨਾਗਦ ਸਬ ਧੁਏ ਪੁਨਿ ਮਯੋ
 ਦਸਰੀਵਾ॥ ੫੬॥ ਜੋਰਠਾ ਤੁਸੀਅ ਮਿਟ ਕੋ ਠੋਰੈ ਛਲ ਬਲ ਬਹੁੰਤ ਕਏ॥ ਨੈਕੁ
 ਗਖਿ ਮਯੋਰ ਜਲ ਭਰ ਮਗੀ ਤਲ ਕਰਹਾ॥ ੫੭॥ ਕਥਿਉ॥ ਦਿਨ ਹੀ ਠੋਰੈ ਰਤ ਮੇਲੇ
 ਚਾਣ ਲੋਕ ਸਾਤ ਬਜ੍ਯਾਤੁ ਹੋਇ ਤੋ ਸਹਾ ਬੋਕੋ ਸਹਾ ਸੀਅ ਮੇਰੋ ਕੋ ਪਥਿ ਸਹੁੰਦੁ ਸਬ ਕੀ
 ਪਟਾਈ ਚਿਤ ਸੋ ਪਥਿ ਹਰੈ ਪੈਤੁ ਜੋਗਿ ਨੈਨ ਨਾਹ ਸੀਅ ਭੋਰੇ ਈਨ ਹੋਰੇ ਜੋਤੁ ਕਹੈ ਛੋਡੇ
 ਰੋਪ ਭਿਨਾਤੋ ਰਾਮ ਜੀ ਬੋਕੀ ਹਿਜਾਨਿ ਬਾਤ ਬਾਹ ਸੀਅ ਬੋਲੀ ਸੀਅ ਯੋਸਕੋ ਉਕਹੋਦ
 ਸਕੀ ਪਾਥਿ ਅਯਾਯਾ ਪਸੀਧੈ ਮੁਕੁਮ ਰਬੇ ਕੀਹਾਹ ਸੀਅ॥ ੫੮॥ ਕਥਿਉ॥ ਜੋ ਕਹੈ ਤੋ ਮੁਕ
 ਏਹ ਬੋਤੋਰ ਪਾਇਤੋਰ ਹੀ ਪਰਵਾਰ ਦੇਹ ਪੇਹ ਕੈ ਉਛਾਇਯੋ॥ ਮੇਰੋ ਜੋ ਕਹੈ ਤੋਰੋਰੋ ਕੋ
 ਮੇਰੋ ਗਾਛ ਬਨੁ ਜੋ ਕਹੈ ਤੋਰੋਰੋ ਕੋ ਕੈ ਪਾਣੀ ਕਾਢ ਸਾਇਯੋ॥ ਜੋ ਕਹੈ ਮੇਰੋ ਦਰੀਸ ਮੇਤ ਕ
 ਵਾਸ ਤੋ ਉਦਾਸੋਰੋ ਕੈ ਆਜੁ ਏਕ ਦੇਹ ਹਿਛੁਟਾਇਯੋ॥ ਮੇਰੀ ਸੀਕਰ ਬੀਰਗ ਪੁਥੀ ਰਤ ਜੀ
 ਕੋਰੋ ਸੀਅ ਜਾਹਿ ਜਾਹਿ ਜੋ ਕਹੈ ਤੋ ਅਬ ਹੀ ਜਗਾਇਯੋ॥ ੫੯॥ ਸਿਤਿਵਾ॥ ਕਥਿਉ॥
 ਮੇਰੋ ਦੁਖ ਦੇਤੋਰੋ ਉਪਾਧਿ ਹੀ ਕਹੈ ਤੋ ਪੈਤੁ ਸੀਅ ਦੈਸਹ ਪੁਪਾ ਪੀਨ ਜਗ ਮੇਰੈ॥ ਸਾ
 ਜੀ ਦਲਾਮਾ ਏਖੇ ਰੋਪੁ ਨ ਲਥਾਹੀ ਪਾਰਿਤੋਰੋ ਪ੍ਰਭ ਪੇਲ ਮੇਰੈ ਜਾਤੁ ਨ ਮਿਟਾਯੋ॥ ਸੇਈ

ਤੀਅਕੋਨਕਮਗਮਕਾਬਿਸਾਚੀਕਹੋਪਤਿਕੋਮਿਟਾਇਜਸੁਆਪਨੋਚਲਾਯੋਹੈ॥ ਰਵਿ ੨੮
 ਕੇਉਦੇਤਾਅਗੇਦੇਖਿਕੈਦੁਖਦੁਤਤਨਾਮੰਧਦਸਕਪਮਨੁਕੋਨਕੋਲਾਯੋਹੈ॥ ੫੧॥ ਕ
 ਥੀਤੁ॥ ਪਾਪਕੋਨੋਰਥੇਪਾਪਮਿਨਹੀਮਿਭਲੇਉਪਰਿਕਹੋਤੇਲੋਕਥਾਵਰੋਕਹਤੁਹੈ॥ ਤ੍ਰਿਜਟੀ
 ਤ੍ਰਿਦੇਖਯਾਹਿਬਾਧਮੋਤਕੋਦੇਖੁਨਾਹੀਯਾਤੇਮੋਰਪ੍ਰਨਨੈਕੁਰਖੋਨਰਹਤੁਹੈ॥ ਗੰਮਭੁਜਦੰਗੁ
 ੨੨ਐਸੇਖੰਡਖੰਡਕੋਰੋਕੋਟਿਕਥਾਉਪਨਕਹੋਕੋਦਹਤੁਹੈ॥ ਜਾਹਿਦਸਕਪਬੀਸਲੇਚ
 ਸਿੰਮੰਧਕਉਪਾਹੋਪੁੰਜਬੀਸੁਰੀਕੋਹਾਥੈਚਿਹਤੁਹੈ॥ ੫੨॥ ਕਾਥੀਤੁ॥ ਮੀਸੀਸੁ
 ਨਗਮੇਲੀਕਨੈਕੁਨਰੁਯੋਨਿਸਿਕਜੈਸੇਰੋਕਮਨਿਬਿਨੁਹਿਰਮਕੁਲਾਤੋਹੈ॥ ਗੰਮਇਤਾਅ
 ਇਦਬਸੀਤਾਂਕੀਨਲੂਟਾਛੁਬਿਮੋਥਿਪਛੁਤਾਇਏਕਯੋਉਤਪਾਤੁਹੈ॥ ਕੋਰੇਕਬਰੋਛੁ
 ਦੇਖਤੋਸੀਅਕੋਬਲਕੈਸੇਨਮਿਲੈਗੀਮੋਸੀਮੋਸੀਇਰਹਤੁਹੈ॥ ਕੰਚਪਨੁਦੈਕੈਮੁਨੀਚ
 ਹਤੋਰੋਬਚੋਕਜੋਮੋਸੇਪਰਪੰਚਨਤੋਰੋਚਨਲਜਾਤੁਹੈ॥ ੫੩॥ ਕਾਥੀਤੁ॥ ਮਨਮੋਕੀਓ
 ਕਲਾਪਰਮਚੰਦਬਲੀਆਪੁਣਨਿਹਾਥਰਾਮਥੇਮੁਕਟਥਨਾਇਕੈ॥ ਪੀਰੋਪਟਕਟੀ
 ਸੁੰਨਲਪੇਟਿਕੈਨਿਖੰਗੁਕਾਧਿਮੰਗਮੰਗਸੁੰਦਰਮਨਗੋਕੋਲਜਾਇਕੈ॥ ਰਾਵਨਕੋਮ
 ਬੇਕਾਟਬਾਟਿਆਧੋਆਪਕਰਿਪਾਂਚਪਾਂਚਲੀਨੇਕਹਿਲੋਹੁਸਿਭਿਜਾਇਕੈ॥ ਚਲੇ
 ਸੀਅਤੀਰਰਪੁਬੀਰਬਨਮਯਾਬਲਬੋਖਕੋਪੁਤਪੁਪਾਪੁਪਰਸੁੰਨਾਮਾਇਕੈ॥
 ੬੦॥ ਕਾਥੀਤੁ॥ ਧਾਯੋਚਫਿਬਾਰਨਬਿਦਾਰਨਸੀਆਕੋਸਤਿਪਤਿਤਉਪਾਰਨਕੋਰੁਪਾ

ਤਨਧਾਰਿਕੈ। ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਏਹ ਨਰਾਮ ਚੰਦਾ ਏਨੀ ਤਿਸੁ ਭਲਾ ਏਹ ਬੈਥੈ ਨਿਜੁ ਮਾਰਿਕੈ। ਓ
 ਰਿਦੈ ਪਟਾਹਿ ਨਿਸਸਾ ਅਨਕ ਸੁਹਾਏ ਦੁੰਦੁ ਬੀਬ ਜਾਏ ਲੋਕੁ ਸ੍ਰੀ ਤਨਿ ਹਾਰਿਕੈ। ਰਾਵਨ ਕਹਤ
 ਮੀਧੈਨ ਮਨੁ ਕਾਮੀ ਅਬ ਜਨ ਤੋਹਿ ਜਾਨਕੀ ਲਖਿ ਤੇਛਾ ਭੈ ਜਾ ਰਿਕੈ। ੬੧।
 ਕਥਿਉ। ਕੇਉ ਕਹਿ ਹਾਰਿਕੈ ਸਰੁਪਤ ਏਹੁ ਪਲੀਨ ਮਾਨੇ ਮਨੁ ਹਾਰੁ ਜੂਪ ਅੰਸੇ ਹੋਹੇ ਰਿਕੈ।
 ਏਕ ਕਰਿ ਪਾਨ ਭਏ ਮੰਛ ਕੇ ਪਾਸ ਜੇ ਗਏ ਕਲੋਗ ਕਹੈ ਹਮ ਏਖੈ ਕੋ ਹੁੰਦੇ ਰਿਕੈ। ਏਕ ਕਹੈ ਭਕ
 ਕੀਨੀ ਮਿਹਾਰਾ ਜਰਾਮ ਚੰਦਰਾ ਵਨ ਸੇ ਪਾਪੀ ਤੁਮ ਮਾਏ ਪੇ ਰਿਪੇ ਰਿਕੈ। ਏਕ ਕਹੈ ਭਜੁ ਕਰਿ
 ਕਾ ਕੋ ਨਿਸਿਕਾਮ ਭੁਭਗਾਰਥ ਜਰਾਸਥ ਕਹੈ ਏਹਿ ਏ ਰਿਕੈ। ੬੨। ਕਥਿਉ। ਜੈ
 ਸੋ ਜਾ ਕੋ ਲਾਗੇ ਮਨੁ ਤੈ ਸੋ ਰਾਏ ਪੁਰੇ ਪੁਨ ਪੁਰਨ ਅਨੰਤ ਗੰਥ ਬੇਖ ਸਿਰਤ ਜੋਤੀ। ਰਾਵਨ ਕਹਤ ਜੇ
 ਦੇ ਪਾਵਤ ਸਰੁਪ ਮੇਖ ਤੇ ਰੋਬ ਰੁਭਾਗੀ ਬੈਠ ਕਰਿ ਬੇਹੀ ਕਜਤੀ। ਬਹੁ ਰੋਬ ਕਨ ਲਾਭੇ ਸਤ
 ਤੇਛਾ ਭੁੰਝੀ ਮੈ ਸੇਖ ਗਰਜ ਸੁਪਾਛੀ ਨਿਸੁਰਾ ਜੋਤੀ ਪਹੁੰਚੈ ਅਸੇ ਕਥਨ ਚਾਪੇ ਸੀ
 ਲਾਤੈ ਹੀ ਛਿਨ ਮਾਈ ਮਨ ਮੈ ਸੀ ਮਨੇ ਉਪਜ ਮੈ ਪੈ ਲਾਜੋਤੀ। ੬੩। ਕਥਿਉ। ਰਾਵਨ ਕ
 ਤਬਾਮੀ ਜੈ ਸੇ ਮੇਹ ਮਨੁ ਕਾਮੀ ਪਹਿਲੇ ਸੀਆ ਸੈ ਤੈ ਸੇ ਕੋਨ ਉਮਰੁ ਹੋ। ਕਹਾ ਗਾਜ ਪਰੀ
 ਮਤਿ ਰੇ ਮੇ ਮਨੁ ਸਰੀ ਪਰਿ ਲਾਜ ਸੀ ਲਾਛੀ ਲੋਕ ਗਹਤੁ ਹੋ। ਅੰਗ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਤੋ
 ਪਚੈ ਭਕੋ ਪਛੀ ਨਿਤ ਜਾਏ ਬਹਾ ਮੰਡਲ ਨ ਅਖੰਡ ਲਦ ਹਤੁ ਹੋ। ਯੋਨ ਜਾਨੈ ਪਾਪੀ ਏਹ
 ਰਚੀ ਮੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਜਾ ਕੀ ਮੇਸੀ ਏਕ ਜਾਨ ਕੀ ਜੈ ਪਰ ਮੇਹ ਹਤੁ ਹੋ। ੬੪। ਕਥਿਉ। ਤਉ

ਪੇਨਤਜੀਅਸਕਾਪੋਤੋਂਜੁਪਾਪੁਰਾਸੁਗਯੇਸੀਅਪਯਹਾਥਮੁੰਡਲਪਟਾਇਕੈ॥ਰਾਵਨਕੇ
 ਮਾਥਿਨਾਹੈਮੈਉਤਾਰੇਦਿਖੀਕੇਅਬਭਥੇਦੇਤਤੋਕੋਦਿਖਗਾਇਕੈ॥ਜਾਨਕੀਕੇਅੰਗਕੁ
 ਤਾਹੀਛਿਨਮੈਸੇਭਯੇਜਾਤੇਕਛੁਬਲੀਨਮਿਲੀਹੈਦੇਰਜਾਇਕੈ॥ਕਾਮਕੀਤਦਰਤੇਪਛ
 ਰਿਖਾਇਪਰੀਕਹੁਹਾਰਕਹੁਥਾਰਕਹੁਛੁਪਨਗਿਗਾਇਕੈ॥੬੫॥ਤ੍ਰਿਜਟੀਵਾਚਾ॥ਕਥਿਤੁ
 ਉਠੀਚੇਤਤਭਟਕੇਕਲਪਕੇਸੇਪਟੇਕਪਟਕੇਨਜਾਯੋਜੈਸੇਨਟਕੋਦਿਖਾਇਬੋ॥ਦੁਜੇਦੇਵਬ
 ਨੀਕੋਹੋਜਾਨਕੀਅਯਲੀਛਈਯਹੈਏਕਲੀਕਪਤੀਤੁਪਕੋਥਨਾਇਬੋ॥ਤਿਲੋਚਾਪੈਡੇਰ
 ਬੋਕੋਦੋਰੁਪੈਨਦਰੁਮਨੁਕੈਸੇਸੈਸੇਪਨਥਿਨੁਦੇਹਕੋਚਲਾਇਬੋ॥ਜੇਜੇਚਲੇਧਾਇਵੇਰੋਧ
 ਗਕੇਸੇਪਰੋਪਾਇਤੋਲੋਆਇਤ੍ਰਿਜਟੀਕੋਬਨਹੈਸਿਖਾਇਬੋ॥੬੬॥ਕ
 ਥਿਤੁ॥ਤਾਹੀਛਿਨਤਯੋਲੋਪਲੀਕਪੁਗਦੇਸਸੋਕਥਪਾਥਿਨੁਕੋਪਤੋਖਿਸਾਇਛੁਮਪਾਗਿ
 ਧੋਯਾਯੀਪਰਪਚਤੋਮੈਰੰਚਕਨਪਯੋਸੁਖਕੰਚਨਸੀਜਨਕੀਨਭੇਟੀਹੈਨਿਹਾਰਿਕੈ॥ਸੋਲੋ
 ਜਾਇਸਾਚੇਉਨਜੀਤੋਰਨਗਮਚੰਦਤੋਲੋਮੈਕੋਦੁਖਕੀਸਦਾਈਅਧਿਕਾਰਹੈ॥ਜੀਤਿ
 ਰਾਜਜੁਤੀਲਿਲੋਕਕੋਸਮਾਜੁਤਉਮੈਰੈਮਸਾਜੁਪਾਤਪਤਭਗਿਰਿਹੈ॥੬੭॥ਦੋਹਰਾ
 ਇਹਾਬਿਧਿਰਾਵਨਇਤਲੈਦੇਮੀਚੁਨਿਪਰਯਿਨਕਾਤਾਉਤਤ੍ਰਿਜਟੀਸਗਮਾਂਸਹਿਤਸੁਸ
 ਹੁਸੀਅਕੀਥਾਤਾ॥੬੮॥ਜੋਰਠਾ॥ਕਰਮਲੇਖਨੀਸੀਸਾਫਿਗੀਸਿਸਟਿਤ੍ਰੇਹੀਫਿਗੀਰਾਮ
 ਸਕਲਸੁਰਈਸਤਾਕੀਤੀਅਮੈਸੀਦੁਖੀ॥੬੯॥ਸੀਤੋਵਾਚਾ॥ਕਥਿਤੁ॥ਸੀਤਪਛੁਤਾਇਮੁ

ਮੁਕਾਇਵੁਖਪਾਇਯਾਇਕਹੈਗਾਇਯਾਇਸੀਲਲਾਯਪੁਰਾਯੋਹੈ॥ਕਿਟਕਬਨਾਇਬੇਖਗੰਮ
 ਹੀਕੋਅਯੋਪਾਪੀਮੇਰੇਮਨਪੁਆਕੇਸੋਧੋਰਹਛਾਯੋਹੈ॥ਜੋਨਅਨਿਬਿਜਟੀਤੁਰਤੁਮੈਕ
 ਤੋਤੋਤੋਅਜੁ॥ਹੀਨਿਸਿਕੈਕਲਕਬੀਜਬਯੋਹੈ॥ਦੇਖੇਦੇਖੇਯਹਿਮੇਰੇਮਨਕੀਫੁਟਾਈ॥
 ਈਬਰੇਪਾਪੀਸੋਤੋਪਾਪੀਮਿਲਿਬੇਕੋਭਯੋਹੈ॥੧੦॥ਕਥਿਤੁ॥ਹਾਥਿਰੰਹਾਸੁਰੇਸਚੰਡਕ
 ਗਨੇਸਸੇਸਹਾਦਿਨੇਸਦੇਹਅਥਲਾਗਤਗਿਲਾਨਕੀ॥ਬਰੇਅਪਗਧੁਇਨਕੀਨਿਦੁ
 ਖਦੀਨੇਮੇਰਿਬੇਖਦੇਖਭੁਲੀਰਭਿਹੈਤੋਮੰਤਆਨਕੀ॥ਮੀਦੁਮੇਲੁਪਉਤੋਤੋਪੁਨਦੈਮੈ॥
 ਉਮਾਜੁਜੇਗੁਸਾਧੋਹੁਤੋਤੋਨਮਰਤੀਅਚਯਕੀ॥ਰਾਮਤੋਗੁਲਗਹਿਲੇਗਾਨਿਮੈਫੁਲੀ
 ਸਦਾਗੰਮਕਥਿਯੈਸੇਤੋਇੰਗੇਇਕਹੈਜਲਕੀ॥੧੧॥ਕਥਿਤੁ॥ਪਹਿਲੇਤੋਗਾਮਹਿਤੋਕੋਟਿ
 ਕਕਪਟਜੋਤੋਅਥਤੋਕਪਟਹੀਮੈਆਪਮਾਇਜਾਤੋਹੈ॥ਜੰਦਪਨਮੈਰੇਅਪਗਧਮੇਰੇਪੁ
 ਨਨਾਥਤਉਮੈਰੇਅੰਗਨਸੋਅੰਗਹੀਰਿਸਾਤੋਹੈ॥ਦੇਹਕਹੇਪਾਇਚਲੇਪਾਇਕਹੈਨੰਨ
 ਫੁਲੇਨੰਨਦੰਗੇਰੇਮੇਹੁਅਗਇਲਪਟਾਤੋਹੈ॥ਪੁਨਨਉਗਾਇਭੂਮਿਕਾਹੇਤੋਫਾਟਿਜਾਇ
 ਯਾਹੀਮੈਸਮਾਇਸੀਅਮੈਸੇਦੁਖੀਗਾਤੋਹੈ॥੧੨॥ਕਥਿਤੁ॥ਅਰੇਮੇਰੇਪੁਨਮੇਰੇਕਹੇਤੋ
 ਉਡਤਨਹੀਆਪਨੋਕੀਭੁਰਗਮਹੀਤੋਪਈਯਾਸਦਾਕੇਸੀਘਾਤੀਸੇਹਿਤਭੀਕਸਿ
 ਤਾਰਕਾਲਗਮਜੁਪੇਜਾਹੁਮੇਰੇਦੁਖਅਤਿਗਾਈਯਾ॥ਆਦਰੁਨਹੋਇਤਹਾਕੈਸੇਗਯੋ
 ਭਾਵਤੁਹੈਨਿਪਟਿਨੇਲਾਜਹੈਤੋਭੇਦਕੋਬਤਾਈਯਾ॥ਕਿਧੀਮੇਰੇਪੁਨਨਾਥਤੁਮੈਕਯੋ

ਹੈਸਾ ਕੇਖੀ ਜੈ ਕੂਖੇ ਪਿਆਸੇ ਦੇ ਹਛੇ ਬਿਜਿ ਨਿਜਾਈਓ॥ ੧੩॥ ਕਾ ਬਿੰਤਾ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਕਹੈ ਬਾਤ ੬੦
 ਸੁਨਿ ਜਨ ਨਾ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹਮ ਤੋ ਮੈ ਰਪੁ ਬੀਜੀ ਮੈ ਨਾ ਹੋ ਨਰ ਰਹਿ ਪੈ॥ ਲੋਗ ਯੋਗਤ ਸੀਤ
 ਬਿਰਹ ਤੇ ਮਗੀ ਹੋਇ ਉਨਹੀ ਸੋ ਗਮ ਫਿਰਿ ਸੈ ਸੇ ਕੈ ਕਹਤ ਪੈ॥ ਜਾਨ ਤੋ ਹੋ ਜੀਵਤਿ ਕਹੇ ਤੋ
 ਗੁਸਾਈ ਸੁਤੋ ਜਾਤੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਕੇ ਬਹਤ ਪੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜੇ ਲੋ ਤੋ ਕੋ ਰਪੁ ਨਾ ਏਕੁ ਨ ਤੋ
 ਟਤੋ ਪੈ ਤੋ ਲੋ ਤੇ ਗੀ ਬਾਤੋ ਪੈ॥ ਲਖ ਕਸਹ ਤੋ ਪੈ॥ ੧੪॥ ਕਾ ਬਿੰਤਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਾ ਧਨੁ
 ਪ੍ਰਾਨਿ ਸਮੇ ਪੈ ਗਲ ਤ੍ਰਿਜਟੀ ਕਹੈ ਸਮਾਨ ਕਹੈ ਕੋ ਕਹਤ ਪੈ॥ ਕਾ ਲਪਰੇ ਨਰ ਰਪੁ ਬੀ
 ਰਕੀ ਮਿਲੀ ਗੀ ਕਿਨ ਤੂ ਤੋ ਏਕ ਛਲਿ ਹੀ ਮੈ ਛਲਿ ਸੀ ਮਰਤੋ ਪੈ॥ ਤੋ ਕੋ ਚਹੁ ਪਾਤੋ ਰਹ
 ਲਾਗੇ ਈਰਹਤੁ ਪਾਗੀ ਮੈ ਤੋ ਜਾਤੋ ਗਵਨ ਤੋ ਗਮ ਤੋ ਰਹਤਿ ਪੈ॥ ਜੇ ਲੋ ਤੂ ਅਚਪਤਨ
 ਦੇ ਤਨ ਸਗਾ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਤੋ ਲੋ ਪਾਪ ਮੈ ਲੈ ਲੈ ਅਪਕੋ ਧਰਤਿ ਪੈ॥ ੧੫॥ ਕਾ ਬਿੰਤਾ॥ ਤੇਰੀ
 ਪਦ ਜਕੋ ਪਤਾ ਪਤੋ ਪਤਾ ਪਹਾਜਾ ਨਾ ਰਪੁ ਬੀਜ ਜੁ ਕੋ ਤੋ ਚਿਨਾ ਬਿਸੁ ਸੁਪੈ॥ ਤੀਰਥ ਕੇ
 ਬਾਸੀ ਸੈ ਸੇ ਜਾਤਿ ਨੀ ਕਹੈ ਤੂ ਜਾਨ ਤੋ ਹੋ ਗਾ ਕੋ ਕੁਛ ਹੋ ਹਮ ਤੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪੈ॥ ਰਾਮ ਦੀ ਪਤਿ
 ਤੀ ਮੈ ਪਤਿ ਗਾ ਕੋ ਫਿਰ ਗਵਨ ਪੈ ਨੈ ਕੁਛ ਗੈ ਪੁਨ ਪਲਾ ਹੀ ਮੈ ਨਾ ਸੁਪੈ॥ ਦੇਖਿ ਹੋਤਾ ਸੋ ਸੋ
 ਸੇ ਪਾਨੀ ਮੈ ਪਤਾ ਸੇ ਲੂਣੇ ਗਾਧਨਿ ਮਵਾਸੇ ਪਾਧੀ ਮਾਸੇ ਮਾਸੇ ਮਾਸੁ ਪੈ॥ ੧੬॥ ਸ੍ਰੀ ਕਵੀ
 ਦਾ॥ ਕਾ ਬਿੰਤਾ॥ ਹਿਮ ਰਿਤੁ ਕਾਟੀ ਮਾਛੇ ਸਿਸਾ ਬਸਿਤ ਪਛੇ ਗੀ ਪਮ ਕੇ ਲਾਗੇ ਕਹੈ ਕੋ ਅ

ਉਜ੍ਜ੍ਵਲੇ। ਉਤਰੀ ਹੋਏ ਖਕੇ ਸਮੁਦ੍ਰਮੇ ਸੀਨਾਂ ਉਚ ਫਿਲਾਗਤ ਕਿਨ ਹੋਏ ਹੋਇ ਹਾਸੀ ਕੂਰ
 ਬੁਝੀਏ। ਨੈਕੁਰੁ ਪਾਏ ਹਰਖਾਏ ਜਿਥਿ ਮਹੇ ਕੈ ਸੇ ਜੈ ਸੇ ਬਾਉ ਚਲੇ ਅਨ ਚਲੇ ਦਸ ਗੁ
 ਰੀਏ। ਭ੍ਰਿਜਟੀ ਹਮਾਰੇ ਦੇਸ ਅੰਸੇ ਉਤਪਤਨ ਧੀਰਾਂ ਮਰਜ ਸੁਨੇ ਤੋ ਲਗਾਇ ਪੰਖ ਉ
 ਡੀਏ। ੧੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਨਗਰ ਅਜੁਰਾ ਸਕੁ ਸੁਖ ਜਿਹਾਂ ਆਮਰੇ ਰਾਜਾ॥ ਰਘੁਪਤਿ ਚਰਸ
 ਪਤਾ ਪਤੰ ਪਰਘਰ ਇੰਦੁ ਸਮਾਜਾ॥ ੧੨॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਰਾਜਨੀਤ ਤੇ ਸੋ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਭ੍ਰਿਜਟੀ
 ਕਨਾ॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਰਘੁਨਾਥ ਕੋ ਬਿਧਿ ਨ ਕਹੈ ਜਲਪਾਨਾ॥ ੧੩॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਰਘੁ
 ਪਤਿ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਕਸੇ ਛਤ੍ਰ ਚਮਰ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ। ਰੂਪ ਨ ਭੋਨ ਭਿਰਾਰੇ ਤੋ ਹਯਗ
 ਸੁਖ ਪਰਮਾਹਿ॥ ੧੪॥ ਕਾਥਿ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਹੁੰਮੇ ਲਿਖੈ ਨ ਬਾਚਿਤ੍ਰ ਕਾਰ ਭੀ ਅਪੀ ਅੰਤੋ
 ਬਿਛੇਰਿ ਕੈ ਨ ਲਿਕੈ ਸੋ ਹਾਨੀ॥ ਮਨ ਸਕੀ ਕਹਾਂ ਜਹਾਂ ਕੋ ਕਲਾ ਕਪੋਤ ਮੇਰ
 ਕਵਚ ਕੋਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਨ ਮਰਾਉਹੈ॥ ਸਦਾ ਮਾਤਿਗਯੋ ਕੀ ਬੇਦ ਕਿਪੁਰ ਮੇਰੋ ਕਪ
 ਨਦਨ ਮਲ ਮੇਰੇ ਸੁਐ ਸੇ ਦੇ ਕਢਾਉਹੈ ਦਾਰ ਦੇ ਕਛਲੇ ਕੋ ਕਪਟ ਕੇ ਸਦਾਈ ਕਲੁਪ
 ਬ੍ਰਤਿ ਪੁੰਨ ਜੰਗ ਅਨ ਕੋ ਬਕਾਲਹੈ॥ ੧੫॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਜਹਦ੍ਰਿੜ ਪੋਥਿ ਬੰਧੀਏ ਬਾਦ
 ਹਮ ਕੇ ਰਾਜਾ ਸੁਪਨ ਬਿਦੇ ਸਨਾਈਏ ਹਮਾ ਬਿਨੁ ਹਮਰੇ ਰਾਜਾ॥ ੧੬॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਜੋ ਅ
 ਬਕੈ ਰਘੁਪਤਿ ਮਿਲੈ ਹੁੰਖੇ ਮਾਵਯਾਜਾ॥ ਤੋ ਭ੍ਰਿਜਟੀ ਤੁਹਿ ਸਿਗਲੇ ਦਿਖਾਉਂਦੁ

ਰਾਜ) ੨੫॥ ਸੋਭਾ॥ ਐਰਕੋਇਕਗੀਤਰਘੁਬਰਚਰਨਪ੍ਰਤਪਤੋਕਰੀਅਹੁ ੨੬
 ਸਾਤ੍ਰਿਤੀਤਿਸਖੀਸਾਨੀਪਨਸਮਾ॥ ੨੭॥ ਛੋਪੜਾ॥ ਕਟਕਨਿਬੁਚੰਦਨਬੀਬੂਲਾ
 ਧੰਤਪ੍ਰਤਰਗਾਪਰਪਚਕਮੇਵੇਹਸਦਾਬੰਚਕਪੁਰਨਨਗਾਕੁਟਿਲਤਰੁਨਕੁਅਭਿ
 ਗਜਟੇਲਬਟਭਸਮਮੁਕਗੁਪੁ॥ ਬਿਨੁਬਿਜੁਲਾਪੁਜਕਦਲਾਮਵਰਕੁਪਤਨ
 ਪਾਇਪਗਾਅਕਲੰਕਗੰਮਸਬਾਬਿਨਾਸਾਸਿਅਰੁਦਾਰਿਦਾਬਿਨੁਪ੍ਰਸਾਦਸਾਪੁਰਨੀ
 ਚਕੁਲਪਟਕੁਮਰਚਿਤਚੇਰਗਘੁਪਤਿਸੁਜਸੁ॥ ੨੮॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਇਹਬੀਧਿਸੀਅ
 ਿਜਟੀਮਿਲੀਤਜੇਸੇਕਾਮਗਾਨ॥ ਤਬਜਨਕੀਪ੍ਰਸਿਨੁਪਕਰਤਮਕੇਧਾਨ॥
 ੨੯॥ ਛੋਪੜਾ॥ ਅਮਲਕਮਣਦਲਨੈਨਬੈਨਜਲਪਰਪੁਨਿਸੁਦਗਾਰਤਨਜ
 ਤਕੁੰਡਲਕਪੋਲਸੁਲਿਕਨਅਲਿਕਨਬਗਾਕਚਸਿਵਬਪੁਟਲਿਤਸੋਰਜਸ
 ਰਵਰਾਮਨਨਦੁਗਿਪੀਤਬਸਨਿਦੁਤਿਦਸਨਿਕਸਨਿਅਰਬਸਨਮੇਧਪੁਗਾ
 ਕਹਿਸੁਕਦਿਗੰਮਰਘੁਬੀਸਮਇਮਦਨਦਹਨਸੇਵਤਚਰਨਾਸੁਖਕਰਨਤੁਗਪ
 ਖਨਨਿਪੁਨਮਮਪਤਿਰਘੁਪਤਿਦੁਖਰਨਾ॥ ੩੦॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਦੁਖਸੁਖਕੀਬਾਰੈਸੋਥੈ
 ਜਨੀਸੀਰਘਬੀਗਪੁਨਸਨੈਨਹਿਗੁਸਕੇਬੋਲੇਕਪਿਸਥਧੀਗਾ॥ ੩੧॥ ਸੋਰਠਾ
 ਅਬਤਜਿਸੁਕਚਬਿਚਾਰਿਘੋਰੋਲੀਕਨਿਸਿਕਹੁਇ॥ ਰਵਨਨਿਪਟਿਗਵਰਪੁਰ
 ਨਸੋਪੁਰੋਕੈ॥ ੩੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਫੁਲੇਅੰਗਨਿਮਾਤਹਉਘਾਮਗਦਸੁਭਾਭਵਾਚਲੀ

ਜੁੱਧਕੀਬਾਤਸੁਨਹੁਸੁਨਵੈਗੰਮਕਵਿ॥੧੦॥ਸੋਰਠਾ॥ ਰਘੁਪਤਿਕੋਗੁਨਗਾਮਸੋ
 ਬਿਰੰਚਪਪੀਲਕਾ॥ਤਉਜਥਾਮਤਿਗੰਮਬਰਨਤਸਿਤਪਤਪਤੈ॥੧੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਸੁ
 ਨੈਸੁਨਾਵੈਮਨੁਧੈਰੈਰਘੁਪਤਿਚਰਿਤਅਨੰਤਾ॥ਤਾਕੇਮੁਕਤਿਸਦਾ॥ਕਹੈਬੀਬੇ
 ਮਹਿਕੀਤਾ॥੧੨॥ਇਤਿਸੀਰੰਗਮਗੀਤੇਰਾਵਨਪਰਪਚਨਾਮਦਸਮੀਕੀ॥੧੩॥
 ਦੋਹਰਾ॥ਰਾਮਕਥਾਕਵਿਜਥਾਮਤਿਬਰਨਤਜਗਅਨੁਸਾਗ॥ਜਮੇਖਗਉਰਿਏ
 ਰਿਧਗਗਿਰਤਿਪਰਤਨਮਬਿਗਪਾਗ॥੧੪॥ਦੋਹਰਾ॥ਰਾਮਭਗਤਿਬਿਨੁਮਤਿਕਰ
 ਨਨਿਗਮਥਤਾਵਤਨੇਤਾ॥ਛਲਬਲਤੋਰਾਵਨਛਲੋਮੀਚੁਊਗਾਹੀਦੇਤਾ॥੧੫॥
 ਸੋਰਠਾ॥ਤਬਲਗਿਸਾਧਨਪੂਰਿਜਥਾਨਾਧਿਪਰਸਨਪ੍ਰੇਮਕੋ॥ਕਮੋਤਾ
 ਤਜੈਦੁਰਿਬਿਨਾਦੀਪਬਾਤਨਕੋ॥੧੬॥ਸੋਰਠਾ॥ਏਕਸਰਨਿਥਿਤੋਹੈਇ
 ਪੁਤਪੰਮਸਬੈਰਹੋ॥ਪੁਰਖਨਾਰਿਨਹਿਏਇਕਯੋਪਰਿਥਿਤਾਸੁਰਹੀਏ॥੧੭॥
 ਸੋਰਠਾ॥ਇਤਨੇਕਹਹਿਊਪਾਇਸਬਫੇਕਟਇਕਪ੍ਰੇਮਾਬਿਨਾ॥ਸੇਈਸੁਨਹਮ
 ਨੁਲਾਇਸੁਕਵਿਗੰਮਬਿਨਚੀਕੋ॥੧੮॥ਕਾਥਿਤਾ॥ਤੀਰਥਕਰੈਅਨੇਕਸਦਾ
 ਏਮੀਨਭੇਕਅਰੁਕਛਕਅਨੇਕਚਬੈਜਗਗਾਏਹੈ॥ਪੰਨਹੁਸੰਪੇਟਭਰਿਸੇਦ
 ਤਭੁਯੰਗਐਕਰਿਗਤਿਨਖਾਤਬਨਹਿਮਿਘਰਛਾਏਹੈ॥ਰਾਤਿਕਥਿਨਾਹੀ
 ਸਾਥੀਪੂਰਿਮੂੰਰਮੇਲੈਹਾਥੀਪ੍ਰਸਾਦਹੀਬਿਵਾਲਬਕਜਨਮਗਵਾਏਹੈ॥

ਨਾਚਿਨਾਚਿਮੰਨਾਭਿਬਾਦਪਨਘੋਰਜਯੋਭੁਤਾਇਪ੍ਰੇਮਹੀਨਗਘ੍ਰਨਾਥਕੰਤੁ ੯੩
 ਪਾਏਹੈ॥ ੧॥ ੧੦੮॥ ਰਾਵਨਾਮਤਿਮਤਿਹੀਨਸਮਝੈਪੈਚਰਨਨਭੁਜੈਸੁਨਿਸਤਿ
 ਭਗਤਿਪ੍ਰਥਿਨਿਕੁੰਭਕਰਨਬਧੁਕਾਨਵੈ॥ ੧॥ ੧੦੯॥ ਗਮਚੰਦਣਾਪੀਭੁਤ
 ਕਪਿਭੀਗਥਿਕਦਿਮਤਿ॥ ਕਿਲਕਿਲਾਇਉਛਲਤਪੁੰਛਪਟਕਤਚੰਚਲਾ
 ਤਿ॥ ਭੀਠਿਜੇਰਿਸਥਧਗਤਿਅਸੁਰਤਬਹਰਤਦੁਰਿਦਥਾ॥ ਰਵਿਪ੍ਰਗਟਤਪ
 ਰਭਚਜਾਤਤਮਨਿਰਖਬਦਨਛੰਬਾ॥ ਰਘੁਪਤਿਪ੍ਰਤਪਕਫਿਗਮਕਹਿਨਿਰ
 ਖਤਪੀਠਛਜਾਇਅਗਿ॥ ਸਿੰਗਰੰਕਕੋਨਲੀਕਾਧਿਪਤਿਜਹਸਿੰਘਥਿਦਾਹਨ
 ਕੁੰਭਕਰਿ॥ ੧॥ ੧੧੦॥ ਅੰਗਕੋਗਿਰੀਸੁਮਲੁਤ੍ਰਿਗਕੋਕਪੀਸਪੁੰਸਦੇਵਨਕੋ
 ਦੂਤਜਮਦੂਤਨਕੀਅਦੁਨੀ॥ ਜਾਨਕੀਕਲੇਸਕੁਲਾਲਜਸੀਲਛੀਲਛੁ
 ਤ੍ਰਿਅਠੇਲੇਕਪਾਲਨਿਕੀਭੀਠਿਕੀਲਗਾਵਨੀ॥ ਪੰਚਭੂਤਦੇਹਕੋਸੁਮੰਡਮਲ
 ਮੰਡਲਿਕੋਅਏਗਨਿਝੰਡੁਏਤੀਬਾਤਨਾਚਲਾਵਨੀ॥ ਲੀਕਈਸਉਪਰਿਨਿਸਿ
 ਕਦੋਤਪੀਸਪੀਸਦੇਖੈਥੀਸਕਰੀਏਕਸਾਰਸੈਸੀਪਾਵਨੀ॥ ੧॥ ੧੧੧॥ ਚੰਦਣ
 ਅੰਗਦਸੈਕਹੈਬਥਰਾਵਨਕੀਦੇਖੀਘਾਤਅਜਹੁੰਨਮਾਇਕੈਨਮੋਕੈਸਿਰੁਸੁ
 ਪੈ॥ ਚੋਨਹਾਰਜੋਕੈਜੈਸੀਠੈਸੀਮਤਿਹੀਏਥੈਸੀਜਾਨਤਹੰਜਾਤਕੀਕੋਕਪਭੁਰਕ
 ਮੈ॥ ਥੋਲੇਧੂਮਨਗਪਪੀਅਥਲੋਤੰਨਾਥਰਾਵਨਕੋਨੇਨਕੀਕਦੁਸਾਜਿਆ

ਗਏ ਹੁਤੇ ਗੰਮਤੁ ਰਕਾਹੁ ਹਾਥ ਪਾਉ ਨਾ ਲਾਉ
 ਮੁੰਦਰ ਅਨੁਪ ਛਾਥਿ ਗਏ ਛਪਿ ਰੂਪ ਐਸੇ
 ਜਿ ਤੇਤੇ ਈਖਵਾਸ ਸਾਥੀ ਕੀਚਨ ਕੇ ਕੰਡਲ ਕੀ
 ਆਇਚ ਛੇ ਪਾਇ ਪਾਇ ਮੋਹੀਆ ਪਨੇ ਆਪਨੇ
 ਭੀ ਬਤੜੀ ਛਪ ਕੇ ਹਰਨ ਹਰਾਮ ਕੇ ਕਰੰ
 ਰਾਮ ਚੰਦ ਜ ਕੇ ਕਾਜ ਸੇਵਾ ਕੀ ਨੀਦੇ ਵਰ
 ਜੇ ਹੈ। ਚੰਦ ਮਾਸ ਮਾਨ ਛੱਡ ਚਾਮਰ ਤੁਰੰਗ ਪੁੰ
 ਘੋ ਹੈ। ਭਏ ਅਸਵ ਬਥਾ ਜੇ ਦੰਦ ਭੀ ਅਪਾਰ
 ਆਖੇ ਹੈ। ਥੋਰੀ ਹੁੰਦੇ ਮਾਰ ਬੇਕੀ ਬਾਤ ਮੁਸ
 ਆਖੇ ਹੈ। ੧੩॥ ਕਾਇ ॥ ਐਸੀ ਭਾਂਤ ਕੇ ਜੰ
 ਹੋ ਬਡੇ ਉਪਹਾਸੁ ਹੈ। ਉਮਾ ਪਤਿ ਤਾਰ ਕੁ ਉ
 ਭੇਗ ਮੋਢੀ ਦਾ ਸੁ ਹੈ। ਬੋਲੇ ਹਨ ਮੋਨ ਰਾਮ
 ਭਰ ਦੇਖੇ ਨ ਕਿਸਾ ਸੁ ਹੈ। ਸੀ ਪਤਿ ਬਿਲਾਸ
 ਮੜ ਕੇ ਕਟਾਛ ਕੇ ਪਕਾਸੁ ਹੈ। ੧੪॥ ਹਨੁ ਅ
 ਤੇ ਦੇ ਉਬਡੇ ਹਮ ਦੁਤ ਹਸਿ ਕੈ ਬਡੀ ਖ

ਨਸੈ ਕਹੈ ਕਾਂਤੇ ਰੋਗੇ ॥ ਰਾਵਨ ਕੋ ਮਾਰਿ ਤਪੁ ਬੀਰ ਕੇ ਪੁਤ ਪਤਮ ਜਾਇ ਲਿਕਹੈ ਨਿਸ਼ਾ ॥ ੮੩ ॥
 ਬਰੋਹ ਨ ਕੋ ਰੋਗੇ ॥ ਤੋ ਕੋ ਰਾਜ ਦੇ ਤਹ ਮਾਥੀ ਚਿਨ ਬਿਗਾਏ ਕਾਮ ਜਨ ਤੋ ਹੋ ਮੈ ਛਾਡਿ
 ਤੋਗਨੀ ਮੈ ਪਰੇਗੇ ॥ ਛਾਈ ਕੀ ਬਿਬੂਤ ਪਾਇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੋ ਰਿਸਾਇ ਕਰੇ ਰੋਹ ਮਾਰੇ ॥
 ਗੇ ਕਹਾ ਕਹਾਧੋ ਰੋਗੇ ॥ ੧੪ ॥ ਖੁਭੀ ਖੁਭੀ ਵਾਚ ॥ ਕਵਿਤਾ ॥ ਸੁਧੇ ਦੁਖ ਦੇ ਤਹੋ ਕਿ ਪਾਨ
 ਕਾ ਛਿਲੇ ਤਹੋ ਜਨਮ ਤੋਹਾ ਨੁ ਪਾਇ ਰਾਮੁ ॥ ਕੋ ਕਮਾਇ ਹੋ ॥ ਏਕ ਗੰਗੇ ਮਾਧਿ
 ਕੋਟਿ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਹਾਇ ਜਹਾ ਪਗ ਪੁਰਿ ਤਹਾ ਮਥੇ ਵੀ ਲੁਠਾਇ ਹੈ ॥ ਅਪੁਨੇ ਈ ਲੋਚ
 ਨ ਕਮਲ ਕੇ ਬਿਛੋਨ ਕਰਿ ਦੇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਹੀ ਗੈਲ ਧਾਮ ਪਧਾਇ ਹੈ ॥ ਲੀਕਾ ਛਿਰ ਕਾ
 ਇ ਚਰਨੇ ਦੇ ਕੋ ਸੋਹਨੁ ਮਨ ਤਾ ਕੇ ਪਾਛੇ ਤੁਮੈ ਕੋਟਿ ਬਿੰਨ ਨ ਖਵਾਇ ਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਏਇ ਤਸੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨ ਹਰਖ ਵੰਤ ਸਭ ਗਾਤਾ ॥ ਸਿਖ ਸਬਦ ਸੁਨਿ ਰੋਕ ਜਿ ਮੁਸੁਰਾ
 ਹੁ ਲਿਕ ਕੀਥਾਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਰਾਵਨ ਰਾਜਾ ਸਿਰਠਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਮਹੇਦਰ ਬਾਤ ਤੂੰ ਮੰਤ੍ਰਿ ਰਾਵ
 ਨੁ ਕਹੈ ॥ ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਕੀ ਪਾਤ ਆਇ ਗਏ ਜਨਮ ਮੇਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਮੰਤ੍ਰਿ ਵਾਚ ॥ ਸੋਰਠ
 ਜਹੈ ਬਡੀ ਬਿਪ੍ਰੀਤਿ ਤੁਮਹਾ ਮੈ ਜਨਮ ਤਨਹੀ ॥ ਸਦਾ ਬਡ ਕੀ ਗੀਤਿ ਬਹੁਤ ਕਰੈ ਬੰਗ
 ਕਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ਕਵਿਤਾ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਚਢੇ ਜਬ ਪੀਠਾ ਨ ਕਹੈ ਤਬ ਭੂਮਿ ਰਾਮ ਗੀ
 ਗਾਰਿ ਭਈ ਰਾਗੀ ਨਾਂਉ ਕੀ ॥ ਸੁਰ ਛਪੇ ਪੁਜਾ ਬੀਚਿ ਕੀਨੈ ਹੋਸ ਮੁੰਦ੍ਰ ਕੀ ਚਰਿ ਚਰੇ
 ਰੈ ਗਏ ਅਰਿਹੈ ਨਾਸ ਅਠੈ ਕੀ ॥ ਸਿਖ ਨਿ ਕੇ ਬਾਤ ਬਹੁ ਰਿਭਈ ਛਾਤੀ ਦੁਕ ਛੂ

ਮਹਿਤਿ ਦੇਹਾਨ ਲੰਨੀ ਮਨੋ ਪਾਉਕੀ ॥ ਏਤੇ ਪਰਿਬੁਝੁ ਤੋ ਬਰਬਰ ਮਹਾਂ ਬਾਜਜੋ ॥
 ਬਲਾਵਰੇ ਕੇ ਬਰੇ ਸੁਭਾਉਕੀ ॥ ੧੭੭ ॥ ਐਸੇ ਸੇਖਤ ਕੀਨੇ ਮਨੁਖ ਕੇ ਬਾਤ ਕੀ ॥
 ਹੀਰਚੀ ਰਾਜ ਬੇਖ ਸਬ ਕੇ ਬਨਾਇਕੀ ॥ ਸਬ ਹੀ ਕੇ ਦੈਕ ਮਨ ਬਾਨ ਸਾਦਧਨ ਕਰਿ ਚਾ ॥
 ਉਸੈ ਬਢਾਇ ਚਾਪ ਹਾਥ ਨ ਚਢਾਇਕੀ ॥ ਦੁੰਦੁਰੀ ਬਜਾਇ ਬੈਰੁ ਪ੍ਰਗਟੈ ਜਨਾਇਕੀ ॥
 ਕਰੇਨੀ ਸੀ ਕਢਿਗ ਮਾਝੇ ਦਲੁ ਆਇਕੀ ॥ ਸੂਰਨਿ ਬੁਲਾਇ ਕੁੰਭ ਕੈ ਜਗਾਇ ਭਰਾਜਾ ॥
 ਤਬੀਤ ਗਏ ਤੋ ਦੋਹੇ ਪਛੁਤਾਇਕੀ ॥ ੧੭੮ ॥ ਰਾਛੁ ਨ ਢਾਚਾ ॥ ਕਾਥੇ ॥ ਬੀਧਿ ਬੀਧਿ ਗਤਿ ॥
 ਪਛੁਤਾਤਿ ਜੇ ਸੰਘਤੀ ॥ ਮੇਰੁ ਤੁਝੀ ਬਾਨੀ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਕਰੇ ਪੈ ਸੁਨਾਇਕੀ ॥ ਮਨ ਸਕੀ ਜਾਤੀ ॥
 ਭੰਡ ਬਾਤੀ ਪਾਈ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕੀ ਸੁਹਾਤੀ ਬਾਤੀ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹੈ ਆਇਕੀ ॥ ਸਿਰੁ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥
 ਤੀ ਕਰੋ ਜਮ ਕੇ ਮਾਰੀ ਸਬ ਜੇਗਨੀ ॥ ਕੁਲਾ ਬਿਠਾਤੀ ਪਠਾਉ ਅਧਾਇਕੀ ॥ ਪਾਤੀ ॥
 ਲਿਖਿ ਦੈਤ ਨਿਕੋਨਾਤੀ ਕਮਲਾਸ ਨਿਕੋ ਗਤੀ ਕਰਿ ਆਖੇ ॥ ਛਾਤੀ ਕੋ ਧਉ ਪਜਾਇਕੀ ॥ ੧੭੯ ॥
 ॥ ਦੁਹਰਾ ॥ ਬੋਲਿ ਮੇਰੇ ਦਰਸੈ ਕਰੇ ਬਹੁ ਗਿਲਿ ਕਰੇ ॥ ਆਗਮ ਚੰਦ ਕਯਕਤ ਹੋ ਕਰਾ ॥
 ਮੇਰੇ ਸਤੁ ਤਾਉ ॥ ੨੨੦ ॥ ਮੰਡਿ ਛਿਦਾ ॥ ਸੁਨਿ ਗਾਜਾ ਅਮਈ ਸਹਾ ॥ ਭੋਜੇ ਰਿਝਿ ਤੀ ਕਰੇ ॥
 ਘਨਾਇਕ ਜਗਦੀਸ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਗਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਖਾ ॥ ੨੨੧ ॥ ਸੇਰਾ ॥ ਰਥਾ ਮਚ ਪਾਇਕੀ ॥
 ਮਿਨ ਸੇਰੁ ਤੁਝ ॥ ਬਟਾ ॥ ਬੀ ਸੇਰੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮ ਲਖਨ ਪ੍ਰਾਪਿ ਪਾਹੁਨੇ ॥
 ॥ ੨੨੨ ॥ ਛਪਾ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਕੀਚਨ ਮ੍ਰਿਗ ਛਾਲ ਮਾਲ ਕਪਿ ਮਧਿ ਨੀਲ ਮਲਿ ॥ ਦਸ ਸਰਬੁ

ਨਨੀਰਾ ਮੋਬੀਗਧਿਸੋਪਤਿਗਨਿ। ਚਰਨਕਮਲਹਨੁਮਨਪਧਨਲਾਨਤਉਹਭਿਟਤਿ॥ ੧੬
 ਕਹਤਥਾਤਤੁਵਅਨੁਸੁਨਤਮੁਸਕਤਦੁਖਮਿਟਤਾਮਿਦੁਖਕਨਸੁਗੀਵਪਥਿਅਗਿਪਸੀ
 ਨਲੋਜਲਮਤਿ। ਰਾਜਾਧਿਰਜਲਿਕਾਧਿਪਤਿਜੇਈਜਤਸੁਗਨਿਬੈਰਹਿਛਮਤਿ॥ ੨੫॥
 ਕਪਿਪ੍ਰਚੰਡਵੰਡਨਿਮੰਡਤੰਡਨਿਅਵਾਣਿਦੁਤਿ। ਪ੍ਰਗਟਿਮੰਡਰਵਕਰੋਕਰਣਗ
 ਨੈਨਨਛੁਭਤਿ॥ ਪਵਨਪੁੰਡਕੂਪਤਨਿਕਾਇਅੰਗੁਲਭੂਮਾਣਿਖਤਾਸੀਅਮਗੋਧਰਿ
 ਮਿਠੈਰਾਵਤੁਮਮਾਗਾਪਿਖਤਾ॥ ਸਿਨਧਬਿੰਧਾਥਿਨੁਲਛਮਨਚਵਰਤਿ॥ ਏਹਾਥਵੰ
 ਪਾਥਿਕੈ॥ ਕਵਿਹਾਮਸੁਰਮਇਜੁੱਪਮਟਿਛੁਵਤਚਰਨਗਾਮਗਧੈ॥ ੨੬॥ ਰਾਵਨੇਵਾਚ
 ਕਵੰਤੁ॥ ਰਾਮਕੀਤੰਜਨੀਥਾਤਾਬਿਨਾਜੁਧਕੋਪਲਾਤਮੇਰੇਸੁਰਜਤਹੈਪਰਿਕਮੇਉਰਾ
 ਏਹੈ॥ ਏਕਨਕਥਾਧਿਲਾਇਏਕਨਕੈਏਉਠਾਇਏਕਨਕੀਨਾਰਿਮੰਰੇਰੇਤਰਿਥਾਇਹੈ
 ਏਕਨਕੈਕਰਕਸੀਪ੍ਰਤਿਜਨੀਬੁਲਾਇਕਯੋਆਧੀਰਾਤਭਏਤੋਸਬੈਸੋਇਜਾਇਹੈ॥ ੩
 ਰਾਜਾਇਹਾਮਕੋਉਠਾਇਲਾਇਮੇਰੇਦਿਗਤੋਰਭਏਜੀਤਕੇਨਸਨਹਿਥਜਾਇਹੈ॥
 ੩੭॥ ਧਰਮਨੇਵਚਾ॥ ਕਵਿਭੋ॥ ਤੋਹਿਲੋਥਭੀਖਨਕਹੀਹੈਬਥਹਾਥਜੇਹਿਨਾਵਤਹੈਰਾ
 ਨਾਥਸਾਵਧਾਨਹੋਇਥੋ॥ ਥੋਲਨਥਾਤਪੁਤਰਘੁਬੀਰਪੁਰਹੂਤਸੁਨਿਮੇਰੀਚੰਕੀਪਾਇਕੈ
 ਸਾਰਿਪਾਇਸੋਇਥੋ॥ ਰਾਵਨਕੇਆਵਤਲੋਤੁਮੈਨਜਗੋਹੈਦੋਹੈਕਲਿਯਥਾਭੁਤਕੋਪੋਰ

ਅਬਿਗੋਇਬੋ॥ ਪ੍ਰਤਰਨ ਬਤ ਹੈ ਹੋ ਸਾਖਾ ਮਿਗਤੁ ਸੁਨ ਮਾਗਿ ਮਾਗਿ ਬੈਰਨ ਕੋਰਾਮ
 ਮੁਖ ਜੋਇਬੋ॥ ੨੫ ਕਵਿਤਾ ਸੂਰਫ ਪਛਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜੋ ਸਿਪਾਚੀ ਦੇ ਸਚ ਕਵਾਕ
 ਬਿਛੁਰੇ ਤੋਂ ਚਕੋਰ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ਹੈ॥ ਕੁਮਦ ਨਿਛੁਲੀ ਕਿਜਾ ਮੂੰਦੇ ਭੋਰ ਬਧੇ ਬੀਚ ਪ੍ਰਤਨ ਬ
 ਬੁਝੇ ਮਨੋ ਕਾਲ ਕੂਟ ਖਾਯੋ ਹੈ॥ ਅਧੀਰਤ ਬੀਤੀ ਸਬ ਸੇਏ ਜੀਅ ਜਾਨਿਆ ਨਿਸ਼ਾ
 ਖਸੀ ਪ੍ਰਤਿਜਨੀ ਪ੍ਰਤਾਉ ਸੋਜਨ ਯੋ ਹੈ॥ ਬੀਜੁ ਗੀ ਸੀਫੁ ਗੀਭਾਂਤ ਬੁਝੀ ਹਾਥ ਛੁਗੀ ਲੋਹੁ
 ਗੀਡੀ ਟਿਜੁ ਗੀਦੇਖ ਅੰਗ ਦਲ ਜਾਯੋ ਹੈ॥ ੨੬ ਅੰਗ ਦੇ ਵਾਚੁ ॥ ਛਿਤੁ ਰਾਮ ਲੀਨਾ
 ਨਦੀ ਨੀਬ ਦਕਿ ਮੈ ਖਗੀ ਕੀਨੀ ਬਾਟ ਪਾਰ ਬੇਕੋ ਬਣੀ ਅੰਗ ਦ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈ॥ ਦੋਰ
 ਹਾਥ ਗਹੇ ਮੇਸੇ ਸੁਪੇ ਬਾਤ ਕੋ ਹੋਲ ਕੋ ਚਾਹੋਲ ਰੇ ਮੇਸੇ ਕੋ ਨ ਤੇਤੇ ਹੀ ਨ ਹੈ॥ ਕਛੁ ਨ ਬ
 ਸਾਇ ਬੁਝਾ ਜਿਜੈ ਬੇਕੋ ਬਿਲ ਲਾਇ ਕੋ ਸੇਜੈ ਸੇਸਿ ਪਮੇਦ ਹਰਨੀ ਕੋ ਚਾਨੈ ਹੈ॥ ਕੀਨੀ
 ਬਤੋ ਸੋਰ ਸਬ ਜਾਗੇ ਮਨੋ ਚਾਏ ਭੋਰ ਕੋਰ ਕਾਰਤੁ ਈ ਜੁਨੇ ਰਾਵਨ ਮਲੀਨ ਹੈ॥ ੨੭
 ਛਿਤੁ ॥ ਭਯੋ ਪ੍ਰਤ ਛੁਲੇ ਜਲ ਜਾਤ ਰਪੁ ਨਾਥ ਮੁਖ ਭਾਜੇ ਤੁ ਮਮੋ ਤੇਗ ਰਾ
 ਨ ਪ੍ਰਤ ਪਕਾਮ ਲੇ ਚਕਵਾਕ ਮੇਸੇ ਸੀਤਾ ਉਮਿਲ ਨ ਹਾਰ ਛੁਟੀ ਬ੍ਰਿਗਮਾਲਾ
 ਨੇ ਬਾਨ ਰਾਮ ਚਾਪ ਕੋ॥ ਪੂਖਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜੋ ਪੁਜ ਕਿਰਨ ਕੇ ਧਏ ਛਾਏ ਕੈ ਸੇਜੈ ਸੇਆ
 ਦੇ ਸੁਖ ਜਨ ਕੀ ਮਿਲਾਪ ਕੋ॥ ਚੰਦੁ ਪਛੋਫੀ ਕੋ ਲੀਕ ਪਤੀ ਹੁਤੇ ਨੀਕੋ ਤਾ ਰੇਲ ਦੇ ਮ

ਨੇਮਾਉਅੰਕਮੇਘਨਾਦਥਾਪਕੇ॥ ੩੧॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਰਾਪੁਪਤਿਜੁਕੇਦਲਕੀਪੁਬਲਦੇ॥ ੪੫
 ਚਪਬਡੇਦੁਖਜੀਅਪੈਨਮੁਖਤੋਨਾਈਏ॥ ਸੇਰਜੇਰਿਤੀਨਿਕੋਰਥਾਖਸਖਪਾਏਜੇਪ
 ਠਏਹਮਜੈਸੇਮੇਲਿਪਾਰਬਾਅਗੈਉਡਾਈਏ॥ ਬੋਲਮੇਘਨਾਦਚਹੁੰਭਰਜਾਇ
 ਛੋਕੋਦਲੁਮਾਰੋਏਕਏਕਗਨਿਆਇਸਜੋਪਾਈਏ॥ ਕਿਧੋਚਲੋਸਾਇਕੁੰਭਕਾਨਕੋਜ
 ਠਾਇਕੋਹੋਅਘੋਪਰਬੁੰਢਤਕੋਭਲੇਈਮਨਾਈਏ॥ ੩੨॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਮੇਘਨਾਦਜਾਇ
 ਫੋਲਲਾਖਕਬਜਾਇਰਹੈਬੁੰਢਕਾਨਜੁਬਡੇਈਸੁਖਪਾਏਹੈ॥ ਹਾਬਿਨਕੇਪੁਜੇ
 ਤੋਗੋਡਲੋਚਢਾਇਰਹੇਮਨੋਪਾਉਚਪਭਲੋਭਾਂਡਸੋਸੁਖਪਾਏਹੈ॥ ਬੋਲੀਤਬਨਾਹਿਜ
 ਕੋਏਕੁਹੋਉਪਾਇਕੋਹੈਸੈਸੀਭਾਂਡਤੁੰਦੁਆਸਮਾਪਨਗਾਘੋਹੈ॥ ਕਾਂਨਮੈਗਨੇਸਕੋਪ
 ਠਾਇਪਾਛੇਕੋਟਿਗਨਲੋਚਨਮੁੰਦੇਈਰਹੇਉਤਰਸੁਨਾਏਹੈ॥ ੩੩॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਸੇਈਕਾਂ
 ਮੁਕੀਨੋਗਜਸ੍ਰੀਤਨਿਬੁਲਾਇਕੋਬਜਾਇਫੋਲਦੁੰਭੀਸੁਕਾਨਮੈਪਾਏਹੈ॥ ਅੰਗ
 ਸਬਸੁਰਨਸੋਕਹੋਹੈਪਵਹਿਲਾਗਿਜਾਹੁਲਾਗੋਕੋਸੇਜੈਸੇਪਛੀਗਿਰਛਾਏਹੈ॥ ਘ
 ਰਿਚਾਰਿਪਾਂਚਤੋਲੋਸਮਸ੍ਰਣਪਗੀਕਹਾਂਭਏਗਤਗਏਕਿਧੋਪੇਟੇਮੈਪਚਾਏਹੈ॥ ਤਾ
 ਕੇਪਾਛੇਰਾਜਕੇਕਮਾਰਕੁੰਭਕਾਨਕਹੋਜਨਤੋਹੋਦੇਨਦੁਖਰਵਨਜੀਅਏਹੈ॥ ੩੪॥
 ਸਵੈਸਾ॥ ਸੇਵਤੋਪਾਦਕਾਜਹਾਂਚਲਲੀਕਪਤੀਪਹੁੰਚੇਤਿਹੋਗੇ॥ ਕੁਹੋਜਗਾਵਤਮੇਰ
 ਜਾਨਕੀਸੇਜਗਕੋਸਮਸ੍ਰਵਤਬੋਹੈ॥ ਸੇਭੁਗਤਿਨਹਿਵੈਸੁਖਿਨਾਥਬਿਨਾਘੁਨਾਥਭਜੈਨ੍ਰਿ

ਅੰਗੋਰਾਮਹੀਕੰਨਬਨੈਕਪਟੀਜੋਬਨਤਉਡੀਲਸੁਸੀਲਕੋਦੋਗੇ॥੩੫॥ਸਵੇਕਾਤਾਹੀ
 ਕੇਹੋਤਲਮੇਕਾਪਿਕੋਦਲਗੰਮਬਰੋਸੁਨਿਬੰਰੁਬਫਯੋ॥ਵੇਰਬਡੀਖਨਭਾਈਮਿਲਿਯੋਇ
 ਕਥਾਨਭਾਇਕੈਗਾਂਉਜਗਯੋ॥ਅੰਰਬਡੀਬਿਪਹੀਤਿਸੁਨੋਤਮਤੇਨਰੁਕੋਤਮਕੋਰੁਪਪਯੋ॥
 ਯਾਹੀਭੇਬੇਗਚਲਿਪਾਰਿਕੋਦੁਖਮੋਹਿਜੁਹੇਸਬਤੋਹਿਸੁਨਯੋ॥੩੬॥ਸਵੇਕਾਤਾਹੀਅੰਰਸਬੇਤੁ
 ਮਜਾਨਤੋਖਰਦੁਖਹਵੈਜਿਹਭੇਭਿਪਛਰੇ॥ਸੁਪਨਖਾਪਾਤਿਹਿਭਕਰੀਮੁਨਿਮਾਰਿਮਰਿ
 ਦਏਦੁਖਭਰੇ॥ਅਛਕੁਮਾਰਕੇਸਿਗਖਪੇਭੁਟਰਫੁਸਕੋਟਿਨਕੋਟਿਸੀਘਾਗੇ॥ਕ੍ਰੋਧਬਫਾਇ
 ਲਾਵਾਇਲੇਖੀਹਿਭਿਕਪਤੀਗਫਲਿਕਸਿਪਾਗੇ॥੩੭॥ਸਵੇਕਾਤਾਹੀਜੋ
 ਰਿਸਤਾਸਬਥੋਲਿਬਡੇਭਟਬੂਝਤਰਜਕੀਰੀਤਿਪੁਰਾਨੀ॥ਜੋਬਲਹੋਤਉਕੋਰਲਇ
 ਜਿਹਮਾਰਗਿਹੋਇਅਨਜਨਪਾਨੀ॥ਬਾਤਜਨੇਸਬਥੋਲਿਉਤੇਪਨਿਹੋਘਟਕਨਬਡੇਸੁ
 ਰਕਾਨੀ॥ਰਵਨਬੋਲਿਉਮੇਸਮਝੀਹਮਜਾਨਤੋਹੋਤੇਗੀਦੇਹਬੁਫਾਨੀ॥੩੮॥ਕਥਿਤੁ
 ਬੋਲਮੇਕੁੰਰਕਨਅਥਲਿਕਕੇਅਵਾਸਏਤੋਲਾਗਤਉਦਾਸਮੋਹਿਫੈਸੇਨਸੁਹਾਵਨੇ॥ਜੇਦੀ
 ਈਠੋਰਨ੍ਹਿਤਕਾਂਮਕੋਗਰਬੁਜਾਤੋਤੇਈਤੇਈਠੋਰਅਥਲਾਗੈਰੁਪਦੇਨੇ॥ਚੋਪਖਅਟ
 ਰੀਚਿਤਸਾਗਚੋਕਭਾਗੀਮਾਨੋਕੋਉਬਸਮੇਨਾਹੀਮਬਏਬਸਾਵਨੇ॥ਕੋਠਸੀਅਥਾਤ
 ਜਾਕੇਏਤੋਉਤਪਾਤਕ੍ਰਾਤਗਤੀਬਿਨੁਅਏਦੋਰਿਦੀਪਕਜਰਵਨੇ॥੩੯॥ਰਵਨੇਵਾਰ
 ਕਥਿਤੁ॥ਬਾਤਸੁਨਿਜਵਾਮੀਰਾਮੀਗਰਿਸਭਰੇਮੋਹਿਬਰੋਪੈਭਰੋਸੋਤੋਸੋਮੇਸੋਬਿਲਲ

ਤਹੈ ਲੋਹਕੀ ਨਾਮਾਂ ਚਲਾਗੀ ਬਾਨ ਕੀ ਭ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਗੀ ਨੀਦ ਅਥੰ ਜਾਗੀ ਕਿਧੈ ਤਾਂ ਤੇਤੁ ੨੬
 ਭਰਾ ਤਹੈ ਏਕਹਾਂ ਕਥਾਂ ਦਰਪਲਾਤ ਜੈਸੇ ਸੂਰੇ ਪਤਥਾਤ ਕੇਚਲੇ ਤੋ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤ ਪਤਹੈ
 ਥਾਦਹੀ ਉਠਾਯੋ ਮਤੈ ਸੋਹੀ ਫਲੁ ਪਾਯੋ ਮਥਕੋ ਹਯਾ ਸੋਇ ਬੇਕੇ ਪਾਯੋ ਨ ਜਾਤਹੈ ॥
 ੪੦੭ ॥ ਕਾਥਿਉ ॥ ਬਡੇ ਈਸਹਾਈ ਜਨ ਕਰ ਰੇ ਬਡੇ ਈਹ ਮਸਤੁ ਬਾਤ ਪਾਈ ਮਨੋ ਰਾਮਹੀ
 ਸੋ ਪੀਤਿ ਕੀ ॥ ਅਹਿ ਕੈ ਲਗਾਈ ਗਧੁ ਰਾਈ ਹੈ ਮਚਾਈ ਜਬ ਤਬ ਯੋ ਸੁਸਾਈ ਸੀ ਚੁਗਾਈ
 ਸੀ ਅਨੀ ਤਿਕੀ ॥ ਬਡੇ ਦੁਖ ਦਾਈ ਯਾਹਿ ਪੀਰੋ ਨ ਪਗਾਈ ਯਾ ਕੀ ਨੀ ਦੁਰਦਾਈ ਸੁਤੋ ਬਡੀ
 ਰਬਿ ਪਗੀ ਤਿਕੀ ॥ ਸਿਵ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ਮੈਨ ਕਹਿ ਹੈ ਬਲਾਈ ਜਹਾ ਅੰਸੇ ਜੁਰੇ ਭਾਈ ਤਹਾ ਬੁਡੇ ਬੁ
 ਤਨੀ ਤਿਕੀ ॥ ੪੧ ॥ ਕੁੰਭ ਕੋਲੇ ਵਾਗੁ ॥ ਕਥਿਉ ॥ ਐਸੇ ਜਬ ਥੋਲੈ ਕੋ ਪਕੇ ਥਾਈ ਓਪ ਸੇਈ ਗੋ
 ਨਾ ਸਿਕੋ ਬਿਬੇ ਕਨਿਗੇ ਕੋਤੋ ॥ ਬੋਲੈ ਕੁੰਭ ਕੋਲੇ ਕਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੁਰੇ ਸਤੁ ਕੁਲੁ ਬਮਾ ਲੁਕੈ ਨ ਮਾਇ
 ਹਿ ਮੇਰੇ ਦੇ ਕੋਤਾ ॥ ਐਸੀ ਸੁਨਿ ਸਬੈ ਲੋਕ ਪਾਲ ਨ ਕੇ ਬੂਰੇ ਦੁਖ ਤੋ ਹੀ ਛਿਨ ਕੈ ਸੋ ਸੋ ਰਿਣਾ ਰਿਣ
 ਬਿਕੋਤੋ ॥ ਰਾਮ ਸੋ ਜੇ ਲੋਹੇ ਤੋ ਦੇਵ ਨਿਕੇ ਦੀਵਾ ਬੈਰੈ ਨ ਕੁਰਾਮ ਤੈ ਜੇ ਦੇਵ ਭਯੋ ਲੋਕ ਲੋਕੋ ॥ ੪੨
 ॥ ਕਾਥਿਉ ॥ ਨੀਦ ਤੋ ਭਯੋ ਨਿਰਾਸ ਦੇ ਖੇਤ ਆਸ ਪਾਸ ਗਾਗਰ ਪਚੇ ਸੋ ਪਚਾ ਰਿਮੁਖ ਹਸੇ ਹੈ ॥
 ਪ੍ਰੇਮੇ ਕੋ ਮੰਗਾ ਕੇ ਜੇਤੋ ਪਯੋ ਗਢ ਲਕਮਾ ਹਿ ਤਉ ਨਾ ਅਘ ਐ ਮਧੁ ਪਾਨ ਰਸ ਮਸੇ ਹੈ ॥ ਰੁਵ ਪੈ
 ਨਮਾਗੇ ਬਰਮਾ ਸੋ ਪਹਾਰ ਪਰ ਕੂਪਤ ਹੋ ਅਸਵਨ ਤੀ ਸਿੰਜ ਗਾਬ ਸਮੇ ਹੈ ॥ ਪਾਛੈ ਬੋਲੈ ਮਗ
 ਰ ਭਾਗੇ ਕੋ ਬਿਖਾਦੁ ਕੈ ਰਾਮਾ ਮਾਨਿ ਕੁੰਭ ਕਥਾ ਛਾਨਿ ਮੈ ਪਸੈ ਹੈ ॥ ੪੩ ॥ ਕਾਥਿਉ ॥ ਕੁੰਭ

ਪਾਥਕਹਾਸਿਉਬਿਛੋਰਿਐਮੇਰਜੇਕਹੈਤੋਨਕੁਮੇਥਿਥਿਏਕਏਕਹੀ॥ਰੀਛਕਪਿਤ੍ਰੁਤਨਿਕੇਮੁੰਨਿ
 ਉਤਥੇਕਹੋਕੇਵਿਲੇਉਸਾਰਪੈਨਹਾਰਹੋਰੋਕਹੀ॥ਆਪਨੋਤੋਪਰਖਨਚੇਰਿਥੀ॥ਸਾਗੰਝਕਲਰੁ
 ਕੋਪਛੋਰਸਥਕਰੋਸਾਚੀਜੇਕਹੀ॥ਨੇਕੁਜੇਸਿਛੋਰੇਤਾਰੇਰਿਛੀ॥ਪਰਿਐਰਜਾਹੀਕੋਪਚੋਰੇਤੋਰਿ
 ਮਾਥੋਛੋਕਛੋਕਹੀ॥੪੪॥ਕਥਿਤੁ॥ਤੋਲੋਦੁਰਿਤਾਈਜੇਲੋਨਿਦਲਗਾਈਮੇਰੀਸੁਨੇਲੋਕਗ
 ਈਭਈਜੇਕੁਨਨਿਹਾਵਈ॥ਬਿਨਈਸਹਾਈਭੁਜਦਾਹਨੀਉਲਈਜਬਕੋਹੈਰਘੁਰਾਈਤ
 ਬਕੋਨਕੋਬਿਚਾਰਈ॥ਗਾਜਿਉਠੇਰਵਨਬਰੋਈਮੇਪਸਾਵਨਜੇਸਾਪੁਸਾਪੁਕੁੰਭਕਲਪੋਰਖਨ
 ਹਾਰਈ॥ਛੰਤਪਨਛੋਰੇਤੁਛੋਰਮੇਛੋਤਲਾਛੋਤੋਰੀਏਨਛੰਤਪੋਪਰੰਤਨਬਿਗਾਰਈ॥੪੫॥
 ਕਥਿਤੁ॥ਕੁੰਭਕਲਧਾਜੇਰਨਮਾਰੂਛੋਤਭੰਤਬਾਜੇਸਿਗੁਰਲਾਜੇਦੇਵਥਾਮਡਿਕਾਦਰਕੋਪ
 ਹਾਰਦਿਗਪਾਲਸਰਕੇਸਰੋਖਮਯੋਪੁੰਜਬੀਜੁਰੀਧੀਕਰਕੋਪਚੰਡਕਾਹੀਏਕਪਿਤਰਕੇਠਰ
 ਕੇਨੈਨਦਾਹਨੇਉਗਾਹਨੇ॥ਚਾਛਮਹੈਜਮੁਮਯੋਪਲਦੰਡਕਾ॥ਜੁੰਧਕੇਸਾਮੁੰਦਧਿਰਮੰਦਗਥਿਲੇਵੈਮ
 ਨੇਦੇਖਤੋਰੋਰਜਾਜੁਰਿਅਏਖੰਡਖੰਡਕੇ॥੪੬॥ਕਥਿਤੁ॥ਬੋਲਮੇਕੁੰਭਕਲਕਪਿਪੁੰਜਕਾਹੋਕ
 ਪਤੋਰੁਮਸਿਲਰੇਤੋਥੀਲਾਜਮਰਿਜਾਈਏ॥ਮਰੇਕੁਲਪਪਿਤੁਥਭੀਖਨਡਗਈ॥ਜਿਨਿ
 ਭੀਰਪਰੇਛਾਭੀਸਿਗੁਪਲਨਿਬਚਈਏ॥ਲੰਛਮਨੇਰੁੰਗਪਛਮਨੇਹੇਹਿੰਸੀਨਹੀਬਲਕੇ
 ਥਿਲਾਸੁਪੈਤੋਰੋਰਨਜਨਈਏ॥ਸਿਦਕੀਦੁਹਈਕੋਮਰਤੋਰੋਬਿਨਹੀਅਈਕੋਹੈਰਘੁਰਾਈ
 ਭਾਈਤਾਹੀਕੋਭਤਾਈਏ॥੪੭॥ਕਥਿਤੁ॥ਜੋਲੋਰਨਸੁਰਮਯੋਪੈਕੋਉਐਰਤੋਲੋਭਨੇ

ਨਹੋਤਕਛੁਕ ਗੁਪੁਰਾਈਐ। ਮੇਕੇਦਵਜਸਤਪੈਜਨੇਕਿਨਜਾਨੇ। ਮੁਕਤਮੇਲਰੇਭੇਮੇਗਕਿਨ
 ਸੀਖਡਾਈਐ। ਜੇਸੇਬਰੇਮੇਘਬਿਨੁ ਬਾਘਕੇਪਾਇਨਲੁਪਿਛੇਛੋਟੀਗਾਗਰੀਤੋਪਨਸਨੁਬੁਝਾ
 ਾਇਹੈ। ਅੰਮਰੇਸੇਕੇਹਗੀਪਛਾਹਿਪਿਜਕੀਜਰਕੇਪਛੇਲੋਛਮੰਛਰੇਕੋਭੋਹਨਚਛਾਈਐ। ੬੮
 ਏਕਕਪਿਭਗੇਜਾਇਲਾਗੇਹਨੁਮਸਪੀਠਿਏਕਾਮਨੁਗੇਗਪੁਸਥਕੇਚਰਨਕੋਏਕ
 ਕੋਹੋਜਨਤਰੋਏਈ। ਦਿਨਬੁਝਾਇਨਤੇਈਆਏਚਲੇਪੁਜਮਕੇਭਰਨਕੋ। ਏਕਕੋਹੋਜਾਕੋਨੇ
 ਰੂਏਹੀਅਫਟੇਜਾਤਾਮਨੁਕੋਹੋਸੁਰਕੋਹੋਇਨਸੋਲਰਨਕੋ। ਏਕਕੋਹੋਗਮਲਛਮਨਸੀਥ
 ਜੀਤਿਛੋਹੈਮਰੇਜੈਹੋਰੁਮਹੀਜੁਆਏਹੋਮਰਨਕੋ। ੬੯। ਕਾਥਿਭਾ। ਰਾਮਮੁਸਕਯੇਦੇਖਿਕੇ
 ਕਪਿਗਨੇਕਪਿਲਛਮਨਬੋਲੇਥੇਲੇਆਪਨੇਸੁਭਾਇਸੀ। ਤਾਹੀਸਮੇਹਨੁਮਸਆਏਕੋਲੇ
 ਪੰਮਥਨਾਥਜੇਕੋਭੋਮਾਰੇਏਕਹੀਉਪਾਇਸੀ। ਅੰਗਦਅਨੰਤਬਲਨਲਿਨਲਜਮਥੰਤ
 ਸਬੇਕੋਪਤਰੇਮਾਰੇਥੇਕੋਚਿਤਚਾਇਸੀ। ਤੋਲੋਨਿਜਗਾਇਆਏਗਦਕੋਭੁਠਾਇਉਚੇਕੀ
 ਤਕਾਨਬੋਲੇਗੁਰਗਾਇਸੀ। ੭੦। ਕਾਥਿਭਾ। ਤਾਰਿਕਾਨਿਤਲਰਿਖਥਾਮੁਪੁ
 ਸਰਾਮਸੇਤਨਸਮੁਦ੍ਰਕੋਨਛੁਦ੍ਰਬਿਸਹੀਨੇਮੈ। ਲੀਕਸੈਮਕੀਚੁਨਹੀਛਾਲੀਕਪਿਨੀਚੁਨਹੀ
 ਾਵੀਸੁਰਾਸੁਬਾਹੁਖਰਦੁਖਮਲੀਨੇਸੈ। ਰੁਦ੍ਰਕੋਪਿਨਕੁਨਹੀ। ਇਦ੍ਰਸੁਤਕਕੁਨਹੀ। ਸੁਪਨਖਲਕੁ
 ਨਹੀ। ਕੀਨੇਦੇਵਦੀਨੇਮੈ। ਕੁੰਭਕਾਨਨਾਮੁਕਹਾਧਯੋਮੈਤੇਜਸਰਾਏਜੁਤੁਮੈਥੋਪੈਨੇਰਹਨਤੀ

੬੭

ਰਾਮਰੇਵੇ

ਕੁੰਭਕਾਨੇ

ਯੁਮਨੇਵਾਚ)

ਨਮੋ॥ ੫੧॥ ਏਦਰਾ ਜੇਰਪੁਪਤਿਚਰਨਨਥਿਮੁਖਤੇ ਅੰਸੇਗਰਬਾਰਿ॥ ਨਿਜਅਪਰਧਨਸਮਝਹੀ
ਪ੍ਰਤਿਸੈਮਧੈਗਾ॥ ੫੨॥ ਜੇਫਟਾ ਤਬਬੋਲਾਹਨੁਮਨੁਕਹਿਗਨਤੀਸਾਂਚੀਕਹੀ॥ ਇਨਤੋਕੀਥਿਸੁ
ਹਮਹਿਸਗੁਨਹੈਸੋਭਨੇ॥ ੫੩॥ ਕਾਥਿਉ ਗਦਾਗਧਿਯੋਕਪਿਮੰਡਲਭਗਯੋਤਿਨਜੈਸੇਚਲੇਥਾ
ਉਪੁਜਥਾਦਰਉਡਾਏਹੈ॥ ਏਕਹਿਚਿਪੇਟਜਮਦੂਤਨਕੇਭਰੇਪੇਟਜੀਵਤਲਪੇਟਸਥਜੇਲਕੈਥ
ਲਾਏਹੈ॥ ਬਡੇਬਡੇਸੂਰਕੋਥਡੇਈਲਗਾਏਹਾਥਦੇਖਿਥਘੁਨਥਥਲੁਰੀਝੁਮੁਸਕਾਏਹੈ॥
ਏਕਦਥਰੇਗਹੇਗੰਮਪਾਇਏਕਨਅਨੇਕਨਕੇਪ੍ਰਫਲਕਫਲੈਸਿਧਾਏਹੈ॥ ੫੪॥ ਕਾਥਿਉ
ਬਹੁਰੇਬ੍ਰਿਸੁਲਲੈਕੈਧਾਯੋਪੈਲੀਗੂਰਤਕਿਯਾਂਕੀਦੇਖਿਸੂਰਤਿਪਿਨਾਕੀਗੀਝਿਗਯੋਪੈ॥ ਤਾਂਕੇਤੋ
ਜੁਖੇਦੁਕੈਰੇਗਵਿਕੇਮਜੇਜਰਾਂਮਦੋਰਤਿਨਿਤਾਂਕਿਕਪਿਰਜਕੋਚਲਾਯੋਪੈ॥ ਤਾਂਹੀਛਿਨਰਾ
ਮਚਿਦਥਲੈਕਮਲਮੁਖਤਛਕੇਗਰਕੂਪ੍ਰਤਛਸਿਪਟਾਯੋਪੈ॥ ਲਾਗਨਦੀਨੇਦੁਕਦੁਕਮਾ
ਕਨਿਜੈਸੇਦੀਪਕੋਪਤਾਪੁਏਕਟੁਕਹੀਥੁਝਾਯੋਪੈ॥ ੫੫॥ ਕਾਥਿਉ ਤੀਰਸੈਊਠਾਏਕੋਫਿਗਾਏ
ਮੁਗਰਧਾਯੋਅਯੋਨਲਨੀਲਢਿਗਬੋਲਭਰਪਾਏਹੈ॥ ਫੂਤਕਾਰਹੀਸੇਪਕੇਤੂਤਸੇਗਿਰਾ
ਏਕੁਪਿਥਿਸਕੇਸੁਪਤਮਾਨੇਦਾਰਦਉਡਾਏਹੈ॥ ਰੋਏਏਕਪਾਏਨਸੀਮਾਰੋਚਿਤਚਾਇਨ
ਸਿਕੀਨੇਬਹੁਪਾਇਨਸੇਚਾਂਮਕੇਚਲਾਏਹੈ॥ ਤੋਲੈਹਨੁਮਨਅਇਹਾਥਤੋਛਗਾਇਲੀਨਿ
ਤਾਂਕੇਮਾਰਥੇਕੋਕਪਿਮੋਰਹੀਥੁਲਾਯੋਪੈ॥ ੫੬॥ ਕਾਥਿਉ ਅੰਗਦਸੁਜਾਨਕਦੇਕਹਾਪਵੈਜ
ਅੰਗਦਵਾਚ॥

ਗੁਰਦੇਵਾਰਾ)

ਅਬਪੋਰਖਪੁਮਨਦੇਖਿਮਾਰਿਸਾਰਿਗਯੋ। ਨੀਲਨਲਲਗੇ। ਤੁਜਜਾਮਵੰਤਤੇਰੀਪੁਜਾ ॥੮॥
ਲਸੁਤਬਹੁਗੰਗਾਇਕੂਮਿਦਯੋ। ਕੇਉਮਾਰੈਬਨਕੇਉਚੋਖੈਨਾਕਕਾਨਤਕੇਪੁਕੇਨਕਾ
ਫੈਕੇਉਭਾਮਬਿਨੁਭਯੋ। ਫੂਲੇਕਿਲਕਾਰੀਚਾਫਿਥੈ। ਗਿਰਭਾਈਯੋਦੁਪੈਸੇਇਗਯੋ।
ਐਸੇਬੰਟਸੁਖਪਯੋ। ॥੧॥ ਗੁਰੂਗੁਰਮਚੰਦਜਨੀਕਪਿਸਿਲੁਨਗਮਾਨੀਯਾਕੇਨੇਕਉਸਿ
ਭਾਰੇਕਥਾਬਡੀਬਿਪਰੀਤਿਕੀ। ਮਾਰਥੇਕੋਸਮੇਹਮਪੁਯੋ। ਗਿਰਭਾਈਹੈਰਿਪੁਅਬਜੋਨਮਾ
ਰਿਹੈਤੇਹਮਹੂਅਨੀਤਕੀ। ਏਕਬੰਤਨਕੈਲਗਯੋ। ਏਤਾਤਕਾਲਭੋਦਿਕੈਪਤਾਲ
ਜਾਇਕਹੀਥਾਤਜੀਤਿਕੀ। ਦੂਸਰੇਕਪਲੇ। ਸਿਧਾਰੇਸੁਰਲੇਕਮਾਹਿ। ਐਸੇਰਿਪੁਮਾਰੈਸੇਨਾ
ਅਪਨੀਨਿਚੀਤਕੀ। ॥੨॥ ਗੁਰੂਗੁਰਮਚੰਦਜਨੀਕਪਿਸਿਲੁਨਗਮਾਨੀਯਾਕੇਨੇਕਉਸਿ
ਪਹਾਰੇਸਿਉਭਯੋ। ਹਾਲਚਾਲਪਰੀਨਸਿਰਭਰਗੀਕਾਹੁਤਨਮਾਨੇਪੁਲੈਕਲਕੈਥਪੁ
ਲਾਬਡੇਅਯੋ। ਏਕਸਿਗਚਲੇਏਕਮਾਪਸਿਮੇਦਲੇਕਪਿਏਕਗਿਰੇਪਾਤਸੇਸਿਭਾ
ਰੇਸੁਖਪਯੋ। ਉਚੇਨਭੁਹੇਸਿਹੇਦੇਨਸੇਟੇਸਿਥੇਰਿਥੇਰਿਲਛਮਨਬੋਲੇਸੁਨਾਯੋ। ॥੩॥ ਗੁਰੂ
ਗੁਰਮਚੰਦਜਨੀਕਪਿਸਿਲੁਨਗਮਾਨੀਯਾਕੇਨੇਕਉਸਿ
ਸਨਾ। ਬਿਗਤਾਧੀਅਨਲੋਚਨਪਸਾਰਿਤਿਪੁਗਾਰਿਨਿਧਾਰਹੁ। ਉਡਗਨਬਨਸਮੀਰੁਪਿਭਿਜਿਨਿ
ਜਹੁਸਿਭਾਰਹੁ। ਸੁਰਲੇਗਮਾਨੁਮੰਗਲਕਰਹੁਕੁੰਭਕਾਨਕਪਲਾਉਠਗੀ। ਰਾਪੁਪਤਿਪਚੰਡਤੁ
ਦੰਡਲਾਗਿਪਸਖੰਡਧਰਿਪੁਰਲੁਠਗਾ। ॥੪॥ ਗੁਰੂਗੁਰਮਚੰਦਜਨੀਕਪਿਸਿਲੁਨਗਮਾਨੀਯਾਕੇਨੇਕਉਸਿ

ਰਵੇਰਾ

ਪਰੇਸ਼ਾਨਤਾ ਫਿਰਾਮਾ ਦੇਖ ਪੁਗਾਇ ਹੈ। ਕਹੇ ਮੁਸਕਾਇਆ ਹਰ ਚੁਣੀਆ ਕਾਇਮ ਨਜ਼ਾਂ ਕੋ ਮਨੁ ਭੀ
 ਪਾਸ ਥੀ ਸਿਰੀਸਖਾਇ ਹੈ। ਬੋਲ ਮਨੁ ਮਨੁ ਜਾਇ ਨਿਜਾਇ ਕਹਾ ਠਾਥਕਾ ਪਾਇ ਜਾਂ ਕੇ ਕਹਾ
 ਲਾਗੇ ਪਾਇ ਹੈ। ਦੁਪਰ ਕੇ ਅੰਤ ਦੇ ਕਭੀ ਮਥਲ ਵੀਤ ਹੈ ਪੈ ਸੋਭੇ ਜਾਂ ਕੀ ਕੇ ਪਰੀ ਮੈ ਬੁਝਿ ਬੁਝਿ ਸਾਇ
 ਹੈ। ੬੧। ਕਾਢਿਓ। ਬਡੀ ਜੀਤ ਚੁਣੀ ਕਨ ਹਰ ਖੇਸੁ ਦੇਵ ਗਨ ਬਰਖੇ ਸੁਮਨ ਸੁਰ ਪਰ ਖੇਲ ਗਨ ਕੋ।
 ਰਕੇ ਖੇਚਤ ਕਪਿਖ ਰਕੇ ਨ ਲਿਕ ਕੁਟ ਸਰ ਕੇ ਨਿਸਿਕ ਜੋਰ ਰਾਮ ਕੇ ਚਰਨ ਕੋ। ਕਹੀ ਕਾਪਿ ਰਾਜਾ
 ਪਾਸ ਪਨੇ ਸਮਾਜ ਰਾਜਾ ਜਗਤ ਕੋ ਦੁਖ ਮੇਟੀ ਹਰਨ ਕੋ। ਬਾਨੇ ਬਾਨੇ ਹਨੁ ਮਨਾ ਮਗਦ
 ਸਮੇਲੇ ਹੋ ਜੇ ਨਿਜ ਕਰਨੇ ਦਿਨ ਗਵਨ ਮਰਨ ਕੋ। ੬੨। ਕਾਢਿਓ। ਰਾਵਨ ਨਿਹਾਰੇ ਕੁੰਭ ਕਾਨਤੋ
 ਪਛਾਹੇ ਰਨ ਪਾਹੇ ਕਪਿਜੁ ਭੀਤੋ ਸਿਧਾਹੇ ਸਿਵ ਲੋਕ ਕੋ। ਤਾ ਕੇ ਸੰਗ ਭਾਰੇ ਭੁਧੇ ਸੂਰੇ ਹਮ ਸੇਤੋ
 ਉਨੈ ਕੁਨ ਸਿਧਾਹੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਸ ਫੇਕ ਕੋ। ਦਈ ਕੇ ਸਵਾਰੇ ਹਨੁ ਮਨ ਤਬ ਜਾਰੇ ਪਰਾਪਨ
 ਤੋ ਅੰਚਨ ਲਗਾਈ ਨਖ ਨੇਕ ਕੋ। ਤਾ ਕੇ ਜਾਇ ਮਾਰੇ ਕੋ ਉਕਾ ਅਕੋ ਸਵਾਰੇ ਕੁਈ ਤਾਹੀ ਦਿਨ
 ਭਲੇ ਬਿਦਾਏ ਉਮਨ ਸੋਕ ਕੋ। ੬੩। ਕਾਢਿਓ। ਯਾਹੀ ਗਜ਼ ਲੋਕ ਕੋ ਨਿਸਿਕ ਹੋਨ ਦੇਖੇ ਦੇਵ
 ਆਇ ਸੋ ਕੋ ਮਾਨਿ ਮਥੇ ਭੂਮਿ ਸਿਰ ਨਵਤੇ। ਸਾਤ ਪੈਰ ਬਾਹਰ ਬਿਛੈ ਨਾ ਬਿਨੁ ਠਾਢੇ ਰਹੈ ਨਾ
 ਰੇਨ ਮਥੇ ਆਪ ਨਿਜੁ ਹਰ ਪਹੁਚਾਵਤੇ। ਜਾਹੀ ਕੋ ਬੁਲਾਵਤੇ ਸੁਆਵਤੇ ਸਸਿਕ ਮਨੇ ਗੋ ਬਿਨੁ
 ਰੇ ਫਿਰ ਗਬੈ ਨਿਨ ਪਾਵਤੇ। ਤਾਹੀ ਗਜ਼ ਤੋ ਕੋ ਰਿਛ ਬੰਦਰ ਲਪੇਟਤੋ ਪੈ ਸਬਾ ਦਿਨ ਦੇਕੋ
 ਨਾਏ ਮਨ ਭਵਤੇ। ੬੪। ਕਾਢਿਓ। ਕੈਤੋ ਸੁਰ ਲੋਕ ਕੋ ਮੇਰੇ ਬਿਰੇ ਕਿਰਾਖੇ ਦੇਵ ਗਜ ਬੋਲਾ

ਜਾਮੈ ਰਕਹਾ ਲੇਖ ਖਲੀਐ॥ ਕੀਚਨ ਕੇ ਦੇਸੁ ਮਧਿ ਰਿਚ ਕਨਕ ਬੁਕੇ ਰੁਮੈ ਰੇਤਾ ਸੁਸਹੀ ਦੇਸ ਦੇਸ ੫੯
 ਨੇਮ ਮਨੀਐ॥ ਸੋਈ ਮੇਰੇ ਜੀਵਤ ਨਿਸੀ ਕਪੈਲੀ ਰੂਹ ਗੀਛ ਬੀਚਲੀ ਕਧੇ ਸੇਐ ਰਾਮਾ ਬੋਕਹਾ ੦
 ਨੀਐ॥ ਜਾਨਕੀ ਕੇ ਕਪੂਰੈ ਕਿਛਾਗਾ ਹੀ ਕੋਲੇ ਪੂਰੈ ਕਿਮੈ ਕੋ ਸਿਵ ਲੋਕੁ ਹੋ ਸੁਕੈ ਸੇਖਾ ਧੀਚਾਨੀਐ॥ ੬੫॥
 ਦੁਹਰਾ॥ ਰਾਂਮਾ ਬਿਮੁਖ ਰਿਹੰਦੁ ਗੀਮ ਰਿਪਹਿਲੇ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਤਾ॥ ਬੁਰਾ ਹੋਤ ਸਮੁੰਦਰੀ ਭੁਲੇ
 ਦਿਖਾਈ ਦੇਤਾ॥ ੬੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਰਾਮ ਗੀਤਿ ਮਨੁ ਲਾਇ ਜੇ ਸੁਨਿ ਪੈ ਕਾਕਿ ਰਾਂਮ ਕਹਿ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਦੁ
 ਖਰਧੁ ਰਾਇ ਕੁੰਭ ਕਾਨਜੁ ਮਾਰਿ ਪੈ॥ ੬੭॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਜੇ ਜਗਾਨਿ ਦਕਲੇ ਗਰਾਵਨ ਰਾਮਨ ਸਮ
 ਵਹੀ॥ ਯਹਿ ਰਸੁ ਤਿਨ ਹੀ ਨਜੋ ਗੁਐ ਰਕੇ ਹੋਰ ਸਨਾ ਕਹੈ॥ ੬੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਮੇਘ ਸਦਾ ਬਜਾ
 ਾਇ ਰਨ ਛਿੱਤ ਜੁਪਾਮ ਚਾਇ ਪੈ॥ ਸਭੁ ਐ ਹੈ ਉਤਰਾਇ ਕਥਾ ਸੁਆਗੋ ਹੋਇ ਗੀ॥ ੬੯॥ ਇ
 ਤੇਰੀ ਰਾਮ ਗੀਤੋ ਕੁੰਭ ਕਾਨਜੁ ਪੁਨ ਮਏ ਕਾਦਸ ਮੀਅਕ॥ ੭੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਰਾਵਨ ਕ੍ਰੋਧ ਪ੍ਰਚ
 ਰਮਨ ਹੁਅਗਨੀ ਪ੍ਰਤਪਰਸੋ॥ ਪਟਕ ਬੀਸ ਭੁਜ ਦਰੁ ਮੇਘ ਨਾਦ ਬੋਲੈ ਨਿਕਰੇ॥ ੭੧॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਅਥ ਕਹੁ ਕਉਨ ਦੁਹਾਉ ਕੁੰਭ ਕਾਨਜੁ ਪ੍ਰਗਟਾ॥ ਰਾਂਮ ਉਤਰੈ ਚਾਉਇ ਵਜੀਤ ਕੇ ਜੀਵੇਤੀ॥ ੭੨॥
 ਕਥਿੰਤੁ॥ ਕੁੰਭ ਕਾਨਜੁ ਮੇਰੇ ਸੂਰਬਹੁ ਤੇ ਪਛਾਏ ਅਥ ਜਲ ਤਹ ਮਾਰੇ ਪੁੰਛ ਪੈਨ ਰੁਦ੍ਰਾ ਹੋ॥ ਹਰੇ ਸੁਖ
 ਰਾਕਸ ਨਾਟੇ॥ ਕੁੰਭ ਬਾਦ ਕੇ ਕੁਰੇ ਸੁਖ ਭਾਏ ਦੁਖ ਪਰੈ ਸਿਰਾ ਹੋ॥ ਸਿਕ ਬਿਨੁ ਲਿਕ ਕੇ ਕਿ
 ਗੁਰੇ ਉਬਿਦਾ ਹੋ ਪੈ ਭੋਕਾ ਇਰਜੇ ਦੇ ਉਤੇ ਹਿਧਾ ਰੇ ਉਰਾ ਹੋ॥ ਸੁਨੇ ਪ੍ਰਤਮ ਤਿਭੰਤਾ ਬਿਪਰਿ ७੩
 ਤੇਰਾ ਮਚੰਦਕੀ ਮੁਨੀਤ ਤੋ ਨਿਚੀਤ ਮਨੁ ਨਾ ਹੋ॥ ੭੪॥ ਕਥਿੰਤੁ॥ ਆਨੁ ਰਜ ਪਈ ਕੀ ਬਿ

੫੯

ਰਾਵਨੇ ਦਾ

ਭੰਤ

14

ਕਾਨੀ ਹੈ ਬਿਭੂਤ ਬੁਨ ਪੁਰ ਮੇ ਪਨਾ ਦਤੈ ਨੈ ਕਸੀ ਅਮਾਨੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਕ ਕਾਨ ਸੁ ਖੇ ਦਿਨ ਤ ਬਹੀ ਤੇ
ਬੁਝੇ ਮੈ ਰਾਗੇ ਕੋ ਬਨਾਉ ਕੀ ਨ ਬਾਤ ਕਾ ਹੁਜੀ ਹੈ। ਯਹੋ ਹਮ ਮਾਨੀ ਰਤਿ ਨ ਸਕੀ ਬਿਰਨੀ ਹੋਤ
ਜੁਗਿ ਤ ਰਸੀ ਮਨੇ ਮੈ ਸੀ ਬੋਲੀ ਬਾਨੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਕੋ ਹਰਿ ਅੰਲੀ ਰਹੀ ਬੋਗ ਕੀ ਕਹਲੀ ਸੁਨਿ ਭਈ ਸੀ
ਬਾਨੀ ਮੇ ਗੀਆਉ ਸੀ ਮਰਨੀ ਹੈ। ੪॥ ਕਾ ਬਿਭੂ ਬੋਲੀ ਮੇ ਪਨਾ ਦਰਾਜਾ ਕਾ ਹੋ ਕਾ ਬਿਖਾ ਦੁਕਰੇ
ਕਹਾ ਭੁਪੇ ਜੋ ਪੈ ਰਨ ਕ੍ਰਿਕ ਕਾਨ ਹਾਰੇ ਹੈ। ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੀ ਨਿਛਲੁ ਅਤੁ ਨ ਪੁਜਾਯੋ ਬਲੁ ਗਯੋ
ਦਲੁ ਤਾ ਜਿਸਾ ਪਿਏ ਕਲੇ ਪਛਾਰੇ ਹੈ। ਭੂਮੇ ਸੇਜ ਭਈ ਤ ਬਨੀ ਦੋਆਇ ਗਈ ਹੂੰ ਹੋ ਦੋ ਸੁਕੇ
ਨੈ ਦੀਜੈ ਉਨ ਪਾਪੇ ਸੁਖ ਭਾਰੇ ਹੈ। ਕੈ ਸੀ ਅਬ ਹਾਂ ਸੀ ਕਿਨ ਕਾਜ ਰਹੇ ਬਾਸ ਰਨ ਉਪ ਕੀ ਉਸ
ਮੇ ਮੈ ਫਾਂਸੀ ਮੇ ਲਿਮਾਰੇ ਹੈ। ੫॥ ਕਾ ਬਿਭੂ ਦੀਜੈ ਮੇ ਹਿਪਨ ਕਹਾਂ ਅਬ ਕੇ ਉਪਾਵੈ ਜਨੁ ਜੁਪ ਕੇ
ਨਿਦਾਨੇ ਮੇ ਮੇ ਗੀ ਬਾਤ ਦੁਗੀ ਹੈ। ਤੁਮ ਹੂੰ ਤੇਜ ਨਤ ਕਿ ਜੀ ਮੇ ਸੁਕਾ ਅਨਤ ਹੋ ਜੀ ਤੇ ਸਰ ਰਜ
ਮੈ ਸੇਤ ਕੰ ਪਤਿ ਬੁਗੀ ਹੈ। ਬੈਰਾਨ ਕੇ ਮਾਰ ਬੈ ਕੋ ਮੈ ਸੀ ਖਗ ਪਾਰ ਜੇ ਸੇ ਪਾਪਨ ਕੇ ਕਾਵੈ ਬੈ ਕੋ
ਕਾਂ ਸੀ ਸਿਵ ਪੁਗੀ ਹੈ। ਜੀ ਜੋ ਤੋਲੇ ਗਾਜੁ ਕੀ ਜਿ ਰਣ ਕੋ ਨ ਪੀਠਿ ਦੀਜੈ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਗਾਥਿ ਬੈ
ਕੀ ਬਾਤ ਜੁਗੀ ਹੈ। ੬॥ ਸਵੈ ਜਾ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ਨ ਵਧੈ ਜਸੁ ਗਾਢ ਨ ਚਤੁਰੇ ਦੁਚਲੈ ਸਥਾ ਮੀ ਗਾ। ਰੈ
ਰਨੇ ਮੇ ਗਾਹਿ ਗੁਭਲੀ ਬਿਧਿ ਲੇ ਹੂੰ ਸੇ ਪਾਉ ਭਏ ਅਰਧੀ ਗਾ। ਏਦੇ ਉਪੁਤ ਜੋ ਜਨ ਨੀ
ਜਗ ਮੇ ਸੇ ਬੈ ਸੁਤ ਕੀਟ ਪਤਿ ਗਾ। ਜਗ ਕੋ ਠਾਕੁਰ ਜੋ ਗੋ ਨੀ ਵਨੁ ਮੇ ਨ ਹੋਤ ਪੈ ਗੀ ਗੋ
ਗੀ ਗਾ। ੭॥ ਸਵੈ ਜਾ ਅਮਨਿ ਪਗੀ ਇਹ ਭਾਤਿ ਕੀ ਗਾ ਕੁ ਗਯੋ ਰਨੇ ਮੇ ਸੁਫਿਰੇ ਨਹਿ ਕੋਈ

ਸਦੇਦਰੀਵਾਰਾ)

ਰਵਨਕੇਜੀਅੰਤੋਨਤੁਈਸੁਨਿਪੂਤਸਥੈਅਕੋਤਹੈਸੋਈ॥ਮਾਨਸਮਾਇਲਗੇਗਭਕੋਕ ੧੦੦
ਹਿਦੇਵਨਕੀਨਚਲਾਵਤਕੋਈ॥ਬੀਚਿਮਦੇਦਰਬੋਲਿਓਤੀਮੁਖਦੀਨਤੁਈਮਨੁਬੈਅਤਿ
ਰੋਈ॥੪੧॥ਕਿਉਂਤੁ ਸਿਵਸੇਸਧਾਇਕੋਸਥੈਸੁਰਪਾਇਕੋਨਾਰਦਸੇਗਾ॥ਇਕੋਹੋਲਾਖਤ
ਰਮਨੀਹੀ॥ਕੀਚਨਕੋਦੇਸਹੈਨਸੁਪਨੇਬਦੇਸਹੈਸੁਰੇਸਅਲਕੇਸਜੀਤਬੇਕੀਗਨਅਨੀਕੀ
ਪੂਤਮੇਘਨਾਦੋਸੁਰਾਜਕੋਸਵਾਦੋਹਨਜੀਅਮੇਬਿਖਾਦੋਹਨਕੋਹੁਪਥਿਛਨੀਹੀ॥ਜੀਤੀ
ਅਕਬਹੁੰਚੁਰਾਵਤੋਨਕੀਤਤੋਤੋਅਜਸਬਥਕੀਬਿਸਾਤਤੁਲੀਖੀਹੀ॥੪੨॥ਸਵੈ
ਕੋਨਸਮੈਇਨਥਾਤਨਕੋਰਨਚਮਦੈਘਰਮੇਪਟੁਰਾਨੀ॥ਰਾਮਕੇਥਾਥਮੈਰੈਦਸਕੀ
ਤੁਝੈਯਥਾਤਸੁਕਾਹੋਤੋਜਨੀ॥ਐਰਕਦਾਂਚਥੈਲਾਪਿਭਾਤੋਅਜੁਥੈਨਕਹਿਕੋਨਸਹਿ
ਹਨੀ॥ਦੇਹਛੁਟੇਹੁੰਨਸੀਅਛੁਟੀਚਾਲਿਹੈਜੁਗਮੈਜੁਗਚਾਰਿਕਹਨੀ॥੧੦੧॥ਸੋਗਣਾ
ਜੀਭੈਸੁਤਪਤੁਨਕ੍ਰੋਧਪਗਟਰਾਵਨਕੀਥਾ॥ਦਏਪੂਤਕੋਪਨਇੰਦ੍ਰਜੀਤਜੀਤੈਥਨੇ॥
੧੧॥ਕਿਉਂਤੁ ਰਾਮਤੋਨਰਹੈਦੋਰਿਅਰਗਾਇਪਰੇਸਥਮੇਘਨਾਦਚਢੇਬਲਹਚਰੇ
ਪੇਖਇ॥ਸੇਵਿਤਸੇਭਰੇਤਉਂਠੋਰਤੋਨਦੇਹਾਥਿਆਰਟੁਇਪਰੇਤੋਲੋਕਹਲੋਲਾਖ
ਲੀਜੀਏ॥ਬਾਨਮੁਖਧਰੇਲੋਕਮਨਕਰਕੋਪੈਨਰਾਮੈਅਨੁਸਰੈਬਲਮੈਭਲੇਬਿਸੇਖੀਏ
॥ਖਾਲੀਕੀਨਿਤਰਕਸਤੁਰੇਭਰੇਭੁਟਲੋਗਲਰੇਲੋਗਲਰੇਪਟਮੇਮਰੇਦੇਖੀ॥੧੦੨॥
੧੦੩॥ਬਰੇਈਥਨੇਤਸੁਰਸਥੈਪਖਰੈਤਜੈਤਵਾਰੋਰੋਰੋਰਕੇਬਰੇਥਰੇਹੀਲਾਘੈਜੁਧਕੋ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ
ਲਿਖਤ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਕਾਨ ਜੀ ਅਮੋਲੀ ਗੋਲੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿਥਿਵੀ ਲੈ ਕੇ ਤਾਂ ਤੇ ਕੀ ਮਤਿ ਕਲੀਲੇ ਹੋ। ਕਲ
ਕੋ ਬਨਾਉਣੀ ਕਰਾਉਣੀ ਦਾਉ ਪੈਰੇ ਜੀ ਤਿ ਕੋ ਨਚਾਉ ਕਹੂੰ ਜੇ ਦਪਸੁ ਸੀਲੇ ਹੋ। ਰਾਮ ਕਵਿ
ਜੁ ਕਲ ਬਾਵਨ ਕੇ ਲੇਗਾ ਲਿਕੇ ਕੋ ਪਹੁੰ ਕੀ ਛੀਲ ਪਰਲੇ ਕਹੂੰ ਕੀ ਛੀਲੇ ਹੋ। ੧੨
ਦਾ ਜਿਤ ਕੋ ਸਬ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਪਸੇ ਰਨ ਮੈਂ ਹਥੀਆਰ ਉਧਾਗੇ। ਮਾਇਨਿ ਦਾਨ ਕੀ ਬਤ ਬਨੀ
ਕਹੈ ਕੋਇ ਹਥਾਂ ਤਬ ਜਾਇ ਨਗਾਰੇ। ਰੋਸ ਤੁਰੇ ਸਮਝੈ ਸਪਰੈ ਗਹਿ ਬਾਂਦਰ ਕੋਟਿ ਨ ਕੋਟਿ ਸਿੰਘ
ਗੇ। ਰਾਮ ਕੋ ਕੋਪਨ ਭਰੀ ਫਿਰਿ ਅੰਤ ਕੋ ਅੰਤ ਕੋ ਪਾਮ ਸਿਧਾਗੇ। ੧੩
ਪਟਿਨੁ ਰੈ ਨਿਦੁੰ ਭਰ ਮਾਭੁ ਬਜਾ। ਮਾਮਰ ਬਚਾਇ ਗੈ ਨ ਮੇਘ ਨਾਦ ਬੋਲ ਮੇਤ ਬਹਿ
ਨਿ ਮੈਂ ਨਹੈ। ਤਾਰਿ ਕੋ ਮਾਰਿ ਬਾਲੀ ਬਲ ਸੇ ਪਛਾਏ ਜਿ ਨਿਜੋ ਕੋ ਬਣੀ ਬੁੰਤ ਹਨੁ ਮਸ
ਖ ਖੇਲੈ ਨਹੈ। ਮਾਧਰੀ ਤੇ ਜਾਂ ਕੇ ਸਬ ਸੇਵ ਕਹੈ ਗਏ ਕਪਿ ਜਾਂ ਕੇ ਰਹ ਸਿਧੁ ਕੇ ਨਸੁ
ਪੀਨੈ। ਮੇਘ ਨਾਦ ਬਕ ਬਕਿ ਕਹੈ ਸਭਾ ਬੀਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਹੈ ਕੋ ਹੋ ਸੀਤਾਂ ਪਤਿ ਕੋ ਨਹੈ। ੧੪
ਬੋਲੇ ਸਬ ਸੁਰ ਮੈ ਸੇਭੁ ਰਹਿ ਨ ਬੂਝੈ ਕੋਊ ਮੇਰੇ ਮੇਘ ਨਾਦ ਆਜੁ ਮੈ ਸੀਇਤ ਰਾਤ ਹੋ।
ਜੇ ਸੇ ਜੇ ਨਮਾਸ ਕੀ ਦੁਪਹਰੀ ਮੈ ਜੈ ਰੈ ਪਾਇ ਸੁਰ ਜਬ ਤੋ ਭੈ ਕੋ ਉਬਰਾ ਤੋਹੈ। ਪਛੇ ਲਛ
ਮਨ ਮਾਭੋ ਮੰਗਦ ਸੀ ਕਪਿ ਰਾਉ ਨੀਲ ਨਲ ਪਾਇਤ ਰਾਮ ਜਿ ਕੋ ਤਾਤੋਹੈ। ਬੀਚਿ ਰਖ
ਗਇਤ ਕੀ ਬਲ ਜਾਇ ਰਾਮ ਕਵਿ ਜਾਹੈ ਕੋ ਨ ਸੁਝੈ ਤਾਂ ਕੋ ਮਾਜ ਕਾਲੁ ਪਤਹੈ। ੧੫

ਗੁਮ
੩੨

१०९
 ॥ नलमेतेषलकेषिलसकवसुसुतेनीलमेलेते ॥ १०९ ॥
 नहुमेकरोनमेगुमननमसुनिमिगदेकपुनतेनहवि ॥ ११० ॥
 नभानिजाएतेलेकहुलबभतेरामहीमिलदि ॥ १११ ॥
 ॥ कहुनरहीमिभगि ॥ ११२ ॥
 ॥ कहुनरहीमिभगि ॥ ११३ ॥
 ॥ कहुनरहीमिभगि ॥ ११४ ॥
 ॥ कहुनरहीमिभगि ॥ ११५ ॥
 ॥ कहुनरहीमिभगि ॥ ११६ ॥
 ॥ कहुनरहीमिभगि ॥ ११७ ॥
 ॥ कहुनरहीमिभगि ॥ ११८ ॥
 ॥ कहुनरहीमिभगि ॥ ११९ ॥
 ॥ कहुनरहीमिभगि ॥ १२० ॥
 ॥ कहुनरहीमिभगि ॥ १२१ ॥
 ॥ कहुनरहीमिभगि ॥ १२२ ॥
 ॥ कहुनरहीमिभगि ॥ १२३ ॥
 ॥ कहुनरहीमिभगि ॥ १२४ ॥
 ॥ कहुनरहीमिभगि ॥ १२५ ॥
 ॥ कहुनरहीमिभगि ॥ १२६ ॥
 ॥ कहुनरहीमिभगि ॥ १२७ ॥
 ॥ कहुनरहीमिभगि ॥ १२८ ॥
 ॥ कहुनरहीमिभगि ॥ १२९ ॥
 ॥ कहुनरहीमिभगि ॥ १३० ॥

ਉਕਤੁਨਾਨੇ) ੧੫. ੧੫. ਹਨੁਮਨਪੁੰਕੀਚਰਦੇਖਿਮੁਸਕਾਨੇਡਾਂਮਨਾਇਸੁਹਿਭੇ
ਹੁਸਤੁਬਲਰਦੁਖਾਰੇਹੈ। ਬੋਲਤਕਪੇਲਨਿਤੋਂਛਾਬਿਕੇਤਰੀਗਉਠੈਤਿਰਛੋਪੈਕੀ
ਜਨੈਸਮੈਹੈ। ਭੁਗਭਾਰੇਹੈ। ਬੋਲਮੇਲਛਮਨਏਪਲਲੀਜੈਬੰਝਲੀਜੈ। ਇਨਹੁਕੇਚੀ
ਬੋਹਮਤਾਪਸੀ। ਬਿਚਾਰੇਹੈ। ਹਸਾਹਸੀ। ਟਰਤਹੋਜੀ। ਤੋਰਨਹਾਰਤਹੈ। ਇੰਦ੍ਰਜੀਤ
ਜੀਤਜੀਤਸਥੇਮਾਹਿਭਾਰੇਹੈ। ੨੪. ੧੫. ਕੀਭੰਤੁ। ਕਾਰੇਕੋਉਲਯੋਭਾਤੁਕਰਭਰਹੇ। ਬਿਰ
ਭੁਕਹੋਪੈਕਮਨਸੈਬਡਾਈਜੁਰਨਾਇਹੈ। ਬਾਨਨਿਸੈਕਹੋਪੈਬਨਾਇਉਂਡਮੁਡਕਾਇ
ਬੈਗਨਿਕੇਸੈਦਿਤਮੈਨੀਕੇਕੈਨਿਵਾਇਹੈ। ਸੁਨੈਗਧੁਬੀਰਨਭੀਕੋਪੈਤੇਜੀਅਜੁਗਾ
ਮਜੈਨਮਾਇਹੋਤੋਕੰਨਕਾਂਮਾਇਹੈ। ਦੀਜੈਮੇਧਪਾਂਕਹਾਕੋਉਪਵੈਸਲਮੇਪਲਦ
ਕੋਤੋਮੇਧਕਰਿਪੈਲਯੋਉਡਾਇਹੈ। ੧੫. ੧੫. ਕੀਭੰਤੁ। ਹਸੇਗਧੁਬੀਰਕਰਨਸੈਗਸ
ਭਰੇਨੈਨਲਛਮਨਬਡੇਸੈਕਮਨਜਬਤਸੈਹੈ। ਹਨੁਮਨਕਾਹੋਕੋਹਮਨਰਹੇਰਾਵ
ਨਮੈਭਾਗੀਹੋਭਰੇਸੈਮਹਿਜੀਸੈਗਹਿਆਨਿਹੈ। ਪੀਠੈਠੈਕਿਡੀਠਿਭਰਿਦੇਖਮੇਸੁਖਕ
ਮੇਬੀਰਮੈਸੈਜੁਪਕੀਜੈਜੈਸੀਸਦਾਕੁਲਬਲਹੈ। ਬਾਝਮੇਅਹਿਲਾਦਕੀਨੈਸੀਖ
ਨਾਦੁਕਯੋਗਨਕੋਸ਼ਾਦੁਮੇਪਲਦੁਅਯੁਸਨਹੈ। ੧੬. ੧੫. ਕੀਭੰਤੁ। ਉਮਤੁਅਨੇਕ
ਕਪਿਏਕਨਤੋਂਏਕਚਪਿਲਛਮਨਜੁਕੇਚਹੂੰਓਗਘੇਰਿਘੇਰਿਕੈ। ਆਗੋਭਯੋਹਨੁ
ਮਨਪਛੇਨੀਲਜਮਵਲਲੀਕਕੈਨਿਸੈਕਸੁਗਮਾਰਿਹੈਨਥੇਰਿਕੈ। ਮੈਸੇਬੰਝਨ

ਮਹਾਂਨਿਵਾਸੀ

ਏ ਜੈਸੇ ਸਾਵਨ ਕੇ ਮੇਹ ਭਲੇ ਮਾਭੂ ਕੇ ਬਜਾਇ ਰਮ ਰੁੰਦ ਕਹੈ ਟੇਰਿ ਕੈ॥ ਰਹਿ ਪਿਕੇ ਮਾਸੁ ਕੁੰ ੧੦੨
 ਰਾਵਨ ਕੇ ਰਸੁ ਮੇਘ ਨਾਦ ਗਹੈ ਦਾਂਤ ਪਾਸੁ ਮੈ ਸੋਯੋ ਹੋਰਿ ਕੈ॥ ੨੫॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਪਰੀ ਲੋਕ
 ਮਾਰ ਸਬ ਆਪ ਆਪੋ ਮੈ ਸੁਮਾਰ ਕਹੂੰ ਤਰਵਾਰ ਸੋਹਾਬ ਤਰਫਤ ਹੈ॥ ਕਹੂੰ ਮਾਤੇ ਹਾਥੀ ਕ
 ਹੂੰ ਗਿਰੇ ਕਇ ਸਾਥੀ ਕਹੂੰ ਭਾਥੀ ਬੰਧੇ ਗਿਨਤੀ ਕੇ ਸ੍ਰਾਸਨਿ ਭਰਤ ਹੈ॥ ਏਕ ਫੈਰ ਬਾਧਿ ਕੈ ਕਟਾਰ
 ਨਿਸੈ ਲਗੈ ਧਾਇਏ ਕਸੂਰ ਘਾਇ ਬਿਨੁ ਮਾਥੇ ਦੀਪਰ ਤੈ॥ ਜੂਝੇ ਏਕ ਬਾਰ ਏਉਂ ਕਹੂੰ ਤੇ ਨਪਝੇ
 ਕੇਉ ਤੇ ਤੇ ਏਉਂ ਏਕ ਅਪਛਾਰ ਕੋ ਬਰਤਿ ਹੈ॥ ੨੬॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਮੇਘ ਨਾਦ ਰਿਸ ਆਈ
 ਮੰਤ੍ਰ ਪਛਕੈ ਚਲਾਈ ਬਾਂਹ ਹੀ ਮੈ ਨਗ ਫਾਸ ਬਰੀ ਦੁਖ ਦਾਇਨੀ॥ ਜਾਂ ਕੇਤੇ ਜਾਗੇ ੦
 ਮਲੇ ਗਨਿ ਕੇਤੇ ਜਾਪੈ ਤੈ ਸੈ ਪਭ ਜੈ ਜਨੁ ਸਬ ਹੀ ਕਿੰਝਾਇਨੀ॥ ਪਾਚਿ ਹਥਿ ਅਥੇ ਹੈ
 ਪੇਸੁ ਰਮ ਹਥ ਹੋ ਹੈ ਪੈ ਨੈ ਕੁਨ ਸਿਭਾ ਹੋ ਨ ਸਭ ਕੇਉ ਭਾਇਨੀ॥ ਕਾਹੇ ਕੀਲਨਾਈ ਉਨ ਕਸ ੦
 ਹੀ ਚੁਕਾਈ ਜੈ ਸੇ ਪ੍ਰਥਾ ਮਾਰਿ ਭਾਰਤ ਹੈ ਪਲੈ ਸੋਹ ਸਾਇਨੀ॥ ੨੭॥ ਦਿਹਗਾ॥ ਪਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਰਘੁ ਬੀਰ ਜੀ ਚਕਾਹਿ ਦਯੋ ਸਰਾਪਾ॥ ਅਬ ਨਿਸਕੋਚ ਕਈ ਹਸੀਤ ਜੀ ਮਨ ਬਿਰਹ ਪ੍ਰ
 ਲਾਪ॥ ੩੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸ੍ਰਾਪ ਦਯੋ ਜੀ ਨਿਮੇਪਤ ਕੋ ਸੋਈ ਗਾਮ ਪਰੇ ਸੁਖ ਸੋਗ ਨੇ ਮੈ॥ ਲਪੁ
 ਬੀਰ ਸਮਿ ਕੇ ਪ੍ਰਤਸ ਮੇਰੇ ਛੁਪਿ ਕੇ ਕਪਿ ਕੇ ਗਨੇ ਮੈ॥ ਅਬ ਜੀਤ ਭਈ ਮਘ ਵਾਜਿਤ
 ਕੀ ਕਹਿ ਬੇਹਰ ਖੀਅਤਿ ਹੀ ਮਨੇ ਮੈ॥ ਚਕਈ ਨਿਸਾ ਬਿਆਕਲ ਹੀ ਚਿਤ ਮੈ ਤਉਨ
 ਚਉਠੀ ਹਸਿ ਕੈ ਮਨੇ ਮੈ॥ ੩੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰਾਵਨ ਸੈ ਕਹੀ ਦੂਤਨ ਜਾਇਨੀ ਚੀਤ ਭਏ

ਚਕਵੀਵਾਰ

ਸੁਸਮਾਦਾਰਾ)

ਰਨਮੇਹਮਜੀਤੋ॥ ਰੰਗਮਸਮੇਤਸਭੈਕਪਿਮੰਡਲਭੂਮਿਪਰੇਜਨੁਚਿਤੰਨਚੀਤ੍ਰੈ॥ ਨਾ
ਗਕੀਛਾਸਪਰੇਇਹਭੰਤਾਸਭੈਉਕਸੇਨਕਹੀਭੋ॥ ਲੈਸੀਅਕੋਦਿਖਭਵਹੁਆ
ਇਜੁਮੋਹਿਭੁਜੇਅਜਹੁਅਬਹੀਰੋ॥ ੩੪॥ ਸਵੇਦਾ॥ ਸੀਅਸੋਬਾਰਕਹੀਸਗਮੇ
ਰਨੁਦੇਖਿਸਬੈਭਟਜੂਤ੍ਰਿਪਗੇ॥ ਤਿਨਦੇਖਿਕੈਸੀਰਪੁਬੀਰਭਰੇਦ੍ਰਿਗਸੋਚਕੀਏ
ਦੁਖਪੁਜਹਰੇ॥ ਕਹੀਨਥਸੁਜਾਨਕੀਪਾਇਨਲਾਗਤਜੇਲਾਗਿਓਇਹਭੰਤਲੋ
॥ ਤੁਮਉਤਰਫੇਕਿਨਦੇਰਹੋਮੋਹਿਛਮੋਅਥਜੇਅਪਰਾਧਕਰੇ॥ ੩੫॥ ਸਵੇਦਾ॥
ਜਬਬਾਹੁਸਮੇਰਿਖਮਡਿਲੋਹਤਬਹੋਇਅਸੀਸਦਈਕਹਿਕੈ॥ ਰਪੁਬੀਰਸੁ
ਹਥਾਨਿਹੋਹੁਸਦਾ॥ ਭੁਜਸੋਭੁਜਹਾਥਨਸੋਗਹਿਕੈ॥ ਤਿਨਹੁਕੀਕਹੀਅਬਭੂ
ਛਈਅਰੁਬੇਦਕੀਬਾਤਗਈਬਹਿਕੈ॥ ਸਖੀਅੰਗਕੀਕੋਨਕਹੋਤਿਹਅੰਸਰਪੁਨ
ਨਿਜਾਰਹੇਸਹਿਕੈ॥ ੩੬॥ ਸਵੇਦਾ॥ ਬਨਕੋਚਲਤੋਕਹੀਜੇਬਠੀਆਤੇਈਜਾ
ਤਹੋਚਿਤਮੈਨਰਹੀ॥ ਥਸਕੋਥਨਸੋਪੁਨਤੇਸੰਗਜਾਨਕੀਰਾਜਸਮਾਜਕੋਧਰ
ਹੀ॥ ਸੇਈਸੀਰਪੁਨਾਥਤਿਹਾਈਏਬਾਭਗਡੀਜੀਅਮੋਸਚੁਕੋਟਗਹੀ॥ ਭੇਈ
ਭੂਠੀਭਈਮੇਰੇਪੁਨਪਤੀਸੀਅਪਾਪਨਕੀਸਬੋਹੰਸਰਹੀ॥ ੩੭॥ ਸਵੇਦਾ॥ ਅ
ਜਹੁਅਪਰਾਧਨਿਜਾਨਕੀਕੀਭੁਜਬਾਂਮਭੁਗੈਮਾਲਿਲੋਚਨਸੋ॥ ਅੰਚਗਾਉਕੈ
ਥਭਸੰਨਸਬੈਨਮਰੋਨਜੀਓਇਨਸੋਚਨਸੋ॥ ਅਜਹੁਨਹਿਦੇਖਤਹੋਭਰਿਨੋ

ਪਗੇਛਿਤਕੋਨਸਕੋਚਨਸੀ॥ ਕਹੋਬੂਭਿਮਰੋਕਹੋਜਾਇਜਰੋਹਿਮਬੀਚਗਰੋਮਨਪੋਚਨ ॥ ੧੦੩ ॥
 ਸੀ॥ ੧੦੪ ॥ ਭੀਤੁ॥ ਐਸੇਸੁਖਮਨਤੇਨਪ੍ਰਾਨਨਿਕੋਤਨਰੋਨਰੀਭਰਤੁਤੋਨਮੰਦਰ
 ਨਥਨਤੋ॥ ਸਾਸੁਕੇਸਨੇਹਤੋਨਬਨੀਠਸਿਦੇਹਤੋਨਕੋਚਨਕੇਮੋਹਤੋਕਨਹੁਸਖੀਜਸੇ
 ॥ ਜੈਸੇਸੁਖਮੇਰੇਜੀਅਹੋਹਿਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਲਥਨੈਕਜੋਕਟਾਛਕੋਰਪਰੈਉਠਕਨਤੋ॥ ਨੈ
 ਨਨਿਮੈਸਗਮਸਮੋਇਸਗਮਾਕੇਅਗੇਜਨਕੀਬਿਲਬਿਲਾਇਓਇਓਇਮਨੇ
 ॥ ੧੦੫ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰਾਮਚਰਨਤਰਲਛਮਨਸੀਅਦੇਖਜੋਬਿਨੁਚੈਨਾਹੀਭਿਠਇਤ
 ਅਸੁਅਨਿਛਰਤਬੋਲਤਤਾਸੈਬੈਨ॥ ੧੦੬ ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਭੁਜੀਮੇਨਰਘੁਰਾਜਕਹਿ
 ਲਛਮਨਾਕਿਹਹੇਤਤੋ॥ ਭਲੀਨਿਬਾਹੀਲਜਰਘੁਕੁਲਤੋਲਘੁਕੁਲਕੀਠਿ॥
 ੧੦੭ ॥ ਕਥਿਓ॥ ਅਰੇਪ੍ਰਾਨਬਲੋਭਕੇਬੀਰਬੀਰਲਛਮਨਪ੍ਰਾਨਨਬਮੈਸੇਆ
 ਜੁਬੋਲਤਨੈਕਹੂਜਾਨਤੋਮੇਰੇਅਪਰਾਧਨਿਭੂਠਿਰਹੇਬੂਝੇਬਿਨੁਜੈਸੇਹੈਕ
 ਰਤਮੈਸੀਹੈਕਹੂ॥ ਤੁੱਤੋਮੇਰੇਚਕਕੋਸੇਵਕਹੈਰੇਸਪੁਤਨੈਕੁਬੋਲਿਪ੍ਰਾਨਮੇਰੇਜਾ
 ਤਿਕਹੂਤੇਕਹੂ॥ ਕਾਸੈਕਹੋਬਾਤਦਿਨਹੀਤੇਮੈਹਿਭਈਗਾਤੇਕੈਮਨਾਥਗਏਨ
 ਚਲੋਕਲੋਕਮੈਕਹੂ॥ ੧੦੮ ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਬਢੇਜੀਅਉਤਪਾਤਰਾਮਚੰਦਲਛਮਨ
 ਤਕੋ॥ ਰਬਜਲਕਜਗਮਾਤਪ੍ਰਾਨਨਿਸੈਬਿਨਤੀਕਰੈ॥ ੧੦੯ ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਪ੍ਰਾਨਸੁਜ
 ਨੁਅਜਨਤੋਨਤਜਿਮਾਨਕਹੋਸੁਨਿਬਾਲਜਮਤੀ॥ ਮਾਂਝਾਤੋਹੈਕਬਾਤਬਤੀ॥

ਕਰਿਜੋਰਿਬਰੇਦੁਖਮੇਬਿਲਲਤੀ॥ਜੈਲਗਿਐਨਚਲੇਜਗਿਮੈਸੀਅਜੀਵਤਪੈਬਿਨੁ॥
 ਮਸੰਗਤੀ॥ਤੋਲਗਿਦੇਹਕੋਭੋਤਜਿਹੈਸੇਪਨਗੀਕਚੁਰੀਕੋਤਜਿਜਾਤੀ॥੪੫॥
 ਕਾਹੇਕੋਦੁਤਕੀਥਪਨਵੇਤਦਈਜੇਨਿਰਾਵਨਕੇਪੁਕਦੇ॥ਅਹਕਾਹੇਕੋਸਿੰਧਰਿਬਾ
 ਧਿਦਯੋਦੁਖਲੈਜਸੁਬਾਦੀਕੋਨਸੀਕੀ॥ਕਪਿਮੰਡਲਬੀਰਸਮੇਤਸਬੈਮੁਹਿਛਾਡਿਕੇ
 ਕੰਨਕਦੇਪਰਕੀ॥ਤੁਮਅੰਤਨਥਾਤਸਿਬਾਹਸਕੀਸੁਕਹੁੰਗਏਆਪਕਹੁੰਕਹੀਹੋ॥
 ੪੬॥ਦੋਹਰਾ॥ਫੇਸੀਅਕੇਜੀਅਥਤਸੁਨਿਅਬਪੀਆਬਿਨੁਗਤਿਕੋਨਾ॥ਕੈਲੈਬੁਡਿਸ
 ਮੁਦ੍ਰੇਮੈਕੈਉਡਿਮਿਲਿਨਭਪੋਨਾ॥੪੭॥ਕਉਰੀ॥ਐਸੀਬਿਲਲਾਇਕਾਰਿਕਾਇਕਥੀ
 ਥਾਇਨਾਬਿਵਲੋਤੰਉਤਵੇਜਾਇਅੰਸੁਨਬਹਾਵਤੀ॥ਕਛੂਨਬਸਾਇਕੋਠਾਇਠਾਇਠਾ॥੪੮॥
 ਰਾਇਤੁਮਐਸੀਕਰਿਛਾਡੀਅਨਛਾਵਤੀ॥ਮਨਕੇਮਨਰਬਜੇਹੁਤੇਤੇਬਿਲਨੇਕਬਿਸਰ
 ਮਾਸਰਮਕਾਰਿਕਾਨੁਸੁਨਾਵਤੀ॥ਲੋਗਯੋਕਹਤਮੋਹਮਾਂਗੋਛਲਦੇਤਬਿਧਿਜਸੁਕੀ
 ਤੋਆਜੁਮੀਚੁਮਾਗੋਹੁੰਨਪਵਤੀ॥੪੯॥ਸੋਹਰਾ॥ਰੇਵਤਜਾਨਕੀਕੋਸਥਾਸੁਆਸ
 ਕਬਨੀਮਹਿਜਾਇਧੀ॥ਤ੍ਰਿਜਟੀਤਹਆਇਸਮੋਧਕੀਥਸੀਅਪਲਤਜੈਜਿਨਿਏ
 ਕਪਗੀ॥ਸੁਨਿਰਾਮਪ੍ਰਤਾਪਹੁਤਾਸਨਤੋਰੋਵਨਕੀਜਰਹਿਸੁਜਗੀ॥ਮਿਲਿਜੀਉ
 ਕਜੁਥਨਿਸਿੰਘਕੇਜੀਵਤਸਿੰਘਨਹੈਕਬਪੁਕਰੀ॥੫੦॥ਕਉਰੀ॥ਸੁਮੇਸੁਰਗ
 ਜਾਅਜੁਹਫੇਰਪੁਰਾਜਰਨਪੁਲੈਸਿਧਾਰੇਭਗਹੀ॥ਹੈਸੁਮੇਰਕੀ॥ਰਾਂਮਕਵਿ

ਤਿਨ

ਨਹੈਵਾਲਾ

ਮਾਧੀਜੀਵਤ

ਏਕਸੀਮਹੇਸ਼ਬਿਨੁਪਕਧਕੀਮਿਦੈਨਬਿਰਚਕੀਨਬਰਨਕੁਬੇਰਕੀ॥ ਏਕਲੋਕਲੋਕ ੧੦੪
 ਨੀਕੇਦੇਵਮੈਸੇਭਾਜਨੋਬਪੁਰਨੋਪਿਤਬਤਦੇਖਿਪੈਕੁਫੇਰਕੀ॥ ਨਾਰਦਕਪੋਪੁਕੁ
 ਬਿਨਾਗਪਾਂਸਬਾਪਿਡਾਹੇਸੁਨਤਹੀਗਾਰੁਗਾਰੁਸੇਦੇਹਕੀ॥ ੪੧੧ ॥ ਗੁਰੂਗੁਰੂ
 ਇਹਬਿਧਿਗੁਰੂਪਚਿਰਚਲੇਸੁਸਾਤਰਿਸਾਤਮਨਾ॥ ਰਾਵਨਕੇਭੁਜਦੰਡਰਾਂਮਰਜਾ
 ਇਸਤੋਹਨੇ॥ ੪੧੨ ॥ ਪੰਛਨੀਕੀਥਾਉਸੋਉਡਾਏਗਿਰਲੰਛਲੰਛਮਾਨੋਤੰਛ
 ਭੰਛਕੋਪਤੰਛਕਲੁਅਯੋਹੈ॥ ਬਾਸਨਾਤੋਅਹਿਕੋਸਲਖਕਗਏਹੈਬਾਹਿਰ
 ਮਚੰਦਜੁਕੋਸਿਰਨਾਇਕੋਸੁਨਯੋਹੈ॥ ਸੁਰਨਕੀਕੋਨਗਤਿਚੰਦਹਭੁਵਨਪਥਿ
 ਨੈਨਲੀਕੀਸੈਨਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਖਯੋਹੈ॥ ਰਾਂਮਹੀਕੀਓਰਨਕੇਜੀਏਪੈਕੋਰੋਗਨ
 ਪੇਚੋਰਨਕੀਓਰਨਕੇਏਕੋਨਾਜਾਯੋਹੈ॥ ੪੧੩ ॥ ਕਵਿਤਾ॥ ਸਬੈਫਿਰਿਗਯੋਸਤੁ
 ਹੀਕੋਸਿਖਥਾਜੇਸੁਨਿਬਤਕੋਬਿਰਯੋਪ੍ਰਾਨਜਾਨਕੀਕੀਦੇਹਮੈ॥ ਗੁਰੂਸਿ
 ਧਾਰੇਸੁਰਲੋਕਮਿਦੈਸੇਕਸਥਮੇਪ੍ਰਾਨਦਰਾਏਦਬਿਮਿਲਿਹੋਖੋਹੈ॥ ਸੁਨਤ
 ਹੀਗਵਨਕੋਛਪੇਤੋਹੀਛਿਨਕੈਸੇਜੈਸੇਧੁਰਿਛਪੇਸਾਦਕਮੇਹਮੈ॥ ਬਾਚਮੋਹੁ
 ਖੁਭਾਡੀਨਾਗਪਾਂਸਤੁਈਨਾਗੀਪਾਈਕੋਨਬਤ॥ ਪਾਈਹਮਸਿਵਕੋਸਨੇ
 ਮੈ॥ ੪੧੪ ॥ ਮਨਸੈਬਿਚਰੁਪਾਪੁਮਿਲਿਬੈਠੇਬੇਟਥਪੁਮਾਇਆਕੀਬਨਥਿ
 ਜਿਅਮਰੈਦਿਖਗਾਇਕੈ॥ ਜੇਵੀਕਾਮੁਕੀਨੋਮੈਸੀਰਚੀਪੈਨਸਰੀਪੈਰਿਓਉਰ

ਭਤੀਖੋਵਾਚਾ।

ਸੀਦੇਖਿਦੇਖਿਰਹੇਮੁਖਿਨਾਇਕੈਰਾਮਪੁਨਾਖ ਰੋਇਕਹੈਮੁਖਬਸੀਤਹਾਅੰ
ਗਹਿਕੇਸਜਹਾਂਜੁਗੀਅਨੀਆਇਕੈ। ਰਾਮੇਦਿਖਗਇਮਥੇਕਾਟੈਪੈਬਨਾਇਹਾਇ
ਹਾਇਕਰਿਗਮਭਿਤਿਪਰੇਮੁਰਸਾਇਕੈ॥ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬ॥ ਕਉਕਪਿਹੈਨਸੁਖੀਲਭ
ਮਨਮਹਾਂਦੁਖੀਠੋਠੋਰਾਮੇਰਕੀਅੰਗਭਈਬਥਹੈ। ਪਾਇਕੈਬਈਖੰਸੁਨਾਇਕਹੈ
ਸਭਹੀਸਿਹਾਇਹਾਇਰਾਮਚੰਦਗਤਲੁਸਰਾਤਹੈ। ਨਾਬਮੇਘਨਾਦਹੀਕੀਮਾਯਾ
ਕੋਬਿਲਾਜਜੈਸੇਨਾਗਪਾਸਪਰੀਤੈਸੇਯਹੈਏਕਘਤਹੈ। ਜੋਏਯਹਪਾਪੀਦੇਹਹਮ
ਨਕਰਨਪਵੈਹਾਥਾਵੈਭਲੀਭੰਤਨਹੀਬਰੇਭੰਤਪਤਹੈ॥ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬ॥ ਹੈਦੁ
ਹਨਾਚਲਉਤਰਭੰਤਹਾਰਚਿਜਕਥੇਭੈਅਨੁਗਭੈ॥ ਅਪਨੇਮਾਸਕੇਖੰਡਨਿਕਾ
ਦਿਹੁਤਾਸਨੇਮੈਸੇਈਠੈਨਲਾਗਾ। ਦੋਗਿਪਰੇਹਮਮੁਤਹਾਂਦਹਚੈਕਿਪਰੰਜਨ
ਸੇਵਤਜਗਾ। ਪੈਮਨਪੋਨਦਯੋਰਿਪਕੇਹਾਥੇਆਰਗਹੋਰਨਕੋਉਠਿਓਗਾ॥ ਪਾਤਿ
ਸਾਹਿਬ॥ ਪਾਛੇਲਭਮਨਕਹੀਮੇਘਨਾਦਮਹਾਂਪਾਪੀਬੰਸਮਜਪਜਾਪੀਅਥ
ਕਹਯਾਨਿਪਾਈਏ। ਰਨਕੋਨਿਦਾਨੁਅਸੁਸਾਖੀਹੈਸਹਸਭੰਨਮੇਰੇਬਾਨਸਹਿ
ਕੈ। ਅਪਨੋਚਲਾਏ। ਸੁਨੀਜਬਬਥਾਮਾਗਿਉਠੀਗਤਗਤਭਿਨਯੋਚਲਾ
ਏਬਾਨਦਿਨਹੁੰਤੇਰਾਤਗਾਈਏ। ਤੇਸਬਚਲਾਇਕਹੀਭੰਡਮਨਜਾਇਪੁਕਾ
ਮਸੁਯਾਰਿਮਾਰਤਹੈਦੁਦਭੀਬਜਾਈਏ॥ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬ॥ ਤਬਪ੍ਰਕੇਪ੍ਰਕਾਰਿ

ਭਤੀਖੋਵਾਚਾ।

ਛਮਨਪਟਕਿਭੁਜਾਛਿਤਿਪੀਠਿਅਨੁਸੰਘਰੋਇੰਦ੍ਰਜਿਤਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਰਸੁਤੀਠਿ ੧੦੫
 ਅਤਿਪ੍ਰਚੰਡਭੁਜਦੰਡਕਠਿਨਕੰਦਿਰਸਿਭਰੋਬਤਨਸੁਜਟਿਤਸੁਘਰਿ
 ਬਾਨਤਿਧਮਾਂਧਿਸੰਭਾਰੋਅਰੁਸਨਮੁਖਜੋਈਸਾਂਧਿਸੁਭਟਗਣਿਮਾਧਿਚਲਾਯੋਮੇਘ
 ਨਾਦਸਿਰੁਕਾਟਿਪ੍ਰਗਟਥ੍ਰਯੰਡਵੰਡਾਯੋਪੁਨਿਜਹਾਰਵਨਲੀਕਾਧਿਪਤਿਸੋਈਅ
 ਰਿਸਿਹੁਤਿਹਕਰਪਰੋਜੀਤ੍ਰੇਸੁਲਛਮਨਗੰਮਬਲਾਮਰਿਕੁਲਹਾਰਿਸੁਭਕਾਰੋ॥
 ਨਵੀਨਕਥਾਥਿਚਾਰਿਸੁਕਵਿਭਾਂਮਹਿਰਦੇਕਯੋਜੋਛਲੀਥਿਨੁ
 ਥਾਰਿਤ੍ਰੇਧਰਿਜਨਹਰਿਗੁਨਗੁਨਹਿ॥੫੧॥ਸ਼ੇਰਠਾਅਗੇਸੁਨਹੁਸੁਜਨਸ੍ਰੀਰਘੁ
 ਨਾਥਚਰਿਤ੍ਰੋਲਛਮਨਕੋਪਥਿਚੰਨਸਕਤਿਭੇਦੁਰਵਨਕੋਰੋ॥੫੨॥ਇਤਿ
 ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰੀਏਂਦ੍ਰਜਿਤਕਥਾਃ ਨਾਮਦੁਆਵੇਸ਼ਸੰਕ੍ਰਾਂ ੧੨॥ ਚੌਪਈ॥
 ਦੇਖਤਮੁੰਡਮਹਾਭਰੋਅਨਿਕਸਿਮੀਨਜਨਸਲਤੋਪਰੋਸਿਵਸਿਵਸਿਵ
 ਵਨਕਰਿਭੋਛਨਿਗਗਏਮਸਮਾਨੇਲੁਭੋਚਿਤਹਲਾਸਧੀਜੁਗਮੇਟੁਟੀਗ
 ਗੁਭਿਦੇਖਨਾਟਕਛੂਟੀਅਥਹਿਕੋਨਸੁਅਸਏਸੁਕੋਗਪਾਨਨਿਕਾਰਿਥਾਰੇ
 ਧਰੋਮੇਘਨਾਦਜੂਏਰਨਮਾਂਧੀਅਨਹਿਸੁਲੇਵੇਵਨਸੰਕਸਮਾਧੀਤਾਂਮੇਂਇੰਦ੍ਰ
 ਅਬੈਓਧਿਯੋਤਾਕਰਜੀਭਿਕੋਨਪਾਰਿਮੈਧੋਕੁਟਿਲਕੁਥੋਰਧਵਨਸਮਧ
 ਵੈਅੇਘਨਾਦਥਪੁਸੁਨਿਥਧਵੋਹਾਰਿਲਿਕਥਹੁਰਿਅਥਜੀਭਿਜਾਨਤੁਹ

ਅਜੇਹਾ ਸਿਰਿ ਬਿਤਿ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਿਦਸਾਲ ਤੇ ਕਾਲੁ ਛੁਟਿ ਅਬ ਘੋਰ ਤਰੈ ਮਾਇ॥
 ਮੇਘ ਨਾਦ ਬਿਨੁ ਭੈਭੇ ਜੇ ਕੇਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਾਇ॥ ੨॥ ਪਈ॥ ਜਨਤਾ ਮਾਨੁ ਰੇਦੁ ਫਿ
 ਰਿ ਜੈ ਹੈ॥ ਜਾਇ ਭਾਂ ਮੇਕੇ ਮਥੈ ਨੈ ਹੈ॥ ਮਾਨੁ ਬਥੀ ਖਨ ਕਹਾ ਸਮਾਈ॥ ਬਿਨਿ ਨਿਕਰਾ ਕੀਰ
 ਕੁਰਾਈ॥ ਫੁਲ ਮੋਢੈ ਰੈ ਗੋਇ॥ ਜੇ ਨਿਜੀ ਤੇ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਅਬ ਹੋਇ ਨਿਚੀ ਤੇ॥ ਰਾਵਨ ਜੀਤ
 ਤ ਬਿਲ ਮੰਨ ਹੋਈ॥ ਬਲਾ ਬਿਬਧਿ ਜਨੈ ਸਬ ਕੋਈ॥ ਜਾਂ ਭਾਈ ਕੇਹ ਭਾਈ ਹਸਈ॥
 ਸੇਨ ਰੁਸ ਦਕਾਲ ਮੁਖਿ ਬਸਈ॥ ਅਬ ਮੇਕੇ ਮੰਦੇ ਦਰੀਦਰਾਈ॥ ਬਚਨ ਕੋਠੇ ਰਬੰਜ ਸਮ
 ਕਹਈ॥ ਮੇਜੁ ਕਹੀ ਤ ਬਕ੍ਰੇ ਨ ਹਿਮਈ॥ ਜੂਝੇ ਦੇਨ ਹਾਛੇ ਪਈ॥ ਸਬੈ ਕਟਿ ਨਈ ਬਤੁ
 ਬਿਧਿ ਭਈ॥ ਰਾਜ ਹਿ ਭੂਲਿ ਸਬੈ ਸੁਧਿ ਗਈ॥ ੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਿਤ ਦੇਖੀ ਤਿਤ ਹਿ ਦੁਖੀ
 ਸੁਖ ਸੇਯੋ ਰਨ ਮਾਹਿ॥ ਜੈ ਜੈ ਹਾਜ ਬੂਤਿ ਸਬੈ ਉਛਰਿ ਉਛਰਿ ਮਾਰਿ ਜਾਹਿ॥ ੪॥ ਚੌ
 ਪਈ॥ ਅਬ ਦੇਬ ਚਨ ਪ੍ਰਗਟ ਜਗ ਭਯੋ॥ ਏਸੀ ਤਾਂ ਸਤਿ ਤੋ ਮ ਰਿਗਏ॥ ਬਿਸੁ ਮਪਰ
 ਸ ਸੀ॥ ਅਹਿ ਬਿਅਸੀ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬਹੁ ਦੇਵਾ ਪਾਨਿ ਹਮ ਭਏ ਮੇਘ ਨਾਦ ਬਿਨੁ ਮੈ ਸੋ॥
 ਬਿਨੁ ਪੁਨ ਚਕੋਰ ਗਾਇ ਜੈ ਸੋ॥ ਜੈ ਸੋ ਅੰਧਲ ਕੁਹ ਬਿਨੁ ਹੋਈ॥ ਜੇ ਉਥਿ ਨ ਲੈ ਨ ਬ
 ਨੈ ਰਸੋਈ॥ ਫੈ ਮਤਿ ਪ੍ਰਬਲ ਨਿਬਲ ਹਮ ਭਯੋ॥ ਸੁਖ ਲੈ ਅਬ ਬਿਧ ਨਾਦੁ ਖਦੇ
 ਪਹਿਲੇ ਦੇਹ ਨ ਛੁਟਿ ਮਾਗੀ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸੋ ਕਭ ਮੇਭਈ॥ ਉਤਰੇ ਚਫੈ ਗਈ॥
 ਮਨ ਤੋ ਕੋ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਪੈ ਰਖ ਸਬ ਥਾਕੇ॥ ੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਜਨਮ ਸਮ ਸੁਖ

ਨਹੀਂ ਅਰਨਸਮਨਸੀਤਪਾਅਸ੍ਵਮੇਪਸਮਫਲਨਹੀਕ੍ਰਮਹਤਨਸੈਖਪਾ॥੬॥ ੧੦੬
 ਯਹਸਬਤਾਤਚਿਤਮੈਰਾਖੀਪ੍ਰਗਟਸਭਮੈਰਿਸਕਰਿਭਾਂਖੀ॥ਪਰਕਰਦ
 ਚਦੁਦਕੀਬਜਾਈ॥ਸੈਨਚਤੁਰੰਗਨੀਬਨਈ॥ਬਾਰਨਮੰਤ੍ਰਪੁਜਾਫਗਈ॥ਅਸ
 ਹੁਸਪੰਖਉਡੇਗਿਰਾਈ॥ਅਸਲਅਸੀਲਚਾਕਿਤਚਿਤਘੋਰਾ॥ਚਲਹਿਚਲਸ
 ਗਛੁਤੇਥੋਰੇ॥ਰਥਪੰਗਤਿਮਿਲਿਏਹਬਿਧਿਜੇਰੀ॥ਗਵਰਥਸਮਪੂਜੈਨਕੋਰੇ
 ਰੀ॥ਪਾਇਕਚਲੇਪਰਮਾਚਿਤਗਾਢੇ॥ਰਨਸੁਨਿਕਰਤਰੇਸਬਥਢੇ॥ਉਡੀਧੁ
 ਰਿਰਵਿਥੀਚਸਮਾਨਾ॥ਜਨੁਰਵਨਕੇਕੋਧਰਗਣਾ॥ਪ੍ਰਿਮਸੁਸਾਤਨਿਕਸਿਜਗੁਢ
 ਰਈ॥ਜਨੁਹਿਮਰਤਿਨਭਤੇਹਿਮਪਰਈ॥੧॥ਦੇਹਗਾ॥ਦ੍ਰਵਸਭਾਂਸਮਾਨ
 ਸੁਭਿਰੇਦ੍ਰਵਿਕਦਸਡੀਠਾ॥ਰਾਮਲਖਨਸਨਮੁਖਭਯੰਦਈਲੋਕਤਿਨਪਿਣ
 ਯਾ॥੨॥ਲਈਚਢਾਇਕਮਾਨਸਬਦੁਕਰਿ॥ਬਨਸਵਾਰਿਫੇਕਤਾਮੁਖਧ
 ਰੀ॥ਸਤਮੁਖਕੰਠਕੰਠਚਕਚੁਰਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਭੈਕੋਰੇਸ੍ਰਿਪੁਰਨਾ॥ਅਰਤਿਸੁ
 ਲਤੀਸਰੇਬੰਸਮਾ॥ਜਕੇਲਗਤਸਹਹਿਕੋਟਿਕਜਮਾ॥ਚੈਥੇਚੈਵਹਾਸਚ
 ਮਕਈ॥ਜਾਂਕੇਤੇਜਡਹਿਸੁਰਰਈ॥ਪਚਈਪਾਂਸਜਗਤਕੋਪਾਂਸੀ॥ਜਾ
 ਕੇਡਰਸਿਵਲੋਕਸਿਸੰਸੀ॥ਛੁਣੈਛੁਗੀਬੁਰੀਭਾਂਤਿਬਿਰਾਜੇ॥ਜਾਂਕੇਨਿਗਖਿਨਾ
 ਗਪਠਿਲਜੋ॥ਸਰਈਸਿਪਰਸਰਸਬਨਈ॥ਬੰਸਬਿਸਟਿਤਿਨਿਸਥੈਬਰ

ਈ॥ ਬਨੀਆਂ ਠੇ ਬਰਛੀਆਂ ਛੀ॥ ਜਨ ਜੋਗਾ ਨਿਲੋ ਪੁਕਾਰੀ॥ ਬੋਛੀ
 ਨਨੈ ਹਾਥ ਕਲਮ ਲਈ॥ ਸੋਮਨ ਕੰਸੋ ਗੋਲਾ ਚਲਈ॥ ਦਸ ਏਗ ਦਾ ਦਸ
 ਦਿਸ ਫੇਰੈ॥ ਕਰ ਪਰ ਹਾਰਿ ਮਰਿ ਕੇ ਦਿਨਿ ਬੈਰੈ॥ ਗੁਰਜਗਾ ਬਾਹੋ ਗਿਰ ਸਮਾ
 ਰੀ॥ ਰੁਥੇ ਪੀਸ ਬਿਚਾਰੈ ਜਾਹੀ॥ ਅਗਾਮ ਮੰਤਰ ਬਾਰੈ ਸੋਧੈ॥ ਪੜਿਛ ਭੈ ਸੁਰਗ
 ਮਾਹਿ ਮੈ॥ ਸਿਖ ਸਬ ਦਤੈ ਰਹੈ ਸੁਹਾਯੋ॥ ਬਾਜਤ ਮਨੋ ਪੁਲੈ ਪਨਾ ਮਾਯੋ॥ ਚਟ
 ਕਚ ਕਚੈ ਦਹੇ ਬੁਝੈ॥ ਜਨੁ ਗਵਿਰਿ ਪਾਹਿ ਮਾਰਨਾ ਹਿਧਾਯੋ॥ ਨਾਗ ਪਿਧਿ ਪਾਪੈ ਦੁਹੈ
 ਗਾਹੀ॥ ਮਨ ਹੁਕਾ ਲਜੀ ਭਿਲ ਹਲਾਹੀ॥ ਗੁਪਤ ਗਲੇ ਲੋਸੇ ਲਹੈ ਧਾਰੈ॥ ਰਿ
 ਪ ਚਿਰਣੀ ਦਿਨ ਲਾਖ ਕਾਮਰੋ॥ ਚੰਦ ਬਨ ਸੰਤ੍ਰਹੈ ਬਿਰਝੈ॥ ਸੰਤ੍ਰਹੈ ਸੋਈ ਬਚੈ
 ਜੁਝਾਯੈ॥ ਭਰਿ ਬੰਦੂਕ ਮਠ ਚੋ ਛੈਰੈ॥ ਭਿਤ ਨੇਉ ਦੀਪ ਹੋਹਿ ਤਬ ਚਿਰੈ॥ ੯॥
 ਦੁਹਰਾ ਲੈ ਹੈ ਜੋ ਉਨੀ ਸਵੈ ਅਰੁ ਮਧਰ ਕਰ ਬੀਸ॥ ਸਬੈ ਸਫਲ ਰਾਪੁ ਨਾ
 ਬ ਬਿਨੁ ਬਰੁ ਦੋਸਿ ਸਿਵਈਸ॥ ੧੦॥ ਚੰਦ੍ਰਾਈ॥ ਭਯੋ ਸਵਾਰ ਲੀ ਕਕੋਰਈ॥ ਪੰ
 ਚ ਸਬ ਦਚੁ ਚਰ ਬਜਾਈ॥ ਚਣੁ ਮਾਝੁ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਪਾਈ॥ ਕਾਇਕੋ
 ਇਸੇ ਲਿਖਿ ਮਰਈ॥ ਇਤ ਰਾਵਨ ਲੀ ਕਾਰਨ ਧਾਨੀ॥ ਚਛੀ ਮਹਲ ਮੰ
 ਦੇ ਦਰਬਾਨੀ॥ ਛੀ ਗਾ ਸੁਰ ਬਪੂਜੁ ਬੀਮਾ ਲਿਖਾਛੀ॥ ਮਨ ਹੁਛੀ ਗਿਸਿਧੁ ਮਾਥੀ
 ਕਾਛੀ॥ ਪਤਿ ਕੋ ਦੇਖਤ ਹਰ ਬਨ ਕਰਈ॥ ਸੀਰ ਪੁਬੀਰੇ ਜ ਤੈ ਰੁਰਈ॥ ਗੁਰੂ

ਕਰਤ ਬਹੁਤੋਂ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਨਾਮਾਂ ਨਿਕਟੇਰ ਬਨਾਏ ॥ ਕੀਤਾ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ੧੭ ॥
 ਬੁਨਿ ਰਬਾਧੇ ॥ ਸੀਰਘ ਪਥਿ ਤੋਂ ਜੀ ਵੇਚਾਧੇ ॥ ਜੈ ਪਤੰਗ ਬਹੁਤੋਂ ਬਲੁ ਕਰਈ ॥ ਈਸ
 ਨ ਬਸਮ ਹੋਇ ਸੋਈ ਮਰਈ ॥ ੧੮ ॥ ਜਮੇ ਮ੍ਰਿਗ ਗਜ ਸਿੰਗ ਨਰ ਦਲ ਬਡੇ
 ਬਡੇ ਨਹਿ ਹੋਇ ॥ ਚਿੰਤਲਿ ਖਿਯੋ ਕੇਹਰਿ ਨਿਰਖਿ ਭਾਜਤ ਲਜਤ ਨ ਸੋਇ ॥ ੧੯ ॥
 ਗਰਜਤ ਨਦੀ ਦੁਰਿ ਤੋਂ ਆਵੈ ॥ ਮਿਲੈ ਸਿੰਧੂ ਕੋ ਫਿਰਿ ਕੋ ਪਵੈ ॥ ਜਮੇ ਚਲ
 ਪਵਨੁ ਖਕੋਤੈ ਗੈ ॥ ਬਲਿ ਹੋਇ ਨ ਸੁਮਰਿ ਫਿਰੈ ਗੈ ॥ ਜਮੇ ਦੀਪਕ ਅਤਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸੀ ॥ ਤੇਤ ਨਿਨਿ ਰਖ ਨਿਸ਼ਰ ਉਦਾਸੀ ॥ ਜਮੇ ਦ੍ਰਿੜ ਬਾਨ ਚਾਬਤੋਂ ਛਟੈ ॥ ਬੰਜਹਿ ਲ
 ਹੋ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਟੁਟੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਨੋ ਗਈ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਸਖਨ ਬੀਚਿ ਕੈਨ ਉਚ
 ਗੈ ॥ ਚਲ ਜੇ ਕੰਤੁ ਰਣ ਕੇ ਸਮੁਹਈ ॥ ਬਾਧਿ ਮੁੰਡ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬੁਗਈ ॥ ਲਿਕਾ ਪੁ
 ਰਣ ਮੈਂ ਉਚਰਈ ॥ ਲਛਮ ਕੋ ਜੁਨ ਮੈਂ ਤੇੜਈ ॥ ਮਾਰੈ ਆਜੁ ਬਜਸ ਮਖਨਾ
 ॥ ਮੇਘ ਨਾਦ ਸੀਰਾ ਕੋ ਪਯਾਸ ॥ ੨੦ ॥ ਚਿਹਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮੰਤ੍ਰ ਪਛਿ ਸੋਧੀ ਰਾਵ
 ਨ ਕਰਚ ਮਕਾਇ ॥ ਕਲਜਲ ਦਹੀ ਬੀਜੁ ਗੀਜਨੁ ਪਗਦੀ ਪੈ ਮਾਇ ॥ ੨੧ ॥
 ਕ੍ਰੋਧ ਉਮਝ ਸੋਦ ਦੀ ਚਲਾਈ ॥ ਪਹਿਲੇ ਕਮਲਾਸ
 ਨਿਤੈ ਮਾਈ ॥ ਸਫਲ ਸਦਾ ਨਿਰਫਲ ਨਹਿ ਹੋਈ ॥ ਚੰਦ ਹਿਭਵਨ ਬਚੈ ਨਹਿ
 ਕੋਈ ॥ ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਆਵਤ ਲਹਲਾਹੀ ॥ ਸੋਹਨੁ ਮੁਖੀ ਚਿਯੀ ਗਹੀ ॥ ਦ੍ਰਿੜਗ

ਰਬਿਖੋਲਛਾਡੀਢੀਲੀ। ਸਾਕੁਭੀਤਸੰਪਨਜਨੁਣੀਲੀ। ਪਕਰਿਸਿੰਧੁਮੈਦਈਚਲਾ
 ਈ। ਸੋਫਿਰਿਗਦਲੇਕਰਾਈ। ਬਿਸਮੇਭਯੋਲੀਕਕੋਰਈ। ਤੰਕਲਛਮਨਤਿਯ
 ਹੁਰਿਚਲਈ। ਫਿਰਿਹਨਵੰਤਦੈਸੇਈਹੋਕੀ। ਗਾਹਿਜਮੁੰਦ੍ਰਗਹਿਰੇਮੈਚੋਕੀ। ਸੋਫਿਰਿ
 ਗਈਦੁਸਟਕੋਥਾ। ਭਯੋਸੀਕੋਪਲੀਕਕੋਨਾਥਾ। ੧੫੧੬੭੮੯੦ ਸੋਬਰਛਾਇਲੀਕ
 ਪਤਿਚਲਮੈਬਹਮਪੁਰਧਾਇ। ਚਤੁਰਨਕੋਮਾਰਿਕੈਬਹੁਲਰੋਗੇਆਇ। ੧੫੧੭
 ਚਿੰਟਾ। ਬਹਮਲੋਕਮੈਗਏਲੀਕਪਤਿ। ਕਮਲਾਸਨਿਕੰਪਾਚਿਤਮੈਅਤਿ। ਕ੍ਰੋਧਾ
 ਭੀਤਦੇਖਾਦੁਖਪਾਯੋ। ਅਪਨੇਸਿੰਧਾਸਨਿਬੈਠਾਯੋ। ਮਹਾਂਜਹਮਕਛੁਨਾਬਿਰਾ
 ਭੋ। ਕੰਨਕਾਜਆਪਨਪਗਧਾਭੋ। ਰਮਪਸ਼ਿਬੇਦਦੇਹਿਫਲੁਤੇਹੀ। ਅਬਨਹਿਪ
 ਕੋਕਹੋਜੈਮੋਹੀ। ਜਯੋਜੈਹੁਮਰੁਖੇਰੈਹੋਗੇ। ਤੁੰਤੋਜੈਮਕਰੋਤਹੈਮੇਰੇ। ਤੁੰਮੈਰੇਕੁਲ
 ਮਾਹਿਉਜਾਏ। ਤੋਤੋਮੈਹਿਪਤਿਸਟਗਾਏ। ਪਤਿਜੈਆਚਰਯੈਨਹਿਤੋਤੈ। ਤੋਸੁਰ
 ਅਸੁਰਭੇਨਹਿਮੇਤੈ। ਜੋਤਮਕਹੋਕੋਅਬਸੇਈ। ਬਕੀਰੁਦ੍ਰਤੋਜੈਕਛੁਹੋਈ। ੧੫੧੮
 ਕਕਿਲੋਕਪਤਿਦੈਤੋਸੋਕਰੀਬਭੀਤਮਥਾਤ। ਅਜਹੂੰਚਿੰਤਾਜਿਨਿਕਰਹੁ
 ਾਵਿਨਏਕਸੇਨਜਾਤ। ੧੫੧੯੨੦੨੧੨੨। ਕਹੋਲੀਕਪਤਿਮਾਰੋਤਹੀ। ਦੀਨੀਕਪਤ
 ਸੋਹਈਮੋਹੀ। ਬਹਪਚਾਸਕਰਹੋਹਕਾਰੋ। ਬਿਨੁਲਛਮਨਫਿਰਿਆਈਮਾਰੋ। ਜਿਓ
 ਲਛਮਨਸਰਕੁਟਬਨਿਬੋਰੈ। ਅਬਹਿਮਾਨਿਲੀਕਾਗਛਯੋਰੈ। ਹੋਹੁਬਚੇਸੁਯਾਹਿ

ਗਤਿ ਮੇਰੀ॥ ਤਾਂ ਪਰਸੁਫਲ ਨ ਬਰਛੀ ਤੇਰੀ॥ ਮਨ ਮੈਂ ਤੈ ਬਿਰਚ ਸੁਖ ਪਾਯੋ॥ ਮੁਖ ਫਿਕੈ ਕੈ ਸੋ ਕਰ ੧੦੮
 ਦਾਯੋ॥ ਯਹ ਤੇ ਸੁਗਮ ਬਾਤ ਹੋ ਰਾਈ॥ ਮਾਰਹੁ ਲਛਮ ਨ ਕਰਹੁ ਉਪਾਈ॥ ਤਬ ਨ ਰਵੈ ਕੇਸਿ
 ਮਰਨ ਕਰ੍ਹਾ ਨ ਰਵੈ ਸੀਸੁ ਆਨਿ ਪਗਧਰੇ॥ ਤਬ ਹੀ ਤਤ ਭਯੋ ਬਡ ਭਗੀ॥ ਜਬ ਹੀ ਡੀਠ
 ਚੁਕਨ ਸੈ ਲਾਗੀ॥ ੧੯॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਪੁਨਿ ਰਵਨ ਕੇ ਦੇਖਿ ਕੈ ਡਰ ਪਿਗਾਏ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਚਿਤ
 ਮੈਂ ਕਹੈ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ਅਜੁ ਕੁ ਸਲ ਸੀਨਾਹਿ॥ ੨੦॥ ਚੋਪਈ॥ ਆਇ ਸੁ ਦੇਹ ਕਰੈ ਅਬਸ
 ਣੀ॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਕੋ ਜੋ ਸੁਖ ਹੋਈ॥ ਯਹਿ ਦਥਾ ਸਭ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਹੀ॥ ਏਪੇ ਰਿਖ ਨ ਧਾ
 ਰਹਮ ਬੀ॥ ਜੇਤੁ ਮਯਾ ਕੇ ਭਲੇ ਨ ਕਰਹੀ॥ ਤੇਤੁ ਮਯਾ ਨਿਤੋਂ ਨ ਹਿਰਹੀ॥ ਛਾਡਿ ਬਿਲੀ
 ਬਹਿ ਆਇ ਸੁਦੀਜੈ॥ ਲਿਕਾ ਪਤਿ ਕੇ ਕਾਗਜੁ ਕੀਜੈ॥ ਯਯ ਸੁਤਾ ਤਾਮਾ ਜਕਹ ਪਾਵੈ
 ਮਹਾਂ ਵਨ ਮਹਾਰਾਜ ਘਰਿ ਆਵੈ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਭਾ ਸਕਲ ਸੁਰ ਰਹੀ॥ ਸੁਰ ਗੁਰ ਬੈ
 ਠਿਨਾਂ ਉਕੈ ਕਰਹੀ॥ ਪਵਰ ਭੁਹੈ ਪਵਨ ਸਦਾਈ॥ ਆਪੁ ਨ ਗੁਪੈ ਫੂਲ ਸੁਰਗਾਈ
 ਛੁਪੈ ਨਿਕੋਟਿ ਮੇਘ ਜਲੁ ਭਰਈ॥ ਪਵਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਾਕੈ ਕੇ ਕਰਈ॥ ੨੧॥ ਵੇਹਰਾ॥
 ਬੇਦ ਪਛਤੋ ਆਪੁ ਤਮ ਅਵਰ ਦੇਵ ਕਿਨ ਮਾਹਿ॥ ਸੁਰ ਪੁਰਨ ਪੁਰਨ ਬਾਪੁ ਰਬ ਸਤ
 ਬਾਹ ਕੀਛਾਹਿ॥ ੨੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਚੰਦਨ ਛੰਤ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਧਰਈ॥ ਛੁਰੀ ਹਾਥ ਨ ਛੋਹੈ
 ਕਰਈ॥ ਬੰਦ ਸਲਾ ਮੈਂ ਕਾ ਲੁ ਬਿਰਾਜੈ॥ ਬਜੈਂਦੇ ਤਨਿ ਗਨਿ ਪਿਗਾਜੈ॥ ਤਿਨ ਹਠ
 ਕੈ ਜਗ ਕੀ ਚੁਰਈ॥ ਤਕੇ ਹੇਤ ਲੈ ਰੋਘੁ ਰਾਈ॥ ਪਹਿਲੇ ਮੁਨਿ ਮਹੀ ਚੁ ਤਿਨਿ ਮਾਹੈ॥ ਛੇ

ਮੇਵਰਾ

ਦਤਾਲ ਕਪਿਥਾਲ ਸਿੰਘਾਗੇ॥ ਖਰਦੁਖ ਗੰਧਿਨ ਮਾਹਿਖਾਏ॥ ਸਿੰਘਪਾਟਿਲੀ ਕਾਗਤੁਆ
 ਏ॥ ਕੰਤਕ ਕੁਰਨ ਮਾਹਿਪਛਾਗੇ॥ ਤੰਪਾਫੇ ਮਘਵਾਜਿਤ ਮਾਗੇ॥ ਪਵਨ ਪੁਤ ਬਲਵੰਤੁਪੁ
 ਬਲਾਮਤਿ॥ ਤਿਹਛਾਭੇ ਜਤਨ ਲਿਲੀ ਕਾਪਤਿ॥ ਸੋਈ ਮਹਾਰਾਜਾਤ ਪਾਠਿ ਆਏ॥ ਹੋਕ
 ਬੰਤਸ ਬੰਤੋ ਹਿਸਨਾਏ॥ ੨੩॥ ਏਹਾ॥ ਯਹਿ ਬਿਨਤੀ ਨਾਰਦ ਕਰੀ ਲੀਕਾਪਤ ਹਿਸਨਾ
 ਏ॥ ਤਬ ਰਵਨ ਬਿਧਿ ਸੋਕ ਯੋਕ ਰੀਏ ਕੋਨ ਉਪਾਇ॥ ੨੪॥ ਚੁਪਾਈ॥ ਤਬ ਬੋਲ ਮੋਥੁ
 ਹਮਾਸੁ ਨਿਨ ਰਵਾ॥ ਕਹੋ ਬਾਤ ਸੁਤਿ ਬੁਧਿ ਬਿਸਰਦਾ॥ ਜਬ ਲਾਗਿ ਹਨੁ ਮਨ ਰਨ ਮਹੀ
 ॥ ਤਬ ਲਾਗਿ ਸਫਲੇ ਸਿੰਘੀ ਨਾਹੀ॥ ਪਵਨ ਪੁਤ ਜਬ ਅਨਿਤ ਸਿਧਾਏ॥ ਤਬ ਬਰਛੀ
 ਲਾਛ ਮਨ ਕੋ ਮਾਰੇ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਤੁਰਤ ਹੀਤਹਾਂ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਹਨ ਵੰਤੋ ਹੈ ਜਹਾਂ ਹਨੁ ਪੁ
 ਕਰਿ ਲੈਅ ਮਿਤ ਸਿਧਾਹੁ॥ ਤਬ ਬਰਛੀ ਲਾਛ ਮਨ ਪਰ ਰਾਹੁ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਮ ਏਦਨ
 ਕਰਹੁ॥ ਲਾਛ ਮਨ ਪਲਜਾਇ ਤੁਮ ਹਰਹੁ॥ ਕਰੋ ਮਨੋ ਬੰਧੁ ਤੁਮ ਹੋਈ॥ ਚਲਤ ਸਿੰਘੀ
 ਬਾਹੈ ਨ ਕੋਈ॥ ਅਬ ਜੇ ਬੀਚ ਯਾਹਿ ਕੋ ਉਗਹਈ॥ ਜਮ ਪੁਰਜਾਇ ਜਤਨਾ ਸਹਈ॥ ੨੫॥
 ਏਹਾ॥ ਨਾਰਦ ਸੋਲੀ ਕੇ ਸੋਥੁ ਹਮਾ ਕਹੀ ਪੁਕਾਰਿ॥ ਹਨੁ ਮਨ ਕੋ ਤੁਮ ਪੁਕਾਰਿ॥ ਤੁਲ
 ਛ ਮਨ ਕੋ ਮਾਰਿ॥ ੨੬॥ ਏਹਾ॥ ਏਹਿ ਬਿਧਿ ਚਤੁਰਾਨ ਨ ਜਬ ਭਾਖੀ॥ ਬੀਚਦੇ ਮੋਰਿ
 ਹਰਿ ਕੋ ਸਾਖੀ॥ ਬਿਦਾਤੁ ਏ ਮਾਥੇ ਪਗਲਾਏ॥ ਬਹਮਾ ਕੋ ਜੀਅ ਮੈ ਜੇ ਆਏ॥ ਰਾਵਨ ਚਲ
 ਤ ਕਹੈ ਪੁਨੀ ਬੈਨਾ॥ ਲਾਛ ਮਨ ਮੈ ਰੋਤੋ ਹਿਰਛੁ ਭੈਨਾ॥ ਜਾਇ ਸੇਹ ਬੀਚਾ ਪਰਿ ਰੋਗੇ॥ ਲਾਛ

ਮਨਬਚੈਤੋਹਿਛਿਕਿਮਗੈ॥ ਨਾਰਦਹੋਹੁਹਮਰੋਸਖੀ॥ ਅਰੁਨਡਿਭਵਨੁਕੀਤਾਖੀ॥ ਲੀ ੧੦।
 ਕਪਥਿਇਹਬਿਧਿਗਭਬਨੀ॥ ਕਮਲਾਸਨਜੀਅਮੋਤਬਜਨੀ॥ ਰੋਗੀਚੇਪੈਤ੍ਰਿਦੇ
 ਖਨਲਾਗੈ॥ ਸੋਯੈਬਕੈਜਗਤਗੁਰਮਰੋ॥ ਤਾਕੈਸਿਗਨਾਰਦਕਹਿਦਮੋ॥ ਕਮਕ੍ਰਮਕ
 ਰਗਵਨਤਬਗਯੋ॥ ਨਾਰਦਚਲੋਬਿਲੀਬਨਕੀਨਾ॥ ਪਰਿਕਾਧੇਗੁ
 ਪਤਿਜਸੁਲੀਨਾ॥ ਹਨੂਮਨਕੇਦਰਸੁਦਿਖਾਯੋ॥ ਲੀਕਾਪਤਿਇਤਨਮੇਅਯੋ॥ ਉਤਹ
 ਨੁਮਸੁਬਹੁਤਸੁਖਕੀਨੋ॥ ਨਾਰਦਮਿਲਿਮਹਾਂਸਭੀਨੋ॥ ਕਰਿਪ੍ਰਨਮਪ੍ਰਾਂਕਮਦੀਨੀ॥
 ਪ੍ਰਭੁਕੇਜਾਨਿਬਡਈਕੀਨੀ॥ ਜਬਹੋਲੀਕਦੁਤੈਹੋਅਯੋ॥ ਰਜਸਭਮੈਦਸਨੁਪਯੋ
 ॥ ਤਬਤੋਮਾਜੁਸ਼ਿਹਾਰੇਖਿਬਗਾਅਗਯਾਦੇਹਮਾਨਿਦੇਉਬਨਫਗ॥ ਪਕਰਿਬਾਹਸ
 ਰਦਲੈਚਲੋ॥ ਹਨੂਮਨਤਾਕੇਅਚਲੋ॥ ਨਾਰਦਹਰਿਮਾਯਾਬਿਸਤਰੀ॥ ਲੈਗੈ
 ਦਰਿਸਮਤ੍ਰਿਨਹਿਪਗੀ॥ ੨੧॥ ਫੇਰਗਾ॥ ਰਘੁਪਤਿਕਥਾਬਿਲੀਬਸੋਸੋਬੁਡੀਰਿਖ
 ਬਾਤਾਕਪਿਕੁਲਮਾਣਿਭੁਕਿਪੇਮਮਨਸੋਬੈਕਹੀਅਫਿਗਤਾ॥ ੨੨॥ ਚੈਪਣੀ॥
 ਹਨੂਮਨਯਹਭੇਦਨਪਯੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕੀਆਗਯਾਤੋਅਯੋ॥ ਜੀਕਪਿਪਤਿਯਹਿਮਖ
 ਜਾਨੈ॥ ਨਾਰਦਸਾਹਦਕੁਨਮਾਨੈ॥ ਬਤਰਸਮਟਕੇਦੈਬਡਭਾਗੀ॥ ਸਮਝਨਪਗੀ
 ਪਗੀਦੈਲਾਗੀ॥ ਹਨੰਨਗਮਹਿਛੁਡੈਪਗੀ॥ ਆਇਬਾਤਨਾਰਦਸੋਕਗੀ॥ ਪਾਇਕ
 ਗਤੋਕੇਭਗਤਸੁ॥ ਫੁਲੈਪ੍ਰਕੇਬਜਨਤੁਰਤਪੀਛੁਲੈ॥ ਬਝੈਰੰਮਤੋਗੰਮਸਨੇਗੀ॥

ਆਪੁਨਭਜਹਿਦਿਤ੍ਰਦਹਿਹੇਹੀ॥ਇਹਬਿਧਿਹਨੂਮਨਹਿਭੁਲੀ॥ਚਲੈਨਬਸੁਚਿਖ
 ਮਾਖਾਭੁਲੀ॥ਇਤਨੇਮੈਲੀਕਾਪਤਿਦੇਖੀ॥ਹਨੀਮਨਰਨੈਮੈਨਹਿਪਿਖੀ॥੨੮॥ਵਿਹਰ
 ਤਬਫੁਲੀ॥ਬਿਧਿਜੋਕਯੋਸੇਈਨਰਦਕੀਨ॥ਅਬਹੋਮੈਰੋਲਫਮਨਮੋਮਨਹੁਪੁਰਤੀਨ॥
 ੨੯॥ਚੈਪਈ॥ਤਬਤਿਨਤਮਕਿਸੈਹਥੀਸਿੰਧੀ॥ਕੋਧਡੀਠਲਛਮਨਓਰਬਾਂਧੀ॥ਤੇਜਪੁੰਜ
 ਤਿਛਨਲਹਲਹੀ॥ਜਨੇਰਦਿਧਾਰੈਬਹੀ॥ਧੂਮਕੇਤਸਨੁਨਭਪ੍ਰਗਟੀ॥ਲੋਗਲਿਪਲੇਕਾਲ
 ਕੈਮਨੀ॥ਜਨੁਜਗਿਕੋਟਿਬੀਜੁਗੀਚਲੀ॥ਸੈਨਾਸਕਲਕੇਜਤੇਖਲੀ॥ਗਿਰੇਹੂਮਿਕਪਿਬਹੁ
 ਰਿਨਲਰੇ॥ਮੰਨੇਬਾਛਕੋਰਿਕਪਰੇ॥ਵੇਦਿਕੈਲਛਮਨਓਹਦਿਸਗਈ॥ਸੁਰਪੁਰਮਾਂਹਿਬ
 ਧਾਈਪਈ॥ਯਥੇਸਥਨਕੁਲਾਹਲਭੁਯੀ॥ਭਲੀਭਈਲਛਮਨਪਥਖੀ॥ਜੈਧਰਲਛ
 ਮਨਮਾਯੁਨਪਰਈ॥ਤੋਰਵਨਹਮਾਥਿਨੁਨਭਕਰਈ॥੩੦॥ਵਿਹਰ॥ਅਬਪੁਰਨਮ
 ਪਥਾਧੋਤੋਰਿਸਕਰਿਹੈਪੁਬੀਗ॥ਸੀਅਬਿਰਹਾਗਬੁਝਾਇਪੈਦੇਦਰਦਿਗੀਗਾ॥
 ੩੧॥ਚੈਪਈ॥ਤਾਂਛਿਨਨਾਰਦਗਯੋਲੁਕਾਈ॥ਹਨੀਮਨਠਗੀਮੁਰੀਖਾਈ॥ਅਯੋਦ
 ਰਿਭਾਮਕੇਪਾਸਾ॥ਰਹੇਛਾਤਿਸਬਜੀਵਨਿਆਸਾ॥ਬਚੈਬੁਭੀਖਨਬਿਲਪਤਥੈਨਨ॥
 ਕਪਿਪਤਿਜਲੁਮਾਂਗਤਹੈਸੈਨਨਾ॥ਹਨੀਮਨਕਧਿਕਟਕੁਨਿਹਯੋ॥ਮਨੇਗਜੁਪਾਬਰ
 ਕੋਭਾਯੋ॥ਭੁਯੋਨਿਲਨੀਲੋਅਤਿਚੇਟਨਾ॥ਪੀਅਗੇਮੁਖਮੰਗਦਧਲੇਟਨੀ॥ਅੰਗਕੀ
 ਨਕੀਕਿਨਚਲਾਵੈ॥ਛਾਛਿਰਹੇਗਮਹਿਨਹਿਪਾਵੈ॥ਇਨਸਬਹਨਕੈਯਹੈਕਾਲਾਦਿਨੁ॥
 = ਸਬਹਨਿਛਾਤਿਹੋਗਯੋਦਕਾਛਿਨ

ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਧੁ ਪਤਿ ਨ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ਛਾਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਪੁ ਰਹਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਛੁਲਕਾਰਿ
 ਨ ਰਦੇ ਛਲ ਜੇ ਬਲੁ ਕਰਿ ਮਾਹਿ ਸਿਰਾਉ ॥ ਗਾਂਧਰਜਾਇ ਸੋਹੇ ਨਹੀਂ ਮਬਹਰ ਪੁਰਕੇ ਜੰਭਿ
 ੪ ॥ ਲਛਮਨ ਰਾਜੁ ਕੁਮਾਰ ਨਹੀਂ ਰਿਨਾ ॥ ਕੁਜੇ ਨੀਵੈ ਹਨੁ ਮਨੁ ਦੇ ਕਾਛਿ ਨਾਕ
 ਹੇ ਬਭੀਖ ਨਤ ਬਾਸਿ ਰੁਨਈ ॥ ਸਬ ਕੇ ਬਲੁ ਮਤ ਯਹਿ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ਸੁਨਿ ਕਾਪਿ ਪਤਿ ਅਤਿ
 ਨਿਸਾ ਅੰਧਾਰੀ ॥ ਅਬ ਬਿਨਤੀ ਸੁਲਿਲੇ ਹੁਹ ਮਾਰੀ ॥ ਲੈਣੀ ਪਕਹਮ ਦੇਖਹਿ ਦੇਉ ॥ ਸਭੁ ਮ
 ਹੀ ਗਾਏ ਕਿਨੀ ਵਤ ਕੇਉ ॥ ਆਗੇ ਕੀਓ ਬਭੀਖ ਨਰਾਈ ॥ ਪਛੇ ਹਨ ਵਤ ਦੀ ਪਜਰਾਈ ॥
 ਦੇਖਤ ਰਾਮ ਚੰਦ ਓਗਾ ਅਏ ॥ ਅਤਿ ਸੁਛਮ ਤਿਨਿ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਦੇਖਿ ਬਭੀਖ ਨਹੋ ਬਿਲ
 ਖਮੁਖਾ ॥ ਪਵੈ ਮਾਨ ਸਬ ਕੇ ਏਕੰ ਦੁਖਾ ॥ ਹਾਥ ਉਠਾਇ ਜੈ ਤਿਨਿ ਪੂਛੀ ॥ ਮੁਖ ਛਾਥਿ ਅਨੁਸ
 ਥਨ ਕੀ ਛੁਛੀ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬਭੀਖ ਨਲੀ ਕਪਰਿ ਸੁਖ ਦੇ ਬੇਗਾ ਸੁਨਾਇ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ
 ਜੀਵਤ ਬਚੇ ਕੈ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਧਾਇ ॥ ੬ ॥ ਰੰਪਈ ॥ ਸੁਨਤ ਬਭੀਖ ਨਹੋ ਇਸੁ ਧਾਏ ॥
 ਜੀਵਤ ਜਾਮਵੰਤ ਹੀ ਪਾਏ ॥ ਤਿਨਹੀ ਕਹੇ ਬਨਸ ਮਥੈ ਨਾ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਦੇਖਿ ਸਿਰਾਤ ਨੇਨਾ ॥
 ਸੀਰਧੁ ਬਰਕੀ ਕੁਸਲ ਨ ਬੁਝੀ ॥ ਬਹੁ ਰੋਲਛਮਨ ਦੇ ਹਨ ਸੁਝੀ ॥ ਕਾਪਿ ਪਤਿ ਅੰਗਦ
 ਸਭੈ ਭੁਲਾਏ ॥ ਸਭ ਤੋ ਅਧਿਕ ਹਨੁ ਜਯੋ ॥ ਤਾਜੀ ਨਲ ਨੀਲ ਹਿਨੇ ਹਨ ਧਾਏ ॥ ਚੰਮ ਸਾ
 ਤਦ ਲੁਸਤ ਬਿਸਰਾਯੋ ॥ ਕੈਤੁ ਮਗਾਏ ਭੁਰਗ ਮਹੀ ॥ ਤਰੇ ਤੋ ਸੁਧਿਨ ਰਹੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
 ਅਹਿ ਗਾਏ ਬਹੁ ਭਰੋਸੇ ॥ ਸੇਵਕ ਕਹਾ ਅਨੁਕ ॥ ਹਿਤੇ ਸੋ ॥ ਅਬ ਕਰਿ ਬੇਗੁਸਾ ਮੇਧ

ਜਾਵੈ

ਮਾਰੇ ਧਨੁ ਮਨ ਕਹਿ ਪੋਤ ਸਮਝੇ ॥ ੧੯੮੮ ॥ ਜਾਮਦੰਤ ਬੋਲ ਮਰਬ ਹਿਸਨੁ ਪੁਬਤੀਖ
 ਬਾਤ ॥ ਤੰਕੇ ਜੀਵਤ ਸਬ ਜੀਮੈ ਮੂਏ ਸਬੈ ਮਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ੧੯੮੯ ॥ ਜੈ ਹਨੁ ਮਨੁ ਪੁਨਰ
 ਪਰੇ ਜੇਰਨ ਗਿਰੇ ਪੋਤ ਸਬਖੇ ॥ ਜੈ ਹਨੁ ਮਨੁ ਨੁਸਤ ਪਗਧਰੇ ॥ ਜੇ ਜੀਵਤ ਤੇਊ ਬਿਧਿ ਮਾ
 ਰੇ ॥ ਤਬ ਧਿਬ ਭੀਖ ਨ ਬਚਨ ਚੁਲਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਨੁ ਮਨੁ ਤਾਹਿ ਦਰਸਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਪੁ ਪਤਿਲ ਛਮ
 ਨ ਫਿਗਖਰੇ ॥ ਏਥੈ ਰਿਗੇ ਅਪਗਪਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਲਿਰਪੁ ਬਿਰਬ ਹੁਤ ਹੀਰੇ ॥ ਲਛਮ
 ਨ ਆਜੁ ਸਬੈ ਸੁਖ ਪਏ ॥ ਲਗ ਸਿਹਬੀ ਪ੍ਰਾਨ ਉਤ੍ਰੇ ॥ ਛੁਟੇ ਹਾਥ ਤੇਊ ਬਿਰਾਨੇ ॥ ਅ
 ਬ ਲਛਮ ਨ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਕੋ ਜੀਓ ਜਾ ਬਿਨੁ ਪਹਿਲੇ ਨੀਰਨ ਪੀਓ ॥ ਅਬ ਪ੍ਰਗਟ ਜਤ
 ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਬਹਮ ਲੋਕ ਸਿਰਾ ਬੀਰ ਪਖਲਾ ॥ ੧੯੯੦ ॥ ਬੈਨ ਸਮੇ ਪੇਕਾਹਿ ਤਬ ਸਬੈ
 ਵਤ ਬਿਲਲਤਾ ॥ ਜੇ ਅਧ ਜੀਵਤ ਸਬਦ ਸੁਨਿ ਤੇਊ ਮਵਤ ਜਤਾ ॥ ੧੯੯੧ ॥ ਏਥੈ ਛੁਟੇ
 ਮੂਰਛਾ ਸਬ ਉਡਿਧਏ ॥ ਜੀਵਤ ਰਾਂਚ ਦਫਿ ਗਾਏ ॥ ਲਛਮ ਨ ਦੇਖਿ ਸਬੈ ਬਿਲਸਨੇ
 ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਨੇ ਸਿਗਨ ਜਨੇ ॥ ਰੇਵਤ ਨੈਨ ਨ ਜਲੁ ॥ ਛੁਹਈ ॥ ਤਬ ਰਪੁ ਬੀਰ ਬੀਰ ਸੇ
 ਕਰਈ ॥ ਤੁਮਰ ਟਪੀਰ ਮਹਾਂ ਰਣ ਗਾਏ ॥ ਗਏ ਛਾਡਿਏ ਹਮ ਵਸ ਰਣਛਾ ॥ ਅਬ ਤੁਮ
 ਸਬੈ ਮੇ ਪ੍ਰਗਟ ਜਨਏ ॥ ਬਨ ਛਲਖਾਤ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਸਿਤਾਹ ਗਨ ਆਜੁ ਦੁਖ ਮਾਏ ॥
 ਤੰਤੇ ਸੁਰ ਪੁਰ ਕੀਓ ਖਲਾਏ ॥ ਮੇ ਬਿਨੁ ਤੇਜਨ ਪੀਤਨ ਪਾਏ ॥ ਰਹੀ ਮੀਰ ਸੁਨਿ ਪੀਰਿ ਕਹਾਨੀ ॥
 ਗੁਪਤ ਸੇਧ ਜੈ ਮਨ ਮੇ ਰਹਈ ॥ ਰੇਵਤ ਰਾਂਚ ਸੁਤੇ ਸੇਧਈ ॥ ੧੯੯੨ ॥ ਜਾਨਕੀ ਕੋ १੧
 ਰਾਮ ਰੇਵਤਾ ॥

ਅਸੇਰਨਧੀਨਸੀਕੋਚਨਧੀਪਤੁਦੇਹਗਵਈ॥ ਦੇਸੁਤਨਯੋਲੀਖਿਭੇਤਪੇਲਕੇਕਈਕੀਨਕੋ ॥੧੧॥
 ਠਕੁਰਈ॥ ਜੈਸੀਕਛੂਦਿਨਰੈਨਿਬਸੈਸੁਨਿਬੀਬਥੀਖਨਕੀਦੁਚਿਤੁਈ॥ ਪ੍ਰਨਨਿਸੀਕਤਜੇ
 ਤੁਮਯੋਯਮਰੀਕਥੁਏਇਨਓਕਨਪਈ॥੪੯॥ ਦਿਹਗ॥ ਲਛਮਨਪਦਅਨੀਤਿਕਰਿਓ
 ਏਛਾਭਿਰਨਮੋਹਿ॥ ਅਬਥਪੁਨਥਅਨਥਯੀਭਵਤਹੈਤੋਹਿ॥੫੦॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਜਨਤਹੈ
 ਨਮੈਸੁਨਿਬੀਗਨਿਤੋਹਿਥਿਨੁਬੰਦਰਏਕਲਗੈ॥ ਭਾਜਿਥਪੁਕੇਕੁਲਕੋਦੁਖਹੈਮਹਿਹੈਤ
 ਥਮੋਤਬਸੀਅਮਗੈ॥ ਨਹਿਸੂਠੀਕਰੋਕਥਹੁਮੁਖਤੋਇਹਸੂਠੀਹੁਤੋਰਪੁਥੀਗਡੈ॥ ਜਿਨਦੇ
 ਹਤਜੈਤਥਲੋਜਥਲੋਨਥਥੀਖਨਜਾਇਕੈਰਜੁਕਰੈ॥੫੧॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਛਾਡਮੋਨਿਜਦੇਸੁਕੀ
 ਤਪਸੀਕੋਭੇਸੁਸੁਨਿਗਵਨਨਰੇਸੁਅਤਿਰਕਸਕੋਡੀਲਹੈ॥ ਅਗਵਨਦੀਸੈਸੁਖੀਪਾਇਨਤੋਖ
 ਨੇਦੁਖੀਮੁਖਨਕੇਅਗੋਲਥੋਲੇਹੁਕੋਡੀਲਹੈ॥ ਭਈਲਛਮਨਅਥਹੈਤਹੈਸਾਈਕ
 ਹਕਯਾਨੀਅਅਓਮੇਰੇਜਾਤਸੁਖਸੀਲਹੈ॥ ਰਵੈਰਘੁਰਾਈਹਾਇਹਾਇਨਉਪਾਇਅੰ
 ਤਤੋਥਿਨਾਸਯਾਇਕੋਨਾਮਜਨੁਲਨੀਲਹੈ॥੫੨॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਪਿਛਲੀਤੋਮੈਸੀਗਿਤੋ
 ਸੀਕੀਨੀਮੇਰੇਮੀਤਪ੍ਰੀਤਿਪਗਾਈਜੈਸੇਹੈਨਸਾਸਿਕੋਕਕੀ॥ ਪਾਹਿਲੇਖਫਾਇਫਲਸੇਜ
 ਕੋਬਿਛਾਇਫਲਤਪਰਸੁਦਾਇਮੋਹਿਪਾਛੇਜਾਤੇਓਕਕੀ॥ ਕਹੈਯੋਜੀਅਪਗੀਬਾਤਹਮ
 ਹੋਥਿਮਾਤਭਾਤਮੈਸੀਪ੍ਰਗਟਵਤਬਫਾਵਤਹੈਸੋਕਕੀ॥ ਅਜਹੁਨਜਾਬੋਮੈਸੈਮੈਸੇ
 ਅਨੁਭਵੋਈਗਮੋਹਿਛਾਭਿਅਥੋਲਥੋਜਾਨਿਸੁਰਲੋਕਕੀ॥੫੩॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਦਸ

ਬਜੁ ਕੇ ਦੇਹ ਤਾ ਗੋਭੈ ਨ ਤਾ ਗੋਭੈ ਤੇ ਮੈ ਰਿਤ ਰਾਖੈ ॥ ਨ ਰਾਖੈ ਨ ਜਨ ਕਮੈ ॥ ਪਾਛੇ ਬਨਾ
 ਏ ਬਨ ਛਲੈ ਖਵਾਇ ਖਾਇ ਇਤੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਾਈ ਕਉ ਤੋਰਤ ਨ ਤਨ ਕਮੈ ॥ ਜਨ ਕੀ ਹਰ ਨੇ
 ਮੁਨੁ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕਸਰ ਖਾਏ ਬਧ ਤੇ ਪਨ ਕਮੈ ॥ ਆਜੁ ਰਘੁ ਬੰਸ ਨਿਰਬੰਸ
 ਹੋਤ ਲਛਮਨ ਸੇ ਹਥੀ ਕੇ ਲਗੇ ਸਾਥ ਛਾਡੇ ਛਿਨ ਕਮੈ ॥ ੪੭ ॥ ਸੁਵੈਯਾ ॥ ਰਾਵੈ ਤੇ ਮੁਨਿ
 ਵਿਦਲੀ ਪਹੁੰਤੈ ਰਘੁ ਤੇ ਅਜੇ ਤੋ ਕੀਨ ਬੰਸ ਗਯੈ ॥ ਹੈ ਨਿਕਲੀ ਕਸਬੈ ਪਿਤੁ ਸੰਜਸ
 ਸੋ ਅਰਿਜੀਤਿ ਹੁਤੀ ਜਗਜੋ ॥ ਅਬ ਮੇਰੇ ਕਲੀ ਕਚੈ ਸਿਰ ਦੇਖਹੁ ਨਾ ਰਿਗਣੀ ਅਰੁ ਬਹਿ
 ਰੁਚਲੇ ਯੈ ॥ ਬਾਛੀ ਖਿਸੀ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਧਸੀ ॥ ਧੁਨਿ ਸੀਸ ਅਹੋਰਧੁ ਬੀਰ ਕਹੈ ॥ ੪੮ ॥
 ੪੮ ॥ ਸੁਵੈਯਾ ॥ ਅੰਧ ਕਹਾਂ ਰਘੁ ਨਾਥ ਕਹਾਂ ਪਿਤੁ ਬੈਨ ਨਿਤੈ ਬਨ ਕਉ ਭਿਧਾਵੈ ॥ ਰ
 ਵਨ ਸੀਅਹੈ ਸੁਕਹਾਕ ਪਿਰ ਜਸ ਮਯ ਲਾਇ ਸੀਗਾ ਆਵੈ ॥ ਸਿੰਧੁ ਪਟੈ ਰਘੁ ਬਿਲੈ
 ਅਬ ਕਾਨਿਧੈ ਮੁਖੁ ਯੈ ਦੁਖ ਪਵੈ ॥ ਜੇ ਜੀਅ ਮੈ ਸੁਪਨੇ ਹੂਨ ਸੁਤੁ ਸੋ ਬਿਧਿ ਰੇਖ ਬਨ ਦੈ ॥
 ੪੯ ॥ ਸੁਵੈਯਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਤਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ਕੈ ਰੇਵਤ ਕੈ ਧਰਿ ਲੁਭਿ ਤਾ ਪਾਛੇ
 ਘੁਰਾਇ ਹਨੂ ਮਨ ਸੇ ਰਿਸ ਭਰੈ ॥ ੫੦ ॥ ੫੦ ॥ ਕਵਿਤਾ ॥ ਜੀਤਾਰਹਾਰੁ ਬਹੁ ਭਲੀ
 ਬੁਰੀ ਕਉ ਕਹੀ ਅਸੋਨ ਆਨਿਗਹੈ ਰਿਪੁ ਨੈਕੁ ਨ ਖਸਾਇ ਬੋ ॥ ਸੁਨਿ ਰੇਸ ਮਰਿ ਸੁਤ ਪੀਰੁ
 ਹੀ ਜਾਤ ਨਹੀ ਜਾਹੀ ਮੇਰੇ ਬੀਰ ਰਘੁ ਬੀਰਤ ਹਾਂਜਾਇ ਬੋ ॥ ਏਕ ਛਿਨ ਬਿਨਾ ਲਛਮਨ ਪਾ
 ਪੁਨ ਰਿਨ ਬਿਨਾ ਦੀਨੇ ਰਮ ਚੇਦ ਕੈ ਸੇਕੈ ਸਿਰਾਇ ਗੋ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੇਰੀ ਸਥ ਹੀ ਸਿੰਗਾ ਮਰਾਮ

ਮਕਹਿ ਰਾਵਨ ਤਿਹਾਰੇ ਕਿਹਲੇ ਖੇਨਿ ਜਕਾਇਗੇ॥੫੭॥ ਸ੍ਰੀਵੈਯਾ॥ ਅਨਿਜੁ ਕਪਿ ਮੰਡਲੁ ਕਾਲੁ ॥੧੭॥
 ਸੁਮਾਰ ਪਰੇ ਹਨ ਕਾਮਨਾ ਕੈ॥ ਏਥਲ ਵੇਤ ਬਝੋ ਹਨ ਵੇਤ ਬਝੇ॥ ਭਾਜਿ ਕੈ ਨਿਜ ਪੁਨਥ ਚਵੈ॥
 ਜਾ ਬਿਨੁ ਮਾਜੂ ਦੁਖੀ ਇਹ ਭਾਂਤੁ ਸੁਗੰਮ ਕਹਾ ਭਰਬੈ ਅਬ ਪਵੈ॥ ਬੀਗ ਬਿਨ ਅਬ ਬੀਰ ਕੇ ਪੁਨ
 ਨਿਕੋਰ ਪੁਬੀਰ ਹਿਅ ਨਿਮਲ ਵੈ॥੫੮॥ ਕਵਿਤੁ॥ ਕੇਕਈ ਕੋ ਪੁਤਲ ਛਮਨ ਜੁ ਕੇਛਾ ਵਿਗਨ
 ਤੇ ਗੰਯੋ ਪਵਨ ਪੁਤੁ ਕੈ ਸੇ ਮੁਖ ਮੇਰੇ॥ ਸੇ ਹਥ ਕਿਯਾ ਉਲਕਰਾ ਉਕੇਨ ਪੇਨ ਦੇਰੇ ਰਾਵਨ
 ਕੇ ਦਲੇ ਮੇ ਸਮੁਦਾ ਬਿਸੁ ਪੈਰੇ॥ ਏਕ ਹੀ ਸਿਰਾ ਸਨ ਕੇ ਜੇ ਰਪਾ ਕਸਾ ਸਾਨਿ ਕੇ ਅਸੇ ਨਿ
 ਗਿਰਾ ਇਕ ਮਲਾ ਸਮਿ ਤੋ ਜੇ ਰਤੇ॥ ਗਾਰਤੇ ਗਾਰ ਬੁਦ ਸਕਿ ਪਰ ਕੇ ਸਥੈ ਅਜੂ ਹੁਤੇ ਨਭ ਰਖਨ
 ਭਰਬ ਜਾਇ ਤੇ ਰਤੇ॥੫੯॥ ਸ੍ਰੀਵੈਯਾ॥ ਨਕਾਈ ਅਰੁ ਬੀਰ ਗਯੇ ਰਨ ਪੈ ਮਨ ਤੇ ਸਬ ਬਥ
 ਸਿਹਾਰੇ॥ ਰਾਵਨ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜ ਬਨ ਨਿਤੋ ਕਪਿ ਮੰਡਲ ਭੂਮਿ ਪੈਰੇ ਨ ਸੀਭਾਰੇ॥ ਏਕ ਹੁਤੇ ਹਨੁ ਮਾਰੁ ਬ
 ਣੀ ਤਿਨ ਪੈ ਜੀਅ ਮੇ॥ ਇਹ ਭਾਤਾ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਅਸਰ ਹੀ ਗੁਰੁ ਵਾਸਨਾ ਮਸਰਾਸਨ ਰੂਥਿ ਕੈ ਅ
 ਸਨੁ ਮਾਰੇ॥੬੦॥ ਸ੍ਰੀਵੈਯਾ॥ ਯਨੁ ਜਾਨਿ ਮਪਰਾਧ ਨਿਜੁ ਸਨੁ ਮੁਖ ਕਰਤ ਨ ਡੀਠੀ॥ ਭਰਬ ਤੁ
 ਜਾ ਬਲੁ ਸਵਨ ਸੁਨਿ ਮਨ ਰਿਸਮਾਰਤ ਨੀਠੀ॥੬੧॥ ਸ੍ਰੀਵੈਯਾ॥ ਮਨ ਮੇ ਹਨੁ ਰਿਸਾਇ ਬਰਨ
 ਨਾਇਠ ਛੋਡੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੈ ਕਹਾ ਬਸਾਇ ਛੀਠ ਭਯੋ ਬਿਨ ਤੀਕੇ॥੬੨॥ ਕਵਿਤੁ॥ ਕਾਹੇ ਕੋ
 ਕਰਤ ਰੇ ਸੁਸੇਵ ਕਨ ਦੇ ਬੁਨ ਦੇ ਸੁਠੇ ਕਤੇ ਜੀਪੀ ਨਿ ਨੈ ਕੋ ਨ ਰਾਤੁ ਹਰੇ॥ ਖੇਦ ਲਛਮਨੁ
 ਕੀਵੇ ਕੋ ਨ ਪਨ ਦੇ ਤੇ ਨੈ ਕੁਤੁ ਮੇਕਾ ਹੂਹੁ ਕੋ ਸਿਧੁ ਨ ਉਤਰੇ॥ ਅਬ ਲੋ ਤੋ ਸੀਤ ਜੁ ਕੇ ਲੈ ਕੈ ਸਿ

ਹਨੁ ਮਾਰੇ

ਰਾਮਚੰਦਰਾ

ਗਮਰਾਂਜਤਲੀਭੁਤਬੈਠਰਥਪਰਹੀਪਧਾਰੇਤਾ। ਦੀਨੇਉਥਿਨਾ। ਇਸਹੋਕਾਇਸਚ
ਕਾਇਸਤੇਸੈਯੋਲਕਨਾਹੀਯੋਰਦੁਕਮਾਰੇਤਾ। ਕਾਇਨਾ। ਸਬੈਰੋਥੈਠਲੀਕਏਕਲੇਈਪੈ
ਠਨਥਮੁਲੇਤੋਉਪਾਗਿਸਿਪੁਧਾਰੀਮੈਬਹਾਇਦੋ। ਰਾਕਸਨਿਮਾਰਿਕਿਲਕਾਰਿਸਬ
ਕੋਪਫਾਰਿਛੁਨਹੀਮੈਚਦਮੁਖੀਜਾਨਕੀਕੋਲਮਾਇਦੋ। ਜੇਤੇ। ਲਛਮੁਗਾਸਿਮੈ
ਲਛਮਨਜੁਏਕਸੁਪਾਰਸੁਆਨਿਕਹੋਸਬਕੋਜਿਦਾਇਦੋ। ਕਾਹੇਕੋਕਮਨਬਾਨੁਰਾਤ
ਹੋਮਹਾਰਜਦੀਜੈਨੇਕਮਾਇਸੁਤੋਰਾਵਨਗਿਗਇਦੋ। ਪਦਮਦਿਹਰਾ। ਹਨੁਮਨਏਸ
ਚੁਸਬਜਿਤੀਕਹੀਤੋਬਥਾ। ਰਨਰਾਵਨਟੂਲਮਫਿਰੈਕਾਫਿਲੋਲਮਨਕੋਘਾਤਾ। ੧੦
ਸੰਗਠਾ। ਚਲੀਕਥਾਬਿਪੀਤਿ ਦੇਸਦੇਸਪੁਰਪੁਰਗਗਾਗਨਰਾਵਨਕੀਜੀਤਰਾਮ
ਚੰਦਰਾਹੋਪ੍ਰਗਟਾ। ੧੧। ਯਨੁਗੋਦਕ। ਸਫੈਕਾ। ਹੋਗਈਏਕਮਚਨਕਹੀਪ੍ਰਭਕੇਥਲੋਕੋ
ਕਨਕਾਨਲਹੈਹੈ। ਰਾਵਨਮੀਚੁਕੇਥਾਧਰੋਗੀਨਤੀਪਲਪਲਾਏਹੈਨਿਬੈਹੈ।
ਨੀਚਬਉਤਕਜੈਸਸਿਲੀਲਾਦਿਵਾਕਰਕੋਪੁਨਜਾਇਗਹੈਹੈ। ਤੋਕਹਾਥੈਠੀ
ਭੁਮੈਰਾਘਵਰਾਂਹਕਹੀਦਿਨਨਹਕਹੈਹੈ। ੧੨। ਚੋਪਈ। ਰਾਵਨਰਾਹਗਾਸਿਯੋ
ਲਛਮਨਸਜਿ। ਹੋਯੈਗਾਹਨੁਅਥੈਚਉਠੈਹਸਿ। ਨਾਥਸਿਕੋਰਨਮਨਮੈਅਯੀ।
ਲਛਮਨਕੋਜੀਵਤਹੀਜਾਨੇ। ਸੁਪਾਸਮਨਹਨੁਕੋਥੈਨਾਤਉਬੀਰਜਿਨਟੂਟਹਿਨੈ
ਜੀਹਮਅਥਜੀਤ੍ਰਿਲੀਕਪਤਿ। ਬਿਨਲਛਮਨਕਿਹਕਾਜਰਾਜਪਤਿ। ਦੇਪਕਾਜੁਖ

ਨਿਧਿਕੇਪਏ॥ ਹਨੂਮਨਤੁਹਿਕਹਤਸੁਨਏ॥ ਜਾਬਿਭੂਤਕੋਅਰਨਨਿਹਥੈ॥ ਮਨਦੁਖਪਾਇ
 ਨਧਿਭਿਪੁਜਾਥੈ॥ ਉਨਭਯੋਨਸੋਮਿਲਨਸੁਹਾਈ॥ ਖੰਨਪਾਨਹਿਸਭਾਬਲਈ॥ ਘਰਗੁਰੂਬਿਪ
 ਰੇਤਨਹਿਦੀਨੀ॥ ਬਲਛਲਕਰਿਏਨਹੁਤੋਲੀਨੀ॥ ਜਾਨਿਧਿਕੋਨੁਸਰਹੈਕੋਈ॥ ਸੋਬਿਭੂਤ
 ਬਿਗੀਕੋਹੋਈ॥ ਤੰਤੋਲਛਮਨਬਿਨੁਅਸਮਰਥੀ॥ ਕਿਹਬਿਧਿਨਗਰਓਰਮੁਹਕਰਥੀ॥ ੬੩॥ ਦਿਹ
 ਮੇਰੇਪਾਛੇਪਦਨਸੁਤਜੇਜੀਦੇਸੀਅਨਾਗਿ॥ ਤੋਲੈਪਰਿਪਦੁਈਅਹੁਣਿਕੁਪਤਿਕੋਮਾਧਿ
 ੬੪॥ ਚੈਪਈ॥ ਤਬਯਦਤਲਨੇਕੁਰਿਨੈਨਾ॥ ਪਰਸਪਾਉਬੋਲਮੁਖਬੋਲਾਜੇਕਛੁਅਥ
 ਦੇਹਸੁਕਰਥੀ॥ ਕਹੇਜਾਇਲੀਕਸੈਲਥੀ॥ ਪੁਨਮਾਨਿਲਛਮਨਤਨਮੇਲੀ॥ ਜੋਲਗਿ
 ਰੋਤਜੀਅਪਰਿਖੇਲੀ॥ ਤਬਬੋਲੇਰਘੁਪਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ ਜੋਹੋਕਥੋਕਰਹੁਕਪਿਰਾਈ॥ ਬੈ
 ਦਰਜਲੀਕਗਛਰਹਈ॥ ਨਾਮਸੁਖੇਨਸਕਲਜਗੁਕਹਈ॥ ਪਟਤਰਆਜੁਪਨੰਤਰਿਦਿ
 ਜੈ॥ ਤੰਕੋਅਥਾਹਿਆਨਿਸੁਖਲੀਜੈ॥ ਜੋਵਹਿਕਹੈਸੁਕਰਹਿਉਪਾਈ॥ ਸੰਤਬਚਨਤੰਕੋ
 ਨਮਿਦਾਈ॥ ਹਨੂਮਨਛਿਨਹਿਮੈਕੀਨੀ॥ ਆਨਿਸੁਖੇਨਸੋਛੋਦੀਨੀ॥ ੬੫॥ ਦਿਹਗਾ॥
 ਹਨੂਮਨਕੇਪਾਨਦੋਰਘੁਪਤਿਜੀਕੇਪਾਇ॥ ਕੋਲਛਮਨਪਗਰੰਮਰੇਕੋਅਥਦੋਉ
 ਜੀਆਇ॥ ੬੬॥ ਚੈਪਈ॥ ਤਾਂਦਿਗਕਪਿਕੋਉਨਪਠਯੋ॥ ਪਕਰਿਬਾਹਘੁਬੀਜ
 ਗਯੋ॥ ਉਠਤਸੁਖੇਨਦਿਛਵਤਕੀਨੀ॥ ਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਰਚੰਦਮਾਥੀਨੀ॥ ਪਕਰਿਬਾਹਲਛ
 ਮਨਦਰਸਾਏ॥ ਅੰਗਅੰਗਕੇਪਾਉਦਿਖਏ॥ ਧੁਨਿਧੁਨਿਗੀਵਸੁਖੇਨਸੁਨਵੈ॥ ਬੂਟੀਕਛ

੧੧੩

ਰਾਮਚੰਦ

ਹਨੁਮਾ

ਨਕਹਾ ਕਉ ਪਵੈ ॥ ਪਹੁੰਚੈ ਨਾਹਿ ਗਰਬੁ ਤਹ ਜਈ ॥ ਬੀਚ ਬਸੇ ਅਵੈ ਦਿਨ ਰਾਈ ॥ ਮਨ ਤੋ ਬੇਗ ਕਨਿ ਕੋ ਉ
 ਧਾਵੈ ॥ ਸੁਰਉ ਦੈਲ ਗਸੈ ਉਨ ਅਵੈ ॥ ਕੋਲ ਛਮਨ ਜੀਵੈ ਗਧਰਈ ॥ ਜਹਿ ਬੂਟੀ ਤਹ ਕੋ ਉਨ ਜਾਈ ॥
 ਤਮੈਂ ਦਸ ਬਹੁਤ ਕਥਵਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਪਸਾਚ ਭੂਤ ਬਹੁ ਭਾਗੇ ॥ ੬੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਲਛਮਨ ਦੇਖ ਤੇ ਦਿਗਭੁ
 ਤ ਬਾਮ ਦੇਖਿ ਮੁਖਾਇ ॥ ਨੀਚੇ ਨੈਨ ਸੁਖੈ ਨ ਕਰਿ ਬੋਲਤ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ੬੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤਿਨ ਤੋ ਕਰ
 ਕ ਲਜੇ ਬੀਚ ॥ ਹਿਮਸਮੁਦ੍ਰਤਾ ਮੈ ਪੁਲਿ ਪਚੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸਬੈ ਕਠਿਨ ਈਜ ਨਹੁ ॥ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਸੋਰਿਕ ਗਿ
 ਮਨਹੁ ॥ ਨਾਉ ਗਾਂਉ ਪਹਿਨਾਨੂ ਬਤਾਉ ॥ ਬਿਦਾ ਕਰ ਤੋ ਸੀਸੁ ਨਿਆਉ ॥ ਉਤਰ ਖੰਡ ਦੋਣਾ ਗਿ
 ਰਕਯਹੈ ॥ ਬਸਹਿ ਨ ਦੇਵ ਕਸੈ ਰਹਹੈ ॥ ਸਾਠ ਲਾਖ ਜੇਜਨ ਪੈ ਕੋ ਸਾ ॥ ਕਿਨੁ ਜਾਇ ਜੀ ਅਪੈ ਨ
 ਭੁਤ ਸਾ ॥ ਅਪੈ ਪੁਨਿ ਸੁਨਹੁ ਜੀ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਸੀਰਧੁ ਪਤਿ ਜੂਤ ਮਹਿ ਸੁਨਾਉ ॥ ਚੋਬਿਸ ਲਾਖ
 ਲੀਉ ਜੀ ਬੀ ॥ ਦੀਪ ਜੋ ਤਿਜੇ ਜੋ ਉਪਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਰਵਿ ਉਦੈ ਜਗੇ ਅਵੈ ॥ ਘਸਿਲ ਛਮ
 ਨ ਕੇ ਅੰਗ ਲਗਾਵੈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਜੀ ਮੇਰੁ ਛਾਭਾਗੈ ॥ ਉਠ ਲਛਮਨ ਚਕਰ ਨ ਕੋ ਲਾਗੈ ॥
 ਲਾਖ ਪਨਿ ਤਰਿ ਜੈਚ ਲਿਆਵੈ ॥ ਰਾਬੂਟੀ ਬਿਨੁ ਤੇਨ ਜੀ ਅਵੈ ॥ ਮਾਨਿ ਬਿਧਾਤਾ ਜੈ ਉਪ
 ਚਗੈ ॥ ਜਮਾਇ ਨ ਸਕੈ ਸਿਰਾ ਸਿਧੈ ਗਾਜੀ ॥ ਮਨ ਉਪਾਇ ਕਹੈ ਅਬ ਸੇਈ ॥ ਤੁਮ ਈਸੁਰ ਤੁਮ ਤੋ
 ਸਭੁ ਹਈ ॥ ਬਾਤੋਂ ਕਰਤ ਨ ਬੀਤਿ ਪਗੀ ॥ ਤਬ ਸੁਖੈ ਨ ਪੁਨਿ ਬਿਨ ਤੀਕਗੀ ॥ ਸੁਕੇ ਜੁਮੈ ਹੀ
 ਲੈ ਮਾਯੋ ॥ ਤਬ ਹਨੁ ਮਨ ਗੰਮਦਰ ਸਾਧਯੋ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਬਹੁ ਰਿਸੈ ਕਹੈ ॥ ਯਹਿ ਮਨ ਕਰੈ ਤ
 ਲੈ ਮੈ ਗਹੈ ॥ ਅੰਤੁ ਰਹੈ ਸੇਜ ਕੋ ਮਾਵੈ ॥ ਤਾਹਿ ਕਿਮ ਹਾਗ ਜਪ ਲਾਵੈ ॥ ਤੁਮ ਪਰ ਜੰਕ ਸੁਖੈ ਨ ਸੁਵਾਯੋ

ਹਨੂਮਨ ਛਿਨੇ ਪਹੁਚਯੋ ਕਪਿਮਾਯਾ ਸੁਖੇਨ ਭਗਯੋ ਸੋਇ ਰੇ ਜਨ ਸੁਖੇਨ ਆਯੋ ॥੬੯॥ ੧੧੪

ਇਹ ਬਿਧਿ ਬੂਟੀ ਸਮਝਿ ਲੈ ਯਸੁ ਮਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਭਾਂਪ ਛੇ ਬਿਨ ਤੀਕੀ ਸਬ ਸੇ ਪਗਟ
ਸੁਨਾਇ ॥ ੧੧੫ ॥ ਬੈਦ ਕਹੀ ਸੇ ਸਬ ਸੇ ਕਹੀ ॥ ਭਾਂਪ ਮਾਸ ਲਛਮ ਲੈ ਕਹੀ ॥ ਭਾਂਪ ਟਹ

ਯਸੁ ਸੇਵਾ

ਲਾ ਮਯੋ ਸਭ ਕੇਉ ॥ ਯਾਂ ਤੇ ਪਰੇਟ ਹਿਲ ਨ ਹੀ ਕੇਉ ॥ ਜੋ ਲੈ ਸੁਗਨ ਨਿਕ ਸਲਾਵੈ ॥ ਜਗੀਉ ਪਾਰ
ਕੋਨ ਲੈ ਅਵੈ ॥ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਬਲ ਉਚਰਹੀ ॥ ਭਾਂਪ ਕਮਕ ਰਿਦਿ ਲਨ ਕਰਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਾ

ਜਨ ਸੇਵਕ ਆਵੈ ॥ ਲੋਕ ਹੋਸੇ ਪਰ ਲੋਕ ਹਸਾਵੈ ॥ ਸੀਤ ਕੀ ਚਿਤਾ ਕੇ ਕਰਈ ॥ ਅਬ ਤੋ ਆ
ਚੁਲਛ ਮਨ ਮਝੀ ॥ ਭਾਂਡੇ ਭਜਨ ਬਿਲਿ ਬਾਝੇ ਕੀਪੀ ॥ ਅਵਧਿ ਨਿਕਟਿ ਕਟਿ ਕਸਹੁ ਚਲਹੁ

ਧਾਪੀ ॥ ਪੈਟਕ ਬਾਜ ਬਾਝਿ ਜੈ ਹੈ ॥ ਰਬ ਲਛਮ ਕੇ ਰਾਮ ਨੇ ਪੈ ਹੈ ॥ ੧੧੬ ॥ ਟੰਡੇ
ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੋ ਸਬੈ ਲਾਜ ਸਕੁ ਰਾਮਿ ਬੋਇ ॥ ਤਾਂ ਪਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰੀ ਐਹਾਂ ਮਕਰੇ ਸੋ ਹੋਇ ॥

੧੧੭ ॥ ਭਬ ਉਡਿ ਨ ਲਗ ਪੁਤ ਹਿ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਤੀਨ ਗਤ ਬਿਨੁ ਉਰੈ ਲਾਵੈ ॥ ਇ
ਦੁਕ ਬਿਦੁ ਦੁਇ ਗਤਿ ਬਤਾਈ ॥ ਮਾਰਗਿ ਨੀਕ ਨਾਈ ਜਨਈ ॥ ਤਬ ਕਪਿ ਪਤਿ ਸੁਗੀਰ

ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਏਕ ਗਤ ਬਸਿ ਸੇਵਕੁ ਲਾਵੈ ॥ ਨੀਲ ਕਹੀ ਅਬ ਪਾਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਯਾਂ ਤੇ
ਬੋਗ ਲਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਅੰਗਦ ਉਠੈ ਭੁਭਕਿ ਬਲੁ ਤੋਲੀ ॥ ਪੈਚਿਖੇ ਚਿੰਘੁ ਪਤਿ ਸੇਖੇ

ਲੀ ॥ ਚਾਰ ਪਹਿਰੇ ਮਥੈ ਪਈ ॥ ਕਾਲਿ ਦੁਪਹਰੀ ਲੈ ਪਹੁਚਾਉ ॥ ਸਬ ਕੇ ਬਚਨ ਭਾਂਪ ਜੀ
ਅਪਾਰੇ ॥ ਮੁਰਛ ਪਰੇ ਨ ਬਹੁ ਰਿਸਿ ਬਹੋ ॥ ਕਪਿ ਮੰਡਲ ਜੇ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਰਾਪੁ ਪਤਿ ਸ੍ਰਿਦੈ ਬ

ਸਭ ਕੇ ਪਵਾਰਾ ॥

ਕਥਿਥਾਚਾ॥

ਜਨਮ ਮਰੇ॥ ੧੩॥ ਏਹ ਰਾ॥ ਪ੍ਰਸਨ ਕੇ ਪਲ ਦੇ ਬੁਟੀ ਪ੍ਰਸਬ ਚਤੁਰੈ ਦੇ॥ ਸੋਹ ਪ੍ਰਪਤਿ ਜਨੈ ਨਹੀ॥
ਕਿਤੇ ਪੀਰ ਜੁ ਹੋਇ॥ ੧੪॥ ਚੈ ਪਦ॥ ਪੀਅਹਿ ਹੁਪਰੇ ਜਗਨਿ ਕਿਲਾ ਕਾਹੀ॥ ਜੀਬੁ ਕਗੀ ਪਮਾ ਸੁਣੈ॥
ਜਾਹੀ॥ ਰਾਪਰਿ ਰਾਮ ਜੀ॥ ਮੇਇ ਹਲੇਇ॥ ਲਛਮ ਕੇ ਇਹ ਬੀਧਿ ਦੁਖ ਦੇ॥ ਲਛਮ ਸਾਮਾ ਸੁਣੈ॥
ਮਦੈ ਬਾਕੀ॥ ਭੋਰੋਤ ਸਿਰ ਲੇਤ॥ ਪਿਨਾਕੀ॥ ਕਹੀ ਸੁਖੈ ਨ ਕਉਨ ਦੁਖ ਹਰਈ॥ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਸਿ
ਕੁਲ ਕਹਾ ਕਰਈ॥ ਕਪਿਗਨ ਸਹਤ ਰਾਮਾ ਬਿਲਖਾਈ॥ ਦੇਖਿ ਹਨੂ ਤ ਨ ਕਰੀ ਬਡਾਈ॥ ਬੁਝੈ
ਵਤਾਰੁ ਦੁਕਾਮ ਹੀ॥ ਹਮ ਜਾਨੈ ਜਬ ਲੀਕਾ ਦਾਹੀ॥ ਸਿਧਿ ਭਾਵੈ ਸੀਅਕੇ ਸੁਖ ਦੀਨੈ॥ ਭੋ
ਰੋ ਬਲਾਮਤ ਬਹੀ ਚੰਨੀ॥ ਜਬ ਜਬ ਬਿਪਤਿ ਪਰੇਹਾ ਮਾਈ॥ ਤਬ ਤਬ ਹਨੂ ਮਾਨੈ
ਜਾਈ॥ ਪਵਨ ਪੁਤਰ ਤੋ ਸੋ ਜਗੁ ਕਹਈ॥ ਰਾਮ ਸੁਤ ਤੋ ਤੋ ਹੀਰ ਹਈ॥ ਸਬ ਕੇ ਬਲੇ ਮੇਤੁ
ਮਹੀ ਜਨੈ॥ ਰਾਮਾ ਬਿਲੁ ਲਛਮ ਨਹਿਤ ਬਿਗਨੈ॥ ਅਬ ਹੋ ਕਹੈ ਕੋ ਨ ਸੋ ਜਾਈ॥ ਬਾਤ ਨਿਦਾਨ
ਹਨੂੰ ਲੈ ਅਈ॥ ੧੫॥ ਕਾਛਿਤੁ॥ ਸੂਰਜ ਅਕਾਸ ਪਿਤਾ ਸੁਰ ਪੁਰਬਾਸ ਕੀਨੈ ਕੋ ਨ ਕੀਸਰ ਸ
ਗੋ॥ ਰੋਕੇ ਭੁੰਬਤਾਇ॥ ਭਰਤ ਬਿਦੇਸ ਦੇਸ ਅਨਿਪਰੇਸਿ ਧੁਪਾਗਿ ਮੰਦ੍ਰਪਾਰ ਬੁਝੈ
ਨ ਚਿਹੁ ਚਾਇ॥ ਚੋਰੀ ਗਈ ਨਾਰਿ ਬਿਰਪ੍ਰੇਰਨ ਪ੍ਰਾਨ ਭਾਰਿ ਕਹੈ ਰਧੁ ਗਇ॥
ਭਾਇ ਮੈ ਸੋਟਿ ਰਿਵਾਇ॥ ਭੋਰੇਈ ਭੋਰੇ ਸੋ ਤੇ ਤੇ ਸੋ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰੀ ਹਨ ਵੰਡੈ ਬ
ਲਵੰਤ ਬੀਰ ਜਾਇ॥ ੧੬॥ ਕਾਛਿਤੁ॥ ਤੇਸ ਮਨ ਦੇਖੈ ਕਉ ਅੰਗ ਦਸੁ ਗੀਵੈ ਉਮਾ ਨਿ
ਨ ਸਕਤ ਸੋਊ ਕਹੈ ਸਰਮਾਇ॥ ਲਾਇ ਕਹੈ ਅਸੁ ਸੁਹਾਇ ਕ ਰਿਬੇ ਕੀ ਬਚਨ ਤੇ

ਈ ਮੇਰ ਬਥੈ ਏ ਮੈ ਸੇ ਪਾਇਓ। ਹਾਰੇ ਲਿਕ ਪਤਿ ਸੋ ਹੋ ਬਲੀ ਜਾਤ ਹਾਥ ਸੋ ਹੋ ਰਿਕ ਰਘੁ ਨਥ ੧੧੫
 ਕੀਤੀ ਬਾਤ ਨਥ ਹਾਇਓ। ਹੋਤ ਹੋ ਕੁਸੁਤ ਹੁਮਾਨ ਪੁਰ ਹੁਤ ਸੁਨਿ ਅੰਜਨੀ ਕੇ ਪੁਤ ਮੋ ਸਪੁਤ ਬੀ
 ਰਜਾ ਹਾਇਓ। ੧੧੬। ਭਾਥੈ ਜੋ ਪੈਖਰ ਦੁਖ ਰਬਨਾ ਇਮੇਰੇ ਕਹਾ ਭਾਥੈ ਜੋ ਰਬਾ
 ਸਿਧੁ ਮੇ ਬਥੈ ਹੋ। ਕਹਾ ਭਾਥੈ ਜੋ ਪੈ ਕੁੰਭ ਕੰਠ ਕੋ ਨਿਦਾਨ ਮਾਗਿ ਮੇ ਪਨਾ ਦੇ ਕੇ ਪਛਾ ਰਿਸੁਰ
 ਮਾਂ ਕਹਾਏ। ਜੈ ਸੇ ਜੋ ਗਜਗਤ ਪਤਿ ਰਬਾ ਅਨੇ ਕਜ ਪੇ ਮਕੇ ਭਜਨ ਹੀਨ ਕੇ ਕੇ ਕਾਮਾ
 ਏ। ਤੈ ਸੇ ਬਿਨ ਲਛਮੀ ਪਰੇ ਦੁਖ ਪਛਾਥਿ ਜੈ ਸੇ ਪਛੀਨੁ ਮੈ ਦੁਖ ਪਏ। ੧੧੭। ਸਦੈ
 ੧੧੮। ਏਖਿ ਹਨੂ ਜਹ ਕੇ ਨਸ ਮੇ ਅਬ ਤੋ ਬਲ ਕੀ ਬਗੀਆ ਸੁਰੇ ਏ ਗੀ। ਜੇ ਲਗ ਬੀਨ ਸੁਰੇ
 ਏ ਤੋ ਲੋਲਾ ਏ ਸਿਨੀ ਵਪਨ ਸੋ ਹੀ। ਬੀਰ ਪਕੇ ਜਸੁ ਰਨ ਕੁਮਿ ਜੇ ਲਾਇਉ ਭੈ ਮੁ
 ਲਿਬੰਦ ਨ ਲੋਗੀ। ਪੈਤਿਉਲ ਕਕੀ ਪੀਰ ਕੀ ਭੀ ਕਪਰੀ ਸੁਸਹੀ ਰਘੁ ਬੀਰ ਕੀ ਦੇਵੀ। ੧੧੯।
 ੧੨੦। ਜੈ ਛਿਤ ਰੰਗ ਨਿਹਾਰ ਤੋ ਜੈ ਏੀ ਸਾਸੁ ਲਗੈ ਬਹੁ ਤੇ ਸਗਮੈ। ਸੀਅਨ ਕਾ ਖਿਸਕੀ
 ਬਨ ਮੈ ਯਹ ਰਜੁ ਬੰਧੇ ਕਿਹ ਭਾਤਿ ਕੋ ਮੇ। ਜੈ ਨਭ ਚੰਦਰ ਕੇ ਦ੍ਰਿਗਤੋ ਰਵਿਜ ਪਕੁ
 ਤ ਬੰਧੇ ਦੁਖੈ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੇ ਰਹੈ ਅਧ ਬੀ। ਬਿਹੀ ਡੀਠਿ ਸੁਮੈ ਸੋ ਪਰੇ ਦੁਖ ਦੇਖੁ ਉਹੈ। ੧੨੧।
 ੧੨੨। ਦੁਹਾ ਬਨ ਮੈ ਬਦਨ ਰਹੇ ਪਰਿ। ਜੁਗਲ ਕਮਲੁ ਜਨੁ ਚਾਂਦਰੇ ਪਰਿ। ਲੋ
 ਚਨ ਮੂਦੇ ਨਾ ਬਿਛੁਰਤ ਕੋਏ। ਜਨੁ ਜਲ ਚਰਜੁ ਗਸਰਵ ਰਸੇਏ। ਜਿ ਬਲ ਭਾਲਾ ਭੁ
 ਕਟੀ ਕੁਮਲਾਨੀ। ਜਨੁ ਛਿਰਿ ਕੰਮ ਕਮਾਨ ਨਿਤਾਨੀ। ਛੁਟ ਲਾਮ ਵਲ ਕਸੂ ਪੀਰਿ ਗਈ।

ਲਫ

ਹਨੁਮਨੋਵਰ।

ਸ੍ਰੀ ਨੀਲਕਾਂਥ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਜਨੁਸੰਪਤਿ ਤੋਗਤਿ ਸੀਭਈ। ਅੰਗ ਅੰਗ ਸ੍ਰਮ ਜਲ ਕਨ ਪਗੇ। ਰਪੁ ਪਤਿਗਿ ਰਸ਼ਟਨਾਜ
ਨੁਝੇ। ਜੁਗਲ ਹਥ ਸਿਥਲ ਤਾਮਿ ਤਕੇ। ਮਨ ਹੁਕਮ ਲਲਟੇ ਹਿਮਾਰਿ ਤਕੇ। ਛੂਟੇ
ਅਪਰਨਿ। ਬਿਨੁ ਮਾਧੁਸ਼ੈ। ਜੁਗਲ ਜੀਪ ਸਿਕੋਰ ਨਮੀਰੇ। ਜਨੁ ਕਦਲੀ ਬਿਨੁ ਹੀਜਲੁ
ਸੀਚੇ। ੮੧ ਦੋਹਰਾ। ਕਪਿਕਲਾ ਨਿਰਖੋ। ਪਦਨ ਸੁਰ ਕਾਹੁ ਮੈ ਬਲੁ ਨਾਹਿ। ਅਰਗਪੁ
ਤਿਕੀ ਦਸਤੋਂ ਰੁਦਨ ਕੋਰ ਮਨ ਮਾਂਹਿ। ੮੨ ਦੋਹਰਾ। ਸ੍ਰੀਰਪੁ ਪਤਿ ਬਲੁ ਮਨ ਮੈ ਪਾਉ। ਉ
ਕੇਸਤਾ ਮਾਂਹਿ ਕਿਲਕਾਰੇ। ਅਬ ਤੇਜਰੀ ਸਬ ਨ ਤੇ ਬਕੀ। ਮਿਟੀ ਨ ਰਾਮ ਚੰਦ ਪਕ ਪਕੀ।
ਅਬ ਜੈ ਸਬ ਕੀਆਗਾ ਪਾਉ। ਸ੍ਰੀਰਪੁ ਬੋਰ ਕੇ ਸੀਸੁ ਨਿਦਾਉ। ਜਗੀ ਦੂਰਿ ਤਮ ਸਬੈ
ਖਾਨੇ। ਮਾਜੁ ਪਤਾ ਪਰਮ ਕੋ ਜਾਨੈ। ਜੇਕਛੁ ਪੋਰਖ ਹੋਇ ਸੁਕਰੀ। ਲਛਮਨ ਪੁਲੰਜੰਨ
ਤੋਂ ਡੋਰੀ। ਬੋਕੋ ਕਠਾ ਅਬ ਕੋਰੀ ਸੁਆਈ। ਜੈ ਸੇਭ ਜੈ ਰਾਮ ਦਾ ਚਿਤਾਈ। ਲਛਮਨ ਉਠੈ ਬ
ਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਲਾਗੇ। ਤੋਂ ਸੇਈ ਹਨੁ ਪੁਨ ਕੋ ਪਗੈ। ਨ ਤੇ ਲਛਮਨ ਸੀਗਿ ਸਿਧਾਉ। ਜਮ ਕੋ ਮਾ
ਰਿ ਸੀਗਿ ਲੈ। ਮਾਉ। ਦੋਰਿ ਹਨੁ ਚਰਨ ਨ ਸਿਰੁ ਪਰਈ। ਮੇਜੀ ਵਤ ਪਰੋ ਕੇ ਦ੍ਰਿਗ ਭਰਈ
॥ ੮੩ ॥ ਕਾਬਿਭੁ। ਜੈ ਕਹੈ ਤੋਂ ਜਹਾਂ ਤੇ ਨਿਕਾਸੁ। ਦੇਵ ਦੋਸੈ ਮਿਲਿ ਰਿਹੈ ਰਪਹੁ ਚਿਕੈ
ਏ ਕਲੇ। ਬੇਲੇ ਇਲਮੇ। ਜੈ ਕਹੈ ਤੋਂ ਜਾਇ ਦੇਵ ਲੋਕ ਰੋਕੇ ਸਬੈ ਦੇਵ ਸੁਪੇ ਦੇਹ ਦੇਹਿ ਨੀ
ਦੇਹਿ ਪਰਿਖੇ ਇਲਮੇ। ਕਹੈ ਉਹੀ ਬਟ ਸੁਗਪੁਰ ਕੇ ਕਪਟੇ। ਕਿਪੋਰਖ ਜਨ ਉਕੋ ਤੋਂ
ਰਿਖ ਗਹੈ ਇਲਮੇ। ਜੈ ਕਹੈ ਤੋਂ ਸਾਤ ਹੁੰ ਪਤਾਲ ਚਾਲ ਮੇਲੈ ਰਾਮ ਜੈ ਕਹੈ ਤੋਂ ਸੁਪਾ ਕੇ ਸੁ

ਧਕਰਸਿਰੋਇਏ॥ ੧੪॥ ਚੁਪਈ॥ ਜੋਗਿਰਕਹੰਸੁਖੇਨਸਤਗੋ॥ ਜੋਗਿਰੋਨੈਨਸਿਕੇਅ ॥ ੧੧੬
 ਗੋ॥ ਬਰੀਰਤਤਾਤੇਨਹੀਧਉ॥ ਘਰੀਪਉਮੇਲੇਹੀਆਉ॥ ਲਛਮਨਕੀਚਿਤਮਤਕਹੁ
 ਗਜਾਗੁਪਨਨਾਥਜਿਨੁਰਹੁ॥ ਚਲਹੁਅਥੈਜੋਆਗਯਾਪਾਉ॥ ਤੋਉਪਤਹਰੇਉ
 ਧਾਉ॥ ਸ੍ਵਸਤਰੇਪੀਰਜਨੀਆਮਾਯੋ॥ ਉਪਰੇਨੈਨਕਮਲਰਵਿਪਾਯੋ॥ ਜਾਹਿਹਨੁਮ
 ਤਿਕਾਣਨਕੀਜੋ॥ ਪ੍ਰਦਾਨਲਛਮਨਕੋਦਨਿ॥ ਤੁਮਹਿਚਲਤਮਾਈਸੁਧਿਬਤਾ
 ਨਗਰਾਸੀਧਿਕੋਸੰਲਾਮਤਾ॥ ਲਛਮਨਮਾਤਸੁਮਿਤ੍ਰਾਰਹਈ॥ ਤੁਈਭਰਤਬਹੁਤ
 ਖਸਹਈ॥ ੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਇਰਤੋਜਾਤਿਪ੍ਰਬੀਨਕਪਿਉਨਹਿਮਿਲਹੁਜਿਨਜਾਇਆ
 ਵਤਪ੍ਰਗਟਸੁਨਈਅਹੁਲਛਮਨਜੀਅਨਉਪਾਇ॥ ੧੬॥ ਚੁਪਈ॥ ਮਿਲਿਤਿਨਕੀ
 ਕੁਸਲਾਤਹਿਲੀਜੋ॥ ਤਬਅਵਨਕੋਇਮਨੁਕੀਜੋ॥ ਯਹਸੁਨਿਹੰਪ੍ਰਦਨਹੈਗਯੋ॥
 ਰਾਮਚਰਨਪਸਾਥੇਨਯੋ॥ ਠੇਕਿਪੀਠਿਮੁਖਉਬੰਗਪ੍ਰਪਤਿ॥ ਮੋਚਰਨਨਮੈਰਹੋਸਦਾ
 ਮਰਿ॥ ਬਹੁਗੁਰੁਗੀਵਾਸਖਾਦਈ॥ ਧਨਮਾਨੁਤੋਨਹਿਨਈ॥ ਸਬਸੇਰਾਮਰਾਮ
 ਕਹਲਈ॥ ਉਰ੍ਵਹਨੁਸਦਿਖਈਦਈ॥ ਨਛੁਸੀਮਿਲਯੋਜਾਇਹਨਵੇਤਾ॥ ਬਡੇਬਡੇ
 ਸੁਰਨਰੇਤਾਜੋ॥ ਮਾਰਗਮੋਥਿਘਨਪਸਾਥੈ॥ ਏਕਚਪੇਟਿਚੋਥਹੀਭਾਗੈ॥ ਪ੍ਰਭਤਜੋ
 ਜਾਕੋਕਪਿਡੈ॥ ਜੈਸੇਧਰਮਪਾਪਕੋਕਟੈ॥ ੧੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਿਛੁਰਹਨੁਮਤਰਾਸੀਮਿ
 ਲਛਮਨਕੋਰੇਤਾ॥ ਜੈਸੇਮੁਕਰਮਲੀਨਮੈਮੁਖਨਾਦਿਖਾਈਦੇਤਾ॥ ੧੮॥ ਚੁਪਈ॥ ਏਕ

ਫਰਾਂ

ਮਹੁਰਤੇ ਮੈਂ ਉਂਝਿਆ ਯੋਤਾ ਪਰਬਤ ਪਰ ਪਾਂਉ ਟਿਕਾਯੋ ॥ ਤਿਹ ਬੂਟੀ ਰੋਸੋ ਪਨ ਲਾਗੋ ॥ ਸਬ
 ਟੋਕੈ ਸਬ ਸੋ ਅਨ ਰਾਗੋ ॥ ਕੋਨ ਤੇ ਜੋ ਕੋ ਕੋ ਲੈ ਜਾਉ ॥ ਰਾਂਸੇ ਜੋ ਲਾਭੁ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥ ਤਬ
 ਖਿਸਾਇ ਉਤਰ ਕਹਿ ਕੋਰਾ ॥ ਰਪੁ ਪਤਿ ਕੋ ਪਾਅਗਾ ਤਿਓ ਜੋ ॥ ਬੁਝੈ ਕਾਹਿ ਸਿਰ ਕੋ ਭੂਨਾਹੀ ॥
 ਰਾਂਤੇ ਸੁਕ ਚੋਹਨੁ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਅਟਕੈ ਜੀਅ ਮੈਂ ਬਰੇ ਕੁਲੇ ਖੋ ॥ ਵਿਤਾਹਿ ਕੁਸੁਨਾ ਸੁਮਿਤਾ
 ਦੇਖੇ ॥ ਕਾਲ ਭੁਜੀ ਗਰਹੁ ਲਪਟਾਈ ॥ ਬਾਮ ਅੰਗ ਸਬ ਗਯੋ ਚਬਣੀ ॥ ਜਾਗਤ ਕੋ
 ਸਲਾਯੋ ਪੈਧਾਈ ॥ ਸੁਪਨ ਕਯੋ ਇਹ ਗਤਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ੧੯੧ ॥ ਵਿਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਨੈਨ ਜਲ
 ਭਰ ਲਯੋ ਕੋ ਸਲਾ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਉਠ ਬੈਠੀ ਪਰ ਜੋ ਕਤ ਜਿ ਭਰਤ ਬਾਜਿ ਸਟ ਬੁਲ
 ਆਇ ॥ ੧੯੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤਿਨ ਸੋ ਸੁਪਨ ਸੁਣਾਇ ਕਯੋ ਤਿਨਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖੇ ਸੁਪਨਾ
 ਬਹਿਇਨਾ ॥ ਤਬ ਟਿਕ ਕਯੋ ਬਿਚਾਰ ਸੁਣਾਯੋ ॥ ਬਗੀਆ ਬੁਗੀ ਸੁਪਨ ਇਨ ਪਾਯੋ ॥ ਰਾਂ
 ਮਲਖਨ ਹੁੰ ਜੋ ਕੁ ਸਭਾ ॥ ਹੈ ਯਹ ਸੁਪਨ ਬਡੇ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਤਬ ਲਗਾਹੇ ਮਜਗ ਰੰਪ
 ਕਰਗੀ ॥ ਬੈਦ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਧਿ ਸੋ ਉਚਰਾਹੀ ॥ ਭਰਤ ਧਨਖ ਸਰਲੈ ਰਖਵੇਰਾ ॥ ਬਿਘਨ
 ਕਰੈ ਤਾਹੀ ਕੋ ਮੰਥੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਥਾ ਅਜੁ ਪਿਆਰਈ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਅੰਗੈ ਮਤ ਠਈ
 ॥ ਲੈ ਪਰਬਤ ਅਬ ਚਲੈ ਉਡਾਈ ॥ ਜਗੀ ਦੇਖਿ ਲੈ ਹੈ ਰਘੁ ਰਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਕੋ ਨ ਜਿਯ
 ਹਿ ਕਰਈ ॥ ਸਭ ਗਿਰਤ ਲਛ ਮੰਨ ਨਹਿ ਮਹਈ ॥ ੧੯੩ ॥ ਵਿਹਰਾ ॥ ਝੋਝੀ ਪਾਇ ਘਿਰਕ
 ਰਧੇ ਪਵਨ ਪੁਤ ਪਰਚੰਡਾ ॥ ਨਿਸਰਾ ਅਜੁ ਯੋ ਕੋ ਲਯੋ ਗਰਬੁ ਕੀ ਓਕੁਜ ਦੰਡਾ ॥

ਤੁਹੈ ਵੇਦਾ)

ਨੈਨਪਾਨਭਰਬਨਭਲਯੋ। ਯਹਕੋਉਬਿਘਨਕਰਨਕੋਆਯੋ। ਜਿਸਿ १੧੭
ਸਿਮਤਾਡਸੀਯਮਗੀ। ਜਾਂਕੋਕਾਕਗੀਰਖਵਾਗੀ। ਸਿਯਹਜੰਗਾਬਿਘਨਕੋਆਯੋ। ਤ
ਨਬਨੁਕਰਿਕੋਧਚਲਾਯੋ। ਲਾਗੇਭਲੈਮੈਉਤਦੈਫੁਲੋ। ਹਨੁਮਨਬਾਦਕਜੇਟੁ
ਗੰਮਰਾਂਮੁਖਤੋਉਚਰਈ। ਲੰਛਮਨਪ੍ਰਨਛੁਟਨਤੋਰਹਈ। ਗਏਸਗਲੁਭਾਈ
ਫਿਗਦਉਗੀ। ਜਾਗੇਸਬੈਪਰਿਪੁਰਬੋਗੀ। ਚਰਨਨਸਬੈਜਤਹੀਲਿਗੇ। ਗੰਮਨਾਂਮਸੁ
ਨਿਕੋਅਨੁਗਾਗਾਬੁਝੀਕੁਸਲਕੋਤੁਆਹੀ। ਕਤਕਉਭੀਸਬਕਤਕੋਜਾਹੀ। ੯੩
ਗੰਮਨਮਤੋਮੁਖਕਯੋਤੋਹਮਛਾਡਤੋਹੀ। ਬਿਨੁਯਾਭਜਨਬਚੈਨਹੀ ੯੪
ਸਿਵਸੁਰਪਤਿਜੋਹੋਏ। ੯੫ ਚੋਪਈ। ਸੁਨਹੁਭਰਬਤਮਸੈਸਬਕਹੋ। ਪਾਉਸਮਾਰ
ਜੀਅਤਜੋਹੋ। ਸਾਮੁਹੁਸਛਾਗੁਉਚੈਗੇ। ਅਪਨੇਜਾਨਗੰਮਾਹਿਤੁਧੋਗੇ। ਸੋਗਪੁਪ
ਤਿਲਿਕਾਪਰਿਧਯੋ। ਮਿਲਿਸੁਗੀਵਸਮੁਦ੍ਰਪਯੋ। ਸੁਹਾਂਜੁਧਮੈਸੇਕਛੁਛਯੋ। ਕੁ
ਭਕਾਂਨਜਾਮਪੁਰਕੋਗਯੋ। ਮੇਘਨਾਦਤੋਪੁਨਿਮਾਕੋਯੋ। ਰਾਵਨਕੋਪਕੀਚਿਨਛਾਕੋ।
ਤਾਹਿਕਛੁਨਿਸਾਦਿਨਨਹਿਸੁਧਯੋ। ਲਾਗੀਸੈਯੋਲੰਛਮਨਜੁਧਯੋ। ਅਰੁਬਿਸ
ਤਾਰਿਕਥਾਜੋਕੋਭੀ। ਉਦੈਹੋਤਸੁਰਜਤੋਰੋਭੀ। ਤਾਲਛਮਨਹਿਤਗਿਗਹਲਿਅ
ਯੋ। ਸੋਲਛਮਨਤੁਮਸੁਛਾਪਠਯੋ। ੯੬ ਚੋਪਈ। ਸੁਰਉਦੈਤੋਯੋਰੋਜੋਨਲਿ
ਕਹੋਜਾਂਉ। ਉਦੈਹੋਤਲੰਛਮਨਮੈਰੋਤਾਂਤੋਬਹੁਤਡਾਉ। ੯੭ ਚੋਪਈ। ਬਿਨੁਗ

ਰਗੇਲਾਨੁ ਛਮਨੁ ਜੀਵੈ॥ ਤਾਂ ਬਿਨੁ ਰਾਮਨ ਪਾਸੀ ਪੀਵੈ॥ ਉਤਰ ਘੁਬੀਰ ਬਿਨੁ ਛਿਤ ਭਈ
 ਅਮੋਹੇ ਮੂਏ ਕਹਾਵੈ ਗਈ॥ ਰੁਭਤ ਕੁਮਾਰ ਬਾਤ ਹੈ ਮੈ ਸੀ॥ ਕਰਹੁ ਅਥਾਖਾ ਵੈ ਜੀਅ
 ਸੀ॥ ਲਛਮਨ ਬਾਤ ਸੁਨਤ ਸਬ ਗਈ॥ ਕੋਸਲ ਆਕੇ ਸਬ ਸੁਖ ਪੈਯੋ॥ ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਸੁ
 ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਈ॥ ਲਛਮਨ ਕੀ ਮਠਿ ਕਰੀ ਬਤਾਈ॥ ਹੋਤੋ ਆਜੁ ਸੁਤੀ ਭਈ॥ ਲਛਮਨ ਦੇ
 ਹਰਾਮ ਹਿਤ ਗਈ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਹਿਤ ਜੇ ਸੇਵ ਕਰੈ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਮਤ ਸੇ ਕਰਹਿ ਕਰੈ॥ ਸੂਰ ਭਏ ਕੀ
 ਯਹੋ ਬਤਾਈ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਤ ਰਨ ਭੂਮਿ ਸੁਹਾਈ॥ ਰਨ ਮੇ ਪੀਤਿ ਜੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਦੇਵੀ॥ ਤਾਂ
 ਕੋ ਮਾਸੁ ਗੀ ਪਨ ਹਿਲੇਈ॥ ਹਨੁ ਮਨ ਯੋਕਹੀ ਚਿਜਾਈ॥ ਰਘੁ ਪਤਿ ਜੀਓ ਸਦਾ ਸੁ
 ਖਦਈ॥ ਲਛਮਨ ਕੋ ਕਛੁ ਸੇਕ ਨ ਕੀਜਹੁ॥ ਰਾਵਨ ਜੀਤ ਬੋਰੇ ਜਸੁ ਲੀਜਹੁ॥ ਰਨ
 ਮੈ ਬਾਤ ਹੋਤ ਹੈ ਦੋਊ॥ ਕੋ ਜੀਤੈ ਕੋ ਹਾਰੈ ਕੋਊ॥ ਜੀਤੈ ਪਾਵੈ ਰਾਜੁ ਬਤਾਈ॥ ਸਨਮੁਖ
 ਜੁ ਝੁਟੇ ਵਪੁ ਰਜਾਈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੋਹਿ ਸੇਕ ਨ ਹਿਆਵੈ॥ ਰਘੁ ਪਤਿ ਜੀਐ ਸੇਕ ਬਿਸਰਾਵੈ
 ॥ ਕੋਸਲ ਆਮੁਰ ਛਪਰਿ ਸੇਈ॥ ਲਛਮਨ ਪੁਤ ਪੁਤ ਕਾਰਿ ਰੇਈ॥ ਸੁਨਿ ਹਨੁ ਮੰਤਾ ਬਿਸ
 ਰਿ ਜੀਨਿ ਜਾਈ॥ ਬੋਲਤੈ ਨਨਕ ਲੁਨ ਗਈ॥ ਮੇਰੀ ਕਹੀ ਗਾਮ ਸੋ ਕਹੀ॥ ਤੁਮ
 ਲਛਮਨ ਬਿਨੁ ਜੀਅ ਤਨ ਰਹੀ॥ ਟਿਕਿਆ ਵਹੁਤੈ ਦੋਨੋ ਭਈ॥ ਝੂਝੈ ਰਨ ਸੈਰੁ
 ਨੀ ਬਤਾਈ॥ ਕਹੀਓ ਕਪਿਰਨ ਪੀਤਿ ਨਦੀਐ॥ ਜੁਝੈ ਕਾਂਝਾ ਮਰ ਜਨ ਜਮੇ ਕੀਜੀ
 ॥ ੯॥ ਵਿਹਰਾ॥ ਸੀਅ ਸੋਲ ਲਛਮਨ ਸੋ ਮਿਲੈ॥ ਤੇ ਮਾਵਹੁ ਵਿਹਦੇ ਸਾ॥ ਬੀਰਤੀ ਅਥਿ

ਨੁਬਨੁਲੋਕੀਜੈਗੋਰਖਭੇਸਾ ॥ ੬੯ ॥ ਚਿਪਈ ॥ ਤਬਬਸਿਸਟਲਕਾਗਹਿਕਾਵੈ ॥ ੧੧੮ ॥
 ਮੈਖਦਬਲਹਨਮਤਕੀਓਠਾਵੈ ॥ ਕਹੀਓਕਪਿਮਸੀਸਰਘੁਬਰਸਨਾਬਹੁਥਿਧਿ
 ਦੁਖਪਾਐਪੈਬਨਾ ॥ ਰਾਵਨਕੇਸਿਦਲੋਕਪਠਦਹਾ ॥ ਸੀਤਾਸਹਤਬੇਗਘਰਿਅਵ
 ਹੁ ॥ ਅਹੁਜਿਦਾਇਲੱਛਮਨਕੋਲੀਜੈ ॥ ਅਮਾਇਆਪਨੋਰਜੁਕਹੀਜੈ ॥ ਤੁਰਖਜਾਇ
 ਚਰਨਨਤਬਲੋਗੇ ॥ ਤੁਮੇਦਰਸਨਹੀਦੁਖਭੋਗੇ ॥ ਬਿਨੁਜਨੇਅਪਰਧਨਿਵਾਰਹੁ
 ਜਾਹੁਹਨੁਰਘੁਬੀਰਨਿਹਾਰਹੁ ॥ ਰਘੁਪਤਿਕੋਪਾਲਗਨਿਕਹੀਓ ॥ ਹਮਪਰਕ੍ਰਿਪਕ
 ਰਤਤੁਮਰਹੀਓ ॥ ਕਹੀਓਤੁਰਖਮਹਾਦੁਖਪਾਐ ॥ ਪੈਲੱਛਮਨਜੋਕਾਮਨਾਮਾਐ ॥
 ਅਬਰਵਨੁਕੇਮਾਰਿਹਿਗਵਹੁ ॥ ਲੱਛਮਨਜਿਆਇਸੀਅਲੈਅਵਹੁ ॥ ਮਰਤਰ
 ਕੋਰਨੈਨਥਿਨੁਦੇਖੀ ॥ ਬਿਨੁਸਥਿਚੈਦਰਮਥਿਲੇਖੀ ॥ ਚਰਨਕਮਲਜਬਗੰਮ
 ਾਵਿਖਵੈ ॥ ਤਾਂਦਿਨਭ੍ਰਿੰਗਤਰਖਸੁਖਪਾਵੈ ॥ ਜਲਦਅੰਗਜਾਹੀਦੇਖੀਦਿਨਾਚ
 ਤ੍ਰਿਕਭਰਬਜੀਮੈਤਾਹੀਛਿਨਾ ॥ ਜਰਤਅੰਗਤਬਹੀਮੀਅਹਉ ॥ ਜਬਰਬਪੁ
 ਰੇਮਾਹਿਥਿਲੱਛਮ ॥ ਬਪੀਜਟਸਿਰਤਬਹਿਸੁਧੋਬੈ ॥ ਰਘੁਪਤਿਪੂਰਿਚਰਨ
 ਬਝਾਹੈ ॥ ਉਪਰੈਲੱਛਮਹਿਦਿਗਕੋਨੇ ॥ ਪ੍ਰਚਰਨਨਕੋਕੋਰੈਬਿਛੋਨੇਅੰਗ
 ਸਨੇਹਤਲੇਤਬਲਉ ॥ ਜਬਸਨੇਹਚਰਨਨਕੋਪਾਉ ॥ ਭੁਰਖਕਮਲਫੁਲੇਖ
 ਹਲੇਖੀ ॥ ਕਮਲਬੰਸੁਰਘੁਪਤਿ ॥ ਬਿਨੁਦੇਖੀਅਹੁਦੇਖਤਹੈਦਸਾਹਮਾਗੀ ॥ ਤੁਮਰ

ਚਤੁਰਸ਼ਕੋਹਿ ਬਿਥਰੀ ॥ ਹਨੂ ਮਨਤ ਪੁਲਕ ਤਿਥੀ ॥ ਅਪੋਸੇ ਮਭੁਲ ਸਤੁ ਗਯੋ ॥ ਸੋਚਿ
 ਰਹੇ ਮਨਾਹਿ ਬਿਚਰੈ ॥ ਭਪੁ ਪਤਿਤ ਰਬਹਿ ॥ ਇਸਿਭੀ ॥ ਤਉ ਭਰਥ ਕੇ ਬਲਕੇ ਦੇਖ
 ॥ ਬਹੁ ਰਿਜਾਇ ਬਪੁ ਪਤਿ ਕੋ ਪੈਖੋ ॥ ਹਨੂ ਮਨਤ ਬਕਹੇ ਸੁਨਈ ॥ ਭਬਤੋ ਮੈ ਉਤ੍ਤੋ ਨਜਾ
 ਈ ॥ ਯਹ ਰਿਸਲੈ ਪਹੁਚਹੁ ਤਹਾ ॥ ਜੁਏਲਿਛ ਮਨਲਿਕਾ ਜਹਾ ॥ ਜੇਰਵਿਉਦੈ ਜਾਇ
 ਉਪਾਸਾ ॥ ਤੋਛਾ ਛੁਲਛ ਮਨਕੀਆਸਾ ॥ ਜੀਛਿ ਰਿਕੇ ਪੁਕੈਰ ਪ੍ਰਥਾਈ ॥ ਭਰਥ
 ਰ ਸੰਭਰਥੇ ਬੁਥਾਈ ॥ ਬਚਨ ਕੇ ਕਈ ਰਾਮ ਲੋਬਨਾ ॥ ਕਪਿਹਤਿ ਭਰਥ ਸੰਪਾਕੇ ਲ
 ਛਮਾ ॥ ਭਾਈ ਸੰਕਮ ਨ ਮੈ ਪਰਹੋ ॥ ਹਮ ਸੇਵਕ ਸਬਦ ਨਿਰਥਾਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਰਥ
 ਹਨੂ ਭਰਥਾਈ ॥ ਭਰਥ ਗਤ ਜਨੁ ਤਿਰਲਗਾਈ ॥ ੯੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੂਰਹਮ ਰੇ ਦੇ ਤੋਲ
 ਛਮਨ ਕੇ ਉਤਪਾਤਾ ॥ ਏਕ ਬਲ ਲਗੇ ਹਨੂ ਕਾ ॥ ਇਰਜੀ ਬਿਲਲਾਤਾ ॥ ੧੦੦ ॥ ਚੌਪਈ
 ਭਰਥ ਕਹੇ ਕਪਿਰੈ ਬਲੁ ਹੋ ॥ ਅਬ ਤੂੰ ਪੈਰਖ ਦੇਖਿ ਆਕ੍ਰਾਗਿਰ ਸਮੇਤ ਚਾਢਿ ਗਹਿ
 ਬਨਹਿ ॥ ਦੇਉ ਚਲਾਇ ਬਹੁ ਰਿਤੁ ਜਾਨਹਿ ॥ ਬਹੁ ਰਿਮਹਿ ਜੀਨਿ ਦੇਹੁ ਬੁਥਾਈ ॥ ਮੇਰੇ
 ਬਚਨ ਸਾਚੁ ਕਪਿਰਾਈ ॥ ਜਿਤੀ ਦੂਰਿ ਤੋਲਾ ਯਹੈ ਗਿਗਾ ॥ ਤਿਤੀ ਦੂਰਿ ਲਿਕਾ ਪਾਛੇ
 ਛਿਰਿ ॥ ਜਬ ਕਪਿਰ ਚੁਕਮਾਨ ਚਢਾਈ ॥ ਛਿਰਿ ਕਪਿਰੇ ਜੀਅ ਮੇਸੀਆਈ ॥ ਕਹੁ
 ਜਾਇ ਜੋ ਪੋਇ ਕੇਲਾ ॥ ਛਿਰਿ ਕਪੁ ਪਤਿ ਸੋ ਮਿਲਨੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਛਿਰਿ ਕੇ ਬਹਿ ਬਤ
 ਦੇਖੀ ॥ ਭਰਥ ਜੁਲੀ ਕੇ ਰਕਟੇ ਹੀ ॥ ਉਤਰ ਬਲੇਤ ਪਾਇਨ ਪ੍ਰੇ ॥ ਉਤਰੇ ਗਰਬੁ ਜੁਭੇ

ਹਨਿਭਰੇ॥ ੧੦੭॥ ਵੇਹਗ॥ ਰੰਮਚਰਨ ਬਣਮਨ ਧਰੇਤੰ ਪਰਸਬੈ ਸੀ ਦੇਸਾ॥ ਪਲਹੀ ਮੇਂ ਫਲੁ ੧੧੯
 ਰ੍ਹੇਗ ਜੇਭੁਖੇ ਪਵਨ ਕੇ ਭੇਸੁ॥ ੧੦੮॥ ਚੈਪਈ॥ ਚਿਤਭਰਿ ਚੈਪਈ ਕੇ ਕੋਧਾਯੋ॥ ਭ੍ਰੇਗਨ ਬਯੋਗ
 ਮਾਢੇਗਾ ਆਯੋ॥ ਦੇਖੋ ਸਬਨ ਹਨੁ ਬਰਭਾਗੀ॥ ਰਾਮ ਡੀਠਿਉ ਤਹਿ ਸਿੰਲਾ ਬੀ॥ ਗਿਰਸਮੇਤ
 ਹਨੁ ਮਨੁ ਨਿਹਯੋ॥ ਰਘੁਪਤਿ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ਜੀਅ ਭਰੇ॥ ਜਾਂਦਿਨ ਬਿਛੁਰੇ ਮੀਤ ਮਿਲਾਂਗੀ॥
 ਤਾਂਦਿਨ ਕੇ ਸੁਖ ਸੁਗਧੁ ਰੁਨਾਹੀ॥ ਹਨੁ ਮਨ ਅਏ ਕੁਸਰਾਤਾ॥ ਲਾਯੋ ਜਗਿ ਰੰਮ ਸੁਖ
 ਤਾ॥ ਚਾਹਿ ਦੇਣਾ ਚਲ ਬੈਂਗ ਉਠਾਯੋ॥ ਚੁੰਢਤ ਬੂਟੀ॥ ਬਿਲਮ ਨਲਾਯੋ॥ ਲੇਹੁ ਬੇਗਲ
 ਛਮਨ ਕੋ ਜਮਾਵਹਾ॥ ਅਪਨੇ ਮਨ ਕੇ ਦੁਖ ਬਿਸਰਾਵਹਾ॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਹਨੁ ਮਨ ਹਿਕੋਧੋ॥ ਰਾ
 ਘੁਪਤਿ ਬੋਲਿ ਬਹੁ ਰਿਸੁਖ ਚੀਨੇ॥ ੧੦੯॥ ਵੇਹਗ॥ ਬਿਦਰਾਸ ਮਵਤਾਰ ਦਸਤੰਦੁਇ ੨੫੯੯
 ਕਾਦਸਗੀ॥ ਦਾਦਸਗੀ ਸਮਾਨ ਨਹਿ ਤੇ ਸੰਤੁ ਹਨੁ ਮਨ॥ ੧੦੮॥ ਚੈਪਈ॥ ਦੇਹਿ
 ਸੁਖ ਪਾਇਨ ਲਾਗੇ॥ ਰਘੁਪਤਿ ਸੁਖ ਦੇ ਦੁਖ ਲੈਭਾਗੇ॥ ਕੁਜਤਾ ਬਿਲ ਦਿਕਾ ਲਿਲਾ
 ਹਰਿ ਚੁੰਮੇ॥ ਭਏ ਹਰਖ ਹਰਾਮ ਵਡ ਚੁੰਮੇ॥ ਕੀਠ ਲਗਾ॥ ਏਰੇ ਹਨੁ ਮਨ ਹਿ॥ ਸੋ ਸੁਖ
 ਰਘੁਪਤਿ ਹੀ ਜਨਾਹਿ॥ ਕੁਝ ਸੀ ਦੇ ਸਮੁਤ ਸੁਖ ਪਾਯੋ॥ ਹਨੁ ਮਨ ਕੇ ਬਲੁ ਦਰਸਾਯੋ॥
 ਤਬ ਸੀ ਜੀਵਨਿ ਤੋ ਰਿਮੰਗਾਈ॥ ਪੀਸਤਤਾ ਹਿਮਾ ਪਿਘਰਾਈ॥ ਤਿਹ ਬਾਸਨੇ ਤੋ ਅੰਗਿ
 ਸਰਸੋਨੇ॥ ਲਛਮਨ ਕੁਛ ਜੀਵਤ ਸੇਜੇਨੇ॥ ਹੀਏ ਪਾਉ ਕੋ ਜਬ ਹਿਲਾ ਗਈ॥ ਲੱਛ
 ਮਨਾ ਸਾਨਿ ਲਈ ਜੀਤਈ॥ ਹੀ ਕਬ ਏ ਜਗਿ ਜਬ ਸੁਕੀ॥ ਰੰਮ ਰੰਮ ਲਛਮਨ ਕ

ਤਿਹਪਛੇਉਪਕਾਰਕੇਚਹਤਪਤਿਉਪਕਾਰ॥ ੧੦੯॥ ਚੰਪਈ॥ ਤੰਤੋਤਮਹਿਥਿਪਤਮ ੧੨੦
 ਤੁਹੇਭੀ॥ ਅਤਮਰਹੈਸੁਖੀਮਤਦੇਈ॥ ਇਹਥਿਧਿਲਛਮਨਾਫੇਰਿਜਿਅਥਾਸੀਰਘੁਪਤਿ
 ਬਹੁਤੇਸੁਖਪਏਜੇਯਹਕਥਾਸੁਨੈਮਨੁਲਾਈ॥ ਤਿਹਬਿਛੋਰੇਮੀਮਲਿਹੈਫਿਰਿਭੁਈ॥
 ਸੀਰਘੁਬੀਰਭਗਤਾਵ੍ਹਿਰੁਹਈ॥ ਸੁਤਸੁਵਤੀਕੋਬਿਰਹੁਨਸੇਈ॥ ਅੰਸੁਮੇਪਕੀਨੇਫਲਲ
 ਹੋ॥ ਸੇਫਲਹੋਇਅੰਗੁਨਕੋ॥ ਤੀਰਥਕੋਇਕੋਸੇਬਾਧਾ॥ ਸੇਫਲਹੋਇਅੰਤਨਿਸ
 ਤਾਰਾ॥ ਜੇਤੁਚਿਸੈਕੋਈਕੋਹੋਕਹਾਵੈ॥ ਜਨਨਿਜਨਾਭਿਬਹੁਤਿਨਹੀਅਵੈ॥ ਰਘੁਬਰ
 ਕਥਾਪੁਨੀਤਸਦਾਈ॥ ਸੇਵਕਹਿਰਦੇਗੰਮਸੁਨਾਈ॥ ੧੧੦॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਰਵਨਕੋਅਤਿ
 ਕੋਪਕਰਿਮਾਰਹਿਗੋਰਘੁਗਇ॥ ਕਥਾਸੁਅਭੈ॥ ਹੋਇਗੀਸਿਤਸੁਨਹੁਮਨੁਲਾਈ॥
 ੧੧੧॥ ਇਤਿਸ਼੍ਰੀਰਾਮਗੀਤੋਲਛਮਨਾਜੀਵਾ॥ ਇਥੋਨਾਮੁਕੀਯੋਦਸੋਅੰਕਾ॥ ੧੨॥
 ਚੰਪਈ॥ ਲਛਮਨਜੀਅਤਿਭਲੇਸੁਖਭਗੀ॥ ਫੁਲੀਠਾਮਨਹੁਸੁਖਥਗੀ॥ ਰਵਨਸੁ
 ਨਤਮਹਾਂਦੁਖਯੋ॥ ਭਯੋਪ੍ਰਤਿਕਦੁਤਬੁਲਯੋ॥ ਤਸੈਕਯੀਥਤਸਮਝਈ॥
 ਤੁਰਤਾਸਿਧਾਰਿਜਹਾਂਘੁਰਈ॥ ਜੈਹੋਕਹੈਸੁਜਾਇਸੁਨਾਵਹਾ॥ ਪੁਨਿਜੈਕਹੈਰਾਮਸੁ
 ਨ॥ ਅਵਹਾ॥ ਭਿਗੁਪਤਿਜੀਤਪਰਸਤਮਯੋ॥ ਤਾਲਹੀਹੋਲੀਕੇਸੋਮਠਾਯੋ॥
 ਤਾਬਦਲੇਜੋਸੀਅਕੋਰਹੈ॥ ਸੋਊਲੀਕਾਪਤਿਬੋਲੁਨਿਬਹੈ॥ ਕਰਿਪ੍ਰਨਾਮਚਲੇਤ
 ਬਧਾਈ॥ ਰਘੁਪਤਿਚਰਨਨਿਯੋਜਾਈ॥ ਕਰਿਦੰਤੋਤਪ੍ਰਕ੍ਰਮਦੀਨੀ॥ ਅਪਨੀਦਿਸ

ਮਾਰੀਦੇਵਾਡਾ

ਦੇਵਾਡਾ

ਟਿਸਫਲਸਬਕੀਨੀ॥੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਲੋਹਤਾਛਾਫੇਤਯੋਚਰਨਤ੍ਰੀਠਿਲਗਾਇਜੇਲੀ
ਕਪਤਿਕਹੀਹੀਤੇਸਬਕਹੀਸੁਨਾਇ॥੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਰੇਲੀਕਪਤਿਦੁਤਸਿਕਦਿਥੈਨਿਸਮਝ
ਇਕਹੀ॥ ਜੁਝੈਜਿਤਪੁਰਹੁਤਲੀਕਪਤਿਕਹਕਰਤਹੈ॥੩॥ ਕਛਹੁ॥ ਸੈਨੇਕੀਅਟਾਗੀਪੁਛੈ
ਲਗਾਇਜੇਗੀ॥ ਇਨਭਾਗੀਦੁਖਦੀਨੇਲੀਕਾਲੇਗਪਛਤਾਤਹੈ॥ ਮੁਲਤੋਓਪਾਗੀਇਨਹਮਾਰੀ
ਅਸੋਕਬਾਗੀਅਸੀਕਰਿਤਗੀਫੁਲਫੁਲਪੈਨਪਾਤਹੈ॥ ਲਛਮਨਜੂਕੀਦੇਹਇਨਹੀਉਬਾਗੀ
ਐਕਸੈਨਾਉਉਤਾਗੀਸਿਧਦਾਂਤਨਿਚਬਾਤਹੈ॥ ਥੈਠਿਥੈਠਿਮੀਤਨੀਤੀਤਕੀਪਛੀਤਨੀ
ਚੀਤਿਗੀਤਿਹਨਮਲਕਾਟਕਾਟਿਖਾਤਹੈ॥ ੪॥ ਪਹਿਰੰ॥ ਸੁਨਤਵੁਤਕੇਬਰਨਚਤੁਰਚਿਤੈ
ਘਸੈ॥ ਲੋਹਿਤਛਵੈਕਣਿਨਬਾਤਮੈਹਮਫਸਾਬਲਤੋਸਥੈਉਪਾਇਅੰਤੁਤਬਕੀਜੀਐ॥ ਨਾਹਿ
ਦਮੇਭੇਟਕੁਨਾਰਪਾਕੈਲੀਭੀਐ॥ ੫॥ ਛਪਪਾ॥ ਤਿਯਅਵਸਤੁਰਬੁਗਮਕਾਜਸੁਰਲੋਕਪਠ
ਸੰਤੁਝੀਤਅਤਿਸਮਪੁਜਮਣਿਜਟਤਸੁਹਾਯੋ॥ ਬੀਬਿਧਿਰਾਪਦੁਖਹਰਨਚਰਨਗਘੁਪਥਿ
ਗੰਢੁਗੀਜੈ॥ ਸੀਲਕਮਲਜਨੁਸੰਦੇਸਤਬਾਦਰਛਬਿਗੀਜੈ॥ ਛਹਰੰਤਪੁਜਾਹਨਵੰਤ
ਕਪਿਕਿਲਾਕਿਲਾਇਧਨਉਛਲੈ॥ ਧਸਿਕੀਤਹੀਓਬਿਗਸਿਤਮੁਖਤਬਸੁਦੁਤਲੀ
ਕਾਚਲਯੋ॥ ੬॥ ਚੌਪਈ॥ ਜਾਤਹੀਲੋਹਤਾਛਾਸਿਰਨਯੋ॥ ਲੀਕਪਤਿਨਿਕੇਸਮੁਝਯੋ॥
ਤਾਪਛੇਰਜਾਠਿਰਿਥੇਲੈ॥ ਬਲੁਮਨਮਾਹਿਨਿਪਟਿਝਕੋਲਯੋ॥ ਰਾਮਚੰਦਪੁਜਕੋਲੁਥਿ
ਰਾਜੈ॥ ਜਾਂਕੀਧੁਨਿਸਾਵਨਘਨੁਲਾਜੈ॥ ਯਾਕੋਦੇਖਿਮਹਾਬੁਝਾਅਵੈ॥ ਜਨੁਨਭਪੁਮਕੇ ੧੧

ਤਦਹਸਾਵੈ॥ ਪੁਜਾਭਿਤਨੁ ਬੰਨ੍ਹਸਮਾਨਾ॥ ਚਮਕਿ ਨਿਰਖਿਥੀ ਜੁਰੀਸਮਾਨਾ॥ ਤਬਬੋਲਮੇਰੀਸਿ ੧੨੧
 ਰੁਨਈ॥ ਯਹਿਧੁਮਨਕਪਿਕੋਰਈ॥ ਜਾਕੇਚਹਿਤਸਬੈਤਮਜਾਨਹੁ॥ ਈਕਥਾਗਾਅਰੁਸ
 ਮੁਦਪਛਨਹੁ॥ ਲਛਮਨਆਨਿਪ੍ਰਲਜਿਨਿਦੀਨੋ॥ ਸੇਈਥਪੁਪਤਿਪੁਜਪਤਿਪੈਕੀਨੋ॥ ੭॥
 ਯਾਹਸੁਨਿਵਨਲੀਕਪਤਿਕੋਸਮੁਦਸਮਾਨਾ॥ ਥਪੁਪਤਿਪੁਰਨਸਾਸਿਨਿਰਖਲਹਰ
 ਸਾਸਾਮਨੁਮਾਨਾ॥ ੮॥ ਕੋਰਈ॥ ਕਛੁਹਿਸਕਛੁਮਦਈਨਚਲੇਜਗਮੰਦੇਦਗੀ॥ ਅਨੁਜਤਨਜ
 ਤੇਹਿਨਜਿਜੇਉਤਰਪੁਨੇਸਸੀ॥ ੯॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਰਨੀਸੁਨਿਐਸੀਹਿਨਜਾਨੀਜੇਸੀਤਈਗਨ
 ਮੇਘਨਾਦਿਆ॥ ਦੇਸਬਜੁਝੇਮਿਤਢੇਨੋ॥ ਐਸੇਹਹਿਗਏਜੇਸੇਡਾਰਿਪਤਹਿਨਰੁਖਸਥੈਅੰਗ
 ਸਬਹੀਕੋਲਾਗਤਭਰਾਵੇਨੋ॥ ਤੇਰੇਮਨਐਸੀਜੁਰੀਮੇਰੀ॥ ਮਨੁਸੋਰੇਸੀਅਲੈਕੋਸੀਸੁਕਰੀਪਰ
 ਧੁਰੀਕੇਬਿਛਵੇਨੋ॥ ਦੇਖੁਕੈਸੇਮਾਗਤਹਿਫੋਜਨਬਿਰਾਤਹਿਐਸੇਛਾਸਿਜੈਪੈਪ੍ਰਪਰੈਗੋਬਚਾ
 ਵੇਨੋ॥ ੧੦॥ ਕੋਰਈ॥ ਸੁਨਤਬਚਨਜੀਅਕੋਪਬਚਾਯੋ॥ ਮਨੋਗਾਗਜਘਨਮੇਘਸੁਹਾਯੋ॥ ਚ
 ਲੇਰੇਚਮਕਰਕੇਸਮੁਦਈ॥ ਹਵਿਦ੍ਵਾਦਸਦਸਬਦਨਬਨਈ॥ ਮਾਜੁਨੀਦਲਕੋਰੋਰਨਮਾਹੀ
 ਐਕੋਪੁਪਤਿਕੋਰਵਨੁਨਾਹੀ॥ ੧੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਚਕਿਤਭਏਸੁਰਨਰਾਮਸੁਰਬਾਕਿਤਭਏਗਵਿਸੀ
 ਨਾਛਾਕਿਤਭਏਗਵਿਸੀ॥ ਚਕਿਤਭਏਬੀਨੋਨਾ॥ ੧੨॥ ਸੋਰਣਾ॥ ਦਸਚਿਤਮਨਮਾਰਿਦੇਸ
 ਚਿਰਦਸਮੁਖੀਈ॥ ਦੇਸੇਦਿਸਾਸੁਖਨਾਹਿਜੇਥਪੁਪਚਿਰਨਨਬਿਮੁਖਾ॥ ੧੩॥ ਕਥਿਤੁ॥
 ਏਕਸੀਮਚਿਦੁਜੇਦਵਨਕੋਸੋਰਸੁਨੀਥੀਸੋਰੀਨੋਨਜਾਂਕੇਬਰਕੇਗੁਮਾਨੁਹੋ॥ ਚੋਥੋਚਿਤੋਸੇ

ਹਨੁਮਨ ਤਨਿ ਹਾਰਤੁ ਹੈ ਪਾਦੋ ਬਥਿ ਖਨ ਕੇ ਦੇਖਿ ਰਿਸਮ ਨਹੈ ॥ ਛੁਡੈ ਭਰਿ ਛੁਡੈ ਭੁੰਗੁ ਸੂਰਨ ਪਚਾ
 ਰਤੁ ਹੈ ਸਾ ਬੁਝੈ ਸਕੇ ਪਰਾਮ ਚੰਦ ਸੈ ਨਿਦਾਨੁ ਹੈ ॥ ਦੁਲਹੋ ਅਨੀਤ ਨੀਤ ਬਾਕੀ ਕੈ ਪੈ ਜੀਤਿ ਜੀਤ
 ਦੇ ਸੇ ਮੁਖ ਦੇ ਸੇ ਓਰ ਕੀਏ ਸਦਾ ਪਾਨੁ ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਚਰਤੋ ਬਲ ਚਲੇ ਚਾਲਿ ਰਦ
 ਨ ਕੇ ਬਹੁ ਰੇ ਭਰਾ ਪਾਏ ॥ ਫੇਰ ਸਨਾਹਿ ਨ ਆਹਿ ਕਰੀ ॥ ਫਿਰਿ ਮਾਰਾ ਨਿਕਲਿ ਹਿਰਾ ਬਉਚੇ
 ॥ ਜੋਗ ਸਰਾਜ ਨਿਕੇ ਅਸਵਾਰ ਗਿਰੇ ਗਜ ਕੁੰਭ ਨਿਪੁਨ ਬਨਾਏ ॥ ਮਾਨੁ ਹਕਾਮਨ ਕੇ ਕੁਚ ਪਾ
 ਏ ਲਗਾਇ ਹੀਏ ਬਹੁ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਕਰਮ ॥ ਬਚੈ ਜੁਧ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪਲ ਚਰ
 ਬਨ ਚਰ ਕਿਲਕਾਰੇ ॥ ਮੁਗਦ ਮੁਸਲ ਗੁਰਜ ਗੋਫ ਨ ਗੋਲਾ ਅਨੰਤ ਲਸਿਤਾਰੇ ॥ ਬਨ ਕਾ
 ਨ ਤ੍ਰਿਸੁਲ ਸੈਧੀ ਸਨਮੁਖ ਸੰਤ ਪਚਾਰੇ ॥ ਤਜ ਮੁਖ ਛਾਲ ਕਰ ਲਕ੍ਸ਼ਮਣਿ ਅਰਿ ਕੁਲ ਫੋਨ
 ਬਿਰੂ ਗੈ ॥ ਭਕਤ ਕਾ ਏਕ ਪਰ ਤੁਰਤ ਕਟਿ ਥਪਰਾ ਗਛ ਬਿਖਾਏ ॥ ਮਨੁ ਹਮਨ ਅਨ
 ਰਾਗ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਨਿਜ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦਰਸਾਏ ॥ ਸੁਝੈ ਏਕ ਸੂਹਿਨ ਭਾਂਤਿ ਬਾਨ ਮਹਾ ਸਭ ਛੇਦੇ
 ॥ ਮਨੁ ਹੁ ਪੁਲਕਾ ਗਾਇਖਿ ਉਗਦਿ ਮਨ ਮਇ ਮੰਤ੍ਰ ਲਭੇਦੇ ॥ ਏਕ ਜੁਝੇ ਤਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਲ
 ਗਿ ਰਹਿ ਹੀਏ ਮਧਿ ਫਾਟੈ ॥ ਜਨੁ ਜਮ ਜੀਤ ਪਾਨ ਸੇਖਾਏ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲੋਹੁ ਚਾਟੈ ॥ ਏਕ ਜਮ
 ਪਾਰਿ ਲਗਤ ਹੀ ਜੁਝੈ ਫਿਰਿ ਨ ਨਿਕਾਸ ਪਈ ॥ ਜਨੁ ਜਮ ਰਾਜ ਕਠਿ ਉਰਿ ਗਡਹੀ ਯਧਿ
 ਉਪਾਜੀ ਅਮਈ ॥ ਬਰਛੀ ਨਿਕ ਸਿੰਦੂ ਸਰਪਰਿ ਭੁਭਿ ਛਾਬਿਤ ਰੰਗ ਅਤਿ ਛੁਟੈ ॥ ਰਨ ਸ
 ਰਤ ਸੀਚੇ ਸੁਤ ਲੋਕ ਜਨੁ ਜਮੁ ਅਕੁਰਟੁ ॥ ਕਟੇ ਕਵਚ ਜੁਝੇ ਹਨ ਸਨ ਮੁਖ ਬਹੁ ਧਿਨੈ ਕੁ ਸੀਤੁ

ਚਲੇਬਜਾਇਸਿਸਸੁਗਰੇਵੈਜਨੁਕਲੀਕਮਿਨੁਭਾਗੇ॥ਦੈਮੁਖਫਲਕਟੇਗਇਫਿਤਭਟਗਰਿਬ ੧੨੨
 ਨਮਤਿਗਾਢੇ॥ਮਨਹੁਕਮਠਪੀਠਬਾਸਕਰੇਭਉਸਹਸਮਇਠਾਢੇ॥ਬਾਨਬਦਨਹੁਪਰਲ
 ਪਟਲੇਛਬਿਕੇਉਠਤਅਲੂਲੇ॥ਰਨਸਰਤਾਸੀਚਿਕਲਸਰਦਰਮਨਹੁਕਮਲਕੁਲਫੂਲੇ॥
 ਸੁਖਪ੍ਰਿਭਚਿਤਏਪਹਰਖਸੇਲਪਕਿਭੁਜਾਗਹਿਪੇਲੇ॥ਕਰਕਚਕਦੁਚਹੁਪਰਲਪਟਲੇਜ
 ਨੁਹੇਲੀਸੇਖੇਲੇ॥ਕਿਲਾਕਿਲਾਏਕਾਣੀਕਰਿਤਾਣੀਦੈਦੈਡਮਰਬਜਾਢੈ॥ਭ੍ਰੈਗਵਿਭੂਗਪਿਸ०
 ਚਪੇਤਗਾਨਿਰੁਪੁਸਮੁਦਾਨਵੈ॥ਗੀਧਮਦਾਸਅਕਾਸਉਭਤਲੇਮਾਸੁਮਹਮਨਭਯੋ॥ਸੁੰ०
 ਨਸਿਕਲਕਕਬੀਦਾਨਿਕੋਮਸੁਰੁਭੰਛਜਨਯੋ॥ਏਕਭਜਤਦੁਮਗਨਕਚਅਟਕੇਰੁਗਤਨ
 ਉਤਮੁਖਮੇਗੇ॥ਛਡਹੁਪਲਦਾਨੈਧਮਕੋਕਹਤਸੰਝਕੇਭੇਗੇ॥ਚਲਤਬਾਨਸਨਮੁਖਅਵ
 ਤਕਪਿਕੁਲਤੋਸਭੈਬਚਏ॥ਜੈਸੇਮਹੰਜੇਗਜਾਧਕਕੇਪਾਪਨਪਰਸਪਾਏ॥ਅਮਰਬਾ
 ਪੁਕਰਕੁਸਮਮਲਲੋਭੋਲਤਮਤਿਅਨੁਗਾਗੀ॥ਮਨਹੁਸਮਰਿਸੁਯੀਬਗਰਿਕੈਸੁਭਟਬਤ
 ਬਰਭਾਗੀ॥ਸ੍ਵਾਮਕਾਰਜੀਲਰਤਸੂਕਮੇਜਸੁਆਯੋਜਿਹਬਏ॥ਮਨਹੁਨਿਗਖਿਸੁਰਬਪੁਗ
 ਏਤਲੇਤਲੀਸਕੇਸਾਏ॥ਸੀਪਨਾਦੋਲੋਤਬਾਦਨੁਸਾਖਾਮਿਗਸਕਚਯੋਜੈਸੇਓਗ
 ਰਜਤੇਗਿਰਪਤਿਚਮਕਸਪਛਰੁਗੇ॥੧੬॥ਸਵੈਯਾ॥ਨਾਰਿਨਪਤਨਿਤੋਰਿਸਰਾਸਨਬਮਨੀ
 ਤਕੈਫੂਲਗਏਹੋ॥ਸੁਪਨਖਖਰਦੁਖਰੇਲਾਹਿਆਰਿਮਰੀਚਪਸਿਧਭਏਹੋ॥ਕਾਲਕੇਅੰਕਨੀ
 ਸੰਕ ॥ਰੋਜੀਨਕੀਸਮਝੇਬਿਨੁਆਇਖਏਹੋ॥ਛਾਡਰਹੋਧੁਬੀਰਪਾਗੁਸੁਦਰਹੋਅਰੁਬੇਸ

ਰਾਗੇਵਾਚ

ਅੰਗਦੇਵਰਾ

ਨਵੇਹੋ॥੧੧॥ਸਦੈ॥ ਅੰਗਦੇਵਰਾ॥ ਕਿਲਕਾਰਿਸੁਨੇਜਬਰਵਨੈਬੈਲਾਮਸੀਲੇ॥ ਹੇਦਸਕੀ
ਪਸੀਆਸਿਰਲੈਅਜਹੂਭਜੀਮੈਪਦਕਿਜਰਸੀਲੇ॥ ਜੇਜੇਤੁਹਿਫਾਡਿਰਾਏਰਨੈਮੈਸਿਦਯਾਹਿਤੋ
ਆਜਦੇਸੁਖਪੀਲੇ॥ ਤੁਰਪੁਨਾਥਹਿਫਾਡਤੋਪਰਤੇਹਿਨਛਾਡਤਾਮਹਲੇ॥ ੧੧॥
ਬਸਰਨੀਚਸੁਰਾਵਨਹੈਅਰਤਾਹਿਭਲੇਕਾਰਿਗੰਮਪਛੇ॥ ਸਿਭਸਮੇਤਉਠਾਇਹਿਮਾਚਲੁਤੇਲ
ਕੀਓਜਿਨਿਗੋਦਤੇਨਾਨੇ॥ ਤਾਂਦਿਨਤੇਫਰਾਗਿਥਾਤੁਸ੍ਰੇਸ਼੍ਰਣਪ੍ਰਗਰਾਇਬਹਯੋਤੇਭੁਜ
ਦੰਡਨਿਤੇਤਰਬਿਅਕੁਲਲੇਹੁਬੈਅਜਹੀਗਿਰਮਨੇ॥ ੧੨॥
ਦੇਖਿਗਾਮਕੀਓਗਾ॥ ਰਨਾਵਨਕੈਸੇਬੈਬੈਲਤਬਚਨਕਰੇਗਾ॥ ੧੩॥
ਕੁਰੇਸੇ॥ ਹਿਦੈਸਿਰਾਵਨੁਮਿਲੇ॥ ਸੇਰਸੁਨਾਉਤੋਹਿਨੁਮਲਤਤੇਬਚੇ॥ ੧੪॥
ਮਕਹੀਤਰਿਥਨਅਥੈਜੁਹੋਰਵਨਕੇਹੀਅਮਾਰਤੋ॥ ਤਹਿਸੀਅਥਸੈਦਿਨਹੈਨਿਸਦਾਪੁਸ਼ਿ
ਸੀਜਿਅਮਾਹਿਮਾਰਤੋ॥ ਪੁਨਿਮੇਮਹਿਬੈਦਪੁਰਨਬਸੈਨਗਿਓਨਮਾਹਿਬਿਚਾਰਤੋ॥
ਤਾਂਤੇਆਪੁਨੇਈਗਹਿਆਪੁਨੇ॥ ਯਾਬਲਿਚੈਦਹਲੇਕਸੀਪਾਰਤੋ॥ ੧੫॥
ਰਾਵਨ॥ ਅਤਿਕੋਪਕਰਿਦੇਵਨਸੈਕਹੈਦੇਗ॥ ਜੋਹੋਕਹੋਸੁਕਰੋਅਥਮਾਰਤਸਭਨਪੇਰਾ॥
੧੬॥
ਨੇਜਮਅਜੁਬਿਨਾਹੀਪਿਲੇਭਰਿਪੇਟਹਿਭੁਖਾਜਿਤੀਮਨਮੈ॥ ਗੁਹਿਮੁੰਡਨਮਾ
ਲਾਬਿਸਾਲਭਲੀ॥ ਹੁਚਿਸੈਪਹਿਰੇਸਿਕੀਤਨਮੈ॥ ਕਮਲਾਸਾਨਿਆਸਤੇਜਗਕੀਹੁਚਿ
ਮੈਰਕੀਬੀਜਬੁਓਮਨਮੈ॥ ਤਬਕਥੇਕੀਪਿਸਰਹੇਤੁਮਰੇਜੀ॥ ਰਾਵਨਕੋਪੁਕਰੈਮਨਮੈ॥ ੧੭॥

ਸੰਤ੍ਰਿਸ਼ਾ ਜੰਬੁਕਾਗਿਓ ਨਸੈਕਰੇਰਵਨਮੋਬਿਨਤੀਸੁਨਿਲੇਹੁਭੰਭੀ। ਚੋਪਸੋਅਸੁਲੋਰਸਾ ੧੨੩
 ਅਕੇਹਿਤਭੁਮਾਮਕਾਸਲੇਮੰਡਿਓ। ਜੁਝਪੋਗਨੀਸੁਨਿਮੀਤਨਿਚੀਤਰੇਮੇਏ। ਸਸਅਘੰਯੋ।
 ਰਾਮਕੀਓਗਨਿਸਿਕਉਤ੍ਰੰਪੰਘਸੀਟਤਓਕਵੀਓਰਨਜੋਯੋ। ੧੫। ਰੋਪਈ। ਸਭਦੇਖਤਚਿਤਚੋਪ
 ਲਗਾਈ। ਰਾਵਨਭੰਮਨਿਦਲਲਗਈ। ਸੁਰਮੁਖੀਚਫਿਬਿਵਨਜੁਰਦੇਖੋ। ਰਾਵਨਭੀਭਿਬਚ
 ਏਨਮੇਖੋ। ਮੱਧਸਮੁੰਦਰੁੰਦ੍ਰਾਨੁਗਾਗੀ। ਛੁਟੀਸਮਾਧਦ੍ਰਿਸਟਿਰਨਲਾਗੀ। ਚਛੀਮਹਲਮੰਦੋ
 ਦਰਬਾਨੀ। ਮੁਖਛੁਭਿਰਘੁਪਤਿਓਜਥਿਕਈ। ਸੁਰਗਲਥਪੁਸਿਗਸਭਮੇਯੋਬਾਤਕਾਇਕਹੈਮ
 ਨਮੇਯੋ। ਗੋਰਦੇਤਹਨਸੁਥਗੀਸਾਈ। ਰਹੀਬਿਚਿਤ੍ਰਸੀਲਿਖੀਬਿਚਾਗੀ। ਜੰਦਪਾਦਿਪਹਿਪੁੰਜ
 ਮਾਣਿਮੇਤੀ। ਸਾਸੁਸਮੇਮਨਹੁਗਵਿਜੋਤੀ। ਜਨਕਸੁਤਾਰ੍ਯੰਜਣੀਸਿਗਿਸੋਯੋ। ਚਫਿਬਿਵਨ
 ਦੇਖੇਮਨਮੇਯੋ। ਸਬਦੁਚਿਤੋਮਨਮੇਯੋਕਹੈ। ਰਾਵਨਮੇਰੋਸਬੈਦੁਖਬਹੈ। ੨੬। ਵੇਹਗ। ਰਘੁ
 ਪਤਿਰਵਨਸੈਕਰੇਸੁਭਟਸੁਚੇਤਸਿਤਾਗੀ। ਸਿਦਸਮੇਤਸਬਸੁਗਮੰਮੇਪਰਿਆਜੁਹਕਾਗੀ।
 ੨੭। ਰਹਿਭੁ। ਸੁਨਿਲੋਨਿਫੋਟਓਟਕਾਹੁ। ਕੀਨਛੁਭੰਭੋਤੋਹਿਸੰਭੁਕੇਉਰੇਲੋਅਜੁਮਾਗਿਯੀ
 ਗਾਇਓ। ਕਚੋਕੋਥਵਾਉਰਚਿਅਕੇਚਲਾਵਤਹੈਮੰਡਕਾਟਿਕੈਕਥਪਨਤੁਮੈਉਗਾਇਓ।
 ਬਾਨਲੋਕਮਨਕੋਸਿਭੁਬਿਕੋਪਨ। ਕਪਲਕੋਹਕਾਧਪਾਉਕਾਗਿਪਛੇਤੋਹਿਪਾਇਓ। ਮੇਜੀਅ
 ਮੇਮੰਤੀਅਕੋਬਿਹਰਿਕੀਅਥ। ਹੋਸੁਤੋਤੀਅਨੈਨਾਨਿਕੇਨੀਗਸੈਬੁਝਾਇਓ। ੨੮। ਰਹਿਭੁ। ਹੋਥਿ
 ਲਖੀਮਨਮਾਹਿਮੰਦੇਦਗੀਹੋਗਾਈਹੋਮੁਖਕੀਛੁਭਿਕੀ। ਯੋਜਬਪੋਜਕਗੀਰਘੁਨੇਦਨਤੋਪ

ਗਾਇਓ

ਕੀਤਿ ਦੇਕਰ ਤੀਕੀ ॥ ਜੋ ਜੁਦਗੀ ਸਤਮੀ ਗਹੁਤੀ ॥ ਤਿਨ ਯੋਸਮ ਸੀ ਜੈ ਸੇਤੀ ਸਤੀ ਕੀ ॥ ਭਿਖੁ ਭਿਖੁ ਰੋਤ
 ਜਿਉ ਚਈ ਜੈ ਸੇਤੀ ਗਹੁਤੀ ਮਤਿ ਹੋਤ ਜਤੀ ਕੀ ॥ ੨੯ ॥ ਸਵੈਯ ॥ ਕੋਪ ਕੀਦਿ ਰਸਮੇ ਦਸਸੀ ਸਨ ਰਾਮ ਕਮਾ
 ਨ ਕਥਾਨ ਕਸੈ ਗੋ ॥ ਲੀਕ ਮੇਆ ਇਨਿ ਸੰਕ ਬਭੀਖ ਨ ਮੋਹਿ ਨਿਯਾਗੇ ॥ ਨਿਹਾਰਿ ਹੋਸੈ ਗੋ ॥ ਤਾਛਿ ਨ ਅੰਗ
 ਬਡੀ ਬਿਪਗੀ ਭਿਸੁ ਮੇਕ ਦੁਆਰੈ ਕੈ ਕਾਲੁ ਗਸੈ ਗੋ ॥ ਮੇਰੇ ਈਜੀ ਵਡ ਕਾਲੁ ਸਖੀ ॥ ਇਨ ਤੇ ਨ ਮੈ ਕੋਈ ਅੰ
 ਰ ਬਸੈ ਗੋ ॥ ੩੦ ॥ ਸਵੈਯ ॥ ਰੰਦੁ ਨ ਦੀਘ ਨ ਬਸ ਮੁਦ ਨਿਬ ਚਾਉ ਨ ਹੀ ਪੀਅ ਕੇ ਜੀਅ ਕੋ ॥ ਤਾ ਕੋ
 ਚਨ ਬਾਹੀ ਬਧ ਨਿਹਾਰਤ ਸੇਠ ਨ ਸੋਊ ਮਤੈ ਪੀਅ ਕੋ ॥ ਰਾਪੁ ਬੀਰ ਭੀ ਦੇਸ ਸਿਪੁ ਰਹੈ ਦੁਖ ਦੈ ਸਰ
 ਸੀ ਰਹੁ ਮੇਹੀਅ ਕੋ ॥ ਪੁਨਿ ਮੇਹਿ ਕੋਰ ਕਈ ਇਹ ਸਭ ਚ ਕੋਰ ਬਹੁ ਕਾਹੈ ਸੀਅ ਕੋ ॥ ੩੧ ॥ ਸ
 ਵੈਯ ॥ ਕੰਘਤ ਹੋ ਗਢ ਕੀ ਧਰਨੀ ਕਰਨੀ ਪੀਅ ਕੀ ਪੁਗਈ ਪਛੁਤਲੇ ॥ ਦੂਟਤ ਹੋ ਨਿਭ ਮੰਡਲ
 ਤੋ ਗ੍ਰਿਹ ਜੰਤੁ ਕੁਥੋਲ ਸੁਨੇ ਰੁਪਯੋ ॥ ਅੰਜਨਾ ਮਾਥ ਤੋ ਬੋਲ ਸਿੰਗਾਰ ਉਤਾਰ ਹੁਜੇਤ ਕਰੇ ਸਬ
 ਥਾਨ ॥ ਕਾਹੇ ਤੋ ਆਜੂ ਸਬੈ ਹਮਲੇ ਗਭਣੀ ਬਿਧਿ ਕਾਲ ਕੇ ਹਾਥ ਬਿਥਲੇ ॥ ੩੨ ॥ ਸਵੈਯ ॥
 ਰਾਵਨ ਸਮਝੈ ਬੈਨ ਅਬ ਰਾਪੁ ਪਤਿਛਾਡੈ ਨਹੀ ॥ ਕੋਪ ਚੁਰੇ ਹੋਲੈ ਚਪੇਰੇ ਅੰਬਲੁ ਕਰੇ ॥ ੩੩ ॥
 ਸਵੈਯ ॥ ਗਵਨ ਕੋਪ ਕੀ ਓਗਰ ਜੋਤ ਬਦੇਵ ਅਦੇਵ ਕੀ ਚਿਤ ਪੈ ॥ ਆਜੂ ਪੁਲੈ ਦਿਨ ਜੋ ਉਮ
 ਰੁ ਕਰ ਚੰਪ ਚਢਾਇ ਤਨਾਇ ਕੈ ਤੋ ਹੋ ॥ ਬਾਨ ਸਮੁਹ ਚਲੇ ਇਹ ਤਤ ਭਣੀ ਉਪਮਾ ਉਪਜੀ
 ਜੀਅ ਮੇਹੈ ॥ ਲੰਛ ਕਤੋ ਛਕ ਜੋ ਨ ਲਗੇ ਰਾਪੁ ਰਾਜ ਕਿਧੈ ਧਰਾਨ ਕੇ ਸੋਹੈ ॥ ੩੪ ॥ ਸਵੈਯ ॥
 ਮਾਤੁ ਕੋ ਬਜਾਇ ਦੇਕ ਬਾਹੀ ਰਿਸਾਇ ਪਰੇ ਬਡੇ ਬਡੇ ਸੁਰਜੇ ਵੈ ਹੁਤੇ ਦੇਕ ਜੋ ਕੇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੋ

ਨਖਾਇ ਕੋਨ ਮੁਖ ਫੇਰੈ ਆਜੁ ਬੁਨ ਭੇਟ ਅਵੇ ਭਏ ਪਾਨਤ ਮਭੋਰਕੇ ॥ ਦੇਖਿ ਤਪੁ ਬੀਰ ਕਹੀ ਬੀਰ ॥ ੧੨੪ ॥
 ਸੋ ਬੁਲਾਇ ਹਸਿ ਬੀਰ ॥ ਚਾਢਿਆ ਦੁਤੈ ਲੋਕ ਪਾਤਿ ਚੋਰ ਕੇ ॥ ਰਾਮ ਕਾਵਿ ਦੇ ਕਰਾਮ ਬਨ ਕੇ ॥
 ਤਪ ਦੇਖ ॥ ਭਗ ਜੋ ਬਿਲਾਸ ਬਰਾਨ ਕੀ ਚਿਰ ਤੈ ॥ ੩੫ ॥ ਕਾ ਬਿਰਾ ॥ ਆਜੁ ਕਪੁ ਬੀਰ ਕਹੀ ਪਾਇ ॥
 ਕੋ ਪਾਇ ਬੁਲਾ ਪਾਇ ਰੋਪ ਪਾਇ ਜੈ ਦਲ ਕੋ ਪਰੇ ਹੋ ॥ ਕਾਟਿ ਦਸ ਸੀ ਸਤੁ ਜਬੀ ਸਈ ਸਸੀ ਸ ॥
 ਪਰਿ ਰਾਮ ਜਸੁ ਦੇ ਦਿਸ ਸੋ ਹੋ ਸੇਖ ਬੇਰੇ ॥ ਆਜੁ ਹੀ ਜਨ ਕਜੋ ਕੇ ਸਥੈ ਬਿਸ ਗਾਇ ਦੁਖ ਸੰਗ ॥
 ਲੈ ਲਵਾਇ ਗੁਪਤ ਮੁਖ ਹੋਰੇ ॥ ਕੋ ਰੋਪਿ ਦੇਹੇ ਗਲਿ ਕਗ ਛਪੇ ਬਿਪੇ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਖ ॥
 ਈਸ ਬ ਕਹੈ ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ॥ ੩੬ ॥ ਸਵੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤੀਰ ਕੇ ਬੀਰ ਤੈ ਸਥ ਦਾਤਨ ਪੀਸ ਕੇ ॥
 ਕੋ ਪਭੇਗੇ ॥ ਚਹੂੰ ਭੇਟੋ ਲੋਕ ਲਪੇਟ ਲਈ ॥ ਗਨ ਰਾਵਨ ਤੋ ਨਰ ਤੀ ਕੁਭੇਗੇ ॥ ਗਵਿ ਰਾਮ ਪਗਿ ਰਹ ॥
 ਜੇ ਤਿਤਾਰਨ ਮੈ ਸਥ ਕੇਤਨ ਹੋ ਮਖੇ ॥ ਮਨੋ ਕੰਚਨ ਕੋ ਗਢ ਏ ਕਹੁ ਤੇ ਕਪਿ ਕੋਟ ਲੋਕੋ ॥ ਕੋਇ ॥
 ਖੇ ॥ ੩੭ ॥ ਸਵੈ ॥ ਕੰਚਨ ਕੋਟਿ ਮੈ ਦੇਹ ਗਈ ॥ ਮਿਲਿ ਜਮੇ ਮਿਲਿ ਜਾਤ ਸਦਾ ॥ ਪਪਾਨੀ ॥
 ਟਾਂਦਿ ਪਰੇ ॥ ਕੋਲ ਕਾ ਬਿਸੈ ਗਢ ਲੋਕ ਕੇ ਭੀਤਿ ਸਿਕਤਾ ਮਈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਲੀਓ ਪਮਾ ਕਵਿ ॥
 ਰਾਮ ਕਹੈ ਰੂਪ ਸੋ ਜੀਅ ਮੈ ਜੁਲੁ ਭਈ ॥ ਜੇ ਗਕੇ ਸਾਧੁ ਕੁਝੇ ਨਾਮ ਗਾਧਿ ਕਜੇ ਜਗ ਭਾਤਿਗ ॥
 ਏਨ ਭਗਾਨੀ ॥ ੩੮ ॥ ਸਵੈ ॥ ਹੋ ਜੋ ਹਰ ਭੁਕ ਭੁਭ ਸਕੇ ॥ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਮੁਭਿ ਕਾਇ ਇਕੁ ਠੋ ॥ ਕੋਧ ॥
 ਭਰੇ ਚਹੂੰ ਭਰ ਕੇ ਹੋ ਕਹੈ ਕਥਾ ਰਾਵਨ ਜੋ ਅਥ ਬੋ ॥ ਆਵਤ ਚੋਪ ਚਦੇ ਚਹੂੰ ਭਰ ਨਿਤੇ ਕਪਿ ਕੁਕ ॥
 ਬੁਲਾਵਤ ਅੰਗੈ ॥ ਮਨ ਹੁਲਿ ਕਜਾ ਭਟੇ ਜਲਾ ਗਸ ਚਹੂੰ ॥ ਦਿਸੈ ਰੋਜ ਲੋਦੈ ॥ ੩੯ ॥ ਕਾ ਬਿਰ

ਰਾਵਨਕੇਰਾਸਕਿਸਾਵਨਕੇਮੇਘਕੈਰੈਆਵਨਕੋਪਦੈਪਲਾਹੀਮੈਲੋਟਪੋਟੈਹੈ॥ਦੈਦੈਮੁਯਾ
 ਲਾਕਰਲੈਲੈਕਰਵਾਲਨਾਗੀਕਲਕੀਸੀਜੀਭਕੀਨੇਸਬੈਰੂਪਚੋਟੈਹੈ॥ਤੇਤੋਰਘੁਥੀਗਕੁ
 ਮੈਸੀਭਾਤਮਾਗੇਪਰਲੋਕਹੀਸਿਭਾਗੇਕੋਧੋਕਕੀਮਥੈਹੈ॥ਕਾਲਤੋਨਛੋਰਕੀਨੇਕੋਟਿਕਉ
 ਪਾਇਪਿਛਿਛਹੋਏਕਜੇਦੈਹੁਤੇਕੋਟਿਨਕੋਕੋਟੈ॥੪੦॥ਦੈਹਰਾਜਬਕੁਵੰਡਕਰਥਾਮਲੈਖੋ
 ਚੋਸੀਰਘੁਨਾਥਾਦੰਛਨਕਰਸੋਭਕਯੋਰਿਸੁਭਰਿਥਮੇਹਥਾ॥੪੧॥ਨਾਛੋਰਾਵਛਨ
 ਸੋਬੈਲਮੇਥਾਮਜਬਹੀਚਢਈਭੰਮਰਨੇਮੈਕਮਨਰਿਪਤਯੋਕਹੀਕੋਕਹੀ॥ਦਾਨਤੇਛਨ
 ਕੀਥਾਰਘੁਖਨਪਹਿਰਤਥਾਮਾਗੇਹੁਤੇਕੀਨੇਅਥਮੇਕੋਛਾਭਿਟੇਕਹੀ॥ਬੋਲਮੇਤਾਯੋਕਾਕੁ
 ਲਾਗੇਮੈਹੈਨਤੇਤਰਤਭਾਜੋਬੂਝਤਹੋਮਾਰਿਕੈਓਭਾਇਤਰੇਲੋਕਹੀ॥ਛਹੋਏਕਬਰਹੀਉ
 ਤਾਰੇਦਸਸੀਸੋਜੋਕਹੋਤੋਸਰਸਰਸੋਉਤਰੇਏਕਏਕਹੀ॥੪੨॥ਜੈਦੇਸਾ॥ਰਾਮਕਮਲਤੇਬ
 ਨਛੁਟੇਛੁਟੇਰਾਵਨਘਾਇਹਭਾਵਾਲਿਚੂਸੀ॥ਲੋਹੁਕੀਛੀਟਪਹੀਛਿਰਿਗਮਹਿਮਨਹੁਘਾ
 ਵਕੀਦੇਤਨਸੁਸੀ॥ਮੈਰਭਲੀਉਪਮਾਕਵਿਭੰਮਕਪੈਜੀਅਮੈਉਪਜੀਜੁਕਛੁਸੀ॥ਮਨ
 ਹੁਨੀਲਾਜਿਲਾਗੀਰਉਪਾਰਿਛੈਲਚਲੀਸਤਚੇਦਬਪੁਸੀ॥੪੩॥ਕਥਿਤੁ॥ਸੁਰਨਕੋਮ
 ਰਿਧੁਰਿਧੁਰਿਕੈਗਰੁਗਨਸੈਕੋਟਿਕਕਿਗੁਰਮਿਲੀਗੁਗਨਸੈਭੈ॥ਬਡੀਏਅਨੀਤਕਹੁੰਜੀਤ
 ਕੀਨਬਾਤਬਿਪਰੀਤਿਹੈਗਰਜਹਾਂਤਹਾਂਹੁੰਡਮੁੰਡੈ॥ਕਹੁੰਗਭਟੁਦੇਕਹੁੰਜਿਹਰਕਵਚਛ
 ਟੇਛਟੇਪੇਟਥਾਜੀਕਹੁੰਕਹੀਬਿਨੁਸੁੰਡੈ॥ਰਾਵਨਕਹਾਮੈਸਾਵਨਕਮੈਹਪਕੁੰਡੈਛੋਰਲੈ

ਕੈ

ਕਾਪਿਸੇਟਿਤ ਕੇਕੁੰਡੈ॥੪੪॥ਸਦੈ॥ ਰਾਵਨਦੇਕਉਪਾਰਿਬਡੇਗਿਰਾਂਮਕੇਤਕਚਲਾ ੧੩੫
 ਏਦਖੇ॥ ਸੋਹਨਮਨੁਲੋਗਹਿਬੀਚਸੁਰੀਟਕੀਓਸਿਸੁਖੇਲੁਕਮੇ॥ ਲੈਦਹਾਬਨਿ
 ਬੀਚਕੀਚਕਚੁਰਸੁਪੁਰਿਹਮੇਮਿਲਿਯੇ॥ ਸੋਧਨਹਿਨਮਨੇਰਬਜੇਓਠਿਬੀਚਿਹੀ
 ਚਿਬਿਲਾਇਗਯੇ॥੪੫॥ਸਦੈ॥ ਰਾਵਨਸੇਕੀਓਕਲਾਏਕਤਕੋਹਨਮਨਤਨਾਇਕੋ
 ਕੁੰਧੈ॥ ਤੇਸੇਈਅੰਗਦਤਾਹਿਤਕੋਦੇਉਸੁਖਬਡੇਅਰੁਆਪਨੀਗਯੇ॥ ਦੇਗਿਬੀਚਿਮਿਲੇ
 ਬਲਸੰਨਭਿਹੈਲਟਕੇਸੁਪਰੇਪਗੇਮੇ॥ ਬਾਲਬਹਿਕਮਜਯੋਬਿਪਕਾਕੁਚਨੀਵਿਭਵੇ
 ਲਿਕੈਉਪਰੈ॥੪੬॥ਸਦੈ॥ ਰਾਵਨਦੇਰਿਚਲੇਤਬਪਾਇਨਪਾਇਸੇਸਿਕੇਕੁਰ
 ਤੇ॥ ਤਿਨਪਾਇਕੇਨਲਨਿਲਸੁਗੰਦਦੇਦਬਿਮੇਰਮਹਾਂਰੁਡੇ॥ ਤੁਜੈਮੈਭਕੈਸੁਭਿ
 ਰੇਗਫੇਕੈਸੇਉਬਟੈਮੈਛੁਟਿਗਏਛੁਡੇ॥ ਮਨਯੋਉਪਜੀਉਪਮਾਚਟੀਆਜਨੁਭਾਜਿਗਏ
 ਦਿਜਕੇਕਰਤੇ॥੪੭॥ਸਦੈ॥ ਧਾਇਪਰੇਸਬਰਾਵਨਉਪਰਿਹੈਸਬਕੇਮਲਕੋਪਜਗੇ॥ ਰ
 ਬਤੇਹਿਧੁਜਾਤੁਜਦਾਤਨੋਚੋਬਿਸੁਗੰਦਿਦਿਜਾਇਸੁਗੰਦਲਗੇ॥ ਰਿਸੇਸੀਕਿਲਕਾਰਿ
 ਮਹਾਂਰਜਨੀਚਰੁਪੇਰਨਕੋਜਬਧੀਉਮਗੇ॥ ਕਪਿਯੋਸਟਕੇਮਨੇਬੀਚਬਜਚਸਿਪੁਛੁਲੇ
 ਸਫਲੇਗਭਗੇ॥੪੮॥ਸਦੈ॥ ਤੇਸਬਬੰਨਚਲਾਇਬਕੈਜਿਨਬਾਨਤੋਹੁਰਾਜੁਭਗੇ॥
 ਛਲਸੇਬਲੇਸੇਸੇਈਦੇਵਨਕੋਰਪੁਬੀਗਬਿਨਾਛਿਤਮਾਂਹਿਠੇਗੇ॥ ਗਜਰਾਜਸੁਖੀਤਬਲੇ
 ਬਨੇਮੇਜਬਲੇਮਿਗਰਾਜਨੋਚੋਕਿਜਗੇ॥ ਸਰਰਾਵਨਕੇਭਏਰਾਮਪਿਯੋਜੇਸੇਭੂਤਕੀਵੀਟਰ

ਭਾਗਦੇਵਾਰਾ)

ਵਾਰਾ

ਏਨਲਗੇ॥੪੫॥ਕਥਿਤੁ॥ਅਗੇਲੀਕਲਾਥਮੇਰੇਹਾਥਨਤਿਆਜੁਹਾਟਿਤੇਰੇਦਸਮਾਥਲਖੁਮਿਮਪਿ
ਸੁਹਾਹਿਗੇ॥ਕਛੁਹਾਟਿਐਪੈਥਕੀਤਿਹਿਸਮਝੈਪੈਛਲਾਕੇਹੈਅਨਤਿਕੇਸੁਮੇਸੇਪਛਤਾਹਿਗੇ
ਮਤੰਤੁਪਛਮੇਗੰਥਰਦੇਖਿਦਾਂਤਿਕਾਢਿਕਾਢਿਹਾਹਾਛਾਡੋਛਾਡੋਗੰਮੇਸੇਥਿਲਠਾਹਿਗੇ
॥ਜਾਨਕੀਚੁਗਾਇਥੇਕੇਲੀਕਚਾਢਿਆਇਥੇਕੇਸੀਕੇਜੀਕੇਕੋਤਬਹੀਤੋਸੀਅਗਾਹਿਗੇ॥
੫॥ਸਵੈ॥ਕੋਪਕੈਉਤਰਦੇਤਭਯੋਰਨਮੇਯਹਿਥਾਤਸੁਨੀਸਬਯੀ॥ਬਿਨੁਏਕਵਿਉਂਕੁਏ
ਅਬਹੀਸੀਅਭੇਟਨਕੀਜੀਅਹੋਸਰਯੀ॥ਕੈਸੇਤੋਰਮਹਿਮਾਰਿਸੀਗਾਮਕੇਜੀਤਕਥਾਤਬ
ਹੋਇਸਯੀ॥ਅਬਆਜੁਚਲੈਜਗਮੈਯਹਿਥਾਤਕਿਰਾਵਨਨਾਹਿਕਿਗੰਮੁਨਹੀ॥੫੧॥
ਕਥਿਤੁ॥ਕੋਪਆਰਿਜੁਰੇਨਦੁਹੁਕੇਪੁਖਮੁਰੇਹੈਨਸੁਰਨਮੈਦੁਰੇਰਾਂਮਹਾਵਨਮਹਾਂਬਲੀ॥
ਜੈਸੇਕਛੁਪਾਉਲੀਕਰਾਓਕੇਲਗਾਏਗੰਮਤੈਸੇਸਾਹਿਥੇਕੇਦੇਹਵਾਹੀਕੀਰਚੀਤਲੀ॥
ਬੀਰਸਮਥੇਸਥਤਾਤੇਨਗਤੇਰਾਤੇਲੋਹੁਤਰੇਗਾਤਉਪਮੰਨਮਨਤੰਦਲੀ॥ਗੰਮਲ
ਛਮਨਅੰਗਰੀਗੰਨਮਨਾਰਗਲੋਹੁਪਾਗਤਿਨਮੈਸੁਰਸ੍ਵਤੀਸੀਹੂੰਚਲੀ॥੫੨॥ਕਥਿਤੁ
ਗੀਉਗੀਉਲੋਹੇਉਂਡੋਰੇਨਟੇਰੇਹੈਰੂਪਨਜਮੇਖਰੇਆਛੇਬੀਰਰਸਛਰੇਹੈ॥ਪਾਇ
ਨਸੇਤਰੇਲੋਹੁਝਰਨਜਮੇਝਰੇਤੇਉਤੇਨਆਹਿਤਰੇ॥ਕੋਕੋਕਰਕਰੇਹੈ॥ਭਏਦੇਵਹਰੇਨ
ਭਤੋਪੁਪਪਰੇਪੁਨਰਾਵਨਕੇਆਨਿਗਰੇਈਮੈਗਮਪਰੇਹੈ॥ਹੁੰਦੁਭਹਰੇਬਰੇਹੈਨਬੀਚ
ਅਗੇਬਿਹਰੇਕਹੈਸਦਾਹਮਗਮੈਅਨੁਸਰੇਹੈ॥੫੩॥ਸਵੈ॥ਜੇਸਨਕਾਟਿਕਪੈਨਅਗ

ਭਾਗ

ਧਿਯੋਗਜੁਟੈਅਖੀਅਰਪੈਲਾਗੀ॥੫੫॥ਨਪਰੈਨਪਸੇਤਹਾਰਾਮਸੁਤਕਹਿਸਿਜਗਮੈਅਨੁ ੧੨੬
 ਰਾਗੀ॥ਲੰਕਪਤੀਰਨਮਾਹਿਕਹੈਤਿਨਕੋਅਰੇਘਪਦਆਵਹੁਆਗੀ॥ਅੰਕਭਰੈਮੁਖੀਅੰ
 ਓਲਾਰੈਕਹੋਰਾਵਨਤੋਅਬਕੋਬਤੁਭੀ॥੫੬॥ਸਵੈਯਾ॥ਕੋਧਕੀਡੀਠਚਿਤੈਲਓਰਸੁਦੇਵ
 ਸਿੰਕਹੋਰਾਵਨਯੋ॥ਧਿਗੁਮੇਰੇਈਜੀਵਤਹਾਂਮਕੇਉਪਰਿਫੁਲਾਦੇਬਰਖਾਇਸਕ੍ਰੋ॥ਅਬਯੋ
 ਰਿਸਮਾਵਤਹੈਮਨੈਨਿਗਮੁਲਕੋਤਬਜਸੁਹੁੰ॥ਅੰਤਿਫੁਲਕੀਪੀਰਭਈਤਨਕੋਰਘੁਪੀ
 ਰਕੇਤੀਰਸਹੇਸੁਖਸੇ॥੫੭॥ਕਾਥਿਤੁ॥ਜੇਈਜੇਚਲਾਏਬਨਤੋਤੋਹੋਨੁਮਪ੍ਰਨਾਥਗਮਓ
 ਜਾਨਹੁੰਨਦਏਹੋ॥ਤਬਹੀਥਿਲਨੇਕਾਹੁਚਲਤਨਜੇਨੇਜੈਸੇਦਾਰਈਮਨੋਥਾਥਿਲਾਡ
 ਥੀਚਿਗਏਹੈ॥ਠਾਕੇਪਾਛੇਅੰਗਦਸੁਗੀਦਜਾਮਵੰਤਨਲੀਲਾਛੀਲਛਾਡਿਕਨਮੈਨਿਸੀਕ
 ਭਏਹੈ॥ਸਿੰਧੀਤ੍ਰਿਸੁਲਤਾਕੇਛੁਲਨਮੇਤੋਰਿਡੇਰਾਵਨਕੋਚੁੰਕੋਤੋਨਨੈਕਚੁੰਕੁਭਏਹੈ॥
 ੫੮॥ਕਾਥਿਤੁ॥ਤਕੇਪਾਛੇਲਛਮਨਪੈਠਿਕੈਨਿਸੀਕਕਾਟਿਕੈਕਰੀਕਪਲਾਘੋਆਧ
 ਕਰੇਹੈ॥ਸ੍ਰੀਭਥਿਨਕੋਤਹਾਂਸੇਇਤਕੇਕੰਝਜਹਾਂਬੂਡਿਗਮੇਕੁੰਭਾਅੰਗਕੁੰਭੀਸਤਉਘਾ
 ਰੇਹੈ॥ਤਾਹੀਛਿਨਮੈਸੀਛਾਥਿਆਥਿਨੀਅਗਮਕਾਥਿਮਨੈਸਿਵਰੂਪਸਥਹੀਕੇਮਨੁਹ
 ਰੇਹੈ॥ਚੰਦਨਗੁਲਾਲਫੁਲਮਾਲਸਿਥਜਾਇਗਾਲਪੁਜਿਪੁਜਿਦੇਵਬਪੁਜੁਥਪਾਇਪਰੇ
 ਹੋ॥੫੯॥ਸਵੈਯਾ॥ਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਰਸਰਾਸਨਤੋਜਬਬਨਛੁਟੈਨਹਿਜਾਤਸਿਤਹੋਬੰਦਨ
 ਜਮੋਬਖੈਚਉਓਰਕੋਪੈਕੁਭਗਇਦਸੇਦਿਸਮਾਰੂ॥ਧਾਬਨਤੋਧਾਗਰਗਏਛੁਟਿਮਥ

ਨਿਤੋ ਮੁਕੋ ਭਯੋ ਨ ਯੋ। ਦਾਸਰ ਬੀਤ ਬਰਦਨ ਕੀ ਗਤਿ ਤੇ ਰਿਹ ਬੀ। ਬਿਰਥੀ ਕਰਿ ਤੇ। ॥੫੮॥ ਸਵੈਯਾ।
 ਰਾਵਨ ਕੇ ਉਤਪਾਤ ਬੰਦ ਦੁਖ ਪੈ ਹਿਗਯੋ ਗਫਕੋ ਯਿਕਿ ਗੋਗਾ ਦੇਖਿ ਮਹਾਂ ਰਾਨ ਦੇਵਿ ਕੋ ਹੋਸਨ ਪੂਰਨ
 ਸਿਕੀ ਚਿਤਤ ਪੂਰੇ। ਏਰਹੀ ਠਿਕ ਬੁਝੇ ਸੇਕੁ ਕੇ ਸੇਕਾਲ ਕੇ ਫੁਕੇ ਸੇਬਾਂ ਦਰਬੂਗੇ। ਹੋਸ ਬਕੇ ਮੁਖਿ
 ਮਹੀਰਾਂ ਮਾਕਿ ਮਾਰਿ ਹੀ ਮਾਰਿ ਕੈ ਰੋਗਨ ਸੂਰੇ। ॥੫੯॥ ਸਵੈਯਾ। ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਥਮਿ ਕੇ ਗਾਯਤਰੀ ਸੁਜੰ
 ਕੇਤਹੀ ਅਗਿ ਬੈਦ ਬਟੇ। ਜੇ ਸੇ ਸਿਧ ਕੋ ਸੋਰ ਸੁਨੇ ਇਤ ਮੰਤਰੀ ਬੈਯਾ ਸੇ ਮਦ ਸੁਕਿਲਟੇ। ਰਾਪੁ ਪੰਥਿ
 ਕੇ ਕੋ ਪਿਨ ਥਪਰ ਹੀ ਸੁਦ ਸੇ ਸਿਰ ਰਾਵਨ ਕੇ ਝਪਟੇ। ਕਰਹੈ ਤਰਵ ਚਕਿਰੀ ਗਕੀ ਧਰਮੇ ਪਾਪੁ ਨ
 ਕੇ ਜਨੁ ਪਾਪ ਕਟੇ। ॥੬੦॥ ਸਵੈਯਾ। ਸੀਸ ਕਟੇ ਦਸ ਸੀਸ ਤਉ ਰਨ ਮੈ ਰਾਪੁ ਬੀਰ ਹਿਛੂ ਫਰਤ
 ਏ। ਜਾਇ ਪੈ ਗੋਜਿ ਧਰ ਬਲੀ। ਛਿਤਿ ਮਾਗੇ ਤੇ ਮਾਰਹੀ ਮਾਰਿ ਸੁਭੇ। ਜੇ ਰਬ ਕੰਜਰ ਦੁਟਿ ਪੈ
 ਤਿਨ ਕੋ ਭੁਜ ਬੀਸ ਨਿਸੈ ਦਕਟੇ। ਜੇ ਪਗੇ ਨਿਸੈ ਕੋ ਜੁਨਿ ਸਾਰੁ ਭੁੰਯਨ ਕੇ ਭਾਮੈ ਦਕਟੇ
 ਏ। ॥੬੧॥ ਸਵੈਯਾ। ਤੇ ਦਸ ਸੀਸ ਪਗੇ ਛਿਤਿ ਮੈ ਜਨੁ ਦਾਦਸ ਸੁਰ ਪੁਲੇ ਦਿਨ ਕੋ। ਨਉ ਠਾਇ ਸੈ
 ਜਮ ਕੇ ਗਨਾ ਮਾਇ ਸੁਸਾਹ ਸੁਹੈ ਬਕਹਾਇ ਨ ਕੋ। ਤਬ ਸੀਅ ਕੀ ਓਰ ਸੁਖੀ ਸਹਿਲਿ ਚਨ
 ਚਾਹਿਰੇ ਉਤਕੇ ਤਿਨ ਕੋ। ਛੁਟਿ ਪ੍ਰਨਗੇ ਨਹਿ ਮਾਸ ਛੁਟੀ ਦੇਈ ਹਲ ਸਦਾ ਭੁਏ ਪ੍ਰੇਮਿ
 ਨ ਕੋ। ॥੬੨॥ ਸਵੈਯਾ। ਰਾਂ ਮਸੀਆ ਸਿਵ ਮਿਧੁ ਪਰਾਮ ਹਿ ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੁਖ ਪੁੰਜ ਬੁਟੇ। ਰਨਾ ਅਸ
 ਮ ਦੇਵ ਕਿੰਗੀ ਪਮਾਨ ਅੰਬਨ ਅੰਦਲੁਟੇ। ਰਾਪੁ ਨਾ ਬਕੇ ਹਬੈ ਤੇ ਰਾਵਨ ਕੋ ਸਿਰ ਬੁਝੇ ਸੁਲੁਟੇ
 ਸੁਲੁਟੇ ਨ ਜੁਟੇ। ਤਬ ਸਾਤ ਨ ਕੇ ਦੁਖ ਸਾਤ ਨ ਕੇ ਸੁਖ ਦੇਹ ਛੁਟੀ ਸਿਗਾਏ ਉਛੁਟੇ। ॥੬੩॥ ਕਾ ਸੰਤਾ

ਭੂਲਿ ਹੁਕੈ ਗਾਮਿ ਦੇ ਮੈ ਸੀ ਜਿਨ ਜਨੇ ਕਿ ਮੈ ਰਵਨ ਤੋ ਜਲ ਕੀ ਬਜਾਇ ਫੋਲ ਲਾਨੀ ਹੈ ॥ ੧੨੧ ॥
 ਨਿਜਨੋ ਕਿ ਮੈ ਬਡੀ ਠਕੁਰਾਇ ਤਿਮਿਲੇ ਤੋ ਕੇ ਕੁਈ ਕੀ ਬਨਾਇ ਲਿਕ ਕੀ ਨਿਧੈ ॥ ਕੀ ਨੈ ਪੈ ਬ
 ਢੀਖਨ ਬਡੇਈ ਉਪਕੁਤਾਹਿ ਮੈ ਸੇਜ ਸੁਦੀ ਨ ਜੇਤੇ ਗਮ ਕਥਾ ਚੀ ਨਿਧੈ ॥ ਸੁਤੋ ਜੈ ਸੀ ਮੈ
 ਹੁੰ ਕੀ ਨੀ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਜੋ ਰਵਰੀ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕਤਿ ਲੀਨੀ ਪਛੇ ਸੀ ਅਦੀਨੀ ਹੈ ॥ ੬੧ ॥ ਸਵੈ ॥ ਪ੍ਰਸੇਵਾ ॥
 ੨੧ ॥ ਬੋਹੀਏ ਬਾਤ ਕੇ ਕਜ ਰੇ ਠਕੁਰ ਤੋ ਅਪਨੀ ਠਕੁਰਾਇ ਤਖੇਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤੀ ਗੋਸੈ ਬੈ
 ਰੁ ਕੀ ਓ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਕੁਪਤਿ ਬਿਪਤਿ ਸਮੇਈ ॥ ਜੇ ਫਣ ਪਤਿ ਪਸੁਪਤਿ ਗਮ ਸੀ ਅੰਤਿ ਰ
 ਰੇ ਨ ਚਲੈ ਦਿਨ ਦੇਈ ॥ ਰਾਵਨ ਸੈ ਕਹਿ ਪੁਨ ਚਲੇ ਗੇ ਬਿਮੰਤਿ ਕੇ ਗਥ ਪਰੇ ਜਿ ਨਿਕੇਈ
 ੬੫ ॥ ਸਵੈ ॥ ਰਵਨ ਪੁਨ ਸੈ ਬਤ ਕਹੈ ਫਿਰਿ ਜਾਹਿ ਭਲੀ ਕਰੀ ਹੋਨ ਸਿਭਾ ॥ ਦੈ ਮੁਹਿ ਪ
 ਠ ਚਲੇ ਕਪਟੀ ਯਹਿ ਕੋਨ ਸਮੇ ਗਹਿ ਹੋਨ ਹਿਰਾ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਕੋਰ ਕਟ ਫਨ ਉਪਰਿ ॥ ਸਵੈ ॥
 ਤਿਸੇ ਹੋਲ ਬਕਵਰਨ ਵਾਹੈ ॥ ਮੈ ਗਨੇ ਮੈ ਨ ਕਹੀ ਸੁਖ ਸੀ ਅਬ ਛਾਡਿ ਸੀ ਆਗੁਪਤੀ ਗ
 ਧਾਹੈ ॥ ੬੬ ॥ ਸਵੈ ॥ ਗੀਵ ਲਿਵਾਇ ਸੁਖੀ ਵਕਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਭਤ ਹੋ ਕਪਿ ਕੇ ਗਲ ਜੀ ॥
 ਮਨੇ ਮੁਰਤ ਵਤ ਪਤ ਪੁਚ ਹੁੰਦਿ ਸਟੈ ਲਿਹੈ ਅਬ ਲੈ ਪਰੇ ਸੀ ॥ ਰਨ ਰਾਵਨ ਜੁ ਖਿਪੈ ਪੁ
 ਲੈ ਮੈ ਸਿਵ ਲੋਕ ਪਸੇ ਸੁਭ ਲੀ ਬਿਧਿ ਸੀ ॥ ਤਬ ਗਮ ਕੇ ਉਪਰਿ ਦੇਵਨ ਕੇ ਮਨੇ ਠਲ ਕੇ ਟ
 ਲ ਪਰੇ ਗਲ ਜੀ ॥ ੬੭ ॥ ਸਵੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤੀ ਗੋਸੈ ਪਾਇ ਪਤਾ ਪਤੋ ਪਾਇ ਕੋਰ ਵਨ ਜੀਤੀ ਹੈ
 ਚਿਕਾ ॥ ਸੇ ਸਭਾ ਇਕੋ ਯੋਧਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਜੈ ਸੇ ਦੇਤ ਉਦਾਰ ਲਏ ਕਰਣ ਕਾ ॥ ਜਾਇ ਬਤ ਖਨ ਗੁ
 ਸੁਗੀਓਵਾਚਾ

ਪ੍ਰਸੇਵਾ ॥

ਸਵੈ ॥

ਕਰੇ ਸੁਖ ਜਾਇ ਕੈ ਰਾਘਵ ਕੋ ਜਸੁ ਰੰਗਾ ॥ ਜੋ ਬਿਧਿ ਲਿਖੈ ਉਥੈ ਰੁਕਰੈ ਸੋ ਉਥੈ ਰਾਮ ਕੋ ਕਪਰ ਹੋਨ
 ਹਿਥੈ ਕਾ ॥ ੬੯ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਫੁਲਿ ਗਏ ਰਾਘੁ ਬਿਰਾਮ ਹਾਲੁ ਘੁਬੀਰ ਮਿਲੇ ਕਪਿ ਜੁਥ ਸਥੈ ॥
 ਉਤ ਜਨਕੀ ਫੁਲ ਗਈ ਚਿਤ ਮੈ ॥ ਤ੍ਰਿਜਟੀ ਸਿਕਰੈ ਉਤ੍ਰਿਜਾ ਹੁਕਥੈ ॥ ਕਛੁ ਐ ਸੀਤਲੀ ਸਭ ਹੁਕੀ
 ਦਿਸਾ ਬਰੈ ਤਬ ਰਾਮ ਕੋ ਹੋਇ ਜਥੈ ॥ ਇਥੀ ਚਮਦੇ ਰਕੀ ਅਪਦਾ ਰਛੁ ਬੇਰੀ ਸੀ ਹੋ ਸੁ
 ਨਿਲੇਹ ਅਥੈ ॥ ੭੦ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਭੈਨ ਤੋਨਿ ਕਸਿਆਇ ਰੈਵੈ ਬਿਲਲਾਇ ਹਾਇ ਹਾਇ ਲਿਕਰ
 ਾਇ ਪਾਇ ਪਾਇ ਨਪਰਤੈ ॥ ਰਹੀ ਨ ਸੰਤ ਰਕਹੂੰ ਹਾਰ ਕਹੂੰ ਬਚਾ ਜੁਭਾ ਤਭਾ ਤਾਪਦਾ
 ਕੇ ਪੁਜਨਿ ਰਹਤੈ ॥ ਪਰੇਨ ਆਰੇਨ ਆਰੇਨ ਰਾਮ ਬਨ ਕੇ ਉਤਰੇ ਮੁੰਡੀ ਡੁਨਿ ਕੋਲੈ ਲੈ ਭੰਡੁ ਉਪਰਿ
 ਰਹਤੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰੁਝੈ ਕਿਥੈ ਕਿਥੈ ਰਹਤੁ ਰਨ ਸੇ ਸੇਈ ਚੋ ਕਿਥੈ ਕਿਥੈ ਚੀਟੀ ਤੋ ਰਹਤੈ ॥
 ੭੧ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਦੇਵਨ ਕੀ ਬੇਟੀ ਦਸ ਕਪਨਿ ਕੀ ਭੇਟੀ ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਜੇ ਲਪੇਟੀ ਤੇ ਤੋਤੈ ਬੈਨਿਕ
 ਸਤਹੈ ॥ ਰਾਮ ਕਵਿਲਿ ਕਕਿਧੈ ਛੁਭੁ ਭਰੇ ਸਾਗਰੇ ਏਈ ਬਜ਼ਵਨ ਲਕੀਲਾ ਏਲੈ ਲਸਤੈ ॥
 ਸੰਤੁ ਸੇ ਮੇਜੇ ਤਿਪੀ ਅਭਾਇ ਪਾਇ ਪਾਇ ਆਇ ਮਲੈ ਰਵਿ ਰਵਨੈ ਕਰੈ ਨੈ ਪਸਤਿਹੈ ॥
 ਮਲੈ ਉਤਪਤ ਦਿਨ ਸੁਕੇ ਜਲ ਜਾਤ ਮੁਖੀ ਲਿਕਾ ਪਤਿ ਮੇਘ ਬੀਜੁ ਰੀਸੀ ਲਸਕਤੈ ॥
 ੭੨ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਕਿਧੈ ਪਰਿਜਨਿ ਛਿਤਿ ਛਿਤੈ ਹੋ ਸੇ ਕਛਿ ਨਪੇ ਮਥਾ ਸਿਰੈ ਗਏ ਹੋਤੈ ਨ ਸੰਤਾ
 ਰੈ ॥ ਚੀਨਟਕੋ ਬਥੇ ਲੈ ਹੁਕੇ ਪਨਾਰੇ ਕਿਧੈ ਆਰੇ ਆਰੇ ਰਾਮ ਬਨ ਕਾਟਿ ਹੀ ਉਤਰੇ ॥
 ਜੈ ਸੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਨ ਸੀਤਾ ਸੋ ਕੀਓ ਛੇਲੁ ਤੈ ਸੇ ਪਰਪਚ ਕੋ ਉਗਵਹਾ ਬਚੇ ਹੋ ॥ ਕਥਿ

ਸਿਵਦੁਪਰਿਚਰਾਏਪੈਬਹੁਗੰਭੀਰਜੇਨਾਸੁਰਤਜੇਰਿਰਹੀਧਰਾਹੈ॥੭੨॥ਕੁੰਬਿਤੁ॥੭੨੮
 ਕੋਹੋਇਏਕਾਸੁਨਸੋਧੋਇਏਕੈਸੇਸੁਖਹੋਇਏਕਕਪਮੇਈਕਰਤਹੈ॥ਏਕਕੈਹੋਤੀਅਭ
 ਏਹਾਬੈਲਗਏਸੀਅਹਨਮਨਦੇਖਿਏਕਜੀਅਤੇਰਹਤਹੈ॥ਪਰੀਧਾਪ੍ਰੀਸੇਕਪ੍ਰੀਅਪ੍ਰੀ
 ਪਰੀਭ੍ਰੀਮਦੁਖਕੋਸਮੁਦਸਬਕ੍ਰੋਧੁਨਤਰਤਹੈ॥ਜੇਹੀਮਿਗੈਨਾਭਈਕਾਭੀਦੁਖਦੈਨੀਬੇਨੀਏ
 ਸੋਅਟਕਿਗਿਗਪਛੇਈਪਰਤਹੈ॥੭੩॥ਵੇਹਰਾ॥ਸਬਤੋਦੁਖੀਮਦੇਵਰੀਰਹੀਚਕਲਪਟਾਏ
 ਸਾਤਭੁਤਉਪਮੰਭਈਸੋਅਬਕਹੈਸੁਨਾਏ॥੭੪॥ਕੁੰਬਿਤੁ॥ਕਿਧੀਅਪਕੀਗਤਿਪ੍ਰਗਟਤਈਰਾ
 ਵਨੋਤੋਕਿਧੀਤਿਉਲੇਗਨਿਕੀਅਪਦਾਈਆਈਹੈ॥ਕਿਧੀਸੀਅਅਸਦੇਹਛੁਟੇਤੋਓਦਾਸੁਭਈ
 ਲੋਗਈਮੁਕਤਿਪਛੇਮੀਚੁਨਿਜਕਈਹੈ॥ਕਿਧੀਠਕੁਰਈਲੀਕਰਾਈਤੋਬਿਦਾਈਹੋਤਕਿਧੀ
 ਪੰਜੇਗਨਿਨਿਜੇਗਨੀਪਠਾਈਹੈ॥ਦੇਖਮਰਘੁਰਾਈਜਬਨੀਕੇਠਹਰਾਈਯਹਆਈਕੈਮੀਦੇ
 ਵਰੀਚਰਨਲਪਟਈਹੈ॥੭੫॥ਕੁੰਬਿਤੁ॥ਕਿਧੀਇਨਪਾਇਨਕੇਦੇਛੋਕੋਕੋਕਨਕੇਆਇਸੀ
 ਜਕਾਇਭੁਇਭੁਟਦੈਨਿਹੋਰੇ॥ਆਗੇਲੋਕਪਲਾਨਿਕੀਸਦਾਈਮੁਕਦਮਲਲੋਟੀਬੋਰ
 ਰਤਹੀਨਤਾਸੈਤੀਫਿਜੇਤੇ॥ਜਛੋਛਕਿਨਰਭੁਜੀਗਟੂਲਚੇਦਨਸੋਪੂਜਤੋਪੈਸੰਘੋਲਥ
 ਰੇਈਤੇਰਹੇਤੇ॥ਰਾਮਕਵਿਰਾਮਰਾਮਾਜੂਤਿਨਪਾਇਨਕੇਲਾਜਨਾਮਰਤਮਨਸੀਬਕਕ
 ਟਰੇਤੇ॥੭੬॥ਕੁੰਬਿਤੁ॥ਜਾਂਦਿਨੋਤੀਅਲੀਸੀਅਤਾਦਿਨੋਤੋਪਯਯੋਪਿਅਪਛੋਕੈਹਮਰੇਰੁ
 ਦਾਹਨੇਨਭਏਹੈ॥ਇਨੇਨਿਨਭਈਪ੍ਰਨੇਕਹੁਨਥਓਕਮਪ੍ਰਾਹੁਸਿਤਬਿਤਾਤਿਤੁਰਿਸੁਖਲੇ

ਮਦੇਗਵ

ਕਥੇ ਬਾਰਾ

ਗੈ। ਤਬ ਹੀ ਤੈ ਮੀ ਜਤ ਹੋਹਾ ਬਨਾਸ ਬਤ ਬੀਜ ਬਹੀਰੇ ਪਨਾ ਬਮੇ ਸੇ ਸੇ ਇਹ ਏਹੈ। ਨੈ ਕੁਨ ਸੀਤਾ ਰਤੀ
 ਏ ਕੈ ਬਰਾਹ ਰਤੀ ਨਾ ਬਮਾ ਸਲੈ ਲੇ ਗੀ ਧਿਗੀ ਧਿਗੀ ਧਿਗਾਏ। ੧੧ ਸੋਵੈ ਭਾਜੈ ਮਤਾਨ ਕਰੈ
 ਗਛ ਕੇ ਕੋਊ ਤੋਗ ਛਕਿ ਚਨ ਕੇ ਕਬ ਹਈ। ਖੇਦ ਕੇ ਰੇਖ ਬਗ ਜਬੀ ਸਕ ਸਿਪੁ ਬਨਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀ
 ਕਿਈ। ਜੀਵਤ ਕੋਨ ਕਹੇ ਮਾਰਿ ਕੈ ਸੁਰਗ ਜਹੀ ਜੀਤਤ ਕੋਨ ਸੁਲੇਈ। ਏ ਸਬ ਗਵਨ ਕੇ ਦਈ ਈਸ
 ਏ ਤੇ ਪਰ ਰਾਮ ਕੀ ਚਿਤ ਮੇ ਸੋਈ। ੧੨ ਸੋਵੈ ਭਾਜੈ ਤੈਲਾ ਗਿਆਨਿ ਸੁਗੀਏ ਕਰੈ ਤੁਮ ਖੇਦ ਤੇ ਜੇ
 ਰਨ ਮੇ ਯਹ ਹੋਵੈ। ਰਾਖ ਵਬ ਨ ਤੇ ਮੁੰਡ ਕੇ ਪਰੇ ਹੋ ਸਬ ਸਾ ਚੁਸੇ ਹੁਤੁ ਮੇਹ। ਧਰਮ ਸੋਨੀਤ
 ਚਲੈ ਮਿਲਿ ਕੈ ਜਨੁ ਰਾਮ ਕੀ ਚਿਰ ਦੁਹੂੰ ਪਗੁ ਧੋਵੈ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪੁਬੀ ਗਮੇ ਦਰਸਾਹਿ ਯੈ ਕਹਿ ਕੈ
 ਕਾ ਪਿਰਾਜੁ ਪੁਕਰੈ। ੧੩ ਸੋਵੈ ਭਾਜੈ ਹੋਮ ਘਵਾਜਿਤ ਕੀ ਜਨ ਨੀਮ ਖਦ ਵਕੀਤ ਯਸਾ ਪਰ
 ਧਾਨੀ। ਰਾਜਤ ਧੀ ਸਬ ਕੇ ਸਿਰ ਨਾ ਬਇ ਪੈਦ ਸਕੈ ਪਰ ਕੀ ਪਟ ਰਨੀ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪੁਬੀ ਗਸੁ ਪਾਇਨ
 ਲਾਗਤ ਦ੍ਰੋਕਰਿ ਜੇਗਿ ਮਹਾ ਬਿਲਲ ਨੀ। ਰਾਵਨ ਕੇ ਦੁਖ ਯੋਤ ਕੈ ਜੈ ਸੇਮੀ ਨ ਮੇਰੇ ਬਿਨੁ ਸੀਚਤ ਪਾ
 ਨੀ। ੧੪ ਸੋਵੈ ਭਾਜੈ ਨਾਇ ਰੇਖ ਪੁਨਾ ਬਦੇ ਉਦਿਗ ਨੀਰ ਭਰੇ ਕਰਨੁ ਰਸ ਤੈ। ਨਲ ਨੀਲ ਪੁ
 ਲਪੁ ਬੀਰ ਸੁਮੰਗ ਦਮੋ ਨ ਭਜੀ ਠਕੇ ਹਸਤੈ। ਰਸ ਪਾਂਚ ਭਏ ਰਾਮ ਪੁਬੀ ਰਕੇ ਨੀ ਮੈ ਕਛ ਕਾ
 ਰਨਿ ਤੇ ਬਸਤੈ। ਸੋਈ ਸਿਤੁ ਸੁਮੰਗ ਨਲਾਇ ਸੋਈ ਚੋਟੇ ਜਿਨਿ ਰਾਖ ਵਕੇ ਜਸਤੈ। ੧੫ ਏਹੋ
 ਤਿਹ ਮਵ ਸਰਬ ਹਮਾਇ ਸਿਵ ਸਬ ਗਬ ਚਰੇ ਖਕਾਸ। ਸੇਯ ਹਸ ਬਜ ਰਾਹੇ ਪੁਗਟ ਜਹ ਪੁ
 ਕੁਹੇ ਤਹ ਦਾਸ। ੧੬ ਸੋਰਠਾ ਲਾਜਾ ਕੇ ਪਪ੍ਰਾ ਦਸੁ ਮਕਿ ਬ੍ਰਿਤ ਨੈ ਨਿਭੇਗ। ਕਰੁਨਾ ਅਭੁ

ਬਿਜਮਤਮਿਲਿਨਿਸੰਪੰਚਕੁਏ॥੨੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਸਿਵਲਛਮਨਾਸੁਰੇਸ਼ਮਿਲਿਦਸਕੰਧ ੧੨੯
 ਪਿਤਭੇ॥ ਮੰਦਿਰਦੁਪਰੇਸਜਮੇਰਿਸੰਤੋਕਾਚਨਿਕਏ॥੨੪॥ ਕਾਬਿੰਤਾ॥ ਜੇਈਨੈਨਦੇਖਿਸਿਵ
 ਲਾਜਕੇਜਹਜਭੇਜੇਈਲਛਮਨਦੇਖਿਕੋਪਉਛਰਤੈ॥ ਜੇਈਦਿਵਭੰਨਕੇਨਿਸਲ
 ਸੁਨਿਗੀਜਤਲੀਕਪਤਿਤਾਤਦੇਖਿਸੋਚਕੋਪਰਤੈ॥ ਜੇਈਨੈਨਦੇਖਿਕੋਮੰਦਿਰਗੀਬਿਪਤ
 ਕਲਪੈਕ੍ਰਿਪਾਲਕਰਨਾਕੇਰਸਮੈਛਰਤੈ॥ ਤੇਈਨੈਨਰਾਮਕੇਬਚਯਾਕਲਪਾਪਕੇਵੈ
 ਰਾਂਮਕਾਵਿਕਾਮਨਾਕੋਪੁਰਨਕਰਤੈ॥੨੫॥ ਕਾਬਿੰਤਾ॥ ਸੋਕਭੁਰਿਸੂਝੀਘੁਬੀਰਤਿਹੁੰਲੇ
 ਕਪਤਿਨੈਕੁਭਜੇਦੇਨਹਾਰੇਕਹੀਮੁਕਤਕੇ॥੨੬॥ ਬੋਲੀਤਬਦਸਥਨੰਦਨਅਨੰਦਮਯਕੁ
 ਕੇਕੈਦੇਸਾਹਥੈਯਾਹੇਸੁਮਾਭਿਕੇਅਬਹੈਸਿਰਾਸਭੁਈਜੇਗਨੀਉਦਾਸੁਬਈਏਕਾਮਾਸ
 ਚਿਪਾਈਪਾਇਰਘੁਪਤਿਕੇ॥ ਆਇਸੁਜੰਦੇਹੁਜੰਮਪੀਪਿਮਸਿਗਮੰਚੇਗੈਦੈਕੈਪਾ
 ਭੋਰੇਠਾਕੁਰਭਗਤਿਕੇ॥੨੭॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਰਹਿਭੂਲਗਈਸੁਬਯੋਟਪਕੇਵਿਗ
 ਜੰਮੇਨਸ੍ਰੀ॥ ਸੁਜਯੰਬੇਤਹਾਂਹੋਚਿਤ੍ਰਲਿਖੇਸਥਦੇਵਨਜੰਪੁਲਕੋਨਪਰੀ॥ ਅਲਕੇਸ
 ਦਿਨੇਸਕੇਉਪਰਿਤੋਰਸਦਾਰਹਤੀਤਥਕੋਪਭੀ॥ ਨਅਖੰਡਲਤੋਗਨਤੀਬਿਨਤੀਸੁਕ
 ਰੇਕਪਿਮੰਡਲਬੀਚਖਰੀ॥੨੮॥ ਕਾਬਿੰਤਾ॥ ਜਾਕੀਦੇਹਛੁਟੇਬੁਟੇਦੁਤਕਹੀਮੇਗੀਜੀਤਸੁ
 ਨੀਕੋਪਤੀਤਕੋਉਦੇਵਨਕਰਤੈ॥ ਕਹੈਸੁਰਗਾਜਹਮੇਆਜਤੋਸੁਨਵੈਜਿਨਜੰਮਾਭਿ
 ਹੋਇਤੋਤੋਉਲਟੇਪਰਤੈ॥ ਜਾਨੈਕਮਲਾਸਨਾਜੰਮਗਰਗਾਸਨੈਹੋਤਉਸਿਵਕਾਂਸਿ

ਨਿਪਟਿਓਗੀਅੰਰਕੀਓਨਸਾਇਸਿਵਜੀਸ੍ਰੁਰਸਿਮਚੀਧੈਰਾਮਬਕਕਾਇਰੀਪਾਇਨਕੀ ੧੩੦
 ਬਾਲਿਹਾਰੀਤਾਂਪਰਕਹਤਪੈਜਗੀਅਦੈਉਪਾਰਿਧੈ॥੬੩॥ਸਦੇਯਾ॥ਤੇਜਤੇਕੋਓਥੇਲਿਸ
 ਕੈਘਗੁਜੀਹੁੰਗਯੋਸਬਕੋਕਮਤੋ॥ਸੁਬਗੁਪਨਸੋਖਧੁਮਾਨਿਮਭੋਤਜਿਲੀਕਪਤੀਬਿ
 ਖਕੇਦੁਮਤੋ॥ਸੀਅਵੀਪਸੋਪੀਤਿਪਤਿਗੁਕਰੇਪਤਿਪ੍ਰਨਬਚੇਰਬਕੋਨਮਤੋ॥ਪੀਅਕੇਸਬ
 ਜਨਤਹੋਪਲਨੁਮਬਰਵਨਕੀਗਤਿਹੋਭੁਮਤੋ॥੬੪॥ਸਦੇਯਾ॥ਜੀਸੀਅਚੇਰਲਾਈਤੁ
 ਕਧਾਅਰੁਬੇਰਕੀਓਤੋਕਧਾਬਿਗਰ੍ਹੈ॥ਮੇਜੁਕਹੀਸੁਨਿਏਕੋਕਗੀਤੋਕਧਾਭੁਮਏਕਰਵਰ
 ਲਾਰ੍ਹੈ॥ਯਾਰਨਮੈਮੇਰੇਨੈਨਤਿਤੋਪਲਪਛੇਕੋਪਉਨੈਕਦਰ੍ਹੈ॥ਪਿਨਸਬੈਅੰਗਰਵਨ
 ਕੇਜੁਨਮੋਪਗਤੋਮੁਖਕੇਹਿਧਰ੍ਹੈ॥੬੫॥ਕਾਬਿੰਤੁ॥ਰਾਮਕੀਜਾਇਪਾਇਹੁੰਮਾਨਕੀਸਾ
 ਏਰੋਪਸੋਚਿਤਾਬਨਾਇਰਵਨਕੀਦੇਹਕੋ॥ਤਾਂਪਰਿਲੇਪਗੀਫੂਕਦੀਨੀਤੋਘਗੀਅੰਜਹੁ
 ਲਿਭਲੀਕਗੀ॥ਦ੍ਰਿਗਦੈਥੈਭੁਰਿਗੋਹਕੋ॥ਐਸੀਪਰਜਗੀਅਜਹੁੰਕੋਹੈਸੁਹਕੀਅਨ੍ਪ੍ਰਗ
 ਦੈਜਨਵਤੋਸੀਤਾਂਕੇਸਨੇਹਕੋ॥ਪ੍ਰਭੈਕੋਦਿਮੋਹਤਉਜੈਰੇਲੇਧਦੇਹਕੀਦਿਹੀਏਕੋਹਲਾ
 ਸਤੋ॥ਮਿਲੀਜਾਇਖੋਹਕੋ॥੬੬॥ਸੋਰਠਾ॥ਰਬਲਛਮਨਹਨੁਮਨੁਰਾਂਮਰਜਾਇਸੁਪਾ
 ਮੈਲੀਫੁਥਕਪਲਨਜਨਕਸੁਤਾਜਿਹਬਨਬਸੇ॥੬੭॥ਕਾਬਿੰਤੁ॥ਜਾਇਸਿਰਸਾ
 ਕੋਸੇਸਿਰਸਾਦਖਾਇਦੇਖੋਰਾਂਪਾਇਸਤਿਹਾਇਨਿਰਮਲਸੇ॥ਹੋਜੁਲੀਕਗੀਦਿਰ
 ਰੇਨਸਦੇ ॥ ੬੮ ॥ ਕਾਬਿੰਤੁ ॥ ਜਾਗੀਸਨਜਾਇਭੁਣੇ

ਰਹੇਲੇ ਚਨਲਗਾਇ ਵਿਤਸਬਸੀ ਕਰਤਾ ਆਨੁ ਛੁਟੇ ਕਲਕਲਸੀ॥ ਲੈ ਚਲੇਲਵਾਇ ਕਵਿਗੰਮ
 ਲਿਜਾਇ ਛਬਿਛਪੀ॥ ਛਿਤਪਾਇਨਖਚੰਦ੍ਰਕੀਛਲਸੀ॥ ੬੮॥ ਸਵੈਯੰ॥ ਮੇਰਚਲੇਅਲਿਕੈ
 ਅਹਿਜਾਨਿਚੋਕਰਚਲੇਮੁਖਜਲਸਸੀ॥ ਦਿਗਦੇਖਿਸਰੋਜਨੇਤੋਸੁਬਰੇਮਾਧਿਪਾਵਲਸੀਅ
 ਸਿਧਿਧਸੀ॥ ਸੁਨਿਪਾਇਨਪੁਰਕੀਧੁਨਿਸੈਮਿਲਿਹਿਸਚਲੇਜੀਅਮੇਜੁਥਸੀ॥ ਅਜਹੰਜੀ
 ਲਾਖਸੋਕਰਨੇਤਉਦਾਮਕੋਰਦਪੀਤਿਹਸੀ॥ ੬੯॥ ਸਵੈਯੰ॥ ਜੋਕਹਿਹੋਧਪੁਬੀਛਚੈ
 ਮੁਖਿਤੋਬਨੇਮੈਂਗਕਯਪਠਾਏ॥ ਅੰਗਇਰੇਪਰੇਖਮਿਟਾਇਕੈਤੁਖਿਦਈਤੋਇਤੋਦੁ
 ਖਪਏ॥ ਤੋਜਮਕੋਹਰਿਕੋਹਨੁਮਲਏਪੁਨਕੁਰਗਸੀਅਹੈਜੁਥਨਾਏ॥ ਜਾਨਤੋਹੋਕਛੁਹੈ
 ਬਿਪੀਤਿਜੁਮੋਹਬੁਲਾਵਤਾਅਪੁਨਅਏ॥ ੭੦॥ ਸਵੈਯੰ॥ ਤੇਸਤੋਤੋਸਤੋਜੇਜਨਸਿਧ
 ਟਾਵਿਪਏਪੁਕੋਕਿਜਥਾਏ॥ ਤੇਸਤੋਤੋਸਸਿਸੁਰਫਿਰੈਨਤਸੇਸਧਗਫਿਤਿਖੇਦੁਮਅੰ
 ਨਤੋਸਤੋਤੋਰਨਕੋਪੁਚਏਸੁਸਿਜਲਕੀਰਾਵਨੁਮਾਗਿਗਰਥਾਏ॥ ਭੋਹਿਤੋਬੁਲਤੋਹੈਦਸ
 ਰਸੁਦਾਸਰਬੀਲਿਪਿਥਥਧਾਏ॥ ੭੧॥ ਭਾਖੈਤੁ॥ ਤੇਰੇਬਿਛੁਰੇਤੋਮੈਰੇਬਿਛੁਰਿਪ
 ਸਾਤਤੀਅਥਵਨਕੇਮਾਰਤਹੀਸਿਭੋਦੁਰਆਈਹੈ॥ ਲਾਜਰਖੀਨੈਨਪੁਬੀਨਤਾਸੁਥੈ
 ਨਿਮੈਰੀਵਕਰਸੁਕਰਉਦਾਰਤਾਬਸਈਹੈ॥ ਸੋਭਾਅੰਗਅੰਗਧਾਮੰਰਕਿਜਿਸੈ
 ਰੰਮਾਦੁਬੁਜਦੰਡਨਿਮੈਸੁਰਤਾਸੁਹਾਈਹੈ॥ ੭੨॥ ਭਾਖੈਤੁ॥ ਤੇਰੇਬਿਛੁਰੇਤੋਮੈਰੇਬਿਛੁਰਿਪ
 ਚਰਨੈਨਤੁਰਿਦੇਖਨਿਦਾਏ॥ ੭੩॥ ਭਾਖੈਤੁ॥

ਚੰਪਕੀਰ

ਆਜੀਅਕੋਨਮਿਟੈਖਟਕੋ॥ ਜਬਹਿਕਿਛੁਰਾਖਿਓਭੀਭਛਰੀਸੁਸੁਨਕੈਚਲੇਮਲ॥ ੧੩॥
 ਕੰਟਕਕੁੰਜਬਿਚਾਰਨੇਭੇਮੇਜਨਕੀਪ੍ਰਭਮਹੀਪਟਕੋ॥ ਕਵਿਰਾਮਚਲੇਨਠਕੋਸਕੋਚੇਸੁਭਭੇਤ
 ਨੁਮਾਸੁਬਟਨਟਕੋ॥ ੧੦੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਦੁਰਤੋਗਮਦਵਾਕਚਿਟੇਖਿਭਏਸੀਅਕੇ॥ ਦ੍ਰਿਗਕਿਜਹਸੈ
 ਆਸਮਾਪਟਾਅੰਗਾਮੰਗਨਸੋਕੀਏਚਾਕਿਕਮੇਗਮਹਾਂਲਲਚੈਹੈ॥ ਨੈਨਸਰੋਜਪਿਯਾਰਤਹੀਤੇ
 ਬ੍ਰਿੰਗਕੀਏਇਨਮੰਤਪਸੈਹੈ॥ ਪੁਰਨਤਲਖਚੰਟਬਿਲੋਕਚਕੋਰਕੀਏਚਿਤਕੋਚਪਲੈਹੈ॥ ੧੦੪॥
 ਜਲਕੀਓਰਹਿਹਚਤਹੀਰਪੁਬੀਬਕੇਨੈਨਭਏਸਰਸੈਹੈ॥ ਅੰਗਜਿਤੇਛਟਹੈਸੁਬ
 ਕੇ॥ ਦ੍ਰਿਗਸਲਗਹੋਕੀਏਤੂੰਮਿਧਸੈਹੈ॥ ਕੋਪ੍ਰਗਟੀਮਨਿਬਾਸਕਕੀ॥ ਕਿਧੋਕੀਪਗੇਛਿਤ
 ਮੀਬਿਨੁਸੈਹੈ॥ ਸੋਰਭਲੀਉਪਮਾਕਵਿਰਾਮਨਿਛੁੜਮਨੇਜਲਮਾਹਿਲਗੇਹੈ॥ ੧੦੫॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ਸੀਰਪੁਬੀਰਕਹੀਮੁਸਕਾਇਸੁਨਾਇਕੋਲੋਗਨਿਕੋਸੀਅਸੀ॥ ਜਬਲੋਨਹਿਆਗਿਪਦੇ
 ਸਕੋਰੇਤਥਲੇਨਗਿਲਾਸਮਿਟੈਜੀਅਸੀ॥ ਪਰਿਸੀਸਲਈਸੁਕਰੋਅਬਹੀਸਿਰੁਨਾਇਕ
 ਹੋਅਪਨੇਪੀਅਸੀ॥ ਅਬਮੋਰਕੀਕੋਲਪਤੀਤਿਕੋਰਜਬਰਾਮਸੇ॥ ਆਜੁਕਹੈਤੀਅਸੀ॥
 ੧੦੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਅਬਹੋਕੋਘੋਦੇਸਗਮਰਜਾਇਸੁਪਾਇਕੋ॥ ਸਾਖਸਮੀਰਦਿਨੇਪਤਿਬ
 ਤਿਅਭਿਪੂਰੇਸਟਾ॥ ੧੦੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਧਨੁਮਲਤਥਯੋਕਹੀਜਲਰਹੋਕਿਹਯੋਗਾ॥ ਕੰਚਨਦੇਰ
 ਸੀਮਹੁਤੀਕੰਟਨਸੀਕਹਿਲੇਤਾ॥ ੧੦੮॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਯਥਾਨਿਜੇਰਿਕਹੀਸੀਅਜੁਤਬਪਦ
 ਕੋਸੀਸਿਰੁਨਾਇਕੋਸੀ॥ ਜੋਰਪੁਬੀਗਬਿਨਜੀਅਮੇਸੁਪਨੇਤੂੰਮਿਧਗਤਿਅੰਗਪਿਥੀਸੀਓਮੇ

ਤੇ ਅੰਗ ਨਿਰਾਪਰਾਤੁਰਿ ਮਾਕਿ ਸਿਰਹੇ ਕਰਿ ਪੈ ਕੈ ਸੀ ॥ ਸੋ ਪਰਿ ਪਾਇ ਨ ਸੋ ਬਹਿ ਪੈ ਤੋ ਸੋ ਜਸੀਰ
 ਬਿਸਰੇ ਵਰੈ ਸੀ ॥ ੧੦੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਿਰ ਬਿਰਹ ਦੇਖਤ ਸਬੈ ਸੁਰਗ ਨ ਅਰੁ ਸੁਰਗ ਇ ॥ ਅ
 ਗ ਨਿਲ ਪਾਇ ਮੈਲ ਪਟ ਸੀ ਗਈ ਸੀ ਆਲਪ ਟਾਇ ॥ ੧੧੦ ॥ ਸਵੈ ਨਾ ਜੰਦ ਪਾਅ ਨਿਕਹੀ ਨਤ
 ਮੈ ਸੁਰ ਪਤਿ ਫਨ ਪਤਿ ਬੇਰ ਮਈ ॥ ਤਿ ਹੁਲੇ ਗਨਿ ਮੈ ਜੁਥ ਮਾਂਝੈ ਉਮਾਂ ਸੇਈ ਜਾਨ ਕੀ ਹੈ ਨ ਹਿ ਬਤ
 ਨਈ ॥ ਅਰੁ ਅਪੁ ਨ ਜਾਨਤ ਹੋ ਪੀਅਕੀ ਤਉ ਬਾਤ ਕਹੁ ਸਮਝੀ ਨ ਗਈ ॥ ਕਪਿ ਭੀਰਖ ਗੀਰ
 ਪੁਬੀਰਤ ਉਸੀ ਮਾਗੈ ਸੀ ਆਗਾ ਮਲਾਇ ਦੁਈ ॥ ੧੧੨ ॥ ਸਵੈ ॥ ਰਾਮ ਰਜਾਇ ਸੋ ਤੋ ਪਹਿ
 ਲਿੰਗੀ ਰਕੀਚ ਨ ਤੋ ਜਨੁ ਰਾਸ ਲਈ ॥ ਪਰ ਆਇ ਕੈਲੀ ਕਰੀ ਰੁਚੈ ਸੋ ਤਿ ਹੁਲੇ ਕਜਿ ਤੋ ਤਿਨ
 ਭਾਂਤਿ ਨਈ ॥ ਤਬ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਛੇਰ ਪੁਬੀਰ ਸੁਗੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕੈਤਾਹਿ ਮੁਕੰਤ ਦਈ ॥ ਮਧੋ ਰਾਘਵੁ
 ਵਨ ਚੋਰ ਸੁਨ ਕੇਤੋ ਚਾਸਨੀ ਸੀ ਸੀ ਅਤਾਹਿ ਲਈ ॥ ੧੧੩ ॥ ਸਵੈ ॥ ਸੀ ਅਹੁਤਾ ਸਨਮ
 ਹਿ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਕੀ ਭਜ ਬਾਂ ਮਰ ਜਾਇ ਸਪਈ ॥ ਜਾਨਤ ਹੋਇ ਹਕ ਕੈ ਨ ਭਲੀ ਉਪਮਾ ਕਾਦਿ
 ਰੰਮ ਬਨਈ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਤੋ ਬਿਛੁਰੇ ਬਿਰਧ ਗਿਰੀ ਜੀ ਅਤੋ ਜਨੁ ਬਾਹਿ ਅਈ ॥ ਰਵਨ ਮਾਥਿ
 ਬਿਦਾ ਬਿਦਾ ਮਥ ਤੋ ਪਗ ਛੁੜ ਬਿਹੋਤ ਬਿਦਾਈ ॥ ੧੧੪ ॥ ਸਵੈ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਸੀਲ ਕੇ ਤੇ
 ਤੇ ਜੁਲਾਏ ਉਤ ਪਵ ਕੇ ਮਤਿ ਪੀਗੇ ॥ ਪਾਇ ਨ ਲਾਗਿ ਕਰੀ ਬਿਨਤੀ ਤੁਮ ਹੋ ਜਗਾ ਮਾਤਿ
 ਰਾਪੁ ਬੀਗੇ ॥ ਮੋ ਪਹਿ ਅਜੁ ਕਰੇਤੁ ਮ ਕੋ ਪੁਕ ਪੁਕ ਪਟੀ ਰਸਮੀ ਰੇਤੋ ਸੀਗੇ ॥ ਜਾਨ ਤੇ ਲੇਰ
 ਸੀ ਆਇ ਬਲੇਤ ਸੁਆਗਿ ਕੇ ਆਨਿ ਪਗੀ ਦੁਖ ਭੀਗੇ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸਵੈ ॥ ਆਗਿ ਤੋ ਨ

ਕਸਿਅਈਆਭਿਜੋਰਿਤੋਭੇਦਈਸਿਭੇਖੁਜੁਭੇਅਨੁਭਵਈਸਿਭੇਖੋਭੇਅਨੁਭਵਈਭਿਨ ॥੧੩੨॥
 ਰਵਿਦਾਈਮਨਿਆਈਸਾਹੁਕਿਪੈਰਜੁਭੇਸਿਭੇਖਪਭੇਖਿਭੁਭੇਦਈਸਾਨਾਂਦੈਤਚਾਇਸੀ
 ਦੇਸੈਈਸੁਭਾਇਨਸਿਰਾਂਮਦਿਪਾਇਨੀਲਗੀਭੇਖੋਭੇਦਈਸਾਨਾਂਦੈਤਚਾਇਸੀ
 ਤੈਸੇਭੇਮੀਲਈਸੀਤਾਂਜੈਸੇਗੀਤਮਿਲੀਥੇਦਈਸਾਨਾਂਦੈਤਚਾਇਸੀ ॥੧੩੩॥ ਚੁਭੇਦਈਸਾਨਾਂਦੈਤਚਾਇਸੀ
 ਹਰਿਸਿਗੀਰੁਕਮਨੋਭੇਜਬਰਘੁਪਤਿਤਬਜਨਕੀਨਦੇਨਉਪਜਤਦੇਇ ॥੧੧੬੩॥
 ਚਾਬਜੇਰਿਸਿਰਨਾਇਤਬਲਛਮਨਬਿਨਤੀਕੋਗੇ ॥੨੨੨॥ ਚਾਬਜੇਰਿਸਿਰਨਾਇਤਬਲਛਮਨਬਿਨਤੀਕੋਗੇ
 ਨਕੋਪਨੁਲੀਜਇ ॥੧੧੧॥ ਚਾਬਜੇਰਿਸਿਰਨਾਇਤਬਲਛਮਨਬਿਨਤੀਕੋਗੇ ॥੨੨੨॥ ਚਾਬਜੇਰਿਸਿਰਨਾਇਤਬਲਛਮਨਬਿਨਤੀਕੋਗੇ
 ਜੀਏਸਹਾਇਤਾਂਕੋਕਛੁਨਲੀਜੀਏ ॥੧੧੨॥ ਚਾਬਜੇਰਿਸਿਰਨਾਇਤਬਲਛਮਨਬਿਨਤੀਕੋਗੇ ॥੨੨੨॥ ਚਾਬਜੇਰਿਸਿਰਨਾਇਤਬਲਛਮਨਬਿਨਤੀਕੋਗੇ
 ਤੁਖਿਸਪਾਇਗਾਜਸੁਦੰਦਈਬਜਾਇਲੰਛਮਨਸਹਿਤਸੀਆਚਲੇ ॥੧੧੩॥ ਚਾਬਜੇਰਿਸਿਰਨਾਇਤਬਲਛਮਨਬਿਨਤੀਕੋਗੇ
 ਜੈਸੇਦਨਕੀਰਤਜੀਮਸਹਿਤੁਪੀਭਿਚਿਤਜੈਸੇਰਤਿਕਮਕਥਿਗੰਮਨਿਪਿਤਭਾਸੀਜਸੇ
 ਅਬਥਲੀਮਹਾਂਰੁਦ੍ਰਸੋਭਦਈਸਿਧੁਗੀਗਦਚੰਦਨੀਜੀਮਨਸੇਖਨਾਗਸੀਜਸੇ
 ਧਰਮਨੀਤਭਲੰਸਾਹਬਥਸੀਤਤੈਸੇਆਯੁਮਿਲੀਜਾਨਕੀਜੁਆਪਨੇਸੁਹਾਰਸੀ ॥੧੧੪॥ ਚਾਬਜੇਰਿਸਿਰਨਾਇਤਬਲਛਮਨਬਿਨਤੀਕੋਗੇ
 ਬੈਠਿਕੋਬਿਦਨਗੀਗਦੰਨਚਲੇਸੀਅਗਮਜੈਸੇਕਰਤਾਲਾਭੇਤਾਲਚਲੇਰਥਈ ॥੧੧੫॥ ਚਾਬਜੇਰਿਸਿਰਨਾਇਤਬਲਛਮਨਬਿਨਤੀਕੋਗੇ
 ਚੁਲੇਰਿਪੁਜੀਤਿਕਗੀਤਸਬਸੁਗਨਕੀਜਨਕੀਲੈਸਿਰਮਾਯਾਨਸੇਕਛੁ
 ਯਕੈ ॥੧੧੬॥ ਚਾਬਜੇਰਿਸਿਰਨਾਇਤਬਲਛਮਨਬਿਨਤੀਕੋਗੇ ॥੨੨੨॥ ਚਾਬਜੇਰਿਸਿਰਨਾਇਤਬਲਛਮਨਬਿਨਤੀਕੋਗੇ

ਮੈਸੀਏਭੁਭਸਥੈਮਿਦਿਭੈਰਪੁਥੀਰੁਕੇਕੀਕੋਪਸਿਜਾਏਮਧਿਭੈਰੋਗਪੁਥੀਭਾਮ ॥੧੩੩॥
 ਤਕੋਪ੍ਰਸਥਾਗਨਸਾਜੁਸੁਭਾਏਪਤਾਤਭਖੇਮਾਰਿਸਿਭੁਸਿਪਤਰੀਭਿਤੁਤੈਥਨਬਸ
 ਪਭਏ।ਦੇਹਛੁਟੈਸਥਕਸਿਗਮੈਜਸੁਭੈਨਚਲੇਨਰਹੇਪਛੁਰਏ॥੧੩੪॥ਕਥਿਤੁਪੁਰਪਥੀ
 ਰਚਲੇਮਿਲਨਸੁਮਿਤ੍ਰਾਜੁਕੇਲੇਚਨਾਬਿਛੋਨਾਨੇਕਕੋਰੋਗਗੁਗਮੀ।ਤਿਨਹੁਤੋਗਮਕਦ
 ਰਾਮਦੇਰਿਭੁਤਨਪੇਮਜਲਮੰਜੁਲਿਸੇਰੀਨੀਕਿਚਮਗਮੈ।ਜਾਇਲਪਟਾ
 ਏਨੇਹੁਬਹੁਤੋਜਨਾਇਪੁਰਜਾਨਕੀਸਮੇਤਸੀਜਰਹੇਪਰਪਗਮੀ।ਰਾਮਲਛਮਨਜੁਕੇ
 ਗੀਲੇਪਾਓਦੇਖਿਕੋਪ੍ਰਸੂਰਸੁਤਜਨਨੀਨਜਨੇਮੋਗਜਗਮੈ॥੧੩੫॥ਕਥਿਤੁਜੋਲੋਗ
 ਪੁਥੀਗਮਤਦਿਭਲੇਜਾਯੀਜਾਤੋਲੋਏਸਭਿਛੋਕ੍ਰਨਿਰਹੀਹੈਨਦਧਕੀ।ਰੂਪਨਪਟੇ
 ਰਉਤਾਰਿਸਥਵਾਰਿਦਿਨੇਕਹਰਕੋਸੰਲਯਮਾਜੁਕੇਨਮੇਗੇਮਨਕੀ।ਆਰਤੀਬਧਾ
 ਤਿਲਿਪੋਰਹੀਮੇਲਾਇਲੀਨੇਆਜੁਪ੍ਰਸੂਤੀਭਈਦੇਖਿਗਤਿਭੰਗੁਕੀ।ਪਾਇਤੋਉ
 ਠਾਇਮੁਖਤ੍ਰਿਮਪਾਤੀਪੀਠਵਾਰਿਛੋਨਾਦੇਉਗੇਲੇਕੈਬੀਚਦੀਨੀਜਨਕੀ॥੧੩੬॥
 ਨਵੇਂਗਾ॥ਠਾਮਕੇਦੇਖਬੇਕੋਸਖੀਆਉਮਹੀਪਨਜੋਸਿਗਮਾਨੀਦਜੀਕੋ।ਰੂਪਨਿਧਾਰਿ
 ਸਥੈਬਲਿਜਾਹਿਦੇਮਨਹੁਪੁਟਤਪੁਟਾਅਕਿ।ਖੀਜਿਕੋਹਤਿਨਸੋਜਨਨੀਮੋਪਿਦਾਰਨੇ
 ਹੁਦੀਆਸਖਿਪੀਠੇ।ਤੋਲਕਿਦੇਖਨਿਦੇਉਨਕਹੁਸੋਨੋਲਗਿਨਿਸਿਰਾਤਨਨੀਕੋ।
 ਨਵੇਂਗਾ॥ਗਾਂਓਕੀਲੁਗਾਈਲੋਲੋਆਵਤਥਪਾਈਤਿਨਮਸੀਸਲੇਛੋਸੀ

ਏਕਨਕ

ਸਮੇਯੁਪਰਤੈ ਏਕਨਕ ਲਸਨ ਮੰਨਦੈ ਏਕਨਕ ਦੇਖਇ ਪਰਿ ਬਿਦਾਈ ਕਰਤਿ ਹੈ
 ਮਾਨਸ ਸਮੇਤ ਫਾਰਬੁਰੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਪਰਿ ਜੋ ਕਜੇ ਦੀਸੇਈ ਦੈ ਦੈ ਏਕਨਕ ਹਰਤਿ ਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰ
 ਲਾਵੈ ਕੰਨ ਵਾਰਤ ਹੈ ਏਕਨਕ ਲਿਖੇ ਗੀਤੀ ਛਿਲੇ ਗੀਤੀ ਜੀ ਮੈ ਰਹਤੈ ॥ ੧੧੧ ॥
 ਭੋਨਤੈ ਨਿਕਸਿਆਇ ਗਜ ਮੰਡਲੀ ਬਨਾਇ ਕੀਤਾ ਤਿਖੇ ਕਰਿਖ ਮੰਡਲ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ॥ ਛੋ
 ਰੰ ਪੁਨ ਚੰਮਰ ਬਿਜ ਨ ਲੈ ਕੈ ਬੀਰ ਸਬ ਰਜ ਕੇ ਸਿੰਘਾ ਸਨਿ ਬਿਰਜੇ ਅਰਿ ਮਾਰਿ ਕੈ ॥ ਦਿੰਦੁ
 ਬਜਾਇ ਸੁਰਗ ਜਬ ਥਾਇ ਛਲ ਸੂਲ ਮਿਟੀ ਸਬ ਹੀ ਕੀ ਛਲ ਨ ਰਨਾਰਿ ਕੈ ॥ ਰੰਮ ਚੰਦ
 ਚੰਦ ਮਾਂ ਕੇ ਰਾਜ ਕੇ ਸਮਾਜ ਦੇਖਿ ਮਾਯੂ ਤਾਂਤੇ ਰਾਮ ਕਵਿ ਪ੍ਰਾਨ ਦੀਨੇ ਵਾਰਿ ਕੈ ॥ ੧੧੨ ॥
 ਕਹੈ ਰਘੁ ਪੁਰਾਣੀ ਸੁਨਿ ਤਾਈ ਹੋਤੁ ਰਘੁ ਗਇ ਕੰਨ ਕੰਨ ਕਹੈ ਉਪਕਾਰ ਕਪਿ ਰਾ
 ਜ ਕੈ ॥ ਸੀਤਾਂ ਸੇਧ ਲਾਇ ਸਿੰਘ ਪਾਟ ਕੈ ਬਨਾਇ ਗੈ ਲਜ ਮਾਯੋਲ ਛਮਨ ਜੁ ਕੈ ਦੇਤੇ
 ਬਡੇ ਕਯਕੇ ॥ ਨੀਲ ਨਲ ਛਮਨ ਮਾਨ ਮੰਗਦੇ ਸਿੰਘ ਮਦਨ ਦੇਈ ਹੈ ਜਤੈ ਯਾਸ ਬਰਾਨਸ
 ਮਾਜ ਕੈ ॥ ਰੰਤੇ ਹਮ ਇਨ ਕੇ ਰਿਣੀ ਹੈ ਅਜ ਪੁਲੋ ਬੀਰ ਲੋਚਨ ਹਮਾਰੇ ਨ ਉਠਤ ਮਾਰੇ ਲ
 ਜ ਕੈ ॥ ੧੧੩ ॥ ॥ ਸੇਵੇ ਗਾ ॥ ਦੇਸ ਨਿਦੇ ਸੇਤਾ ਮਏ ਨਰੇ ਸਸ ਬੈਰਘੁ ਬੀਰ ਕੇ ਪਾਇ ਪੁਰੇ ॥
 ਏਕਿ ਬਾਪਿ ਬਿਦਾ ਕਰਿ ਅਨੰਦ ਸੰਦੁਖ ਸੁਕਾਏ ਸੁਖ ਹੋਤ ਹਰੇ ॥ ਕਪਿ ਮੰਡਲ ਅੰ
 ਬੁਭਿਖਿ ਨ ਕੋਰ ਬਬਰ ਟਦੈ ਮੁਨਿ ਪੁਜ ਖਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਬੀਰ ਕੇ ਸੇਵਤ ਹੀ ਜੁ ਬਿਚਾਰੇ ਮੈ
 ਕਹੈ ਕਉ ਨਤਰੇ ॥ ੧੧੪ ॥ ॥ ਸੇਵੇ ਗਾ ॥ ਰਾਮ ਭੁਗਤਿ ਚਰ੍ਯੋ ਇਤੈ ਰਘੁ ਪਰਿ ਛੋਡੇ ਨਹੀ ॥

ਪ੍ਰਚਰਨ ਨਤ ਨੇੜੇ ਇਹਨ ਮਨ ਸਬ ਸੋਭੇ ॥ ੧੩੪ ॥ ਕਥਿਉ ॥ ਏਕੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਏਕੁ ਲੋਕੁ ॥ ੧੩੪ ॥
 ਰਸੇਈ ਲਾਖ ਕੰਮ ਛਾਡਿ ਕੈ ਜਕੈ ਵੇਦ ਕੰਮ ਮੇਰਾ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਲਾਮੇ ॥
 ਐਸੇ ਪੈ ਕਹਾਵੈ ॥ ਪਿਕਰੈ ਹਰਿ ਸੰਮਤ ॥ ਲਾਜ ਕੇ ਜਗਤ ਸੇਈ ਮਾਜੁ ਕਵਿਹੁ ਜੇਈ ਲੋਕ
 ਸਿਰਤ ਜਸੇਈ ਕੇ ਜੁਭੈ ਹਰਾਮ ਕੋ ॥ ਰਾਮ ਕਵਿਹੁ ਜਸੇਈ ਮੇਰੇ ਸਿਰਤ ਜਸੇਈ ਮਹਾਰਾਜ
 ਸੇਈ ਜੇਈ ਭੁਜੈ ॥ ਜਪਾਮ ਕੋ ॥ ੧੩੫ ॥ ਸੋਭਾ ॥ ਅਨੰਦ ਚਿਤਨ ਸਮਾਇ ਭੁਜੈ ਚਿਤਨ ਅੰਗ
 ਦੁਕੈ ॥ ਰਾਘੁ ਪਤਿਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਨਿਰੰਗਤ ਨੁ ਜਾਇ ॥ ੧੩੬ ॥ ਕਾਥਿਉ ॥ ਸਦਾ ਧੁਖੀ
 ਰਕਹਿ ਲੱਛਮ ਨ ਬੀਰ ਕਹਿ ਮਹਾਰਣੀ ॥ ਕਹਿ ਮਨ ਕੇ ਸਹਾਇ ॥ ਸੀਤਾ ਪਤਿ ਸਮਾਮਿ
 ਕਹਿ ਕਾਮਹੁ ਕੇ ਕੰਮ ਕਹਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਹਿ ਮੇਰੇ ਬਹਾਇ ॥ ਤੀਨੇ ਲੋਕ ॥ ਕੇਨ ਬਕ
 ਹਿ ਬੁਝੇ ॥ ਤੁਹ ਬਕਹਿ ॥ ਅਪਰਾਧੁ ਨਾ ਬਕਹਿ ॥ ਐਸੇ ਪੈ ਕਹਾਇ ॥ ਬੇਦਨ ਕੇ ਸਾਗ
 ਹਿ ਸਬ ਕੋ ਅਧਾਰ ਕਹਿ ਮੇਰੇ ਲੋਭ ਦਾਰ ਕਹਿ ॥ ਹੇਤੁ ਪੈਸਹਾਇ ॥ ੧੩੭ ॥ ਸੋਭਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ
 ਮੰਡਲੇ ਓਠਿ ਟਿਗਾਇ ਬਥੀਖਨ ॥ ਅਨਿਰਛੀ ਚਿਤ ਰੇ ਪਨਈ ॥ ਯਹ ਮੂਰਤਿ ਸਾਂਵੀ ਨੈਨ ਨਿਮੇ
 ਓਠੇ ਬਸਹੈ ॥ ਅਨੰਦ ਮਈ ॥ ਧੁਕੀ ਮਪਿਆ ਕਹਿ ਕੋ ਨ ਸਕੈ ॥ ਸੁਨਿ ਲੇਹੁ ਸਭੈ ਤਤ ਬਾਤ ਨਈ
 ॥ ਜਬਾ ਮਾਨਿ ਮਲ ਮੇਤ ਬਹੀ ॥ ਜਿਕੋ ਮੇਰੇ ਕਨਕੇ ਜਬ ਲੋਕ ਦਈ ॥ ੧੩੮ ॥ ਸੋਭਾ ॥
 ਮੁਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਚਿਤ ਚਾਉ ਨੈਨ ਕਮਲ ॥ ਗਵਿਰਾਮ ਸੋ ॥ ਕਪਟ ਰਹਿਤ ਕਪਿ ਰਹਿ ॥ ਕੀਰਤਿ ਰਖ
 ਪਤਿ ਕੀਕੈ ॥ ੧੩੯ ॥ ਸੋਭਾ ॥ ਰਾਮ ਕੇ ਪਾਇ ਕੋ ਸੁਲਾਪਾ ॥ ਏਸੇ ਬਲ ਕੇ ਮਾਰਿ ਮੈ ॥ ਸਲਾ

੬੬ ਅਰੰਭ ਕਰਕੇ ਇਕੋ ਥਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਕਥਿਤ ਹੋਇਆ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸੇ ਨਹੀਂ ਚਿਤ
 ਰਿਖਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਪੂਰਨ ਕਰਾਏ ਕਾਫ਼ਿਰਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਅੰਤ
 ਨਿਲੇ ॥੧੪੦॥ ਸੋ ਰਬ ॥ ਸੋ ਵਾ ਬਿੰਦੁ ਸੁਖੀ ਸਥੇ ਦਥਾ ਮੇਵ ਚਰਨਾ ਦੇਤ ਬਾਸਿ
 ਸਟਾਮ ਸੀਸ ਸਭਾ ਸਹਤ ਰਪੁ ਬੀਰ ਕੰ ॥੧੪੧॥ ਸੋ ਸੇਸ ਸਮਝ ਫਰ ਪੈ ਹੈ ਗੁਰੇ
 ਓਰ ਭਾ ਤੇਈ ਸੀਖ ਸੀਖ ਕੰਠ ਭੂਖਨ ਜੋ ਪਾਰਿ ਹੈ ॥ ਆਪੁ ਨ ਸਮਝਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਔਗ ਨਿਸੁਨ
 ਏਐ ਜੇ ਗਾਇਗਾਇਸਦਾ ਜੀ ਮੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰਿ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਹੀ ਏਤੋ ਰਪੁ ਬੀਰ ਬੀਰ ਲਛਮਨ
 ਜੈਨ ਕੀ ਸਮੇਤ ਸਦਾ ਧੂ ਅਜਮੇਰ ਟਾਰਿ ਹੈ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਗੀਤ ਕੀ ਏਹੋ ਚੰਦ ਹਿਨੁ ਮੰਕ ਤੇ ਉਚੈ
 ਦਹਿ ਭਵਨ ਕੇ ਕਲੀਕ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਹੈ ॥੧੪੨॥ ਛੁਪਾਇ ॥ ਸੈਬਤ ਬਿਕ੍ਰਮ ਧ੍ਰਿਪਤਿ ਸਹਸਰ
 ਸਤ ਅਸੀਰੋਥਾ ਚੇਤ ਚੰਦਨੀ ਦੂਜ ਛੰਤ ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਸੁਭਟ ਪਗਾ ਸੁਭਲ ਛੰਤ ਦਛੰ ਨਸੁਦੇ
 ਸ ਕਵਿਰਾਮਾ ਬਿਚਛਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦਾਸ ਤਨ ਕੁਲ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜਸ ਦੀਪਕ ਛੰਨਾ ਰਪੁ
 ਤਿਚਰਿ ਤਿਨ ਜਥਾ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਕਹੇ ਸੁਭਲ ਖਨਿ ਗਾਇ ॥ ਦੋਭਗਤਿ ਦਸ ਨਿਭੈ ਕ
 ਰਹੇ ਜੇ ਰਪੁ ਪਤਿ ਰਪੁ ਬੀਸਮ ਦਿ ॥੧੪੩॥ ਏਹੀ ਸ੍ਰੀ ਰਪੁ ਪਤਿ ਕ੍ਰਮਾ ਰਿਜੀਤਿ ਪਾਰਿ ॥
 ਏਹੀ ਨਾਮ ਚੰਦ ਸਾਨਕ ॥੧੪੪॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਗੀਤਿ ਪੰਥੀ ਪੂਨਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸ੍ਰਿ ਪੁਰ
 ਚੋਈ ॥ ਜਿਸ ੧੮ ੧੮ ਤਿਤੀ ਚੰਦ ਸੁਖੀ ਦਾਸੀ ॥ ਦਾਸੀ ॥ ਦਾਸੀ ॥ ਦਾਸੀ ॥

